

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

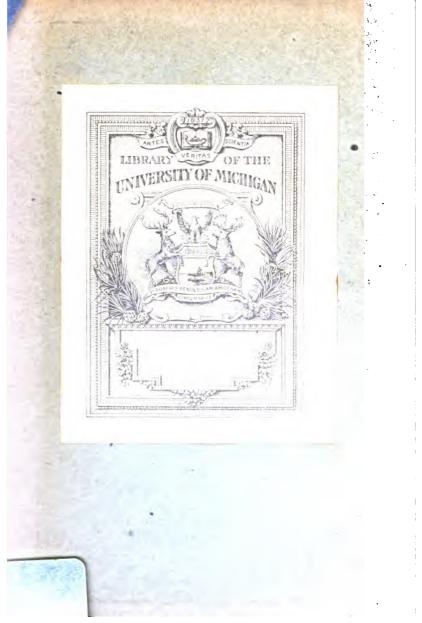
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

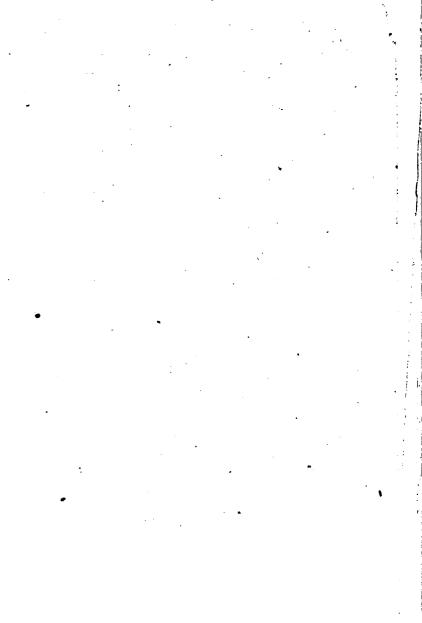
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

B 83 17 V 88

.

•

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ.

DIODORI

BIBLIOTHECA HISTORICA.

EDITIONEM PRIMAM CURAVIT IMM. BEKKER ALTERAM LUDOVICUS DINDORF

RECOGNOVIT

FRIDERICUS VOGEL.

VOL. II.

Æ

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXC.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

Multi desiderant Diodori editionem, qua res ab eo traditae examinentur atque diserte explicentur. Quod ingens opus me in tanta librorum otiique penuria neque suscepisse neque suscepturum esse illos scire volo. In praesens id studeo, ut codicibus, unde adhuc editiones derivatae sunt, ponderatis aliisque, quantum licebit, adhibitis ac ratione habita et Diodori sermonis et eorum scriptorum, qui ad verbum cum Diodoro consentiunt, verba huius auctoris quam maxime purgata restituantur. Postea si vires annique siverint, separatim de ipsius scriptoris ingenio disseram. Itaque me neque invito neque invido fiet, ut alii illud difficilius opus aggrediantur.

Norimbergae, Aug. 1890. Fr. Vogel.

De codicibus, qui una cum prioribus Diodori libris quintum continent, egi in primo volumine (p. IV—XXI); quibus verbis addenda sunt haec:

1. Codices O et P perverse interpretatus sum obscuris Wesselingi verbis deceptus. Littera O significandum esse codicem Vaticanum 995 saec. XV, qui unus ex libris Vaticanis post vocabulum xartoge (V 84, 1) praecisus sit, per litteras me docuit E. Bethe. Littera P autem convenit in Vaticanum 996 saec. XVI (non in Vatic. 900, ut est apud Wesselingium).

231626

a*

2. Codices F et G, qui nuper Berolinum translati sunt, inspexit Georgius Schneider, vir de Diodori studiis optime meritus, atque codicem F, ut coniecimus (vol. I p. XVII), in recentissimis libris numerandum esse comprobavit. Summa autem eius inventi est (G. Schneider, De aliquot libris Diodori, Berlin 1890): 'codicem F totum ex libro G manavisse' (p. 7) atque 'ad textum Diodori constituendum codicem G nulla auctoritate esse nec magis in editionibus citandum quam F' (p. 19). Tamen in hac editione codices G et F citatos invenies, non solum quia Schneideri programma sero editum est, sed ob eam potissimum causam, quod codicibus, unde G et F transcripti esse dicuntur, nondum accurate collatis codice G carere nequeo.

Quod ad notarum explicationem attinet, obliquis litteris CFG distinxi eas lectiones, quas in codicibus CFG inveniri non ex dilucidis Wesselingi verbis apparet, sed ex eius silentio tantum concludi potest: exempli gratia V 11, 3 Wesseling adnotavit codices ABFG praebere $i \gamma \pi a lov \mu i vov g$ pro $i \gamma \pi a lov \nu a g$, quod ille in textum recepit; ipse recepi $i \gamma \pi a lov \nu a vov g$, atque quoniam eadem lectio in codice D invenitur, brevitatis causa in apparatu critico non scripsi: $i \gamma \pi a lov \mu i vov g$ ABDFG, $i \gamma \pi a lov \nu a g$ cet., sed: $i \gamma \pi a lov \nu a g$, quod praeter illos quinque libros unum C mentione dignum existimo.

DE FRAGMENTIS LIBRORUM VI-X.

Libri quinque inde a sexto libro usque ad undecimum in omnibus Diodori codicibus, qui quidem adhuc cogniti sunt, desiderantur. Horum librorum fragmenta paulatim haud pauca collecta debemus pluribus hominibus doctis. Stephanus in sua editione anni 1559 unum, qui huc spectat, locum (p. 847 = frag. VI 1) affert ex Eusebio depromptum, cui proximus editor Rhodomanus (a. 1604) nihil addidit nisi duo frusta (p. 352-354 = frag. VII 9 et VII 5) ex Georgio Syncello requisita, quamquam interea Fulvius Ursinus (Antverp. 1582) excerpta quae dicuntur Constantiniana $\pi \epsilon \rho l \pi \rho \epsilon \sigma \beta \epsilon \iota \tilde{\omega} \nu$ ediderat.*) Hinc atque de excerptis περί άρετης καί κακίας ab Henrico Valesio (Paris. 1634) editis**) ea, quae Diodori sunt, Wesselingius in editionem suam (a. 1746) redegit. Tum hoc saeculo Angelus Mai inter excerpta περί γνωμών, quae in palimpsesto codice Vaticano (Graec. 73) saec. X indaga-

*) Eadem in altero codice (Monacensi 185 saec. XVI), ubi inscribuntur $\pi\epsilon \varrho i$ $\pi \varrho \epsilon \sigma \beta \epsilon \omega r$, detexit Schweighäuser, et quae pertinent ad Diodori libros, cum editoribus Bipontinis communicavit (ed. Diod. Bipont. vol. IV praef.).

:

^{**)} ex codice Turonico saec. X, quem Nic. Fabr. Peirescius ex insula Cypro redemerat; hunc iterum contulit E. Gros (edit. Diod. Paris. 1844, vol. II praef.) atque Iulius Wollenberg.

verat, permulta Diodori fragmenta non sine multo labore e tenebris eripuit (script. vet. n. coll. II, Romae 1827). Librum illum misere violatum^{*}) denuo perscrutatus est Herwerden (spicilegium Vatic., Lugduni Batavorum 1860). Deinde ex codice Escorialensi I, Ω 11 chartaceo saec. XVI excerpta $\pi s \varrho l \, \ell \pi \iota \beta o \nu l \delta \nu v$ edidit et Aug. Feder (Darmstadt 1848) et Car. Müller (fragm. h. Gr. II p. VII), quibus etiam Diodori quaedam continentur. Denique apud varios scriptores antiquitatis et medii aevi editores Diodori vestigia persecuti spicilegio parum copioso eius reliquias auxerunt.

Haec disjecta Diodori membra ut haud facili negotio collecta sunt, ita suo quodque loco ponere opus si non difficilius, certe subtilius atque fallacius est. Hunc laborem primus adiit Wesselingius, neque tamen perfecit: fragmentis enim, quae inter illa excerpta neol doerng nal nanlag atque neol noeobeiov exstant, seorsus positis reliqua tantum in ordinem digerere conatus est. Tum eodem fere tempore et Stroth in interpretatione Diodori Germanica fragmenta, quae tum (anno 1782) erant nota, universa disponenda curavit et Heyne in commentatione de fontibus et auctoribus Diodori extrema (anno 1784), quo ordine fragmenta inter se excipere viderentur, disputavit. Sed ne hi quidem singula fragmenta singulis libris attribuere ausi sunt, nisi quod quaecumque ad fabulas bello Troiano antiquiores spectant, ex ipsius Diodori dispositione (I 4, 6). in sextum librum rettulerunt. Cetera quoque fragmenta singulis libris (VII-X) distribuere ausus est

^{*)} Mendelssohn (edit. Appiani I p. XVIII) de palimpsesto haec: 'nunc medicamentis Maianis tantopere adfectus, ut equidem nihil fere legere potuerim ac praeter perpauca ab Herwerdeno feliciter eruta Maio fidem habere debuerim.'

primus editor Bipontinus (in vol. IV, anno 1799).*) Deinde multum studii in hac spinosa quaestione consumpsit Krebs (Lectiones Diodoreae, Hadamar 1832)**) atque res usque ad Olymp. 18, 1 (= fragm. VIII 20) ita absolvit, ut editores Diodori plerumque ad eius sententiam accesserint. Interea etiam excerpta Vaticana cognita erant, quorum de ratione et ordine iam Angelus Mai et Ludovicus Dindorf argutas fecerant coniecturas. Praeterea autem Dindorf in fragmentis Diodori non multus fuit***); nam in prioribus editionibus (a. 1826 et 1828) nihil novi occurrit nisi loci quidam ex Tzetze, Eusebio aliisque excerpti, quidquid autem in editione Parisina (a. 1842) in hac re profectum est, id sua opera elaboratum esse testatur Carolus Müller (vol. I praef.): 'Utinam Dindorfus fragmenta, quae tam prae-

*) Hoc labore supersedit Eichstädt, qui (in vol. 11 praefatione, a. 1802) hanc dixit sententiam: 'fragmenta quidem recentiores editores suis reponere locis tentarunt. Quorum ego conamina quamquam non repudio, si qua forte utilitas inde ad continuam Diodori lectionem redundet; tamen cum fragmenta et brevia sint, nec suis quaeque locis satis tuto restitui queant, utilitatem illam perexiguam, errandi periculum maius esse et gravius existimo.' - Ieiuni an fastidiosi hoc esse putas? equidem sobrii.

**) Hunc libellum multis verbis eisque perdoctis recensuit Wurm (Neue Jahrb. d. Phil. 1833 p. 64), qui ipse Diodori bibliothecam lingua Germanica interpretatus fragmenta suo arbitrio ordinavit (a. 1831), omissis tamen singulorum librorum numeris.

***) Contra Bursian (Gesch. d. klass. Philologie p. 867): 'Von dem gleichfalls zu wiederholten Malen von Dindorf bearbeiteten Geschichtswerk des Diodor sind es namentlich die bruchstückweise erhaltenen Partien, welche demselben in bezug auf Anordnung und Herstellung der einzelnen Bruchstücke viel verdanken.'

clare emaculavit numeroque auxit, etiam ordinare denuo voluisset. Nullus dubito, quin eo modo ad pristinam operis dispositionem omnia iam revocata haberemus. Verum adversante in hac re Diodoro fortuna, meos in humeros onus suscepi, quod sanequam grave bene me usquequaque sustinuisse haud contendo.' Postrema autem Dindorfi editio, sicuti Bekkeri, quod pertinet ad fragmenta librorum VI-X, tota pendet ex Parisina; nimirum suo loco adduntur excerpta ex codice Escorialensi περl ἐπιβουλῶν post editionem Parisinam inventa.*)

Neque ipse animum inducere potui, ut ab hoc iam inveterato ordine longius recederem; ne legentes perturbarentur, eosdem fragmentorum numeros, quibus usus est Dindorf, quam maxime retinebam. Tamen saepius numeri mutandi erant, quia Dindorf ipse unum fragmentum transponi (VI 6 - XXI 1, 6), alterum inseri (VII 14) in corrigendis iussit, tertium delendum erat utpote ex primo Diodori libro (c. 28 et 77) a Ioh. Laurentio (de magistr. I 47) haustum; praeterea Dindorfium sequi non potui in eo, quod frag. IX 10 in duas partes distinxit priorem tantum partem excerptis Vaticanis attribuens, posteriorem nescio quo errore ductus excerptis neol doerng nal nanlag; tum illas controversias Cleonnis et Aristomenis (VIII 12) equidem unum fragmentum numero, non tria, ut Dindorf; deinde non intellego, qua ratione loci ex integris Diodori libris sumpti, quibus ad priora aut ad posteriora delegatur, tamquam fragmenta a Dindorfio numerati sint; denique fragmentum (VI 7), quod nuper enucleavit A. Ludwich, additum est.

۲

^{*)} De posteriore octavi libri parte idem egit Krebs (a. 1856, program. gymn. Weilburg), noni fragmenta optime illustravit Klüber (a. 1868, Würzburg).

Cetera sine certa causa mutare ac transponere minime expedit; unde autem certae causae in re tam dubia tamque obnoxia errori? Nisi forte contigerit, ut extrinsecus sive ex tabulis chronographi, quo usus est Diodorus, sive ex posterioribus scriptoribus qui ipsi sua ex Diodoro hauserunt, certa quaedam argumenta et indicia colligantur, haec quaestio ad exitum adduci non poterit. Ne id quidem exploratum est, quas res quotve annos singuli libri complexi sint; constat tantum sexto libro Diodorum res usque ad Troiae excidium (I 4, 6)*), decimo usque ad Xerxis transitum in Europam (XI 1, 1) persecutum esse. Septimum librum inde a Troia capta usque ad primam Olympiadem pertinuisse quamvis sit veri simile, Bipontinorum et Wurmi sententia, octavum librum a Roma condita, non a prima Olympiade initium cepisse, qua ratione potest refutari? Nonum librum Bipontini atque omnes deinceps editores incipiunt a Solonis aetate. Quod cum consentiant, dissentiunt de libri noni exitu. Conservavi quidem Caroli Müller distributionem, tamen non dissimulo valde mihi arridere Strothi sententiam. qui, sicuti ipse conieceram, decimi libri exordium fuisse censet illum locum communem (frag. X 12), quo historiae utilitas celebratur. Nam eadem fere disseruit Diodorus in initio et primi et decimi quinti libri.**) Res ipsas autem fragmentis noni libri et decimi ineuntis tractatas, quorum illa ad septem sapientes, haec ad Pythagoreos spectant, facile in unum coire librum in promptu est. Nemo credo in eo offendet, quod frag-

^{*)} Scilicet de primo septimi libri fragmento adnotavit C. Müller: 'incertus haereo utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.' Dubitat etiam de frag. X 1 et 2.

^{**)} cf. tamen XI 38, 6. 46, 1. XV 88, 1.

mentis hoc modo distributis partes minus aequae evadunt. Nam ex dictis factisque sapientium plura excerpta esse quam ex ceteris rebus domi bellique gestis minime mirum est.

Universa regula de fragmentis ordinandis si constituenda est, alia esse nequit nisi ut ea et ex temporum rationibus et ex serie, qua excerpta in codicibus referentur, componantur; singulis autem locis indicium saepe incertum erit. Nam Diodorus etsi res inter se cohaerentes ad temporum ordinem servandum dirimere orationemque interrumpere veritus non est, tamen haud raro ab hac consuetudine recedens, ut narratio continua et magis perspicua fiat, res priorum posteriorumque temporum coniunxit, atque etiam aliquotiens easdem fere res duobus locis repetivit. Neque magis ordo excerptorum omni suspicione caret; veluti si fragmenta IX 4 et IX 20, 4 vel IX 2 et 34 (cf. etiam p. XLVII) inter se comparaverimus, fieri non poterit, quin ea ex una eademque narratione Diodori excerpta esse arbitremur. Qua in re mihi in mentem venit Jacobi Bernays, qui quaestione posita, quomodo libellus de republica Atheniensium effectus esset, ingeniose disputabat duobus primis capitibus tamquam summam totius operis contineri, tertium autem caput postea additum esse quasi fructum iteratae lectionis. Simili modo etiam ei, qui ex Diodori bibliotheca excerpserunt, quaedam primo seu neglegentia seu fastidio omissa posteriore loco supplevisse videntur. Magna licentia eos usos esse intelleget, qui VIII 1. 2 et 3 vel X 18, 1 et 2 inter se contulerit. - Late ergo patet campus, in quo doctrina et divinatio exsultare potest: sed ubi coniecturae luxuriant, ibi laborat veritas.

23

X

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII.

Ex omnibus codicibus, quibus libri I-V continentur, unus Coislinianus (A) simul comprehendit libros XI-XV, atque ipse conglutinatus est ex duabus partibus non eadem manu scriptis. Quare hoc quoque in volumine denuo quaestio in codices ponenda est. Plurimi quidem eorum, quibus libri XI et XII servati sunt, etiam libros XIII-XV amplectuntur, tamen ad exponendum, quanti quisque horum codicum sit, argumenta et exempla paene omnia tantum ex libris XI et XII afferemus: non solum quod ceteri libri (XIII-XV) in hoc secundum volumen recipi non potuerunt, sed etiam quod in his et illis libris non eadem ratio inter singulos codices intercedere neque auctoritas eorum eadem esse videtur. Denique exspectamus, ut priusquam tertium volumen apparandus erit, etiam alii codices, inprimis Venetus 375, accuratius inspiciantur.

Ρ.

Patmius codex in monasterio S. Iohannis Theologi, P quod est in insula Patmo, asservatus saeculi X vel XI, a Richardo Bergmann, qui illum anno 1866 ipse contulit*), describitur his verbis (program. Gymn. Brandenburgensis, Berolini 1867): 'Foliis constat 310 membranaceis formae quaternariae maioris, quae omnia sunt bene conservata, nisi quod primum duoque postrema, quia codex longum per tempus tegumento caruit, colorem duxerunt luteum atque ultimi pars dimidia ad dextram abscisa est. Munitus nunc tegumento ligneo,

.

^{*)} Prius codicem P iam contulerat Joh. Saccelion scholarcha, qua collatione usus est Tischendorf.

á

super quod inductum habet corium colore nigro infectum, in bibliothecae catalogo a Ioh. Saccelione Graece conscripto recensetur sub nota numerali N = 50. Exaratus est autem exceptis tribus foliis posterius scriptis (1. 309. 310) litteris minusculis exeuntis saeculi X vel ineuntis XI*), itaque ceteros omnes quorum quidem habemus notitiam Diodori codices aetate longe superat. Comprehendit sex libros XI-XVI, finiturque horum postremus folio 309 verso. Litterae clarae atque compositae proxime accedunt ad similitudinem earum, quae reperiuntur in codicibus Eusebii historiae ecclesiasticae Mazarinaeo et Vaticano. Ad regendam manum scribentis per membranam acuto quodam instrumento ductae sunt lineae, vacuo tamen relicto margine duos vel tres digitos lato, habentque singulae paginae versus 32 continuos. Folia 1 et 309, quorum illud in utraque pagina continet versus 26, hoc in utraque versus 28, saeculo quinto decimo exarata sunt manu, quam esse monachi Andreae Gregorii Chii cognoscitur e folio 310 recto. Ibi enim eiusdem manus litteris aliquanto minoribus scripta leguntur precum formula a Christo praecepta: πάτερ ήμῶν κτλ. et ἀσμα ἐκκλησιαστικόν: θεός dyadds del nal Eori nal Eorai nol. cum subscriptione memorabili: Θεοῦ συναιρομένου πᾶσαν τήνδε βίβλον περιελθών ώδ' έληξα ώρα τηδε νυκτέρα άη νοεμβρίου η Ινδικτιώνος τε' της του λόγου οίκονομίας έτει αυξό (i. e. 1466) έν νάξω γρηγόριος μονότροπος τάγαγε**) θύτης

^{*)} Saeculo fere undecimo adscripsit eum Tischendorf, saeculo nono Coxe bibliothecae Bodleianae praefectus.

^{**)} De usu vocabuli $\tau \alpha \chi \alpha$, cui hic additum γs , quod male scriptum videtur τs in Andocidis codice Ambrosiano apud Bekkerum in praef. ad illum, v. Ducang. et Thes. Stephani vol. 7 p. 1894 [Dindorf in edit. Diodori vol. III p. XVI].

c

άμαρτωλός πατρώνυμον έχων άνδρέας και χῖος τὸ πάrevov.*) Neque vero inseruit Gregorius folia 1, 309, 310, sed ab initio in codice vacua relicta explevit, qua re admodum probabile fit ipsum librum, quem librarius saeculi X vel XI transscriberet, et initio et in fine fuisse mutilum. Folia omnia ab eodem Gregorio numerata sunt excepto quod numero caret ultimo, sed errore bis numeravit 52 $(\nu\beta)$ et 179**) ($\rho o\eta$), ut penultimum sit r ζ (307). Argumentum***), quale reliquis libris praepositum est, ante XI desideratur, tresque in codice sunt lacunae maiores et nonnullae minores, quae in ceteris non reperiuntur. Ac primum quidem in folio 38 verso post vocem εύνοιαν (XI 67) quatuordecim versus non sunt expleti, ut desint verba µετà --itemque in folio insequenti recto vacui sunt duodeviginti versus quatuordecim illis ex adverso positi, itaque post vocem neulévas (XI 68) desiderantur verba ἀξιοῦντες -- ἀποχωρῆσαι. Deinde in libro XIV sex deinceps folia, quaternionis vicesimi septimi 2-7, quibus continebantur verba autol dè nooezavaorávtes (c. 101) — διδ καl τδ πεδlov (c. 114) exciderant inter f. 208 et 209, quae cum Gregorius signaverit notis numeralibus continuo sequentibus σ_{ς} et σ_{ζ}^{c} , apparet huins iam aetate illa defuisse. Lacunae minores ut

^{*)} Iota subscripta in codice constanter omissa addidit Bergmann et correxit peccata $\sigma vrace a \mu \ell v o - \omega \delta$, $\ell \lambda \eta \xi \alpha - \pi \alpha \tau \varrho \delta v \nu \rho v O$ rba $vo \varepsilon \mu \beta \rho \ell o v$ et $\ell v \delta \iota \pi \tau i \omega \sigma \sigma$ per compendia scripta sunt. — De Gregorio plura attulit Joh. Saccelion in Ephemeride Atheniensi, quae inscribitur $N \ell \alpha \Pi \alpha v \delta \delta \rho \alpha$ 1866 p. 165.

^{**)} Bergmann scripsit 197, errore, ut ex ipsius schedis cognovi.

^{***)} De argumentis libr. XIII. XIV. XVI in Bergmanni scriptis nihil relictum est.

existerent, plerumque ea re factum est, quod vocabula paria vel $\delta\mu oiortilievra$ librario occasionem dederunt ab uno ad alterum aberrandi. Fuit is quidem homo non satis attentus parumque doctus, qua re etiam factum est, ut cum alia mendose scriberet, tum vehementer peccaret in nominibus Graecis et Romanis. Correxit autem ipse haud pauca perperam scripta, alia mutavit manus paullo posterior aut Gregorius, ad quem auctorem summaria quoque referenda sunt brevia in marginibus posita. Nova quae maioris sint momenti incrementa praeter XII 57, 4 e codice non accedunt ad ea quae edita sunt, sed multa corrupta vel in integrum restituuntur vel facilius sanari possunt nec paucae virorum doctorum emendationes confirmantur.²

Tam modeste ac moderate iudicavit Bergmann de codice P; quod quanto plus temporis et laboris in eo perquirendo consumpsit, tanto maiore laude dignum videtur. Ingrati autem esse duco, id quod Dindorf in praef. vol. III conatus est, huic libro simulque Bergmanni meritis obtrectare. At quamvis longam seriem vocabulorum in P seu omissorum seu mendose scriptorum collegeris, codici P palmam praeripi non posse cum permulti alii loci docent tum hi:

Vulgaris lectio:

XI 13, 2 οί Έλληνες έμφράξαντες τὰ στενὰ* τῶν ἐντὸς τῆς Εἰβοίας συμμαχούντων.
38, 6 κηρύττουσα
76, 5 τοῦς ἀρχαίοις πολίταις

τάς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ ξένοις τοῖς διὰ τὰς δυναστείας ἀλλοτρίας τὰς πόλεις cod. P;

οί Έλληνες . . στενὰ προεμάχοντο τῶν ἐντός

κηφύττουσα διαπφυσίως τοῖς ἀφχαίοις — ἔχουσι συνεχώφησαν τὰ ἑαυτῶν ἀποκομίζειν καὶ κατοικεῖν....

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII.

έχουσι * κατοικεῖν ἅπαντας έν τῆ Μεσσηνία. 77, 4 λογισάμενοι* τοῦ πολλὰς μυριάδας ἀποβαλεῖν τῶν ίδίων. 84, 2* άξιόλογόν τι κατεργάσασθαι. 89, 2 σπινθήρας 90, 4 έτη δλίγα πάλιν έξέπεσον ΧΠ 15, 2 δ νόμος 29, 1 ev n 36, 1 τέσσαρα 54, 4 έξέπεμψαν ναῦς έκατόν. προσελάβοντο ναῦς ἑχατόν. 54, 6 έχ τριήρων πεντήκοντα καί διακοσίων.

57, 4 deest

60, 1 προχειρισάμενοι στρατηγόν μετὰ νεῶν τριάκοντα καὶ στρατιωτῶν Ικανῶν.* 63, 5 Ικανούς λογισάμενοι διὰ τὸ (διότι scripsi) το ὑτους οὐ δυνατὸν ἀνελεῖν ἄνευ τοῦ πολλὰς.... ἔσπευδεν ἀξιόλογόντι κατεργάσασθαι πηγάς

έτη Έξ έξέπεσον

δ νόμος οδτος καθ' ην
τεσσαφάκοντα
έξέπεμψαν ναῦς εἴκοσι
— Thuc. 3, 86.
πφοσελάβοντο ναῦς εἴκοσι.
ἐκ τριήφων ὀγδοήκοντα.
οί δὲ — ἐνιαυτόν unus praebet P
προχειρισάμενοι — ίκανῶν ἐξαπέστειλαν

ίκανοὺς προσθέντες τούτοις.

Praestat ergo singulari virtute codex P omnibus ceteris libris adhuc ab editoribus adhibitis; etiam pluris esset, nisi ille Gregorius $\pi \tilde{\alpha} \sigma \alpha \nu \tau \eta \nu \delta \epsilon \beta l \beta \lambda o \nu \pi \epsilon \rho \iota - \epsilon \lambda \vartheta \omega \nu$ stilo suo inquinavisset. Nam menda leviora, quae ille feliciter correxit, facili negotio etiam ex ceteris

XV

libris corrigi potuerunt; contra eius opera scriptura saepius ita corrupta est, ut quid manu prima exaratum et correctum sit, vix perspici possit. Raro enim eius artificia tam dilucida sunt, veluti XI 5, 5 χρησιμώτεροι μετά των όπλων έσονται, ubi in P prima manu scriptum erat χρησιμώτεροι μέν τῶν ὅπλων, quod vitium Gregorius auxit corrigens γρησιμώτεροι μέν τῶν λοιπῶν aut XII 27, 3, ubi Gregorius manu inerti simplicem lectionem δαδίως τε πράτησαν (i. e. τ' επράτησαν) της Σάμου καί τούς ita depravavit: δαδίως τε κρατήσαντες τῆς Σάμου τούς (cf. XII 84, 3). Neque minus perverse addidit XI 55, 5 et 81, 5 μή; XII 57, 1 pro giloriula inscite scripsit giloviula. Res eo fit obscurior, quod correcturae inveniuntur, quae iudice Bergmanno neque ad principem librarium neque ad Gregorium referendae sunt.

Quod ad scripturae genus attinet, hic commemorasse satis habeo:

1. Hiatum evitandi causa in codice P multo saepius vocales elisae sunt quam in ceteris libris, quamquam permulti restant loci, ubi hiatus elisione sublatus non est; quin etiam aliquotiens vocales in codice P exaratae sunt, quae in ceteris libris propter hiatum sunt deletae. Multa horum pusillorum discriminum sine dubio inde orta sunt, quod syllabae modo compendiose modo plane scribebantur.

2. N *iquinvormiv* saepissime etiam ante consonantes positum est, quamvis impiger his locis in littera ν delenda fuerit posterior librarius, ut videtur, idem Gregorius.

3. Ίῶτα προσγεγραμμένον non ita raro invenitur et in exeunti et in medio vocabulo: veluti Bergmann in libro XI collegit 65 exempla; plerumque tamen est omissum. Accentus et spiritus librarius satis diligenter plurimis verbis superimposuit; interdum tamen desiderantur, alias abundant: ἐπάρχοντος, ἐπίσης, οὐχήπιστα — ἀνῶικοδόμησαν, σὺνἐτελέσθη, μὴκέτι, μὴδὲμιᾶς etc.

5. Compendia saepissime adhibentur et in terminationibus vocabulorum (— αv , ηv , ov, ωv , $\alpha \varsigma$, $\epsilon \varsigma$, $\eta \varsigma$, $o\varsigma$, $o\iota \varsigma$, $ov \varsigma$, $\omega \varsigma$, $\alpha \iota$, ov) et in particulis ($\kappa \alpha l$, $\delta \epsilon$, $\gamma \epsilon \varphi$, $\kappa \alpha \tau \alpha$, $\delta \iota \alpha$, $\pi \varrho \delta \varsigma$, $\pi \alpha \varrho \alpha$, $\pi \epsilon \varrho l$); praeterea compendia nulla inveniuntur nisi solita: $\mu \tilde{\varrho \sigma} (\mu \eta \tau \varrho \delta \varsigma)$, $\pi \tilde{\varrho \alpha} (\pi \alpha \tau \ell \varrho \alpha)$, $\varphi \iota$ - $\lambda \overline{\alpha v o \iota \sigma} (\varphi \iota \lambda \alpha \tau \partial \varrho \omega \pi o \iota \varsigma)$, $\vartheta \overline{\nu} (\vartheta \epsilon \delta v)$, $o \delta \delta v (o \vartheta \varrho \alpha v \delta v)$, \mathcal{R} ($\chi \varrho \delta \nu \omega v XI 65, 5$; $\chi \varrho \delta \nu o v XIII 1, 1$).

Alia, quae huc spectant, infra proferuntor, cum de archetypi imagine coniecturam faciemus.

AHL.

Coislinianus codex 149 saec. XV bombycinus, qui A est Parisiis in bibliotheca nationali servatus, continet libros I-V et XI-XV. Cuius auctoritas cum in primis quinque libris plane nulla sit (cf. vol. I p. XI), ad libros XI-XV recensendos aliquantum valet, praesertim cum hic codex A ceteris eiusdem notae libris (HL) diligentius tractatus sit. Contulit enim denuo totum codicem Hermannus Bezzel collationemque suam mecum communicavit, pro qua liberalitate summas ei ago gratias. Idem codicem A ex duabus partibus non eadem manu scriptis constare certi argumentis docuit (Coniecturae Diodoreae, dissert. Erlang. 1888 p. 2), quorum proximum est, quod in primo codicis folio haec invenitur inscriptio: 'Diodori Siculi in guinque libros divisos — sequitur liber sine titulus a principio tractans de diversis bellis' (i. e. libr. XI-XV).*) Dissi-

^{*)} Infra addita sunt haec: τοῦ τῆς σωτηρίας ἐπωνύμου σεβασμιωτάτου καρδινάλου.

DIODOBUS II.

mile autem utriusque partis ingenium descripsit Bezzel hoc modo:

1. Cum libri prioris partis (I-V) exornati sint titulis Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου βιβλιοθήκης ίστορικῆς πρώτη (sc. βίβλος), δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, hi desiderantur in libris alterius partis. 2. Argumenta singulorum librorum omnibus quidem praescripta inveni, sed cum librorum I-V argumenta instructa sint epigrammatis quibusdam (έλεγχος της πρώτης βίβλου, πιναξ της δευτέρας, τρίτης etc.), apud libros XI-XV frustra haec quaeres. 3. In parte priore numeri semper verbis sunt expressi, in altera saepissime litteris compendiariis. 4. Contra in priore parte nonnulla verba compendiose scribuntur, in altera non item. Haec sunt: σρίας (σωτηρίας), π $\tilde{\rho}$ (πατρίδος), πτρ (πατέρος), ά $\tilde{\delta}$ (άδελφόν), quo in verbo saepissime lacuna invenitur, nec non apud $\lambda \tilde{\gamma}$ ($\lambda \delta \gamma o_{S}$). 5. In priore parte $\Delta \eta \mu \eta \tau \rho \alpha_{S}$, semper $\tau \epsilon_{\chi} \nu \eta \tau \alpha_{\zeta}$ scribuntur, in altera $\Delta \eta \mu \eta \tau \rho o_{\zeta}$, $\tau \epsilon_{\chi} \nu l \tau \alpha_{\zeta}$. 6. In priore parte hiatus minime evitatur, in altera autem cum magna diligentia.

Codex A igitur ex duabus partibus separatim scriptis conglutinatus est.

H Vaticanus codex 994 saec. XVI chartaceus, qui 138 foliis continet libros XI—XV, videtur is liber esse, unde sumpta sunt, quae Wesseling 'ex schedis (sc. Vaticanis) ante hes trecentos annos deproperatis ad libros XI—XV illustrandos admovit'. Cuius codicis collatio, qua usus est Wesseling, vereor ne non satis fuerit fida.

L Parisinus codex 1662 chartaceus saec. XV exaratus videtur, olim Trivultii Cardinalis, continet libros XI—XV (Catal. biblioth. regiae Paris. II p. 384). Hic liber idem est, quem Wesseling ita descripsit: 'codex regius

хvш

secundus^{*}), cui nota 2539 imponitur, saeculi XV aetatem non superat, olim Augustini Cardinalis Trivultii'. Reperiuntur enim in Bergmanni scriptis lectiones quaedam ex codice Paris. 1662, quae prorsus consentiunt eis, quae Wesseling ex suo codice regio secundo attulit; veluti uterque testatur libri XII capita 55 et 56 ingenti lacuna mutilata esse. Codex L scriptus est a librario haud indocto, sed parum diligenti, qui sua commenta pro verbis traditis.interserere religioni non habuit.

Hi tres codices AHL quam arte inter se coniuncti, quam longe disiuncti a ceteris sint, ex conspectu lectionum, quem infra dabimus, apparebit: in praesens quae ratio inter hos ipsos libros AHL intercedat, paucis explicabimus. Neque A ab L, neque L ab A originem trahere potuit, quod praeter lacunas utrique communes aliae exstant, quibus aut unus codex A aut, quod multo saepius occurrit, unus L laborat. Velut A omisit libri duodecimi totum caput 80, codex L, ut modo memoravimus, eiusdem libri capita 55 et 56. Utrique horum codicum praestare videtur H: nimirum non aetate, sed integritate; quo magis est dolendum, quod qui codicem H conferendum suscepit, maiore usus est festinatione, quam ut singulis quibusque locis, quae sit huius libri lectio, constet.

Deest ergo codex aliquis, qui unus nobis sit instar totius huius generis. Quam ob causam studiosissimus fueram codicem inspiciendi, qui libris AHL et genere propinquus et aetate superior est. Dico codicem

^{*)} Secundum hunc dicit in praefatione, ubi de omnibus Diodori codicibus Parisinis agitur: priorem in notis ad libros XI---XV, ubi numero secundo non hic, sed codex I significatur.

(I') Venetum 375 in 4° minori saec. XI*), qui foliis 293 continet libros quinque XI—XV praemisso indice capitum. Unde aliquot lectiones prolatae sunt in Marci biblioth.codic.catalogo a Laurentio Theupolo (an. 1740) p. 179: quae quamvis sint paucae, sufficient tamen, ut huius libri similitudinem cum codicibus AHL cognoscamus. Quare plura comperire cupivi: at responsum est petenti illum librum pretiosiorem esse, quam ut in Germaniam transmittatur. Utinam igitur inter Italos ipsos tandem aliquis exsistat, qui codicem alienigenis invisum evolvat ac quae invenerit, publici iuris faciat.

FIKM.

Laurentianus codex XII plutei LXX chartaceus F saec. XIV continet foliis 278 Diodori Siculi libros decem XI-XX cum argumentis capitum unicuique libro praefixis; quem fuisse a clarissimo Cocchio cum edito collatum docent numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati (Bandin. catalog. cod. Graec. II p. 672). Hic liber 'optimae notae' idem est, quem Wesseling in praefatione editionis suae dixit membranas integerrime emendateque scriptas, quarum luculentum specimen sibi misisset clarissimus Cocchius. Sed lectionum harum usura, inquit Wesseling, quia spissum et bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui non licuit: id satis animadverti in plerisque eas cum Claromontanis amice consentire. Denuo hunc codicem conferendum curavit Dindorf per Franciscum de Furia, cui debemus quidquid sub nota F in apparatu critico attulimus. Animadvertendum est lectiones se-

XX

^{*)} Saec. XII: Morellius, Biblioth. Manuscr. p. 241.

cunda manu (nescio quo saeculo) additas saepe conspirare cum libris prioris classis.

Parisinus codex 1661 chartaceus, Fonteblandensis, I olim Antonii Eparchi, qui hune ipsum cum aliis non pancis regi Francisco I obtulit. Ibi continentur Diodori libri septem, ab undecimo ad decimum septimum, qui mutilus est. Praemittitur singulis libris capitum index. Is codex manu Nicolai Sophiani saeculo, ut videtur, XVI exaratus est (Catal. cod. biblioth. reg. Paris. 1760, II p. 383). Huius libri lectiones Wesselingio suppeditavit de la Barre. Cum autem in bibliotheca Parisina plures Diodori codices*) conserventur, ne ullus resideat scrupulus, quo ex libro ille sua hauserit, audi quibus verbis Wesseling codicem descripsit: tertius codex Parisinus (= Regius 2 in notis, cf. p. XIX), signatus indice MMLX, in fronte et calce haec ostentat: πτημα 'Αντωνίου τοῦ Ἐπάρχου, δ δέδωπεν είς σημεΐον εύχαριστίας τῷ κρατίστω βασιλεῖ Κελτῶν, τῷ ἐπιφανεστάτω Φραγκίσκω, quibus deinde appingitur 'an Sophiani manu?'

Claromontanus codex, quo Diodori libri XI—XV K continentur, collatus est a Camusato, qui, ut ait Wesseling, discrepantes scripturas ex Coisliniano et Claromontanis orae Diodori sui adscripsit. Enumerantur autem in Catalogo codicum collegii Claromontani (Paris. 1764) p. 69 tres libri:

*) Praeter codices I et L exstant Parisiis hi: Cod. 1660 chartaceus saec. XVI exaratus duorum librariorum manu continet Diodori libros XI—XX. — Cod. 1663 chartaceus saec. XVI continet libros XI—XV. — Ex his quoque libris Bergmann lectiones quasdam sibi comparavit (ad XII 56 et 57 spectantes), unde tamen nihil efficitur, nisi ut eorum auctoritatem minimam putemus. Scilicet uterque omisit XII 57, 4.

CCXX codex chart. in fol. (constans fol. 276) an. 1546 descriptus ac non compactus, quo continentur Diodori Siculi libri quinque XI-XV.

CCXXI codex chart. in fol. (complectens fol. 272) saeculo XVI exaratus ac Venetiis an. 1553 emptus scutis aureis decem. Ibi habentur Diodori libri quinque XI—XV.

CCXXII codex chart. in fol. (constans fol. 230) saeculo XVI exaratus, quo continentur Diodori libri septem XI-XVII.

Hi tres codices una cum duobus aliis, quibus continentur Diodori libri I—V, nunc venerunt in possessionem bibliothecae Berolinensis. Tamen nondum exploratum est, ad utrum illorum codicum, ad primum (CCXX) an ad secundum (CCXXI), lectiones a Camusato collectae referendae sint.

M Marci bibliothecae codex quidam Venetus in usum Wesselingi per Blasium Caryophilum collatus est. Quo de codice ambigua verba fecit Wesseling; cum enim ex eis, quae in praefatione indicat, codicem libros XI—XV continentem exspectemus, occurrimus in eius editionis vol. I p. 633 (XIII 111, 5 ἐκ δυεῖν) notae: 'Venetus hic desinit'. Ceterum quidquid ex hoc Veneto affertur, tanto abhorret a diligentia et sinceritate, ut ei fidem plane derogem. Licet librarius iste suo ingenio usus duos tresve locos sanaverit, multo saepius cupiditate corrigendi inductus etiam longius a veritate aberravit.

Quoniam codices, qui quidem nobis cogniti sunt, percensuimus, nunc demonstraturi sumus non verbosa disputatione, sed delectis exemplis, cur codices hoc modo distinxerimus. Inde non solum apparebit omnes

XXII

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII. XXIII

codices dividendos esse in partes tres, quarum unam codex P solus, alteram AHL, tertiam FIKM efficient, sed homines rei periti ultro intellegent vel conicient, quid de singulis harum partium libris iudicandum sit quove gradu inter se sint conjuncti.

	P*)	AHL	FIKM
XI 1,3	κηδε	στής	κηδεστής ήν
5, 1	προί	ήγε	προηγεν εὐθύς
23, 2	καί γὰρ	τῶν κατὰ τὴν	καί ποὸ τῆς δυ-
	Έλλάδα	καί τῶν κατὰ	νάμεων τῶν κατὰ τὴν
	•	ελίαν ποδ τῆς δυνάμεων	Έλλάδα καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν Ἑλλήνων
29, 2	μένουσι	ν (μένοντα Α)	τοῖς πᾶσιν
ib.	τούς κι μένειν	νδύνους ύπο-	φέρειν τοὺς πινδύνους
36, 6	Ċ	διέφυγον	om.
48, 8	ε	δρίσκων	દોંગ્લા દર્ગણ ડિંગ્ર ાજા
55, 4	i	ν τη Σπάρτη	om.
56, 2	(άποκαλοῦντες	φάσκοντες
67, 4		om.	τάδελφοῦ
79,4	πάλιν γε	νομένης ίσχυ-	om.
	ρᾶς μάχ	ฑร	
91, 1	-	Λεύκιον	Λεύκιον Πόπλιον
92, 4	2	τάντοθεν έβόα	ἅπαντες ἐβόων
XII 1, 2	κατά	ά την Άσίαν	έν τῆ Ἀσία
3, 3		om. PAL**)	καὶ πόλεμον συγ κοού - σας πολλὰς μ ὲ ν

*) Locis, ubi AHL cum FIKM eisdem vitiis aegrotant, codicis P praestantiam iam supra p. XIV comprobatam esse noli oblivisci.

**) De codice H hic et aliis locis silet Wesseling, ubi hunc librum cum FIKM consentire pro certo nego.

	P AHL	FIKM
XII 11, 2	ὄντες ἀπέκτειναν σχε- δόν	σχεδὸν ὄντες ἀπέκτει- ναν ἐγγύς
36, 4	ὀνομαζομένην	λεγομένην
71, 1	δ άδελφός	om.
84, 3	κοσμήσας πᾶσι χφησίμοις κατέλεξεν	ἐκόσμησε πᾶσι χρη- σίμοις καὶ κατέλεξεν FIK et P ⁸

Ρ

AHL

FIKM

XI 5, 2 Μηλιαπόν	κλιακόν HL κιλιακόν A	ήλιακόν
38, 2 καὶ τῶν παντελῶς ἐντα- φίων ἠμεληκό- των	αί τῶν παντελῶς ἐνταφίων ΑL	εἴογεσθαι παντε- λῶς τὰς τῶν ἐντα- φίων σπουδάς
60, 4 δίγλωττοι	δίπλωττοι Η δίπλωτοι Α δύσπλωτοι L	ἐγχώφιοι
65, 3 ἇραι τὴν πόλιν	ἀφετὴν πόλιν ΗL ἀφετὴν πολλήν Α*)	ἇραι τὴν πόλιν

*) Interpretatio Diodori Latina anni 1548, quam adhibuit Wesseling, Dindorf ignoravit, praebet (p. 257) 'virtute multa'. Cave tamen ne ex hoc uno loco conicias illam interpretationem ex ipso codice A factam esse. Primum enim moneo lectionem $dqer\eta \nu \pi o \lambda \lambda \eta \nu$ codicis A ab Hermanno Bezzel inventam esse, silentio praeteritam a Wesseling, cuius ex notis unum cognoscis: in codicibus AHL pro $dqai \tau \eta \nu$ scriptum esse $dqer\eta \nu$. Licet ergo conicere, ut in A, ita etiam in H vel L $\pi o \lambda \lambda \eta' \nu$ pro $\pi \delta \lambda \nu$ inveniri. Deinde, quod pluris est, hic interpres minime omnibus locis eodem

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII. XXV

P	AHL	FIKM
XI 66, 1 φιλοσό- φαγ	φιλοσόφαν ΗL φιλόσοφον Α	Φίφρωνα
90, 4 προσανέ- βησαν	om. AL	ἐπηύξησαν
XII 9, 4 olnéras P ^a inéras P ^b	Σικελιώτας	'Ιταλιώτας
23, 2 Ταραντί- νους	'Απραγαντίνους HL Λεοντίνους Α	Οὐεντίνους
34, 5 εί σαρδαία	είς σαρδέα ΑΗ	είς "Αφδεα
37, 1 ἐπιφανεῖ	ἐπιφανεῖ ΗL προφανῶς Α	περιφανεΐ
38, 1 πολέμων	νόμων Α*)L	อี้ข ไฮµहข
38, 3 ζητεῖν μὴ ἀλλὰ πῶς	μή ἀλλὰ πῶς AL	μὴ ἀλλὰ πῶς σκοπεῖν
$f 47,\ 2$ oỷ đưà $ au$ ữ $ au$	οὐδ' ἐπὶ τῶν Ρ² L οὐδ' ἐπὶ τὰς Α	οὐδὲ διὰ τῶν
54, 3 xata -		καταπολεμήσειν
ποονομήσειν PHLF ²		F ¹ IKM et A
65, 9 ἀπήγαγεν	είς τὰς Άθήνας	είς τὰς Ἀθήνας
είς τὰς Άθήνας	AL	ἐξέπεμψεν
ib. Τάνταλον	Τάνταλον μετὰ	Τάνταλον μετὰ
δήσαντες έφύ-	, , ,	τῶν Αἰγινή-
λαττον μετὰ τῶν Αἰγινήτας	τας ΑL	τας ἐν φυλακῆ κατεῖχον

quo codex A laborat mendo. Attamen id constat interpretationem anni 1548 profectam esse ex codice eiusdem stirpis, cuius sunt AHL.

ć

*) Hanc quoque lectionem debemus diligentiae Hermanni Bezzel; nam Wesseling codici A adsignat lectionem contaminatam: νόμων δν ίσμεν.

Р	AHL	FIKM
XII 67, 5 ἀξιόχρεως		άξιόλογος FIKM
PHL		et A
72, 5 την φιλο-	τῆς φιλ οτιμί ας	τῆς φιλονεικίας
τιμίαν*)	AHLF ²	F ¹ IKM.

Multis quidem locis haeremus, quae lectio insit in libris H et L, tenemus tamen testimonia satis multa, quibus quanti quisque codicum AHL aestimandus sit cognoscatur atque sententia, quam supra de eis tulimus, comprobetur. Multo obscurior et difficilior est quaestio, qua ratione libri FIKM inter se cognati sint; cui solvendae etsi exempla infra posita non sufficiunt, tamen aliquam lucem afferent:

XI 47, 2 ouros] ouros F, ouros de IKM 27. 2 'Adnvaiov PAHLF, om. cet. 73, 1 τούτων PAHLF, om. cet. 38, 1 ταῖς πόλεσι PAHLF², τοῖς Έλλησι F¹IK 89, 1 παραδεδομένων PAHLF², γεγενημένων F¹IM 28, 2 την αυτήν om. FIK XII 41, 7 $\pi\alpha\nu\delta\eta\mu\epsilon\ell$ om. FIK 21, 1 ἀργυρικὰς ζημίας] ἀργύρου καὶ ζημίας FIK XI 20, 3 γενομένην om. FIM 29, 3 οίκοδομήσω — έάσω καί om. FIM XII 28, 1 ἐπιτήδειον om. FI 73, 3 ἅμα Ρ, om. FI, τάλλα cet. 27, 3 ἐκράτησαν τῆς Σάμου] αὐτῆς ἐκράτησαν FK 63, 2 Aanedaimovlous om. FK XI 13, 5 κατῆρεν — στόλου καl om. F κατήρεν — στόλου και την ... πόλιν om. M 85, 1 Κλώδιον] Οὐαλέριον FM

*) recte, si παῦσαι pro παύσασθαι scripseris.

- XI 53, 1 δ Άκραγαντίνων Θήρων om. F
- XII 12, 4 υπούλοις om. F
- XI 54, 3 αὐτοὺς om. I
- XII 74, 1 ανυπέρβλητον] αξιόλογον Ι
- ΧΙ 14, 3 συγνούς] πολλούς Κ
- XII 49, 2 δ τῶν Λακ. ναύαρχος om. Κ
 - 68, 4 dè ral .. nólewr om. K
 - 46, 7 ἐξέλιπον την πατρίδα] ἀπηλθον ἐκ της πατρίδος Μ
 - 66, 1 θλιβόμενοι] έθλίβοντο Μ.

Sed hic subsistamus. Suppetant enim iam exempla ad cognoscendum horum librorum plurimum valere F, etsi in medio relinquendum est, num codex F ceterorum non solum princeps, sed etiam parens sit. Est enim cur suspicemur codicum collationes, quibus nos adhuc utimur, multis modis esse mancas et fallaces. Quare singulorum codicum FIKM inter se necessitudinem explicare non audeo; atque ut dicam quod sentio, hoc aenigma solvere non gestio. Nam mihi persuasum est omnibus codicibus, in quibus haec editio posita est, denuo perquisitis in verbis Diodori corrigendis perpaulum profici. Augebitur tantum numerus locorum, ubi et codices FIKM et AHL inter se concordant, altera familia codicum ab altera discordat; atque multae lectiones, quae codici P propriae visae sunt, investigabuntur etiam in H et L, sicut in codice A Hermanni Bezzel opera recognito iam indagatae sunt.

Utut autem haec sunt, de ratione, qua codices ad Diodori libros XI et XII recensendos adhibendi sint, mea quidem sententia dubitatio esse non potest. Fundamentum operis est codex P, ceteri codices tamquam adminicula suggerendi sunt eis locis non ita paucis, ubi codex P lacunis aut mendis deformatus est. Ceteri

đ

enim codices omnes referendi sunt ad unum exemplar, codici P dissimile nec tamen impar. Ubicumque igitur ab altera parte stat unus P, ab altera ceteri cuncti, lis adhuc, ut aiunt, sub iudice est, atque nisi rationibus ex ipsa re vel ex genere dicendi petitis diiudicari non potest, utra lectio sincera sit. Ubicumque autem cum codice P sive AHL sive FIKM consentiunt, hanc lectionem ex archetypo profectam, diversam ex coniectura (nonnumquam fortasse ingeniosa et vera) ortam esse pro explorato habeo. Quid plura? quoniam codices AHL quanto propius absunt a P, tanto reliquis praestant, libris FIKM nihil effici puto nisi ut examinetur, utrum lectiones codicum AHL his tantum propriae i. e. menda novicia vel commenta postumi librarii sint, an utrique librorum generi communes ideoque aestimatione dignae.

Compluribus quidem locis libri FIKM speciem quandam virtutis prae se ferunt atque editores priores deceperunt (veluti XI 38, 2 90, 4 XII 38, 3 65, 9): nunc autem testimonio codicis P fraudis sunt convicti. Quare aliis quoque locis nobis cautio est, ne illorum praestigiis obcaecemur. Nimirum non refragamur scripturae καταπολεμήσειν, cuius loco PHL praebent καταπρονομήσειν XII 54, 3 (non A, qui eandem invenit coniecturam atque FIKM) aliisque emendationibus facilioribus; neque tamen dubitamus, quin quicumque exemplar, unde manaverunt FIKM, confecit, eas lectiones assecutus sit coniectura. — At duo sunt loci, ubi contra consensum librorum P atque AHL lectionem codicum FIKM a prioribus editoribus receptam non sustuli, non quod eam genuinam esse putassem, sed quia non habui, quo sollertiore modo lectionem codicum PAHL corruptam corrigerem:

XI 29, 2 συναχθέντων δὲ τῶν Ἐλλήνων εἰς τὸν 'Ισθμόν, ἐδόπει τοῖς πᾶσιν [μένουσιν PHL, μένοντα A] ὅφπον ὀμόσαι. Lectiones, quae eaedem in P atque in AHL inveniuntur, plus valere quam ceterorum librorum, ex codicum aestimatione modo percepimus; hic autem nulla codicum ratione habita res ipsa docet, lectionem μένουσιν sensu carentem et a scriptura τοῖς πᾶσιν multo abhorrentem neque de industria neque casu mutatam, sed ex archetypo transscriptam esse. Corruptelam inesse etiam librarius A animadvertit et scripsit μένοντα. Minime ergo dubito, quin lectio τοῖς πᾶσιν coniectura et ea falsa sit; genuina lectio potius enucleanda est ex scriptura μένουσιν. Conatus sum scribere: μὲν αὐτοῖς vel σεμνόν, sed ipse meae arti diffido.

XII 3, 3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ Κιλικίας καὶ Φοινίκης προσφερομένων τριήρων τῆ νήσφ, Κίμων ἐπαναχθεἰς καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μὲν τῶν νεῶν κατέδυσεν, ἑκατὸν δὲ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν είλε, τὰς δὲ λοιπὰς μέχρι τῆς Φοινίκης κατεδίωξεν. Desunt in PAL (sine dubio etiam in H) vocabula καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μέν, quibus omissis orationem hiare nemo non videt. Atque vidit ille librarius et lacunam implevit sapientia vili. An quid est vilius quam illud πολλὰς μέν? quid insolentius quam illa elocutio paene inaudita πόλεμον συγκρούειν, cuius unum exemplum praebent lexica (ex Johan. Mal. p. 219, 24)? Tamen hoc supplementum passus sum, inopia coactus, non credulitate.

Restat ut imaginem archetypi, unde omnes codices usque ad hanc aetatem servati originem duxerunt, lineamentis aliquot describere conemur. Quamvis autem multis locis sint dissimiles, ad unum exemplar omnes redire facillime intellegitur ex mendis, quae omnibus codicibus sunt communia, veluti

- XI 33, 1 χάριτι δουλεύσαντες] χαριτίδου κελεύσαντες 33, 4 πρός Πέρσας] προτέρας
 50, 3 Σπάρτην] σπουδήν
 68, 1 Τύκην] 'Ιτύκην
 85, 2 πλήν] πλησίου
 XII 3, 4 πεξῆς sive πεζικῆς] Περσικῆς
 27, 1 περί Πριήνης] περί εἰρήνης
 - 79, 1 "Αργος] αὐτούς.

Alia id genus facile ipse tibi ex apparatu critico colliges. Digniora autem, quae oculos nostros in se convertant, sunt ea exempla, ubi vitiosae scripturae ortae sunt ex litteris simili forma inter se mutatis:

XII 24, 4 ΑΛγίδω] ΛΑγαδίω 79, 6 Λογάσι] Αρπάσι XIV 35, 3 $\Gamma \Lambda o \tilde{v}$] $\Gamma \Lambda o v$ (et sic semper, cf. XV 3, 2. 6 9, 3. 4 18, 1 19, 1) XV 19, 3 Φ ALOUVTIOUS] Φ ALOUVTIOUS = XV 69, 1 XVI 11, 3 $\pi A \in \mathcal{V}$] $\pi A \subset \mathcal{V}$ XI 48, 2 'Αρχί Δαμος] 'Αρχέ Λαος XIV 49, 2 καταΔύσας] καταΛύσας (XI 27, 2 κατέΔυσε P, κατέΔυσε cet.) ΧΙΥ 83, 4 Λώρυμα] Δώρυμα Χν 8,4 ΚαΔουσίους] ΚαΛουσίους XIII 69, 2 iv Als n iv 1' ion XII 40, 6 ΤεΤραμέτροις] ΓεΓραμμένοις 78, 1 ΜουΓιλανόν] ΜουΤιλανόν XII 68, 2 "ATNoros] 'AIIIoros XIII 11, 2 dydometra i. e. Π] $\overline{\tau}_{\overline{\iota}}$ P, totanoolar déna cet.

XXX

- XIV 65, 4 ETI ayew Ellayew
- Χν 15, 2 ΊΓαλιώτας] Παρόντας
 - 7, 3 $\lambda i TT\eta s$] $\lambda i \pi \eta s = XV 58, 4$
- XIII 103, 4 Ό Cogllov] ΘΕοφίλου 91, 3 Ό Έρμοκράτους] ΘΕρμοκράτους ΡΑΗ
- ΧΙΥ 66, 4 ζύνολον] Οὖν ὅλον
- XII 9,4 ίπέτας] Οἰπέτας P^a, Cineλιώτας AHL (Ἰταλιώτας cot.)
- XII 73, 3 α Ma P, om. FI, τα ΛΛα cet.
- XIV 69, 5 &llá] &Ma P et XV 79, 2 PAFK

Huiusmodi vitia considerantes fieri non potest, quin archetypum litteris, quas dicunt, uncialibus exaratum cogitatione fingamus. Illud archetypum antiquissimum fuisse ex ea re concludimus, quod codex P ipse ceteris multo antiquior transscriptus esse videtur ex exemplari minusculis litteris scripto. Inveniuntur enim in P menda huius generis:

XII 70, 5	προσηλωθείσι] προσκλυσθείσι Ρ
XIII 19, 3	προσηλώσαντες] προσκλώσαντες Ρ
XIV 84, 7	ήοχται] ήομται (sic!) Ρ
XIII 49, 1	Πυδναίων] στυδναίων Ρ
XIII 52, 4	έστί] έπί Ρ
XI 10, 1	Περσών] στρατών Ρ.

Hic oritur quaestio, cui aetati archetypum adscribendum sit, i. e. quo ex tempore lectiones a codice P alienae repeti possint. Quam rem ad explicandam non tot testimoniis, quot in primis quinque libris (vol. I p. XIX), uti possumus. Suidas et excerptores Constantiniani, praeterquam quod codicem P aetate paulo superant, hic nullam habent utilitatem: nam Suidas nusquam idoneas lectiones praebet, ex primis duodecim Diodori libris omnino nihil operi suo inseruit; excerpta autem Constantiniana quae inveniuntur in palimpsesto Vaticano, nobis auxilium non ferunt, quod et Angelus Mai et Herwerden ea tantum contulit, quae ad perditos Diodori libros spectant. Paulo plus valet codex excerptorum Peirescianus saeculi decimi, qui eis locis, scilicet non multis, ubi codices Diodori inter se dissentiunt, a parte codicis P stat:

XIII 74, 3 ἀπτώ] ν P, N Peiresc.
XV 1, 5 Λακεδαιμονίους om. P et Peir.
νικήσαντες] νικήσαντας P et Peir.
XVI 81, 2 την Λιβύην] Λιβύην P et Peir.

Maximi autem momenti ad codices ponderandos est locus Athenaei (XII 59), qui sic incipit: Διόδωρος δ' δ Σικελιώτης έν τοῖς περί βιβλιοθήκης. 'Ακραγαντίνους φησί κατασκευάσαι Γέλωνι κολυμβήθραν = Diod. XI 25, 4. Consentit Athenaeus cum omnibus Diodori codicibus in vocabulo ποταμῶν (pro ποταμίων), tum dissentit a codice P, cuius lectionem τροφήν (τουφήν vulg. et Athen.) equidem cum Rhodomanno et Cobeto praetuli. Sed haec sunt levia, sicut etiam scriptura αύτη, quam codex P et Athenaeus offerunt pro vulg. avrn. Contra ea gravissimum argumentum inest in his verbis: κύκνων τε πλείστων είς αὐτὴν καταπταμένων συνέβη την πρόσοψιν αυτής επιτερπή γενέσθαι ex codice P restitui pro lectione vulgata núnvav re πληθος [πλήθους edit.] είς αὐτὴν καταπταμένων [καταπταμένους AL, καταπταμένου edit.] etc. Apud Athenaeum enim scriptum est: καθίπτασθαι δε και κύκνων πληθος είς αὐτήν, ὡς γίνεσθαι ἐπιτερπεστάτην τὴν θέαν, unde apparet iam Athenaeum genuinae lectionis, quam servavit unus P, ignarum fuisse et tali exemplari usum esse, ex quali derivati sunt et AHL et FIKM.*)

Archetypum ut mendis ex fallaci litterarum forma natis corruptum erat, ita vitiis ex prava pronuntiandi consuetudine ortis inquinatum fuisse nobis persuasimus; quorum vitiorum utrum librarium an Diodorum ipsum reum facias, saepius haesitabis. Forma quidem &voola in ceteris libris usitata refellitur facile codice P, qui formam avdoela servavit; dubium autem interdum videri potest, utrum forma oroarla an oroarela in archetypo fuerit, quae vocabula in omnibus codicibus (et editionibus) saepissime commutatae sunt. Suo iure Dindorf scripsit XI 48, 4 πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν [στρατείαν cod.], ην παρεδίδου Πολυζήλφ. Neque minus certum est etiam XI 84, 4 ex codice P restituendum esse: καταλέξειν είς την στρατιάν [στρατείαν v.] τῶν νέων τοὺς ἀχμάζοντας ταῖς ἡλιχίαις atqueXVI 73, 3 κατέλεγον τούς άρίστους είς την στρατιάν [στρατείαν ν.] και των Λιβύων τους ευθέτους έστρατοlóyouv. Hoc testantur loci, ubi pro organiá synonymum quoddam positum est, veluti:

XIII 2, 2 διεκελεύοντο καταγράφειν ξαυτούς εἰς τοὺς στρατιώτας

DIODORUS II.

^{*)} Diodori bibliothecam iam antiquis temporibus ab homine litterato, quem dicunt Graeci $\partial \alpha \sigma \pi e \nu \alpha \sigma \tau \eta \nu$, stilo non religioso retractatam et interpolatam esse, docuit Cichorius (dissert. Lips. 1886 cap. III) nomina magistratuum Romanorum persecutus. Collegit enim multa nomina, quae in codicibus Diodori deterioribus interpolata desunt in codice P, quorum, ut Cichori verbis utar, alia omnino non sunt nomina Romana, alia potius primis post Christum natum saeculis in usu fuerunt ac minime quarti urbis conditae saeculi conveniunt nomenclaturae; quaedam sunt nomina hominum, quos novimus aetatis fere Domitiani imperatoris.

XXXIV

- XIII 109, 1 τούς μισθοφόρους κατέλεξεν είς το στρατόπεδον
- XVII 39, 3 άλλους έπιλεγόμενος είς στρατιωτικάς τάξεις κατέγραφεν.

Damnanda ergo est forma $\sigma\tau\rho\alpha\tau\epsilon l\alpha$, quamquam eam omnes tuentur codices, etiam his locis^{*}):

XIII 97, 1 κατέγραφον τοὺς εὐθέτους εἰς τὴν στρατείαν XV 61, 4 κατέλεγε τοὺς εἰς τὴν στρατείαν εὐθέτους XVI 28, 1 τοὺς εὐθέτους κατέλεγεν εἰς τὴν στρατείαν.—

Similis inconstantia comparet in multis aliis vocibus, veluti: δυστραπέλεια — δυστραπελία, φιλονεικία — φιλονικία, λειπ — λιπ, inprimis in nominibus propriis: Αίδαλία, Μολυκρία, Γύδιον etc.

Item maxime in nominibus commutantur $\alpha\iota$ et ε (ut Alyεσταΐοι, Θυφαία), unde falsa vulgata lectio XI 65, 2 τον ἀγῶνα τον Νεμαΐον (edit. Νεμεαΐον) nata est pro τῶν Νεμέων, quod P servavit.**) Hinc ortus est etiam error codicis P XI 27, 1 ἦσαγ δὲ πᾶσαι νῆες pro ἦσαν δ' αί πᾶσαι νῆες, idemque error ceterorum codicum XI 3, 7 νῆες δὲ σύμπασαι: lege νῆες δ' αἶ σύμπασαι.

Deinde vix opus est memorare saepe η pro ι poni et versa vice ι pro η , quod vitium nusquam magis quam in verbis olw $\eta\sigma$ - et olw σ - increbuit. Huc spectat etiam adverbium biforme $\ell \partial \epsilon lov \tau l$ [$\ell \partial \epsilon lov \tau \eta$ P XI 3, 3

^{*)} Quare me paenitet retinuisse II 5, 7 κατέγραψαν τοὺς ἐπιτηδείους εἰς τὴν στρατείαν, ubi F praebet στρατιάν.

^{**)} Cf. XIX 64, 1 τον τῶν Νεμέων ἀγῶνα, qui verborum ordo XI 65, 2 inversus est, ne propter sequentem vocalem hiatus efficeretur.

έθέλοντες P 16, 42, 9] ante consonantem, et έθελοντήν ante vocalem; cf. vol. I p. LI. — Similiter denique perturbata sunt ει et η, praecipue in formis έλείφθην et έλήφθην. Quod mendum cum plerumque satis perspicuum sit, adhuc latuit XII 61, 6 βελῶν τε πλήθει [πλῆθος edit.] καὶ τῶν ἄλλων τῶν χρησίμων πολλὴν ἔχοντες ἀφθονίαν. Legendum enim est cum P πλήθη. Malim etiam XII 10, 5 cum P scribere ἀμετφεί [vulg. ἀμετφή, edit. ἀμετφί].

Ad postremum perpanca addere liceat de ν , quod dicitur $\ell \varphi \epsilon \lambda n \nu \sigma \tau n \kappa \delta \nu$. Hoc in codicibus, inprimis in codice P, saepissime etiam ante consonantes positum est; neque id a Diodori aetate abhorrere docemur inscriptionibus Graecis intra annos 100—30 ante Christum natum factis, in quibus (cf. Leipziger Studien vol. IV et Meisterhans, Grammatik der att. Inschr. 1888 p. 89) littera ν paragogica hoc modo adhibita est:

ante vocales in media oratione 38 locis adest, 1 abest in pausa 29 " " 2 " ante consonantes in media oratione 82 locis adest, 12 abest

in pausa 22 " " nusquam abest.

Hunc usum effusum litterae ν non solum posterioribus codicibus tribuendum esse, sed ipsi archetypo fuisse proprium, optime illustratur vitio omnibus libris communi XII 33, 1 $i\pi$ ' $äqqovrog \delta$ ' $A \partial \eta \nu \eta \sigma \iota$ Nausunáqou pro nomine Ausunáqou: scriptum erat in archetypo A Θ HNHCINAYCIMAXOY.— Huic consuetudini repugnat vocabulum inosit, in quo codex P semper, ceteri plerumque litteram ν etiam ante vocales omiserunt.

c*

PRAEFATIO.

De lectionum delectu et aliis quibusdam rebus, veluti de colluvione formarum αὐτοῦ, αὐτοῦ, ἐαυτοῦ, fortasse alias.

NOTARUM EXPLICATIO.*)

A = Coislinianus codex saec. XV (praef. p. XVII).

- H Vaticanus codex saec. XVI (praef. p. XVIII).
- F = Laurentianus codex saec. XIV (praef. p. XX).
- I Parisinus codex saec. XVI (praef. p. XXI).
- K == Claromontanus codex saec. XVI (praef. p. XXI).

L - Parisinus codex saec. XV (praef. p. XVIII).

- M Venetus codex (praef. p. XXII).
- P Patmius codex saec. X vel XI (praef. p. XI).
- a = AHL.
- f = FJKM.
- v. vulgaris lectio omnium librorum praeter P.
 - Asterisco * indicatur in textu lacuna, in apparatu critico coniectura editoris.

*) Notae in libris I—V adhibitae explicatae sunt in vol. I p. XCVI. Ibidem nomina editorum aliorumque, qui Diodori bibliothecae operam dederunt, enumerantur.

ARGUMENTA LIBRORUM.

LIB. V.

Cap.

- 1. Procemio explicat Diodorus, quantum in historia valeat oeconomia. Vituperatur Timaeus, Ephorus laudatur. Inscribitur hic liber insularis.
- 2. Sicilia, a figura Trinacria appellata, ab incolis Sicania, tum Sicilia. Ambitus insulae. Cereri et Proserpinae merito sacra Sicilia, quod primas fruges tulit.
- 3. Regiones Siciliae amoenissimae: Enna Proserpinae raptu clara, Himera Minervae sacra, Ortygia insula Dianae sedes.
- 4. Proserpina a Plutone abrepta ad inferos descendit apud fontem Cyanen. Ceres quaerens filiam eis, qui ipsam benigne exceperant, fruges muneri dedit: primum Siculis, secundum hos Atheniensibus; ab utrisque ob eam rem festa instituta.
- 5. Proserpinae raptus a poetis celebratus: Carcini, tragici poetae, versus. Ceres etiam leges docuit.
- 6. De incolarum Siciliae origine diversae opiniones. Sicani primi erant, successerunt ex Italia Siculi, denique Graecorum coloniae accesserunt, quae linguam moresque Graecos et vitam cultiorem vulgarunt.
- 7. Acolides insulae septem: Nomina earum situsque. A Liparo primum, deinde ab Acolo cultae; de huius mytho nonnulla referuntur.
- 8. Aeoli sex filiorum nomina regnaque in Italia et Sicilia.
- 9. Novi insularum Aeoliarum coloni, Cnidii et Rhodii (Ol. 50), victi ab Segestanis, vicerunt Tyrrhenos.

- 10. Liparensium civitas in dies florentior facta est portus opportunitate, thermarum salubritate, aluminis copia, cuius monopolium habuit.
- 11. Osteodes insula, appellata ex ossibus mercennariorum a Carthaginiensibus ibi fraude perditorum.
- 12. Insulae a meridionali Siciliae parte: Melite, Gaulus, Cercina.
- Insulae in mari Tyrrheno sitae: Aethalia, ferri ferax et mercatura celebris. Cyrnus sive Corsica. Eius situs, urbes, proventus.
- 14. Incolarum Cyrni indoles et numerus.
- 15. Sardinia. Deducta in eam ab Iolao cum Thespiadis colonia. Unde incolae Iolaei dicti. Insulam natura ipsa ab externo hoste defendit. Thespiadae postea expulsi Cumas occuparunt.
- 16. Pityusa a pinuum copia ibi nascentium appellata.
- 17. Iberiae obiacent insulae Baleares sive Gymnesiae; earum numerus, situs, fertilitas. Incolae vinosi, mulierosi, in petris degunt, nummos respuunt.
- 18. Ritus nuptiarum et funerum. Baleares funditores optimi, a pueris in funda exercitati.
- 19. Insulae in Oceano sive extra columnas Herculis: Insula in alto mari sita, Libyae obiecta, longe remota, permagna; eius summa fertilitas et amoenitas.
- 20. Haec insula, olim incognita, Phoenicum navigationibus investigata est. Obiter Gades et Herculi exstructum templum describitur.
- 21. Europae obiectae insulae: Britannia, incognita usque ad Caesarem. Eius situs, forma, magnitudo; incolarum mores et victus.
- 22. De stanno a mercatoribus ex Britannia per Galliam deportato.
- 23. Basilea, Scythiae obiecta, sucino clara. Mythus antiquissimus de Phaethonte et sucini origine.
- 24. Celticae gentes: A Galate, Herculis filio, Galatae et Galatia nomen habere traduntur.
- 25. In Gallia, terra populosa et gelida, sunt multa et magna flumina: Rhodanus, Danubius, Rhenus.
- 26. Venti vehementissimi Galliam perflant. Propter frigus ingens terra neque vinum neque oleum profert. Ita-

que incolae zythum sibi parant atque vinum importatum magno emunt.

- 27. Gallia argenti nihil, auri magnam copiam habet. Ornatus ex auro factus.
- 28. Gallorum corpora, coma et barba; mores heroicis similes, certaminum frequentia.
- 29. E curribus pugnandi mos apud Gallos et bellandi ratio. Spoliorum praecipuae species.
- 80. Gallorum vestitus armaque.
- Adspectus Gallorum terribilis, vox horrida. Bardi et Druidae. Divinatio ex immolatis hominibus. Vatum in sacris et pugnis summa auctoritas.
- 32. Celtarum et Galatarum differentia, a Romanis neglecta. Gallorum mulieres procerae et feroces, pueri cani. Eorum nulli tam feri quam Scythiae finitimi, utpote anthropophagi: Cimmerii, postea Cimbri appellati et Gallograeci, immanitate et libidine insignes.
- Celtis vicini sunt Celtiberi, Iberi et Celtae connubiis mixti. Eorum arma et tela pugnandique ratio. Munditiei studiosi urina corpus dentesque abluunt.
- 34. Celtiberorum mores victusque. Vicinis gentibus Vaccaei cultu praestant. Lusitani, Iberorum fortissimi, bene armati, in bellis ad numerum incedunt paeanes canentes. Rapto vivunt, hostes repellunt.
- 35. Metalla lberorum. 'Incendio silvarum in montibus Pyrenaeis primum argenti copia provenit. Argento, cuius pretium indigenis erat incognitum, Phoenices allecti.
- 36. Operis metallici ratio apud Iberos.
- 37. Iberorum metalla cum Atticis comparata. Machinae Aegyptiacae ad hauriendas in fodinis aquas ab Archimede inventae.
- 38. Servorum in metallis operantium miseria. Metalla exhausta a Phoenicibus et Italis. Stannum quoque in Iberia effoditur. Insulae Cassiterides stanno abundantes prope absunt. Multum etiam e Britannia in Galliam affertur.
- 39. Ligures, aspera terra coacti, laboriosi et nervosi sunt non solum viri, sed etiam feminae. Fortes milites, audaces nautae.
- 40. Tyrrheni classe praestant. Ab iis mare Italiae obiectum

nomen habet. Militiam pedestrem excoluere, tubam invenere, lictoribus, sella curuli, toga praetexta primum usi; litterarum studiis dediti prodigiorum disciplinam, vitae cultioris rationem expoliverunt. Ad postremum luxuria effeminati.

- 41. Insulae meridionales in Oceano Arabiae. Praemissa est Arabiae felicis brevis descriptio. Insulae tres prae ceteris memorabiles: una thus et myrrham ferens; altera sepulcris destinata. Thuris et myrrhae historia.
- 42. Thuriferae insulae magnitudo, incolae studiosi mercaturae. Tertia insula Panchaea, cuius incolae ex diversis populis sunt collecti, urbe Panara et templo Iovis Triphylii clara.
- 43. Nemus est in Panchaea insula amoenitate arborumque varietate conspicuum.
- 44. Templum et alia loca sacra Panchaeae insulae describuntur.
- 45. Panchaeae animalia et urbes. Incolarum tres classes: sacerdotes, agricolae, milites. Communitas victus. Vestitus magnificentia.
- 46. Militum apud Panchaeos usus. Sacerdotum luxuriosissimus habitus. Oriundi e Creta sacerdotes. Abundat insula metallis et sacris pretiosissimis.
- 47. Insulae in mari Aegaeo. Samothrace: unde nomen acceperit. Aborigines diluvio paene oppressi.
- 48. Saon reipublicae Samothraciae conditor. Heroes alii: Dardanus, Iasion, Harmonia. Hanc Cadmus uxorem duxit.
- 49. Cadmi nuptiis dii primum aderant, munera offerentes. Iasion Cereri matrimonio iunctus. Adduntur mythi. plures. Mysteria.
- 50. Naxus insula, olim Strongyle dicta. Primi coloni Thraces, quos Butes patria pulsus eo duxerat. Mulieres, quarum erat penuria, aliunde raptae. Post Buten Agassamenus rex.
- 51. Otus et Ephialtes Naxi imperio potiti insulae. nomen Diae imposuerunt. Deinde Cares insulam occuparunt, quorum ab rege Naxo Naxus est appellata. Hic Theseus Ariadnen reliquit Bacchi minis perterritus.
- 52. De Baccho in Naxo insula nutrito, qui cum opibus aliis, tum vino praestantissimo insulam auxit.

XL Cap.

1

- 53. Syme insula.
- 54. Calydna, Nisyrus, Carpathus.
- 55. Rhodus: Eius primi incolae Telchines artes nonnullas invenerant primique deorum simulacra fecerunt, magicas artes exercuerunt. Neptunus ibi educatus ex Halia, Telchinum sorore, genuit filiam Rhodum, unde insula nomen habet, ac filios a Venere, quod eam insula arcuerant, corruptos.
- 56. Telchines diluvium praesagientes Rhodo discedunt. Sol Rhodi amore captus insulam servat. Hinc nati sunt Heliadae.
- 57. Heliadae astrologiam, artem nauticam aliasque artes excoluerunt atque divulgarunt, etiam apud Aegyptios. Ochimus natu maximus Rhodi principatum obtinuit.
- 58. Danai et Cadmi in Rhodum adventus; a Cadmo relicta monumenta litteraria. Rhodum serpentibus vastatam Phorbas liberavit.
- 59. Althaemenes Creta relicta, ut fato destinatam patris Catrei caedem evitaret, in insulam Rhodum concedens, inscius patrem occidit, ipse mortem oppetiit. Tlepolemus Herculis filius, qui Argis profugus Rhodum venerat, ibi rex creatus est.
- 60. Rhodo obiecta Chersonesus Cariae. Hanc quinque Curetes e Creta advecti occupant. Tum Cyrnus ab Inacho missus ibi urbem sui nominis condidit.
- 61. Triopas fratre necato et exciso Cereris nemore profugus in Cnidiam venit, Triopium condidit, Chersonesum partemque Cariae occupavit.
- 62. Hemitheae Staphyli filiae fanum Castabi, in oppido Chersonesi. Mythus de Staphyli tribus filiabus.
- 63. Templum Hemitheae communi gentium religione servatum et locupletatum. Eius deae in aegrotos beneficentia.
- 64. Creta: Antiquissimi incolae Eteocretes. Rex eorum Cres. Dii plerique in insula nati. Insulam coluere Idaei Dactyli, multarum artium inventores. Horum discipulus Orpheus, progenies Hercules, ab Alcmenae filio diversus.
- 65. Secuti sunt Curetes rei pastoriciae, mellificii pluriumque artium auctores; Iovis educatores.

- 66. Tum fuerunt Titanes: Urani Terracque sex filii et quinque filiae. Saturnus, natu maximus, homines ab agresti victu ad vitam cultiorem traduxit.
- 67. Hyperion. Coeus et Phoebe, unde nata Latona. Iapetus, cuius filius Prometheus. Mnemosyne. Themis.
- 68. Saturni et Rheae progenies: Vesta. Ceres per Triptolemum hominibus muneratur fruges.
- 69. De frugum inventione Aegyptii, Athenienses, Siculi altercantur. Neptunus maris et rei equestris praeses. Pluto inferorum princeps.
- 70. Iuppiter: eius ortus et educatio.
- 71. Iovis instituta ad tuendam in humano genere iustitiam. Bellum in gigantes.
- 72. Iovi propter beneficia sacra facta sunt et varia imposita cognomina. Eins liberi.
- 73. Singulis liberis Iuppiter tribuit munia: Veneri virginum curam, Gratiis venustatem tuendam, Ilithyiae parturientium tutelam, Dianae tenerorum nutritionem, Horis legum, iustitiae, pacis custodiam, Minervae olivarum artiumque culturam.
- 74. Musis commissa litterarum studia, Vulcano metallorum fabricatio et ignis, Marti bella et arma, Apollini musica et ars medica. Huius filius Aesculapius.
- 75. Mercurio mandata foedera, mercaturae negotia, eloquentia, palaestra, Baccho vitis cultura.
- 76. Herculis merita; sed hic Alcmenae filio multo antiquior. Britomartis sive Dictynna.
- 77. Pluto, Cereris filio, opes tributae. Cretenses sacrificiorum, rituum sacrorum, mysteriorum auctores esse fabulis variis demonstratur.
- 78. Heroes in Creta nati iuniores: Minos.
- 79. Rhadamanthus, Sarpedo.
- 80. Coloniae Cretensibus immixtae: Pelasgi, Dores duce Tectamo Dori filio, barbari promiscui, Argivi et Spartani.
- Lesbus: Primi insulae coloni Pelasgi duce Xantho, unde appellata est Pelasgia. Deinde Macareus eandem sedem legit. Post Lesbus, Lapithae filius, cum novis colonis immigravit insulamque Lesbum appellavit. Ab his coloniae missae in Chium, Samum, Con, Rhodum.

XLII

- 82. Hae beatorum insulae nuncupatae. Macareus, rex Lesbi, leges dedit.
- 83. Tenedus: Tennes, Cygni filius, insulae conditor.
- 84. Insulae Cyclades primum a Minoe cultae, tum a Rhadamantho, post Troianum bellum a Caribus occupatae, denique a Graecis habitatae.

FRAGMENTA*) LIBRI SEXTI.

- Fr.
- 1. Euemeri doctrina de natura deorum. Additae erant Homeri et Hesiodi et Orphei de diis narrationes.
- 2. Dei sunt homines propter beneficia immortales habiti.
- 3. Xanthus et Balius Titanes. (Ceterum in medio relinquendum, utrum haec spectent ad Titanomachiam an ex Pelei vel Achillis historia deprompta sint.)
- 4. Iuppiter post devictos Titanes coronatus.
- 5. Picus sive Iuppiter in Creta sepultus.
- 6. Castor et Pollux, propter virtutem divinos post mortem honores consecuti. — Deinde ex Aeoli posteritate memorantur: (2) Epopeus impius rex Sicyoniorum. — (3) Sisyphus, vir astutus et fatidicus. — (4) Salmoneus, deorum contemptor. — (5) Eius filia Tyro.
- 7. Salmoneus eiusque filia Tyro, ex qua Neptunus genuit Peliam, Iolci regem.
- 8. Admetus et Alcestis, Peliae filia. Melampus.
- 9. Bellerophontes.

FRAGMENTA LIBRI SEPTIMI.

(Inde a Troiae excidio usque ad Olympiadem primam; 1183-776 a. Chr.)

Fr.

- Homerus et Thebani et Troiani belli temporibus floruit ex sententia Dionysii (Scytobrachionis) Mytilenaei, quem in rebus mythicis Diodorus prae ceteris ducem sequi solet. (Hunc locum fragmento assignavi incertus haerens, utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.)
- 2. Homerus ante Heraclidarum reditum mortuus est.
- 3. Diomedes, Aegialeae uxoris insidiis coactus, Argis fugit.

*) Pleraque ex Caroli Müller interpretatione.

XLIV

Fr.

- 4. Aeneae fuga et pietas.
- 5. Aeneas Latinorum regnum accipit anno ab eversa Troia, tertio; fato functus divinos honores adipiscitur. Filius eius Ascanius Albam condit. Reges Albani usque ad Romam conditam (Ol. 7, 2) recensentur.
- 6. Silvio ab Ascanio insidiae factae sunt.
- Romulus Silvius propter impietatem fulmine percussus est. [Meschela in Libya a Graecis Troia huc delatis conditur.]

[Thessalus Thesprotius regionem occupat, quae nunc Thessalia de nomine eius vocatur.]

[Heraclidarum reditus.]

- 8. Lacedaemoniorum reges usque ad Olympiadem primam,
- Corinthiorum principes inde ab Alete usque ad Cypselum tyrannum recensentur. (Migratio Aeolica. Cuma in Asia a Cleua et Malao conditur circa a. 130 post Troiam captam. In idem ferme tempus — a. 131 post Troiam sec. Eusebium incidunt origines Cumarum in Italia. Cuius urbis fata. paucis Diodorus comprehendit. Hinc memoratur:)
- 10. Aristodemus Malacus, Cumanorum tyrannus.

[Creta Lacedaemoniorum et Argivorum coloniis frequentata.]

[Cyclades insulae a Caribus occupatae et relictae.]

- 11. Catalogus populorum, qui maris imperium tenuerunt. (Videri potest Eusebius haec ex compluribus Diodori libris excerpta in unum congessisse; at refragantur tempora singulorum populorum imperiis attributa. Quare omnia uno eodemque loco Diodorum proposuisse, eaque ex auctore, qui aliam quam Apollodorus chronologiam secutus, petiisse statuendum est. Igitur ubi de Aeginetarum potestate maritima verba fecit, ceterorum populorum, qui ante Aeginetas inde ab Troianis temporibus classe valuerant, recensum instituerit. Quem in his auctorem secutus sit nescio; vulgo de Castore cogitant; perperam.)
- 12. Lycurgi virtus et in Spartanorum rempublicam merita. Versus Pythiae subditi.
- 13. Temenus et Argivi.
- 14. Argivorum regnum stetit annos DIL.

Fr.

- 15. Caranus ante primam Olympiadem Macedoniae imperio potitus est. Inde reges Macedonum usque ad Alexandrum Magnum enumerantur, qui per CCCCLIII annos regnum tenuerunt.
- 16. Oraculum Perdiccae regi Macedonum datum (cf. p. 145, 5).
- 17. Carani genealogia.

FRAGMENTA LIBRI OCTAVI.

(Ab Olymp. I usque ad Solonis tempora.)

- 1. Elei sacrosancti habebantur a Graecis universis.
- 2. Spectat ad Rheam Silviam, Vestalem.
- 3. Numitor et Amulius.
- 4. Romuli et Remi adulescentia.
- 5. Romulus et Remus de urbe condenda auspicia capientes.
- 6. Remus a fratre occisus.
- 7. De causis belli Messeniaci primi.
- 8. Virginem ex Aepytidarum gente pro patriae salute mactari iubet oraculum.
- 9 et 10. De Archiae (Syracusarum conditoris) amoribus.
- 11. Agathoclis in aede Minervae exstruenda fraus. (Haec narrationi de ortu Syracusarum data occasione intexta esse ordo docet fragmentorum.)
- 12. Cleonnis et Aristomenes Messenii de virtutis praemio litigantes.
- Spectare haec videntur ad exhortationem, qua dux Lacedaemoniorum milites ob oraculum Messeniis datum animis deficientes ad pugnam excitaverat; Pausan. IV 10. — Victi Lacedaemonii oraculum consulunt.
- 14. Numa Pompilius, rex pacis amantissimus, Pythagorae discipulus.
- 15. Sententiae ex narratione de Numa Pompilio rege excerptae.
- 16. Medorum rex Deioces, vir iustitia insignis.
- 17. Urbes in Italia a Graecis conditae: Oracula Myscello data Crotonis conditori (Ol. 17, 8; a. C. 710 sec. Timaeum, ex quo plurima in hac historiae parte Diodorus hausit; Ol. 18, 1; a. C. 708 sec. Euseb.). (Sybaris sec. Euseb. eodem anno quo Croton condita. Post origines urbis incrementa eius exposuit. Huc pertinent:)

ARGUMENTUM

XLVI .

18-20. De luxu et mollitie Sybaritarum.

- 21. Tarentum ab Epeunactis conditur (Ol. 18, 1; a. C. 708 Euseb.).
- 22. Hippomenis, Atheniensium archontis, in filiam atrocitas. (Sec. Eusebium Hippomenes magistratum gessit Ol. 14, 3-16, 4; a. C. 722-712. Diodorum aliter statuisse apparet, quamquam calculi eius accurate subduci nequeunt. Verum, nisi egregie fallor, Diodorus Hippomenem 17 vel 18 annis posteriorem fecit quam Eusebius.)
- 23, 1. Gela ab Antiphemo et Entimo condita. (Ol. 22, 3, a. C. 690. Euseb. Arm. Venet.; Ol. 23, 1, a. C. 688. Euseb. Arm. Mediol.)
- 23, 2. Chalcidenses Rhegium condunt (Ol. 24, 1, a. C. 684). (Locrorum urbs condita Ol. 24, 2, a. C. 683, sec. Euseb. Hieron.; Ol. 26, 4, a. C. 637 sec. Euseb. Arm. Huc pertinet:)
- 4. De severa apud Locros iustitiae cura. Conf. Plutarch. π. πολυπραγμ. c. 8. Timaei fr. 66 sq.
- 24. Oraculum de centum annorum tyrannide Sicyoniis datum. Conf. Aristot. Polit. V 9, 21. (Circa Ol. 26, 4, a. C. 673.)
- 25. Tullo Hostilio regnante (inde ab Ol. 26, 4; a. C. 673) ruptum Romanorum cum Albanis foedus.
- 26. Tullus Hostilius ius constituit, quo bella indicerentur. Conf. Cic. de Rep. II 17.
- Lacedaemonii ab Atheniensibus belli ducem petere oraculo iubentur. — Tyrtaei ducis instituta. — (Quod tempora belli attinet, Diodorus proxime accessisse videtur ad calculos apud Eusebium servatos, ubi Messeniorum defectio assignatur Ol. 86, 3, a. C. 634 in cod. Arm.; Ol. 35, 4, a. C. 637 ap. Hieronymum; Tyrtaeus Ol. 37, 1, a. C. 632 in cod. Arm.; Ol. 86, 4, a. C. 633 ap. Hieron.)
- 28. Cum Tyrtaeo componitur Terpander civiles Lacedaemone seditiones carminibus suis placans.
- 29. Cyrene a Batto condita (Ol. 37, 2; a. C. 631). Ad historiam urbis, quam hac occasione auctor percensuit, pertinent:
- De Arcesilao, Eudaemonis filio, cui Χαλεποῦ cognomen; ac deinde: (2) de Demonacte Mantinensi, qui sub regno Batti III. Χωλοῦ dissidia Cyrenaeorum composuit.

Fr.

- 31. L. Tarquinius Priscus (Ol. 41, 1-50, 2; 616-579).
- B2. Locrensium de auxilio adversus Crotoniatas Spartam missa legatio (ante pugnam ad Sagram; circa Ol. 42; a. C. 612).

FRAGMENTA LIBRI NONI.

- 1. Solonis indoles, mores, leges. Sequentur quae sapientiam viri uberius demonstrent:
- 2. Responsa, quae Croeso dedit. (5) Eius de athletis iudicium.
- 3. Historia de tripode aureo, quem Soloni utpote viro sapientissimo destinatum, hic Apollini dedicavit. (Res iterum tangitur in Biantis historia, fr. 13, 2.)
- 4. Solonis contra Pisistratum consilia. (Hoc quoque repetitur, ubi ad Pisistrati tempora auctor devenit, fr. 20, 4.) Adiungitur de ceteris sapientibus narratio:
- 5. Spectat ad Periandrum; cf. fr. 7.
- 6-8. De Anacharsi et Mysone; hunc rejecto Periandro in septem sapientium collegium cooptarunt.
- 9-10. De Chilone.
- 11-12. De Pittaco.
- 13. De Biante.
- 14—15. De Milone Crotoniata et Polydamante Thessalo, inutiliter robore valentibus, cum ingenio destituti essent. (Haec ex eodem de sapientibus loco desumpta. — Absoluta Solonis laudatione, in qua quaecunque proposito inserviebant, nulla temporum ratione habita, auctor congessit, redit ad seriem historiae.)
- . 16. Oraculum Graecis datum Cirrham obsidentibus. (Circa Ol. 47, 2; a. C. 591, ut ex Diodori mente statuendum puto.)
 - 17. Solon quadraginta septem annis post Draconem. (Vulgo XXX tantum annorum intervallum statuunt, Solonisque archontis magistratum collocant Ol. 46, 3, a. C. 594. Hoc si tenes, Draconis annus foret 624, atque ex Diodori numero, 641 a. C. Neque tamen ita Diodorum statuisse pro certo contenderim; Draconem sine dubio posuit a. 633 (17 annis post 650), ideoque Solonem a. 586.)

XLVIII

ARGUMENTUM

Fr.

- 18-19. Phalaridis taurus aheneus, Perilao perniciosus (Ol. 52, 4-56, 4; 569-553 a. C.).
- 20. Solon Pisistrati adversarius.
- 21. Cyrus regnavit Ol. 55.
- 22. Cyri virtutis indoles.
- 23. Astyages victus in milites suos durius consulit.
- 24. Cyrus propter humanitatem pater appellatur.
- 25. Croesus quam meditatus erat adversus insulas expeditionem omittit.
- 26-27. Croesi cum sapientibus Graeciae colloquium.
- 28. Aesopi effatum.
- 29. Atys, Croesi filius, ab Adrasto necatus.
- 30. Phalaridis dictum.
- Croesus oraculum Delphicum bis consulit (Ol. 57, 3, a. C. 550.). — Cyrus legatos mittit ad Croesum.
- 32. Croesus ab Eurybato proditur.
- Sententia ad Eurybaii scelus spectans. Oraculum Croeso datum de filio voce capto. — Cyrus a Croeso admonitus parcit Sardibus expugnatis (Ol. 58, 8, a. C. 546).
- 34. Cyri in Croesum humanitas.
- 35. Harpagi dictum de Graecis Asiaticis sero cum Cyro foedus iuncturis.
- Lacedaemonii Cyrum Graecis in Asia civitatibus abstinere iubent. Cyri responsum. — Lacedaemoniis Arcadiam occupaturis datum oraculum. — Alterum oraculum eisdem datum de Orestis ossibus consulentibus. — (4) Conf. Herod. I 158.
- 37. Pisistrati de osculo filiae in solemni pompa dato scomma.
 Rustici cuiusdam facete dictum de vectigali a Pisistrato imposito. (Circa Ol. 60, 4, a. C. 537.)

FRAGMENTA LIBRI DECIMI.

- 1. Servii Tullii cum Tarquinio rixa et caedes.
- 2. Servius Tullius regnavit XLIV annos.

(Fr. 1 et 2 fortasse melius ad librum nonum referantur.) 3. Pythagoras sapientia clarus, archonte Thericle (Ol. 61, 4.).

- (4) Eius in Pherecydem praeceptorem pietas. -
- (5) Pythagorei alius alium adiuvabant.

- Fr.
- 4. Cliniae exemplum; alterum Phintiae et Damonis.
- 5-10. Pythagorae doctrinae capita nonnulla.
- 11. Pythagoreorum sectae interitus per Cylonem. Lysis Pythagoreus, Epaminondae magister.
- 12. Historiae, severae hominum iudicis, utilitas. (Epiphonema, ut videtur, narrationis de Pythagoreis.)
- 13. Cyrus orbis terrarum imperium affectat.
- 14. Cambysae indoles. Eiusdem in Amasis mortui corpus atrocitas et adversus templum Ammonis expeditio.
- 15. Libyes et Cyrenaei ad Cambysen Aegypto potitum deditionem faciunt.
- 16. Polycratis latrocinia maritima. (4) Eius in Lydos fugitivos perfidia.
- 17. Pisistrati filii; Hipparchus occiditur. Laus Aristogitonis.
- 18. Zeno Nearchum tyrannum ulciscitur. (Propter Aristogitonem Zenonis mentionem fecisse videtur Diodorus, quem Zenoni comparat etiam Diogenes Laert. IX 26, vel propter Leaenam meretricem, quae ne socios Harmodii et Aristogitonis proderet, linguam, sicut Zeno, sibi momordit.)

[Dorieus Heracleam in Sicilia condit (circa Ol. 67, 3, a. C. 510).]

- Megabyzus Babylonem dolo capit. (5) Darius expeditionem in Europam parat. (6) Tyrrheni metu Persarum moti Lemnum relinquunt.
- 20-21. Lucretiae mors.
- 22. Tarquinii scelera et Bruti calliditas.
- 23. Sybaritae a Crotoniatis proelio funduntur; cf. XI, 90, 8.
- 24. Herodoti mirabilia narrandi mos. Athenienses Boeotis et Chalcidensibus fugatis Chalcidem occupant (circa Ol. 68, 3; a. C. 506). Cf. Herodot. V 77.
- 25. Caribus de auxilio a Milesiis contra Persas petendo percontantibus oraculum quid responderit. (Cf. Demonis fr. 10, Herodot. V 120.) — Quae sequitur sententia spectare videtur ad foedus Graecorum in Asia contra Persas initum. — Hecataeus Milesius ad Artaphernen legatus missus (Ol. 71, 3, a. C. 494).

27. Datis legationem Athenas ut Persis se dederent mittit. DIODOBUS II. d

^{26.} Cf. Herodot. Vl 88.

ARGUMENTUM

Fr.

- 28. Hippocrates Gelensium tyrannus Syracusis victis consulit (Ol. 72, 2, a. C. 491). — Thero Agrigentinus.
- 29. Gelo Syracusanus puer mirabiliter servatus est.
- 30. Cimon Miltiadis patris multam in se recipit. Dux optimus.
- 31. Cimon sororem Elpinicen uxorem habet.
- 32. Themistocle auctore Cimoni collocata est virgo divitissima, cuius dote vinculis liberatus est.
- Graecorum ad Gelonem legatio de auxilio contra Persas (Ol. 74, 4, a. C. 481).
- 34. Sententiae ex orationibus de bello Medico depromptae.

LIB. XI.

Cap.

1. Nullo, ut alias solebat, praemisso procemio Diodorus librum incipit res ab expeditione Xerxis in Graeciam usque ad Atheniensium expeditionem in Cyprum continentem. Belli suasor Mardonius; socii Carthaginienses, quorum apparatus belli describitur.

Ol. 75, 1: 480 a. Chr.

- 2. Xerxes praeter ingentes copias terrestres iam a Dario patre collectas naves longas MCC paraverat. Ipse Susis Sardes movit, praemissis in Graeciam praeconibus, iuncto ponte Hellesponto, perfossoque monte Athone. Duces Graecorum Euaenetus Lacedaemonius et Themistocles Atheniensis; sed plerique Graeciae populi ad Persas defecerant.
- Graeci defectionis infamia notati recensentur. Concilium Graecorum in Isthmo; Argivorum arrogantia. Interea Xerxes copias per pontem in Thraciam ductas et apud Doriscum collectas lustravit. Navium copiarumque et terrestrium et navalium numerus.
- 4. Graecorum classis Eurybiade praefecto ad Artemisium, pedestres copiae duce Leonida ad Thermopylas Persis oppositae.
- 5. Ad Acanthum urbem progressus Xerxes Graecos ad Thermopylas obstantes nuntiis evocat, ut abiectis armis discedant; Leonidae responsum.

 \mathbf{L}

- 6. Contempta Demarati Lacedaemonii admonitione Xerxes Medos impetum facere in Graecos inbet.
- 7. Medis ceterisque fugatis Xerxes Persas qui immortales vocantur in Graecos mittit; sed ingenti caede repulsi.
- 8. Tertio proelio victi Persae. Tandem Trachinius quidam per montana viam monstrat, quod per transfugam Leonidas comperit.
- Dimissis reliquis copiis Leonidas cum quingentis Spartanis et Thespiensibus hosti restitit et Xerxis castra noctu invasit.
- 10. Graeci omnes fortiter pugnantes, caesaque magna Persarum multitudine, occubuere.
- 11. Eorum laudatio. Encomium Simonidis.
- 12. Transitu Xerxes ita potitus etiam mari dimicari iubet. Classis Graecorum ad Artemisium consilio Themistoclis Persas adoritur. Pugnam nox intercipit; victoria dubia.
- Oborta tempestas Persarum classi magnam infert stragem. Iterum ancipiti proelio digressi Graeci Salamina se recipiunt.
- 14. Terrestri itinere Xerxes a Thermopylis in Atticam progressus omnia vastat. Delphicum templum mirabiliter servatur.
- 15. Corcyraei callide cunctantur. Graeci consilia diversa de ineunda pugna navali capiunt. Aptissimum locum ad Salamina esse Themistocles censet.
- 16. Pavor Graecos occupat et in Peloponnesum convertit, quam muro muniunt.
- 17. Themistocles Xerxem falso nuntio decipit et ad pugnam navalem exoptato loco committendam impellit, clam accepto per Iones de ipsorum inter pugnandum futura defectione nuntio.
- 18. Pugna committitur ad Salamina.
- 19. Graeci insignem consequuntur victoriam. Rex per Themistoclem metu imbutus, ne Graeci mari potiti ponte rescisso reditum intercluderent, in regnum revertitur, relicto in Graecia Mardonio.
- 20. Carthaginienses e foedere cum Persis facto Hamilcare duce bellum contra Graecos in Sicilia movent. Eorum terrestres et navales copiae in Siciliam transvectae.

Himera primum obsessa. Thero, Agrigenti tyrannus, tum ab eo accitus

- 21. Gelo Syracusarum princeps Himerensibus auxilio venit.
- 22. Gelo strategemate usus et incendit hostium classem et Hamilcarem obtruncat, simul proelio pedestrem exercitum ad internecionem caedit.
- 23. Merito haec pugna Plataeensi atque Gelo Pausaniae vel Themistocli componitur.
- 24. Gelonis et Leonidae facinora in eundem diem incidunt. Summa consternatio civitatem Carthaginiensium occupat.
- 25. Gelo militum virtutem praemiis ornat; captivorum autem incredibilem multitudinem inter socios distribuit, quorum servitio multa opera publica perficiuntur.
- 26. Gelo in ipsos hostes mitis et clemens, Carthaginiensibus aequas pacis condiciones concedit. Nummos cudit Damaretios. De praeda templa vel exstruit vel exornat. Obiter commemoratur Pindari aetas.

Ol. 75, 2:479 a. Chr.

- 27. Persarum classis circa Cumam et apud Samum subsistit. Inter Athenienses èt Lacedaemonios simultates acerrimae. Themistocli imperium abrogatur.
- 28. Graecorum dissidiis in sua commoda uti conatur Mardonius; qua spe deceptus incursionem facit in Atticam, et omnia caede atque incendio implet.
- 29. Graecorum de republica tuenda communia consilia et iusiurandum. Aristides et Pausanias duces.
- 30. Ad Plataeas Graeci proelium committunt.
- 31 et 32. Proelii Plataeensis descriptio.
- Post victoriam Plataeensem spolia sunt distributa, victoriae monumenta posita, virtutis praemia defectionisque supplicia constituta.
- 34. Classi Graecorum praefecti Leotychidas et Xanthippus ad Graecos Asiam tenentes in libertatem vindicandos pugnam navalem experiri constituunt. Ignari rerum ad Plataeas actarum pronuntiari iubent Persas esse victos.
- 35. Postridie nuntius victoriae Plataeensis affertur. Et Graeci et Persae ad pugnam incitantur.

 \mathbf{LII}

- 36. Pugna navalis ad Mycalen commissa eodem die, quo apud Plataeas pugnatum est, describitur. Persae in fugam acti.
- 37. De consilio Graecos, qui Asiam incolunt, in Europam transferendi. Mycalensi pugna bellum Medicum finitur, per duos annos gestum. Commemoratur Herodotum usque ad Sesti obsidionem opus suum perduxisse, et Sp. Cassium Romae capitis damnatum esse.

Ol. 75, 3: 478 a. Chr.

- 38. In Sicilia recuperata pace Gelo civitatem legibus et institutis utilissimis recreat et auget. Gelonis mors et memoria apud posteros. Successit ei Hiero frater.
- 39. Inter Athenienses et Lacedaemonios novae contentiones ob refecta Athenarum moenia oriuntur.
- 40. Themistoclis fraude Athenarum moenia restituuntur. Res Romanae.

Ol. 75, 4 : 477 a. Chr.

- 41. Themistocles, cuius maxima apud omnes auctoritas erat, ad amplificandam patriam praeter Phalereum portum, qui angustior erat, Piraeum construere consilium cepit.
- 42. Hoc consilium pro contione exponere recusat. Arcano deliberatur.
- 43. Themistocles cavet, ne Lacedaemonii coeptis suis adversentur.
- 44. Lacedaemoniorum iussu Pausanias dux cum classe in Cyprum insulam et Hellespontum profectus est ad liberandas Graecas civitates adhuc Persarum praesidiis occupatas. Sed captus praemiorum regiaeque filiae spe, proditionis consilia fovet moresque Persicos sectatur.
- 45. Proditio Pausaniae qua ratione fuerit cognita et punita.
- 46 et 47. Sceleribus Pausaniae opponuntur virtutes Aristidis, qui patriam sociis et opibus auxit.

Ol. 76, 1 : 476 a. Chr.

48. Leotychidas Spartanorum rex, cui Archelaus successit, et Anaxilaus Rhegii et Zancles tyrannus moriuntur. LIV Cap.

Inter Hieronem et fratrem Polyzelum gravissimae inimicitiae; per Theronem fratres reconciliantur.

49. Naxios et Catinenses Leontium migrare Hiero iubet, receptis novis e Peloponneso et Syracusis colonis. Himeram Thero traduxit Dores.

Ol. 76, 2: 475 a. Chr.

50. Lacedaemonii indignantes penes Athenienses maris imperium esse ipsorumque rempublicam claudam factam, illis bellum inferre moliuntur. Hetoemaridae prudentia animi placantur.

Ol. 76, 3: 474 a. Chr.

51. Hiero Cumas auxilia mittit, eamque urbem bello contra Tyrrhenos tutatur.

Ol. 76, 4 : 473 a. Chr.

52. Bellum in Italia inter Tarentinos et Iapyges gestum.

Ol. 77, 1: 472 a. Chr.

53. Thero Agrigentinorum princeps humanitate et iustitia florens moritur; succedit Thrasydaeus filius ob crudelitatem et superbiam omnibus invisus, qui bello contra Hieronem infeliciter gesto regno pulsus obiit. — Clades ad Cremeram.

Ol. 77, 2: 471 a. Chr.

- 54. Lacedaemonii invidia ducti Themistoclem proditionis apud Athenienses accusant, quasi Pansaniae consiliorum participem. Tum quidem absolutus est.
- 55. Postea innocens ostracismo patria expellitur. Lacedaemonii eundem communi Graecorum iudicio damnandum censent.
- 56. Themistocles Argis ad Molossorum regem, deinde in Asiam ad Xerxem confugit.
- 57. A Mandane, Xerxis sorore, accusatus non modo absolvitur, sed etiam summis muneribus ornatur.
- 58. Themistocles in Asia tuto et iucunde vitam exigit; de eius morte varia traduntur.
- 59. Themistoclis elogium. Buxentum urbs tunc in Italia. condita est.

Ol. 77, 3: 470 a. Chr.

- 60. Athenienses Cimonem cum exercitu in Asiam mittunt ad recuperandas sociorum urbes, Persarum praesidiis occupatas. Hic multis in Caria et Lycia urbibus expugnatis Persarum classem apud Cyprum fundit.
- 61. Terrestres quoque copias strategemate usus ad Eurymedontem devincit.
- 62. Cimon ingentem prædam consequitur. Athenienses, quorum respublica ab hoc tempore ingentibus opibus aucta est, decimam dicant Apollini.

Ol. 77, 4: 469 a. Chr.

- 63. Lacedaemonii cum crebris terrae motibus, tum bello ab Hilotis et Messeniis illato admodum afflicti. Archidami regis virtus.
- 64. Rebelles castrum in Messenia occupant. Atheniensium auxiliis brevi dimissis bellatum est per decem annos.

Ol. 78, 1 : 468 a. Chr.

65. Inter Argivos et Mycenaeos bellum exortum. Argivi victores Mycenaeos in servitutem redegerunt et urbem destruxerunt.

66. Micythus tutela in Anaxilai filios sanctissime administrata reddit eis paternum regnum. Eo anno Hiero mortuus, quem frater Thrasybulus sequitur.

- 67. Thrasybuli superbia offensi Syracusani bellum movent.
- Syracusani Thrasybulum regno eiciunt, et libertatem usque ad Dionysii dominatum tuentur. Eo anno Romae primum tribuni plebis creati.

Ol. 78, 4: 465 a. Chr.

69. Artabanus satellitum princeps per insidias Xerxem cum prole occidere et regnum occupare conatur. Sed superstes patri fratribusque Artaxerxes patrio regno potitur et parentis caedem ulciscitur. Ol. 79, 1 : 464 a. Chr.

70. Thasios et Aeginetas deficere conantes imperio subiciunt Athenienses. Sed plures populi deficere agitabant, Atheniensium superbia exacerbati. Colonia missa Amphipolin, paulo post ab Edonorum populo oppressa.

Ol. 79, 2 : 463 a. Chr.

- 71. Artaxerxes in puniendis paternae caedis reis et ordinanda republica versatur. Interea Aegyptii a Persis deficiunt et Inarum regem creant, inita cum Atheniensibus societate. Artaxerxes illos domare parat.
- 72. Sicilia post exactos reges lactior in dies floret. Sed peregrini a Gelone in civitatem recepti cum magistratibus excluderentur, novis tumultibus Syracusas perturbant.
- 73. A Syracusanis illi commeatu interclusi sunt.

Ol. 79, 3 : 462 a. Chr.

74. Bellum ab Artaxerxe Aegyptiis illatum duce Achaemene. Athenienses foedere Aegyptiis iuncti Persas proelio vincunt et usque ad Album murum pellunt. Lacedaemonii a Persis advocati auxilio venire recusant.

Ol. 79, 4: 461 a. Chr.

- 75. Artabazus et Megabyzus novis copiis Aegyptum adeunt, sed exercendo milite annum transigunt.
- 76. Tumultus per Siciliae urbes continuati, victis peregrinis et Messanam deductis tandem sedati sunt.

Ol. 80, 1 : 460 a. Chr.

77. Aegyptii adventu novi exercitus perterriti cum Persis in gratiam redeunt, relictis Atheniensibus sociis. Hi tamen navibus ipsi incendio deletis tanta virtute restiterunt, ut eis Persae salvum in patriam reditum concederent. — Athenis tum Ephialtes de Areopagi auctoritate detraxit.

Ol. 80, 2 : 459 a. Chr.

78. Bellum Atheniensium cum Corinthiis, Epidauriis, Aeginetis. Ducetius, Sieulorum rex, condita urbe Menaeno et expugnata Morgantina gloriam adeptus est.

Cap.

Ol. 80, 8 : 458 a. Chr.

- 79. Corinthii et Megarenses de finibus inter se armis contendunt. Megarenses, Atheniensium auxiliis adiuti, victores. Phocensium adversus Dores bellum, quos Lacedaemonii defendunt.
- 80. Bellum inter Lacedaemonios et Athenienses oritur. Thessali inter pugnam desciscunt ad Lacedaemonios. Indutiae quattuor mensium factae.

Ol. 80, 4: 457 a. Chr.

- 81. Thebani copias suas iungunt Lacedaemoniis, quoram auxilio amissam Persico bello dignitatem reparare cupiont. Myronides dux Atheniensium parva manu magnum hostium numerum superavit.
- 82. Laudatio Myronidis, qui Tanagra expugnata Boeotiam depopulatus est.
- 83. Boeoti ad Oenophyta victi. Pluribus populis subactis Myronides Athenas redit.

Ol. 81, 1 : 456 a. Chr.

84. Tolmides praefectus classi Atticae, Myronidae gloria excitatus, Laconiam populatur. Messenios a Lacedaemoniis victos deducit Naupactum.

Ol. 81, 2:455 a. Chr.

85. Dum Tolmides in Boeotia versatur, Pericles classi praefectus Peloponnesum invadit.

Ol. 81, 3: 454 a. Chr.

- 86. Cimonis opera quinquennales indutiae factae inter Athenienses et Lacedaemonios. — Sicilia bello Segestanorum et Lilybaeorum aliisque dissidiis internis turbata. Syracusis Tyndarides tyrannidem affectans interficitur.
- 87. Ad opprimendam regnandi libidinem Syracusani instar ostracismi Attici petalismum instituunt.

Ol. 81, 4: 453 a. Chr.

 Iterum describitur incursio a Pericle in Peloponnesum facta (cf. c. 85). Tolmides Euboeam et Naxum civibus Atheniensibus distribuit. — Sicilia Tyrrhenorum LVIII Cap.

latrociniis vexatur. Ab Syracusanis Phayllus Tyrrheniae bellum inferre iubetur et post hunc Apelles, qui Corsicam et alia loca vastat. Ducetius Siculos in unam rempublicam redegit. Exstruxit urbem Palicen, prope fanum Palicorum.

89. Huius fani descriptio.

90. Palicae urbis fata. — In Italia Sybaris instaurata.

(Res anni Ol. 82, 1: 452 a. Chr. exciderunt.)

Ol. 82, 2 : 451 a. Chr.

- 91. Ducetius Aetnam urbem occupat et Agrigentinos proelio fundit; deinde proelio ipse a Syracusanis fusus atque a suis desertus est.
- 92. Ducetius supplex ad Syracusanos confugit, qui misericordia commoti eum cum viatico Corinthum relegarunt.

LIB. XII.

Cap.

1 et 2. Procemium: Nihil mali sine quodam commodo esse, exemplo belli Persici docetur, quod ad Graeciae universae, inprimis Atheniensium incrementa, opes et florentissimum statum, plurimum valuerit. Inde per proximos quinquaginta annos propter opum abundantiam bonas artes esse excultas, artiumque et doctrinarum studia, praesertim philosophiam, eloquentiam, remque militarem inter Athenienses maximopere floruisse.

Ol. 82, 3 : 450 a. Chr.

 Post bellum pro Aegyptiis infeliciter gestum (cf. XI 77) novum bellum pro Graecorum in Asia libertate Persis inferunt Athenienses. Cimon, classi praefectus, Persas in Cypro adoritur. Persae, quibus Artabazus et Megabyzus praeerant, terra marique victi sunt.

Ol. 82, 4: 449 a. Chr.

4. Athenienses in Cypro Salaminem oppugnant. Artaxerxis rogatu conveniunt pacis condiciones.

Ol. 83, 1:448 a. Chr.

5. Megarenses, qui ad Lacedaemonios defecerant, ab Atheniensibus bello domantur.

Ol. 83, 2:447 a. Chr.

Cap. 6. Lacedaemoniorum incursio in Atticam. Athenienses Tolmide duce ad Coroneam victi sunt.

Ol. 83. 3: 446 a. Chr.

- 7. Multae civitates post acceptam cladem ab Atheniensibus deficiunt. Euboea duce Pericle sub imperium redacta. Inde in triginta annos indutiae factae.
- 8. Eodem tempore in Sicilia bellum inter Syracusanos et Agrigentinos exarsit ob Ducetium regulum, quem Svracusani inconsultis Agrigentinis dimiserant. Is. cum magna hominum turba in Siciliam redierat, novas sedes quaerens.
- 9. In Italia Thurium urbs condita hac occasione: Sybaritae quingentos cives opibus exutos urbe expulerant. anibus Crotone receptis bellum exoritur. Crotoniatae duce Milone vincunt Sybaritas.
- 10. Sybaris tum eversa est (cf. X 23. XI 90, 3). Post LVIII annos Thessali urbem restituere conati iterum a Crotoniatis expelluntur. Paulo post exules ab Atheniensibus adiuti novam coloniam eo deducunt, et prope Sybarin deletam, ad fontem Thurium, Thurium condunt.
- 11. Discordia Thurii inter cives exorta, caesis antiquis Sybaritis, novi coloni rempublicam melius instruunt; Charondas legibus scribundis deligitur.
- 12. Charondae legum specimen.
- 13. Charondas litterarum praecipuam curam habet. Litterarum laus.
- 14. Loci poetarum, quibus Charondae leges celebrantur.
- 15. Charondae leges de tutela.
- 16. Eiusdem leges in milites ignavos et capitis reos.
- 17. Leges temere abrogandi conatus a Charonda repressi. Immutatae nullae sunt leges nisi hae tres: lex de oculis effodiendis.
- 18. Lex de divortiis, lex de orbis.
- 19. Charondae mors voluntaria.
- 20. Historia alius legislatoris adiungitur, Zaleuci Locrensis. Legum tamquam fundamentum esse voluit religionem et animum purum. Legum aliquot capita.
- 21. Zaleuci nonnullae aliae leges recensentur.

OL 83, 4 : 445 a. Chr.

22. Sybaritae reliqui ad Traentem fluvium se recipiunt, ubi postea interimuntur a Bruttiis. — Athenienses in recuperatam Euboeam Hestiaeis eiectis civium coloniam mittunt.

Ol. 84, 1 : 444 a. Chr.

23. Romae decemviri legibus scribundis creati. Thurii et Tarentini mutuo bello se infestant.

- 24. Ap. Claudii, qui unus e decemviris erat, libido. Verginia a patre necata. Exercitus movetur, Aventinum occupat.
- 25. Orta inter Romanos discordia intestina componitur, ita ut decem quotannis tribuni plebis et alter de plebe consul creentur.

Ol. 84, 3 : 442 a. Chr.

26. Leges XII tabularum perfectae. — Una pace tum omnes populi fruebantur.

Ol. 84, 4: 441 a. Chr.

- 27. Samii de Priene bellum contra Milesios moverunt et ab Atheniensibus defecerunt. Pericles Samum cepit; deinde Samios a Persis adiutos iterum vicit et Samum oppugnavit.
- 28. In hac oppugnatione Pericles primas machinas bellicas adhibuit ab Artemone inventas.

Ol. 85, 1:440 a. Chr.

29. Ducetio mortuo Syracusani Siculorum barbarorum urbes occupant.

Ol. 85, 2: 439 a. Chr.

 Syracusarum opes. — Belli Corinthiaci initium. Corinthii pro Epidamniis contra Corcyraeos arma capiunt. — Romani Volscos bello subigunt.

Ol. 85, 3 : 438 a. Chr.

 Campanorum gens in Italia exstitit. — Archeanactidis, qui in Bosporo Cimmerio XLII annos regnaverant, successit Spartacus. — Corinthii a Corcyraeis proelio navali pulsi.

Cap.

LIBRI XII.

Ol. 85, 4 : 437 a. Chr.

Cap.

82. Et Corinthii et Corcyraei apparant classes. Athenienses coloniam deducunt Amphipolin.

Ol. 86, 1: 436 a. Chr.

33. Corcyraei triginta navibus Atheniensium adiuti Cormthios fundunt.

Ol. 86, 2 : 435 a. Chr.

84. Corinthii Potidaeam ad defectionem ab Atheniensibus movent; Perdiccas rex Macedonum Chalcidenses ab eis abalienat. Victoria ab Atheniensibus parta Potidaea obsidetur. — Romani coloniam mittunt Ardeam.

Ol. 86, 3: 434 a. Chr.

35. Thuriorum in Italia dissidia de civitatis vel coloniae conditore. Archidamus rex Lacedaemoniorum moritur, cui succedit Agis.

Ol. 86, 4: 433 a. Chr.

36. Spartacus rex Bospori moritur, succedit Seleucus. — Athenis Meton novam computationem astronomicam, quam vocant enneadecaeteridem, divulgat. — Heraclea in Italia a Tarentinis conditur.

Ol. 87, 1 : 432 a. Chr.

37. Romae Sp. Maelius interficitur. — Atheniensium apud Potidaeam nobilissima victoria. Ab hac Thucydides historiam exorsus est belli Peloponnesiaci per XXVII annos gesti, cuius ipse XXII annos descripsit.

- 38. Belli Peloponnesiaci causae exponuntur: Pericles ne aerarii communis suo arbitratu administrati rationem reddere cogeretur, Alcibiade auctore Athenienses gravi bello implicare consilium cepit.
- Phidias simulque Pericles furti accusantur. Proxima belli causa erat Atheniensium in Megarenses decretum, quod abrogari Lacedaemonii iubent.
- 40. Pericles gravissima oratione bellum in Lacedaemonios suadet, et de parato pecuniarum copiarumque apparatu magnifice disserit. Versus Aristophanis et Eupolidis.
- 41. Lacedaemonii comparato a sociis auxilio primi inferunt

ARGUMENTUM

LXII

Cap.

bellum. Boeoti opprimunt Plataeam urbem Atheniensibus foedere iunctam, sed repelluntur.

42. Plataeensibus subveniunt Athenienses. Utriusque partis socii recensentur. Lacedaemonii duce Archidamo rege exercitum in Atticam mittunt; Pericles classe infestari Peloponnesum iubet: quo facto sponte abeunt Lacedaemonii.

- 43. Athenienses Peloponnesum vastare pergunt. Brasidae Spartani eximia virtus.
- 44. Cleopompum Athenienses cum classe in Locros mittunt, Aeginetas expellunt, Megarensium agros vastant.
- 45. Lacedaemoniorum altera incursio in Atticam, cuius incolae Athenas confugiunt; unde pestilentia orta. Hostes avertit Periclis novus impetus in Peloponnesum. Pericli imperium abrogatur, paulo post redditur.

Ol. 87, 4 : 429 a. Chr.

- 46. Pericles moritur. Ei succedit in imperio Hagno, cuius copiis Potidaea diu frustra obsessa capitur.
- 47. Phormio, classis Atheniensium dux, ad Naupactum Lacedaemonios arcet; contra Archidamus in Boeotia Plataeas oppugnat. Xenophon et Phanomachus Athenienses Thraciam, Cnemus Lacedaemoniorum dux Acarnaniam invadunt; utrique rem male gerunt.
- Phormio pugna navali ad Rhium vincit Lacedaemonios; deinde ancipiti Marte pugnat.

Ol. 88, 1: 428 a. Chr.

- 49. Cnemi ducis Lacedaemoniorum in Salaminem et Piraeum portum expeditio irrita.
- 50. Incidit in hoc tempus bellum, quod Sitalces rex Thracum contra Perdiccam regem Macedoniae gessit, ut Amyntam in regnum paternum restitueret.
- 51. Graeci finitimi ad Thraces arcendos magnas cogunt copias. Quare Sitalces Perdicca sibi reconciliato in Thraciam redit.
- 52. Attica a Lacedaemoniis vastata.

LIBRI XII.

Cap.

Ol. 88, 2 : 427 a. Chr.

- 53. Leontini in Sicilia a Syracusanis bello petiti Atheniensium implorant auxilium, misso Gorgia, cuius eloquentia describitur.
- 54. Athenienses Siciliae occupandae studio dudum incensi Leontinis classem auxilio mittunt ac rem bene gerunt; tamen Leontini per legatos pacem cum Syracusanis faciunt.
- 55. Lesbii, qui ab Atheniensibus abalienati in societatem Lacedaemoniorum transierunt, Pache duce superantur, quamquam Lacedaemonii naves submittunt et ipsi Atticam devastant. Cleone auctore in Mytilenaeos crudeliter consulere Athenienses decernunt, brevi ad mitiora inflexi.
- 56. Plataceae a Lacedaemoniis obsessae et deletae. Ducenti Platacenses Athenas evaserant, ceteri concisi sunt.
- 57. In insula Corcyra ingens seditio Atheniensium ope composita.

Ol. 88, 3 : 426 a. Chr.

- 58. Athenienses nova vis morbi adoritur. Pestis causae referuntur et quae ad placandos deos facta sint.
- 59. Lacedaemonii denuo Atticam invadere moliti, terrae motibus deterriti sunt. Trachinem nova colonia reficiunt et Heracleam nuncupant.

Ol. 88, 4 : 425 a. Chr.

- 60. Demosthenis, classi Atheniensium praefecti, in Leucadem et Acarnaniam expeditio.
- 61. Demosthenes in Peloponnesum transvectus Pylum occupat et munit: quem locum Lacedaemonii recuperare frustra conantur.
- 62. Continuant Pyli oppugnationem Lacedaemonii. Brasidae nobilissima virtus.
- 63. Lacedaemonii legatis nequidquam Athenas missis in insula Sphacteria fame coacti se dedunt. Pylus Messeniis tutanda traditur.
- 64. In Persia Artaxerxi succedit Xerxes. Aequi in Italia. subacti a Romanis. Postumii triumphus et severitas in filium.

ARGUMENTUM

LXIV

Cap.

Ol. 89, 1: 424 a. Chr.

- 65. Nicias, classi Atheniensium praefectus, Lacedaemoniorum socios infestat, primo adortus Melum insulam; hinc infecta re divertit in Oropum et Tanagraeorum regionem; tum Locridem et Corinthum petit; Corinthios bis vincit, Cythera insulam expugnat, Peloponnesi agros multos devastat.
- 66. Megarenses ad partes Atheniensium transeunt. Arcem Nisaeam Athenienses vi expugnant.
- 67. Brasidas subito impetu Megaram recuperat, Chalcidenses adiuvat multosque Thraciae populos in societatem recipit. In Hilotas atrocia Lacedaemoniorum consilia.
- 68. Brasidas Amphipolin, cuius oppidi brevis additur historia, et propingua alia loca occupat.
- 69. Ex discordia inter Boeotos orta Athenienses lucrum facere student; occupant Delium.
- 70. Proelium apud Delium committitur, quo Athenienses funduntur. Ingens Thebanorum praeda.
- 71. In Persia Xerxi Sogdianus et huic post septem menses Darius successit. Hic Antiochus Syracusanus historiam suam finiit.

Ol. 89, 2 : 423 a. Chr.

72. Scionaei in Macedonia ad Lacedaemonios deficiunt, aspernati Athenienses post acceptam cladem. Lesbii de patria certant cum Atheniensibus. Horum classis apud Heracleam ad Pontum sitam deleta. Quare Athenienses anni indutias cum Lacedaemoniis ineunt, brevi solutas propter Scionem, quam Athenienses frustra oppugnant.

Ol. 89, 3 : 422 a. Chr.

- 73. Delios defectionis reos insula expellunt Athenienses. Cleon in Thraciam missus Toronem oppidum vi capit.
- 74. Cleonis et Brasidae acerrimum proelium apud Amphipolin, quo uterque imperator cadit, Lacedaemoniorum vero victoria est. Tum indutiae quinquaginta annorum factae.

Ol. 89, 4 : 421 a. Chr.

75. Reliquae Graeciae civitates exclusae foedere, inprimis Argos, Thebae, Corinthus, Elis, de libertate sua an-

xiae, in Athenienses et Lacedaemonios conspirant. Argivis summa rei permissa.

76. Lacedaemonii eo cautiores et leniores, Athenienses duriores facti sunt. Hi saeviunt in Scionem expugnatam. — In Italia Campani contra Cumas arma ferunt easque diruunt.

Ol. 90, 1 : 420 a. Chr.

77. Delum Athenienses Deliis reddunt oraculo admoniti. Pylum Lacedaemoniis reddere recusant, unde nova dissidia orta. Argivi Atheniensibus accedunt; Corinthios Lacedaemonii ad suas partes trahunt. Heracleam in Trachinia sitam Aenianes, Dolopes, Melienses impugnant, Mecybernam Olynthii capiunt.

Ol. 90, 2:419 a. Chr.

- 78. Inter Argivos, quibus Alcibiades subvenit, et Lacedaemonios bellum exoritur; utrisque populis invitis indutiae factae sunt a ducibus.
- 79. Bellum redintegratur in Arcadia. Argivi ad Mantineam a Lacedaemoniis victi.

Ol. 90, 3 : 418 a. Chr.

80. Mantinea relicta ab Argivis dicionis Lacedaemoniorum facta est. Inter Argivos seditio oritur. Phocenses vincunt Locros. Athenienses per Niciam Cythera et Nisaeam occupant, in urbe Melo omnes adultos incolas trucidant. — Romani in Fidenates bellum gerunt.

Ol. 90, 4: 417 a. Chr.

81. Argivos Lacedaemonii invadunt, Athenienses tutantur.

Ol. 91, 1 : 416 a. Chr.

- 82. Byzantini, Chalcedonii, Thraces in Bithyniam incursiones faciunt. — In Sicilia Segestani et Selinuntii de finibus certant. Segestani proelio victi.
- 83. Segestani et Leontini Atheniensium implorant auxilium. Legati Atheniensium decipiuntur. Nicias bellum prudenter dissuadet.
- 84. Alcibiadis facundia inducti Athenienses summa vi bellum contra Syracusas parant.

DIODORUS IL.

LXV

Wess.

p. 329 Τάδε ένεστιν έν τη πέμπτη των Διοδώρου βίβλων.

Περί τῶν μυθολογουμένων κατὰ τὴν Σικελίαν και τοῦ σχήματος και μεγέθους τῆς νήσου.

Περί Δήμητρος και Κόρης και της ευρέσεως του πυρίνου καρπού.

5 Περι Λιπάρας και τῶν ἄλλων τῶν Λιολίδων καλουμένων νήσων.

Περί Μελίτης και Γαύλου και Κερκίνης.

Περί τῆς Αίθαλίας και Κύρνου και Σαρδόνος.

Περί Πιτυούσσης καί τῶν νήσων τῶν Γυμνησίων, ἅς τι-10 νες Βαλιαρίδας ὀνομάζουσι.

Περί των έν ώπεανῷ νήσων των πρός έσπέραν πειμένων.

Περί τῆς Πρεττανικῆς νήσου καὶ τῆς ὀνομαζομένης Βασιλείας καθ' ῆν τὸ ἤλεκτρον γίνεται.

Περί Γαλατίας καὶ Κελτιβηρίας, ἔτι δ' Ἰβηρίας καὶ Λι-15 γυστικής καὶ Τυρρηνίας, καὶ τῶν ἐν ταύταις κατοικούντων, τίσι χρῶνται νομίμοις.

Περί τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν ἀκεανῷ νήσων, τῆς τε Ἱερᾶς ὀνομαζομένης καὶ τῆς Παγχαίας, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ίστορουμένων.

20

Περί Σαμοθράκης και τῶν ἐν αὐτῆ μυστηρίων. Περί Νάξου και Σύμης και Καλύδνης.

Περί 'Ρόδου και τῶν κατ' αὐτὴν μυθολογουμένων.

Περί Χερρονήσου τῆς ἀντιπέραν τῆς Ῥοδίας κειμένης.

Περλ Κρήτης καλ τῶν ἐν αὐτῆ μυθολογουμένων μέχρι 25 τῶν νεωτέρων καιρῶν.

 7 Γαύδου G, γλαύνου D
 9 Πιτυούσης v. 11 τῶν ποὸς] ποὸς D
 12 Βρεττανικῆς v. 24 τῶν μυθ. ἐν αὐτῆ v. DIODOBUS II. Περί Λέσβου και των είς Χίου και Σάμου και Κών και 'Ρόδου άποικιων ύπο Μακαρέως.

Περί Τενέδου και τοῦ κατ' αύτην οίκισμοῦ και τῶν ὑπό Τενεδίων περί Τέννου μυθευομένων.

Περί τῶν Κυκλάδων νήσων τῶν ἐλαττόνων [καὶ τυχουσῶν] 5 οἰκισμοῦ ὑπὸ Μίνωος.

1 περ] τῆς add. v. και τῶν – v. 6 Μίνωος om. CE Xίου Σάμου Κῶ και τῆς Ροδίων ἀποικίας FG 13 περ] τῆς add. v. και τοῦ – μυθευομένων] και τῶν ἐν αὐτῆ οἰκησάντων FG 5 περι τῶν] περι v., περι τοῦ fort. τῶν ἐλαττόνων Μίνωος om. FG, και τυχουσῶν om. D.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ Σικελιστοτ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Πάντων μέν των έν ταις άναγραφαις χρησίμων 1 προνοητέον τούς ίστορίαν συνταττομένους, μάλιστα δε της κατά μέρος οίκονομίας. αύτη γάρ ού μόνον έν τοις ίδιωτικοις βίοις πολλά συμβάλλεται πρός 5 διαμονήν και αύξησιν της ούσίας, άλλα και κατά τάς ίστορίας ούκ όλίγα ποιεί προτερήματα τοίς συγγραφεῦσιν. Ενιοι δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ 2 την πολυπειρίαν των άναγραφομένων πράξεων έπαινούμενοι δικαίως, έν τῷ κατὰ την οίκονομίαν χει-10 ρισμφ διήμαρτον, ώστε τούς μέν πόνους και την έπιμέλειαν αύτῶν ἀποδοχῆς τυγχάνειν παρά τοῖς άναγινώσκουσι, την δε τάξιν των άναγεγραμμένων δικαίας τυγχάνειν έπιτιμήσεως. Τίμαιος μέν ούν 3 μεγίστην πρόνοιαν πεποιημένος της των χρόνων 15 άχριβείας και της πολυπειρίας πεφροντικώς, διά τάς άκαίφους καί μακφάς έπιτιμήσεις εύλόγως διαβάλλεται, καί διὰ την υπερβολην της έπιτιμήσεως

7 δε] γαο ΙΙ 10 διήμαοτον] διήνεγκαν D^aBFG 16 μακοάς] πικοάς Hertlein.

- 4 Ἐπιτίμαιος ὑπό τινων ἀνομάσθη. Ἐφορος δὲ τὰς κοινὰς πράξεις ἀναγράφων οὐ μόνον κατὰ τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐπιτέτευχε· τῶν γὰρ βίβλων ἑκάστην πεποίηκε περιέχειν κατὰ γένος τὰς πράξεις. διόπερ καὶ ἡμεῖς τοῦτο τὸ γένος τοῦ 5 γειρισμοῦ προκρίναντες, κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντεγό-
- 2 μεθα ταύτης τῆς προαιρέσεως. και ταύτην τὴν βί-331 βλον ἐπιγράφοντες νησιωτικὴν ἀκολούθως τῆ γραφῆ περι πρώτης τῆς Σικελίας ἐροῦμεν, ἐπει και κρατίστη τῶν νήσων ἐστι και τῆ παλαιότητι τῶν μύ-10 θολογουμένων πεπρώτευκεν.

Η γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τριναχρία χληθείσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοιχησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθείσα, τὸ τελευταίον ἀπὸ Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας παν-¹⁵ 2 δημεὶ περαιωθέντων ἀνόμοσται Σικελία. ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετραχισχιλίων τριακοσίων ἑξήκοντα· τῶν γὰρ τριῶν πλευρῶν ἡ μὲν ἀπὸ τῆς Πελωριάδος ἐπὶ τὸ Λιλύβαιον ὑπάρχει σταδίων χιλίων ἑπταχοσίων, ἡ δ' ἀπὸ Λιλυβαίου μέχρι » Παχύνου τῆς Συραχοσίας χώρας σταδίων χιλίων καὶ πενταχοσίων, ἡ δ' ἀπολειπομένη σταδίων χιλίων 8 ἑχατὸν τεσσαράχοντα. οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς φήμης ἐξ αίῶνος παραδεδομένης τοις ἐχγόνοις, ²⁵ ίερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης· ἕνιοι

8 έπιγραφη Reiske 14 τὸ τελευταιον Madvig, τελευταιον δὲ cod. 15 ἀπὸ D, ἀπὸ τῶν v. 19 Πελωρίδος FG τὸ om. CF 20 σταδίων χιλίων καὶ ἑπτακοσίων, ὡς Ποσειδώνιος εἶξηκε προσθεὶς καὶ εἴκοσι Strab. VI p. 266 23 τεσσαράκοντα] ἑξήκοντα Α 25 παραδιδομένης D

δε των ποιητών μυθολογούσι κατά τον τού Πλούτωνος και Φερσεφόνης γάμον ύπο Διός άνακάλυπτρα τη νύμφη δεδόσθαι ταύτην την νησον. τούς 4 δε κατοικούντας αύτην το παλαιόν Σικανούς αύτό-5 χθονας είναι φασιν οι νομιμώτατοι των συγγραφέων, και τάς τε προειρημένας θεάς έν ταύτη τη νήσω πρώτως φανήναι και τον τοῦ σίτου καρπόν ταύτην πρώτως φανήναι διὰ την άρετην της χώρας, περί ων και τον έπιφανέστατον των ποιητων μαρ-10 τυρείν λέγοντα

άλλα τα γ' άσπαρτα καί ανήροτα πάντα φύονται πυροί και κριθαί, ήδ' άμπελοι, αίτε φέρουσιν οίνον έριστάφυλον, καί σφιν Διός ὄμβρος ἀέξει. έν τε γάρ τῷ Λεοντίνω πεδίω και κατά πολλούς 15 άλλους τόπους της Σικελίας μέχρι τοῦ νῦν φύεσθαι τούς άγρίους όνομαζομένους πυρούς. καθόλου δέ 5 πρό της εύρέσεως τοῦ σίτου ζητουμένου χατὰ ποίαν τῆς οίκουμένης γῆν πρῶτον ἐφάνησαν οί προειρημένοι καρποί, είκός έστιν αποδίδοσθαι το πρωτεΐον 20 τῆ κρατίστη χώρα. καὶ τὰς θεὰς δὲ τὰς εύρούσας άκολούθως τοις είρημένοις δραν έστι μάλιστα τιμωμένας παρά τοις Σικελιώταις. και της άρπαγης της 3 κατὰ τὴν Κόρην έν ταύτη γενομένης ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην ότι τάς διατριβάς αί θεαλ 25 κατά ταύτην την νησον έποιοῦντο διά τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αύταις ταύτην. γενέσθαι δέ 2 μυθολογούσι την άρπαγην της Κόρης έν τοις λει-

6 τη νήσω om. II 17 πρό] περί Α 18 γης D 19 είκότως D 20 δὲ τὰς] δὲ ταύτας II 22 την ἁρπαγην την — γενομένην Hertlein 27 της Κ. την ἁρπαγην ∇ .

μῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ένναν. ἔστι δ' δ τόπος οὗτος πλησίον μέν τῆς πόλεως, ἴοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις άνθεσι παντοδαποῖς έκπρεπής καὶ τῆς θεᾶς ἄξιος. διὰ δε την από των φυομένων ανθων εύωδίαν λέγεται τούς πυνηγείν είωθότας πύνας μή δύνασθαι στι-5 βεύειν, έμποδιζομένους την φυσικην αίσθησιν. έστι 332 δ' δ προειρημένος λειμών άνωθεν μέν δμαλός καλ παντελώς εύυδρος, κύκλω δ' ύψηλος και πανταχόθεν κοημνοίς απότομος. δοκεί δ' έν μέσω κείσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπό τι- 10 3 νων προσαγορεύεται. έχει δε και πλησίον άλση [και λειμώνας] και περί ταῦτα ἕλη, και σπήλαιον εὐμέγεθες, έχον χάσμα κατάγειον πρός την άρκτον νενευχός, δι' ού μυθολογούσι τον Πλούτωνα μεθ' άρματος έπελθόντα ποιήσασθαι την άρπαγην της Κό- 15 οης. τὰ δὲ ἴα καὶ τῶν ἄλλων ἀνθῶν τὰ παρεχόμενα την εύωδίαν παραδόξως δι' δλου τοῦ ένιαυτοῦ παραμένειν θάλλοντα καὶ τὴν ὅλην πρόσοψιν 4 άνθηράν και έπιτερπή παρεχόμενα! μυθολογούσι δε μετά της Κόρης τας της δμοίας παρθενίας ήξιω- 20 μένας 'Αθηναν τε καί "Αρτεμιν συντρεφομένας συνάγειν μετ' αύτης τα άνθη και κατασκευάζειν κοινη τῷ πατρί Διί τὸν πέπλον. διὰ δὲ τὰς μετ' ἀλλήλων διατριβάς τε και δμιλίας απάσας στέρξαι την νησον ταύτην μάλιστα, καί λαχειν έκάστην αυτών 25

3 εὐπρεπὴς C τῆς ACDFG, om. edit. θέας v. (c. 43, 2) 11 προσαγορεύεται] ἀνομάζεται FG και λειμῶνας ACFGM (delevi, cf. Cic. Verr. 4, 107), λειμῶνας D, και λειμῶνας και παραδείσους cet. 14 δι' οὖ] διὸ D 15 εἰσελθόντα II 16 ἀνθέων D 18 παραμένει f. 20 τὰς τῆς] ταύτης D 23 Διι πατρί v.

χώραν, την μέν Άθηναν έν τοις περί τον Ίμέραν μέρεσιν, έν οἶς τὰς μὲν Νύμφας χαριζομένας 'Αθηνῷ τάς των θερμων ύδάτων άνειναι πηγάς κατά την Ήρακλέους παρουσίαν, τοὺς δ' ἐγχωρίους πόλιν 5 αὐτῆ καθιερῶσαι καὶ χώραν τὴν ὀνομαζομένην μέχοι τοῦ νῦν Άθήναιον την δ' Άρτεμιν την έν ταῖς 5 Συρακούσαις νήσον λαβείν παρά των θεων την άπ' έκείνης Όρτυγίαν ύπό τε των χρησμών και των άνθρώπων όνομασθείσαν. όμοίως δε και κατά την 10 νήσον ταύτην άνειναι τὰς Νύμφας ταύτας χαριζομένας τη 'Αρτέμιδι μεγίστην πηγήν την δνομαζομένην 'Αρέθουσαν. ταύτην δ' ού μόνον κατά τους 6 άρχαίους χρόνους έχειν μεγάλους και πολλούς ίχθῦς, άλλά καί κατά την ημετέραν ηλικίαν διαμένειν συμ-15 βαίνει τούτους, ίεροὺς ὄντας καὶ ἀθίκτους ἀνθρώποις. έξ ών πολλάκις τινών κατά τάς πολεμικάς περιστάσεις φαγόντων, παραδόξως έπεσήμηνε τό θεΐον καί μεγάλαις συμφοραίς περιέβαλε τούς τολμήσαντας προσενέγκασθαι· περί ὧν ἀκριβῶς ἀνα-20 333 γράψομεν έν τοις οίκείοις χρόνοις. δμοίως δε ταις 4 προειρημέναις δυσί θεαζς καί την Κόρην λαχεϊν τούς περί την Ένναν λειμώνας. πηγήν δε μεγάλην αὐτῆ καθιερωθηναι έν τῆ Συρακοσία την ἀνομαζομένην Κυάνην. τον γάρ Πλούτωνα μυθολογούσι 2 25 τὴν ἁοπαγὴν ποιησάμενον ἀποκομίσαι τὴν Κόρην έφ' άρματος πλησίον των Συραχουσων, και την γην άναρρήξαντα αύτον μέν μετά της άρπαγείσης δυναι

1 τον] την CFG 7 συρακοσί αις D 13 ίχθύας D 14 συμβαίνει διαμένειν ν. 17 ἐπεσήμαινε D 24 Κυανήν libri 26 ἅρμασι D 27 τῆς ἁρπαγῆς είσδύναι D

καθ' άδου, πηγήν δ' άνειναι την όνομαζομένην Κυάνην, πρός ή κατ' ένιαυτόν οι Συρακόσιοι πανήγυριν έπιφανή συντελοῦσι, καὶ θύουσιν οί μέν ίδιῶται τὰ έλάττω τῶν Γερείων, δημοσία δὲ ταύρους βυθίζουσιν έν τη λίμνη, ταύτην την θυσίαν 5 καταδείξαντος Ήρακλέους καθ' δν καιρόν τὰς Γηουόνου βοῦς έλαύνων περιηλθε πασαν [την] Σικε-3 λίαν. μετά δε την της Κόρης άρπαγην μυθολογοῦσι την Δήμητραν μη δυναμένην άνευρειν την θυγατέρα λαμπάδας έκ τῶν κατὰ τὴν Αίτνην κρατή- 10 οων αναψαμένην έπελθεῖν έπὶ πολλὰ μέρη τῆς οίκουμένης, των δ' άνθρώπων τούς μάλιστ' αύτην προσδεξαμένους εύεργετησαι τὸν τῶν πυρῶν καρ-4 πόν αντιδωρησαμένην. φιλανθρωπότατα δε των Άθηναίων ύποδεξαμένων την θεόν, πρώτοις τού- 15 τοις μετά τούς Σιχελιώτας δωρήσασθαι τόν των πυρων καρπόν άνθ' ών δ δημος ούτος περιττότεοον των άλλων έτίμησαν την θεόν θυσίαις τ' έπιφανεστάταις καί τοις έν Έλευσινι μυστηρίοις, & διά την ύπερβολην της άρχαιότητος και άγνείας έγένετο 20 πασιν ανθρώποις περιβόητα. παρά δε των Άθηναίων πολλοί μεταλαβόντες της έχ του σίτου φιλανθρωπίας, και τοις πλησιοχώροις μεταδιδόντες τοῦ σπέρματος, ἐπλήρωσαν πᾶσαν την οἰχουμένην. 5 οί δε κατά την Σικελίαν, δια την της Δήμητρος 25 καί Κόρης πούς αύτούς οίκειότητα πρῶτοι τῆς εύρέσεως τοῦ σίτου μεταλαβόντες, έκατέρα τῶν θεῶν

2 Κυανήν libri 7 τὴν Α, om. cet. 9 εὑοεῖν ΙΙ 12 μάλιστα αὐτὴν D, μάλιστα ταὐτην ν. 13 πυοίνων D 18 ἐτίμησε ΙΙ 19 ἂ om. D 20 ἐγένοντο ΙΙ

1

I

à

κατέδειξαν θυσίας και πανηγύρεις, έπωνύμους αὐταῖς ποιήσαντες καὶ τῷ χρόνῷ διασημήναντες τὰς δοθείσας δωρεάς. τῆς μέν γὰρ Κόρης τὴν κατα- 6 γωγήν έποιήσαντο περί του καιρόν έν φ τον τοῦ 5 σίτου καρπόν τελεσιουργεϊσθαι συνέβαινε, καί ταύτην την θυσίαν και πανήγυριν μετά τοσαύτης 334 άγνείας καί σπουδής έπιτελούσιν όσης είκός έστι τούς τη κρατίστη δωρεά προκριθέντας των άλλων άνθρώπων άποδιδόναι τὰς χάριτας. τῆς δὲ Δήμη- 7 10 τρος τον καιρόν της θυσίας προέκριναν έν φ την άρχην δ σπόρος τοῦ σίτου λαμβάνει, ἐπὶ δ' ἡμέρας δέκα πανήγυριν άγουσιν έπώνυμον τῆς θεοῦ ταύτης, τη τε λαμπρότητι της παρασκευής μεγαλοποεπεστάτην καί τη διασκευή μιμούμενοι τον άρχαζον 15 βίον. έθος δ' έστιν αύτοις έν ταύταις ταις ήμέραις αίσχοολογεϊν κατά τάς ποός άλλήλους όμιλίας διά τὸ τὴν θεὸν ἐπὶ τῆ τῆς Κόρης ἁρπαγῆ λυπουμένην γελάσαι διὰ την αίσχοολογίαν.

Περί δὲ τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἁρπαγῆς, ὅτι γέ- 5 20 γονεν ὡς προειρήκαμεν, πολλοί τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν μεμαρτυρήκασι. Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής, πλεονάκις ἐν ταῖς Συρακούσαις παρεπιδεδημηκὼς καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν περί τὰς θυσίας καὶ 25 πανηγύρεις τῆς τε Δήμητρος καὶ Κόρης, κατεχώρισεν ἐν τοῖς ποιήμασι τούσδε τοὺς στίχους.

5 τετελεσιουογήσθαι ΙΙ 7 δσης Hertl. (124, 2), δσην cod., δση Wess. 8 κρατίστη om. ΙΙ τῶν ἄλλων] ἀπάντων ΙΙ 20 πολλοί] μέν add. CDF 21 Καρκίνος cod. 23 ἐπιδεδημηκώς ΙΙ

DIODORI SICULI

λέγουσι Δήμητοός ποτ' ἄφοητον κόφην Πλούτωνα κουφίοις ἁφπάσαι βουλεύμασι, δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς, πόθφ δὲ μητές' ἠφανισμένης κόφης μαστῆς' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλφ χθόνα. καὶ τὴν μὲν Λίτναίοισι Σικελίαν πάγοις πυςδς γέμουσαν δεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι, πένθεσιν δὲ παςθένου σίτων ἅμοιοον διοτοεφὲς φθίνειν γένος. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν εἰς τὰ νῦν ἔτι.

5

10

2 οὐκ ἄξιον δὲ παφαλιπεῖν τῆς θεοῦ ταύτης τὴν ὑπεǫβολὴν τῆς εἰς τοὺς ἀνθφώπους εὐεργεσίας. χωρἰς γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ σίτου τήν τε κατεργασίαν αὐτοῦ τοὺς ἀνθφώπους ἐδίδαξε καὶ νόμους εἰσηγήσατο καθ' οὒς δικαιοπραγεῖν εἰθίσθησαν, δι' ἡν 15 αἰτίαν φασὶν αὐτὴν θεσμοφόρου ἐπονομασθῆναι.
8 τούτων δὲ τῶν εὑρημάτων οὐκ ἄν τις ἑτέραν εὐεργεσίαν εὕροι μείζονα· καὶ γὰρ τὸ ξῆν καὶ τὸ καλῶς ζῆν περιέχουσι. περὶ μὲν οὖν τῶν μυθολογουμένων παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀρκεσθησόμεθα τοῖς 20 ģηθεῖσιν.

6 Περί δὲ τῶν κατοικησάντων ἐν αὐτῆ πρώτων Σικανῶν, ἐπειδή τινες τῶν συγγραφέων διαφωνοῦσιν, ἀναγκαϊόν ἐστι συντόμως εἰπεῖν. Φίλιστος μὲν γάρ φησιν ἐξ Ἰβηρίας αὐτοὺς ἀποικισθέντας 25 κατοικῆσαι τὴν νῆσον, ἀπό τινος Σικανοῦ ποταμοῦ κατ' Ἰβηρίαν ὅντος τετευχότας ταύτης τῆς προσ-335

6 αίτναίοις D Σικελίας cod., corr. Rhod. 10 είς ές cod. 24 συντόμως] πάντως FGM 25 φησιν om. D

ηγορίας, Τίμαιος δε την άγνοιαν τούτου τοῦ συγγραφέως έλέγξας άχριβῶς άποφαίνεται τούτους αὐτόγθονας είναι· πολλάς δ' αύτοῦ φέροντος ἀποδείξεις της τούτων άρχαιότητος, ούκ άναγκαΐον ήγού-5 μεθα περί τούτων διεξιέναι. οί δ' οὖν Σικανοί τὸ 2 παλαιόν κωμηδόν φκουν, έπι των όγυρωτάτων λόσων τὰς πόλεις κατασκευάζοντες διὰ τοὺς ληστάς. ού γαο ήσαν ύπο μίαν ήγεμονίαν βασιλέως τεταγμένοι, κατά πόλιν δε εκάστην είς ην δ δυναστεύων. 10 καί τὸ μέν πρῶτον ἅπασαν τὴν νῆσον κατώκουν, 3 καί την χώραν έργαζόμενοι τάς τροφάς είχον. ύστεοον δε της Αίτνης έν πλείοσι τόποις άναφυσήματα πυρός άνείσης, καί πολλοῦ κατά την χώραν δύακος έκχυθέντος, συνέβη φθαρηναι της γης έπι πο-15 λύν τόπον. έπ' έτη δε πλείω τοῦ πυρος έπινεμομένου πολλήν χώραν, φοβηθέντες τὰ μέν πρός ἕω **κεπλιμένα** τῆς Σικελίας ἐξέλιπον, εἰς δὲ τὰ ποὸς δυσμάς νεύοντα μετώκησαν. το δε τελευταίον πολλαϊς γενεαϊς ύστερον έκ τῆς Ιταλίας τὸ τῶν Σικε-20 λῶν ἔθνος πανδημεί περαιωθέν είς την Σικελίαν, την ύπό των Σικανών έκλειφθείσαν χώραν κατώκησαν. del δè τη πλεονεξία προβαινόντων των 4 Σικελών, και την δμορου πορθούντων, έγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αύτοις πρός τούς Σικανούς, έως 25 συνθήκας ποιησάμενοι συμφώνους δρους έθεντο τῆς γώρας. περί ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις γρόνοις άναγράψομεν. Εσταται δ' άποικίαι των 5 Έλλήνων έγένοντο κατά την Σικελίαν άξιόλογοι καί

4 ovn om. F 12 έν om. D 13 ανιείσης v.

πόλεις παφά θάλατταν έκτίσθησαν. ἀναμιγνύμενοι δ' ἀλλήλοις καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν καταπλεόντων Ἐλλήνων τήν τε διάλεκτον αὐτῶν ἕμαθον καὶ ταῖς ἀγωγαῖς συντφαφέντες τὸ τελευταῖον τὴν βάφβαφον διάλεκτον ἅμα καὶ τὴν πφοσηγοφίαν ἠλλάξαντο, ⁵ Σικελιῶται πφοσαγοφευθέντες.

- 7 Ήμεῖς δὲ περὶ τούτων ἀρκούντως εἰρηκότες μεταβιβάσομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ὀνομαζομένας Αἰολίδας. αὖται δ' εἰσὶ τὸν μὲν ἀριθμὸν ἑπτά, προσηγορίας δ' ἔχουσι ταύτας, Στρογγύλη ¹⁰ καὶ Εὐώνυμος, ἔτι δὲ Διδύμη καὶ Φοινικώδης καὶ Ἐρικώδης, πρὸς δὲ τούτοις Ἱερὰ Ἡφαίστου καὶ Λι-
- 2 πάφα, καθ' ην όμώνυμος πόλις καθίδουται. κεΐνται δ' αυται μεταξύ Σικελίας και Ίταλίας έπ' εὐθείας ἀπὸ ποφθμοῦ καὶ τῆς πρὸς ἕω πρὸς δύσιν. ¹⁵ ἀπέχουσι δὲ τῆς Σικελίας ὡς ἑκατὸν πεντήκοντα σταδίους, καὶ τὸ μέγεθός εἰσιν ἀλλήλαις παφαπλήσιαι. ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ἐστι τὴν πεφίμετρον
- 3 σταδίων ώς έκατὸν πεντήκοντα. αὖται δὲ πᾶσαι 336 πυρὸς ἐσχήκασιν ἀναφυσήματα μεγάλα, ὧν κρατῆ- 20 ρες οί γεγενημένοι καὶ τὰ στόμια μέχρι τοῦ νῦν εἰσι φανερά. ἐν δὲ τῆ Σπρογγύλη καὶ τῆ Ἱερặ μέχρι τοῦ νῦν ἐκ τῶν χασμάτων ἐκπίπτει πνεύματος μέγεθος καὶ βρόμος ἐξαίσιος· ἐκφυσᾶται δὲ καὶ ἅμμος καὶ λίθων διαπύρων πλῆθος, καθάπερ ἔστιν 25
 4 ὁρᾶν καὶ περὶ τὴν Αἴτνην γινόμενον. λέγουσι γάρ τινες ἐκ τούτων τῶν νήσων ὑπονόμους εἶναι κατὰ

2 τὸ om. v. 5 ἆμα] ἀλλὰ CG 11 καὶ Ἐρικώδης om. AFGM 15 δύσιν] τὴν δύσιν v. 19 ὡς ἑ. π. σταδίων (καὶ τὸ μέγεθος . . παραπλήσιαι) D

γης μέχοι της Αίτνης και τοις έπ' άμφότερα στομίοις συνημμένους. διό και κατά το πλείστον έναλλάξ κάεσθαι τους έν ταύταις ταις νήσοις κρατήρας τῶν κατὰ τὴν Αίτνην. φασί δὲ τὰς Αἰόλου νήσους 5 5 τὸ μὲν παλαιὸν έφήμους γεγονέναι, μετὰ δὲ ταῦτα τόν δνομαζόμενον Λίπαρον, Αύσονος όντα τοῦ βασιλέως υίόν, ύπό των άδελφων καταστασιασθηναι, κυριεύσαντα δε νεών μακρών καί στρατιωτών έκ τῆς Ἰταλίας φυγεῖν εἰς τὴν ἀπὸ τούτου Λιπάραν 10 δνομασθείσαν. έν ταύτη δε την έπώνυμον αύτοῦ πόλιν κτίσαι, καί τας άλλας νήσους τας προειρημένας γεωργήσαι. τούτου δε γεγηρακότος Αίόλον 6 τον Ιππότου μετά τινων παραβαλόντα είς την Λιπάραν την τοῦ Λιπάρου θυγατέρα γημαι Κυάνην. 15 καί τούς λαούς κοινή μετά των έγχωρίων πολιτεύεσθαι ποιήσας έβασίλευσε της νήσου. τῷ δὲ Λιπάρω της Ίταλίας έπιθυμοῦντι συγκατεσκεύασεν αὐτῷ τοὺς περί τὸ Σύρρεντον τόπους, ὅπου βασιλεύσας καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς τυχων ἐτελεύτησε. 20 ταφείς δε μεγαλοπρεπώς τιμών ετυχεν ήρωικών παρά τοις έγγωρίοις. δ δ' Αίδλος ουτός έστι πρός 7 δν μυθολογούσι τόν Όδυσσέα κατά την πλάνην άφικέσθαι. γενέσθαι δ' αύτόν φασιν εύσεβή καί δίκαιον, έτι δε και πρός τούς ξένους φιλάνθρωπον. 25 πρός δε τούτοις την των ίστίων χρείαν τοις ναυτικοίς έπεισηγήσασθαι, και άπο της του πυρος προσημασίας παρατετηρηκότα προλέγειν τούς έγχωρίους

6 Λιπαρόν ∇ . 12 Λζολον cod. 14 την] την τε D 15 λάους] άλλους CF 18 αὐτῷ del. Reiske; τοῦ Λιπάρου.. ἐπιθυμοῦντος f. συρεντον D 21 Λζολος cod. 26 ἀπὸ τῆς] τὰς ἀπὸ f. 27 τοις ἐγχωρίοις A

.

ἀνέμους εὐστόχως, έξ οὖ ταμίαν αὐτὸν εἶναι τῶν ἀνέμων ὁ μῦθος ἀνέδειξε· διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐσεβείας φίλον τῶν θεῶν ὀνομασθῆναι.

- 8 Τοῦ δ' Αἰόλου υἰοὺς γενέσθαι τὸν ἀριθμὸν ἕξ, 'Δστύοχον καὶ Ξοῦθον καὶ 'Ανδροκλέα, πρὸς δὲ τού- 5 τοις Φεραίμονα καὶ 'Ιόκαστον καὶ 'Αγάθυρνον' πάν τας δὲ τούτους διά τε τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν καὶ διὰ τὰς ἀρετὰς ἀποδοχῆς μεγάλης τυχεῖν' τούτων δ' Ἰόκαστος μὲν τῆς Ἰταλίας ἀντεχόμενος ἐβασίλευσε τῆς παφαλίας μέχρι τῶν κατὰ τὸ 'Ρήγιον τόπων, 10 Φεραίμων δὲ καὶ 'Ανδροκλῆς ἐδυνάστευσαν τῆς Σι κελίας ἀπὸ [τοῦ] πορθμοῦ μέχρι τῶν κατὰ τὸ Λιλύ- 387 βαιον τόπων. ταύτης δὲ τῆς χώρας τὰ μὲν πρὸς ἕω κεκλιμένα μέρη κατώπουν Σικελοί, τὰ δὲ πρὸς 2 δυσμὰς Σικανοί. ταῦτα δὲ τὰ ἔθνη πρὸς ἅλληλα 15
- 2 δυσμάς Σικανοί. ταῦτα δὲ τὰ έθνη ποὸς ἄλληλα 15 διεφέφοντο, τοῖς δ' Αἰόλου παισὶ τοῖς προειφημένοις ἑκουσίως ὑπήκουον διά τε τὴν τοῦ πατρὸς Αἰόλου διαβεβοημένην εὐσέβειαν καὶ διὰ τὴν αὐτῶν ἐκείνων ἐπιείκειαν. ἐβασίλευσε δὲ καὶ Ξοῦθος τῆς περὶ τοὺς Λεοντίνους χώρας, ῆτις ἀπ' ἐκείνου μέχρι 20 τοῦ νῦν χρόνου Ξουθία προσαγορεύεται. 'Αγάθυρνος δὲ βασιλεύσας τῆς νῦν ὀνομαζομένης 'Αγαθυρνίτιδος χώρας ἔκτισε πόλιν τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν 'Αγάθυρνον. 'Αστύοχος δὲ τῆς Λιπάρας ἔσχε 3 τὴν ἡγεμονίαν. πάντες δ' οὖτοι μιμησάμενοι τὴν 25 τοῦ πατρὸς εὐσέβειάν τε καὶ δικαιοσύνην μεγάλης

6 Φερήμονα D, Φεράμονα CG Ιοπάστην CD 8 διὰ om. D 9 Ίοκάστης CD 11 Φερέμων D, Φεράμων CG 12 τοῦ om. D (c. 7, 2) 16 Λίολοῦ D¹ 17 ὑπήκουε C, ὑπήκουσε FG 22 ἀγαθυρνήτιδος D 24 ἀγάθυρναν D² έτύγχανον ἀποδοχῆς. ἐπὶ πολλὰς δὲ γενεὰς τῶν ἐκγόνων διαδεχομένων τὰς δυναστείας, τὸ τελευταϊον οἱ ἀπ' Αἰόλου γεγονότες βασιλεῖς κατὰ τὴν Σικελίαν διελύθησαν.

Μετά δε ταύτα οι μεν Σικελοί τοις άριστοις των 9 5 άνδοῶν τὰς ήγεμονίας ένεχείριζον, οί δὲ Σικανοί περί της δυναστείας διαφερόμενοι πρός άλλήλους έπολέμουν έπὶ πολλούς χρόνους. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοίς έτεσιν ύστερον, πάλιν των νήσων έξερη-10 μουμένων άει και μαλλον, Κνίδιοί τινες και Ρόδιοι δυσαρεστήσαντες τη βαρύτητι των κατά την Άσίαν βασιλέων έγνωσαν αποικίαν έκπέμπειν. διόπεο προ- 2 στησάμενοι σφών αὐτῶν ἡγεμόνα Πένταθλον τὸν Κυίδιον, δς ήν αναφέρων το γένος είς Ιππότην τον 15 ἀφ' Ἡρακλέους γεγονότα, κατὰ τὴν όλυμπιάδα τὴν πεντηχοστήν, ην ένίκα στάδιον Έπιτελίδας Λάκων, οί δ' οὖν περί τὸν Πένταθλον πλεύσαντες τῆς Σικελίας είς τούς κατά τὸ Λιλύβαιον τόπους κατέλαβον Έγεσταίους και Σελινουντίους διαπολεμοῦντας 20 πρός άλλήλους. πεισθέντες δε τοις Σελινουντίοις 3 συμμαχεϊν πολλούς απέβαλον κατά την μάχην, έν οίς ήν και αυτός δ Πένταθλος. διόπεο οι περιλειφθέντες, έπειδή κατεπολεμήθησαν οί Σελινούντιοι, διέγνωσαν απιέναι πάλιν έπ' οίκου. έλόμενοι δ' 25 ήγεμόνας τούς οίκείους τοῦ Πεντάθλου Γόργον καί Θέστορα καί Ἐπιθερσίδην, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Τυροηνικού πελάγους. προσπλευσάντων δ' αύτων τη 4

3 αιολοῦ D 10 Κνιδίοις (-ίους FG) τινας καὶ Ῥοδίοις (-ίους FG) δυσαφεστήσαντας DFG 12 γνῶναι FG διόπες del. Reiske 16 ὁ Λάκων ν.

1

Λιπάρα καί φιλόφρονος αποδοχής τυχόντων, έπείσθησαν κοινή μετά των έγχωρίων κατοικήσαι την Λιπάραν, όντων των άπ' Αίόλου περιλελειμμένων ώς πεντακοσίων. ύστερον δε των Τυρρηνών ληστευόντων τὰ κατὰ θάλατταν πολεμούμενοι κατε-5 σκευάσαντο ναυτικόν, καί διελόμενοι σφᾶς αὐτοὺς οί μέν έγεώργουν τάς νήσους κοινάς ποιήσαντες, οί δὲ πρός τοὺς ληστὰς ἀντετάττοντο· καὶ τὰς οὐσίας δε χοινάς ποιησάμενοι και ζωντες κατά συσ-338 σίτια, διετέλεσαν έπί τινας χρόνους κοινωνικώς 10 5 βιούντες. ύστερον δε την μεν Λιπάραν, καθ' ην καί ή πόλις ἦν, διενείμαντο, τὰς δ' ἄλλας ἐγεώογουν κοινή. το δε τελευταΐον πάσας τας νήσους είς είχοσι έτη διελόμενοι πάλιν χληφουχούσιν, όταν δ χρόνος ούτος διέλθη. μετά δε ταῦτα πολλαῖς 15 ναυμαχίαις ένίκησαν τούς Τυρρηνούς, και άπο των λαφύρων πλεονάκις άξιολόγους δεκάτας άνέθεσαν είς Δελφούς.

10 Λείπεται δ' ήμιν περί τῆς τῶν Λιπαραίων πόλεως τὰς αίτίας ἀποδοῦναι, δι' ἂς ἐν τοῖς ὕστερον 20 χρόνοις ἕλαβεν αὕξησιν οὐ μόνον πρός εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ πρός δόξαν. αὕτη γὰρ λιμέσι τε καλοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως κεκόσμηται καὶ θερμοῖς ὕδασι τοῖς διαβεβοημένοις. οὐ μόνον γὰρ πρός ὑγίειαν τῶν νοσούντων τὰ κατ' αὐτὴν λουτρὰ πολλὰ 25 συμβάλλεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων ἰδιότητα παρέχεται τέρψιν καὶ ἀπόλαυσιν οὐ

1 geloggóvas cod., corr. Bek. 3 alolo \tilde{v} D¹ 5 tà om. CF κατεσκεύασαν τὸ cod., corr. D² et Poppo 16 τοὺς om. CD 26 τῶν Ε, ἐχ τῶν cet.

την τυχούσαν. διόπεο πολλοί των κατά την Σικελίαν ύπο νόσων ίδιοτρόπων ένογλούμενοι καταντῶσιν είς αὐτήν, καὶ τοῖς λουτροῖς χρώμενοι παραδόξως ύγιεις καθίστανται. έχει δ' ή νησος αύτη 2 5 τὰ διαβεβοημένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, έξ ἧς λαμβάνουσιν οί Λιπαραΐοι και 'Ρωμαΐοι μεγάλας προσόδους. ούδαμοῦ γὰρ τῆς οίκουμένης [τῆς] στυπτηρίας γινομένης και πολλήν χρείαν παρεχομένης, είχότως μονοπώλιον έχοντες καί τας τιμάς άναβι-10 βάζοντες πληθος χρημάτων λαμβάνουσιν απιστον. έν μόνη γαο τη νήσω Μήλω φύεται μικοά τις στυπτηρία, μή δυναμένη διαρκείν πολλαίς πόλεσιν. έστι δε και ή νήσος των Λιπαραίων μικρά μεν τό 3 μέγεθος, παρποφόρος δε ίπανῶς και τὰ πρός άν-15 θρώπων τουφήν έχουσα διαφερόντως και γάρ ίχθύων παντοδαπών παρέχεται πληθος τοις κατοικοῦσι καὶ τῶν ἀκροδρύων τὰ μάλιστα δυνάμενα παρέχεσθαι την έκ της απολαύσεως ήδονήν. και περί μέν Λιπάρας και των άλλων των Αίόλου νή-20 σων καλουμένων άρκεσθησόμεθα τοις δηθείσιν.

Μετά δὲ τὴν Λιπάφαν εἰς τὸ πφὸς δυσμὰς μέ-11 φος νῆσός ἐστι πελαγία, μικοὰ μὲν τὸ μέγεθος, ἔφημος δὲ καὶ διά τινα πεφιπέτειαν Όστεώδης ὀνoμαζομένη. καθ' ὃν γὰο καιφὸν Καοχηδόνιοι πφὸς 25 Συφακοσίους διαπολεμοῦντες πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους δυνάμεις εἶχον ἀξιολόγους πεζάς τε καὶ ναυτικάς, περὶ δὲ τούτους τοὺς καιφοὺς μισθοφό-

7 tỹ
ç om. D 13 ή om. D 15 tọo
ợ
ην A 19 alolo
ν D^1 24 yà
ę del. Reiske 25 διεπολέμουν f. 26 πεζικ
άς cod. (cf. I p. LXIV)

DIODOBUS II.

οων όντων παο' αύτοις πολλών και παντοδαπών τοις έθνεσιν, ούτοι δε ταραχώδεις όντες και πολλάς καί μεγάλας στάσεις είωθότες ποιείσθαι, καί μάλιστα όταν τούς μισθούς εύχαίρως μη λαμβάνωσιν, έχρήσαντο καί τότε τη συνήθει δαδιουργία τε 5 καί τόλμη. ὄντες γάρ τὸν ἀριθμὸν ὡς ἑξακισχίλιοι. 2 καί τούς μισθούς ούκ άπολαμβάνοντες, τὸ μέν πρῶ- 339 τον συντρέχοντες κατεβόων των στρατηγών, έκείνων δ' απορουμένων χρημάτων και πολλάκις άναβαλλομένων τας αποδόσεις, ήπείλουν τοις δπλοις 10 άμυνεϊσθαι τούς Καρχηδονίους, και τάς χείρας προσ-3 έφερον τοις ήγεμόσι. της δε γερουσίας έγκαλούσης καί τῆς διαφορᾶς ἀεὶ μᾶλλον ἐκκαομένης, ἡ μέν γερουσία τοις στρατηγοίς έν άπορρήτοις προσέταξεν άφανίσαι πάντας τούς έγκαλουμένους. οί δε 15 λαβόντες τὰς έντολάς, καὶ τοὺς μισθοφόρους έμβιβάσαντες είς τὰς ναῦς, ἐξέπλευσαν ὡς ἐπί τινα πολεμικήν χρείαν. προσπλεύσαντες δε τη προειοημένη νήσφ, και πάντας τους μισθοφόρους άποβιβάσαντες είς αὐτήν, ἀπέπλευσαν καταλιπόντες ἐν 20 4 αὐτῆ τοὺς ἐγκαλουμένους. οί δὲ μισθοφόροι πεοιαλγείς όντες τη περιστάσει και μη δυνάμενοι τους Καρχηδονίους άμύνασθαι, λιμῷ διεφθάρησαν. έν νήσω δε μικοά τοσούτων αίχμαλώτων τελευτησάντων συνέβη τον τόπον όλίγον όντα πληρωθηναι 25 τῶν ὀστῶν· ἀφ' ἦς αἰτίας ἡ νῆσος ἔτυχε τῆς προσηγορίας. οί μέν οὖν μισθοφόροι τοῦτον τὸν τρό-

2 δè del. Reiske 3 ποιῆσαι CFG 9 χοήμασι DFG 11 ἀμύνεσθαι D 15 et 21 ἐγκαλοῦντας C 26 τῆς] ταύτης τῆς CFG πον παρανομηθέντες τῆς μεγίστης συμφορᾶς ἔτυχον, ἐνδεία τροφῆς διαφθαρέντες.

Ήμεῖς δ' ἐπεὶ τὰ περὶ τὰς Αἰολίδας νήσους 12 διήλθομεν, έν μέρει τας έχ θατέρου μέρους νήσους 5 κειμένας άναγραφής άξιώσομεν. τής γαο Σικελίας έκ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν μέρους νῆσοι τρεῖς πρόκεινται πελάγιαι, καί τούτων ξκάστη πόλιν έχει καί λιμένας δυναμένους τοις χειμαζομένοις σκάφεσι παρέχεσθαι την άσφάλειαν. και πρώτη μέν έστιν 2 10 ή προσαγορευομένη Μελίτη, των Συρακουσων απέχουσα σταδίους ώς όπταποσίους, παλ λιμένας μέν έχει πολλούς καί διαφόρους ταις εύχρηστίαις, τούς δέ κατοικούντας ταις ούσίαις εύδαίμονας. τεχνίτας τε γάρ έχει παντοδαπούς ταϊς έργασίαις, πρατίστους δέ 15 τούς όθόνια ποιούντας τη τε λεπτότητι καί τη μαλακότητι διαποεπή, τάς τε οίκήσεις άξιολόγους καί κατεσκευασμένας φιλοτίμως γείσσοις και κονιάμασι περιττότερον. έστι δ' ή νησος αύτη Φοινίκων άποι- 3 κος, οί ταζς έμπορίαις διατείνοντες μέχρι τοῦ κατά 20 την δύσιν ώχεανοῦ καταφυγήν εἶχον ταύτην, εὐλίμενον οὖσαν καὶ κειμένην πελαγίαν. δι' ἢν αἰτίαν οί κατοικοῦντες αὐτὴν εὐχοηστούμενοι κατὰ πολλὰ διά τούς έμπόρους ταχύ τοις τε βίοις άνέδραμον καί ταις δόξαις ηὐξήθησαν. μετὰ δὲ ταύτην τὴν 4 25 νῆσόν ἐστιν ἑτέρα τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχουσα Γαύλος, πελαγία δε και λιμέσιν εύκαίοοις κεκοσμη-

4 κειμένας νήσους ν. 7 πελάγιοι libri 10 συρακοσίων D 11 σταδίους ώς C, σταδίους D, στάδια ώς FG μὲν οm. v. 16 οίκίας II και om. CD 17 γείσσοις] γησοιεσι D, και δεμελίοις add. C 26 Γάβδος G¹M. μένη, Φοινίκων άποικος. έξῆς δ' ἐστὶ Κέφκινα, πρός τὴν Λιβύην νενευχυϊα, πόλιν ἔχουσα σύμμετρον καὶ λιμένας εὐχρηστοτάτους, οὐ μόνον ταῖς ἐμπόφοις, ἀλλὰ καὶ ταῖς μαχραῖς ναυσίν εὐθετοῦν- 340 τας. ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων 5 εἰρήκαμεν, ἐπάνιμεν πάλιν ἐπὶ τὰς ἑξῆς τῆ Λιπάρα νήσους τὰς κειμένας κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν καλούμενον πέλαγος.

13 Τῆς γὰρ Τυροηνίας κατὰ τὴν ὀνομαζομένην πόλιν Ποπλώνιον νησός έστιν, ην δνομάζουσιν Αίθά- 10 λειαν. αύτη δε της παραλίας απέχουσα σταδίους ώς έκατον την μεν προσηγορίαν είληφεν από τοῦ πλήθους τοῦ κατ' αὐτὴν αἰθάλου. πέτραν γὰρ ἔχει πολλήν σιδηρίτιν, ήν τέμνουσιν έπλ την χωνείαν καί κατασκευήν τοῦ σιδήρου, πολλήν ἔχοντες τοῦ 15 μετάλλου δαψίλειαν. οί γαρ ταϊς έργασίαις προσεδρεύοντες κόπτουσι την πέτραν και τους τμηθέντας λίθους κάουσιν έν τισι φιλοτέχνοις καμίνοις. έν δε ταύταις τῷ πλήθει τοῦ πυρός τήχοντες τοὺς λίθους καταμερίζουσιν είς μεγέθη σύμμετρα, παρα-20 2 πλήσια ταις ίδέαις μεγάλοις σπόγγοις. ταῦτα συναγοράζοντες έμποροι καί μεταβαλλόμενοι κομίζουσιν είς τε Δικαιάρχειαν καί είς τάλλα έμπόρια. ταῦτα δε τα φορτία τινές ωνούμενοι και τεχνιτών χαλκέων πληθος άθροίζοντες κατεργάζονται, καί ποι-25 οῦσι σιδήρου πλάσματα παντοδαπά. τούτων δὲ τὰ

1 Κερπίνη DG 8 ταϊς AB, τοῖς cet. 6 Διπάφα]. παφαλία Wurm 10 Δίθαλίαν ν. 11 παφαλίας Wess., Διπάφας ADFG, Διπάφας παφαλίας cet. 14 σιδηφίτην D έπι] είς II 15 έχοντος ν. 18 καμινίοις D 21 ταύτας οῦν ἀγοφάζοντες ABD⁵ 23 Δικαιαφχίαν cod. μέν είς δπλων τύπους χαλκεύουσι, τὰ δὲ ποὸς δικελλῶν καὶ δρεπάνων καὶ τῶν ἄλλων ἐργαλείων εὐθέτους τύπους φιλοτεχνοῦσιν ὧν κομιζομένων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς πάντα τόπον πολλὰ μέρη 5 τῆς οἰκουμένης μεταλαμβάνει τῆς ἐκ τούτων εὐχρηστίας.

Μετά δε την Αιθάλειαν νησός έστιν απέχουσα 3 μέν ταύτης ώς τριαχοσίους σταδίους, δνομάζεται δέ ύπο μέν των Έλλήνων Κύρνος, ύπο δέ των Ρωμαίων 10 και των έγχωρίων Κόρσικα. αύτη δ' ή νήσος εύπροσόρμιστος ούσα κάλλιστον έχει λιμένα τον όνομαζόμενον Συραχόσιον. ύπάρχουσι δ' έν αὐτῆ χαὶ πόλεις άξιόλογοι δύο, και τούτων ή μεν Κάλαρις, ή δὲ Νίκαια προσαγορεύεται. τούτων δὲ τὴν μὲν 4 15 Κάλαριν Φωκαείς έκτισαν, και χρόνον τινά κατοικήσαντες ύπο Τυρρηνών έξεβλήθησαν έκ τῆς νήσου. τήν δε Νίκαιαν έκτισαν Τυρρηνοί θαλαττοκρατοῦντες καί τας κατά την Τυρρηνίαν κειμένας νήσους 341 ίδιοποιούμενοι. έπὶ δέ τινας χρόνους τῶν έν τῆ 20 Κύρνω πόλεων χυριεύοντες έλάμβανον παρά των έγγωρίων φόρους δητίνην και κηρόν και μέλι, φυομένων τούτων δαψιλών έν τη νήσω. τα δ' ανδρά- 5 ποδα τὰ Κύρνια διαφέρειν δοκεί των άλλων δούλων είς τας κατά τον βίον χρείας, φυσικής ταύτης 25 τῆς ἰδιότητος παραχολουθούσης. ή δ' ὅλη νῆσος εύμεγέθης οἶσα πολλήν τῆς χώρας όρεινήν ἔχει,

1 ὅπλων Bezzel, ὀρνέων codices, τόρνων Wurm, ὄγκων Madvig; cf. etiam c. 22, 2 χαλκεύουσιν, ἂ Π 9 δὲ τῶν] δὲ ν. 10 εύπροσόρμητος D 15 φωκεῖς DF 22 δαψιλῶς Rhod. 23 τὰ om. C

- πεπυκασμένην δουμοίς συνεχέσι και ποταμοίς διαο-14 ρεομένην μιχροίς. οί δ' έγχώριοι τροφαίς μέν χρώνται γάλακτι καί μέλιτι καί κρέασι, δαψιλως πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας, τὰ δὲ πρός ἀλλήλους βιούσιν έπιεικώς καί δικαίως παρά πάντας σχε- 5 δόν τούς άλλους βαρβάρους. τά τε γάρ κατά την όρεινήν έν τοῖς δένδρεσιν εύρισχόμενα χηρία τῶν πρώτων εύρισκόντων έστι, μηδενός άμφισβητοῦντος, τά τε πρόβατα σημείοις διειλημμένα, καν μηδείς φυλάττη, σώζεται τοις κεκτημένοις, έν τε ταις 10 άλλαις ταζς έν τῷ βίφ κατὰ μέρος οίκονομίαις θαυ-2 μαστως προτιμωσι τὸ διχαιοπραγείν. παραδοξότατον δ' έστι το παρ' αύτοις γινόμενον κατά τάς των τέπνων γενέσεις. δταν γάο ή γυνή τέπη, ταύτης μέν ούδεμία γίνεται περί την λοχείαν έπιμέλεια, δ 15 δ' άνηο αύτης άναπεσων ως νοσων λοχεύεται τακτάς ήμέρας, ώς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος. 3 φύεται δε κατά την νησον ταύτην και πύξος πλείστη καί διάφορος, δι' ην και το μέλι το γινόμενον έν ταύτη παντελώς γίνεται πικρόν. κατοικοῦσι δ' αὐ- 20 την βάρβαροι, την διάλεκτον έχοντες έξηλλαγμένην καί δυσκατανόητον. τόν δ' άριθμόν ύπάρχουσιν ύπεο τούς τρισμυρίους.
- 15 'Εχομένη δὲ ταύτης ἐστὶ νῆσος ἡ προσαγορευομένη Σαρδώ, τῷ μὲν μεγέθει παραπλήσιος τῆ Σι- 25 κελία, κατοικουμένη δ' ὑπὸ βαρβάρων τῶν ὀνομαζομένων 'Ιολαείων, οὒς νομίζουσιν ἀπογόνους εἶναι

2 μακροῖς C 11 τῷ 0m. v. 13 τὸ παραυτοῖς τὸ D, παρ
 αὐτοῖς τὸ v. 14 γὰρ] μὲν γὰρ D 19 ἐν αὐτῆ v. 24

 24 νῆσός ἐστιν v.

των μετά Ίολάου καί των Θεσπιαδών κατοικησάντων. κατά γάρ τούς χρόνους έν οἶς Ήρακλῆς τούς διαβεβοημένους άθλους έτέλει, παίδων όντων αύτω 342 πολλών έκ των Θεσπίου θυγατέρων, τούτους Ήρα-5 κλής κατά τινα χρησμόν έξαπέστειλεν είς Σαρδώ καί μετ' αύτῶν δύναμιν ἀξιόλογον Ἑλλήνων τε καί βαρβάρων έπι την άποικίαν. ταύτης δε προεστη- 2 κώς Ίόλαος δ άδελφιδοῦς Ήρακλέους καταλαβόμενος φπισεν έν αύτη πόλεις άξιολόγους, και την χώραν 10 κατακληρουχήσας τούς μέν λαούς προσηγόρευσεν άφ' έαυτοῦ Ἰολαείους, κατεσκεύασε δὲ καὶ γυμνάσια καί θεῶν ναούς καὶ τάλλα πάντα τὰ πρòς βίον ἀνθρώπων εύδαίμονα, ών ύπομνήματα μέχρι τωνδε των καιφων διαμένει· τὰ μέν γὰο κάλλιστα πεδία 15 την προσηγορίαν άπ' έχείνου λαβόντα Ίολάεια χαλεϊται, τὸ δὲ πληθος μέχοι τοῦ νῦν φυλάττει τὴν άπὸ Ἰολάου προσηγορίαν. τοῦ δὲ περὶ τῆς ἀποι- 3 κίας χρησμοῦ περιέχοντος ὅτι τοῖς τῆς ἀποικίας ταύτης κοινωνήσασι διαμενεί τὰ τῆς έλευθερίας ἅπαντα 20 τόν αίωνα, συνέβη τον χρησμόν παραδόξως μέχρι τοῦ νῦν αὐτονομίαν τοῖς έγχωρίοις ἀσάλευτον φυλάξαι. Καρχηδόνιοί τε γαρ έπι πλέον ίσχύσαντες 4 καί τῆς νήσου κρατήσαντες οὐκ ἠδυνήθησαν τοὺς προκατασχόντας την νησον καταδουλώσασθαι, άλλ' 25 of μέν Ιολάειοι καταφυγόντες είς την δρεινήν καί καταγείους οίκήσεις κατασκευάσαντες έτρεφον πολ-

1 μετ' V. Θεσπιαδών] ὄντων αὐτῶν πολλών ἐκ τῶν Θεσπίων (Θεσπιάδων FG, om. C) add. codices, del. Wess. 8 Ήραπλέους καὶ τὴν νῆσον καταλαβ. conicio 10 ἀφ' ἑαυτοῦ πο. V. 11 ϊολάους D, ἰολαίους C 15 τὴν om. D ϊολάια D 19 διαμένει cod., corr. Wess. 25 Ἰόλαοι CD

λάς άγέλας βοσκημάτων, ών παρεχομένων δαψιλείς τροφάς ήρχοῦντο προσφερόμενοι γάλα καί τυρόν καί κρέα, καί της μεν πεδιάδος γης έκχωρήσαντες την έκ της έργασίας κακοπάθειαν έξεκλιναν, την δ' δρεινήν νεμόμενοι καί βίον έχοντες άμοιρον κα- 5 κοπαθείας ταις προειρημέναις τροφαίς διετέλεσαν 5 χρώμενοι. των δε Καρχηδονίων πολλάκις άξιολόγοις δυνάμεσι στρατευσάντων έπ' αύτούς, δια τας δυσγωρίας και την έν τοις καταγείοις δυστραπέλειαν διέμειναν άδούλωτοι. το δε τελευταίον 'Ρωμαίων 10 έπικρατούντων καί πολλάκις έπ' αύτούς στρατευσάντων, διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀχείρωτοι πολεμία 6 δυνάμει διέμειναν. ού μην άλλα κατά τους άργαίους γρόνους Ίόλαος μέν συγκατασκευάσας τα κατά την άποικίαν έπανηλθεν είς την Έλλάδα, of 15 δε Θεσπιάδαι της νήσου προεστωτες έπι πολλάς γενεάς τὸ τελευταΐον έξέπεσον είς την Ιταλίαν, καί κατώκησαν έν τοις κατά Κύμην τόποις, τὸ δ' άλλο πλήθος έκβαρβαρωθέν και προστησάμενον έκ των έγχωρίων τοὺς ἀρίστους ἡγεμόνας διεφύλαξε τὴν 20 έλευθερίαν μέχρι των καθ' ήμας χρόνων.

16 'Ημείς δ' ἀρκούντως εἰρηκότες περὶ τῆς Σαρδόνος διέξιμεν περὶ τῶν ἑξῆς κειμένων νήσων. μετὰ γὰρ τὰς προειρημένας νῆσός ἐστιν ὀνομαζομένη μὲν 348 Πιτυοῦσσα, τὴν δὲ προσηγορίαν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ 25 πλήθους τῶν κατ' αὐτὴν φυομένων πιτύων. πελαγία δ' οὖσα διέστηκεν ἀπὸ μὲν 'Ηρακλέους στη-

3 καί κοέα om. D 9 καταγείοις] καταγωγίοις Madvig 10 έμειναν ΙΙ 24 νήσος Wess., νήσους cod. μέν om. D 25 Πιτύουσα ν. τοῦ πλήθους om. FGM 27 Ἡρακλείων Dind. λῶν πλοῦν ἡμερῶν τριῶν καὶ τῶν ἴσων νυκτῶν,
ἀπὸ δὲ Λιβύης ἡμέρας καὶ νυκτός, ἀπὸ δ' Ἰβηρίας
μιᾶς ἡμέρας· κατὰ δὲ τὸ μέγεθος παραπλήσιός ἐστι
Κορκύρα. κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν οὖσα μετρία τὴν μὲν 2
◊ ἀμπελόφυτον χώραν ὀλίγην ἔχει, τὰς δ' ἐλαίας ἐμπεφυτευμένας ἐν τοῖς κοτίνοις. τῶν δὲ φυομένων
ἐν αὐτῆ καλλιστεύειν φασὶ τὴν μαλακότητα τῶν
ἐρίων. διειλημμένη δὲ πεδίοις ἀξιολόγοις καὶ γεωλόφοις πόλιν ἔχει τὴν ὀνομαζομένην Ἐρεσον, ἅποι10 κον Καρχηδονίων. ἔχει δὲ καὶ λιμένας ἀξιολό- 8
γους καὶ τειζῶν κατασκευαξ εὐμεγέθεις καὶ οἰκιῶν
πλῆθος εὖ κατασκευασμένων. κατοικοῦσι δ' αὐτὴν
βάρβαροι παντοδαποί, πλείστοι δὲ Φοίνικες. ὁ δ'
ἀποικισμὸς αὐτῆς γέγονεν ὕστερον ἔτεσιν ἑκατὸν

Άλλαι δ' ὑπάρχουσι νῆσοι κατ' ἀντικρὺ τῆς 17
ἰβηρίας, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, ὑπὸ δὲ τῶν
ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλιαρίδες ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. τούτων δ' ἡ μείζων μεγίστη πασῶν ἐστι μετὰ τὰς ἑπτὰ νήσους, Σικελίαν, Σαρδώ, Κύπρον, Κρήτην, Εὕβοιαν, Κύρνον, Λέσβον, ἀπέχει δὲ τῆς Ἱβηρίας πλοῦν ἡμερήσιον. ἡ δ' ἐλάττων κέκλιται μὲν πρὸς τὴν ἕω, τρέφει δὲ κτήνη πολλὰ καὶ παντοδαπά,

9 έφεσόν D, Έβεσον Wess. 14 γέγονεν αὐτῆς D 20 προσαγορευθῆναι D, προσαγορευθείσαι aut del. βαλιαφί δας D, Βαλλιαφείς F, Καλλιαφείς CG 22 ἀπάντων om. D

μάλιστα δ' ήμιόνους, μεγάλους μέν τοῖς ἀναστή-2 μασιν, ύπεράγοντας δε ταις δώμαις. άμφότεραι δ' αί νησοι χώραν έχουσιν άγαθην παρποφόρον παλ πλήθος των κατοικούντων ύπερ τους τρισμυρίους, των δε πρός την τροφήν γεννημάτων οίνον μεν 5 όλοσχερώς ού φέρουσι. διό και πάντες είσιν ύπερβολή πρός τον οίνον εύκατάφοροι, δια το σπανίζειν παρ' αύτοις. έλαίου δε παντελώς σπανίζοντες κατασχευάζουσιν έχ της σχίνου, και μιγνύντες ύείω 3 στέατι τα σώματα αύτῶν άλείφουσι τούτω. μάλιστα 10 δε των άπάντων όντες φιλογύναι προτιμωσιν αύτάς έπι τοσούτον, ώστε όταν τινές νυναίκες ύπό τῶν προσπλεόντων ληστῶν άλῶσιν, ἀντὶ μιᾶς γυναικός τρείς ή τέτταρας άνδρας διδόντες λυτρούνται. οίκοῦσι δ' ύπὸ ταῖς κοιλάσι πέτραις, καὶ παρὰ 15 τούς πρημνούς δούγματα πατασπευάζοντες παί παθόλου πολλούς τόπους ύπονόμους ποιουντες έν τούτοις βιοῦσιν, ἅμα την έξ αὐτῶν σχέπην χαί 4 άσφάλειαν θηρώμενοι. άργυρῷ δὲ καὶ χρυσῷ νο-344 μίσματι τὸ παράπαν οὐ χρῶνται, καὶ καθόλου ταῦτα 20 είσάγειν είς την νησον χωλύουσιν. αίτίαν δε ταύτην έπιφέρουσιν, δτι το παλαιον Ηρακλής έστράτευσεν έπι Γηρυόνην, όντα Χρυσάορος μεν υίόν, πλεϊστον δε κεκτημένον άργυρόν τε και γρυσόν. ίν' οὖν ἀνεπιβούλευτον ἔχωσι τὴν κτῆσιν, ἀνεπί- 25 μικτον έαυτοις έποίησαν τον έξ άργύρου τε καί γουσοῦ πλοῦτον. διόπεο ἀχολούθως ταύτη τῆ χρί-

2 φώμαις] φωναζς ΙΙ 4 κατοίκων ΙΙ τοὺς om. D 11 φιλογύναιοι cod. (cf. I p. LXXIII et Aristot. mir. ausc. 88) 26 έποιήσαντο ΙΙ τε om. D

σει κατά τάς γεγενημένας πάλαι ποτέ στρατείας παρά Καρχηδονίοις τούς μισθούς ούκ άπεκόμιζον είς τὰς πατρίδας, ἀλλ' ἀνούμενοι γυναϊκας καὶ οἶνον άπαντα τον μισθον είς ταῦτα κατεχορήγουν. 5 παράδοξον δέ τι και κατά τούς γάμους νόμιμον 18 παρ' αύτοις έστιν. έν γάρ ταις κατά τούς γάμους εύωχίαις οίκείων τε καί φίλων κατά την ήλικίαν ό πρώτος άει και ό δεύτερος και οί λοιποι κατά τό έξης μίσγονται ταίς νύμφαις άνα μέρος, έσχάτου 10 τοῦ νυμφίου τυγγάνοντος ταύτης τῆς τιμῆς. ίδιον 2 δέ τι ποιούσι και παντελώς έξηλλαγμένον περί τάς τών τετελευτηκότων ταφάς. συγκόψαντες γαο ξύλοις τὰ μέλη τοῦ σώματος είς ἀγγείον ἐμβάλλουσι καλ λίθους δαψιλεῖς ἐπιτιθέασιν. ὑπλισμός δ' ἐστίν 3 15 αύτοις τρείς σφενδόναι, και τούτων μίαν μέν περί την κεφαλην έχουσιν, άλλην δε περί την γαστέρα. τρίτην δ' έν ταϊς χερσί... κατά δε τας πολεμικάς χοείας βάλλουσι λίθους πολύ μείζους των άλλων ούτως εύτόνως, ώστε δοκείν το βληθέν από τινος 20 καταπέλτου φέρεσθαι. διό και κατά τας τειγομαγίας έν ταις προσβολαις τύπτοντες τους έπι των έπάλξεων έφεστῶτας κατατραυματίζουσιν, έν δὲ ταῖς παρατάξεσι τούς τε θυρεούς και τὰ κράνη και παν σκεπαστήριον δπλον συντρίβουσι. κατά δέ την εύ- 4 25 στοχίαν ούτως άχριβείς είσιν, ώστε χατά το πλείστον μή άμαρτάνειν τοῦ προκειμένου σκοποῦ. «ἴτιαι δε τούτων αί συνεχείς έκ παίδων μελέται, καθ'

1 κατὰ Dind., διὰ cod. 4 κατεχοφήγουν Madvig, κατεχώφιζον cod., κατεχοώντο f. (c. 27, 3) 11 τὰς — ταφάς Dind., τῆς — ταφῆς cod. 25 είσιν] είναι D άς ύπὸ τῶν μητέφων ἀναγκάζονται παϊδες ὄντες [συνεχῶς] σφενδονᾶν προκειμένου γὰρ σκοποῦ κατά τι ξύλον ἀρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἕως ἂν τυχών τοῦ ἄρτου συγχωρούμενον λάβῃ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν 5 τοῦτον.

Έπει δε περί των έντος Ήρακλείων στηλών κει-19 μένων νήσων διεληλύθαμεν, περί των κατά τόν ώπεανόν ούσων διέξιμεν. πατά γάο την Λιβύην κεϊται [μέν] πελαγία νησος άξιόλογος μέν τῷ μεγέ- 10 θει, κειμένη δε κατά τον άκεανον άπέγει πλοῦν άπό της Λιβύης ήμερων πλειόνων, κεκλιμένη πρός τήν δύσιν. έχει δε χώραν χαρποφόρον, πολλήν μεν όρεινήν, ούκ όλίγην δε πεδιάδα κάλλει διαφέρου-2 σαν. διαρρεομένη γάρ ποταμοίς πλωτοίς έκ τού- 15 των άρδεύεται, καί πολλούς μέν έχει παραδείσους καταφύτους παντοίοις δένδρεσι, παμπληθείς δε κηπείας διειλημμένας ύδασι γλυκέσιν. έπαύλεις τε πο- 345 λυτελείς ταις κατασκευαίς υπάρχουσιν έν αυτή καλ κατά τάς κηπείας κατεσκευασμένα κωθωνιστήρια 20 την διάθεσιν άνθηραν έχοντα, έν οίς οι κατοικούντες κατά την θερινην ώραν ένδιατρίβουσι, δαψιλώς τῆς χώρας χορηγούσης τὰ πρός την ἀπόλαυσιν καί 3 τρυφήν. ή τε όρεινή δρυμούς έχει πυχνούς καί μεγάλους και δένδρα παντοδαπά καρποφόρα και 25 πρός τάς έν τοις όρεσι διαίτας έχοντα συναγπείας καί πηγάς πολλάς. καθόλου δ' ή νήσος αύτη κατάρουτός έστι ναματιαίοις και γλυκέσιν ύδασι, δι'

2 συνεχῶς om. D γὰς] δὲ v. 10 μὲν del. Bek. 11 ἀπέχει AD, ἀπέχει δὲ cet. 26 ἔχοντα del. Madvig

ών ού μόνον απόλαυσις έπιτερπής γίνεται τοις έμβιοῦσιν ἐν αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν σωμάτων καί δώμην συμβάλλεται. κυνήγιά τε δαψιλη παν- 4 τοίων ζώων και δηρίων ύπάρχει, και τούτων έν 5 ταίς εύωχίαις εύποροῦντες οὐδεν έλλιπες έγουσι τῶν ποός τουφήν και πολυτέλειαν άνηκόντων. και γάρ ίχθύων έχει πληθος ή προσκλύζουσα τη νήσω θάλαττα διά το φύσει τον άπεανον πανταγή πλήθειν παντοδαπῶν ίχθύων. καθόλου δ' ή νῆσος αύτη 5 10 τόν περικείμενον άέρα παντελώς εύκρατον έχουσα τὸ πλέον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ φέρει πληθος ἀχροδρύων καί των άλλων των ώραίων, ωστε δοκειν αὐτὴν ώσεὶ θεῶν τινων, οὐκ ἀνθρώπων ὑπάρχειν έμβιωτήριον διὰ την ύπερβολην της εύδαιμονίας. 15 κατά μέν οὖν τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἀνεύρετος ἦν 20 διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὅλης οἰχουμένης ἐχτοπισμόν, ὕστερον δ' εύρέθη διὰ τοιαύτας αίτίας. Φοίνικες έκ παλαιών χρόνων συνεχώς πλέοντες κατ' έμπορίαν πολλάς μέν κατά την Λιβύην αποικίας έποιήσαντο, 20 ούκ όλίγας δε και της Εύρώπης έν τοις ποός δύσιν κεκλιμένοις μέρεσι. των δ' έπιβολων αύτοις κατά νοῦν προχωρουσῶν, πλούτους μεγάλους ήθροισαν, καί την έκτος Ήρακλείων στηλών έπεβάλουτο πλείν, ην φαεανόν ονομάζουσι. και πρώτον μέν έπ' αύ- 2 25 τΟῦ τΟῦ κατὰ τὰς στήλας πόρου πόλιν ἔκτισαν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ην οὖσαν χερρόνησον προσηγόρευσαν Γάδειρα, έν ή τά τε άλλα κατεσκεύασαν οίκείως τοῖς τόποις καὶ ναὸν Ἡρακλέους πολυτελῆ, καὶ θυ-

3 καὶ δ. σωμάτων FG 6 πρὸς] τὴν add. CFG 13 ταύτην CFG 17 εύρεθηναι D 28 τρόποις Wess.

DIODORI SICULI

σίας κατέδειξαν μεγαλοπρεπείς τοις των Φοινίκων έθεσι διοικουμένας. το δ' ίερον συνέβη τοῦτο καί τότε καί κατά τούς νεωτέρους χρόνους τιμάσθαι περιττότερον μέχρι της καθ' ήμας ήλικίας. πολλοί δε και των Ρωμαίων επιφανείς άνδρες και μεγάλας 5 πράξεις κατειργασμένοι έποιήσαντο μέν τούτω τῶ θεφ εύγάς, συνετέλεσαν δ' αύτας μετά την συντέ-3 λειαν των κατορθωμάτων. οί δ' οὖν Φοίνικες διὰ τάς προειρημένας αίτίας έρευνῶντες τὴν έπτὸς τῶν στηλών παραλίαν καὶ παρὰ τὴν Λιβύην πλέοντες, 10 ύπ' ανέμων μεγάλων απηνέχθησαν έπὶ πολύν πλοῦν δι' ώπεανοῦ. γειμασθέντες δ' έπὶ πολλὰς ἡμέρας προσηνέχθησαν τη προειρημένη νήσω, και την εύδαιμονίαν αύτης και φύσιν κατοπτεύσαντες απασι 4 γνώριμον έποίησαν. διο και Τυρρηνων θαλαττο- 15 χρατούντων καl πέμπειν είς αὐτὴν ἀποικίαν ἐπι-346 βαλλομένων, διεκώλυσαν αύτούς Καργηδόνιοι, αμα μέν εύλαβούμενοι μή διά την άρετην της νήσου πολλοί των έκ τῆς Καρχηδόνος είς έκείνην μεταστῶσιν, ἅμα δὲ πρός τὰ παράλογα τῆς τύχης κα- 20 τασκευαζόμενοι καταφυγήν, εί τι περί την Καρχηδόνα δλοσχερές πταϊσμα συμβαίνοι. δυνήσεσθαι γάρ αύτούς θαλαττοχρατούντας άπαραι πανοικίους είς

άγνοουμένην ύπο τῶν ὑπερεχόντων νῆσον. 21 Ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Λιβύην ἀκεανοῦ 25 καὶ τῶν ἐν αὐτῷ νήσων διήλθομεν, μεταβιβάσομεν

14 απασι offendit (cf. Aristot. mir. ausc. 84) 16 έπιβαλομένων ∇ . 18 διὰ την ἀφετην] διαφετην D 20 παφάλογα* (XVII 66, 2. 108, 6), παφάβολα libri 22 όλοσχεφές om. D 23 πανοικείως D¹, πανοικει ὡς D² 24 πεφιεχόντων D

τόν λόγον έπὶ τὴν Εὐρώπην. κατὰ γὰρ τὴν Γαλατίαν την παρωκεανιτιν κατ' άντικού των Έρκυνίων δνομαζομένων δουμών (μεγίστους γαο ύπάοχειν παρειλήφαμεν των κατά την Εύρώπην) νησοι 5 πολλαί κατά τον ώκεανον ύπάρχουσιν, ών έστι μεγίστη ή Πρεττανική καλουμένη. αύτη δε το μεν 2 παλαιόν άνεπίμικτος έγένετο ξενικαζς δυνάμεσιν. ούτε γαο Διόνυσον ούθ' Ηρακλέα παρειλήφαμεν ούτε των άλλων ήρώων [ἢ δυναστων] έστρατευμένον 10 έπ' αύτήν καθ' ήμᾶς δὲ Γάιος Καϊσαρ δ διὰ τὰς πράξεις έπονομασθείς θεός πρώτος των μνημονευομένων έχειρώσατο την νήσον, καί τούς Πρεττανούς καταπολεμήσας ήνάγκασε τελεϊν ωρισμένους φόρους. άλλὰ περί μέν τούτων τὰς κατὰ μέρος πράξεις έν 15 τοις οίκείοις χρόνοις άναγράψομεν, περί δε της νήσου καί τοῦ φυομένου κατ' αὐτὴν καττιτέρου νῦν διέξιμεν. αύτη γάρ τῷ σχήματι τρίγωνος οὖσα πα- 3 οαπλησίως τη Σικελία τας πλευράς ούκ ίσοκώλους έχει. παρεκτεινούσης δ' αὐτῆς παρὰ τὴν Εὐρώπην 20 λοξής, το μεν ελάχιστον άπο της ήπείρου διεστηκός άκρωτήριον, δ καλοῦσι Κάντιον, φασίν ἀπέχειν από της γης σταθίους ως έκατόν, καθ' δν τόπον ή θάλαττα ποιείται τον έχρουν, το δ' έτερον άκοωτήριον το καλούμενον Βελέριον άπέχειν λέγε-25 ται της ήπείρου πλούν ήμερών τεττάρων, τὸ δ' ύπολειπόμενον άνήκειν μέν ίστοροῦσιν είς τὸ πέ-

2 έφκυονίκων D 3 δουμῶν οὒς μεγίστους AB, ὀφῶν μέγιστα γὰο Π 6 ἡ μεγίστη cod. Βρετταν ... v. semper 9 η om. D, η δυναστῶν om. EG ἐστρατευμένων D 18 ίσογώνους D 21 καντίον D; δ add. v. ἀπέχειν om. D

DIODORI SICULI

4 λανος, δνομάζεσθαι δ' Όρχαν. των δε πλευρών την μεν ελαγίστην είναι σταδίων επταχισγιλίων πεντακοσίων, παρήκουσαν παρά την Εύρώπην, την δέ δευτέραν την άπό του πορθμού πρός την κορυφήν άνήκουσαν σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων, την δέ 5 λυιπήν σταδίων δισμυρίων, ώστε τήν πάσαν είναι της νήσου περιφοράν σταδίων τετραχισμυρίων δισ-5 γιλίων πενταχοσίων. χατοιχεϊν δέ φασι την Πρεττανικήν αὐτόχθονα γένη καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς άγωγαϊς διατηρούντα. άρμασι μέν γάρ κατά τούς 10 πολέμους χρώνται, χαθάπερ οι παλαιοί των Έλλήνων ήρωες έν τῷ Τρωικῷ πολέμω κεχρησθαι παραδέδονται, καί τὰς οίκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ τών καλάμων ή ξύλων κατά τὸ πλεϊστον συγκει-347 μένας. τήν τε συναγωγήν των σιτιχών χαρπών ποι- 15 οῦνται τοὺς στάχυς αὐτοὺς ἀποτέμνοντες καὶ θησαυρίζοντες είς τάς καταστέγους οίκήσεις. έκ δέ τούτων τούς παλαιούς στάχυς καθ' ήμέραν τίλλειν, 6 και κατεργαζομένους έχειν την τροφήν. τοις δ' ήθεσιν άπλοῦς είναι καὶ πολύ κεχωρισμένους τῆς 20 των νυν άνθρώπων άγχινοίας και πονηρίας. τάς τε διαίτας εύτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τουφής πολύ διαλλάττοντας. είναι δε καί πολυάνθρωπον την νησον, καί την τοῦ ἀέρος έχειν διάθεσιν παντελώς κατεψυγμένην, ως αν ύπ' 25 αύτην την άρκτον κειμένην. βασιλείς δε καί δυνάστας πολλούς έχειν, καί πρός άλλήλους κατά τό

¹ οφσίκαν D 15 την] και τήν D 20 έθεσιν D ποιν om. D 22 και f. del. 23 διαλλαττούσας Dind. 26 δε Dind., τε cod.

πλείστον είρηνικώς διακείσθαι. άλλά περί μέν τών 22 κατ' αύτην νομίμων και των άλλων ίδιωμάτων τά κατὰ μέρος ἀναγράψομεν ὅταν ἐπὶ τὴν Καίσαρος γενομένην στρατείαν είς Πρεττανίαν παραγενηθώ-5 μεν, νῦν δὲ περί τοῦ κατ' αὐτὴν φυομένου καττιτέρου διέξιμεν. της γαρ Πρεττανικής κατά τό άχοωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον οί κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως είσι και δια την των ξένων έμπόρων έπιμιξίαν έξημερωμένοι τας άγωγάς. 10 ούτοι τον καττίτερον κατασκευάζουσι φιλοτέγνως έργαζόμενοι την φέρουσαν αὐτὸν γην. αὕτη δὲ πε- 2 τρώδης οὖσα διαφυὰς ἔχει γεώδεις, ἐν αἶς τὸν πόουν κατεργαζόμενοι και τήξαντες καθαίρουσιν. άποτυπούντες δ' είς άστραγάλων δυθμούς χομίζουσιν 15 είς τινα νησον προκειμένην μέν της Πρεττανικής όνομαζομένην δε Ίκτιν κατά γάο τάς άμπώτεις άναξηραινομένου τοῦ μεταξύ τόπου ταῖς ἁμάξαις εἰς ταύτην κομίζουσι δαψιλη τον καττίτερον. ίδιον δέ 3 τι συμβαίνει περί τὰς πλησίον νήσους τὰς μεταξύ 20 κειμένας τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Πρεττανικῆς κατὰ μέν γάρ τάς πλημυρίδας τοῦ μεταξύ πόρου πληρουμένου νήσοι φαίνονται, κατά δε τάς άμπώτεις άποροεούσης της θαλάττης και πολύν τόπον άναξηραινούσης θεωρούνται χερρόνησοι. έντεῦθεν δ' οί 4 25 έμποροι παρά των έγχωρίων ώνοῦνται καί διακομίζουσιν είς την Γαλατίαν το δε τελευταΐον πεζή διὰ τῆς Γαλατίας πορευθέντες ήμέρας ὡς τριάχοντα

2 τὰ om. D . 4 Βρετταν omnes cod. in c. 22 (item κασσιτες.) 10 ούτοι] αύτοι D 12 πῶςον D; τὴν βῶλον Hertl. 20 και τῆς] και D

DIODORUS II.

κατάγουσιν έπὶ τῶν ῖππων τὰ φορτία πρòς τὴν έκβολὴν τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ.

Περί μέν ούν τοῦ καττιτέρου τοῖς δηθεῖσιν ἀρκε-23 σθησόμεθα, περί δε τοῦ καλουμένου ήλέκτρου νῦν διέξιμεν. της Σπυθίας της ύπεο την Γαλατίαν κατ' 5 άντικού νησός έστι πελαγία κατά τον ώκεανον ή προσαγορευομένη Βασίλεια. είς ταύτην δ κλύδων έκβάλλει δαψιλές το καλούμενον ήλεκτρον, ούδα-348 μοῦ δὲ τῆς οἰχουμένης φαινόμενον. περί δὲ τούτου πολλοί των παλαιών ανέγραψαν μύθους παν-10 τελώς απιστουμένους καλ δια των αποτελεσμάτων 2 έλεγχομένους. πολλοί γάρ των τε ποιητών καί των συγγραφέων φασί Φαέθοντα τόν Ηλίου μέν υίόν. παϊδα δε την ήλικίαν όντα, πεϊσαι τον πατέρα μίαν ήμέραν παραχωρήσαι του τεθρίππου. συγχωρηθέν- 15 τος δ' αὐτῷ τούτου, τὸν μέν Φαέθοντα έλαύνοντα τό τέθριππον μή δύνασθαι κρατεΐν των ήνιων, τούς δ' ίππους καταφοονήσαντας τοῦ παιδός έξενεχθηναι τοῦ συνήθους δρόμου, καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατά τόν ούρανόν πλανωμένους έκπυρωσαι τοῦτον καί 20 ποιήσαι τον νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετὰ δε ταῦτα πολλήν τῆς οίχουμένης έπιφλέξαντας οὐχ 3 όλίγην κατακάειν χώραν. διό καί τοῦ Διός άγαναπτήσαντος έπι τοις γεγενημένοις, περαυνώσαι μέν τον Φαέθοντα, άποκαταστησαι δε τον ήλιον έπι την 25 συνήθη πορείαν. τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρός τάς έκβολάς τοῦ νῦν καλουμένου Πάδου ποταμοῦ,

5 ύπερ] περί D 12 τε et τῶν om. CFG 17 τὸ F, τὸν cet. ἡνίων D 23 τὸν Δία ἀγανακτήσαντα Π 27 Πάδου καλουμένου ν.; μέν add. Hertl.

τὸ δὲ παλαιὸν ἘΗριδανοῦ προσαγορευομένου, ϑρηνησαι μέν τας άδελφάς αύτοῦ την τελευτην φιλοτιμότατα, δια δε την ύπερβολην της λύπης [ύπο της φύσεως] μετασχηματισθηναι την φύσιν, γενομένας 5 alysioous. ratitas de xar' éviautor xarà thr at-4 την ώραν δάχουον αφιέναι, και τοῦτο πηγνύμενον άποτελεϊν το καλούμενον ήλεκτρον, λαμπρότητι μέν τῶν όμοφυῶν διαφέρον, ἐπιχωριάζον δ' ἐν ταῖς τῶν νέων τελευταίς κατά το τούτων πένθος. διημαρ- 5 10 τηκότων δε πάντων των τον μῦθον τοῦτον πεπλακότων καί διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις έλεγχομένων, προσεκτέον ταις άληθιναις ίστορίαις. το γάρ ήλεκτρον συνάγεται μέν έν τη προειρημένη νήσω, πομίζεται δ' ύπό των έγγωρίων 15 πρός την αντιπέρας ήπειρον, δι' ής φέρεται πρός τούς καθ' ήμας τόπους, καθότι προείρηται.

Διεληλυθότες δὲ περὶ τῶν νήσων τῶν κειμένων 24 ἐν τοῖς πρὸς δυσμὰς μέρεσιν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι νομίζομεν περὶ τῶν πλησίον τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν » βραχέα διελθεῖν, ὰ παραλελοίπαμεν ἐν ταῖς πρότερον βίβλοις. τῆς Κελτικῆς τοίνυν τὸ παλαιόν, ῶς φασιν, ἐδυνάστευσεν ἐπιφανὴς ἀνήρ, ῷ δυγάτηρ ἐγένετο τῷ μεγέθει τοῦ σώματος ὑπερφυής, τῆ δ' εὐπρεπεία πολὺ διέχουσα τῶν ἄλλων. αὕτη δὲ 25 διά τε τὴν τοῦ σώματος ῥώμην καὶ τὴν θαυμαζομένην εὐπρέπειαν πεφρονηματισμένη παυτὸς τοῦ μνηστεύοντος τὸν γάμον ἀπηρυεῖτο, νομίζουσα μη-

3 ύπὸ τῆς φύσεως del. Dind. 9 κατὰ] καὶ v. 16 προείφηται] περί τούτων add. CFG 22 ἐδυνάστευεν D 24 προέχουσα Π 25 τε om. D

Ì

- 2 δένα τούτων άξιον έαυτῆς είναι. κατὰ δὲ τὴν Ήρα- 349 κλέους έπl Γηρυόνην στρατείαν, καταντήσαντος εig την Κελτικήν αύτοῦ καὶ πόλιν Άλησίαν ἐν ταύτη κτίσαντος, θεασαμένη τον Hoanhéa καl θαυμάσασα τήν τε άρετην αύτοῦ και την τοῦ σώματος ύπερο-5 χήν, προσεδέξατο την έπιπλοκην μετά πάσης προ-3 θυμίας, συγκατανευσάντων και των γονέων. μιγεΐσα δε τῷ Ήρακλει έγέννησεν υίδν δνόματι Γαλάτην, πολύ προέχοντα των όμοεθνων άρετη τε ψυχής και δώμη σώματος. άνδρωθείς δε την ηλικίαν 10 καί διαδεξάμενος την πατρώαν βασιλείαν, πολλην μέν τῆς προσοριζούσης χώρας κατεκτήσατο, μεγάλας δε πράξεις πολεμικάς συνετέλεσε. περιβόητος δε γενόμενος έπ' άνδρεία τούς ύφ' αύτον τεταγμένους ώνόμασεν ἀφ' έαυτοῦ Γαλάτας· ἀφ' ὧν ἡ σύμπασα 15 Γαλατία προσηγορεύθη.
- 25 'Επεί δὲ περί τῆς τῶν Γαλατῶν προσηγορίας διήλθομεν, καὶ περὶ τῆς χώρας αὐτῶν δέον ἐστὶν εἰπεῖν. ἡ τοίνυν Γαλατία κατοικεῖται μὲν ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν διαφόρων τοῖς μεγέθεσι· τὰ μέγιστα 20 γὰρ αὐτῶν σχεδὸν εἴκοσι μυριάδας ἀνδρῶν ἔχει, τὰ δ' ἐλάχιστα πέντε μυριάδας, ὧν ἕν ἐστι πρὸς Ῥωμαίους ἔχον συγγένειαν παλαιὰν καὶ φιλίαν τὴν 2 μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων διαμένουσαν. κειμένη δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους χει- 25 μέριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις ἀντὶ μὲν τῶν ὅμβρων χιόνι πολλῆ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς

7 μιγθείσα ΙΙ 8 ὄνομα ΙΙ 14 ὑπ' αὐτὸν ν. 22 ἕν ἐστι Α, ἐστι CDE, ἐστιν Ἐν cet. 28 τῶν om. Dind.

αίθρίας κρυστάλλφ και πάγοις έξαισίοις πλήθει, δι' ών οι ποταμοί πηγνύμενοι διά της ίδίας φύσεως γεφυροῦνται· οὐ μόνον γὰρ οί τυχόντες δδίται κατ' όλίγους κατά τοῦ κουστάλλου πορευόμενοι διαβαί-5 νουσιν, άλλά καί στρατοπέδων μυριάδες μετά σκευοφόρων καί άμαξών γεμουσών άσφαλώς περαιούνται. πολλών δε και μεγάλων ποταμών φεόντων 3 διὰ τῆς Γαλατίας καὶ τοῖς δείθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα γην τεμνόντων, οί μεν έκ λιμνων άβύσ-10 σων δέουσιν, οί δ' έκ των όρων έχουσι τας πηγας καί τας έπιροοίας. την δ' έκβολην οί μέν είς τον ώπεανον ποιουνται, οί δ' είς την παθ' ήμας θάλατταν. μέγιστος δ' έστι των είς το καθ' ήμας 4 πέλαγος δεόντων δ Ροδανός, τὰς μέν πηγὰς έχων 15 έν τοις Άλπείοις όρεσι, πέντε δε στόμασιν έξερευγόμενος είς την θάλατταν. των δ' είς τον ώχεανόν δεόντων μέγιστοι δοχούσιν ύπάρχειν δ τε Δανούβιος και δ Ρηνος, δν έν τοις καθ' ήμας χρό-350 νοις Καΐσαρ δ κληθείς θεός έζευξε παραδόξως, καί 20 περαιώσας πεζη την δύναμιν έχειρώσατο τούς πέοαν κατοικούντας αύτου Γαλάτας. πολλοί δè καί 5 άλλοι πλωτοί ποταμοί κατά την Κελτικήν είσι, περί ών μακρόν αν είη γράφειν. πάντες δε σχεδόν ύπό τοῦ πάγου πηγνύμενοι γεφυροῦσι τὰ δεῖθρα, καί τοῦ 25 κουστάλλου διὰ την φυσικήν λειότητα ποιούντος τούς διαβαίνοντας όλισθάνειν, άχύρων έπιβαλλομένων έπ' αύτούς άσφαλη την διάβασιν έχουσιν. Ιδιον δέ τι και παράδοξον συμβαίνει κατά την26

9 γην om. A 15 Άλπίοις D, Άλπειοίου C, Άλπεσιν FG 15 δέ om. D 16 την om. D 25 ίδιότητα D

Ì

πλείστην τῆς Γαλατίας, περί οὖ παραλιπεϊν οὐκ άξιον ήγούμεθα. ἀπὸ γὰο θερινῆς δύσεως καὶ ἄρκτου πνείν είώθασιν άνεμοι τηλικαύτην έχοντες σφοδρότητα καί δύναμιν, ώστε άναρπάζειν άπό τῆς γης λίθους χειροπληθιαίους τοις μεγέθεσι και των 5 ψηφίδων άδρομερή κονιορτόν καθόλου δε καταιγίζοντες λάβρως άρπάζουσιν άπο μέν των άνδρων τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἐσθῆτας, ἀπὸ δὲ τῶν ἵππων τοὺς 2 άναβάτας. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους διαφθειφομένης της κατά τον άέφα κφάσεως ούτ' οἶ- 10 νον οὔτ' ἕλαιον φέρει διόπερ τῶν Γαλατῶν οί τούτων των παρπων στερισκόμενοι πόμα κατασκευάζουσιν έκ της κριθης το προσαγορευόμενον ζύθος, καί τὰ κηρία πλύνοντες τῷ τούτων ἀποπλύματι 3 χρώνται. κάτοινοι δ' όντες καθ' ύπερβολήν τον 15 είσαγόμενον ύπό των έμπόρων οίνον άκρατον έμφορούνται, καί διὰ την έπιθυμίαν λάβρω χρώμενοι τῷ ποτῷ καί μεθυσθέντες είς υπνον ή μανιώδεις διαθέσεις τρέπονται. διο και πολλοί των Ιταλικών έμπόρων διά την συνήθη φιλαργυρίαν ξρμαιον ήγοῦν- 20 ται την των Γαλατών φιλοινίαν. ούτοι γάρ διά μέν τῶν πλωτῶν ποταμῶν πλοίοις, διὰ δὲ τῆς πεδιάδος χώρας άμάξαις χομίζοντες τον οίνον, άντιλαμβάνουσι τιμής πλήθος απιστον. διδόντες γαο οίνου κεράμιον άντιλαμβάνουσι παΐδα, τοῦ πόματος διάκονον ἀμει- 25 27 βόμενοι. κατά γοῦν τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν οὐ γίνεται το σύνολον, χρυσός δε πολύς, δν τοις έγχωρίοις ή φύσις άνευ μεταλλείας και κακοπαθείας

28 χώρας om. Ε 26 γοῦν] γὰρ Dind. 27 τὸ σ. οὐ γίνεται v. 28 καὶ κακοπαθείας om. CE

ύπουργεί. ή γάρ των ποταμών δύσις σχολιούς τούς άγκῶνας ἔχουσα, [καί] τοῖς τῶν παρακειμένων ὀρῶν δχθοις προσαράττουσα καί μεγάλους άπορρηγνῦσα κολωνούς, πληροί χρυσού ψήγματος. τουτο δ' οί 2 5 περί τὰς έργασίας ἀσχολούμενοι συνάγοντες ἀλή-351 θουσιν [η συγκόπτουσι] τὰς έχούσας τὸ ψηγμα βώλους, διὰ δὲ τῶν ὑδάτων τῆς φύσεως τὸ γεῶδες πλύναντες παραδιδόασιν έν ταζς καμίνοις είς την γωνείαν. τούτφ δε τῷ τρόπφ σωρεύοντες χρυσοῦ 3 10 πληθος καταχοώνται πούς κόσμον ου μόνον αί γυναϊκες, άλλα και οι άνδρες. περι μέν γαρ τούς καρπούς και τούς βραχίονας ψέλια φορούσι, περί δε τούς αύχένας κρίκους παχείς δλοχρύσους και δαπτυλίους άξιολόγους, έτι δε χρυσοῦς θώραπας. ίδιον 4 15 δέ τι καλ παράδοξον παρά τοις άνω Κελτοις έστι περί τὰ τεμένη των θεων γινόμενον. έν γάρ τοις ίεροις και τεμένεσιν έπι της χώρας άνειμένοις έροιπται πολύς χουσός άνατεθειμένος τοις θεοις, καί των έγχωρίων ούδελς απτεται τούτου δια την δει-20 σιδαιμονίαν, καίπες δντων τῶν Κελτῶν φιλαργύρων καθ' ύπερβολήν.

Οί δὲ Γαλάται τοῖς μὲν σώμασίν εἰσιν εὐμήκεις,28 ταῖς δὲ σαφξὶ κάθυγφοι καὶ λευκοί, ταῖς δὲ κόμαις οὐ μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατα-25 σκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὕξειν τὴν φυσικὴν τῆς χφόας ἰδιότητα. τιτάνου γὰφ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τφίχας συνεχῶς [καὶ] ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν

1 ύπορφεί D 2 καl om. D 6 η (καl FG) συγκόπτουσι del. Dind. 8 έν f. del. 10 πρός] ταϊς πρός AD 12 ψέλλια v. 27 και del. Dind.; ἕνα διαφανεῖς ώσι add. G

κορυφήν καί τούς τένοντας άνασπῶσιν, ῶστε τήν πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν έοιχυΐαν παχύνονται γάο αί τρίχες άπό της κατεργασίας, ώστε μηδέν της των ίππων χαίτης διαφέ-3 φειν. τὰ δὲ γένεια τινὲς μὲν ξυφῶνται, τινὲς δὲ 5 μετρίως ύποτρέφουσιν. οί δ' εύγενεῖς τὰς μέν πα**ρει**άς άπολειαίνουσι, τάς δ' ύπήνας άνειμένας έώσιν, ώστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι. διόπερ έσθιόντων μέν αύτων έμπλέκονται ταζς τροφαζς, πινόντων δε καθαπερεί διά τινος ήθμοῦ φέρεται το 10 4 πόμα. δειπνοῦσι δὲ καθήμενοι πάντες οὐκ ἐπὶ θρόνων, άλλ' έπι της γης, υποστρώμασι χρώμενοι λύκων η κυνών δέρμασι. διακονούνται δ' ύπο τών νεωτάτων παίδων έχόντων ήλικίαν, άρρένων τε καί θηλειών. πλησίον δ' αὐτῶν ἐσχάραι κεϊνται γέμου- 15 σαι πυρός και λέβητας έχουσαι και όβελούς πλήρεις κρεών δλομερών. τούς δ' άγαθούς άνδρας ταϊς καλλίσταις των κρεών μοίραις γεραίρουσι, καθάπερ καί δ ποιητής τον Αίαντα παρεισάγει τιμώμενον ύπο των άριστέων, ότε πρός Έπτορα μονομαγήσας 20 ένίχησε,

νώτοισιν δ' Αΐαντα διηνεκέεσσι γέραιρε. 5 καλοῦσι δὲ καὶ τοὺς ξένους ἐπὶ τὰς εὐωχίας, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπερωτῶσι, τίνες εἰσὶ καὶ τίνων χρείαν ἔχουσιν. εἰώθασι δὲ καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον 25 ἐκ τῶν τυχόντων πρὸς τὴν διὰ τῶν λόγων ἅμιλλαν 352 καταστάντες, ἐκ προκλήσεως μονομαχεῖν πρὸς ἀλλήλους, παρ' οὐδὲν τιθέμενοι τὴν τοῦ βίου τελευτήν.

3 γάς] τε γάς D ύπὸ D 7 ἀπολιαίνουσι AD 10 καθάπες v.

ένισχύει γάρ παρ' αὐτοῖς ὁ Πυθαγόρου λόγος, ὅτι 6 τάς ψυγάς των άνθρώπων άθανάτους είναι συμβέβηπε καί δι' έτων ωρισμένων πάλιν βιούν, είς έτεοον σωμα της ψυχης είσδυομένης. διό καί κατά 5 τὰς ταφὰς τῶν τετελευτηκότων ένίους ἐπιστολὰς γεγραμμένας τοις οίκείοις τετελευτηκόσιν έμβάλλειν είς την πυράν, ώς των τετελευτηκότων άναγνωσομένων ταύτας. έν δε ταις δδοιπορίαις και ταις 29 μάχαις χρώνται συνωρίσιν, έχοντος τοῦ άρματος 10 ήνίοχον και παραβάτην. άπαντώντες δε τοις έφιππεύουσιν έν τοῖς πολέμοις σαυνιάζουσι τοὺς έναντίους, καλ καταβάντες την άπο τοῦ ξίφους συνίστανται μάγην. Ενιοι δ' αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτο τοῦ 2 θανάτου καταφρονοῦσιν, ῶστε γυμνούς καὶ περι-15 εζωσμένους καταβαίνειν είς τον κίνδυνον. έπάγονται δε καί θεράποντας έλευθέρους έκ των πενήτων καταλέγοντες, οἶς ήνιόχοις και παρασπισταϊς γρώνται κατά τάς μάγας. κατά δε τάς παρατάξεις είώθασι προάγειν τῆς παρατάξεως καὶ προκαλεῖ-20 σθαι των άντιτεταγμένων τούς άρίστους είς μονομαχίαν, προανασείοντες τὰ δπλα καί καταπληττόμενοι τούς έναντίους. όταν δέ τις ύπακούση πρός 3 την μάχην, τάς τε των προγόνων άνδραγαθίας έξυμνοῦσι καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ 25 τον αντιταττόμενον έξονειδίζουσι και ταπεινούσι καί τὸ σύνολον τὸ θάρσος τῆς ψυχῆς τοῖς λόγοις προαφαιρούνται. των δε πεσόντων πολεμίων τάς 4 κεφαλάς άφαιρούντες περιάπτουσι τοις αύγέσι των

12 την AD, είς την cet. 16 δέ] τε D 25 και ταπεινοῦσι om. CE 26 δεάσος Π 28 τοὺς αὐχένας F, om. CE

ίππων τὰ δὲ σκῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ήμαγμένα λαφυραγωγούσιν, έπιπαιανίζοντες καί άδοντες υμνον έπινίκιον, και τα άκροθίνια ταυτα ταις οίχίαις προσηλούσιν ώσπερ οι έν χυνηγίοις τισί 5 κεχειρωμένοι τα δηρία. των δ' έπιφανεστάτων πο- 5 λεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς ἐπιμελῶς τηροῦσιν 353 έν λάρνακι, καί τοις ξένοις έπιδεικνύουσι σεμνυνόμενοι διότι τήσδε της κεφαλής των προγόνων τις ή πατήρ ή και αύτος πολλά χρήματα διδόμενα ούκ έλαβε. φασί δέ τινας αύτῶν καυχασθαι διότι 10 γρυσόν αντίσταθμον της κεφαλής ούκ έδέξαντο, βάρβαρόν τινα μεγαλοψυχίαν έπιδεικνύμενοι ού γὰο τὸ μὴ πωλεϊν τὰ σύσσημα τῆς ἀρετῆς εὐγενές, άλλὰ τὸ πολεμεῖν τὸ δμόφυλον τετελευτηκὸς Θη-30 ριώδες. έσθησι δε χρώνται καταπληκτικαζς, χιτώσι 16 μέν βαπτοίς χρώμασι παντοδαποίς διηνθισμένοις καί άναξυρίσιν, ας έκεινοι βράκας προσαγορεύουσιν έπιπορπουνται δε σάγους δαβδωτούς έν μεν τοίς χειμωσι δασείς, κατά δέ το θέρος ψιλούς, πλιν-2 θίοις πυχνοίς και πολυανθέσι διειλημμένους. ὅπλοις 20 δε χρώνται θυρεοίς μεν ανδρομήκεσι, πεποικιλμένοις ίδιοτρόπως. τινές δε και ζώων γαλκών έξογας έχουσιν, ού [μόνον] πρός κόσμον, άλλά [καλ] πρός άσφάλειαν εύ δεδημιουργημένας. χράνη δε χαλκά περιτίθενται μεγάλας έξοχας έξ έαυτων έχοντα καί 25 παμμεγέθη φαντασίαν έπιφέροντα τοις χρωμένοις,

8 ἀxçoðívia] ἀxçarήçia D (cf. IV 81, 4) 4 ol om. v. xvvηγίαις FG 5 τὰ om. edit. 10 xavyήσασθαι II 14 ἀλλά τὸ] ἀλλὰ AD 15 χιτῶνας μὲν βαπτοὺς .. διηνθισμένους cod., corr. A 28 μόνον et xal om. D 25 αὐτῶν CFG xal A, om. cet.; f. δὲ 26 χρωμένοις] θεωμένοις II

ών τοις μέν πρόσκειται συμφυή κέρατα, τοις δέ δονέων ή τετραπόδων ζώων έκτετυπωμέναι προτομαί. σάλπιγγας δ' έχουσιν ίδιοφυείς καί βαρβαρι- 3 χάς. έμφυσωσι γάρ ταύταις καί προβάλλουσιν ήχον 5 τραχύν καί πολεμικής ταραχής οίκειον. Θώρακας δ' έχουσιν οί μέν σιδηροῦς άλυσιδωτούς, οί δὲ τοῖς ύπο της φύσεως δεδομένοις άρχοῦνται, γυμνοί μαχόμενοι. άντι δε τοῦ ξίφους σπάθας έχουσι μακράς σιδηραίς ή χαλκαίς άλύσεσιν έξηρτημένας, παρά την 10 δεξιάν λαγόνα παρατεταμένας. τινές δέ τούς χιτῶνας έπιχούσοις ή καταργύροις ζωστήρσι συνέζωνται. προβάλλονται δε λόγχας, ας έκετνοι λαγκίας κα-4 λούσι, πηχυαία τῷ μήκει τοῦ σιδήρου και έτι μείζω τὰ ἐπιθήματα ἐχούσας, πλάτει δὲ βραχὺ λείποντα ¹⁵ 354 διπαλαίστων· τὰ μέν γὰρ ξίφη τῶν παρ' έτέροις σαυνίων είσιν ούκ έλάττω, τὰ δὲ σαυνία τὰς ἀκμὰς έχει τῶν ξιφῶν μείζους. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐπ' εύθείας κεγάλκευται, τὰ δ' έλικοειδη δι' δλων άνάκλασιν έχει ποòs τὸ καὶ κατὰ τὴν πληγὴν μὴ μό-20 νον τέμνειν, άλλὰ καὶ θραύειν τὰς σάρκας καὶ κατά την άνακομιδην τοῦ δόρατος σπαράττειν τό τραῦμα. αὐτοί δ' είσι τὴν πρόσοψιν καταπληκτι-31 κοί καί ταις φωναίς βαρυηχείς και παντελώς τραχύφωνοι, κατά δε τάς όμιλίας βραχυλόγοι και αίνιγ-25 ματίαι [καί τὰ πολλὰ αίνιττόμενοι συνεκδοχικώς]. πολλά δε λέγοντες έν ύπερβολαϊς έπ' αύξήσει μεν έαυτων, μειώσει δε των άλλων, απειληταί τε καλ

1 dv rois µèv D, rois µèv yàq v. 12 laynlas] dynelas II 13 $\pi\eta yvalas$ et 14 leinovsas codices, corr. Reiske 17 µelso II 22 els] els D 25 nal rà (xarà dè ADG) nollà alvirtóµevou (et v. 27 dneilyral nal) del. Reiske, 27 *re] dè cod.

άνατατικοί και τετραγφδημένοι ύπάρχουσι, ταῖς δὲ 2 διανοίαις όξεῖς καί πρός μάθησιν οὐκ ἀφυείς. είσὶ δε παρ' αύτοις και ποιηται μελών, ούς βάρδους όνομάζουσιν. ούτοι δε μετ' όργάνων ταις λύραις δμοίων άδοντες ούς μέν ύμνοῦσιν, ούς δὲ βλασφη- 5 μοῦσι. φιλόσοφοί τέ τινές είσι και θεολόγοι περιτ-3 τῶς τιμώμενοι, οὒς δρουίδας ὀνομάζουσι. χοῶνται δε και μάντεσιν, αποδοχής μεγάλης αξιούντες αύτούς ούτοι δε διά τε της οίωνοσκοπίας και δια τῆς τῶν ίερείων θυσίας τὰ μέλλοντα προλέγουσι, 10 καί παν το πληθος έχουσιν υπήκοον. μάλιστα δ' δταν περί τινων μεγάλων έπισκέπτωνται, παράδοξον καί απιστον έχουσι νόμιμον. ανθρωπον γάρ κατασπείσαντες τύπτουσι μαχαίοα κατά τόν ύπέο τό διάφραγμα τόπον, καί πεσόντος τοῦ πληγέντος 15 έκ της πτώσεως και του σπαραγμού των μελών, έτι δε της του αίματος δύσεως το μέλλον νοουσι, παλαιά τινι καί πολυχρονίω παρατηρήσει περί τού-4 των πεπιστευχότες. έθος δ' αύτοις έστι μηδένα θυσίαν ποιεϊν άνευ φιλοσόφου. διὰ γὰο τῶν έμ-20 πείρων της θείας φύσεως ώσπερεί τινων δμοφώνων τά χαριστήρια τοῖς θεοῖς φασι δεῖν προσφέοειν, καί διὰ τούτων οἴονται δεῖν τάγαθὰ αἰτεῖσθαι. 5 ού μόνον δ' έν ταζς είρηνικαζς χρείαις, άλλα καί κατὰ τοὺς πολέμους τούτοις μάλιστα πείθονται καί 25 τοις μελωδούσι ποιηταίς, ού μόνον οί φίλοι, άλλά καί οί πολέμιοι· πολλάκις δ' έν ταζς παρατάξεσι πλησιαζόντων άλλήλοις των στρατοπέδων καί τοις

7 δρουίδας Ortelius, σαρουίδας cod. 15 τόπον] ήτοι τον λαιμόν add. CN 17 έτι δε] έπε D 27 δ' A, om. cet. ξίφεσιν ἀνατεταμένοις καὶ ταὶς λόγχαις προβεβλημέναις, εἰς τὸ μέσον οὖτοι προελθόντες παύουσιν αὐτούς, ὥσπερ τινὰ θηρία κατεπάσαντες. οὕτω καὶ 355 παρὰ τοῖς ἀγριωτάτοις βαρβάροις ὁ θυμὸς εἴκει τῆ 5 σοφία καὶ ὁ ఀΑρης αἰδεῖται τὰς Μούσας.

Χρήσιμον δ' έστὶ διορίσαι τὸ παρὰ πολλοῖς 32 άννοούμενον. τούς γάο ύπεο Μασσαλίας κατοικοῦντας ἐν τῷ μεσογείφ καὶ τοὺς παρὰ τὰς "Αλπεις, έτι δε τούς έπι τάδε των Πυρηναίων δρών 10 Κελτούς όνομάζουσι, τούς δ' ύπέρ ταύτης τῆς Κελτικής είς τὰ πούς ἄρκτον νεύοντα μέρη παρά τε τόν ώπεανόν καί το Έρκύνιον δρος καθιδρυμένους καί πάντας τους έξης μέχοι της Σκυθίας Γαλάτας προσανορεύουσιν. οί δε 'Ρωμαΐοι πάλιν πάντα ταῦτα τὰ 15 έθνη συλλήβδην μιζ προσηγορία περιλαμβάνουσιν, όνομάζοντες Γαλάτας απαντας. αί δε γυναϊκες των 2 Γαλατών ού μόνον τοῖς μεγέθεσι παραπλήσιοι τοῖς άνδράσιν είσίν, άλλὰ καὶ ταῖς άλκαῖς ἐνάμιλλοι. τὰ δὲ παιδία παρ' αὐτοῖς ἐκ γενετῆς ὑπάρχει πολιὰ 20 κατά τὸ πλεϊστον. προβαίνοντα δὲ ταῖς ἡλικίαις εἰς τό των πατέφων χρώμα ταις χρόαις μετασχηματίζεται. άγριωτάτων δ' όντων των ύπο τας άρκτους 3 κατοικούντων καί των τη Σκυθία πλησιοχώρων, φασί τινας ανθρώπους έσθίειν, ωσπερ καί των 25 Πρεττανών τούς κατοικούντας την όνομαζομένην Ίριν. διαβεβοημένης δε της τούτων άλκης και άγριό- 4

2 προσελθόντες D 3 καταπαύσαντες D 6 παρά πολλοῖς] παράδοξον ἄλλοις D 7 γὰρ om. D 8 παρά] περί II 10 ὑπὲρ] ὑπὸ II 11 ἄρκτον Wurm (Müllenhoff d. Alt. II p. 178), βορέαν Madvig, νότον cod. 12 καθιδρυμένα II 14 πάλιν om. EG, πάλαι Madvig 25 Βρεττανῶν v.

τητος, φασί τινες έν τοις παλαιοίς χρόνοις τούς την Άσίαν απασαν καταδραμόντας, δνομαζομένους δέ Κιμμερίους, τούτους είναι, βραχύ τοῦ χρόνου την λέξιν φθείραντος έν τη των καλουμένων Κίμβρων προσηγορία. ζηλοῦσι γάρ ἐκ παλαιοῦ ληστεύειν ἐπί 5 τάς άλλοτρίας χώρας έπερχόμενοι καί καταφρονείν 5 άπάντων. ούτοι γάο είσιν οι την μεν Ρώμην ελόντες, τὸ δὲ ίερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς συλήσαντες, καὶ πολλήν μέν τῆς Εὐοώπης, οὐκ όλίγην δὲ καὶ τῆς 'Ασίας φορολογήσαντες, και των καταπολεμηθέντων 10 την χώραν κατοικήσαντες, οί δια την πρός τους Έλληνας έπιπλοκήν Ελληνογαλάται κληθέντες, το δε τελευταΐον πολλά και μεγάλα στρατόπεδα Έω-6 μαίων συντρίψαντες. ἀκολούθως δὲ τῆ κατ' αὐτοὺς άγριότητι καί περί τὰς θυσίας έκτόπως άσεβοῦσι. 15 τούς γάρ κακούργους κατά πενταετηρίδα συλάξαντες άνασκολοπίζουσι τοῖς θεοῖς καὶ μετ' άλλων πολλών άπαρχών καθαγίζουσι, πυράς παμμεγέθεις κατασκευάζοντες. χρώνται δε και τοις αιγμαλώτοις ώς ίερείοις πρός τάς των θεων τιμάς. τινές δ' αύ-20 τῶν καί τὰ κατὰ πόλεμον ληφθέντα ζῷα μετὰ τῶν άνθρώπων άποκτείνουσιν η κατακάουσιν ή τισιν 7 άλλαις τιμωρίαις άφανίζουσι. γυναϊκας δ' έχοντες 356 εύειδεῖς ήχιστα ταύταις προσέχουσιν, άλλὰ πρός τάς των άρρένων έπιπλοχάς έχτόπως λυττώσιν. 25 είώθασι δ' έπί δοραῖς θηρίων χαμαί καθεύδοντες έξ άμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγκυλίεσθαι. τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ίδίας εὐσχημο-

6 τὰς] τῆς D 8 τὸ ἐν] ἐν D 14 καθ' αὐτοὺς v. 21 καὶ om. D 22 ἀποκτέννουσιν D σύνης ἀφροντιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὥραν ἐτέροις εὐκόλως προΐενται, καὶ τοῦτο αἰσχοὸν οὐχ ἡγοῦνται, ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν τις αὐτῶν χαριζομένων μὴ προσθέξηται τὴν διδομένην χάριν, ἄτιμον 5 ἡγοῦνται.

Ήμεῖς δ' ἀρχούντως περί Κελτῶν είρηχότες με-33 ταβιβάσομεν την ίστορίαν έπλ τους πλησιοχώρους τούτοις Κελτίβηρας. ούτοι γάρ το παλαιόν περί της χώρας άλλήλοις διαπολεμήσαντές, οί τε Ίβηρες 10 καί οί Κελτοί, και μετά ταῦτα διαλυθέντες και την χώραν κοινη κατοικήσαντες, έτι δ' έπιγαμίας πρός άλλήλους συνθέμενοι, διὰ την έπιμιξίαν ταύτης έτυχον τῆς προσηγορίας. δυείν δ' έθνῶν ἀλκίμων μιχθέντων και χώρας ύποκειμένης άγαθης, συνέβη 15 τούς Κελτίβηρας έπὶ πολύ τῆ δόξη προελθεϊν, καὶ 'Ρωμαίοις πολλούς χρόνους άντιταξαμένους μόγις καταπολεμηθηναι. δοκούσι δ' ούτοι κατά τούς πο- 2 λέμους ού μόνον ίππεῖς ἀγαθούς, ἀλλὰ καὶ πεζοὺς παρέχεσθαι διαφόρους ταζς άλκαζς και ταζς καρτε-20 ρίαις. φορούσι δ' ούτοι σάγους μέλανας τραχείς καί παραπλήσιον έχοντας τὸ έριον ταῖς αίγείαις θριξίν. δπλίζονται δέ τινες των Κελτιβήρων Γα- 3 λατικοΐς θυρεοίς κούφοις, τινές δε κυρτίαις κυκλοτερέσιν ασπίδων έχούσαις τα μεγέθη, και περί τας 25 πνήμας τριχίνας είλοῦσι πνημίδας, περί δὲ τὰς πεφαλάς κράνη χαλκά περιτίθενται φοινικοϊς ήσκημένα λόφοις. ξίφη δ' άμφίστομα καί σιδήρφ δια-

2 εὐκόπως ἑτέφοις CFG 6 πεφί] τῶν add. v. 11 οἰκήσαντες D 13 ταύτης ἕτυχον] λέγονται ταύτης τυχεϊν C 21 αἰγίαις D

φόρω κεχαλκευμένα φορούσιν, έχοντες σπιθαμιαίας παραξιφίδας, αίς χρωνται κατά τάς έν ταζς μάχαις 4 συμπλοχάς. ίδιον δέ τι παρ' αύτοις έστι περί την τῶν [ὅπλων καί] ἀμυντηρίων κατασκευήν. ἐλάσματα γάο σιδήφου κατακούπτουσιν είς την γην, και ταῦτα 5 έῶσι μέχρι ἂν ότου διὰ τὸν χρόνον τοῦ ἰοῦ περιφαγόντος τὸ ἀσθενές τοῦ σιδήρου καταλειφθη τὸ στερεώτατον, έξ ου κατασκευάζουσι διάφορα ξίφη καί τάλλα τὰ ποὸς πόλεμον ἀνήκοντα. τὸ δ' οὕτω κατασκευασθέν δπλον παν το ύποπεσον διαιρεί, άφ' 10 ούπερ ούτε θυρεός ούτε χράνος ούτε όστουν ύπομένει την πληγην δια την ύπερβολην της αρετης 5 τοῦ σιδήρου. διμάχαι δ' ὄντες, ἐπειδάν ἀπὸ τῶν ίππων άγωνισάμενοι νικήσωσι, καταπηδώντες καί την των πεζων τάξιν μεταλαμβάνοντες θαυμαστας 357 ποιοῦνται μάχας. ίδιον δέ τι καλ παράδοξον νόμιμον παρ' αύτοις έστιν έπιμελεις γάρ όντες καί καθάρειοι ταις διαίταις εν έργον έπιτηδεύουσι βάναυσον καί πολλής άκαθαρσίας κεκοινωνηκός. παρ' έκαστα γάρ τὸ σῶμα λοῦσιν οὕρφ, καί τοὺς ὀδόν- 20 τας παρατρίβοντες ταύτην ήγοῦνται δεραπείαν είναι 34 τοῦ σώματος. τοῖς δ' ήθεσι πρός μέν τοὺς κακούργους καί πολεμίους ύπάρχουσιν ώμοί, πρός δε τούς ξένους έπιεικεῖς καὶ φιλάνθρωποι. τοὺς γὰρ έπιδημήσαντας ξένους απαντες άξιοῦσι παο' αύτοις 25 ποιεΐσθαι τάς καταλύσεις και πρός άλλήλους άμίλ-

1 σπιθαμαίας ΙΙ 4 δπλων καὶ del. Eich., πολλῶν δπλων καὶ D (cf. III 54, 3); f. καὶ περὶ τὴν τῶν ἀμυντηρίων (vel ἄλλων) ὅπλων 13 διμάχαι Α, δύσμαχοι Β, διμάχαιροι cet. 18 καθαροὶ D 25 ἅπαντας cod., corr. Dind.

48

λώνται περί της φιλοξενίας. οίς δ' αν οί ξένοι συναχολουθήσωσι, τούτους έπαινοῦσι χαὶ θεοφιλεῖς ήγοῦνται. τροφαίς δὲ χρῶνται χρέασι παντοδαποίς 2 καί δαψιλέσι και οίνομέλιτος πόματι, χορηγούσης 5 τῆς χώρας τὸ μέν μέλι παμπληθές, τὸν δ' οίνον παρὰ τῶν ἐπιπλεόντων ἐμπόρων ἀνούμενοι. χαριέ- 3 στατον δε των πλησιοχώρων έθνων [αύτοις] έστι το των Ούακκαίων όνομαζομένων σύστημα. ούτοι γάο καθ' ἕκαστον ἕτος διαιρούμενοι την χώραν γεωρ-10 γούσι, καί τούς καρπούς κοινοποιούμενοι μεταδιδόασιν έκάστω το μέρος, και τοις νοσφισαμένοις τι γεωργοίς θάνατον το πρόστιμον τεθείκασι. των δ' 4 Ίβήρων άλκιμώτατοι μέν είσιν οί καλούμενοι Λυσιτανοί, φορούσι δ' έν τοις πολέμοις πέλτας μικράς 15 παντελώς, διαπεπλεγμένας νεύροις και δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. ταύτην δ' έν ταις μάχαις μεταφέροντες ευλύτως άλλοτε άλλως άπό τοῦ σώματος διακρούονται φιλοτέγνως παν το φερόμενον έπ' αύτους βέλος. γρων- 5 20 ται δε καί σαυνίοις δλοσιδήροις άγκιστρώδεσι, φοοοῦσι δὲ κράνη καὶ ξίφη παραπλήσια Κελτίβηρσιν. άκοντίζουσι δ' εύστόχως και μακράν, και καθόλου παρτεροπληγείς ύπάρχουσιν. εύπίνητοι δ' όντες καί κοῦφοι δαδίως και φεύγουσι και διώκουσι, κατά 25 δε τας έν ταις συστάσεσι των δεινων ύπομονας πολύ λείπονται των Κελτιβήρων. έπιτηδεύουσι δέ

1 ξενίας ΙΙ 5 μέν οπ. τ. παμπληθεϊ D 7 αύτοις οπ. D 8 ούαγκαίων D όνομαζόμενον cod., corr. Steph. 12 τὸ οπ. Α δ'. Ἰβήρων] δὲ Κίμβρων Π 23 καρτεφοπλῆγες ΙΙ

DIODORUS II.

κατὰ μέν την είρηνην ὄρχησίν τινα κούφην καί περιέχουσαν πολλήν εύτονίαν σχελών, έν δε τοις πολέμοις, πρός δυθμόν έμβαίνουσι και παιάνας 6 άδουσιν, δταν έπίωσι τοις άντιτεταγμένοις. ίδιον δέ τι παρά τοις Πβηρσι και μάλιστα παρά τοις Λυ-5 σιτανοίς έπιτηδεύεται· τών γάο άκμαζόντων ταίς ήλικίαις οί μάλιστα άπορώτατοι ταις ούσίαις, δώμη δε σώματος καί θράσει διαφέροντες, έφοδιάσαντες αύτους άλκη καί τοις δπλοις είς τας δρεινάς δυσχωρίας άθροίζονται, συστήματα δè ποιήσαντες άξιό- 10 λογα κατατρέχουσι την Ίβηρίαν και ληστεύοντες 358 πλούτους άθροίζουσι· καί τοῦτο διατελοῦσι πράττοντες μετά πάσης καταφρονήσεως. κούφοις γάρ χρώμενοι καθοπλισμοῖς καὶ παντελῶς ὄντες εὐκίνητοι καί όξεις δυσχειρότατοι τοις άλλοις είσί. 18 7 καθόλου δε τὰς έν τοῖς ὄρεσι δυσχωρίας καὶ τραχύτητας ήγούμενοι πατρίδας είναι, είς ταύτας καταφεύγουσι, δυσδιεξόδους ούσας μεγάλοις καί βαρέσι στρατοπέδοις. διὸ καὶ Ῥωμαΐοι πολλάκις ἐπ' αὐτοὺς στρατεύσαντες της μέν πολλης καταφρονήσεως απέ-20 στησαν αύτούς, είς τέλος δε τα ληστήρια καταλύσαι πολλάκις φιλοτιμηθέντες ούκ ήδυνήθησαν.

35 Έπει δε τὰ περι τῶν Ἰβήρων διήλθομεν, οὐκ ἀνοίκειον είναι διαλαμβάνομεν περι τῶν ἐν αὐτῆ μετάλλων ἀργυρείων διελθεϊν· αῦτη γὰρ ἡ χώρα 25 σχεδόν τι πλεϊστον και κάλλιστον ἔχει μεταλλευόμενον ἄργυρον και πολλάς τοῖς ἐργαζομένοις παρ-2 έχεται προσόδους. εἴρηται μεν οὖν ἡμῖν και ἐν

9 έαυτοὺς A, αὐτοὺς cet. 15 δυσχειρότατοι D (ut Schaefer), δυσχεί φ ωτοι CFG 27 ἀ φ γό φ ιου ∇ .

ταις πού ταύτης βίβλοις έν ταις περί Ηρακλέους πράξεσι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ὄρη τὰ καλούμενα Πυρηναία· ταῦτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ΰψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ύπάρχει διάφορα των άλλων. παρήμει γάρ 5 ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν θαλάττης σχεδὸν άχοι ποδς τον ύπο τας άρκτους ωκεανόν, διείργοντα δέ την Γαλατίαν και την Ίβηρίαν, έτι δέ την Κελτιβηφίαν, παφεκτείνει σταδίους ώς τρισχιλίους. πολ- 3 λών δ' όντων έν αύτοις δρυμών και πυκνών τοις 10 δένδρεσι, φασίν έν τοις παλαιοίς χρόνοις ύπό τινων νομέων αφέντων πῦς κατακαῆναι παντελῶς ἅπασαν την δρεινην χώραν. διό καί συχνάς ήμέρας συνεχώς πυρός έπιφλέγοντος καήναι την έπιφάνειαν της γης, και τὰ μέν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκός 15 κληθήναι Πυρηναΐα, την δ' έπιφάνειαν της κατακεκαυμένης χώρας άργύρφ δυήναι πολλφ, καί χωνευθείσης της φύσεως, έξ ής δ άργυρος κατασκευάζεται, δύακας γενέσθαι πολλούς άργύρου καθαροῦ. τῆς δὲ τούτου χρείας ἀγνοουμένης παρὰ τοῖς ἐγχω- 4 20 ρίοις, τούς Φοίνικας έμπορίαις χρωμένους καί τό γεγονός μαθόντας άγοράζειν τον άργυρον μικρᾶς τινος άντιδόσεως άλλων φορτίων. διὸ δή τοὺς Φοίνικας μετακομίζοντας είς τε την Έλλάδα και την Άσίαν και τάλλα πάντα έθνη μεγάλους περιποιή-25 σασθαι πλούτους. έπι τοσοῦτο δὲ τοὺς έμπόρους διατείναι της φιλοχερδίας, ώστε έπειδαν καταγόμων όντων των πλοίων περιττεύη πολύς άργυρος,

7 δε add. Eich. (τε Reiske) 8 παφατείνει D 9 αύτοζς] αύτη II 13 πυρος] τοῦ πυρος Eich. 21 γεγονός] γένος D 24 πλούτους περιποιήσασθαι D

4*

έππόπτειν τον έν ταις άγπύραις μόλιβδον, καί έπ τοῦ ἀργύρου τὴν ἐκ τοῦ μολίβδου χρείαν ἀλλάττε-5 σθαι. διόπερ έπι πολλούς χρόνους οί Φοίνικες δια τῆς τοιαύτης έμπορίας έπὶ πολὺ λαβόντες αὕξησιν 359 άποικίας πολλάς άπέστειλαν, τάς μέν είς Σικελίαν 5 καί τὰς σύνεγγυς ταύτης νήσους, τὰς δ' εἰς τὴν Δι-36 βύην και Σαρδόνα και την Ίβηρίαν. ύστερον δε πολλοίς χρόνοις οί μεν Ίβηρες μαθόντες τα περί τόν άργυρον ίδιώματα κατεσκεύασαν άξιόλογα μέταλλα. διόπερ άργυρον κάλλιστον καί σχεδόν τι 10 πλεΐστον κατασκευάζοντες μεγάλας έλάμβανον προσόδους. δ δε τρόπος της μεταλλείας και των έργων 2 τοιοῦτός τίς έστι παρά τοῖς Ϊβηρσιν. ὄντων χαλχοῦ χαὶ χουσοῦ χαὶ ἀργύρου μετάλλων θαυμαστῶν, οί μέν έργαζόμενοι τὰ χαλκουργεία τὸ τέταρτον μέ- 15 οος χαλκοῦ καθαροῦ ἐκ τῆς ὀρυττομένης γῆς λαμβάνουσι, των δ' άργυρευόντων τινές ίδιωτων έν τρισίν ήμέραις Εύβοϊκόν έξαίρουσι τάλαντον. πασα γάο ή βώλός έστι ψήγματος συμπεπηγότος καί άπολάμποντος μεστή. διὸ καὶ θαυμάσαι τις ἂν τήν τε 20 τῆς χώρας φύσιν καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν ἐργαζο-3 μένων αύτην άνθρώπων. το μεν ούν πρωτον οί τυχόντες των ίδιωτων προσεκαρτέρουν τοις μετάλλοις, καί μεγάλους άπεφέροντο πλούτους διὰ την έτοιμότητα καί δαψίλειαν τῆς ἀργυρίτιδος γῆς. ΰστε- 35 ρον δε των 'Ρωμαίων χρατησάντων της Ίβηρίας, πλήθος Ίταλῶν ἐπεπόλασε τοῖς μετάλλοις, καὶ με-

4 * έπὶ πολὺ λαβόντες] ἐπὶ πολὺν λαβόντες χοόνον cod., πολλην λαβόντες Wess. 6 ταύτη FG 7 την om. Bek. 13 χαλκοῦ f. del. 17 ἀργυρευόντων Α, (et Strab. p. 147), ἀργυρευτῶν cet. 27 Ἰταλικῶν C, Ἰταλικῶν FG

γάλους απεφέροντο πλούτους δια την φιλοκερδίαν. ώνούμενοι γάρ πληθος άνδραπόδων παραδιδόασι 4 τοις έφεστηχόσι ταις μεταλλιχαις έργασίαις. ούτοι δέ κατά πλείονας τόπους άνοίξαντες στόμια καί 5 κατὰ βάθους ὀούττοντες την γην έρευνωσι τὰς πολυαργύρους καί πολυχρύσους πλάκας της γης καταβαίνοντές τε ού μόνον είς μηχος, άλλα και είς βάθος παρεκτείνοντες έπλ πολλούς σταδίους τα όρύγματα, καί πλαγίας και σκολιάς διαδύσεις ποικίλως 10 μεταλλουργούντες, ανάγουσιν έχ βυθών την το χέρδος αύτοις παρεχομένην βώλον. μεγάλην δ' έχει 37 παραλλαγήν τὰ μέταλλα ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς κατά την Άττικήν. έκεινα μέν γάο οί μεταλλεύοντες καί πρός ταις έργασίαις μεγάλας προϊέμενοι δαπάνας 15 à μèν ήλπισαν ένίστε λαβεϊν ούκ έλαβον, à δ' είχον άπέβαλον, ώστε δοχείν αύτούς ώσπες αινίγματος τρόπον άτυχείν. οί δὲ κατὰ τὴν Σπανίαν μεταλ-2 λουργοί ταις έλπίσι μεγάλους σωρεύουσι πλούτους έκ τούτων των έργασιων. των γάρ πρώτων έργων » έπιτυγχανομένων διὰ την της γης είς τοῦτο τὸ γένος άρετην άει μαλλον εύρίσχουσι λαμπροτέρας φλέβας, γεμούσας άργύρου τε καί χρυσοῦ. πᾶσα γαφ ή σύνεγγυς γη διαπέπλεκται πολυμεφως τοις 360 έλιγμοις των δάβδων. ένίστε δε και κατά βάθους 3 25 έμπίπτουσι ποταμοῖς δέουσιν ὑπὸ τὴν γῆν, ὧν τῆς βίας περιγίνονται διακόπτοντες τὰς δύσεις αὐτῶν

δ βάθος F 7 είς β.] ἐπὶ τὸ β. Π 9 πλαγίους Π σκολιούς D 14 προς °0m. Α 17 Ισπανίαν Π 18 ταις ἐλπίσι del. Bek., ἀκολούθως add. Wurm; οὐ ταις ἐλπίσιν, ἀλλὰ τῷ ἔργφ Reiske 24 βάθος D

τάς έμπιπτούσας τοις δούγμασι πλαγίοις. ταις γάο άδιαψεύστοις τοῦ χέρδους προσθοχίαις πιεζόμενοι ποός τό τέλος άγουσι τὰς ίδίας ἐπιβολάς, καὶ τὸ πάντων παραδοξότατον, ἀπαρύτουσι τὰς φύσεις τῶν ύδάτων τοις Αίγυπτιακοίς λεγομένοις κοχλίαις, ούς 5 Άρχιμήδης δ Συρακόσιος εύρεν, ότε παρέβαλεν είς Αίγυπτον διά δε τούτων συνεχώς έκ διαδοχής παραδιδόντες μέχρι τοῦ στομίου, τὸν τῶν μετάλλων τόπον ἀναξηραίνουσι καὶ κατασκευάζουσιν εΰθετον 4 πρός την της έργασίας πραγματείαν. φιλοτέχνου 10 δ' όντος τοῦ ὀργάνου καθ' ὑπερβολήν, διὰ τῆς τυχούσης έργασίας άπλατον ύδωρ άναρριπτεϊται παραδόξως, καί παν το ποτάμιον δεῦμα δαδίως έκ βυθοῦ πρός την ἐπιφάνειαν ἐκχεϊται. θαυμάσαι δ' άν τις είκότως τοῦ τεχνίτου τὴν ἐπίνοιαν οὐ μόνον 15 έν τούτοις, άλλα και έν άλλοις πολλοϊς και μείζοσι, διαβεβοημένοις κατά πάσαν την οίκουμένην, περί ών τὰ κατὰ μέρος όταν ἐπὶ τὴν Άρχιμήδους ἡλι-38 κίαν έλθωμεν άκριβώς διέξιμεν. οί δ' ούν ταζς έργασίαις των μετάλλων ένδιατρίβοντες τοις μέν 20 κυρίοις απίστους τοις πλήθεσι προσόδους περιποιοῦσιν, αὐτοί δὲ κατὰ γῆς ἐν τοῖς ὀούγμασι καί καθ' ήμέραν καί νύκτα καταξαινόμενοι τα σώματα, πολλοί μέν άποθνήσχουσι διά την ύπερβολην της κακοπαθείας. άνεσις γάρ ή παῦλα τῶν ἔργων οὐκ 25 έστιν αύτοις, άλλὰ [ταις] των έπιστατων πληγαις

4 ἀπαφύτουσι D, ἀποφύττουσι γὰρ v. (c. 32, 7) 9 εὖ-Φετον] ἕντεχνον ΙΙ 10 πρός τὴν τῆς] τὴν πρὸς τὰς D(C). 18 τὰ om. DF 20 διατρίβοντες D 22 οὐτοι D 23 καθ'] μεθ' Dind. 26 ταῖς delevi

άναγκαζόντων ύπομένειν την δεινότητα των κακών άτυχῶς προίενται τὸ ζῆν, τινές δὲ ταις δυνάμεσι των σωμάτων καί ταις των ψυχων καρτερίαις ύπομένοντες πολυχρόνιον έχουσι την ταλαιπωρίαν αίs ρετώτερος γαρ αύτοις δ θάνατός έστι τοῦ ζην δια τὸ μέγεθος τῆς ταλαιπωρίας. πολλῶν δ' ὄντων 2 περί τάς προειρημένας μεταλλείας παραδόξων, ούχ ήκιστ' άν τις θαυμάσειε διότι των μεταλλουργείων ούδεν πρόσφατον έχει την άρχην, πάντα δ' ύπο 10 τῆς Καρχηδονίων φιλαργυρίας άνεώχθη καθ' ὃν καιρόν και τῆς Ἰβηρίας ἐπεκράτουν. ἐκ τούτων γάρ έσχον την έπι πλέον αύξησιν, μισθούμενοι τούς **πρατίσ**τους στρατιώτας και διά τούτων πολλούς και μεγάλους πολέμους διαπολεμήσαντες. καθόλου γάρ 3 15 άελ Καρχηδόνιοι διεπολέμουν ούτε πολιτικοίς στρατιώταις ούτε τοῖς ἀπὸ τῶν συμμάχων ἀθροιζομένοις πεποιθότες, άλλα και 'Ρωμαίους και Σικελιώτας και τούς κατά την Λιβύην οίκοῦντας είς [τούς] μεγίστους 861 ήγον κινδύνους καταπλουτομαχοῦντες απαντας δια 30 την έκ τῶν μετάλλων γινομένην εύπορίαν. δεινοί γάρ, ως ξοικεν, υπηρξαν οί Φοίνικες έκ παλαιών χρόνων είς το κέρδος εύρειν, οί δ' άπο της Ιταλίας είς το μηδέν μηδενί των άλλων καταλιπειν.

Γίνεται δε και καττίτερος έν πολλοϊς τόποις τῆς 4 25 Ἰβηρίας, οὐκ έξ ἐπιπολῆς εύρισκόμενος, ὡς ἐν ταϊς ίστορίαις τινες τεθρυλήκασιν, ἀλλ' ὀρυττόμενος και

4 πολυχοόνιον Dind., πολύν χοόνον cod. 5 δ om. D 7 εξοημένας II 11 καί om. v. 18 οἰκοῦντας — c. 39, 8 σχεδιῶν om. F τοὺς om. D 23 μηδὲν add. Reiske 24 κασσιτες. cod. 26 καί χωνευόμενος om. CEG (cf. Strab. p. 147)

γωνευόμενος δμοίως άργύρω τε καί χρυσώ. ύπεράνω γάο τῆς τῶν Λυσιτανῶν χώρας ἔστι μέταλλα πολλά τοῦ καττιτέρου, κατὰ τὰς προκειμένας τῆς Ἰβηρίας έν τῶ ἀπεανῶ νησίδας τὰς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος 5 Καττιτερίδας ώνομασμένας. πολύς δε και έκ της 5 Πρεττανικής νήσου διακομίζεται πρός την κατ' άντικού κειμένην Γαλατίαν, καί διά της μεσογείου Κελτικής έφ' ίππων ύπο των έμπόρων άγεται παρά τε τούς Μασσαλιώτας καί είς την δνομαζομένην πόλιν Ναρβώνα · αύτη δ' έστιν άποικος μέν 'Ρω- 10 μαίων, διὰ δὲ τὴν εὐκαιρίαν [καὶ τὴν εὐπορίαν] μέγιστον έμπόριον έγουσα των έν έκείνοις τοις τόποις. 39 Ήμεζς δ' έπει τὰ κατὰ τους Γαλάτας και τους Κελτίβηρας, έτι δ' Ίβηρας διήλθομεν, έπὶ τοὺς Λίγυας μεταβησόμεθα. οὗτοι γάο νέμονται μέν 15 χώραν τραχεΐαν καί παντελώς λυπράν, τοις δε πόνοις καί ταις κατά την λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις έπίπονόν τινα βίον και άτυχη ζώσι. 2 καταδένδρου γάρ τῆς χώρας οὕσης, οί μὲν αὐτῶν ὑλοτομούσι δι' όλης της ήμέρας σιδηροφορούντες ένερ- 20 γούς πελέπεις και βαρείς, οί δε την γην έργαζόμενοι το πλέον πέτρας λατομοῦσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος. οὐδεμίαν γάρ βῶλον τοῖς έργαλείοις άνασπωσιν άνευ λίθου. και τοιαύτην έχοντες έν τοις έργοις κακοπάθειαν τη συνεχεία περι- 25 γίνονται της φύσεως, και πολλά μοχθήσαντες όλίγους

2 t $\tilde{\eta}$ s om. C 8 κασσιτερ. cod. 5 Κασσιτερίδας v. 6 Βρεττανικ $\tilde{\eta}$ s v. 11 και τ $\tilde{\eta}$ ν εύπορίαν del. Wurm; τ $\tilde{\eta}$ ν om. D, έμπορειαν D^a μεγίστην έμπορείαν D (cf. Strab. p. 181) 14 έτι δ' Ϊβηρας ABDEN, om. cet. 15 μέν om. v. 20 ένεργῶς D 25 συνεχεία] συνηθεία F (cf. XI 8, 2)

καρπούς καί μόγις λαμβάνουσι. διὰ δὲ τὴν συνέγειαν των γυμνασιών καί τὸ τῆς τροφῆς έλλιπὲς τοΐς σώμασιν ύπάρχουσιν ίσχνοι και εύτονοι. πρός δε την κακοπάθειαν ταύτην συνεργούς έχουσι τας 5 γυναϊκας, είθισμένας έπ' ίσης τοις άνδράσιν έργάζεσθαι. πυνηγίας δε ποιούνται συνεχείς, έν αξς 3 πολλά των θηρίων χειρούμενοι την έκ των καρπων σπάνιν διορθοῦνται. διόπερ ἐμβιοῦντες ὄρεσι χιονοβολουμένοις και τραχύτητας απίστους δρειβατεϊν 10 είωθότες, εύτονοι και μυώδεις γίνονται τοις σώμασιν. ένιοι δε διά την παρ' αύτοις σπανοχαρπίαν 4 πίνουσι μέν ύδωρ, σαρχοφαγούσι δέ τας των ήμέφων τε καί άγφίων ζώων σάρκας καί των άπό τῆς γώρας λαγάνων έμπίμπλανται, την χώραν έχοντες 362 άβατον τοίς προσφιλεστάτοις των θεων Δήμητρι 15 καί Διονύσω. νυκτερεύουσι δ' έπι της χώρας σπα- 5 νίως μέν εν τισιν εύτελέσιν έπαύλεσιν ή καλιαζς, τά δε πολλά έν ταις κοίλαις πέτραις και σπηλαίοις αύτοφυέσι καί δυναμένοις σκέπην ίκανην παρέχε-20 σθαι. απολούθως δε τούτοις και τάλλα ποιοῦσι, 6 διαφυλάττοντες τον άρχαΐον και άκατάσκευον βίον. καθόλου δ' έν τοις τόποις αί μέν γυναϊκες άνδρων, οί δ' άνδρες θηρίων έχουσιν εύτονίαν και άλκήν. πολλάκις γοῦν φασιν ἐν ταῖς στρατείαις τὸν μέγι-25 στον των Γαλατών ύπο Αίγυος ίσχνοῦ παντελώς έκ προκλήσεως μονομαχήσαντα άνηρησθαι. δπλισμόν 7 δ' έχουσιν οί Λίγυες έλαφοότερον των 'Ρωμαίων τη κατασκευη. σκεπάζει γαο αυτούς παραμήκης θυ-

5 άνδράσιν] ανοις D 9 όριβατείν D 11 στενοπαρπίαν D 18 καί] καί τοῖς v. 22 τόποις] πόνοις Madvig φεὸς εἰς τὸν Γαλατικὸν ψυθμὸν δεδημιουφημένος
καὶ χιτῶν συνειλημμένος ζωστῆφι, καὶ πεφιτίθενται
θηφίων δοφὰς καὶ ξίφος σύμμετφον. τινὲς δ' αὐτῶν
διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας μετεσχημάτισαν τὸν ὁπλισμόν, ἐξομοιοῦντες ἑαυτοὺς τοῖς 5
ήγουμένοις. θφασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι οὐ μόνον
εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πφὸς τὰς ἐν τῷ βίφ πεφιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας. ἐμποφευόμενοι γὰφ
πλέουσι τὸ Σαφδόνιον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος,
ἑτοίμως ἑαυτοὺς ῷιπτοῦντες εἰς ἀβοηθήτους κινδύ-10
νους. σκάφεσι γὰφ χφώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέφοις καὶ τοῖς ἅλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις
ἡκιστα κατεσκευασμένοις ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν
χειμώνων φοβεφωτάτας πεφιστάσεις καταπληκτικῶς.

40 Λείπεται δ' ήμίν είπειν περί των Τυρρηνών. 15 ούτοι γάο το μέν παλαιόν άνδοεία διενεγκόντες χώραν πολλήν κατεκτήσαντο και πόλεις άξιολόγους και πολλάς έκτισαν. όμοίως δε και ναυτικαίς δυνάμεσιν ίσχύσαντες και πολλούς χρόνους θαλαττοκρατήσαντες το μέν παρά την Ιταλίαν πέλαγος άφ' 20 έαυτων έποίησαν Τυρρηνικόν προσαγορευθήναι, τά δε κατά τάς πεζάς δυνάμεις έκπονήσαντες τήν τε σάλπιγγα λεγομένην έξεῦρον, εύχρηστοτάτην μέν είς τούς πολέμους, ἀπ' έκείνων δ' δνομασθείσαν Τυρρηνήν, τό τε περί τούς ήγουμένους στρατηγούς 25 άξίωμα κατεσκεύασαν, περιθέντες τοις ήγουμένοις

2 περιτίθεται D 5 αύτοὺς D 9 Σαρδῶον ΙΙ 10 έτοίμους D 13 κατεσκευασμένοι Schäfer 15 τυρηνῶν D 16 τὸ μὲν] περί τὸ D 21 τὰ] τὸ CD 23 λεγομένην del. Wess. 25 στρατηγοὺς f. del.

δαβδούχους και δίφρον έλεφάντινον και περιπόρσυρον τήβενναν, έν τε ταίς οίχίαις τὰ περίστωα πρός τὰς τῶν θεραπευόντων ὄχλων ταραχὰς έξεῦοον εύχοηστίαν. ών τὰ πλείστα Ρωμαΐοι μιμησάμε-5 νοι καί πρός το κάλλιον αύξήσαντες μετήνεγκαν έπι την ιδίαν πολιτείαν. γράμματα δε και φυσιο-2 λογίαν καί θεολογίαν έξεπόνησαν έπι πλέον, καί τὰ περί τὴν κεραυνοσκοπίαν μάλιστα πάντων άν-363 θρώπων έξειργάσαντο. διό και μέχρι των νυν χρό-10 νων οί τῆς οίκουμένης σχεδόν δλης ήγούμενοι θαυμάζουσί τε τούς άνδρας καί κατά τάς έν τοῖς χεραυνοίς διοσημείας τούτοις έξηγηταίς χρώνται. χώραν δε νεμόμενοι πάμφορον, και ταύτην έξεργα- 3 ζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν οὐ μόνον πρός 15 την άρχουσαν διατροφήν, άλλα και πρός άπόλαυσιν δαψιλή και τουφήν άνήκουσαν. παρατίθενται γαο δίς της ημέρας τραπέζας πολυτελείς και τάλλα τὰ πρός την ύπερβάλλουσαν τρυφήν οίχετα, στρωμνάς μέν άνθεινάς κατασκευάζοντες, έκπωμάτων δ' 20 άργυρών παντοδαπών πληθος και των διακονούντων οίκετῶν οὐκ όλίγον ἀριθμόν ήτοιμακότες· καί τούτων οι μέν εύπρεπεία διαφέροντές είσιν, οι δ' έσθησι πολυτελεστέραις η κατά δουλικήν άξίαν κεχόσμηνται. οίκήσεις τε παντοδαπάς ίδιαζούσας έχουσι 4 25 παρ' αύτοις ού μόνον οί θεράποντες, άλλά και των έλευθέρων οι πλείους. καθόλου δε την μεν έκ πα-

2 τιβένναν D, την βένναν C περίστοα v. 4 εύχρηστα aut εύχρηστίαν παρέχοντα Steph. 5 κάλλιστον CFG 6 πολυτέλειαν D 15 άρκοῦσαν προς την Dind. (cf. II 4, 5. 59, 1) 19 μεν] δ' D 24 οίκήσεις] ἀνέσεις Wurm 25 μόνον οί] μόνοι D Φεράποντες] οί ἄρχοντες conicio

59

λαιῶν χρόνων πας' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν ἀποβεβλήκασιν, ἐν πότοις δὲ καὶ ὡφθυμίαις ἀνάνδροις βιοῦντες οὐκ ἀλόγως τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν 5 τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασι. συνεβάλετο δ' αὐτοῖς πρὸς τὴν τρυφὴν οὐκ ἐλάχιστον καὶ ἡ τῆς χώρας 5 ἀρετή· πάμφορον γὰρ καὶ παντελῶς εὕγειον νεμόμενοι παντὸς καρποῦ πλῆθος ἀποθησαυρίζουσιν. καθόλου γὰρ ἡ Τυρρηνία παντελῶς εὕγειος οὖσα πεδίοις ἀναπεπταμένοις ἐγκάθηται καὶ βουνοειδέσιν ἀναστήμασι τόπων διείληπται γεωργησίμοις· ὑγρὰ 10 δὲ μετρίως ἐστίν οὐ μόνον κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τοῦ θέρους καιρόν.

Έπει δε περί της πρός έσπέραν κεκλιμένης χώ-41 ρας καί της πρός τας άρκτους νενευκυίας, έτι δέ των κατά τον ωκεανόν νήσων διεξήλθομεν, έν μέ- 15 οει διέξιμεν περί των κατά την μεσημβρίαν νήσων τῶν ἐν ἀκεανῷ τῆς Ἀραβίας τῆς προς ἀνατολήν κεκλιμένης και προσοριζούσης τη καλουμένη Κεδρω-2 σία. ή μέν γάρ χώρα πολλαῖς κώμαις καὶ πόλεσιν άξιολόγοις κατοικείται, και τούτων αί μέν έπι χωμά- 20 των ζάξιολόγων κείνται, αί δ' έπι γεωλόφων ή πεδίων καθίδουνται· έχουσι δ' αὐτῶν αί μέγισται βασίλεια κατεσκευασμένα πολυτελώς, πληθος οίκη-8 τόφων έχοντα και κτήσεις ίκανάς. πασα δ' αὐτῶν ή χώρα γέμει θρεμμάτων παντοδαπῶν, καρποφοροῦσα 25 καί νομάς άφθόνους παρεχομένη τοις βοσκήμασι. ποταμοί τε πολλοί διαρρέοντες έν αὐτῆ πολλὴν ἀρ-

2 ἐν πότοις — ἀποβεβιήμασι om. FM δὲ om. v. 4 πολεμίοις D συνεβάλλετο v. 6 νεμόμενοι] χώραν add. CFG 10 τόπων] λόφων Dind. 19 γὰρ om. D 21 ἢ om. C

δεύουσι χώραν, συνεργούντες πρός τελείαν αύξησιν των καρπων. διο και της Άραβίας ή πρωτεύουσα 364 τῆ ἀρετῆ προσηγορίαν ἕλαβεν οἰκείαν, εὐδαίμων όνομασθείσα. ταύτης δε κατά τας έσχατιας τής 4 5 παρωκεανίτιδος χώρας κατ' άντικού νησοι κεΐνται πλείους, ὧν τρεϊς είσιν άξιαι τῆς ίστορικῆς ἀναγραφής, μία μέν ή προσαγορευομένη Ίερά, καθ' ήν ούκ έξεστι τούς τετελευτηκότας θάπτειν, έτέρα δε πλησίον ταύτης, απέχουσα σταδίους έπτα, είς 10 ήν κομίζουσι τα σώματα των αποθανόντων ταφής άξιοῦντες. ή δ' οὖν Ἱερὰ τῶν μὲν ἄλλων καρπῶν άμοιφός έστι, φέφει δε λιβανωτού τοσούτο πληθος, ώστε διαρχείν χαθ' δλην την οίχουμένην πρός τάς των θεων τιμάς. έχει δε και σμύρνης πληθος διά-15 φορον και των άλλων θυμιαμάτων παντοδαπάς φύσεις, παρεχομένας πολλήν εύωδίαν. ή δε φύσις 5 έστι τοῦ λιβανωτοῦ και ή κατασκευή τοιάδε. δένδρον έστι τῷ μέν μεγέθει μικρόν, τῆ δὲ προσόψει τη ακάνθη τη Αίγυπτία τη λευκή παρεμφερές, τα 20 δε φύλλα τοῦ δένδρου δμοια τῆ δνομαζομένη ίτέα, καί τὸ άνθος έπ' αὐτῷ φύεται χρυσοειδές, ὁ δὲ λιβανωτός γινόμενος έξ αύτοῦ όπίζεται ὡς ἂν δάκουον. το δε της σμύρνης δένδρον δμοιόν έστι 6 τη σχίνω, το δε φύλλον έχει λεπτότερον και πυ-25 πνότερον. όπίζεται δε περισκαφείσης της γης από των διζων, και όσα μέν αύτων έν άγαθη γη πέφυκεν, έκ τούτων γίνεται δίς τοῦ ένιαυτοῦ, ἔαρος καί θέφους. καί δ μέν πυρρός έαρινός ύπάρχει διά

1 συντελούντες ΙΙ 9 έπτὰ AD, ὡς ἑπτὰ cet. 13 τὴν om. D

τάς δρόσους, ό δε λευχός θερινός έστι. τοῦ δε παλιούρου συλλέγουσι τόν παρπόν, καί χρώνται βρωτοίς και ποτοίς και πρός τας κοιλίας τας φεού-42 σας φαρμάκφ. διήρηται δε τοις έγχωρίοις ή χώρα, καί ταύτης δ βασιλεύς λαμβάνει την χρατίστην, καί 5 τών καρπών των γινομένων έν τη νήσω δεκάτην λαμβάνει. τὸ δὲ πλάτος τῆς νήσου φασίν είναι 2 σταδίων ώς διαχοσίων. χατοιχοῦσι δὲ τὴν νῆσον οί καλούμενοι Παγχαΐοι, καί τόν τε λιβανωτόν καί την σμύρναν χομίζουσιν είς το πέραν και πωλούσι 10 τοις των 'Αράβων έμπόροις, παρ' ών άλλοι τὰ [τοιαῦτα] φορτία ἀνούμενοι διαχομίζουσιν είς την Φοινίκην και Κοίλην Συρίαν, έτι δ' Αίγυπτον, τὸ δέ τελευταΐον έκ τούτων των τόπων έμποροι διακομί-8 ζουσιν είς πασαν την οίχουμένην. Εστι δε και άλλη 15 νήσος μεγάλη, της προειρημένης απέχουσα σταδίους τριάχοντα, είς τὸ πρὸς ἕω μέρος τοῦ ἀχεανοῦ κειμένη, τῷ μήχει πολλῶν τινων σταδίων άπο γάρ τοῦ ποὸς ἀνατολὰς ἀνήκοντος ἀκρωτηρίου φασί θεωρεϊσθαι την Ίνδικην άέριον δια το μέγεθος τοῦ 365 4 διαστήματος. έχει δ' ή Παγχαία κατ' αύτην πολλά τῆς ίστορικῆς ἀναγραφῆς ἄξια. κατοικοῦσι δ' αὐτην αυτόχθονες μέν οί Παγχαΐοι λεγόμενοι, έπήλυδες δ' Ώπεαντται και Ίνδοι και Σκύθαι και Κρη-5 τες. πόλις δ' έστιν άξιόλογος έν αύτη, προσαγο-25 **ρευομένη μέν Πανάρα, εύδαιμονία δε διαφέρουσα.** οί δὲ ταύτην οίκοῦντες καλοῦνται μὲν ίκέται τοῦ Διός τοῦ Τριφυλίου, μόνοι δ' είσι τῶν τὴν Παγ-

1 θερινός] χειμερινός CFG 11 τοιαύτα om. D 21 καθ' αύτην FG, om. C 28 τριφυλλίου D

62

χαίαν χώραν οίκούντων αὐτόνομοι καὶ ἀβασίλευτοι. άρχοντας δε καθιστασι κατ' ένιαυτόν τρείς. ούτοι δε θανάτου μεν ούκ είσι κύριοι, τα δε λοιπα πάντα διαχρίνουσι· και αύτοι δε ούτοι τα μέγιστα έπι τούς s legeig άναφέρουσιν. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς πόλεως ἀπέ- 6 χει σταδίους ώς έξήχοντα ίερον Διός Τριφυλίου, κείμενον μέν έν χώρα πεδιάδι, θαυμαζόμενον δέ μάλιστα διά τε την άρχαιότητα καί την πολυτέλειαν της κατασκευης καί την των τόπων εύφυΐαν. τό43 10 μέν ούν περί τὸ ίερον πεδίον συνηρεφές έστι παντοίοις δένδρεσιν, ού μόνον χαρποφόροις, άλλα χαί τοίς άλλοις τοίς δυναμένοις τέρπειν την δρασιν. κυπαρίττων τε γάρ έξαισίων τοῖς μεγέθεσι καὶ πλατάνων καί δάφνης καί μυρσίνης καταγέμει, πλή-15 θοντος τοῦ τόπου ναματιαίων ὑδάτων. πλησίον 2 γάο τοῦ τεμένους ἐκ τῆς γῆς ἐκπίπτει τηλικαύτη τό μέγεθος πηγή γλυκέος ύδατος, ώστε ποταμόν έξ αὐτῆς γίνεσθαι πλωτόν ἐκ τούτου δ' εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ὕδατος διαιρουμένου, και τούτων άρδευ-20 0μένων, κατά πάντα τον τοῦ πεδίου τόπον συνάγκειαι δένδρων ύψηλων πεφύκασι συνεχείς, έν αίς πλήθος άνδρων έν τοις του θέρους καιροίς ένδιατρίβει, δρνέων τε πληθος παντοδαπών έννεοττεύεται, ταις χρόαις διάφορα και ταις μελωδίαις μεγά-25 λην παρεχόμενα τέρψιν, κηπεῖαί τε παντοδαπαί και λειμώνες πολλοί και διάφοροι ταϊς χλόαις και τοις

6 τριφυλλίου D 8 τε om. D 9 τῆς] τε add. CFG τῆς.. εὐφυίας cod., corr. Reiske 14 μυρσίνης AE, γένεσι add. B, ἔρνεσι add. cet. 18 αὐτῆς AE, αὐτοῦ cet. 20 κατὰ om. CFG

ł

63

άνθεσιν, ώστε τη θεοπρεπεία της προσόψεως άξιον 3 των έγχωρίων θεών φαίνεσθαι. ήν δε και των φοινίκων στελέχη μεγάλα και καρποφόρα διαφερόντως καί καρύαι πολλαί άκροδρύων δαψιλεστάτην τοις έγχωρίοις απόλαυσιν παρεχόμεναι. χωρίς δε τού-5 των ύπηρχον άμπελοί τε πολλαί και παντοδαπαί, αί πρός ύψος άνηγμέναι καί διαπεπλεγμέναι ποικίλως την πρόσοψιν ήδειαν έποίουν και την απόλαυσιν 366 44 της ωρας έτοιμοτάτην παρείχοντο. δ δε ναός ύπηργεν άξιόλογος έκ λίθου λευκού, το μήκος έχων δυείν 10 πλέθρων, το δε πλάτος άνάλογον τῷ μήκει κίοσι δε μεγάλοις και παχέσιν υπήρειστο και γλυφαϊς φιλοτέχνοις διειλημμένος άγάλματά τε των θεών άξιολογώτατα, τη τέχνη διάφορα και τοις βάρεσι 2 θαυμαζόμενα. κύκλω δέ τοῦ ναοῦ τὰς οίκίας είχον 15 οί θεραπεύοντες τούς θεούς ίερεζς, δι' ών απαντα τὰ περί τὸ τέμενος διφκεῖτο. ἀπὸ δὲ τοῦ ναοῦ δρόμος κατεσκεύαστο, τό μέν μήκος σταδίων τεττά-3 φων, τὸ δὲ πλάτος πλέθφου. παφὰ δὲ τὴν πλευφὰν έκατέραν τοῦ δρόμου χαλκεῖα μεγάλα κεῖται, τὰς 20 βάσεις έχοντα τετραγώνους. έπ' έσχάτω δε τοῦ δρόμου τὰς πηγὰς ἔχει λάβρως ἐκχεομένας ὁ προειρημένος ποταμός. έστι δὲ τὸ φερόμενον δεῦμα τῆ λευκότητι καί γλυκύτητι διαφέρον, πρός τε την τοῦ σώματος ύγίειαν πολλά συμβαλλόμενον τοις χρω- 25

4 καφοῖαι D, κάφνα πολλὰ F 5 παφεχόμενα CD 6 τε del. Bek. αἶ add. Steph. 8 την πρόσοψιν ήδεῖαν] οἰκείαν την πρόσοψιν ABDE, οἰκίας τ. πρ. Wurm 9 ῶφας (vel ὀπώφας) Reiske, χώφας cod. 12 ὑπεφήφειστο D 13 φιλοτέχνως Wurm διειλημμένοις F 21 ἐσχάτου Ε 22 τὰς om. v. 24 καὶ γλυκύτητι om. D

μένοις δνομάζεται δ' δ ποταμός ούτος ήλίου ύδωο. περιέχει δε την πηγήν δλην χρηπίς λιθίνη πολυ- 4 τελής, διατείνουσα παρ' έκατέραν πλευράν σταδίους τέτταρας. άχρι δε της έσχάτης κρηπίδος ό τόπος s ούκ έστι βάσιμος άνθρώπφ πλήν τῶν ίερέων. τὸ 5 δ' ύποκείμενον πεδίον έπι σταδίους διακοσίους καθιερωμένον έστι τοις θεοις, και τας έξ αύτου προσόδους είς τὰς θυσίας ἀναλίσχουσι. μετὰ δὲ τὸ προειοημένον πεδίον όρος έστιν ύψηλόν, καθιερω-10 μένον μέν θεοΐς, όνομαζόμενον δε Ούρανοῦ δίφρος καί Τριφύλιος Όλυμπος. μυθολογοῦσι γάρ τὸ πα- 6 λαιόν Ούρανόν βασιλεύοντα της οίχουμένης προσηνως ένδιατρίβειν έν τφδε τω τόπω, καί άπο του ύψους έφοραν τόν τε ούρανόν καί τα κατ' αύτόν 15 άστρα, ύστερον δε Τριφύλιον Όλυμπον κληθηναι διά τό τούς κατοικούντας ύπάρχειν έκ τριών έθνων. όνομάζεσθαι δε τούς μεν Παγγαίους, τούς δ' Ώκεανίτας, τούς δε Δώους. ούς ύστερον ύπο Άμμωνος έκβληθήναι. τον γάς "Αμμωνά φασι μή μόνον φυ- 7 20 γαδεύσαι τούτο τὸ έθνος, άλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτων άρδην άνελεϊν, καί κατασκάψαι τήν τε Δφαν καί 'Αστερουσίαν. θυσίαν τε κατ' ένιαυτον έν τούτω τῷ ὄρει ποιείν τοὺς ίερεις μετὰ πολλης [της] άγνείας. μετά δε τὸ ὄρος τοῦτο και κατά την άλλην Παγχαιζ-45 25 τιν γώραν ύπάργειν φασί ζώων παντοδαπων πληθος. έχειν γάρ αὐτὴν έλέφαντάς τε πολλούς καί λέοντας και παρδάλεις και δορκάδας και άλλα θηρία

11 τριφύλλιος D^a 13 έν om. CF 16 έκ τ. έ. ὑπάρχειν v. 17 δε] γὰρ CFG 18 Λώους et 21 Λωϊαν ABDE 23 τῆς om. D 24 παγχαιζτην D 27 πλείω θηρία v. Diodobus II. 5

πλείω διάφορα ταις τε προσόψεσι και ταις άλκαις 2 θαυμαστά. έχει δε ή νήσος αύτη και πόλεις τρείς άξιολόγους, Πρακίαν και Δαλίδα και Ώκεανίδα. τήν δε χώραν δλην είναι χαρποφόρον, χαι μάλιστα 3 οίνων παντοδαπών έχειν πληθος. είναι δε τούς 367 άνδρας πολεμικούς καί άρμασι χρησθαι κατά τάς μάχας άρχαϊχώς. την δ' δλην πολιτείαν έχουσι τριμερή, καί πρώτον ύπάρχει μέρος παρ' αύτοις το των ίερέων, προσχειμένων αύτοις των τεχνιτων. δευτέρα δε μερίς υπάρχει των γεωργών, τρίτη δε 10 4 τῶν στρατιωτῶν, προστιθεμένων τῶν νομέων. οί μέν ούν ίερεις των άπάντων ήσαν ήγεμόνες, τάς τε των αμφισβητήσεων χρίσεις ποιούμενοι χαί των άλλων των δημοσία πραττομένων πύριοι οί δε γεωργοί την γην έργαζόμενοι τούς καρπούς άνα- 15 φέρουσιν είς το χοινόν, χαί δστις αν αύτων δοκή μάλιστα γεγεωργηχέναι, λαμβάνει γέρας έξαίρετον έν τη διαιρέσει των χαρπών, χριθείς ύπό των ίερέων ό πρώτος καί ό δεύτερος και οί λοιποί μέχρι δέκα, 5 προτροπής ένεκα των άλλων. παραπλησίως δε τού- 20 τοις καί οί νομείς τά τε ίερεία και τάλλα παραδιδόασιν είς το δημόσιον, τα μεν αριθμώ, τα δε σταθμῷ, μετὰ πάσης ἀχριβείας. χαθόλου γὰρ οὐδὲν έστιν ίδία πτήσασθαι πλήν οίκίας και κήπου, πάντα δε τα γεννήματα και τας προσόδους οι ιερείς παρα- 25 λαμβάνοντες το έπιβάλλον έχάστω διχαίως άπονέμουσι, τοις δ' ίερεῦσι μόνοις δίδοται διπλάσιον. 6 χρώνται δ' έσθησι μέν μαλακαζς διά το παρ' αύτοζς

3 voaridar ABDE, $\Theta_{\varphi \alpha x i \alpha \nu} F$ 16 doxes D 20 row] row d' D dè rovrois om. D 24 éstir] étestir ∇ .

πρόβατα ύπάρχειν διαφέροντα των άλλων δια την μαλαχότητα φοροῦσι δὲ χαὶ χόσμον χρυσοῦν οὐ μόνον αί γυναϊκες, άλλὰ και οι άνδρες, περί μέν τούς τραχήλους έχοντες στρεπτούς κύκλους, περί δέ 5 τὰς χεῖρας ψέλια, ἐκ δὲ τῶν ὥτων παραπλησίως τοῖς Πέρσαις έξηρτημένους χρίχους. ὑποδέσεσι δὲ κοίλαις χρώνται καί τοῖς χρώμασι πεποικιλμέναις περιττότερον. οί δε στρατιώται λαμβάνοντες τας 46 μεμερισμένας συντάξεις φυλάττουσι την χώραν, δι-10 ειληφότες όχυρώμασι καί παρεμβολαΐς. έστι γάρ τι μέρος της χώρας έχον ληστήρια θρασέων καί παρανόμων άνθρώπων, οι τούς γεωργούς ένεδρεύοντες . πολεμοῦσι τούτους. αὐτοί δ' οί [ερεῖς πολύ τῶν 2 άλλων ύπερέχουσι τουφή και ταις άλλαις ταις έν 15 τῷ βίφ καθαρειότησι καὶ πολυτελείαις. στολάς μέν γάρ έχουσι λινας, τη λεπτότητι καί μαλακότητι διαφόρους, ποτέ δέ και τάς έκ των μαλακωτάτων έρίων κατεσκευασμένας έσθητας φορούσι πρός δε τούτοις μίτρας έχουσι χουσουφείς. την δ' υπόδεσιν έχουσι 20 σανδάλια ποικίλα φιλοτέγνως είργασμένα. χρυσοφορούσι δ' όμοίως ταις γυναιξί πλην των ένωτίων. προσεδρεύουσι δε μάλιστα ταις των θεων θεραπείαις και τοις περι τούτων υμνοις τε και έγκωμίοις, μετ' φδής τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ τὰς είς ἀν-25 θρώπους εύεργεσίας διαπορευόμενοι. μυθολογούσι 3 δ' οί ίερεις το γένος αύτοις έκ Κρήτης υπάρχειν,

1 διά om. FG 7 ποίλαις (primo παιναίς) Wess., ποιναίς cod., πομψαίς Reiske 10 τι] τὸ CFG 11 παὶ παρανόμων ABDE, om. cet. 14 τρυφαίς D 16 λεπτότητι ABDE, λευπότητι cet. 20 ποιπίλα ABDE, om. cet. 5*

ύπο Διός ήγμένοις είς την Παγχαίαν, ότε κατ' άν-368 θρώπους ων έβασίλευε της οίχουμένης και τούτων σημεία φέρουσι της διαλέκτου, δεικνύντες τα πολλα διαμένειν παρ' αύτοις Κρητικώς δνομαζόμενα τήν τε πρός αύτούς οίκειότητα καί φιλανθρωπίαν έκ 5 προγόνων παρειληφέναι, της φήμης ταύτης τοις έκγόνοις παραδιδομένης άεί. έδείκνυον δε και άναγραφάς τούτων, ας έφασαν τον Δία πεποιήσθαι καθ' δν καιρόν έτι κατ' άνθρώπους ών ίδρύσατο 4 τὸ Γερόν. ἔχει δ' ἡ χώρα μέταλλα δαψιλῆ χρυσοῦ 10 τε και άργύρου και χαλκοῦ και καττιτέρου και σιδήρου και τούτων ούδεν έστιν έξενεγκεϊν έκ της νήσου, τοίς δ' ίερεῦσιν οὐδ' έξελθεϊν τὸ παράπαν έκ τῆς καθιερωμένης χώρας τον δ' έξελθόντα έξου-5 σίαν έχει δ περιτυχών άποκτεϊναι. άναθήματα δè 15 χουσά καί άργυρά πολλά καί μεγάλα τοις θεοίς άνάκειται, σεσωρευκότος τοῦ χρόνου τὸ πληθος 6 των καθιερωμένων άναθημάτων. τά τε θυρώματα τοῦ ναοῦ θαυμαστὰς ἔχει τὰς κατασκευὰς ἐξ ἀργύρου και χρυσοῦ και έλέφαντος, Ετι δὲ θύας δε-20 δημιουργημένας. ή δε κλίνη τοῦ θεοῦ τὸ μεν μηκος ύπάρχει πηχῶν ἕξ, τὸ δὲ πλάτος τεττάρων, χουσή δ' δλη και τη κατά μέρος έργασία φιλοτέχ-7 νως κατεσκευασμένη. παραπλήσιος δε και ή τράπεζα τοῦ θεοῦ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῆ λοιπῆ πολυ- 25 τελεία παράκειται πλησίου τῆς κλίνης. κατὰ μέσην

1 ਕੈਂਨਹੇ D^b $\dot{\eta}\gamma ov\mu \acute{e}\nu ov$ ABDE 3 $\tau\dot{\eta}\nu$ $\delta\iota\acute{a}\ell extor vel$ $tà tỹg <math>\delta$. Hertl. 6 τoig] $\dot{e}\nu$ τoig ABDE 10 $\delta a\psi\iota \lambda \ddot{\eta}$ et 11 ral rassuté ov ABDE, om. cet. 12 $o\dot{v}\partial\dot{e}\nu$ égestiv C, oùr éstiv FG 15 ézeir D, elzev F 20 dvovs FG, dvovs C 22 ég] értá FG 24 ragarlysias cod., corr. Eich. δε την αλίνην έστηκε στήλη χουσή μεγάλη, γοάμματα έχουσα τὰ παο' Λίγυπτίοις ίεοὰ καλούμενα, δι' ὧν ήσαν αί πράξεις Οὐρανοῦ τε καὶ Διὸς ἀναγεγοαμμέναι, καὶ μετὰ ταύτας αί 'Αστέμιδος καὶ 5 'Απόλλωνος ὑφ' Έρμοῦ προσαναγεγοαμμέναι. περὶ μὲν οὖν τῶν κατ' ἀντικρὺ τῆς 'Αφαβίας ἐν ἀκεανῷ νήσων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ἑηθεῖσι.

Περί δὲ τῶν κατὰ τὴν Έλλάδα και τὸ Αίγαΐον 47 πέλαγος κειμένων νῦν διέξιμεν, την ἀρχην ἀπό τῆς 10 Σαμοθράκης ποιησάμενοι. ταύτην γάρ την νήσον ένιοι μέν φασι το παλαιον Σάμον όνομασθηναι. της δε νῦν Σάμου κτισθείσης διὰ την δμωνυμίαν άπό τῆς παρακειμένης τῆ παλαιῷ Σάμφ Θράκης Σαμοθράκην δνομασθήναι. άκησαν δ' αυτήν αυ-2 15 τόγθονες άνθρωποι. διό και περί των πρώτων γενομένων παρ' αύτοις άνθρώπων και ήγεμόνων ούδείς παραδέδοται λόγος. Ενιοι δέ φασι το παλαιον 369 Σαόννησον καλουμένην δια τους αποικισθέντας έκ τε Σάμου καί Θράκης Σαμοθράκην δνομασθηναι. 20 έσχήμασι δε παλαιάν ίδίαν διάλεκτον οι αυτόγθο-3 νες, ής πολλά έν ταις θυσίαις μέχοι τοῦ νῦν τηρείται. οί δε Σαμόθρακες ίστοροῦσι ποὸ τῶν παρά τοις άλλοις γενομένων κατακλυσμών έτερον έκει μέγαν γενέσθαι, τὸ μὲν πρῶτον τοῦ περί τὰς Κυ-25 ανέας στόματος δαγέντος, μετά δε ταῦτα τοῦ Έλλησπόντου. τὸ γὰρ ἐν τῷ Πόντφ πέλαγος λίμνης 4 έχον τάξιν μέχοι τοσούτου πεπληρωσθαι δια των

1 δὲ μέσην ν. 13 πάλαι σαμοθράκης σαμοθράκην D 18 σαμόννησον D, Σάμον νῆσον FG 20 παλαιὸν Reiske 27 τοσούτου ABDE, τούτου cet.

είσρεόντων ποταμών, μέχρι ότου διὰ τὸ πληθος παρεκχυθέν τὸ δεῦμα λάβρως έξέπεσεν είς τὸν Έλλήσποντον καί πολλήν μέν τῆς 'Ασίας τῆς παρά θάλατταν έπέκλυσεν, ούκ όλίγην δε και της έπιπέδου γης έν τη Σαμοθράκη θάλατταν έποίησε καί 5 διὰ τοῦτ' ἐν τοῖς μεταγενεστέροις καιροῖς ἐνίους τῶν άλιέων άνεσπαχέναι τοῖς διχτύοις λίθινα χιο-5 νόκρανα, ώς καλ πόλεων κατακεκλυσμένων. τους δε περιληφθέντας προσαναδραμείν είς τούς ύψηλοτέφους της νήσου τόπους. της δε θαλάττης άνα- 10 βαινούσης άει μαλλον, εύξασθαι τοις θεοίς τους έγχωρίους, καί διασωθέντας κύκλφ περί δλην την νήσον δρους θέσθαι τής σωτηρίας, και βωμούς ίδρύσασθαι, έφ' ών μέχρι τοῦ νῦν θύειν ωστ' είναι φανερόν δτι πρό τοῦ κατακλυσμοῦ κατώκουν 15 48 την Σαμοθράκην. μετά δε ταῦτα τῶν κατά την νήσον Σάωνα, γενόμενον, ώς μέν τινές φασιν, έκ Διός και Νύμφης, ως δέ τινες, έξ Έρμου και 'Ρήνης, συναγαγείν τούς λαούς σποράδην οίκοῦντας, και νόμους θέμενον αύτον μεν άπο της νήσου Σά-20 ωνα κληθηναι, τὸ δὲ πληθος είς πέντε φυλάς διανείμαντα των ίδίων υίων έπωνύμους αύτας ποιήσαι. 2 ούτω δ' αὐτῶν πολιτευομένων λέγουσι παρ' αὐτοζς τούς έκ Διός καὶ μιᾶς τῶν 'Ατλαντίδων 'Ηλέκτρας γενέσθαι Δάρδανόν τε καί Ίασίωνα καί Άρμονίαν. 15 3 ών τον μέν Δάρδανον μεγαλεπίβολον γενόμενον,

1 έκρεόντων D 5 $\gamma \tilde{\eta}_S$] τ $\tilde{\eta}_S$ D 9 περιλειφθέντας CFG 15 τοῦ] τοῦ νῦν CFG 16 τῶν κατὰ ABDE, τὸν περί cet. 17 σαωνον DC 20 νόμον CFG Σάονα CFG 22 αὐτοὺς D 24 τοὺς om. AE

καί πρώτον είς την Άσίαν έπι σχεδίας διαπεραιωθέντα, τὸ μέν πρῶτον κτίσαι Δάρδανου πόλιν καὶ τό βασίλειον τό περί την ύστερον αληθείσαν Τροίαν συστήσασθαι καί τούς λαούς άφ' έαυτοῦ Δαρδά-5 νους όνομάσαι. έπάρξαι δ' αύτόν φασι καί πολλών έθνων κατά την Άσίαν, και τους ύπεο Θρά-370 κης Δαρδάνους κατοικίσαι. τον δε Δία βουληθέντα 4 καί τόν έτερον των υίων τιμής τυχείν, παραδείζαι αὐτῷ τὴν τῶν μυστηρίων τελετήν, πάλαι μὲν οὖ-10 σαν έν τῷ νήσφ, τότε δέ πως παραδοθείσαν, ὧν ού θέμις απούσαι πλην των μεμυημένων. δοκεί δ' ούτος πρώτος ξένους μυησαι και την τελετην διά τοῦτο ἔνδοξον ποιῆσαι. μετὰ δὲ ταῦτα Κάδμον τὸν 5 Άγήνορος κατά ζήτησιν τῆς Εὐρώπης ἀφικέσθαι 15 πρός αύτούς, καί τῆς τελετῆς μετασχόντα γῆμαι τὴν άδελφήν τοῦ Ἰασίωνος Άρμονίαν, οὐ καθάπερ Έλληνες μυθολογούσι, την Άρεος. τον δε γάμον τούτον 49 πρώτον δαϊσαι θεούς, καί Δήμητραν μέν Ίασίωνος έρασθείσαν τον παρπον τοῦ σίτου δωρήσασθαι, Έρ-20 μην δε λύραν, Άθηναν δε τον διαβεβοημένον δρμον και πέπλον και αύλούς, Ήλέκτραν δε τα της μεγάλης χαλουμένης μητοός τῶν θεῶν ίερὰ μετὰ κυμβάλων και τυμπάνων και των δογιαζόντων και Άπόλλωνα μέν κιθαρίσαι, τάς δε Μούσας αύλησαι, 25 τούς δ' άλλους θεούς εύφημοῦντας συναυξήσαι τὸν γάμον. μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Κάδμον κατὰ τὸν 2

1 είς] μὲν είς D 2 πόλιν Δάρδανον ν. 5 καὶ om. CFG 10 παραλυθεϊσαν coni. Dind. 16 τοῦ om. v. 22 τῶν om. D 25 εὐφημοῦντας συναυξῆσαι ABDE, συνευφημοῦντας αὐξῆσαι cet. 26 μὲν om. D

παραδεδομένον χρησμόν κτίσαι Θήβας τας έν Βοιωτία φασί, τον δ' Ίασίωνα γήμαντα Κυβέλην γεννήσαι Κορύβαντα. Ίασίωνος δε είς θεούς μεταστάντος, Δάρδανον καί Κυβέλην καί Κορύβαντα μετακομίσαι είς την Άσίαν τὰ της μητρός των θεών ίερα 5 3 καί συναπάραι είς Φρυγίαν. και την μέν Κυβέλην Όλύμπφ τῷ πρώτφ συνοικήσασαν γεννησαι Άλκήν, καί την θεάν Κυβέλην άφ' έαυτης όνομάσαι· τον δε Κορύβαντα τους έπι τοις της μητρός ίεροις ένθουσιάσαντας άφ' έαυτοῦ Κορύβαντας προσαγορεῦ- 10 4 σαι, γήμαι δε Θήβην την Κίλικος θυγατέρα. δμοίως δε τούς αύλούς είς Φρυγίαν έντεῦθεν μετενεχθηναι, καί την λύραν την Έρμου είς Λυρνησσόν, ην Άχιλλέα υστερον έκπορθήσαντα λαβείν. έξ Ίασίωνος δέ και Δήμητρος Πλοῦτον γενέσθαι φασίν οι μῦθοι, 15 τό δ' άληθές, τόν τοῦ σίτου πλοῦτον, δωρηθέντα έν τῷ τῆς Αρμονίας γάμφ διὰ τὴν συνουσίαν τοῦ 5 Ίασίωνος. καί τὰ μέν κατὰ μέρος τῆς τελετῆς έν άπορρήτοις τηρούμενα μόνοις παραδίδοται τοζς μυηθείσι διαβεβόηται δ' ή τούτων των θεων έπιφά- 20 νεια καί παράδοξος έν τοις κινδύνοις βοήθεια τοις 6 έπικαλεσαμένοις των μυηθέντων. γίνεσθαι δέ φασι καί εύσεβεστέρους καί δικαιοτέρους καί κατά παν βελτίονας έαυτων τούς των μυστηρίων χοινωνήσαντας. διό καί των άρχαίων ήρώων τε καί ήμι- 25 θέων τούς έπιφανεστάτους πεφιλοτιμησθαι μεταλα-

2 φασί, τὸν ở AD, τὸν ở E, φασί δὲ τὸν cet. 3 Κορύβαντα ΑΕ, Κορύβαντας cet. 7 τὸ πρῶτον ΑΕ 14 ἰάσωνος D 16 δωρηθήναι Rhod.; at cf. c. 67, 2 18 μὲν om. CFG 19 παραδιδόναι CFG

- 371 βεῖν τῆς τελετῆς καὶ γὰρ Ἰάσονα καὶ Διοσκόρους, ἕτι δ' Ἡρακλέα καὶ Ὀρφέα, μυηθέντας ἐπιτυχεῖν ἐν ἁπάσαις ταῖς στρατείαις διὰ τῆν τῶν θεῶν τούτων ἐπιφάνειαν.
 - ⁵ 'Eπεί δὲ περί τῆς Σαμοθράχης διήλθομεν, ἀχο-50 λούθως καὶ περί τῆς Νάξου διέξιμεν. αὕτη γὰρ ἡ νῆσος τὸ μὲν πρῶτον προσηγορεύετο Σπρογγύλη, ὅχησαν δ' αὐτὴν πρῶτοι Θρᾶχκες διά τινας τοιαύτας αἰτίας. μυθολογοῦνται Βορέου γενέσθαι παίδες 2
 - 10 Βούτης καί Λυκοῦργος οὐχ ὑμομήτριοι· τὸν δὲ Βούτην ὅντα νεώτερον ἐπιβουλεῦσαι τἀδελφῷ, καὶ καταφανῆ γενύμενον ἕτερον μὲν μηδὲν παθεῖν ὑπὸ τοῦ Λυκούργου, πρόσταγμα δὲ λαβεῖν ὅπως μετὰ τῶν συνεπιβουλευσάντων λαβὼν πλοῖα ζητῆ χώραν ἑτέ-
- ¹⁵ φαν είς κατοίκησιν. διόπεφ τον Βούτην μετά τῶν 8 συνεγκαλουμένων Θρακῶν ἐκπλεύσαντα καὶ διὰ τῶν Κυκλάδων νήσων κομιζόμενον κατασχεῖν τὴν Σπρογγύλην νῆσον, καὶ ἐν ταύτη κατοικοῦντα λήζεσθαι πολλοὺς τῶν παφαπλεόντων. σπανίζοντας δὲ γυ²⁰ ναικῶν πεφιπλέοντας ἁφπάζειν ἀπὸ τῆς χώφας γυναϊκας. τῶν μὲν οὖν Κυκλάδων νήσων αἱ μὲν 4 ὁλοσχεφῶς ἔφημοι ὑπῆφχον, αἱ δ' ὀλίγοις οἰκούμεναι. διόπεφ ποφφωτέφω πλευσάντων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς Εὐβοίας ἀποκφουσθέντων, τῆ δὲ Θετ²⁵ ταλία πφοσενεχθέντων, οἱ πεφὶ τὸν Βούτην ἀποβάντες ἐπὶ τὴν χώφαν πεφιέτυχον ταῖς Διονύσου τφοφοῖς πεφὶ τὸ καλούμενον Δφίος τῷ θεῷ ὀφγιαζούσαις ἐν τῆ Φθιώτιδι 'Αχαῖα. ὁφμησάντων δὲ τῶν 5

1 ϊάσωνα D 3 πάσαις ν. 13 Λυκούργου ABDE, πατρός cet. 16 έκπλεύσαντα ABDE, συνεκπλεύσαντα cet. περί τον Βούτην, αί μέν άλλαι δίψασαι τὰ ίερὰ εἰς θάλατταν ἔφυγον, αί δ' εἰς ὄρος τὸ καλούμενον Δρίος. Κορωνίδα δ' ἁρπαγείσαν συναναγκασθῆναι τῷ Βούτῃ συνοικῆσαι. ἐπὶ δὲ τῇ ἁρπαγῆ καὶ τῇ ὕβρει χαλεπῶς φέρουσαν ἐπικαλέσασθαι τὸν 5 Διόνυσον βοηθῆσαι αὐτῇ. τὸν δὲ μανίαν ἐμβαλεῖν τῷ Βούτῃ, καὶ διὰ τοῦτο παρακόψαντα δίψαι ἑαυ-6 τὸν εἰς τι φρέαρ καὶ τελευτῆσαι. οἱ δ' ἅλλοι Θρῷκες ἑτέρας τινὰς γυναϊκας ἥρπασαν, ἐπιφανεστάτας δὲ τήν τε 'Αλωέως γυναϊκα Ἱφιμέδειαν καὶ τὴν θυ- 10 γατέρα αὐτῆς Παγκράτιν. λαβόντες δ' αὐτὰς ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Στρογγύλην. οἱ δὲ Θρῷκες ἀντὶ τοῦ Βούτου κατέστησαν βασιλέα τῆς νήσου 'Αγασσαμενόν, καὶ τὴν 'Αλωέως θυγατέρα Παγκράτιν

- κάλλει διαφέρουσαν συνώπισαν αὐτῷ πρὸ γὰρ τῆς 15
 τούτου αἰρέσεως οἰ ἐπιφανέστατοι τῶν ἡγεμόνων
 Σικελὸς καὶ Ἐκήτορος ὑπὲρ τῆς Παγκράτιδος ἐρίσαντες ἀλλήλους ἀνείλον. ὁ δὲ ᾿Αγασσαμενὸς ὕπαρ-372
 χον ἕνα τῶν φίλων καταστήσας συνώπισεν αὐτῷ
- 51 την Ίφιμέδειαν. δ δ' Άλωευς έπι ζήτησιν της τε 20 γυναικός και της θυγατρός έξέπεμψε τους υίους Ώτον και Έφιάλτην οι πλεύσαντες είς την Στρογγύλην μάχη τε ένίκησαν τους Θρακας και την 2 πόλιν έξεπολιόρκησαν. είτα ή μεν Παγκράτις έτε-
 - 2 πολιν εξεπολιοφχησαν. είτα η μεν Παγχφατις ετελεύτησεν, οί δε περί τον Ώτον και Έφιάλτην έπε-25 βάλοντο κατοικεΐν έν τῆ νήσφ και ἄρχειν τῶν

1 levera cod., corr. Hert. 4 Βούτα CFG 5 τη om. v. 7 Βούτα D²CFG 9 τινάς om. D 13 Βούτα CFG άγασσόμενον D (= v. 18); Κασσαμενός Parthen. Erot. 19, qui etiam Σκέλλις pro Σικελός (v. 17) 20 είς ἐπιξήτησιν D τε της CFG

Θρακών μετωνόμασαν δε και την νησον Δίαν. ύστερον δε στασιάσαντες πρός άλλήλους και μάχην συνάψαντες των τε άλλων πολλούς απέκτειναν καλ άλλήλους άνειλον, ύπο δε των έγχωρίων είς τον 5 λοιπόν χρόνον ώς ήρωες έτιμήθησαν. οί μέν ούν 3 Θράκες ένταῦθα κατοικήσαντες έτη πλείω των διακοσίων έξέπεσον αύχμῶν γενομένων έκ τῆς νήσου. μετὰ δὲ ταῦτα Κᾶρες ἐχ τῆς νῦν καλουμένης Λατμίας μεταναστάντες φπησαν την νησου. ων βασι-10 λεύσας Νάξος δ Πολέμωνος άντι Δίας Νάξον άφ' έαυτοῦ προσηγόρευσεν. έγένετο δ' άνηρ άγαθός και έπιφανής δ Νάξος, και απέλιπεν υίον Λεύκιππον ού γενόμενος υίος Σμέρδιος έβασίλευσε της νήσου. έπι δε τούτου Θησεύς έκ Κρήτης άναπλέων 4 15 μετά της 'Αριάδνης έπεξενώθη τοις έν τη νήσω. καί ματά τον υπνον ίδων τον Διόνυσον απειλούντα αύτῷ, εί μη ἀπολείψει την ᾿Αριάδνην αύτῷ, φοβηθείς κατέλιπε και έξέπλευσε. Διόνυσος δε νυκτός άπήγαγε την Αριάδυην είς το όρος το καλούμενου 20 Δρίος. και έν άρχη μεν ήφανίσθη ό θεός, μετά δε ταῦτα καὶ ἡ ᾿Αριάδνη ἄφαντος ἐγενήθη. μυθολο-52 γοῦσι δὲ Νάξιοι περί τοῦ θεοῦ τούτου, φάσκοντες παρ' αύτοις τραφήναι [τόν θεόν], και διά τοῦτο τήν νήσον αύτο γεγονέναι προσφιλεστάτην και ύπό τι-25 νων Διονυσιάδα καλείσθαι. τον γάο Δία κατά τον 2 παραδεδομένον μῦθον, τότε περαυνωθείσης Σεμέ-

4 * ὑπὸ δὲ] ὑπό τε AD, καὶ ὑπὸ cet. 8 Λαμείας C Λαμίας cet., corr. Palmerius 14 δὲ om. D ἀποπλέων v. 17 ἀπολείψη D αὐτοῦ CFG 20 δριὸς D(ABE), Άριος cet. 21 ἐγένετο FG 23 τὸν δεὸν om. ADE

λης πού τοῦ τεκεῖν, τὸ βρέφος λαβόντα καὶ έρράψαντα είς τον μηρόν, ως δ τέλειος της γενέσεως χρόνος ήλθε, βουλόμενον λαθείν την Ήραν, έξελείν τὸ βρέφος ἐν τῆ νῦν Νάξφ, καὶ δοῦναι τρέφειν ταϊς έγχωρίοις Νύμφαις Φιλία και Κορωνίδι και 5 Κλείδη κεραυνώσαι δε την Σεμέλην ποδ τοῦ τεκείν, δπως μή έκ θνητής, άλλ' έκ δυείν άθανάτων 873 3 ύπάφξας εύθυς έκ γενετης άθάνατος ή. δια δέ την είς τον Διόνυσον εύεργεσίαν έν τη τροφή τας χάριτας απολαβείν τούς έγχωρίους. έπιδούναι γάρ 10 την νησον είς εύδαιμονίαν, και ναυτικάς τε δυνάμεις άξιολόγους συστήσασθαι καὶ ἀπὸ Ξέρξου πρώτους άποστάντας άπό τοῦ ναυτικοῦ συγκαταναυμαχῆσαι τόν βάρβαρον, και της έν Πλαταιαίς παρατάξεως ούκ ασήμως μετασχείν. είναι δε και περί την τοῦ 15 οίνου ίδιότητα διάφορόν τι παρ' αύτοις και μηνύον τήν τοῦ θεοῦ πρός τήν νῆσον οίχειότητα.

53 Την δε νησον την Σύμην δνομαζομένην, το παλαιον έζημον ούσαν, πρώτοι κατώκησαν οί μετα Τρίοπος άφικόμενοι, ων ήγειτο Χθόνιος ο΄ Ποσειδώ- 20 νος και Σύμης, άφ' ής ή νησος έτυχε ταύτης της
2 προσηγορίας. ύστερον δ' αὐτης έβασίλευσε Νιρεὺς ο΄ Χαρόπου και Άγλαίας, κάλλει διαφέρων, δς και έπι Τροίαν μετ' Άγαμέμνονος έστράτευσε, της τε νήσου δυναστεύων και της Κνιδίας μέρους κυρι- 25 εύων. μετα δε τοὺς Τρωικοὺς χρόνους κατέσχον την υησον Καρες, καθ' δν καιρόν έφαλαττοκράτουν. ὕστερον δ' αὐχμῶν γενομένων ἕφυγον ἐκ της νή-

5 qulla nal noquela nal nleide
ı D 6 Kleidi G 18 ånd] ên Π

σου, και κατώκησαν το καλούμενον Οὐφάνιον. ἡ δὲ 3 Σύμη διέμεινεν ἔφημος, ἕως ὁ στόλος ὁ Λακεδαιμονίων και 'Αφγείων παφέβαλεν εἰς τούτους τοὺς τόπους· ἔπειτα κατωκίσθη πάλιν τόνδε τον τφόπον. 5 τῶν μετὰ Ίππότου τις μετασχών τῆς ἀποικίας, ὅνομα 4 Ναῦσος, ἀναλαβών τοὺς καθυστεφήσαντας τῆς κληφοδοσίας, ἔφημον οὖσαν τὴν Σύμην κατώκησε καί τισιν ἑτέφοις ὕστεφον καταπλεύσασιν, ὡν ἦν Ξοῦθος ἡγεμών, μεταδοὺς τῆς πολιτείας καὶ χώφας κοινῆ 10 τὴν νῆσον κατώκησε. φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασχεῖν τούς τε Κνιδίους καὶ Ῥοδίους.

Κάλυδναν δε χαι Νίσυρον το μεν άρχαιον Κα-54 ρες κατώκησαν, μετά δε ταῦτα Θετταλός δ Ήρακλέους άμφοτέρας τὰς νήσους κατεκτήσατο. διόπεο "Αντι-15 φός τε καί Φείδιππος οί Κώων βασιλείς στρατεύοντες είς Ίλιον ήρχον των πλεόντων έκ των προεισημένων νήσων. κατά δε τον έκ Τροίας απόπλουν 2 τέτταρες των Άγαμέμνονος νεων έξέπεσον περί Κάλυδναν, καί τοις έγχωρίοις καταμιγέντες κατώκη-20 σαν. οί δὲ τὴν Νίσυρον τὸ παλαιὸν οἰκήσαντες ὑπὸ 3 374 σεισμών διεφθάρησαν. ύστερον δε Κφοι, καθάπερ την Κάλυδναν, ταύτην κατώκησαν μετά δε ταυτα φθορας ανθρώπων έν τη νήσω γενομένης οι Ρόδιοι έποίκους είς αὐτὴν ἀπέστειλαν. τὴν δὲ Κάρπαθον 4 25 πρῶτοι μέν ἄκησαν τῶν μετὰ Μίνω τινές συστρατευσαμένων, καθ' δυ χρόνον έθαλαττοκράτησε πρωτος των Έλλήνων. ύστερον δε πολλαίς γενεαίς Ίοκλος

7 την] νησου add. CFG 15 Φείδιππος ΑΕ (Hom. B 678), Φίλιππος cet. 16 ὑπηζοχου CFG 21 ἐφθάζησαν CFG υστεξου — κατώκησαν om. ADE 24 ἀποίκους C ἔστειλαν ν. δ Δημολέοντος, Άργεῖος ἂν τὸ γένος, κατά τι λόγιον ἀποικίαν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Κάρπαθον.

- Την δε νησον την δνομαζομένην Ρόδον πρώτοι 55 κατώκησαν οί προσαγορευόμενοι Τελχίνες. ούτοι δ' ήσαν υίοι μεν Θαλάττης, ως δ μῦθος παραδέδωχε, 5 μυθολογούνται δε μετά Καφείρας της Ώκεανού θυγατρός έκθρέψαι Ποσειδώνα, Έκας αύτοις παρα-2 καταθεμένης το βρέφος. γενέσθαι δ' αὐτοὺς καί τεχνών τινων εύρετας και άλλων των χρησίμων είς τον βίον των άνθρώπων είσηγητάς. ἀγάλματά 10 τε θεών πρώτοι κατασκευάσαι λέγονται, καί τινα τῶν ἀρχαίων ἀφιδρυμάτων ἀπ' ἐκείνων ἐπωνομάσθαι· παρά μέν γάρ Λινδίοις 'Απόλλωνα Τελχίνιον προσαγορευθήναι, παρά δε Ίαλυσίοις Ήραν καί Νύμφας Τελχινίας, παρά δὲ Καμειρεῦσιν ήραν Τελ- 15 8 γινίαν. λέγονται δ' ούτοι και γόητες γεγονέναι και παράγειν ότε βούλοιντο νέφη τε καλ όμβρους καλ χαλάζας, όμοίως δε και χιόνα έφέλκεσθαι· ταῦτα δε καθάπερ και τούς μάγους ποιειν ίστορουσιν. άλλάττεσθαι δε και τας ίδίας μορφάς, και είναι φθο- 20 4 νερούς έν τη διδασκαλία των τεχνων. Ποσειδώνα δε άνδρωθέντα έρασθηναι Αλίας της των Τελχίνων
- άδελφής, καί μιχθέντα [ταύτη] γεννήσαι παϊδας έξ μεν άρρενας, μίαν δε θυγατέρα 'Ρόδον, άφ' ής την 5 νήσον όνομασθήναι. γενέσθαι δε κατά τον καιρόν 25

6 καφίονας ABDE, Καμείρας Lobeck, Καβείρας Gelzer 9 αιλων] αιλα ΑΕ χρησίμων είς τον βίον ADE, είς τ. β. χρησίμων cet. 10 τοις ανθρώποις FG (c. 73, 7) *είσηγητάς] είσηγήσασθαι cod. 13 γαρ om. D 15 καμιρευσιν D 20 αιλιάττειν CFG 22 Αλίας post αδελφής v. 23 ταύτη om. ABDE 25 ανομάσθαι C

τοῦτον ἐν τοῖς πρὸς ἕω μέρεσι τῆς νήσου τοὺς κληθέντας γίγαντας. ότε δή και Ζεύς λέγεται καταπεπολεμηκώς Τιτάνας έρασθήναι μιάς των νυμφων Ίμαλίας δνομαζομένης, και τρείς έξ αυτής τεκνώσαι 5 παίδας, Σπαρταΐον, Κρόνιον, Κύτον. κατά δε την 6 τούτων ήλικίαν φασίν Άφροδίτην έκ Κυθήρων κομιζομένην είς Κύπρον και προσορμιζομένην τη νήσφ χωλυθήναι ύπο των Ποσειδώνος υίων, όντων ύπερηφάνων καί ύβριστων. της δε θεοῦ διὰ την όργην 10 έμβαλούσης αύτοις μανίαν, μιγηναι αύτους βία τη μητρί καί πολλά κακά δραν τούς έγχωρίους. Πο- 7 σειδώνα δε το γεγονός αίσθόμενον τούς υίούς κρύψαι κατά γης διά την πεπραγμένην αίσχύνην, οΰς 375 κληθήναι προσηφους δαίμονας. Αλίαν δε δίψασαν 15 έαυτην είς την θάλατταν Λευκοθέαν δνομασθήναι καί τιμής άθανάτου τυχείν παρά τοις έγχωρίοις. χρόνω δ' υστερον προαισθομένους τούς Τελχινας 56 τόν μέλλοντα γίνεσθαι κατακλυσμόν έκλιπειν την νησον καί διασπαρηναι. Λύκον δ' έκ τούτων παρα-20 γενόμενον είς την Λυχίαν Άπόλλωνος Λυχίου ίερον ίδρύσασθαι παρά τὸν Ξάνθον ποταμόν. τοῦ δὲ 2 κατακλυσμού γενομένου τούς μέν άλλους διαφθαοηναι, της δε νήσου δια την επομβρίαν επιπολασάντων των ύγοων λιμνάσαι τούς έπιπέδους τόπους. 25 δλίγους δ' είς τὰ μετέωρα τῆς νήσου συμφυγόντας διασωθηναι έν οἶς ὑπάρχειν καὶ τοὺς Διὸς παίδας. Ήλιον δε κατά μεν τον μύθον έρασθέντα της Ρό- 3

2 γίγαντας] ίγνητας Bethe λέγεται om. CFG 9 διὰ τὴν όργὴν om. FGM 23 δὲ] γὰς fort. ἐπιπολασάντων τῶν AD(BE), ἐπὶ πολλὰ τῶν cet.

DIODORI SICULI

ουν τήν τε νήσον ἀπ' αὐτῆς ὀνομάσαι Ῥόδον καὶ τὸ ἐπιπολάζον ὕδωφ ἀφανίσαι· ὁ δ' ἀληθής λόγος ὅτι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν τῆς νήσου πηλώουις οὕσης ἔτι καὶ μαλακῆς, τὸν ἤλιον ἀναξηφάναντα τὴν πολλὴν ὑγφότητα ζωογονῆσαι τὴν γῆν, 5 καὶ γενέσθαι τοὺς κληθέντας ἀπ' αὐτοῦ Ἡλιάδας, ἑπτὰ τὸν ἀφιθμόν, καὶ [τοὺς] ἅλλους ὁμοίως λαοὺς

- 4 αὐτόχθονας. ἀχολούθως δὲ τούτοις νομισθῆναι τὴν νῆσον ἰερὰν Ἡλίου καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα γενομένους
 'Podίους διατελέσαι περιττότερον τῶν ἄλλων Θεῶν 10 τιμῶντας τὸν Ἡλιον ὡς ἀρχηγὸν τοῦ γένους αὐτῶν.
- b είναι δε τούς έπτα υίούς Όχιμον, Κέρκαφον, Μάκαφα, 'Ακτίνα, Τενάγην, Τριόπαν, Κάνδαλον, Ουγατέρα δε μίαν, 'Ηλεκτρυώνην, ην έτι παρθένον υίδαν μεταλλάξαι τον βίον και τιμῶν τυχείν παρά ¹⁵ 'Ρυδίωις ήρωικῶν. ἀνδρωθείσι δε τοῖς Ἡλιάδαις είπειν τὸν ἹΙλιον, ὅτι οῖτινες ἂν 'Αθηνῷ θύσωσι πρῶτοι, παρ' έαυτοις ἕζουσι την Θεόν· τὸ δ' αὐτὸ λέ-
- Α γεται διασαφήσαι τοις την Αττιχήν χατοιχούσι. διό καί φασι τούς μέν Ηλιάδας δια την σπουδήν έπι- ²⁰ λαθυμένους ένεγχειν ποφ έπιθειναι τα θύματα, τόν δι τότε βασιλεύωντα των Αθηναίων Κέχοσπα έπὶ
- 7 τού πυρός θύσαι ύστερον. διόπερ φασί διαμένειν μέχμι τού νύν τό κατά την Ουσίαν ίδιον έν τη 'Ιδήμ, καί την Οεύν έν αύτη καθιδρύσθαι. περί ³⁵ μέν ούν των άρχαιολογουμένων παρά Ροδίοις ούτω

7 καθη του. 1) άλλους του. F. Laovis om. E 18 Πυίπων 1) 14 Πλευτονόνην cod. ην ξτι] έτι δε D 15 κδυ βίων του 11 17 ότε add. Eich. οδίπες αν Άθηνά] βάν ειναν άθηναδος D 19 διασαφήσαι λέγεται ν. 21 έπιθείνων blich, από έποθείναι τοτε cod.

τινές μυθολογοῦσιν έν οἶς έστι καὶ Ζήνων ό τὰ περί ταύτης συνταξάμενος. οί δ' Ήλιάδαι διάφοροι 57 γενηθέντες των άλλων έν παιδεία διήνεγκαν καί 376 μάλιστ' έν άστρολογία. είσηγήσαντο δε καί περί 5 τῆς ναυτιλίας πολλά και τὰ περί τὰς ώρας διέταξαν. εύφυέστατος δε γενόμενος Τενάγης ύπο των 2 άδελφων δια φθόνον ανηρέθη. γνωσθείσης δε της έπιβουλής οί μετασχόντες τοῦ φόνου πάντες έφυγον. τούτων δε Μάκαο μεν είς Λέσβον άφίκετο, Κάνδα-10 λος δε είς την Κῶ· 'Ακτίς δ' είς Αίγυπτον ἀπάρας έπτισε την Ηλιούπολιν δνομαζομένην, άπο τοῦ πατρός θέμενος την προσηγορίαν. οί δ' Αιγύπτιοι έμαθον παρ' αύτοῦ τὰ περί την ἀστρολογίαν θεωοήματα. ύστερον δε παρά τοις Έλλησι γενομένου 3 15 κατακλυσμοῦ, καὶ διὰ τὴν ἐπομβρίαν τῶν πλείστων άνθρώπων απολομένων, όμοίως τούτοις καί τα δια τῶν γραμμάτων ὑπομνήματα συνέβη φθαρηναι δι' 4 ην αίτίαν οι Αίγύπτιοι καιρόν εύθετον λαβόντες έξιδιοποιήσαντο τὰ περί τῆς ἀστρολογίας, καὶ τῶν 20 Έλλήνων διὰ την άγνοιαν μηκέτι των γραμμάτων άντιποιουμένων ένίσχυσεν, ώς αύτολ πρωτοι την των άστρων εύρεσιν έποιήσαντο. δμοίως δε και 'Αθη- 5 ναΐοι κτίσαντες έν Αιγύπτω πόλιν την δνομαζομένην Σάιν, τῆς δμοίας ἔτυχον ἀγνοίας διὰ τὸν κατα-25 κλυσμόν. δι' ας αίτίας πολλαϊς ύστερον γενεαζς Κάδμος δ Άγήνορος έκ της Φοινίκης πρώτος ύπελήφθη κομίσαι γράμματα είς την Έλλάδα. και άπ' έχείνου το λοιπόν οι Έλληνες έδοξαν άεί τι προσ-

P

1

Ç,

. '

di,

1

1

. تغر

1 5

ن بن

د. روني ا

3 γεγονότες FG 9 ἀφίκετο om. D 19 τὴν ἀστρολογίαν F 21 ἐνίσχυσαν cod., corr. Steph. 24 σαϊ D Diodobus II. 6

δου τήν τε νησον απ' αυτης δνομάσαι Ρόδον καί το έπιπολάζον ύδωο άφανίσαι δ δ' άληθής λόγος δτι κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς σύστασιν τῆς νήσου πηλώδους ούσης έτι και μαλακής, τον ήλιον αναξηράναντα την πολλην ύγρότητα ζωογονήσαι την γην. 5 καί γενέσθαι τοὺς κληθέντας ἀπ' αὐτοῦ Ἡλιάδας, έπτα τον αριθμόν, καί [τούς] άλλους όμοίως λαούς 4 αύτόχθονας. άχολούθως δε τούτοις νομισθηναι την νñσον ίεραν Ήλίου και τούς μετά ταῦτα γενομένους **Ροδίους διατελέσαι περιττότερον των άλλων θεων** 10 τιμῶντας τὸν Ήλιον ὡς ἀρχηγὸν τοῦ γένους αὐτῶν. 5 είναι δε τούς έπτα υίούς Όχιμον, Κέρκαφον, Μάκαρα, 'Ακτίνα, Τενάγην, Τριόπαν, Κάνδαλον, θυγατέρα δε μίαν, 'Ηλεκτρυώνην, ην έτι παρθένον ούσαν μεταλλάξαι τον βίον και τιμών τυχείν παρά 15 Ροδίοις ήρωικων. άνδρωθείσι δε τοις Ηλιάδαις είπειν τόν Ήλιον, ότι οίτινες αν Άθηνα θύσωσι πρωτοι, παρ' έαυτοις έξουσι την θεόν το δ' αύτο λέ-6 γεται διασαφήσαι τοις την Άττικην κατοικούσι. διό καί φασι τους μέν Ηλιάδας διὰ την σπουδην έπι- 20 λαθομένους ένεγκεϊν πῦς ἐπιθεϊναι τὰ θύματα, τὸν δε τότε βασιλεύοντα των Άθηναίων Κέκοοπα έπλ 7 τοῦ πυρός θῦσαι ὕστερον. διόπερ φασί διαμένειν μέγρι τοῦ νῦν τὸ κατὰ τὴν θυσίαν ίδιον έν τῆ Ένδω, και την θεόν έν αύτη καθιδούσθαι. περί 25 μέν ούν των αργαιολογουμένων παρά Ροδίοις ούτω

7 τοὺς om. D ἄλλους om. F, λαοὺς om. E 18 Τρίσπα D 14 Ήλεμτρυόνην cod. ην ἕτι] ἕτι δὲ D 15 τὸν βίον om. II 17 ὅτι add. Eich. οῦτινες ἂν Άθηνῷ] ἐάν τινες ἀθηναῖοι D 19 διασαφῆσαι λέγεται v. 21 ἐπι-Φεῖναι Eich., καὶ ἐπιθεῖναι τότε cod.

τινές μυθολογούσιν έν οἶς έστι και Ζήνων ό τά περί ταύτης συνταξάμενος. οί δ' Ήλιάδαι διάφοροι 57 γενηθέντες των άλλων έν παιδεία διήνεγχαν χαί 376 μάλιστ' έν άστρολογία. είσηγήσαντο δε και περί 5 τῆς ναυτιλίας πολλά και τὰ περί τὰς ῶρας διέταξαν. εύφυέστατος δε γενόμενος Τενάγης ύπο των 2 άδελφων διά φθύνον άνηρέθη. γνωσθείσης δε της έπιβουλής οί μετασχόντες τοῦ φόνου πάντες έφυγον. τούτων δε Μάκαο μεν είς Λέσβον άφίκετο, Κάνδα-10 λος δε είς την Κω. Άχτις δ' είς Αίγυπτον απάρας έπτισε την Ηλιούπολιν δνομαζομένην, άπο τοῦ πατρός θέμενος την προσηγορίαν οί δ' Αιγύπτιοι έμαθον παρ' αύτοῦ τὰ περί την ἀστρολογίαν θεωοήματα. ύστερον δε παρά τοῖς Έλλησι γενομένου 3 15 κατακλυσμοῦ, καὶ διὰ τὴν ἐπομβρίαν των πλείστων άνθρώπων άπολομένων, όμοίως τούτοις καί τα δια τῶν γραμμάτων ὑπομνήματα συνέβη φθαρηναι δι' 4 ην αίτίαν οι Αιγύπτιοι καιούν εύθετον λαβόντες έξιδιοποιήσαντο τὰ περί τῆς ἀστρολογίας, καὶ τῶν 20 Έλλήνων δια την άγνοιαν μηκέτι των γραμμάτων άντιποιουμένων ένίσχυσεν, ώς αύτολ πρώτοι την τών άστρων εύρεσιν έποιήσαντο. δμοίως δε και Άθη- 5 ναΐοι πτίσαντες έν Αιγύπτω πόλιν την δνομαζομένην Σάιν, τῆς δμοίας ἔτυχον ἀγνοίας διὰ τὸν κατα-25 κλυσμόν. δι' ας αίτίας πολλαϊς υστερον γενεαζς Κάδμος δ Άγήνορος έκ της Φοινίκης πρώτος ύπελήφθη κομίσαι γράμματα είς την Έλλάδα και άπ' έχείνου το λοιπον οι Έλληνες έδοξαν άει τι προσ-

3 γεγονότες FG 9 ἀφίκετο om. D 19 τὴν ἀστρολογίαν F 21 ἐνίσχυσαν cod., corr. Steph. 24 σαϊ D Diodobus II. 6

ευρίσκειν περί των γραμμάτων, κοινής τινος άγνοίας 6 κατεχούσης τους Έλληνας. Τριόπας δε πλεύσας είς την Καρίαν κατέσχεν ακρωτήριον το απ' έκείνου Τριόπιον κληθέν. οί δε λοιποί τοῦ Ήλίου παίδες διὰ τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ φόνου κατέμειναν ἐν τῆ 5 **Έδδω, και κατώκησαν έν τη Ίαλυσία κτίσαντες πό-**7 λιν 'Αχαΐαν. Έν δ πρεσβύτερος Όχιμος βασιλεύων έγημε μίαν τῶν έγχωρίων Νυμφῶν Ἡγητορίαν, έξ ής έγέννησε θυγατέρα Κυδίππην την μετά ταῦτα Κυρβίαν μετονομασθείσαν ην γήμας Κέρκαφος 10 8 άδελφός διεδέξατο την βασιλείαν. μετα δε την τούτου. τελευτήν διεδέξαντο την άρχην υίοι τρείς, Αίνδος, Ίάλυσος, Κάμειρος έπι δε τούτων γενομένης μεγάλης πλημυρίδος, έπικλυσθείσα ή Κύρβη έρημος έγένετο, αύτοί δε διείλοντο την χώραν, και έκαστος 15 58 έαυτοῦ πόλιν δμώνυμον ἔχτισε. χατὰ δὲ τούτους τούς χρόνους Δαναός έφυγεν έξ Αιγύπτου μετά 377 των θυγατέρων καταπλεύσας δε της Podlag είς **Λίνδον** καὶ προσδεχθείς ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων, ίδρύσατο τῆς Άθηνᾶς [ερόν καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ 20 καθιέρωσε. των δε τοῦ Δαναοῦ θυγατέρων τρεῖς έτελεύτησαν κατά την έπιδημίαν την έν τη Λίνδφ, αί δ' άλλαι μετά τοῦ πατρός Δαναοῦ είς Άργος 2 έξέπλευσαν. μικρόν δ' ύστερον τούτων των χρόνων Κάδμος δ 'Αγήνορος, απεσταλμένος ύπο τοῦ βασι- 25 λέως κατά ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, κατέπλευσεν εἰς

6 ϊλυσία D 7 Αχαίαν] τὴν μετὰ ταῦτα Κύρβην μετονομασθείσαν add. (ex v. 9) Palmerius 10 Κύβειαν C, Κύρειαν FG 14 ὁ ἀδελφὸς v. 12 οἰ υίοὶ v. 18 ΐλυσος D κάμιςος D 14 Κύρβης D, Κύρβις C 16 ἕκτισαν D 21 τῶν δὲ τοῦ — 24 ὕστεςον] ἐπὶ δὲ ΑΕΝ τρείς — 24 ὕστεςον οm. D

την Ροδίαν κεχειμασμένος δ' ίσχυρως κατά τόν πλοῦν καὶ πεποιημένος εὐχὰς ίδρύσασθαι Ποσειδώνος ίερόν, διασωθείς ίδρύσατο κατά την νησον τοῦ θεοῦ τούτου τέμενος και τῶν Φοινίκων ἀπέλιπέ 5 τινας τούς έπιμελησομένους. ούτοι δε καταμιγέντες Ίαλυσίοις διετέλεσαν συμπολιτευόμενοι τούτοις. έξ ών φασι τούς ίερείς κατά γένος διαδέχεσθαι τάς ίερωσύνας. δ δ' ούν Κάδμος και την Λινδίαν 'Αθη- 3 ναν έτίμησεν άναθήμασιν, έν οἶς ἦν χαλχοῦς λέβης 10 άξιόλογος κατεσκευασμένος είς τον άρχαιον δυθμόν. ούτος δ' είχεν έπιγραφήν Φοινικικοίς γράμμασιν, ά φασι πρώτον έκ Φοινίκης είς την Έλλάδα κομισθήναι. μετά δε ταῦτα τῆς Ροδίας γῆς ἀνείσης 4 δφεις ύπερμεγέθεις συνέβη πολλούς των έγχωρίων 15 ύπο των δφεων διαφθαρήναι. διόπερ οί περιλειφθέντες έπεμψαν είς Δηλον τούς έπερωτήσοντας τόν θεόν περί της των κακών απαλλαγής. του δ 5 Απόλλωνος προστάξαντος αύτοις παραλαβειν Φόρβαντα μετά των συναπολουθούντων αύτω, καί μετά 20 τούτων κατοικείν την Ρόδον. ούτος δ' ήν υίος μέν Λαπίθου, διέτριβε δε περί Θετταλίαν μετά πλειόνων, ζητών γώραν είς κατοίκησιν των δε Ροδίων μεταπεμψαμένων αύτον κατά την μαντείαν .: αλ μεταδόντων της χώρας, ό μέν Φόρβας άνείλε τούς όφεις, 25 καί την νήσον έλευθερώσας τοῦ φόβου, κατώκησεν έν τη Ροδία, γενόμενος δε και τάλλα άνηο άγαθός έσχε τιμάς ήρωικάς μετά την τελευτήν. ύστερον 59

2 ίδούσεσθαι Hert. 6 ϊλυσίοις D 9 χαλχοῦς om. CFG 11 φοινιχοίς cod. (c. 74, 1) 12 χομισθῆναι CFGM, τὰ χαλούμενα φοινιχικά add. cet. 21 διατοίβων D

6*

δε τούτων Άλθαιμένης δ Κατρέως υίδς τοῦ Κρητῶν βασιλέως περί τινων χρηστηριαζόμενος έλαβε γρησμόν, δτι πεπρωμένον έστιν αύτῷ τοῦ πατρός 2 αὐτόχειρα γενέσθαι. βουλόμενος οὖν τοῦτο τὸ μύσος έκφυγεϊν έκουσίως έφυγεν έκ της Κρήτης μετά 5 των βουλομένων συναπαραι, πλειόνων όντων. ούτος μέν οὖν κατέπλευσε τῆς Ῥοδίας είς Κάμειρον και έπι 378 [μέν] δρους Άταβύρου Διός ίερον ίδρύσατο τοῦ προσαγορευομένου Άταβυρίου. διόπερ έτι και νῦν τιμᾶται διαφερόντως, κείμενον έπί τινος ύψηλης άκρας, άφ' 10 3 ής έστιν άφοραν την Κρήτην. δ μέν ουν Άλθαιμένης μετά των συναχολουθησάντων χατώχησεν έν τη Καμείοω, τιμώμενος ύπο των έγχωρίων ο δε πατήρ αύτοῦ Κατρεύς, ἔρημος ἂν ἀρρένων παίδων καί διαφερόντως άγαπῶν τὸν Άλθαιμένην, ἔπλευ- 15 σεν είς Ρόδον, φιλοτιμούμενος εύρειν τον υίον καί άπαγαγεῖν είς Κρήτην. τῆς δὲ κατὰ τὸ πεπρωμένον ανάγκης έπισχυούσης, δ μέν Κατρεύς απέβη μετά τινων έπι την Ροδίαν νυκτός, και γενομένης συμπλοκής και μάχης ποός τούς έγχωρίους δ Άλ-20 θαιμένης έκβοηθων ήκόντισε λόγχη καί δι' άγνοιαν 4 παίσας απέκτεινε τον πατέρα. γνωσθείσης δε της πράξεως, δ [μέν] 'Αλθαιμένης ού δυνάμενος φέρειν τό μέγεθος τῆς συμφορᾶς τὰς μέν ἀπαντήσεις καί δμιλίας των άνθρώπων περιέκαμπτε, διδούς δ' έαυ- 25 τόν είς τὰς έρημίας ήλᾶτο μόνος καί διὰ τὴν λύπην έτελεύτησεν. ύστερον δε κατά τινα χρησμόν

7 Κάβειφον FGM και έπι μεν AD, έπι δ' cet. 9 όπεο ΙΙ 18 ένισχυούσης CF 23 μεν del. Bek. 25 περιέκαμπτε Dind., παρέκαμπτε cod. τιμάς ἕσχε παφά 'Ροδίοις ήφωικάς. βραχύ δὲ πφό 5 τῶν Τφωικῶν Τληπόλεμος ὁ 'Ηφακλέους φεύγων διὰ τὸν Λικυμνίου θάνατον, ὅν ἀκουσίως ἦν ἀνηφηκώς, ἔφυγεν ἑκουσίως ἐξ "Λογους· χφησμὸν δὲ 5 λαβῶν ὑπὲφ ἀποικίας μετά τινων λαῶν κατέπλευσεν εἰς τὴν 'Ρόδον, καὶ πφοσδεχθεἰς ὑπὸ τῶν ἐγχωφίων αὐτοῦ κατφκησε. γενόμενος δὲ βασιλεὺς πάσης τῆς 6 νήσου τήν τε χώφαν ἐπ' ἴσης κατεκληφούχησε καὶ τἅλλα διετέλεσεν ἄρχων ἐπιεικῶς. τὸ δὲ τελευταῖον 10 μετ' 'Αγαμέμνονος στφατεύων εἰς Πλιον τῆς μὲν 'Ρόδου τὴν ἡγεμονίαν παφέδωκε Βούτα τῷ ἐξ "Λργους αὐτῷ μετασχόντι τῆς φυγῆς, αὐτὸς δ' ἐπιφανὴς ἐν τῷ πολέμῷ γενόμενος ἐτελεύτησεν ἐν τῆ Τρωάδι.

¹⁵ Έπει δε ταζς Ροδίων πράξεσι τῆς κατ' ἀντιπέρας 60 Χερρονήσου ἕνια συμπεπλέχθαι συμβέβηκεν, οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι περί αὐτῶν διελθείν. ἡ Χεφρόνησος τοίνυν τὸ παλαιόν, ὡς μέν τινές φασιν, ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς φύσεως ὅντος ἰσθμώδους ταύτης
²⁰ ἔτυχε τῆς προσηγορίας· ὡς δέ τινες ἀναγεγράφασιν, ἀπὸ τοῦ δυναστεύσαντος τῶν τόπων ὄνομα Χερρονήσου προσηγόρευται. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τῆς ² τούτου δυναστείας λέγεται πέντε Κούρητας ἐκ Κρήτης εἰς αὐτὴν περαιωθῆναι· τούτους δ' ἀπογόνους
²⁵ γεγονέναι τῶν ὑποδεξαμένων Δία παρὰ τῆς μητρός 'Pέας καὶ θρεψάντων ἐν τοῖς κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαίοις ὅρεσι. στόλῷ δ' ἀξιολόγῷ πλεύσαντας εἰς 3

4 έξ Α. έκουσίως ν. 5 λαῶν] ἄλλων Wurm 15 κατ' Dind., κατὰ τὴν cod. ἀντιπέφα χεφφόνησον D 19 τῆς. φ. τοῦ τόπου ν.

την Χερρόνησου τούς μέν κατοικοῦντας αὐτην Καρας έκβαλεῖν, αὐτοὺς δὲ κατοικήσαντας τὴν μὲν χώ-379 οαν είς πέντε μέρη διελεϊν, και πόλιν ξκαστον κτί-4 σαι θέμενον άφ' έαυτοῦ τὴν προσηγορίαν. οὐ πολύ δέ τούτων κατόπιν Ίναχον τον Άργείων βασιλέα, 5 άφανισθείσης τῆς θυγατρός Ἰοῦς, έξαποστεϊλαι Κύρνον, ένα των ήγεμονιχων άνδρων, δόντα αύτφ στόλον άξιόλογον, και προστάξαι ζητεϊν έν παντί τόπω την Ίώ, καί μη έπανελθείν, έαν μη ταύτης έγκρα-5 της γένηται. δ δε Κύρνος έπι πολλά μέρη της 10 οίκουμένης πλανηθείς και μή δυνάμενος εύρειν ταύτην, κατέπλευσε της Καρίας είς την προειρημένην Χερρόνησον άπογνούς δε την είς οίχον άναχομιδην κατώκησεν έν τη Χερρονήσω, και τὰ μέν πείσας, τὰ δ' ἀναγκάσας ἐβασίλευσε μέρους τῆς χώρας καὶ 15 πόλιν Εκτισεν δμώνυμον έαυτῷ Κύρνον πολιτευόμενός δε δημοτικώς μεγάλης αποδοχής ετύγχανε 61 παρά τοις συμπολιτευομένοις. μετά δε ταυτα Τριόπαν. ένα των Ήλίου και Ῥόδου παίδων, φεύγοντα διά τον Τενάγεω τοῦ άδελφοῦ φόνον είς την Χερ- 20 ρόνησον αφικέσθαι. ένταῦθα δε καθαρθέντα τον φόνον ύπο Μελισσέως τοῦ βασιλέως είς την Θετταλίαν πλεῦσαι ἐπὶ συμμαχίαν τοῖς Δευκαλίωνος παισί, καί συνεκβαλείν έκ της Θετταλίας τούς Πελασγούς, 2 καί μερίσασθαι το καλούμενον Δώτιον πεδίον. έν-25 ταῦθα δὲ τὸ τέμενος τῆς Δήμητρος ἐκκόψαντα τῆ

5 τόν] τῶν D 6 Κύρνον] Λύρκον vel Πύρνον coni. Wess., Σύρνον Wilamovitz 7 δόντος D; f. δοντ' 10 τῆς οἰκ. μέρη v. 12 καταπλεῦσαι D 20 διὰ add. Hert. Τεναγεῶτα C, Τενάγου FG τὴν om. D 21 τὸν φόνον DF, τοῦ φόνου cet. 25 δώτειον D 26 δημήτρας D. [μέν] ὕλη καταχρῆσθαι πρός βασιλείων κατασκευήν δι' ἡν αίτίαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μισηθέντα φυγεῖν ἐκ Θετταλίας, καὶ καταπλεῦσαι μετὰ τῶν συμπλευσάντων λαῶν εἰς τὴν Κνιδίαν, ἐν ἡ κτίσαι ⁵ τὸ καλούμενον ἀπ' αὐτοῦ Τριόπιον. ἐντεῦθεν δ' 8 δρμώμενον τήν τε Χερρόνησον κατακτήσασθαι καὶ τῆς ὁμόρου Καρίας πολλήν. περὶ δὲ τοῦ γένους τοῦ Τριόπα πολλοὶ τῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν διαπεφωνήκασιν· οἱ μὲν γὰρ ἀναγράφουσιν αὐτὸν ¹⁰ υίὸν εἶναι Κανάχης τῆς Αἰόλου καὶ Ποσειδῶνος, οἱ δὲ Δαπίθου τοῦ 'Απόλλωνος καὶ Στίλβης τῆς Πηνειοῦ.

Έστι δ' έν Καστάβφ τῆς Χεφφονήσου ίεφον 62 αγιον Ήμιθέας, ἦς τὴν πεφιπέτειαν οὐκ άξιον πα15 φαλιπεῖν. πολλοί μὲν οὖν καὶ ποικίλοι λόγοι πεφὶ ταύτης παφαδέδονται· τὸν δ' ἐπικρατοῦντα καὶ συμφωνούμενον παφὰ τοῖς ἐγχωφίοις διέξιμεν. Σταφύλου γὰφ καὶ Χφυσοθέμιδός φασι γενέσθαι τφεῖς θυγατέφας, Μολπαδίαν καὶ Ῥιοιὰ καὶ Παφθένον
30 ὄνομα. καὶ τῆ μὲν Ῥιοιῦ τὸν ᾿Απόλλωνα μιγέντα ἔγκυον ποιῆσαι· τὸν δὲ πατέφα αὐτῆς ὡς ὑπ' ἀνθφώπου τῆς φθοφᾶς γεγενημένης ὀφγισθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο τὴν θυγατέφα εἰς λάφνακα συγκλείσαντα
380 βαλεῖν εἰς τὴν θάλατταν. πφοσενεχθείσης δὲ τῆς 2
25 λάφνακος τῆ Δήλφ τεκεῖν ἄφφενα, καὶ πφοσαγορεῦσαι τὸ παιδίον "Ανιον. τὴν δὲ Ῥοιὼ παφαδόξως

1 μέν del. Bek. καταχοήσασθαι CFG 10 Κανάκης ν. 11 Λαπίθου] Φόρβαντος του Λαπίθου Bethe (cf. IV 58, 7. 69, 1) Στίβης cod., corr. Wess. 15 μέν om. D 16 αὐτῆς ν. 19 Μαλασαδίαν FG 24 δὲ τῆς om. D

σωθείσαν άναθείναι τὸ βρέφος έπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Άπόλλωνος, και έπεύξασθαι τῷ θεῷ, εί έστιν έξ έκείνου, σώζειν αὐτό. τὸν δ' Άπόλλωνα μυθολογοῦσι τότε μέν κρύψαι τὸ παιδίον, ὕστερον δέ φροντίσαντα τῆς τροφῆς διδάξαι τὴν μαντικήν, καί τι- 5 8 νας αὐτῷ περιτιθέναι μεγάλας τιμάς. τὰς δὲ τῆς φθαρείσης άδελφάς Μολπαδίαν και Παρθένον φυλαττούσας τόν τοῦ πατρός οἶνον, προσφάτως κατ' άνθρώπους εύρημένον, είς ύπνον κατενεχθηναι. καθ' δν δή καιρόν τάς τρεφομένας παρ' αύτοις ὑς 10 είσελθεϊν, καί τόν τε έχοντα τον οίνον κέραμον συντρίψαι καί τόν οίνον διαφθείραι. τάς δέ παρθένους μαθούσας το γεγονός, και φοβηθείσας το άπότομον τοῦ πατρός, φυγείν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ 4 ἀπό τινων πετρών ὑψηλών ἑαυτὰς ῥῖψαι. 'Απόλ-15 λωνα δε δια την οίκειότητα την πρός την άδελωην ύπολαβόντα τὰς κόρας εἰς τὰς ἐν Χερρονήσω πόλεις καταστήσαι. καί την μέν όνομαζομένην Παρθένον έποίησεν έν Βουβαστῷ τῆς Χερρονήσου τιμὰς ἔχειν καί τέμενος, Μολπαδίαν δε είς Κάσταβον έλθοῦσαν ω διὰ την ἀπὸ τοῦ θεοῦ γενομένην ἐπιφάνειαν Ἡμιθέαν ώνομάσθαι καί τιμᾶσθαι παρά πᾶσι τοῖς ἐν 5 Χερρονήσω. έν δε ταις θυσίαις αυτής δια το συμβάν περί τον οίνον πάθος τάς μέν σπονδάς μελικράτω ποιούσι, τόν δ' άψάμενον η φαγόντα ύός ού 25 63 νόμιμον προσελθείν πρός τὸ τέμενος. ἐν δὲ τοίς ύστερον χρόνοις έπι τοσούτον έλαβε το ίερον αύξη-

10 καιφόν ABDEN, χφόνον cet. 17 κόφας] χώφας D 18 έποίησεν CDFG¹, del. cet. 20 Μαλπαδίαν CF 21 τοῦ] τῆς Wess.

σιν τῆς Ήμιθέας, ώστε μη μόνον παρά τοις έγχωρίοις καί τοις περιοίκοις τιμασθαι διαφερόντως, άλλά καί τους μακράν οίκοῦντας είς αὐτό φιλοτίμως φοιτάν, καί θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι καί άνα-5 θήμασιν άξιολόγοις τιμαν, τὸ δὲ μέγιστον, Πέρσας ήγουμένους τῆς 'Ασίας καὶ πάντα τὰ τῶν Ἑλλήνων ίερα συλώντας μόνου τοῦ τῆς Ημιθέας τεμένους άποσχέσθαι, τούς τε ληστάς τους πάντα διαρπάζοντας μόνον τοῦτο ἀφείναι παντελῶς ἄσυλον, καίπερ 10 άτείχιστον ύπάρχον και άκίνδυνον έχον την άρπαγήν. αίτίαν δε τῆς ἐπὶ πλέον αὐξήσεως φέρουσι 2 την κοινήν είς ανθρώπους εύεργεσίαν τοις τε γάρ 881 κάμνουσι κατά τούς ύπνους έφισταμένην φανερώς διδόναι την θεραπείαν και πολλούς τοις άπεγνω-15 σμένοις πάθεσι συνεχομένους [περιτυχόντας] ύγιασθηναι πούς δε τούτοις [το περί] τας δυστοχούσας των γυναιχών της έν ταις ωδίσι ταλαιπωρίας καλ κινδύνων απαλλάττειν την θεόν. διό καί πολλών 3 έχ παλαιών χρόνων σεσωσμένων πεπλήρωται το τέ-20 μενος άναθημάτων, καί ταῦτα Ούθ' ὑπὸ φυλάκων ούθ' ύπό τείχους όχυροῦ φυλαττόμενα, άλλ' ύπό της συνήθους δεισιδαιμονίας.

Περί μέν οὖν Ῥόδου καὶ Χερρονήσου ἀρκεσθησό-64 μεθα τοῖς ἡηθεῖσι, περί δὲ Κρήτης νῦν διέξιμεν. 25 οἱ μέν γὰρ τὴν Κρήτην κατοικοῦντές φασιν ἀρχαιοτάτους γενέσθαι παρ' αὑτοῖς τοὺς ὀνομαζομένους Ἐτεόκρητας αὐτόχθονας, ὅν τὸν μὲν βασιλέα Κρῆτα καλού-

15 περιτυχόντας delevi, συνεχομένους om. CF 16 τὸ περί del. Dind. 24 δὲ AD, δὲ τῆς cet. 26 παρ' αὐτοῖς om. CF 27 μὲν om. CF

1

μενον πλεϊστα καί μέγιστα κατά την νησον εύρειν τὰ δυνάμενα τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ἀφε-2 λήσαι. καί των θεών δε τούς πλείστους μυθολογοῦσι παρ' έαυτοῖς γενέσθαι τοὺς διὰ τὰς χοινὰς εύεργεσίας τυχόντας άθανάτων τιμών περί ων ήμεζς 5 έν πεφαλαίοις τα παραδεδομένα διέξιμεν απολούθως τοις ένδοξοτάτοις των τας Κρητικάς πράξεις συν-3 ταξαμένων. πρώτοι τοίνυν τών είς μνήμην παραδεδομένων ώπησαν της Κρήτης περί την Ίδην οί προσαγορευθέντες Ίδαιοι Δάκτυλοι. τούτους δ' οί 10 μέν έκατον τον άριθμον γεγονέναι παραδεδώκασιν. οί δε δέχα φασίν υπάρχοντας τυχείν ταύτης της προσηγορίας, τοις έν ταις χερσί δακτύλοις όντας 4 ίσαρίθμους. ένιοι δ' ίστοροῦσιν, ών έστι καί Έφορος, τούς 'Ιδαίους Δακτύλους γενέσθαι μέν κατά 15 την Ίδην την έν Φρυγία, διαβήναι δε μετα Μυγδόνος είς την Εύρώπην. υπάρξαντας δε γύητας έπιτηδεῦσαι τάς τε ἐπφδὰς καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια. καί περί Σαμοθράκην διατρίψαντας ού μετρίως έν τούτοις έκπλήττειν τούς έγχωρίους. καθ' δν δή χρό- 20 νον καί τον Όρφέα, φύσει διαφόρω κεχορηγημένον πρός ποίησιν καί μελωδίαν, μαθητήν γενέσθαι τούτων, καί πρώτον είς τοὺς Έλληνας έξενεγκεϊν τε-5 λετάς και μυστήρια. οι δ' ούν κατά την Κρήτην Ίδαζοι Δάκτυλοι παραδέδονται τήν τε τοῦ πυρός 25 χρήσιν καί την του χαλκού και σιδήρου φύσιν έξευοείν τῆς 'Aπτεραίων' χώρας περί τον καλούμενον Βερέχυνθον, και την έργασίαν δι' ής κατασκευάζεται

4 γενέσθαι] γεγονέναι ν. 16 Μυγδώνος F, Μίνωος Α; μετ΄ αμύγδονος D 27 Άπτεραίων] άντι σαπτερέων D

- 882 δόξαντας δὲ μεγάλων ἀγαθῶν ἀρχηγοὺς γεγενῆσθαι 6 τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων. Ιστοροῦσι δ' αὐτῶν ἕνα μὲν προσαγορευθῆναι Ἡρακλέα, δόξῃ δὲ διενεγκόντα θείναι τὸν ἀγῶνα τὸν
 ⁵ τῶν Ἐλυμπίων· τοὺς δὲ μεταγενεστέρους ἀνθρώπους διὰ τὴν ὑμωνυμίαν δοκείν τὸν ἐξ ᾿Αλκμήνης συστήσασθαι τὴν τῶν Ἐλυμπίων θέσιν. σημεία δὲ 7 τούτων φασὶ διαμένειν τὸ πολλὰς τῶν γυναικῶν ἔτι καὶ νῦν λαμβάνειν ἐπῶδὰς ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ
 ¹⁰ καὶ περιάμματα ποιεῖν, ὡς γεγονότος αὐτοῦ γόητος καὶ τὰ περὶ τὰς τελετὰς ἐπιτετηδευκότος· ὰ δὴ πλείστον κεχωρίσθαι τῆς Ἡρακλέους συνηθείας τοῦ γεγονότος ἐξ ᾿Αλκμήνης.
- Μετά δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους ίστοροῦσι γε-65 15 νέσθαι Κούρητας ἐννέα. τούτους δ' οί μὲν μυθολογοῦσι γεγονέναι γηγενεῖς, οί δ' ἀπογόνους τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. κατοικεῖν δ' αὐτοὺς τῶν ὀφῶν τοὺς συνδένδρους καὶ φαραγγώδεις τόπους καὶ τὸ σύνολον τοὺς ἔχοντας σκέπην καὶ ὑπόδυσιν φυσι-³⁰ κήν, διὰ τὸ μήπω κατασκευὰς οἰκιῶν εὑρῆσθαι. διενεγκόντας δ' αὐτοὺς συνέσει πολλὰ τῶν κοινῆ 2 χρησίμων καταδείξαι· τάς τε γὰρ ποίμνας τῶν προβάτων τούτους ἀθροϊσαι πρώτους καὶ τὰ γένη τῶν ἄλλων βοσκημάτων ἐξημερῶσαι καὶ τὰ περὶ τὰς με-³⁵ λιττουργίας καταδείξαι. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν 8 τοξικὴν καὶ τὰς κυνηγίας εἰσηγήσασθαι, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινῆς ὁμιλίας καὶ συμβιώσεως, ἔτι δ' ὁμονοίας καί τινος εὐταξίας ἀρχηγοὺς γενέσθαι.

7 θέσιν] θέαν Reiske 8 τὸ] τὸ παλαιὸν DG

- 4 εύφειν δὲ καὶ ξίφη καὶ κράνη καὶ τὰς ἐνοπλίους ὀρχήσεις, δι' ὧν ποιοῦντας μεγάλους ψόφους ἀπατῶν τὸν Κρόνον. φασὶ δ' αὐτοὺς τὸν Δία, λάθρα τοῦ πατρὸς Κρόνου παραδούσης Ῥέας τῆς μητρός, ὑποδέξασθαι καὶ θρέψαι· περὶ οὖ τὰ κατὰ μέρος 5 μέλλοντας ἡμᾶς δηλοῦν ἀναγκαϊον ἀναλαβεῖν μικρὸν ἀνωτέρω τὴν διήγησιν.
- 66 Μυθολογοῦσι γὰρ οἱ Κρῆτες γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Κουρήτων ἡλικίαν τοὺς καλουμένους Τιτᾶνας. τούτους δὲ τῆς Κνωσίας χώρας ἔχειν τὴν οἴκησιν, 10 ὅπουπερ ἔτι καὶ νῦν δείκνυται θεμέλια Ῥέας οἰκόπεδα καὶ κυπαρίττων ἅλσος ἐκ παλαιοῦ χρόνου
 2 ἀνειμένον. ὑπάρξαι δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ μὲν ἅνδρας, πέντε δὲ γυναϊκας, ὡς μέν τινες μυθολογοῦσιν, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ὅντας, ὡς δέ τινές φασιν, ἔκ τινος 15 τῶν Κουρήτων καὶ μητρὸς Τιταίας, ἀφ' ἦς αὐτοὺς 383
 - 8 ταύτης τετευχέναι τῆς προσηγορίας. ἄρρενας μέν οὖν γενέσθαι τόν τε Κρόνον καὶ Ὑπερίονα καὶ Κοῖον, ἔτι δὲ Ἰαπετὸν καὶ Κριὸν καὶ τὸ τελευταῖον Ջακεανόν, ἀδελφὰς δὲ τούτων τήν τε Ῥέαν καὶ Θέ- ∞ μιν καὶ Μνημοσύνην, ἔτι δὲ Φοίβην καὶ Τηθύν. ὧν ἕκαστόν τινων εὑρετὴν γενέσθαι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τὴν εἰς ἅπαντας εὐεργεσίαν τυχεῖν 4 τιμῶν καὶ μνήμης ἀενάου. τὸν μὲν οὖν Κρόνον ὄντα πρεσβύτατον βασιλέα γενέσθαι, καὶ τοὺς καθ' 25 ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίου διαίτης εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀποδοχῆς μεγάλης

2 ἐξαπατῶν ΙΙ 4 Ῥέας C, τῆς Ῥέας cet. 10 κνωσσίας FG 12 παλαιῶν χρόνων FG 17 ἄρσενας cod. 18 ὑπερίωνα D 19 κόἴον D κρειον D τὸ om. CF, τὸν B

τυχόντα πολλούς έπελθεϊν τόπους της οίκουμένης. είσηγήσασθαι δ' αὐτὸν απασι τήν τε δικαιοσύνην και την άπλότητα της ψυχης. διο και τους έπι Κρόνου γενομένους άνθρώπους παραδεδόσθαι τοις 5 μεταγενεστέφοις εψήθεις και ακάκους παντελώς. έτι δ' εύδαίμονας γεγονότας. δυναστεῦσαι δ' αὐτὸν μά- 5 λιστα των πρός έσπέραν τόπων και μεγίστης άξιωθηναι τιμης. διό και μέχρι των νεωτέρων χρόνων παρά 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις, ότ' ήν ή πόλις 10 αύτη, έτι δε [καί] τοις άλλοις τοις πλησιοχώροις έθνεσιν έπιφανείς έορτας καί θυσίας γενέσθαι τούτω τῷ θεῷ καί πολλούς τόπους ἐπωνύμους αὐτοῦ γενέσθαι. διά δε την ύπερβολην της εύνομίας άδί- 6 κημα μέν μηδέν δλως ύπο μηδενός σνντελεϊσθαι, 15 πάντας δε τους ύπο την ηγεμονίαν τούτου τεταγμένους μακάριον βίον έζηκέναι, πάσης ήδονης άνεμποδίστως απολαύοντας. περί δε τούτων και τόν ποιητήν Ήσίοδον έπιμαρτυρεϊν έν τοϊσδε τοις έπεσιν. οί μέν έπι Κρόνου ήσαν, δτ' ούρανῶ έμβασίλευεν, ώστε θεοί δ' έζωον, άχηδέα θυμόν έχοντες, 20 νόσφιν άτες τε κακῶν καὶ άτες χαλεποῖο πόνοιο νούσων τ' άργαλέων και απήμονες, ούδε μέλεσσι γήρας έπήν, αίει δε πόδας και χείρας όμοιοι τέρποντ' έν θαλίησι κακῶν ἕκτοσθεν ἐόντες.

1 τῆς οἰκ. τόπους v. 10 καὶ om. D 12 αὐτῷ CFG 19 οὐφανὸς ἐβασίλευεν D (cf. Hesiodi ἔφγα 111) 20 ở ἔξωον] δ' ἐζῶν ὡς D, ζώεσκον CFGM 21 τε] γε D κακῶν καὶ ἄτεφ χαλεποῖο πόνοιο BCDFGM et Hes. 91, πόνων καὶ ὄιζύος. οὐδέ τι δειλὸν AN et Hes. 113 v. 23 om. AN cf. Hes. 92 καὶ ἀπήμουες] αξ τ' ἀνδφάσι πῆμα φέρουσι B; cf. Hes. 92 24 τέφπονται D ἐόντες BCDGM, ἀπάντων AFN et Hes. 115 θνήσκου δ' ώς ύπυφ δεδμημένοι. άλλα τε πολλά τοϊσιν ἕην. καρπόν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον. οἱ δ' ἐπὶ γαίη εῦφρονες ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοίσιν πολέεσσιν, ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοίσι. 5 περὶ μὲν οὖν Κρόνου τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

Υπερίονα δέ φασι τοῦ τε ήλίου την κίνησιν καί 67 σελήνης καί των άλλων άστρων, έτι δε τας ωρας 384 τάς συντελουμένας ύπό τούτων, πρωτον έξ έπιμελείας καί παρατηρήσεως κατανοήσαντα τοις άλλοις 10 είς γνωσιν παραδούναι, καί διά τούτο αύτον πατέρα τούτων όνομασθηναι, καθαπερεί γεγεννηκότα 2 την τούτων θεωρίαν και φύσιν. και Κοίου μέν καί Φοίβης Λητώ γενέσθαι, Ίαπετοῦ δὲ Προμηθέα τόν παραδεδομένον μέν ύπό τινων μυθογράφων δτι 15 τό πῦρ κλέψας παρά τῶν θεῶν ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις, πρός δ' άλήθειαν εύρετην γενόμενον των πυ-8 ρείων, έξ ών έκκάεται το πῦρ. τῶν δὲ Τιτανίδων φασί Μνημοσύνην λογισμούς εύρεϊν καί τας των όνομάτων θέσεις έκάστω των όντων τάξαι, δι' ών καί 20 δηλούμεν ξκαστα καί πρός άλλήλους όμιλούμεν. ά τινες τον Έρμην φασιν είσηγήσασθαι. προσάπτουσι δε τη θεώ ταύτη και τα πρός ανανέωσιν και μνήμην γινόμενα παρά τοις άνθρώποις, άφ' ών δή καί

1 dè wod' ບໍການ D älla τε πολlà BCDG, älla πάντα M, έσθλα dè πάντα AF(N) et Hes. 116 2 έπην D d'] τ' D ζείδορος D 8 πολλόν τε καί] πολλών τε D έπὶ γαίη εὕφοριες BCDGM, έθελημοὶ ήσυχοι AFN et Hes. 118 4 ἕργα CN, ἀζ GM νεύμοντο N ἐσθλοῖσι ν. πολέεσσι D v. 5 om. AN et Hes. ἀσγιοὶ D 8 ἀστέφων D 10 ἑπικατανοήσαντα D 14 λητώ D, ἀητοῦν C, ἀντοῦν FG 17 ἀλήθειαν d' CFG 23 καί μνήμην del. Reiske τῆς προσηγορίας τυχείν αὐτὴν ταὐτης. Θέμιν δὲ 4 μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδείξαι. διὸ καὶ θε-5 σμοφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς δσια καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας· καὶ τὸν 'Απόλλω, καθ' ὅν δὴ χρόνον τοὺς χρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὐρέτριαν γεγονέναι 10 τῶν χρησμῶν. οὖτοι μὲν οὖν οἱ θεοὶ πολλὰ τὸν 5 ἀνθρώπινον βίου εὐεργετήσαντες οἰ μόνον ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι τὸν Ὅλυμπον ἐνομίσθησαν οἰκείν μετὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετάστασιν.

Κρόνου δε και Ρέας λέγεται γενέσθαι τήν τε 68 15 Έστίαν καί Δήμητραν καί "Ηραν, έτι δε Δία καί Ποσειδώνα καί "Αιδην. τούτων δε λέγεται την μεν Έστίαν την των οίκιων κατασκευην εύρειν, και διά την εύεργεσίαν ταύτην παρά πασι σχεδόν άνθβώ-20 ποις έν πάσαις οϊκίαις καθιδουθηναι, τιμών καί θυσιών τυγγάνουσαν. Δήμητραν δέ, τοῦ σίτου φυομένου μέν ώς έτυχε μετά τῆς άλλης βοτάνης, άγνοουμένου δε παρ' άνθρώποις, πρώτην συγκομίσαι καί την κατεργασίαν αύτοῦ καὶ φυλακην ἐπινοησαι καὶ 885 σπείρειν καταδείξαι. εύρειν μέν ουν αύτην τόν 2 25 σίτον ποδ τοῦ γεννῆσαι την θυγατέρα Φερσεφόνην, μετά δε την ταύτης γένεσιν και την ύπο Πλούτωνος άρπαγήν έμπρησαι πάντα τόν καρπόν διά τε την έχθραν την πρός τον Δία και την έπι τη θυ-7 Απόλλωνα ΙΙ 8 μέλλειν D

γατρί λύπην. μετὰ δὲ τὴν εύρεσιν τῆς Φερσεφόνης διαλλαγῆναί τε τῷ Διὶ καὶ τῷ Τριπτολέμῷ ἀποδοῦναι τὸν τοῦ σίτου σπόρου, ῷ συντάξαι πᾶσιν ἀνθρώποις μεταδοῦναι τῆς τε δωρεᾶς καὶ τὰ περί 8 τὴν ἐργασίαν τοῦ σπόρου διδάξαι. λέγουσι δέ τινες 5 δτι καὶ νόμους εἰσηγήσατο, καθ' οὒς ἀλλήλοις τὸ δίκαιον διδόναι συνειθίσθησαν ἄνθρωποι, καὶ τὴν παραδοῦσαν αὐτοῖς θεὰν θεσμοφόρον ἀπὸ τούτων προσηγόρευσαν. μεγίστων γὰρ ἀγαθῶν ἀνθρώποις αἰτίαν γενομένην ἐπιφανεστάτων τυχεῖν τιμῶν καὶ 10 θυσιῶν, ἔτι δ' ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων μεγαλοπρεπῶν, οὐ παρ' Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς βαρβάροις, ὅσοι τῆς τροφῆς ταύτης ἐκοινώνησαν.

69 'Αμφισβητοῦσι δὲ περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ καρ-15 ποῦ τούτου πολλοί, τὴν θεὸν φάμενοι παρ' αὐτοῖς πρώτοις ὀφθῆναι καὶ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ χρῆσιν καταδείξαι. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ λέγουσι τήν τε 'Δήμητραν καὶ τὴν ⁵Ισιν τὴν αὐτὴν είναι, καὶ εἰς Αἰγυπτον ἐνεγκείν τὸ σπέρμα πρώτην, ἀρδεύοντος 20 μὲν εὐκαίρως τὰ πεδία τοῦ Νείλου ποταμοῦ, ταῖς
2 δ' ὥραις ἄριστα τῆς χώρας ταύτης κεκραμένης. τοὺς δ' 'Δθηναίους, καίπερ ἀποφαινομένους τὴν εὕρεσιν τοῦ καρποῦ τούτου γεγενημένην παρ' αὐτοῖς, ὅμως μαρτυρεῖν αὐτὸν ἑτέρωθεν κεκομισμένον εἰς τὴν 25 'Δττικήν' τὸν γὰρ τόπον τὸν ἐξ ἀρχῆς δεξάμενον

8 δοῦναι CF, παραδοῦναι Hert.
8 αὐτοὺς D ἀπὸ
τ. θεσμ. ν.
9 ἀνθρώποις ἀγαθῶν ν.
16 ἑαυτοῖς ν.
20 τὸ σπέρμα πρώτην C, τὸ σπέρμα om. AD, πρώτην om.
FGM; πρώτην τὸ σπέρμα cet.
24 παρ' αὐτοῖς om. D

την δωρεάν ταύτην Έλευσίνα προσαγορεύειν άπὸ τοῦ παρ' ἐτέρων ἐλθείν τὸ σπέρμα τοῦ σίτου xoμισθέν. οί δὲ Σικελιῶται, νησον ίεραν Δήμητρος 3 καὶ Κόρης οἰκοῦντες, εἰκὸς εἶναί φασι την δωρεάν ⁵ ταύτην πρώτοις τοῖς την προσφιλεστάτην χώραν νεμομένοις δοθηναι· ἄτοπον μὲν γὰρ ὑπάρχειν εὐκαρποτάτην αὐτην ὡς ἰδίαν ποιῆσαι, τῆς δ' εὐεργεσίας ὡς μηδὲν προσηκούση μηδ' ἐσχάτη μεταδοῦναι, καὶ ταῦτ' ἐν αὐτῆ την οἴκησιν ἔχουσαν, εἴπερ ¹⁰ καὶ τῆς Κόρης την ἁρπαγην ἐν τῆ νήσῷ ταύτη γε-886 γονέναι συμπεφώνηται. εἶναι δὲ καὶ την χώραν οἰκειοτάτην τούτοις τοῖς καρποῖς, ἐν ἦ καὶ τὸν ποιητην λέγειν

άλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, 15 πυροί καὶ κριθαί.

περί μέν οὖν Δήμητρος τοιαῦτα μυθολογοῦσι. τῶν 4 δ' άλλων θεῶν τῶν ἐκ Κρόνου και Ῥέας γενομένων φασίν οἱ Κρῆτες Ποσειδῶνα μέν πρῶτον χρήσασθαι ταῖς κατὰ θάλατταν ἐργασίαις καὶ στόλους συστή-²⁰ σασθαι, παραδόντος αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν ταύτην τοῦ Κρόνου· διὸ καὶ παραδίδοσθαι τοῖς ἐπιγινομένοις τοῦτον κύριον ὑπάρχειν τῶν κατὰ θάλατταν πραττομένων καὶ θυσίαις ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων τιμᾶσθαι. προσάπτουσι δ' αὐτῷ καὶ τὸ τοὺς ἕπ-²⁵ πους δαμάσαι πρῶτον καὶ τὴν ἐπιστήμην καταδεῖξαι τὴν περὶ τὴν ἑππικήν, ἀφ' ἦς ἕππιον αὐτὸν

2 κομισθέν Dind., κομισθέντος D, κομίσαντας C, κομίσαντα F; τον το σπέςμα... κομίσαντα M, f. del. 8 προσηκούση F, προσηκούσης cet. μηδ'] τῆδ' Iensius, del. Dind. 16 μυθολογείται CG 26 ίππειον CFG

DIODOBUS II.

5 ώνομάσθαι. τον δ' Άιδην λέγεται τα περί τας ταφάς και τάς έκφοράς και τιμάς των τεθνεώτων καταδείξαι, τον ποό του χρόνον μηδεμιάς ούσης έπιμελείας περί αύτούς. διό και των τετελευτηκότων δ θεός ούτος παρείληπται κυριεύειν, άπονεμηθείσης 5 τό παλαιόν αύτῷ τῆς τούτων ἀρχῆς καὶ φροντίδος. Περί δε της τοῦ Διός γενέσεώς τε καί βασιλείας 70 διαφωνείται. καί τινες μέν φασιν αύτον μετά την έξ άνθρώπων τοῦ Κρόνου μετάστασιν είς θεούς διαδέξασθαι την βασιλείαν, ού βία κατισχύσαντα 10 τόν πατέρα, νομίμως δε και δικαίως άξιωθέντα ταύτης τῆς τιμῆς. τινές δὲ μυθολογοῦσι τῷ Κρόνφ γενέσθαι λόγιον περί της τοῦ Διὸς γενέσεως, ὅτι παραιρήσεται την βασιλείαν αύτοῦ βιαίως δ γεννη-2 θείς παζς. διόπεο τον μέν Κρόνον τα γεννώμενα 15 παιδία πλεονάκις άφανίζειν, την δε Ρέαν άγανακτήσασαν, καί μή δυναμένην μεταθεϊναι τήν προαίρεσιν τάνδρός, τον Δία τεκοῦσαν ἐν τῆ προσαγορευομένη Ίδη κλέψαι καί δοῦναι λάθρα τοῖς Κούρησιν έκθρέψαι τοις κατοικούσι πλησίον δρους της Ίδης. 20 τούτους δ' άπενέγχαντας είς τι άντρον παραδοῦναι ταίς Νύμφαις, παρακελευσαμένους την πασαν έπι-3 μέλειαν αύτοῦ ποιεῖσθαι. αὗται δὲ μέλι καὶ γάλα μίσγουσαι τὸ παιδίον ἔθρεψαν καὶ τῆς αἰγὸς τῆς δνομαζομένης Άμαλθείας τον μαστον είς διατροφήν 25 παρείχοντο. σημεία δε πολλά μέχρι του νυν διαμένειν της γενέσεως και διατροφής του θεου τού-

1 ἀἰδη D 14 παφελεῖται CF 16 πολλάκις F 18 πφοειφημένη F 19 ^πΙδη] Δίκτη CFG (cf. p. 99, 22) 23 ποιήσασθαι CFG 25 Δμαλθαίας CFG ۱

του κατά την νησον. φερομένου μέν γάρ ύπο των 4 Κουφήτων αύτοῦ νηπίου φασίν ἀποπεσείν τὸν ἀμφαλόν περί τόν ποταμόν τόν καλούμενον Τρίτωνα, καί τὸ χωρίον τε τοῦτο καθιερωθέν ἀπὸ τοῦ τότε 5 συμβάντος Όμφαλόν προσαγορευθήναι καί τό περικείμενον πεδίον δμοίως Όμφάλειον. κατά δε την Ίδην, έν ή συνέβη τραφήναι τον θεόν, τό τε άντρον έν φ την δίαιταν είχε καθιέρωται και οί περί 387 αὐτὸ λειμῶνες δμοίως ἀνείνται περί τὴν ἀκρώρειαν 10 όντες. το δε πάντων παραδοξότατον και μυθολο- 5 γούμενον περί των μελιττών ούκ άξιον παραλιπείν. τόν γάρ θεόν φασιν άθάνατον μνήμην της πρός αύτας οίκειότητος διαφυλάξαι βουλόμενον άλλάξαι μέν την χρόαν αύτων καί ποιησαι χαλκώ χρυσοειδεί 15 παραπλησίαν, τοῦ τόπου δ' ὄντος ὑψηλοῦ καθ' ύπεφβολήν, και πνευμάτων τε μεγάλων έν αὐτῷ γινομένων καί χιόνος πολλης πιπτούσης, άνεπαισθήτους αύτας και απαθείς ποιήσαι, δυσχειμερωτάτους τόπους νεμομένας. τη θρεψάση δ' αίγι τιμάς 6 20 τέ τινας άλλας άπονεϊμαι καί την έπωνυμίαν άπ' αὐτῆς λαβεῖν, αἰγίοχον ἐπονομασθέντα. ἀνδρωθέντα δ' αὐτόν φασι πρῶτον πόλιν κτίσαι περί τὴν Δίκταν, δπου καί την γένεσιν αύτοῦ γενέσθαι μυθολογοῦσιν. ής έχλειφθείσης έν τοις υστερον χρόνοις δια-95 μένειν έτι καί νῦν ἕρματα τῶν θεμελίων.

Διενέγκαι δε τόν θεόν τοῦτον ἀπάντων ἀνδρεία 71

7*

8 Toírava] roírov CD 4 re Dind., dè cod., dià Wess. 9 avrõ Ĉ, avrdv cet. $\lambda \iota \mu \acute{e} \nu \epsilon_5$ DF 11 $\pi \epsilon_0 l \tau$. μ . ovn om. D¹ 18 avrovs II 15 xal roĩ rónov dvros D 18 noiñsai] eis rovs add. ABDE; f. às rovs 26 rovrav D

καί συνέσει καί δικαιοσύνη καί ταζς άλλαις άπάσαις άρεταϊς. διό καί παραλαβόντα την βασιλείαν παρά τοῦ Κρόνου πλεῖστα καὶ μέγιστα τὸν ἀνθρώπινον βίον εύεργετήσαι. πρώτον μέν γάρ άπάντων καταδείξαι περί των άδικημάτων το δίκαιον άλλήλοις 5 διδόναι τούς άνθρώπους και τοῦ βία τι πράττειν άποστήσαι, χρίσει δε και δικαστηρίο τας άμφισβητήσεις διαλύειν. καθόλου δε τα περί τε της εύνομίας καί της είρήνης προσαναπληρώσαι, τούς μέν άγαθούς πείθοντα, τούς δε φαύλους τη τιμωρία 10 2 καί τῷ φόβω καταπληττόμενον. Επελθεϊν δ' αὐτὸν καί την οίκουμένην σχεδόν πασαν τούς μέν ληστάς xal ἀσεβεῖς ἀναιροῦντα, τὴν δ' ἰσότητα xal τὴν δημοκρατίαν είσηγούμενον. δτε δή φασιν αὐτὸν καὶ τούς γίγαντας άνελεϊν, έν μέν Κρήτη τούς περί 15 Μύλινον, κατά δὲ τὴν Φρυγίαν τοὺς περί Τυφῶνα. 3 πρό δε της μάχης της πρός τούς έν Κρήτη γίγαντας λέγεται τὸν Δία θῦσαι βοῦν Ἡλίω καὶ Οὐρανῶ καί Γη· έπι δε των ίερων άπάντων φανηναι τα περί τούτων έπικριθέντα * έπισημαίνεται κράτος καί 20 άπόστασις άπό των πολεμίων πρός αύτούς. άκόλουθον δε τούτοις γενέσθαι τοῦ πολέμου τὸ τέλος. αύτομολήσαι μέν γάρ έκ των πολεμίων Μουσαΐον, καί τυχεϊν ωρισμένων τιμών, κατακοπήναι δ' ύπο 4 τῶν θεῶν ἅπαντας τοὺς ἀντιταξαμένους. συστῆναι 25 δε και άλλους πολέμους αύτῷ πρός γίγαντας, τῆς

1 καί σ. κ. δικαιοσύνη om. D 7 άποστηναι Schäfer 12 απασαν CFG 17 τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Κο. CFG 18 βοῦν om. Ε 20 πεοί ABCDF, παρὰ cet. ἐπικριθέντα] ἂ CF, πρῶτον cet.; πρῶτον, δι' ῶν Reiske ἐπισημαίνεσθαι Wess., ἐπισημαίνειν Dind. 21 ἀπόστασιν Wess.

.

μέν Μακεδονίας περί την Παλλήνην, της δ' Ίταλίας κατά τὸ πεδίον, δ τὸ μέν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κατακεκαυμένου τόπου Φλεγραΐον ώνομάζετο, κατά δέ τούς ύστερον χρόνους Κυμαΐον προσηγόρευον. κολα- 5 5 σθήναι δε τούς γίγαντας ύπο Διός δια την είς τούς άλλους άνθρώπους παρανομίαν και διά το ταζ 388 τοῦ σώματος ὑπεροχαῖς καὶ δώμαις πεποιθότας καταδουλουσθαι μέν τούς πλησιοχώρους, άπειθειν δέ τοις περί του δικαίου τιθεμένοις νόμοις, πόλεμον 10 δ' έχφέρειν πρός τούς διά τάς χοινάς εύεργεσίας ύπο πάντων θεούς νομιζομένους. τον δ' ούν Δία 6 λέγουσι μη μόνον άρδην έξ άνθρώπων άφανίσαι τούς άσεβείς και πονηφούς, άλλα και τοίς άφίστοις των θεων καί ήρώων, έτι δ' άνδρων τας άξίας 15 απονείμαι τιμάς. δια δε το μέγεθος των εύεργεσιών καί την ύπεροχην της δυνάμεως συμφώνως αὐτῷ παρὰ πάντων συγκεχωρησθαι τήν τε βασιλείαν είς τον άει χρόνον και την οίκησιν την έν Όλύμπω. καταδειγθήναι δε καί θυσίας αύτω συν-72 20 τελείν ύπες τούς άλλους άπαντας, και μετά την έκ γης μετάστασιν είς τον ούρανον έγγενέσθαι δόξας δικαίους έν ταΐς τῶν εὖ πεπονθότων ψυχαζς, ὡς άπάντων τῶν γινομένων κατ' οὐρανὸν οὖτος είη χύριος, λέγω δ' δμβρων τε καί βροντών καί κεραυ-25 νῶν καί των άλλων των τοιούτων. διόπερ αὐτὸν 2 προσαγορευθήναι Ζήνα μέν άπό τοῦ δοκείν τοῖς άνθρώποις αίτιον είναι τοῦ ζην, ταζς έχ τοῦ περιέχοντος εύκρασίαις τούς καρπούς άνάγοντα πρός

2 μèν om. D 4 προσηγορεύθη CFG 11 δ' om. D 14 θεῶν AD, τε θεῶν cet. 22 δικαίως A 28 τοὺς om. D

τέλος, πατέρα δὲ διὰ τὴν φροντίδα και τὴν εὔνοιαν την είς απαντας, έτι δε καί το δοκείν ώσπες άρχηγόν είναι τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ῦπατον δὲ καί βασιλέα δια την της άρχης υπεροχήν, ευβουλέα δε καί μητιέτην δια την έν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς 5 3 σύνεσιν. μυθολογούσι δε και την Άθηναν κατά την Κρήτην έκ Διός έν ταις πηγαίς του Τρίτωνος ποταμού γεννηθήναι· διὸ καὶ Τριτογένειαν όνομασθηναι. έστι δε και νυν έτι περί τας πηγας ταύτας ίερον άγιον της θεοῦ ταύτης, έν φ τόπω 10 4 την γένεσιν αύτης υπάρξαι μυθολογοῦσι. λέγουσι δε και τούς γάμους τοῦ τε Διός και τῆς Ήρας έν τη Κνωσίων χώρα γενέσθαι κατά τινα τόπον πλησίον τοῦ Θήρηνος ποταμοῦ, καθ' δν νῦν ίερόν έστιν, έν φ θυσίας κατ' ένιαυτον άγίους ύπο των 15 έγγωρίων συντελεϊσθαι, και τούς γάμους άπομιμείσθαι, παθάπερ έξ άρχης γενέσθαι παρεδόθησαν.

5 Τοῦ δὲ Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι θεὰς μὲν ᾿Αφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν "Αρτεμιν, καὶ τὰς προσ- 20 αγορευομένας "Ωρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην καὶ ᾿Αθηνῶν καὶ Μούςας, θεοὺς δὲ "Ηφαιστον καὶ "Αρην καὶ ᾿Απόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις 73 Ἐρμῆν καὶ Διόνυςον καὶ Ἡρακλέα. τούτων δ' ἑκάστω 889

8 έπονομασθηναι CFG 9 περί] παρά FG 12 τοῦ τε] τοῦ στε D, τούς τε v. 13 Κνωσσίων v. 14 Θηρινος D 16 έγχωρίων] ἰερέων add. CF 17 παρεδόθη F 18 τοῦ Dind., τοὺς cod. 19 εἰλήθυιαν (ήληθύιαν m. 1) D, εἰλίθυιαν C (- c. 73, 4) 21 τε om. D 22 καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Μούσας add. Iensius, Palladem Musas Poggius 23 Ἄρεα CFG 24 καὶ Διόνυσον καὶ Ἡρακλέα add. Iensius

μυθολογούσι τόν Δία των εύρεθέντων ύπ' αύτού καί συντελουμένων έργων τας έπιστήμας καί τας τιμάς της εύρέσεως άπονετμαι, βουλόμενον αίώνιον αύτοις περιποιήσαι μνήμην παρά πασιν άνθρώποις. 2 5 παραδοθήναι δε τη μεν Αφροδίτη τήν τε των παρθένων ήλικίαν, έν οίς χρόνοις δεί γαμείν αὐτάς, καί την άλλην έπιμέλειαν την έτι καί νῦν έν τοῖς γάμοις γινομένην μετά θυσιών καί σπονδών, ας ποιούσιν άνθρωποι τη θεφ ταύτη. προθύουσι δε 10 πρότερον άπαντες τῷ Διὶ τῷ τελείω καὶ "Ηρα τελεία διὰ τὸ τούτους ἀρχηγοὺς γεγονέναι καὶ πάντων εύρετάς, καθότι προείρηται. ταζς δε Χάρισι 3 δοθήναι την της δψεως κόσμησιν και το σχηματίζειν ξχαστον μέρος τοῦ σώματος πρός τὸ βέλτιον 15 καί προσηνές τοις θεωροῦσι, πρός δε τούτοις τό κατάρχειν εύεργεσίας καλ πάλιν άμείβεσθαι ταζς προσηχούσαις γάρισι τούς εύ ποιήσαντας. Είλεί- 4 θυιαν δε λαβείν την περί τας τικτούσας έπιμέλειαν καί θεραπείαν των έν τῷ τίκτειν κακοπαθουσών. 30 διό καί τας έν τοις τοιούτοις κινδυνευούσας γυναίκας έπικαλείσθαι μάλιστα την θεόν ταύτην. Άρτε- 5 μιν δέ φασιν εύρειν την των νηπίων παιδίων θεραπείαν και τροφάς τινας άρμοζούσας τη φύσει τῶν βρεφῶν. ἀφ' ἦς αίτίας καὶ κουροτρόφον αὐτὴν 6 25 δνομάζεσθαι. των δ' δνομαζομένων Ωφων έκάστη δοθήναι την έπώνυμον τάξιν τε καί [τοῦ] βίου διαχόσμησιν έπι τη μεγίστη των άνθρώπων ώφελεία. μηδέν γάρ είναι μάλλον δυνάμενον εύδαίμονα βίον

13 rò Iensius, rov cod. 26 rov om. D

παρασκευάσαι της εύνομίας και δίκης και ειρήνης. 7 Άθηνα δε προσάπτουσι τήν τε των έλαιων ήμέρωσιν καί φυτείαν παραδούναι τοις άνθρώποις καί. τήν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν. πρό γάρ τοῦ γενέσθαι την θεόν ταύτην ύπάρξαι μέν το γένος 5 τοῦτο τῶν δένδρων μετὰ τῆς ἄλλης ἀγρίας ὕλης, τήν μέντοι γ' έπιμέλειαν ταύτης [ούκ] είναι και τήν έμπειρίαν την έτι και νῦν γινομένην περί τούτων. 8 πρός δε τούτοις την της έσθητος κατασκευήν καί την τεπτονικήν τέχνην, έτι δε πολλά των έν ταζς 10 άλλαις έπιστήμαις είσηγήσασθαι τοις άνθρώποις. εύρειν δε και την των αύλων κατασκευήν και την διά τούτων συντελουμένην μουσικήν και το σύνολον πολλά των φιλοτέχνων έργων, άφ' ών έργά-74 νην αύτην προσαγορεύεσθαι. ταις δε Μούσαις δο- 15 θήναι παρά τοῦ πατρός την τῶν γραμμάτων εύρεσιν καί την των έπων σύνθεσιν την προσαγορευομένην 390 ποιητικήν. ποός δε τούς λέγοντας, ότι Σύοοι μεν εύφεταί τῶν γραμμάτων είσι, παρὰ δὲ τούτων Φοίνικες μαθόντες τοις Έλλησι παραδεδώκασιν, ούτοι 20 δ' είσιν οί μετὰ Κάδμου πλεύσαντες είς την Εὐρώπην, καί διὰ τοῦτο τοὺς Έλληνας τὰ γράμματα Φοινίκεια προσαγορεύειν, φασί τους Φοίνικας ούκ έξ άρχης εύρειν, άλλὰ τοὺς τύπους τῶν γραμμάτων μεταθείναι μόνον, και τη τε γραφη ταύτη τούς 25 πλείστους των άνθρώπων χρήσασθαι και διά τουτο 2 τυχείν τῆς προειρημένης προσηγορίας. ήθφαιστον δε λέγουσιν εύρετην γενέσθαι της περί τον σίδη-

7 ούκ delevi 11 ήγήσασθαι D 23 φοινίκια cod. (c. 58, 3) 25 τε om. v. 1

١

1

ρον έργασίας άπάσης και της περί τον χαλκόν και χουσόν και άργυρον και των άλλων δσα την έκ του πυρός έργασίαν έπιδέχεται, καί τας άλλας δε χρείας τάς τοῦ πυρός ἀπάσας προσεξευρεῖν καὶ παραδοῦ-5 ναι τοΐς τε τὰς τέχνας έργαζομένοις καί τοΐς άλλοις απασιν ανθρώποις. διόπερ οί των τεγνων τούτων 3 δημιουργοί τάς εύχάς και θυσίας τούτω τῶ θεῷ μάλιστα ποιούσι, καί το πύο ούτοί τε και πάντες άνθρωποι προσαγορεύουσιν ήθφαιστον, είς μνήμην 10 καί τιμήν άθάνατον τιθέμενοι την έξ άρχης το χοινφ βίφ δεδομένην εύεργεσίαν. τον Άρην δà 4 μυθολογούσι πρώτον κατασκευάσαι πανοπλίαν καλ στρατιώτας χαθοπλίσαι χαί την έν ταζς μάχαις έναγώνιον ένέργειαν είσηγήσασθαι, φονεύοντα τούς 15 άπειθοῦντας τοις θεοῖς. 'Απόλλωνα δὲ τῆς πιθάρας 5 εύρετην άναγορεύουσι καί της κατ' αύτην μουσικης. έτι δε την ίατρικην έπιστήμην έξενεγκειν δια της μαντικης τέχνης γινομένην, δι' ής το παλαιον συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τούς άρρωστοῦντας. 20 εύρετην δε και τοῦ τόξου γενόμενον διδάξαι τοὺς έγχωρίους τὰ περί την τοξείαν, ἀφ' ἧς αίτίας μάλιστα παρά τοις Κρησίν έζηλωσθαι την τοξικήν καί τὸ τόξον Κρητικὸν ὀνομασθῆναι. Ἀπόλλωνος δὲ 6 καί Κορωνίδος Άσκληπιον γενηθέντα, καί πολλά 25 παρά τοῦ πατρός τῶν είς ἰατρικήν μαθόντα, προσεξευφείν τήν τε χειφουργίαν και τας των φαρμάκων σκευασίας και διζών δυνάμεις, και καθόλου

5 τε om. D 6 διόπες] δι απες D of Dind., οί τε cod. 8 πάντες DF, πάντες οί cet. 23 Κςητικόν Bochartus, Σκυθικόν cod. 24 γεννηθέντα D

προβιβάσαι την τέχνην έπι τοσούτον, ώστε ώς άρ-75 γηγόν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι. τῷ δ' Έρμῆ προσάπτουσι τας έν τοις πολέμοις γινομένας έπι-391 κηρυκείας καl διαλλαγάς καl σπονδάς καl το τούτων σύσσημον κηρύκειον, δ φορείν είώθασιν οί 5 περί των τοιούτων τούς λόγους ποιούμενοι καί δια τούτου τυγγάνοντες παρά τοις πολεμίοις άσφαλείας. δθεν δή καί κοινόν Έρμην ώνομάσθαι, διά τό τήν ώφέλειαν άμφοτέροις είναι κοινήν τοις έν τῷ πο-2 λέμω την είρηνην μεταλαμβάνουσι. φασί δ' αὐτόν 10 καί μέτρα καί σταθμά καί τὰ διὰ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρώτον έπινοησαι καί τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. παραδεδόσθαι δ' αύτον και κήουκα των θεων, έτι δ' άγγελον άριστον διά το σαφώς αύτον έκαστα των είς έντολην δοθέντων 15 έρμηνεύειν ἀφ' οὖ καὶ τετευχέναι τῆς προσηγορίας αύτον ταύτης, ούχ εύρετην των όνομάτων και λέξεων γενόμενον, ως τινές φασιν, άλλά το της άπαγγελίας άρτιον καί σαφές έκπεπονηκότα περιττότερον 3 των άλλων. είσηγητήν δ' αύτον και παλαίστρας 20 γενέσθαι, καί την από της χελώνης λύραν έπινοησαι μετά την 'Απόλλωνος πρός Μαρσύαν σύγκρισιν, καθ' ήν λέγεται τον Άπόλλωνα νικήσαντα καί τιμωρίαν ύπεο την άξίαν λαβόντα παρά τοῦ λειφθέντος μεταμεληθήναι, καί τάς έκ τής κιθάρας χορδάς έκρή-25 ξαντα μέχρι τινός χρόνου της έν αύτη μουσικής 4 άποστηναι. Διόνυσον δε μυθολογούσιν εύρετην γενέσθαι της τ' άμπέλου και της περί ταύτην έργα-

7 τούτων D, τοῦτο F 15 σαφῶς] καλῶς CFGM 18 ἐπαγγελίας D 28 τῆς τ' DF, τῆς cet.

σίας, έτι δ' οίνοποιίας και τοῦ πολλούς τῶν ἐκ τῆς όπώρας καρπων άποθησαυρίζεσθαι και τάς χρείας καί τάς τροφάς παρέχεσθαι τοις άνθρώποις έπί πολύν χρόνον. τοῦτον δὲ τὸν θεὸν γεγονέναι φα-5 σίν έκ Διός καί Φερσεφόνης κατά την Κρήτην, δν Όρφεύς κατά τάς τελετάς παρέδωκε διασπώμενον ύπό των Τιτάνων πλείονας γαο Διονύσους συμβαίνει γεγονέναι, περί ων ήμεις σαφέστερον τα κατά μέρος έν οίκειοτέροις καιροΐς άναγεγράφαμεν. οί 5 10 δ' ούν Κρητες της παρ' αυτοίς γενέσεως του θεου πειρώνται σημεία φέρειν, λέγοντες ότι περί την Κρήτην δύο νήσους κτίσας έπι των καλουμένων διδύμων κόλπων Διονυσιάδας ἀφ' έαυτοῦ προσηγόρευσεν, δπερ μηδαμού της οίκουμένης αύτον έτέρωθι 15 πεποιηκέναι. Hoanléa δè μυθολογοῦσιν ἐκ Διός 76 γενέσθαι παμπόλλοις έτεσι πρότερον τοῦ γεννηθέν-392 τος [περ] την Άργείαν] έξ Άλκμήνης. τοῦτον δέ μητρός μέν μη παρειληφέναι τίνος ήν, αύτό δέ μόνον δτι δώμη σώματος πολύ των άπάντων διενεγκών 30 έπηλθε την οίκουμένην, κολάζων μέν τους άδίκους, άναιφων δε τά την χώφαν άσίκητον ποιουντα θηφία. πασι δ' άνθρώποις την έλευθερίαν περιποιήσας άήττητος μέν έγένετο καί άτρωτος, δια δέ τας εύεργεσίας άθανάτου τιμής έτυχε παρ' άνθρώποις. τον 2 25 δ' έξ 'Αλκμήνης 'Ηρακλέα παντελώς νεώτερον όντα, καί ξηλωτήν γενόμενον της του παλαιού προαιρέ-

1 τοῦ Reiske, τοὺς cod. 2 ἀποθησαυρίζειν CFG καὶ τὰς — παρέχεσθαι om. ADEN 12 διδύμων om. CFM 17 περί τὴν Άργείαν om. ADEFGN 19 διενέγκας CF 26 γενόμενον — p. 108, 1 τυχείν om. F; ζηλωτὴν τῆς ἀρετῆς τυχείν τε τῆς AEGN

σεως, διά τάς αύτάς αίτίας τυχείν τε της άθανασίας και χρόνων έγγενομένων δια την δμωνυμίαν δόξαι τον αύτον είναι, καί τας τοῦ προτέρου πράξεις είς τοῦτον μεταπεσείν, άγνοούντων των πολλών τάληθές. δμολογούσι δε του παλαιοτέρου θεού 5 κατὰ την Αίγυπτον πράξεις τε καί τιμάς έπιφανεστάτας διαμένειν και πόλιν ύπ' έκείνου κτισθεϊσαν. 3 Βριτόμαρτιν δέ την προσαγορευομένην Δίκτυνναν μυθολογούσι γενέσθαι μεν έν Καινοί της Κρήτης έκ Διός και Κάρμης της Εύβούλου τοῦ γεννηθέντος 10 έκ Δήμητρος. ταύτην δ' ευρέτιν γενομένην δικτύων τών είς κυνηγίαν προσαγορευθήναι Δίκτυνναν, καί τάς μέν διατριβάς ποιήσασθαι μετά της Άρτέμιδος, άφ' ής αίτίας ένίους δοκείν την αύτην είναι Δίκτυν-עמי דב אמל "Agrephy, Dusians of אמל אמשי אמדמ- 15 σκευαίς τετιμήσθαι παρά τοίς Κρησί την θεών ταύτην. 4 τούς δ' ίστοροῦντας αὐτὴν ἀνομάσθαι Δίκτυνναν άπό τοῦ συμφυγεῖν εἰς άλιευτικά δίκτυα, διωκομένην ύπο Μίνω συνουσίας ένεκα, διημαρτηκέναι της άληθείας. ούτε γάρ την θεόν είς τοιαύτην άσθέ- 20 νειαν έλθεϊν πιθανόν ύπάρχειν ώστε προσδεηθήναι της παρ' άνθρώπων βοηθείας, του μεγίστου των θεῶν οὖσαν θυγατέρα, οὔτε τῷ Μίνω δίκαιον προσάπτειν τοιαύτην άσέβειαν, παραδεδομένω συμφώνως δικαίαν προαίρεσιν και βίον έπαινούμενον έζηλω-25 77 χέναι. Πλοῦτον δὲ γενέσθαι φασίν ἐν Τριπόλω τῆς Κρήτης έκ Δήμητρος και Ίασίωνος, διττῶς ίστο-

5 μυθολογοῦσι DG 7 κτισθῆναι CFGM 10 χάρμης D 11 εὐρετὴν CD 12 κυνήγια G 15 δε] τε cod. 26 τριπόδφ cod., corr. Rhod. ουμένης αὐτοῦ τῆς γενέσεως. οἱ μὲν γάρ φασι τὴν γῆν σπαρείσαν ὑπὸ Ἰασίωνος καὶ τυγχάνουσαν ἐπιμελείας τῆς προσηκούσης ἀνεῖναι τοσοῦτο πλῆθος καρπῶν, ῶστε τοὺς ἰδόντας ίδιου ὄνομα θέσθαι τῷ 5 πλήθει τῶν γενομένων καρπῶν καὶ προσαγορεῦσαι πλοῦτον. διὸ καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις παραδόσιμον 393 γενέσθαι τὸ τοὺς πλείω τῶν ἰκανῶν κτησαμένους ἔχειν πλοῦτον. ἔνιοι δὲ μυθολογοῦσιν ἐκ Δήμητρος 2 καὶ Ἰασίωνος γενέσθαι παίδα Πλοῦτον ὀνομαζόμε-10 νον, ὃν πρῶτον ἐπιμέλειαν βίου καὶ χρημάτων ἀθροισμὸν καὶ φυλακὴν εἰσηγήσασθαι, τῶν πρὸ τοῦ πάντων ὀλιγώρως ἐχόντων περὶ τὸ σωρεύειν καὶ τηρεῖν ἐπιμελῶς χρημάτων πλῆθος.

Περί μέν οὖν τῶν θεῶν οἱ Κρῆτες τῶν παρ' 3 15 αὐτοῖς λεγομένων γεννηθῆναι τοιαῦτα μυθολογοῦσι· τὰς δὲ τιμὰς καὶ θυσίας καὶ τὰς περί τὰ μυστήρια τελετὰς ἐκ Κρήτης εἰς τοὺς ἄἰλους ἀνθρώπους παραδεδόσθαι λέγοντες τοῦτο φέρουσιν, ὡς οἰονται, μέγιστον τεκμήριον· τήν τε γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐν 80 Ἐλευσῖνι γινομένην τελετήν, ἐπιφανεστάτην σχεδὸν οὖσαν ἀπασῶν, καὶ τὴν ἐν Σαμοθράκη καὶ τὴν ἐν Θράκη ἐν τοῖς Κίκοσιν, ὅθεν ὁ καταδείξας Όρφεὺς ἡν, μυστικῶς παραδίδοσθαι, κατὰ δὲ τὴν Κρήτην ἐν Κνωσῷ νόμιμον ἐξ ἀρχαίων εἶναι φανερῶς τὰς 15 τελετὰς ταύτας πᾶσι παραδίδοσθαι, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἅλλοις ἐν ἀπορρήτῷ παραδιδόμενα παρ' αὐτοῖς

2 τυχοῦσαν CFG 4 όν. Θέσθαι] ὀνομάζεσθαι D 6 έπιγενομένοις D 10 öν om. D 12 το] τοῦ C 20 γενομένην D 21 έν Σαμοθράκη καὶ τὴν om. CFGM 22 ὁ om. D 24 κνώσσω D, κνωσσῷ v. 25 παραδεδομένα CFG

.

μηδένα χρύπτειν των βουλομένων τὰ τοιαῦτα γι-4 νώσκειν. των γάρ θεων φασι τούς πλείστους έκ της Κρήτης δρμηθέντας έπιέναι πολλά μέρη της οίχουμένης, εύεργετοῦντας τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταδιδόντας έκάστοις της έκ των ίδίων εύρημάτων 5 ώφελείας. Δήμητραν μέν γάρ περαιωθείσαν είς την Άττικήν έκείθεν είς Σικελίαν άπαφαι, καί μετά ταῦτ' εἰς Αίνυπτον. ἐν δὲ τούτοις τοῖς τόποις μάλιστα τόν τοῦ σίτου χαρπόν παραδοῦσαν χαὶ τὰ περί τον σπόρον διδάξασαν μεγάλων τιμών τυχείν 10 5 παρά τοις εύ παθοῦσιν. δμοίως δ' Αφροδίτην ένδιατρίψαι τῆς μέν Σικελίας περί τον Έρυκα, των δε νήσων περί Κύθηρα και Πάφον της Κύπρου, τῆς δὲ 'Ασίας περί την Συρίαν. διὰ δὲ την έπιφάνειαν καί την έπι πλέον έπιδημίαν αὐτης τοὺς 15 έγγωρίους έξιδιάζεσθαι την θεόν, καλοῦντας Άφροδίτην Έρυκίνην και Κυθέρειαν και Παφίαν, έτι δε 6 καί Συρίαν. ωσαύτως δε τον μεν Απόλλωνα πλείστον χρόνον φανήναι περί Δήλον καί Λυκίαν καί Δελφούς, την δ' Αρτεμιν περί την Έφεσον καί τον 20 Πόντον, έτι δε την Περσίδα και την Κρήτην. διό-7 πεο άπό των τόπων ή πράξεων των παρ' έκάστοις συντελεσθεισών τον μέν Δήλιον και Λύκιον και Πύθιον δνομάζεσθαι, την δ' Έφεσίαν και Κρησίαν, έτι δὲ Ταυροπόλον καὶ Περσίαν, ἀμφοτέρων ἐν 25 8 Κρήτη γεγεννημένων. τιμάται δε και παρά τοις 394

5 παφαδιδόντας CF, μεταπαφαδιδόντας D 17 κυθηφίαν D πάφειαν D, παφείαν CF 23 και Λύκιον om. D 25 Πέφσειαν edit. 26 γεγενημένων cod., corr. Schäfer δε] γας C

Πέρσαις ή θεός αύτη διαφερόντως, και μυστήρια ποιούσιν οί βάρβαροι, συντελούμενα πας' έτέροις μέχρι των νῦν χρόνων 'Αρτέμιδι Περσία. παραπλήσια δὲ μυθολογοῦσι και περί των άλλων θεῶν, 5 περί ὦν ἡμιν ἀναγράφειν μακρόν ἂν είη, τοῖς δ' ἀναγινώσκουσι παντελῶς ἀσύνοπτον.

Μετά δε τάς των θεών γενέσεις ύστερον πολ-78 λαίς γενεαίς φασι γενέσθαι κατά την Κρήτην ήρωας ούκ όλίγους, ών ύπάρχειν έπιφανεστάτους τούς 10 περί Μίνω και Ραδάμανθυν και Σαρπηδόνα. τούτους γάρ μυθολογούσιν έκ Διός γεγεννήσθαι καί τῆς 'Αγήνορος Εὐρώπης, ῆν φασιν ἐπὶ ταύρου διαχομισθήναι προνοία θεών είς την Κρήτην. Μίνω 2 μέν ούν πρεσβύτατον όντα βασιλεῦσαι τῆς νήσου, 15 καί κτίσαι πόλεις ούκ όλίγας έν αύτη, τούτων δ' έπιφανεστάτας τρείς. Κνωσόν μέν έν τοίς πρός την 'Ασίαν νεύουσι μέρεσι της νήσου, Φαιστόν δ' έπλ θαλάττης έστραμμένην έπὶ μεσημβρίαν, Κυδωνίαν δ' έν τοις ποος έσπέραν [κεκλιμένοις] τόποις κατ' 20 άντικού της Πελοπουνήσου. Θείναι δε και νόμους 3 τοῖς Κρησίν οὐκ ὀλίγους, προσποιούμενον παρά Διός τοῦ πατρός λαμβάνειν, συνερχόμενον είς λόγους αύτῷ κατά τι σπήλαιον. κτήσασθαι δε καί δύναμιν ναυτικήν μεγάλην, και των τε νήσων τας 25 πλείστας καταστρέψασθαι καὶ πρῶτον τῶν Ἐλλήνων θαλαττοπρατήσαι. μεγάλην δε δόξαν περιποιησάμε- 4

2 τὰ πας' ἐτέςοις συντελούμενα ν. 3 Πεςσεία D 5 ἡμίν] ἡμίν μέν f. 6 εὐσύνοπτον cod., corr. Schäfer 10 καὶ Σαρπηδόνα om. v. 11 γεγενῆσθαι D 12 κομισθῆναι CF 16 κνῶσσον D, κνωσσόν ν. 18 ἐπὶ μ.] περὶ μ. D 19 κεκλιμένοις om. D (c. 66, 5) 23 κτίσασθαι D νον έπ' άνδρεία καὶ δικαιοσύνη, καταστρέψαι τὸν βίον ἐν Σικελία κατὰ τὴν ἐπὶ Κώκαλον στρατείαν, περὶ ἦς τὰ κατὰ μέρος ἀνεγράψαμεν ὅτε τὰ περὶ Δαίδαλον ἀνεγράφομεν, δι' ὃν καὶ τὴν στρατείαν συνέβη γενέσθαι.

79 'Ραδάμανθυν δε λέγουσι τάς τε χρίσεις πάντων δικαιοτάτας πεποιήσθαι καί τοις λησταις καί άσεβέσι καί τοις άλλοις κακούργοις απαραίτητον έπενηνοχέναι τιμωρίαν. κατακτήσασθαι δε και νήσους ούκ όλίγας καί τῆς Άσίας πολλήν τῆς παραθαλατ- 10 τίου χώρας, απάντων έκουσίως παραδιδόντων έαυτούς διά την δικαιοσύνην. τον δε Ραδάμανθυν Έρύθρω μέν ένι των αύτοῦ παίδων παραδοῦναι την βασιλείαν των δι' έκεινον Έρυθρων δνομασθεισων, Οίνοπίωνι δε τῷ 'Αριάδνης της Μίνω Χίον 15 έγχειρίσαι φασίν, δν ένιοι μυθολογούσι Διονύσου γενόμενον μαθείν παρά τοῦ πατρός τὰ περί την 395 2 οίνοποιίαν. των δ' άλλων των περί αύτον ήγεμόνων έχάστω νησον η πόλιν δωρήσασθαι λέγουσι τον 'Ραδάμανθυν, Θόαντι μέν Λημνον, Ένυει δέ 20 Κύονον, Σταφύλω δε Πεπάρηθον, Εὐάνθει δε Μαοώνειαν, 'Αλκαίω δε Πάρον, 'Ανίωνι δε Δηλον, 'Ανδρεί δε την απ' έκείνου κληθείσαν "Ανδρον. δια δε την ύπερβολην της περί αυτόν δικαιοσύνης μεμυθολογήσθαι δικαστήν αύτον άποδεδείχθαι καθ' 25 άδου καί διακρίνειν τούς εύσεβείς και τούς πονη-

8 ὅτε] ὅταν CD
8 ἐνηνοχέναι cod., corr. Hertl.
13 αυτοῦ D, ἑαυτοῦ v.
17 τὰ περί om. FG
20 Ἐνυεῖ δὲ
K. O. Müller, ἔνιοι δὲ ABD, ἐγυεῖ II
21 Κύρνον] Σκῦρον Rochette (Hom. I 668)
Σταφύλφ Heyne, Παμφύλω
cod.
Εὐάνθει Wess., Εὐαμβεῖ cod.

ρούς. τετευχέναι δὲ τῆς αὐτῆς τιμῆς καὶ τὸν Μίνω, βεβασιλευχότα νομιμώτατα χαὶ μάλιστα διχαιοσύνης πεφοοντικότα. τον δε τρίτον άδελφον Σαρπηδόνα 3 φασί μετὰ δυνάμεως είς την Άσίαν διαβάντα κατα-5 κτήσασθαι τούς περί Λυκίαν τόπους. Εύανδρον δέ γενόμενον υίον αύτοῦ διαδέξασθαι την έν Λυκία βασιλείαν, και γήμαντα Δηιδάμειαν την Βελλεροφόντου τεκνῶσαι Σαρπηδόνα τον έπι Τροίαν μέν στρατεύσαντα [μετ' Άγαμέμνονος], ύπό τινων δέ 10 Διός υίδν δνομαζόμενον. Μίνφ δέ φασιν υίους 4 γενέσθαι Δευκαλίωνά τε καί Μόλον και Δευκαλίωνος μέν Ίδομενέα, Μόλου δε Μηριόνην υπάρξαι. τούτους δε ναυσίν ένενήχοντα στρατεῦσαι μετ' Άγαμέμνονος είς Ίλιον, και διασωθέντας είς την πατρίδα 15 τελευτήσαι και ταφής έπιφανοῦς ἀξιωθήναι και τιμῶν άθανάτων. καί τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῆ Κνωσῷ δειχνύουσιν, έπιγραφήν έχοντα τοιάνδε,

Κνωσίου Ίδομενῆος δρα τάφον. αὐτὰρ ἐγώ τοι πλησίον ΐδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

20 τούτους μέν ούν ώς ήρωας έπιφανεϊς τιμῶσιν οί Κρῆτες διαφερόντως, θύοντες και κατὰ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνους ἐπικαλούμενοι βοηθούς.

Τούτων δ' ήμϊν διευχρινημένων λείπεται περί 80 των έπιμιχθέντων έθνων τοϊς Κρησί διελθεϊν. ὅτι 25 μεν ούν πρωτοι κατώχησαν την νησον οί προσαγορευθέντες μεν Έπεόχρητες, δοχούντες δ' ύπάρχειν

9 μετ' Άγαμέμνονος del. Dind., κατ' Άγ. Wess. 12 ήδομενέα D 13 ένενήκοντα] όγδοήκοντα AG et Hom. B 652 16 κνώσω D, κνωσσῷ v. 18 Κνωσσίου CFG ήδομενῆος D

DIODOBUS II.

αὐτόχθονες, προειρήκαμεν. μετὰ δὲ τούτους πολλαΐς γενεαίς ύστερον Πελασγοί πλανώμενοι δια τας συνεχείς στρατείας καί μεταναστάσεις καταντήσαντες είς την Κρήτην μέρος της νήσου κατώκησαν. 2 τρίτον δε γένος φασί των Δωριέων παραβαλεϊν είς 5 την νήσον ήγουμένου Τεκτάμου του Δώρου. τούτου δε τοῦ λαοῦ μέρος τὸ μεν πλέον άθροισθηναι 396 λέγουσιν έκ των περί τον Όλυμπον τόπων, το δέ τι μέρος έκ των κατά την Λακωνικήν Άχαιων διά τό την άφορμην τόν Δώρον έχ των περί Μαλέαν 10 τόπων ποιήσαι. τέταρτον δε γένος συμμιγήναί φασιν είς την Κρήτην μιγάδων βαρβάρων των δια τον χρόνον έξομοιωθέντων τη διαλέκτω τοις έγχωρίοις 8 Έλλησι. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς περί Μίνω καί Ῥαδάμανθυν ίσχύσαντας ύπό μίαν άγαγειν συντέλειαν 15 τὰ έθνη τὰ κατὰ την νησον. τὸ δὲ τελευταΐον μετὰ την κάθοδον των Ηρακλειδων Άργειοι και Λακεδαιμόνιοι πέμποντες αποικίας άλλας τέ τινας νήσους έχτισαν χαί ταύτης τῆς νήσου χαταχτησάμενοι πόλεις τινάς ώχησαν έν αύταις. περί ών τα χατά 20 4 μέρος έν τοῖς ίδίοις χρόνοις άναγράψομεν. έπεί δε τῶν τὰ Κοητικά γεγραφότων οί πλεϊστοι διαφωνοῦσι ποὸς ἀλλήλους, οὐ χρή θαυμάζειν ἐὰν μή πασιν δμολογούμενα λέγωμεν. τοις γάο τα πιθανώτερα λέγουσι καὶ μάλιστα πιστευομένοις ἐπηκο- 25 λουθήσαμεν, & μέν Ἐπιμενίδη τῷ θεολόγω προσ-

σχόντες, ἂ δὲ Δωσιάδη και Σωσικράτει και Λαοσθενίδα.

Έπει δε περί Κρήτης ίκανως διήλθομεν, περί81 τῆς Λέσβου νῦν λέγειν ἐπιχειρήσομεν. ταύτην γὰρ 5 την νήσον το παλαιον φχησε πλείω γένη, πολλών μεταναστάσεων έν αὐτῆ γενομένων. ἐρήμου γὰρ ούσης αὐτῆς πρώτους Πελασγούς κατασχεϊν αὐτὴν τοιφδέ τινι τρόπφ. Ξάνθος δ Τριόπου των έξ Άρ- 2 γους Πελασγών βασιλεύων, και κατασχών μέρος τι 10 τῆς Λυκίας χώρας, τὸ μέν πρῶτον ἐν αὐτῆ κατοικῶν έβασίλευε τῶν συνακολουθησάντων Πελασγῶν, ύστερον δε περαιωθείς είς την Λέσβον ούσαν έρημον την μέν χώραν τοις λαοις έμέρισε, την δε νησον από των κατοικούντων αύτην Πελασγίαν ωνό-15 μασε, τὸ πρὸ τοῦ καλουμένην Ίσσαν. ὕστερον δὲ 3 397 γενεαίς έπτα γενομένου τοῦ κατα Δευκαλίωνα κατακλυσμοῦ καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ἀπολομένων, συνέβη και την Λέσβον δια την έπομβρίαν έρημωθηναι. μετά δε ταῦτα Μακαρεύς είς αὐτην ἀφικό-20 μενος, καί τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας, κατφκησεν αὐτήν. ἦν δ' δ Μακαρεὺς υίὸς μὲν Κρινάκου 4 τοῦ Διός, ῶς φησιν Ήσίοδος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ποιητῶν, κατοικῶν δ' ἐν ἀλένω τῆς τότε μὲν Ἰάδος, νῦν δ' 'Αχαίας καλουμένης. είχε δε λαούς ήθροι-25 σμένους, τούς μεν Ίωνας, τούς δ' έξ άλλων έθνων παντοδαπῶν συνερουηκότας. και τὸ μέν πρώτον 5 την Λέσβον κατώκησε, μετά δε ταυτα άει μαλλον

1 Λαοσθενίδα] Άγλαοσθένει C. Robert 9 καί om. CF 10 έν αντῷ CFG 15 ^{*}Ισαν CFG 20 κατώκισεν D 23 Ωλένφ] ολενω D

αύξόμενος διά τε την άρετην της νήσου και την ίδίαν έπιείκειάν τε καί δικαιοσύνην τάς σύνεγγυς νήσους κατεκτάτο, καί διεμέριζε την χώραν έρημον 6 ούσαν. κατά δε τούτους τους χρόνους Λέσβος ό Λαπίθου τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἱππότου κατά τι πυθό-5 γρηστον μετ' οίκητόρων πλεύσας είς την προειρημένην νήσον, και γήμας την θυγατέρα τοῦ Μακα**φέως Μήθυμναν, κοινη κατώκησε, γενόμενος δ'** έπιφανής άνήρ τήν τε νησον Λέσβον ωνόμασεν άφ' έαυτοῦ καὶ τοὺς λαοὺς Λεσβίους προσηγόρευσε. 10 7 Μακαρεϊ δε θυγατέρες έγένοντο σύν άλλαις Μυτιλήνη καί Μήθυμνα, ἀφ' ὧν αί πόλεις ἔσχον την προσηγορίαν. δ δε Μακαρεύς επιβαλλόμενος τας σύνεγγυς νήσους ίδίας κατασκευάζειν έξέπεμψεν άποικίαν είς πρώτην την Χίον, ένλ των έαυτοῦ παί- 15 8 δων παραδούς την ήγεμονίαν μετά δε ταῦτα είς την Σάμον έτερον έξέπεμψε τον δνομαζόμενον Κυδρόλαον, δε έν ταύτη κατοικήσας καλ την νησον κατακληφουχήσας έβασίλευεν αὐτῆς. τρίτην δὲ τὴν 398 Κῶ κατοικίσας ἀπέδειξεν αὐτῆς βασιλέα Νέανδρου 20 έξῆς δ' είς την Ῥόδον Λεύκιππον έξέπεμψε μετα συγνών οίκητόρων, ούς οί την Ρόδον κατοικούντες διά την σπάνιν των άνδρων άσμενοι προσεδέξαντο καί κοινη την νησον φχησαν.

82

Την δ' άντιπέρας τῶν νήσων κατ' έκείνους τοὺς 25 καιροὺς συνέβη διὰ τὸν κατακλυσμὸν μεγάλας καὶ

2 ίδίαν] ἄλλην DG 4 ὁ Λίόλου τοῦ Λαπίθου CGM 9 νῆσον om. D 10 ποοσηγόρευσε] ἀνόμασε CF 11 μιτυλίνη D, μιτύλη FG, μιτυλήνη cet. 12 μίθυμνα D 13 ἐπιβαλόμενος v. 17 χυδρολλον DG 19 ἐβασίλευσεν II 20 κατοιπήσας cod., corr. Iensius

δεινάς κατασχεϊν άτυχίας. διά μέν γάρ τάς έπομβρίας έπὶ πολλούς χρόνους έφθαρμένων τῶν καρπῶν σπάνις τε τῶν ἐπιτηδείων ὑπῆρχε καὶ λοιμική κατάστασις έπειχε τας πόλεις δια την τοῦ άέρος 5 φθοράν. αί δὲ νῆσοι διαπνεόμεναι και τον ἀέρα 2 παρεχόμεναι τοις ένοιχούσιν ύγιεινόν, έτι δε τοις καρποίς έπιτυγγάνουσαι, άει μαλλον εύπορίας έγεμον, καί ταχύ τούς κατοικούντας αὐτὰς μακαρίους έποίησαν. διο και μακάρων ώνομάσθησαν νησοι, 10 τῆς εὐπορίας τῶν ἀγαθῶν αἰτίας γενομένης τῆς προσηγορίας. Ενιοι δέ φασιν αύτας μακάρων νή-3 σους ώνομάσθαι άπο Μακαρέως [καί Ίωνος] ύπο των παίδων τούτων δυναστευσάντων [αύτων]. καθόλου δ' αί προειρημέναι νησοι διήνεγκαν εύδαι-15 μονία μάλιστα των σύνεγγυς κειμένων ου μόνον κατά τούς άρχαίους χρόνους, άλλά καί κατά την ήμετέραν ήλικίαν άρετῆ γάρ χώρας καὶ τόπων εὐ- 4 καιρίαις, έτι δ' άέρων κράσει, καλλιστεύουσαι κατά λόγον καλοῦνται καὶ πρὸς ἀλήθειαν είσιν εὐδαί-20 μονες. αύτος δ' δ Μακαρεύς έν τη Λέσβω βασιλεύων [πρῶτον μέν] νόμον έγραψε πολλά τῶν κοινη συμφερόντων περιέχοντα, ώνόμασε δ' αὐτὸν λέοντα, άπο της του ζώου δυνάμεως και άλκης θέμενος την προσηγορίαν.

25

Υστερου δε της κατά την Λέσβου άποικίας ίκα-83 νοίς τισι χρόνοις συνέβη την νήσου την όνομαζο-

7 ἀεὶ add. Dind. 12 ἀπὸ] τῶν add. Α καὶ Ἰωνος del. Wurm *ὑπὸ] οm. Α, ἀπὸ cet. 13 *τῶν παίδων τούτων] τούτων τῶν παίδων CD, παίδων τῶν AFG αὐτῶν om. BCD 15 μάλιστα om. CGM 17 εὐπαιρία CFG 21 πρῶτον μὲν del. Bek.; πρῶτος νόμον μὲν f.

μένην Τένεδον κατοικισθηναι τοιφδέ τινι τρόπφ. Τέννης ήν υίος μεν Κύχνου τοῦ βασιλεύσαντος Κολώνης της έν τη Τοφάδι, άνηο δ' έπίσημος δι' άρε-2 τήν. ούτος οίκήτορας άθροίσας και την δρμην έκ τῆς ἀντιπέρας ἠπείρου ποιησάμενος, χατελάβετο 5 νησον έρημον ούσαν την όνομαζομένην Λεύχοφουν. κατακληρουγήσας δ' αύτην τοις ύπ' αύτον ταττομένοις, καί κτίσας έν αὐτη πόλιν, ἀνόμασεν ἀφ' 3 έαυτοῦ Τένεδον. πολιτευόμενος δὲ καλῶς καὶ πολλὰ τούς έγχωρίους εὐεργετήσας ζῶν μὲν μεγάλης ἀπο- 10 δογής ετύγγανε, τελευτήσας δ' άθανάτων τιμών ήξιώθη καί γάρ τέμενος αύτοῦ κατεσκεύασαν καί θυσίαις ώς θεόν έτίμων, ας διετέλουν θύοντες μέ-4 χρι τῶν νεωτέρων χαιρῶν. ΄οὐ παραλειπτέον δ' 399 ήμιν περί των παρά τοις Τενεδίοις μυθολογουμέ- 15 νων περί τοῦ κτίσαντος την πόλιν Τέννου. Κύκνον γάο φασι τόν πατέρα πιστεύσαντα γυναικός διαβολαῖς ἀδίχοις τὸν υίὸν Τέννην εἰς λάρναχα θέντα καταποντίσαι ταύτην δ' ύπο τοῦ κλύδωνος φερομένην προσενεχθήναι τη Τενέδω, και τον Τέννην 20 παραδόξως σωθέντα θεῶν τινος προνοία τῆς νήσου βασιλεύσαι, καί γενόμενον έπιφανή διά την δικαιοσύνην καί τὰς ἅλλας ἀρετὰς τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. κατὰ δὲ τὰς τῆς μητουιᾶς διαβολὰς αὐλητοῦ τινος ψευδώς καταμαρτυρήσαντος, νόμιμον έθεντο 25 5 μηδένα αύλητην είς το τέμενος είσιέναι. κατά δε τούς Τρωικούς χρόνους 'Αχιλλέως τον Τέννην άνελόντος καθ' δν καιρον έπόρθησαν οι Έλληνες την

2 Τένης Dind.
 4 ἀθροίσας οἰκήτορας ν.
 6 οὖσαν
 om. CFG
 18 ἐνθέντα CFG
 21 θεοῦ FG

Τένεδον, νόμον έθεσαν οί Τενέδιοι μηδένα έξειναι έν τῷ τεμένει τοῦ κτίστου ὀνομάσαι Ἀχιλλέα. περὶ μὲν οὖν τῆς Τενέδου καὶ τῶν ἐν αὐτῆ τὸ παλαιὸν οἰκησάντων τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

Έπει δε περί των άξιολογωτάτων νήσων διήλθο-84 5 μεν, περί των έλαττόνων άναγράψομεν. των γάρ Κυπλάδων νήσων το παλαιον έρήμων ούσων Μίνως δ Διός καί Εύρώπης, βασιλεύων της Κρήτης καί μεγάλας δυνάμεις έχων πεζάς τε καί ναυτικάς, 10 έθαλαττοχράτει καί πολλάς άποικίας έξαπέστειλεν έχ τῆς Κρήτης, τῶν δὲ Κυκλάδων νήσων τὰς πλείους κατώπισε καί τοις λαοίς κατεπληρούχησεν, ούκ όλίγην δε και της Άσίας της παραθαλαττίου κατέσχε. διόπεο έν ταζε νήσοις αμα καί κατά την Άσίαν τάς 2 15 έπωνυμίας έχουσι Κρητών λιμένες καί Μινφαι καλούμεναι. δ δε Μίνως έπι πολύ τη δυναστεία προκόπτων, καί τὸν ἀδελφὸν Ῥαδάμανθυν ἔχων πάρεδρον τη βασιλεία, τούτω μέν έφθόνησεν έπι δικαιοσύνη θαυμαζομένω, βουλόμενος δ' αὐτὸν έκ-20 ποδών ποιήσασθαι είς τας έσχατιας της ύπ' αὐτὸν τεταγμένης χώρας έξέπεμψεν. δ δε Ραδάμανθυς 3 διατρίβων είς τὰς νήσους τὰς κατ' ἀντικρύ τῆς Ιωνίας και Καρίας κειμένας Έρυθρον μέν κτίστην έποίησε τῆς ἐπωνύμου πόλεως κατὰ τὴν 'Ασίαν, 25 Οίνοπίωνα δε τον Αριάδνης της Μίνω υίον κύριον τῆς Χίου κατέστησε. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη πρό 4

8 ovr om. D 10 årészerlev v. 11 dè] ze D ràg $\pi lelovg$ CE, ràg $\pi lelovg$ avræv AD, égyµwv ovsæv ràg $\pi lelovg$ avræv cet. 18 xarészer] hic finiunt ABDENO (O = Vatic. 995 saec. XV) 14 * $\tilde{\alpha}\mu\alpha$] ållà libri 15 xalovrai Rhod. 22 elg] πeql Hertl. τῶν Τοωικῶν· μετὰ δὲ τὴν Τροίας ἄλωσιν Κᾶρες αὐξηθέντες ἐπὶ πλέον ἐθαλαττοχράτησαν, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων χρατήσαντες τινὰς μὲν ἰδία κατέσχον καὶ τοὺς ἐν αὐταζς κατοικοῦντας Κρῆτας ἐξἐβαλον, τινὰς δὲ κοινῆ μετὰ τῶν προενοικούντων 5 Κρητῶν κατφκησαν. ὕστερον δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐξηθέντων συνέβη τὰς πλείους τῶν Κυκλάδων νήσων 400 οίκισθῆναι καὶ τοὺς βαρβάρους Κᾶρας ἐξ αὐτῶν ἐκπεσεῖν· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 10

4 ἐξέβαλον — κατφκησαν om. F 9 τὰ add. Dind. Huius libri finem mutilatum esse, ex ea ipsa re efficitur, quod clausula ceteris libris imposita deest.

FRAGMENTA LIBRI VI.

[Τῶν βίβλων ἡμῖν ἕξ μὲν αί πρῶται περιέχουσι τὰς πρὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις καὶ μυθολογίας, καὶ τούτων αί μὲν προηγούμεναι τρεῖς τὰς βαρβαρικάς, αί δ' ἑξῆς σχεδὸν τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. 5 Diodorus I 4, 6.]

Ταῦτα ὁ Διόδωρος ἐν τῆ τρίτη τῶν ίστοριῶν 1 (c. 56-61). ὁ ὅ' αὐτὸς καὶ ἐν-τῆ ἕκτη ἀπὸ τῆς Εὐημέρου τοῦ Μεσσηνίου γραφῆς ἐπικυροῖ τὴν αὐτὴν θεολογίαν, ὅδε κατὰ λέξιν φάσκων.

Περί θεῶν τοίνυν διττάς οἱ παλαιοὶ τῶν ἀν- 2 θρώπων τοῖς μεταγενεστέροις παραδεδώπασιν ἐννοίας· τοὺς μὲν γὰρ ἀιδίους καὶ ἀφθάρτους εἶναί φασιν, οἶον ἥλιόν τε καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα τὰ κατ' οὐρανόν, πρὸς δὲ τούτοις ἀνέμους καὶ τοὺς
15 ἄλλους τοὺς τῆς ὁμοίας φύσεως τούτοις τετευχότας· τούτων γὰρ ἕκαστον ἀίδιον ἔχειν τὴν γένεσιν καὶ τὴν διαμονήν· ἑτέρους δὲ λέγουσιν ἐπιγείους γενέσθαι θεούς, διὰ δὲ τὰς εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίας ἀθανάτου τετευχότας τιμῆς τε καὶ δόξης, οἶον Ἡρακλέα,
20 Διόνυσον, 'Αρισταῖον, καὶ τοὺς ἅλλους τοὺς τούτοις ὁμοίους. περί δὲ τῶν ἐπιγείων θεῶν πολλοὶ 3 καὶ ποικίλοι παραδέδονται λόγοι παρὰ τοῖς ἱστορι-

χοίς τε και μυθογράφοις. και των μέν ίστορικων Εύήμερος δ την ίεραν άναγραφην ποιησάμενος ίδίως άναγέγραφεν, των δε μυθολόγων Όμηρος και Ήσιοδος καί Όρφεύς καί έτεροι τοιούτοι τερατωδεστέρους μύθους περί θεῶν πεπλάκασιν. ήμεις δε τὰ 5 παρ' άμφοτέροις άναγεγραμμένα πειρασόμεθα συντόμως έπιδραμείν, στοχαζόμενοι της συμμετρίας. 4 Εύήμερος μέν ούν, φίλος γεγονώς Κασσάνδρου τοῦ βασιλέως καί διὰ τοῦτον ήναγκασμένος τελεϊν βασιλικάς τινας χρείας και μεγάλας αποδημίας, φησιν 10 έκτοπισθηναι κατά την μεσημβρίαν είς τον ώκεανόν. έππλεύσαντα δε αύτον έκ της εύδαίμονος Άραβίας ποιήσασθαι τον πλούν δι' ώπεανου πλείους ήμέρας, καί προσενεχθήναι νήσοις πελαγίαις, ών μίαν υπάρχειν την δνομαζομένην Παγχαίαν, έν ή 15 τεθεᾶσθαι τοὺς ἐνοιχοῦντας Παγχαίους εὐσεβεία διαφέροντας καί τούς θεούς τιμώντας μεγαλοπρεπεστάταις θυσίαις και άναθήμασιν άξιολόγοις άρ-5 γυροίς τε καί χρυσοίς. είναι δε και την νήσον ίεραν θεών, καί έτερα πλείω θαυμαζόμενα κατά τε την 20 άρχαιότητα καί την της κατασκευής πολυτεχνίαν, περί ών τα κατά μέρος έν ταις πρό ταύτης βίβλοις 6 άναγεγράφαμεν. είναι δ' έν αὐτη κατά τινα λόφον ύψηλον καθ' ύπερβολήν ίερον Διός Τριφυλίου, καθιδουμένον ύπ' αύτοῦ καθ' δν καιρόν έβασίλευσε 25 τῆς οίκουμένης ἁπάσης ἔτι κατὰ ἀνθρώπους ῶν. 7 έν τούτφ τῷ ίερῷ στήλην είναι χρυσην, έν ή τοις Παγγαίοις γράμμασιν υπάρχειν γεγραμμένας τάς τε Ούρανοῦ καὶ Κρόνου καὶ Διὸς πράξεις κεφαλαιω-8 δῶς. μετὰ ταῦτά φησι πρῶτον Οὐρανὸν βασιλέα 30

γεγονέναι, έπιεική τινα άνδρα και εύεργετικόν και τής των άστρων κινήσεως έπιστήμονα, δν καί πρώτον θυσίαις τιμήσαι τούς ούρανίους θεούς. διό καί Ούρανόν προσαγορευθήναι. υίούς δὲ αὐτῷ γε- 9 5 νέσθαι άπό γυναικός Έστίας Τιτανα καl Κοόνον, θυγατέρας δε Ρέαν και Δήμητρα. Κρόνον δε βασιλεύσαι μετά Ούρανόν, και γήμαντα Ρέαν γεννησαι Δία και "Ηραν και Ποσειδώνα. τον δε Δία διαδεξάμενον την βασιλείαν τοῦ Κρόνου γημαι "Ηραν 10 καί Δήμητρα καί Θέμιν, έξ ων παίδας ποιήσασθαι Κούρητας μέν άπο της πρώτης, Φερσεφόνην δε έκ τῆς δευτέρας, Άθηνᾶν δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης. έλθόντα 10 δε είς Βαβυλώνα έπιξενωθήναι Βήλφ, και μετά ταῦτα είς τὴν Παγχαίαν νῆσον πρός τῷ ἀκεανῷ 15 κειμένην παραγενόμενον Ούρανοῦ τοῦ ίδίου προπάτορος βωμόν ίδούσασθαι. κάκειθεν διά Συρίας έλθείν ποός τον τότε δυνάστην Κάσιον, έξ ού το Κάσιον δρος. έλθόντα δε είς Κιλικίαν πολέμω νικήσαι Κίλικα τοπάργην, και άλλα δε πλεϊστα έθνη έπελθόντα 20 παρ' απασι τιμηθήναι καί θεόν άναγορευθήναι.

Ταῦτα και τὰ τούτοις παραπλήσια ὡς περι θνη- 11 τῶν ἀνδρῶν περι τῶν θεῶν διελθὼν ἐπιφέρει λέγων. — Και περι μὲν Εὐημέρου τοῦ συνταξαμένου τὴν ίερὰν ἀναγραφὴν ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ξηθεῖσι, 25 τὰ δὲ παρὰ τοῖς Ἐλλησι μυθολογούμενα περι θεῶν ἀκολούθως Ἡσιόδω και Ὁμήρω και Ὀρφεῖ πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν.

Είθ' έξῆς ἐπισυνάπτει τὰς τῶν ποιητῶν μυθολογίας. [Euseb. Praep. ev. II 2, 52-62.]

30 Περί ών (θεών) έν ταις συγγραφαις αύτοῦ λέ- 2

γει καὶ ὁ Διόδωφος ὁ σοφώτατος ταῦτα, ὅτι ἄνδφωποι γεγόνασιν οἱ θεοί, οὕστινας οἱ ἄνθφωποι ὡς νομίζοντες δι' εὐεργεσίαν ἀθανάτους πφοσηγόφευον. τινὰς δὲ καὶ ἀνομάτων πφοσηγοφίας ἐσχηκέναι [καὶ] κφατήσαντας χώφας. [Ιο. Malalas Chro- 5 nogr. p. 64.]

- 3 Διόδωφος δὲ λέγει κατὰ μυθικὴν ίστορίαν Ξάνθον καὶ Βαλίον Τιτᾶνας εἶναι πρότεφον, βοηθῆσαι δὲ τῷ Διί, Ξάνθον μὲν Ποσειδῶνος ἐταῖφον ὄντα, Βαλίον δὲ Διός, καὶ ἐν τῆ μάχη ἀξιῶσαι μεταθέ- 10 σθαι τὴν μοφφήν, οἶα αίδουμένους ὁφᾶσθαι ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν Τιτάνων, καὶ γενέσθαι τὴν αὐτῶν ἀξίωσιν, καὶ εἶναι τούτους τοὺς τῷ Πηλεϊ δοθέντας. Διό, φησί, καὶ Ξάνθος μαντεύεται τῷ ᾿Αχιλλεϊ τὸν θάνατον. [Eustathius II. XIX 400, 15 p. 1190, 55.]
- 4 Saturnum Pherecydes ante omnes refert coronatum, Iovem Diodorus post devictos Titanas hoc munere a ceteris honoratum; dat et Priapo taenias idem et Ariadnae sertum ex auro et Indicis gemmis, 20 Vulcani opus, Liberi munus ac postea sidus. [Tertullianus de Corona vol. 4. p. 347 ed. Seml.]

5 Ο δὲ ἀδελφὸς Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐβασίλευσε τῆς Ἰιταλίας, ἕτη οκ' κοατῶν τῆς δύσεως. ἔσχε δὲ υἰοὺς καὶ θυγατέρας πολλὰς ἀπὸ τῶν εὐ- 25 ποεπεστάτων γυναικῶν· καὶ γὰο καὶ μυστικὰς φαντασίας ποιῶν τινας καὶ ὑπονοθεύων αὐτάς. αἶτινες γυναίκες καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εἶχον, φθειφόμεναι ὑπ' 2 αὐτοῦ. ἔσχε δὲ ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς υἰὸν ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἐρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα 30 τοῦ πλανήτου ἀστέφος. μέλλων δὲ τελευτῶν ὁ Ζεὐς s ἐκέλευσε τὸ λείψανον αὐτοῦ τεθῆναι ἐν τῆ Κφήτῃ νήσῷ· καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παίδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ· ὅπεφ μνῆμά ἐστι μέχοι τῆς 5 σήμεφον, ῷ καὶ ἐπιγέγφαπται, Ἐνθάδε κατάκειται Πίκος [ὁ καὶ Ζεύς], ὃν καὶ Δία καλοῦσι· πεφὶ οὖ συνεγφάψατο Διόδωφος ὁ σοφώτατος χφονογφάφος. [Excerpta ex Ioannis Chronicis apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 2, p. 236, 9-20; cf. Ioannis An-10 tiocheni fragm. Müller IV p. 542 et edit. Bonn. Malalae p. 20.]

Ότι παφαδέδονται Κάστωφ καὶ Πολυδεύκης, οί 6 καὶ Διόσκοφοι, πολὺ τῶν ἄλλων ἀφετῆ διενεγκείν καὶ συστφατεῦσαι τοῖς 'Αφγοναύταις ἐπιφανέστατα ¹⁵ πολλοῖς δὲ δεομένοις ἐπικουφίας βεβοηθηκέναι. καθόλου δὲ ἐπ' ἀνδφεία καὶ στφατηγία, ποὸς δὲ τούτοις δικαιοσύνη καὶ εὐσεβεία, παφὰ πᾶσι σχεδὸν ἀνθφώποις ἔσχον δόξαν, ἐπιφανεῖς βοηθοὶ τοῖς παφὰ λόγον κινδυνεύουσι γινόμενοι. διὰ δὲ τὴν ὑπεφ-²⁰ βολὴν τῆς ἀφετῆς Διὸς υίοὺς νενομίσθαι, καὶ ἐξ ἀνθφώπων μεταστάντας τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων.

Ότι Ἐπωπεὺς βασιλεὺς Σιχυῶνος τοὺς θεοὺς εἰς 2 μάχην προχαλούμενος τὰ τεμένη καὶ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν ἐλυμαίνετο.

25 Ότι φασί τον Σίσυφον πανουργία και φιλοτεχνία 8 διενεγκείν τῶν ἄλλων, και διὰ τῆς Γεροσκοπίας ἅπαντα εύρίσκειν και προλέγειν τοις ἀνθρώποις.

16 ἀνδοία και δικαιοσύνη — στρατηγία και εὐσεβεία cod. (cf. II 43, 4 et VI 8, 1) 25 ὅτι om. Peiresc.

- Υστι δ Σαλμωνεύς ἀσεβής καὶ ὑπεφήφανος ἦν καὶ τὸ θεῖον διέσυφε, τὰς δὲ αὑτοῦ πράξεις ὑπεφἐχειν τῶν τοῦ Διὸς ἀπεφαίνετο· διὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανῆς ψόφον ἐξαίσιον καὶ μιμούμενον τὰς βροντὰς ἐβρόντα, καὶ οὕτε θυσίας οὕτε 5 πανηγύφεις ἐτέλει.
- Ότι δ αύτός Σαλμωνεύς έσχε θυγατέρα Τυρώ, Б ήτις διὰ την λευκότητα καί την τοῦ σώματος μαλακότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ἔτυχεν. [Exc. de virtut. et vit. p. 221 ed. Vales., II p. 545 ed. Wess.] 10 7 Ούτος γαρ ασεβής ων και ύπερήφανος δ Σαλμωνεύς το μέν θεΐον διέσυρεν, τάς δε αύτοῦ πράξεις ύπερέχειν των του Διός απεφαίνετο. διό καί κατασκευάζων διά τινος μηχανής ψόφον έξαίσιον καλ μιμούμενον τάς βροντάς έαυτόν άπεφαίνετο μείζον 15 βροντήσαι τοῦ Διός. καθόλου δὲ καταγελῶν τῶν θεῶν οὔτε θυσίας οὔτε πανηγύρεις τούτοις συνετέλει [καθάπερ οί λοιποί δυνάσται ποιεϊν είώθασι]. 2 έγένετο δε αύτοῦ μονογενής θυγάτηο Τυρώ, ήν δια τήν τοῦ σώματος μαλαχότητα χαί την τοῦ χρώματος 20 3 λευχότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ήξίωσεν. ταύτης δε δια το κάλλος έρασθείς Ποσειδων είη δ ταύτης την παρθενίαν λύσας, κακουχων διετέλει

9 Érvzer Peir., rérvzer v. 11 Ex codice Hamburg. T Odyss. XI 236 edidit A. Ludwich hoc fragmentum, cuius prior pars consentit cum fragm. 6, 4–5, totusque tenor sapit Diodorum. 15 $\mu_{\mu\mu}\omega\dot{\nu}\mu$ eros man. 1 18 $\pi\alpha\vartheta\dot{\alpha}\pi\epsilon\varrho...$ $\epsilon\dot{\iota}\dot{\omega}\vartheta\alpha s\iota$ add. excerptor iudice Ludwich 22 lacunam explebat Ludwich: $\pi\alpha\tau\epsilon\pi\lambda/\partial\eta \ \alpha\dot{v}\tau\tilde{\eta}$. $\dot{\delta} \ \delta\dot{\epsilon} \ \Sigma \alpha\lambda\mu\omega\nu\epsilon\dot{\nu}_{\delta} \ o\dot{\epsilon}\dot{\epsilon} \ \dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\dot{\delta}\dot{\omega}_{\delta}$, $\ddot{o}\sigma\tau\iota_{\delta}$ (cf. IV 68, 3); equidem malim $\pi\alpha \iota$ $\mu\iota\gamma\epsilon l_{\delta} \ \alpha\dot{v}\tau\tilde{\eta}$ $\epsilon\dot{\ell} \ Hoseid\tilde{\omega}r$ (cf. IV 68, 3 et 67, 4) την Τυρώ, τέλος δε δια την ασέβειαν δίκας τίνων τῷ δαίμονι κεραυνωθείς ὑπό τοῦ Διὸς κατέστρεψε τὸν βίον. τῶν δε ἐκ Ποσειδῶνος και Τυροῦς γεν- 4 νωμένων παίδων Πελίας μεν νέος ῶν παντελῶς ὑπὸ 5 Μίμαντος ἐξέπεσεν ἐκ τῆς πατρίδος και φυγών μετὰ τῶν φίλων μετὰ τούτων β' νήσους κατεκτήσατο, Σκίαθον και Πεπάρηθον. ὕστερον δε Χείρωνος αὐτὸν εὐεργετήσαντος και τῆς ίδίας χώρας μεταδόντος ἀπῆρεν ἐκ τῶν προειρημένων νήσων και τῆς Ἰολκῶν 10 πόλεως ἐβασίλευσε. τούτω δε ἐγένοντο πλείους, αῦ και την ἐπωνυμίαν ἔσχου ἀπὸ τοῦ πατρὸς Πελιάδες ονομασθεῖσαι. και περιτούτων ἀρκεσθησόμεθα.[Mus. Rhen. XXXIV p. 619.]

Ότι Άδμητος έπὶ δικαιοσύνη καὶ εὐσεβεία διε- 8 15 νέγκας προσφιλής θεοῖς ἐγένετο. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ δι' ἀρετήν τιμηθῆναι, ώστε τὸν Ἀπόλλωνα προσκόψαντα Διὶ δοθῆναι θητεύειν παρὰ τὸν Ἄδμητον. φασὶ δὲ Ἄλκηστιν τὴν Πελίου θυγατέρα, μόνην τῆς κατὰ τὸν πατέρα ἀσεβείας οὐ μετασχοῦσαν, δο-20 θῆναι γυναϊκα δι' εὐσέβειαν Ἀδμήτφ.

Ότι Μελάμπους εύσεβεία διενεγκών φίλος έγέ- 2 νετο Άπόλλωνος. [Exc. de virt. p. 222 V., 546 W.]

Ότι φόνον ἀχούσιον φεύγων δ Βελλεροφόντης 9 ήλθε ποός Ποοίτον πατρικόν ὄντα ξένου· τὴν δὲ 25 Προίτου γυναίκα διὰ τὸ κάλλος ἐρασθείσαν τοῦ Βελλεροφόντου καὶ μὴ δυναμένην πείσαι διαβαλείν αὐτὸν ποὸς τὸν ἅνδρα ὡς βιασάμενον αὐτήν. τὸν δὲ

9 immo Ιωλκίων vel Ιωλκού 10 adde θυγατέφες vel παίδες 22 Ιπόλλωνος Peir., τοῦ Ιπ. v. 24 ποῖτον codex 27 ὡς add. Müller Προίτον ἀνελείν μὲν τὸν ξένον μὴ βουληθηναι, ἀποστείλαι δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν γράμματα φέροντα πρὸς Ἰοβάτην τὸν βασιλέα ὅντα πενθερόν. ὅν κομισάμενον τὴν ἐπιστολὴν εὑρείν ἐν αὐτῆ γεγραμμένον ὅπως ἀνέλῃ τὴν ταχίστην τὸν Βελλεροφόντην. 5 δ δὲ μὴ βουλόμενος αὐτὸν ἀπολέσαι, τῆ πυρπνόφ Χιμαίρα ἐκέλευσε συνάψαι μάχην. [Exc. Escorial. ed. Feder. p. 9, Müller frag. II p. VII.]

2 anostei codex 5 avély] av codex.

FRAGMENTA LIBRI VII.

[Έν ταϊς μετὰ ταύτας ἕνδεκα (βίβλοις 7—17) τὰς ἀπὸ τῶν Τοωικῶν κοινὰς πράξεις ἀναγεγράφαμεν ἕως τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς. Diod. I 4, 6.]

[Κατά τὰς προειρημένας ἕξ (7-12) βίβλους ⁵ ἀνεγράψαμεν τὰς ἀπὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις ἕως εἰς τὸν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ψηφισθέντα πόλεμον ἐπὶ Συρακοσίους. Diod. XIII 1, 2.]

[Έν ταϊς ποὸ ταύτης βίβλοις ἀνεγοάψαμεν τὰς ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως πράξεις ἕως ἐπὶ τὴν κατάλυσιν ¹⁰ τοῦ τε Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ τῆς ᾿Αθηναίων ἡγεμονίας, διελθόντες ἔτη ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἐννέα. Diod. XIV 2, 4.]

Καί δ Όρφεὺς ἰσόχρονος τῷ Ἡρακλεϊ ὑπῆρχε, πρὸ χρόνων ὅντες ἑκατὸν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ὡς δὲ Όρφεὺς ἐν Διθικοῖς περί αὐτοῦ μοι λέγει, Ἐλένου τι βραχύτερον ὕστερον εἶναι λέγει, τούτου μιῷ δὲ γενεῷ Ὅμηρος ὑστερίζει, ὁ κατὰ Διονύσιον ἄνδρα τὸν κυκλογράφον ἐπὶ τῶν δύο στρατειῶν λεγόμενος ὑπάρχειν, Θηβαϊκῆς Ἐλλήνων τε τῆς διὰ τὴν Ἑλένην. Διόδωρός τε σύντροχα λέγει Διονυσίω, καὶ ἕτεροι μυρίοι δέ. [Tzetzes Hist. 12, 179.]

1

18 Tzetzes Dionysii hanc sententiam memorat etiam ad Diodorus II. 9

20

2 Διόδωρος αποδείχνυσι τοῦτον (Homerum) προ τῆς Ήρακλειδῶν καθόδου τετελευτηκότα. [Crameri Anecd. Paris. II p. 227; cf. Müller frag. II p. 10.] Ότι Αίγιάλεια ή τοῦ Διομήδους σύζυγος τελέως 3 άπηλλοτοιώθη τῆς του συμβιοῦντος εὐνοίας. ην 5 ού δικαίως τῷ συνοικοῦντι προσφερομένην διὰ τὸ μίσος παρακαλέσαι τούς συγγενείς πρός την κατ' αύτοῦ τιμωρίαν. τούτους δὲ προσλαβομένους Αίγισθον προσφάτως κατεσχηκότα την έν Μυκήναις βασιλείαν έπενεγκεϊν αύτῷ θανάτου κρίσιν, κατη- 10 γορούντας ότι ξένου πατρός ών τούς μέν εύγενεις έκ τῆς πόλεως έκβαλειν βουλεύεται, τῶν δὲ συγγενών Αίτωλών τινας κατοικίζειν. της δε διαβολης πίστιν λαβούσης φοβηθέντα τον Διομήδην φεύγειν έξ Άργους μετά των βουλομένων. [Exc. Escorial. 15 p. 10 Fed., p. VII Müll.]

4 Ότι τῆς Τοοίας ἁλούσης Αίνείας μετά τινων καταλαβόμενος μέρος τῆς πόλεως τοὺς ἐπιόντας ἠμύνετο. τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἑκάστῷ λαβεῖν ὅσα δύ- 20

Hesiodi Op. p. 15 ed. Gaisf., ex Proculo sumens p. 6 extr, ròv παλαιόν δὲ Όμηφον Διονύσιος ὁ κυκλογοάφος φησίν ἐπ΄ ἀμφοτέφων ὑπάοχειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν καὶ τῆς Ίλιου ἀλώσεως. De Orphei autem et Homeri aetate multis disputat in Exegesi Iliad. p. 18-25, ubi saepius memorat Apollodori et qui hunc sequitur Diodori opiniones, partim ad huius lib. 1, c. 5 et l. 3, c. 67 respiciens, partim vero, ut videtur, ad l. 7, quum scribit p. 22, 12: Ταῦτα δὲ λέγοντες (quae sunt apud Diod. 3, 67) οὐκ οἶδ' ὅπως ἐναντιούμενοι ἑαντοῖς μεγάλην τὴν ἐναντίωσιν λέγουσιν ὑστερίζειν τὸν Όμηοον ὀγδοήκοντα τῶν Τοωικῶν ἔτεσι. Quibuscum conf. idem in Crameri Anecd. Ox. vol. 3, p. 376, 23, sive Matrangae Anecd. vol. 2, p. 599, 27.

ναιτο τῶν ἰδίων, οἰ μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἢ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἕλαβον, Alνείας δὲ τὸν πατέρα γεγηραχότα τελέως ἀράμενος ἐπὶ τοὺς ὥμους ἐξήνεγχεν. ἐφ' ῷ θαυμασθεἰς ὑπὸ 2 5 τῶν Ἑλλήνων ἕλαβεν ἐξουσίαν πάλιν ὅ βούλοιτο τῶν οἴχοθεν ἐχλέξασθαι. ἀνελομένου δὲ αὐτοῦ τὰ 8 ίερὰ τὰ πατρῷα, πολὺ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι συνέβη τὴν ἀρετήν, καὶ παρὰ πολεμίων ἐπισημασίας τυγχάνουσαν. ἐφαίνετο γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς μεγίστοις 4 10 χινδύνοις πλείστην φροντίδα πεποιημένος τῆς τε πρὸς γονεῖς ἱσιότητος καὶ τῆς πρὸς θεοὺς εὐσεβείας. διόπερ φασὶν αὐτῷ συγχωρηθῆναι μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων Τρώων ἐκχωρῆσαι τῆς Τρῷάδας μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ ὅποι βούλεται. [Εχc. de virt. 15 et vit. p. 222 V., 546 W.]

Age nunc ad alterum harum rerum testem transeamus, Diodorum videlicet, qui omnes bibliothecas in unum idemque emporium summatim collegit: siquidem et Romanorum historiam septimo suo libro 20 his verbis conscribit:

Ένιοι μέν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες 5 ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Λἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντας ἐκτικέναι τὴν Ῥώμην· τὸ δ' ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ
 χρόνφ τοῦ τ' Λἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βασιλέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης όλυμπιάδος· αῦτη γὰρ ἡ κτίσις

8 καί παρὰ ποί. Reiske, καίπερ ὑπὸ ποί. cod. 14 ὅποι Krebs, ὅπου cod. 15 septimo] octavo cod. Etschmiadzinius Eusebi

ύστερεί των Τρωιχών έτεσι τρισί πλείοσι των τε-2 τρακοσίων καὶ τριάκοντα. Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν άλωσιν της Τροίας έτων τριών παρελθόντων παρέλαβε την των Λατίνων βασιλείαν, και κατασχών τριετή χρόνον έξ άνθρώπων ήφανίσθη καί τιμῶν 5 8 έτυχεν άθανάτων. την δ' άρχην διαδεξάμενος Άσκάνιος υίδς έκτισεν Άλβαν την νῦν καλουμένην Λόγγαν, ην ωνόμασεν από του ποταμού του τότε μεν Άλβα καλουμένου, νῦν δε Τιβέρεως δνομαζο-4 μένου. περί δε της προσηγορίας ταύτης Φάβιος δ 10 τάς 'Ρωμαίων πράξεις άναγράψας άλλως μεμυθολόγηκε. φησί γαο Αίνεία γενέσθαι λόγιον, τετράπουν αὐτῷ καθηγήσεσθαι πρός κτίσιν πόλεως μέλλοντος δ' αύτοῦ θύειν ὑν ἔγχυον τῷ χρώματι λευχήν, ἐχφυγείν έκ των χειρών, και διωχθηναι πρός τινα 15 λόφον, πρός & χομισθείσαν τεκείν τριάκοντα χοί-5 ρους. τόν δε Αινείαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καί το λόγιον άνανεούμενον έπιχειρησαι μέν οικίσαι τόν τόπου, ίδόντα δε κατά του υπνου όψιν έναργως διακωλύουσαν καί συμβουλεύουσαν μετά τριάκοντα 20 έτη κτίζειν, δσοσπεο ό των τεχθέντων αριθμός ήνη άποστήναι τής προθέσεως.

6 Post Aeneam defunctum Askanus eiusdem filius regnum assumpsit: (dehinc vero) annis XXX transactis collem aedificavit (i. e. aedificiis complevit), 25 et urbem Albam appellavit ad porcae colorem: nam

13 καθηγήσασθαι et 18 οἰκῆσαι Sync., corr. Wess. 22 άποστῆναι] δὲ add. cod., δὴ Gutschmid 23 Verba Eusebi quae sequentur Latina sunt ex lingua Armenia ab H. Petermann translata. Latini secundum suam linguam $\tau \eta \nu \Lambda \epsilon \nu \kappa \eta \nu$ Albam vocant. alteram quoque ei nomenclationem imposuisse (sc. dicitur) Longam, quae translata vocatur $M \alpha \kappa \rho \alpha \nu$, quoniam latitudine angusta erat et longis tudine magna.

lisdem addens dicit:

Askanius urbem regiam Albam fecit et non pau- 7 cos e circumiacentibus incolis prostravit. vir praeclarus factus est et obiit annis regnans XXXVIII. Postque eius obitum controversia orta est in 8 10 media multitudine duorum causa de regno inter se invicem contendentium. Iulius enim cum filius esset Askani, dicebat: mihi convenit paternum imperium; et Silvius Askani frater Aeneaeque et Silvae primae 15 uxoris Latini filius dicebat: mihi competit. Huic enim post Aeneae obitum insidiae factae sunt ab Askano; namque dum adhuc infantulus esset, in monte a quibusdam armentariis educatus, Silvius est dictus ad nomen montis Latinorum, quem Sil-20 vam vocitabant. Ex utraque ergo parte disputantibus, multitudinis electione regnum Silvius suscepit. Iulius autem imperio privatus, pontifex maximus constitutus est et quasi secundus rex erat: a quo ortam hucusque Iuliam familiam Romae perdurare 25 ainnt

Silvius nihil dignum memoria in imperio egit 9 et obiit, cum regnasset annis XLIX. Cuius imperium filius eiusdem Aenias accepit, qui cognominatus est Silvius; dominatusque plus quam triginta so annos. Post quem Latinus regnavit, qui vocatus est Silvius, annis L. Hic in rebus gerendis et in bello validus repertus finitimam regionem evertit atque urbes antiquas, quae antea Latinorum vocabantur, XVIII condidit: Tiburam, Praenestum, Kabios, Tiskalum, Koram, Kometiam, Lanuvium,-La-5 bikam, Skaptiam, Satrikum, Arkiam, Telenam, Okostomeriam, Kaeninum, Phlegenam, Kmerium, Mediplium, Boilum, quam nonnulli Bolam vocant.

- 10 Defuncto autem Latino rex electus est filius eiusdem Albas Silvius, qui annis XXXVIII imperi- 10 tavit. Post quem Epitus Silvas annis XXVI. Quo defuncto in regnum suffectus est Apis, qui annis regnavit duodetriginta. Et post eum Kalpet eiusdem filius; dominatusque est annis XIII, Tiberius Sylvius vero annis VIII. Hic adversus Tyrenos 15 exercitum movens cum per Albam amnem copias traduceret, in gurgitem lapsus obiit, unde et fluvius appellatus est Tiberis. At post eius obitum Agripas in Latinos regnavit unum supra quadraginta annos. Postque hunc suscepit (regnum) Arramulius 20 Silvius undeviginti annis.
- 11 De hoc dicunt, quod cunctis vitae diebus superbus fuerit, adeoque se efferebat et adversabatur contra vim Iovis (Aramazdi): quin etiam quum interdum tempore fructuum (autumni) tonitrua assidua ingentiaque fierent, mandabat exercitibus, ut (universi) ex uno edicto unanimiter gladiis clipeos concuterent, quo (atque) existimabat sonum ex his editum superare posse vel ipsa tonitrua; proptereaque poenas dedit suae in deos arrogantiae, fulminis so

ictu exstinctus, totaque domus eius in Albano stagno immergebatur. Ostendunt hucusque rerum vestigia Romani iuxta stagnum habitantes, columnas subter aquis in altum visas, quae inibi in profunditate 5 regiae domus exstant.

Post hunc Aventius electus fuit, qui cum VII 12 supra XXX annos potitus esset, in quodam proelio cum suburbanis in angustiam actus iuxta Aventium collem cecidit, unde collis Aventius dicebatur. De-¹⁰ mortui in locum suffectus est filius eiusdem Prokas Silvius regnavitque annis III supra viginti. Quo mortuo iunior filius Amolius per vim regnum tenuit; eo quod in regiones longinquas profectus erat Numitor, eiusdem frater maior natu ac germanus. ¹⁵ Amolius paulo plus annis XLIII regnavit atque a Remo et Romilo, qui Romam condiderunt, interficitur. [Euseb. Chron. I p. 284-290 ed. Schöne; Georg. Syncell. p. 194.]

Ότι μετὰ τὴν Αἰνείου τελευτὴν Σιλούιος ἐπε- 6 20 βουλεύθη ὑπὸ ᾿Ασκανίου νήπιος ὥν. τραφεὶς δὲ ἐν τοῖς ὅρεσιν ὑπό τινων βουκόλων Σιλούιος ἀνομάσθη, τῶν Αατίνων τὸ ὅρος σιλούαν ὀνομαζόντων. [Exc. Escorial. p. 10 Fed., p. VII Müll.]; cf. 5, 8.

Ότι Ρωμύλος Σιλούιος παρ' όλου του βίου ύπερ-7 25 ήφανος γευόμευος ήμιλλατο προς του θεόυ. βρουτώντος γάρ αύτοῦ χελεύειν τοὺς στρατιώτας ταις σπάθαις τύπτειν τὰς ἀσπίδας ἀφ' ἑνὸς συνθήματος, χαὶ λέγειν ὡς ὁ παρ' ἑαυτῶν γινόμενος ψόφος

26 énéleve Wess. 28 éautor Peiresc., aútor Wess.

είη μείζων. διὸ κεραυνωθήναι. [Exc. de virt. et vit. p. 222 V., 546 W.]; cf. 5, 11.

[Τρίτην είλε Μεσχέλαν, μεγίστην οὖσαν, ἀκισμένην δὲ τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν ἐκ Τροίας ἀνακομιζομένων Ἑλλήνων, περὶ ὧν ἐν τῆ τρίτῃ βίβλῷ 5 προειρήμαμεν. Diod. XX 57, 6.]

[Φασί Θετταλόν μετά ταῦτα ἐπανελθεῖν εἰς Ἰωλκόν, ἐν ἦ καταλαβόντα προσφάτως "Ακαστον τὸν Πελίου τετελευτηκότα παραλαβεῖν κατὰ γένος προσήκουσαν τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τε- 10 ταγμένους ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι Θετταλούς. οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι περί τῆς τῶν Θετταλῶν προσηγορίας οὐ ταύτην μόνην τὴν ίστορίαν, ἀλλὰ καὶ διαφώνους ἑτέρας παραδεδόσθαι συμβέβηκε, περί ὧν ἐν οἰκειοτέροις μνησθησόμεθα καιροῖς. Diod. 15 IV 55, 2.]

[Οί Ήρακλεϊδαι κατὰ τὰς ὁμολογίας ἀπέστησαν τῆς καθόδου καὶ τὴν εἰς Τρικόρυθον ἐπάνοδον ἐποιήσαντο. μετὰ δέ τινας χρόνους Λικύμνιος μὲν μετὰ τῶν παίδων καὶ Τληπολέμου τοῦ Ἡρακλέους, 20 ἑκουσίως τῶν ᾿Αργείων αὐτοὺς προσδεξαμένων, ἐν ᾿Αργει κατώκησαν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐν Τρικορύθω· ὡς δ' ὁ πεντηκονταετὴς χρόνος διῆλθε, κατῆλθον εἰς Πελοπόννησον· ὡν τὰς πράξεις ἀναγράψομεν, ὅταν εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους παραγενηθῶμεν. 25 Diod. IV 58, 5.]

8 Lakedemoniorum reges ex Diodori voluminibus. Nos vero, quoniam ita evenit, ut a Troianorum

1 έκεραυνώθη Wess. 5 τρίτη] έβδόμη coni. Dind.

4

rebus usque ad primam olompiadem tempus difficile reperiatur, cum necdum iis temporibus neque Athenis neque alia in urbe annui principes fieri solerent, Lakedemoniorum reges pro exemplo usurpabimus.
A Troianorum eversione usque ad primam olompiadem, prout Apolodorus Atheniensis ait, anni octo supra trecentos sunt. Ex illis octoginta (defluxerunt) usque ad Herakleorum excursionem; reliquos vero (annos) Lakedemoniorum reges, Prokles, Eurrystheus
10 et ab iis prognati occuparunt; quorum singularum familiarum nos seorsum numerum exponemus usque ad primam olompiadem.

Eurristheus initium regni sumpsit anno octo- 2 gesimo a Troadum rebus, dominatusque est annis II
¹⁵ supra XL. Post hunc Agis anno I. Ekhestratus anno uno supra XXX. Atque post eum Labotas annis VII supra triginta. Doristhus uno anno minus quam triginta. Horum vero successor Agesilaus IV annis supra XL. Arkhelaus annis LX. Et
²⁰ Teleklus annis XL. Alkamenes autem annis VIII supra triginta. Huius regni anno X contigit constitutio olompiadis primae, qua vincebat in stadio Kurribus Helius. Verum ex altera familia primus dominatus est Prokles annis undequinquaginta. Ac
²⁵ post ipsum Pritanis annis undequinquaginta. Atque Eunomius annis V supra XL. Et post hos Khari-

15 I ($= \alpha'$)] XXXI ($= \lambda \alpha'$) Gutschmid 16 uno ($= \tilde{\epsilon}_{\nu}$)] quinque ($= \epsilon'$) Gutschmid 24 Prokles] ann. XLI, Sous ann. XXXIV, Eurypon add. Gutschmid (Cic. div. II 91) undequinquaginta] LI Gutschmid klus annis LX. Post illum autem Nikandrus annis duodequadraginta. Theopompus annos VII supra quadraginta. Item huius quoque regni anno decimo prima olompias contigit. Sunt autem simul a Troianorum captivitate usque ad Herakleorum excur- 5 sionem anni LXXX. [Euseb. Chron. I p. 221 ed. Schöne.]

9 Τούτων ήμιν διευχοινημένων λείπεται περί της Κορινθίας και Σικυωνίας είπειν ων τρόπου υπό Δωριέων κατωκίσθησαν. τὰ γὰρ κατὰ τὴν Πελο- 10 πόννησον έθνη σχεδόν πάντα πλην Άρκάδων άνάστατα συνέβη γενέσθαι κατά την κάθοδον τῶν Ήρα-2 χλειδών. οί τοίνυν Ηραχλείδαι χατά την διαίρεσιν έξαίρετον ποιησάμενοι την Κορινθίαν και την ταύτης πλησιόχωρον, διεπέμψαντο πρός τον Άλήτην, 15 παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανής δε άνήο γενόμενος και την Κόρινθον αύξή-3 σας έβασίλευσεν έτη λη'. μετά δε την τούτου τελευτήν δ πρεσβύτατος αεί των έκγόνων έβασίλευσε μέχοι της Κυψέλου τυραννίδος, ήτις της καθόδου 20 τῶν Ἡρακλειδῶν ύστερει έτεσι υμζ'. και πρῶτος μέν παρ' αύτοις διεδέξατο την βασιλείαν Ίξίων έτη 4 λη' μεθ' δν ἦοξεν Άγέλας έτη λζ', μετὰ δὲ τούτους Πούμνις έτη λε', καί Βάκχις όμοίως τον ίσον χρόνον, γενόμενος έπιφανέστατος των πρό αύτου. 25 διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ήρακλείδας, άλλὰ Βακχίδας προσαγορεύεσθαι. μετά τοῦτον 'Αγέλας μεν έτη λ', Εὐδημος δε έτη 5 κε', 'Αριστομήδης ε' και λ' . ούτος δε τελευτήσας άπέλιπεν υίον Τελέστην παϊδα την ήλικίαν, ού την 30

ì

κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλατο θεῖος ఊν καὶ ἐπίτροπος 'Αγήμων, ὡς ἡρξεν ἔτη ι5'. μετὰ τοῦτον κατέσχεν 'Αλέξανδρος ἔτη κε'. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρφας ἀρχῆς ἡρξεν ἔτη ⁵ ιβ'. τούτου δ' ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος 6 Αὐτομένης μὲν ἡρξεν ἐνιαυτόν, οἱ δ' ἀπὸ 'Ηρακλέους Βακχίδαι πλείους ὅντες διακοσίων κατέσχον τὴν ἀρχήν, καὶ κοινῆ μὲν προειστήκεσαν τῆς πόλεως ἅπαντες, ἐξ αὐτῶν δὲ ἕνα κατ' ἐνιαυτὸν ἡροῦντο ¹⁰ πρύτανιν, ὡς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη ̈ μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ἦς κατελύθησαν. [Georg. Syncell. Chron. p. 179, et Euseb. Chron. I p. 220 ed. Schöne.]

Ότι έγένετο τύφαννος κατά την Κύμην την πό-10 15 λιν δνομα Μάλακος, δς εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πλήθεσι και τοὺς δυνατωτάτους ἀει διαβάλλων πεφιεποιήσατο την δυναστείαν, και τοὺς μὲν εὐποφωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέσφαξε, τὰς δὲ οὐσίας ἀναλαβὼν μισθοφόφους ἔτφεφε και φοβεφός ἧν τοῖς Κυμαίοις. 20 [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 546 W.]

[Το τελευταίον μετά την χάθοδον τῶν Ἡραχλειδῶν Ἀργείοι και Λαχεδαιμόνιοι πέμποντες ἀποικίας ἅλλας τέ τινας νήσους ἔχτισαν και ταύτης τῆς νήσου (sc. Κρήτης) καταχτησάμενοι πόλεις τινας ὅχη-25 σαν ἐν αὐταίς· περί ὡν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοις ίδίοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diod. V 80, 3.]

[Μετά την Τοοίας αλωσιν Καρες αύξηθέντες έπλ πλείον έθαλαττοπράτησαν, και των Κυκλάδων νήσων πρατήσαντες τινάς μέν ίδία κατέσχον και τούς 20 έν αύταϊς κατοικούντας Κρήτας έξεβαλου, τινάς δε κοινή μετά των προενοικούντων Κρητών κατώκησαν. ύστερον δε των Έλλήνων αύξηθέντων, συνέβη τάς πλείους των Κυκλάδων νήσων οίκισθήναι και τούς βαρβάρους Καρας έξ αύτων έκπεσειν περί ών τά κατά μέρος έν τοις οίκείοις χρόνοις άναγράψομεν. 5 Diod. V 84, 4.]

11 Ex Diodori scriptis breviter de temporibus Thalassocratorum, qui maria tenebant. — Post bellum Troianum mare obtinuerunt:

		•
I. Lidi et Maeones	annos XCII	10
II. Pelasgi	" LXXXV	
III. Thrakii	" LXXIX	
IV. Rhodii	"XXIII	
V. Phrygii	"XXV	
VI. Kiprii	"XXXIII	15
VII. Phynikii	"XLV	
VIII. Egiptii	"	
IX. Melesii	" (XVIII)	
X. (Cares)	" (LXI)	
XI. Lesbii	" (LXÝIII)	20
XII. Phokaei	" XLIV	
XIII. Samii	"	
XIV. Lakedemonii	" II	
XV. Naxii	"X	
XVI. Eretrii	"XV	25
XVII. Eginenses	"X	
a ad Alexandri [us] Var	""""""""""""""""""""""""""""""""""""""	

usque ad Alexandri [vel Xerxis] transfretationem. [Euseb. Chron. I p. 225 Sch.]

12 Ότι τηλικούτον περί τον Λυκούργον ήν της

άφετῆς τὸ μέγεθος, ῶστε παφαγενηθέντος εἰς Δελφοὺς αὐτοῦ τὴν Πυθίαν ἀποφθέγξασθαι ἔπη τάδε· ἥκεις, ὦ Λυκόοργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν, Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ἐλύμπια δώματ' ἔχουσι.

5 δίζω ή σε θεόν μαντεύσομαι ή άνθρωπον άλλ' ἕτι καὶ μᾶλλον θεόν ἕλπομαι, ὦ Λυκόοργε, ήκεις δ' εὐνομίαν αἰτεύμενος αὐτὰρ ἕγωγε δώσω τὴν οὐκ ἅλλη ἐπιχθονίη πόλις ἕξει.

[Exc. Vatic. p. 1, et sine oraculo adscriptisque ver-10 bis Ζήτει ἐν τῷ περί γνωμῶν Exc. de virt. et vit. p. 225 V, 547 W.]

Ότι δ αύτδς ήφώτησε την Πυθίαν, ποϊα νόμιμα 2 καταστήσας μάλιστ' ἂν ἀφελήσαι τοὺς Σπαφτιάτας. τῆς δὲ εἰπούςης ἐἀν τοὺς μὲν καλῶς ἡγεῖσθαι, τοὺς 15 δὲ πειθαφχεῖν νομοθετήση, πάλιν ἠφώτησε τί ποιοῦντες καλῶς ἡγήσονται καὶ τί πειθαφχήσουσιν. ἡ δὲ ἀνείλε τοῦτον τὸν χρησμόν

η σε ανεικε τουτον τον χρησμον είσιν όδοι δύο πλεϊστον άπ' άλλήλων άπέχουσαι, ή μεν έλευθερίας ές τίμιον οίκον άγουσα,

30 ή δ' έπί δουλείας φευκτον δόμον ήμερίοισι. καί την μεν διά τ' άνδροσύνης έρατης δ' όμονοίας έστι περαν, ην δη λαοίς ήγεισθε κέλευθον την δε διά στυγερης έριδος και άνάλκιδος άτης είσαφικάνουσιν, την δη πεφύλαξο μάλιστα.

25 τὸ δὲ κεφάλαιον ἦν ὅτι μεγίστην πρόνοιαν ποιη-3

6 ἕλπομαι Herod. I 65 et Eus. praep. ev. V 27, 8] ἕτ' οζομαι excerpta Vaticana, quae ab his demum verbis initium capiunt 7 αζτεύμενος Eus., διζήμενος exc. ἐγώ τοι Eus. 14 εἰπούσης add. Dind. 20 ἡμερζοισι Eus. praep. ev. V 28, 7] ἡμετρίοισι exc. 21 ἐρατῆς] ἀρετῆς exc., ἱερῆς Eus. 22 ἡγοῦ σὺ Herwerden 24 πεφύλαχϑε Krebs

v

20

τέον έστιν όμονοίας και άνδρείας, ώς διά μόνων τούτων της έλευθερίας φυλάττεσθαι δυναμένης, ής γωρίς ούδεν σφελος ούδ' άλλο τι των παρά τοις πολλοΐς ύπειλημμένων άγαθών έχειν έτέροις ύπήκοον όντα πάντα γάρ τα τοιαύτα των ήγουμένων, 5 ού των ύποτεταγμένων έστίν ωστ' είπεο τις έαυτφ βούλεται καί μή τοις άλλοις κτήσασθαι τα άγαθά, 4 πρῶτόν ἐστι κατασκευαστέον τὴν ἐλευθερίαν. ἀμφοτέφων δε έχέλευσε ποιείσθαι πρόνοιαν, ότι θάτερον αὐτῶν κατ' ίδίαν οὐ δύναται τὸν περιποιη- 10 σάμενον ώφελησαι ούδεν γαο όφελος άνδρείους όντας στασιάζειν η όμονοειν βεβαίως δειλούς όντας. Ότι ό αὐτὸς Λυκοῦργος Ϋνεγκε χρησμὸν ἐκ Δελ-Б φών περί της φιλαργυρίας τον έν παροιμίας μέρει μνημονευόμενον, 15 ά φιλοχρηματία Σπάρταν όλει, άλλο δε ούδέν.

6 ['Η Πυθία έχοησε τῷ Λυκούργῷ περί τῶν πολιτικῶν οῦτως]

Δη γὰφ ἀφγυφότοξος ἄναξ ἐκάεφγος Ἀπόλλων χουσοκόμης ἔχοη πίονος ἐξ ἀδύτου, ἄφχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας, οἶσι μέλει Σπάφτης ίμεφόεσσα πόλις, πφεσβυγενεῖς δὲ γέφοντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδφας, εὐθείαις δήτφαις ἀνταπαμειβομένους

μυθείσθαί τε τὰ χαλὰ χαὶ ἔρδειν πάντα δίχαια, 25

3 τι add. Krebs 4 ἀγαθῶν Krebs, ἀγαθὸν exc. 16 ὀλεῖ] ἕλοι exc. 17 ἡ Πυθία — οῦτως in margine cod. (Herwerden Spicil. Vatic. p. 3) 22 ἰμερόεσσα Plut. Lyc. 6, ἰσχερόεσσα exc. 24 εὐθείης ἑήτρας exc. 25 τε Dind., δὲ exc. μηδέ τι βουλεύειν τηδε πόλει ακολιόν, δήμου τε πλήθει νίκην και κάφτος έπεσθαι.

Φοϊβος γάρ περί των ώδ' άνέφηνε πόλει.

Ότι τούς μή διαφυλάττοντας την πρός τὸ θεῖον 7 5 εὐσέβειαν πολὺ μᾶλλον μη τηρεῖν τὰ πρός τοὺς ἀνθρώπους δίκαια. [Exc. Vat. p. 2-3.]

Ότι οί Λακεδαιμόνιοι χρησάμενοι τοῖς τοῦ Λυ- 8 κούργου νόμοις ἐκ ταπεινῶν δυνατώτατοι ἐγένοντο τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ ἡγεμονίαν διεφύλαξαν ἐπὶ ¹⁰ ἔτη πλείω τῶν υ΄. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καταλύοντες ἕκαστον τῶν νομίμων, καὶ προς τουφὴν καὶ ἑαθυμίαν ἀποκλίνοντες, ἔτι δὲ διαφθαφέντες νομίσματι χρῆσθαι καὶ πλούτους ἀθροίζειν, ἀπέβαλον τὴν ἡγεμονίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., ¹⁵ p. 547 W.]

Ότι Τήμενος την Άργείαν λαχών ένέβαλε μετά 13 τῆς στρατιᾶς εἰς την τῶν πολεμίων χώραν. χρονίζοντος δὲ τοῦ πολέμου τοὺς μὲν υἰοὺς οὐ προηγεν ἐπὶ τὰς ἡγεμονίας, τὸν δὲ τῆς θυγατρὸς ἄνδρα ²⁰ Δηιφόντην διαφερόντως ἀποδεχόμενος ἕτασσεν ἐπὶ τὰς ἐπιφανεστάτας πράξεις. ἐφ' οἶς οἱ παῖδες αὐτοῦ διαγανακτοῦντες Κίσσος καὶ Φάλκης καὶ Κερύνης ἐπιβουλην κατὰ τοῦ πατρὸς συνεστήσαντο διά τινων κακούργων. οῦ πεισθέντες ὑπὸ τούτων ²⁵ ἐνήδρευσαν τὸν Τήμενον παρά τινα ποταμόν, καὶ

1 μηδέτι ἐπιβουλεύειν exc. σκολιών add. Wurm et Krebs 7 χρησάμενοι Peir., om. v. 10 v'] φ' Wess. ex XV 1, 3 12 διαφθαφέντες] ώστε add. Wurm. 19 τὰς Feder, τῆς cod. 20 ἔτασσεν Müller, ἔτασεν cod., ἔταξεν Feder 22 Κίσσος] νίσος cod. φ αληῆς καὶ κερυνῆς cod. φονεῦσαι μὲν οὐκ ἠδυνήθησαν, κατατραυματίσαντες δὲ είς φυγὴν ῶρμησαν.

- 2 Ότι 'Αργείοι πολλά κακοπαθήσαντες έν τῷ πολέμῷ τῷ πρός Λακεδαιμονίους μετὰ τοῦ ἑαυτῶν βασιλέως, καὶ τοῦς 'Αρκάσι τὰς πατρίδας ἀποκατα- 5 στήσαντες, ἐμέμφοντο τὸν βασιλέα διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν ἀποδεδωκέναι τοῦς φυγάσιν, ἀλλὰ μὴ σφίσι κατακληρουχῆσαι. συστάντος δ' ἐπ' αὐτὸν τοῦ δήμου, καὶ τὰς χείρας ἀπονενοημένως προσφέρουτος, ἔφυγεν εἰς Τεγέαν κἀκεί διετέλεσε τιμώμενος ὑπὸ 10 τῶν εὖ παθόντων. [Εκc. Escor. p. 11 F., p. VIII M.]
- Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία ἤτοι τοπαρχία τῶν
 ᾿Αργείων ἔτη φμθ΄, καθὼς καὶ Διόδωρος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. [Ιο. Malal. Chronogr. p. 68 ed. Bonn.]
- 15 Cessante Assyriorum dynastia, post Sardanapalli ultimi regis Assyriorum mortem, Makedoniorum tempora succedunt.

Karanus ante primam olompiadem rerum cupiditate motus copias collegit ab Argivis et ab altera 20 (regione) Peloponesiaca, et cum exercitu expeditionem in partes Makedoniorum suscepit. Eodem tempore Orestarum regi bellum erat cum vicinis suis, qui vocantur Eordaei, rogavit Karanum, ut ipsi auxilio esset: suaeque regionis mediam partem ei 25 se daturum pollicitus est Orestarum rebus compositis; et rege fidem exsolvente Karanus regionem obtinuit regnavitque in ea annis XXX, tempore

4 μετα] μετ' Άκόου Arn. Schäfer 25 mediam] dimidiam Krebs et Wurm (Neue Jahrb. 1833, p. 81.) senectutis e vita excessus (excedebat); cuius principatum filius eius, qui Kojinus nominatus est, excepit et dominatus est annis XXVIII. Post eum regnavit Tirimmus annis XLIII. Perdikas annis XLII. Hic 5 regnum suum adaugere volebat (ac propterea) Delphos misit.

Et post pauca verba iisdem addens dicit:

Perdikas annis regnavit XLVIII imperiumque Argaeo reliquit. Huic uno supra XXX annos re-10 gnanti Philippus in imperio suffectus est; qui annos triginta tres regnavit et potestatem Ajeropae reliquit. Hic vero cum annis XX dominatus esset, regni successionem excepit Alketas, qui annis XVIII imperavit, reliquitque potestatem Amintae. Regnante 15 hoc annis IX supra XL imperium excepit Alexandrus, qui annos tenuit XLIV. Post hunc regnavit Perdikas annis XXII. Arkhelaus annis XVII. Ajeorpus annis VI. Post quem Pausanias anno uno dominatus est. Ptlomaeus annis III. Post hunc Per-20 dikas annis V. Philippus annis XXIV. Alexandrus cum Persis plus duodecim annis certavit.

Makedonici regni generationem hoc pacto histo- a ricorum fideles ad Heraklem referunt. A Karano, qui primus in unum conflatam tenuit Makedonio-²⁵ rum potestatem, usque ad Alexandrum, qui Asianorum terram subegit, viginti quatuor reges recensentur, anni CCCCLIII. [Euseb. Chron. I p. 227 Schöne.]

Ότι Περδίκκας την ίδίαν βασιλείαν αὐξῆσαι βου-16 λόμενος ήρώτησεν εἰς Δελφούς. ή δὲ ἔφη, Diodobus II. 10

145

έστι κράτος βασίλειον ἀγαυοίς Τημενίδαισι γαίης πλουτοφόροιο· δίδωσι γὰρ αἰγίοχος Ζεύς. ἀλλ' ἰθ' ἐπειγόμενος Βοττηίδα πρός πολύμηλον· ἕνθα δ' ἂν ἀργικέρωτας ἰδης χιονώδεας αἶγας 5 εὐνηθέντας ὕπνφ, κείνης χθουός ἐν δαπέδοισι θῦε θεοίς μακάρεσσι καὶ ἄστυ κτίζε πόληος. [Exc. Vat. p. 3]; cf. 16, 1.

17 Γενεαλογοῦσι δ' αὐτὸν (Caranum) οὕτως, ῶς φησιν δ Διόδωφος, οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὧν 10 εἶς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φείδωνος τοῦ 'Αριστο-δαμίδα τοῦ Μέροπος τοῦ Θεστίου τοῦ Κίσσου τοῦ Τημένου τοῦ 'Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ "Γλλου τοῦ 'Ηρακλέους. ἕνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποίαντος τοῦ Κροί-15 σου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Λαχάρους τοῦ Τημένου, δς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. [Georg. Syncell. Chron. p. 262 B.]

FRAGMENTA LIBRI VIII.

Ότι τῶν Ήλείων πολυανδρουμένων καὶ νομίμως 1 πολιτευομένων ὑφορᾶσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν τούτων αύξησιν, συγκατασκευάσαι τὸν κοινὸν βίον, ĩν' εἰρήνης ἀπολαύοντες μηδεμίαν ἔχωσιν ἐμπειρίαν 5 τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. καὶ καθιέρωσαν αὐτοὺς τῷ đεῷ, συγχωρησάντων σχεδὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. καὶ οὔτε ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας συνε- 2 στράτευσαν, ἀλλὰ ἀφείθησαν διὰ τὸ ἐπιμελεϊσθαι τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς, ἔτι δὲ καὶ κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς 10 τῶν Ἑλλήνων ἐμφυλίοις πολέμοις οὐδεἰς αὐτοὺς παρηνόχλει διὰ τὸ πάντας τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν σπεύδειν ίερὰν καὶ ἄσυλον φυλάττειν. ὕστερον δὲ πολλαῖς γενεαῖς καὶ συστρατεῦσαι τούτους καὶ ἰδία πολέμους ἐπανελέσθαι. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 15 547 W.]

Ότι οι 'Ηλείοι τῶν κοινῶν πολέμων οὐ μετεί- 8 χον και γὰρ ὅτε Ξέρξης ταῖς τοσαύταις μυριάσιν ἐστράτευσεν ἐπι τοὺς Έλληνας, ἀφείθησαν ὑπὸ τῶν συμμάχων τῆς στρατείας, προσταξάντων τῶν ἡγε-20 μόνων. πλέον αὐτοὺς ποιήσειν, ἐἀν ἐπιμέλωνται τῆς τῶν θεῶν τιμῆς. [Exc. Vat. p. 4.]

2 ύφοφωμένους Reiske 7 ούδὲ Krebs Ξέφξι cod. συνεστφατεύθησαν cod. 9 έτι Reiske, ὅτι cod. 13 στφατεῦσαι cod.

10*

2 Καὶ μὴ συγχωρηθείσης μηδὲ λαθραίας συμπλοκῆς πρὸς ἄνδρα· μηδένα γὰρ οὕτω παραφρονήσειν ῶστε ἐφημέρου χάριν ἡδονῆς τὰ μακαριζόμενα τοῦ βίου παντὸς ἀντικαταλλάξασθαι. [Exc. Vat. p. 4.]

- 3 Ότι Νεμέτωο ύπὸ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ στερηθεἰς 5 τῆς βασιλείας, ὡς ᾿Αμόλιος ἐκαλεῖτο, ἐβασίλευσε δὲ ᾿Αλβανῶν, τοὺς ἰδίους υίωνοὺς παρ' ἐλπίδας ἀναγνωρίσας Ῥέμον καὶ Ῥωμύλον, ἐπεβούλευσε κατὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ περὶ ἀναιρέσεως. ὅ καὶ γέγονε· μεταπεμψάμενοι γὰρ τοὺς νομεῖς ὅρμησαν ἐπὶ τὰ 10 βασίλεια, καὶ ἐντὸς τῶν θυρῶν εἰσεβιάσαντο καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀνήρουν, ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ᾿Αμόλιον. [Exc. Escor. p. 12 Fed., Müll. fr. II p. IX.]
- Ότι τούτων ἐπτεθέντων, ἐπειδὴ τοῦ χρόνου 15 προϊόντος ἡνδρώθησαν, πολὺ διέφερον τῶν ἄλλων κάλλει καὶ ρώμη. διὸ καὶ πᾶσι τοῖς ποιμνίοις ἀσφάλειαν παρείχοντο, ῥαδίως τοὺς ληστεύειν εἰωθότας ἀποκρουόμενοι, καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιροῦντες τῶν ἐπιτιθεμένων, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας συλλαμβάνοντες. 20
 χωρίς δὲ τῆς ἐν τούτῷ φιλοτιμίας ὑπῆρχον ἅπασι τοῖς πλησίον νομεῦσι προσφιλεῖς, ταῖς τε ὁμιλίαις συνόντες καὶ τὸν ἑαυτῶν τρόπου μέτριον καὶ κοινὸν τοῖς δεομένοις ἀναδεικνύντες. διὸ καὶ τῆς πάντων ἀσφαλείας ἐν τούτοις πειμένης, οἱ πλείστοι τούτοις 25 ὑπετάττοντο καὶ τὸ παραγγελλόμενον ἐποίουν συντρέχοντες εἰς οὺς προστάξαιεν τόπους. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 547 W.]

1 μηδε Krebs, μήτε cod. 7 υίωνους Feder, υίους cod. 12 τους add. Müller Ότι δρνιθευομένων Ρέμου και Ρωμύλου περί 5 οίκισμοῦ πόλεως, και ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν διοσημείαν γενέσθαι, φασί καταπλαγέντα τον Ρέμον ἐπιφθεγξάμενον είπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῆ 5 πόλει πολλάκις ἐπαριστέροις βουλεύμασιν ἐπιδέξιος ἀκολουθήσει τύχη προπετῶς γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄγγελον ἀποστείλαντος και τὸ καθ' αὐτὸν μέρος ὅλως ἡμαρτηκότος ὑπὸ ταὐτομάτου διωρθῶσθαι τὴν ἄγνοιαν. [Exc. Vat. p. 5.]

Ότι δ Ρωμύλος κτίζων την Ρώμην τάφοον πε-6 10 ριέβαλε τῷ Παλατίω κατά σπουδήν, μή τινες τῶν περιοίκων έπιβάλωνται κωλύειν αύτοῦ τὴν προαί**ρεσιν.** δ δε 'Ρέμος βαρέως φέρων έπι τῷ διεσφάλθαι των πρωτείων, φθονων δε της εύτυχίας τω 15 άδελφῷ, προσιών τοῖς ἐργαζομένοις ἐβλασφήμει· άπεφήνατο γάρ στενήν είναι την τάφρον, και έπισφαλή έσεσθαι την πόλιν, των πολεμίων δαδίως αὐτὴν ὑπερβαινόντων. δ δὲ Ῥωμύλος ἀργισμένος 2 έφη, Παραγγελώ πασι τοις πολίταις ἀμύνασθαι τὸν 20 ύπερβαίνειν έπιχειροῦντα. και πάλιν δ Ρέμος τοῖς έργαζομένοις όνειδίζων έφη στενήν κατασκευάζειν την τάφρον. εύχερως γάρ ύπερβήσεσθαι τους πολεμίους. και γάρ αύτος δαδίως τοῦτο πράττειν. και αμα ταῦτα λέγων ὑπερήλατο. ἦν δέ τις Κέλερος, 3 25 εἶς τῶν ἐργαζομένων, δς ὑπολαβών, Ἐγὰ δέ, φησίν, άμυνουμαι τον ύπερπηδώντα κατά το πρόσταγμα

6 τύχη Dind., δίκη cod. 8 ἀπὸ Hertl. διορθώσασθαι cod., corr. Dind. 14 τοῦ ἀδελφοῦ cod., corr. Krebs 18 ὀφγισάμενος cod., corr. Dind. 28 πράττειν cod. (Herw. spic. p. 3), πράξει Mai, πράξειν Krebs (et Herw. p. 16!) τοῦ βασιλέως, καὶ ἄμα ταῦτα λέγων ἀνέτεινε τὸ σκαφεῖον καὶ πατάξας τὴν κεφαλὴν ἀπέκτεινε τὸν Ῥέμον. [Exc. Vat. p. 5.]

- 7 Ότι Πολυχάρη Μεσσήνιον πλούτφ και γένει διαφέροντα συνθέσθαι άγελῶν κοινωνίαν πρός Εὕ- 5 αιφνον Σπαρτιάτην. δν εἰς ἐπιμέλειαν και φυλακὴν παραλαβόντα τάς τε ἀγέλας και τοὺς νομεῖς ἐπιχειρῆσαι μὲν πλεονεκτεῖν, καταφανῆ δὲ γενέσθαι.
- 2 πωλήσαντα γὰρ ἐμπόροις τῶν τε βοῶν καὶ τῶν νομέων τινὰς ἐπ' ἐξαγωγῆ προσποιηθῆναι τὴν ἀπώ- 10 λειαν αὐτῶν ὑπὸ ληστῶν γεγονέναι βιαίως. τοὺς δὲ ἐμπόρους εἰς Σικελίαν πλέοντας κομίζεσθαι παρὰ τὴν Πελοπόννησον· γενομένου δὲ χειμῶνος προσορμισθῆναι τῆ γῆ, καὶ τοὺς νομεῖς νυκτὸς ἀποβάντας διαδρᾶναι τῆ τῶν τόπων ἐμπειρία πιστεύσαντας. 15
- 3 παραγενηθέντων δὲ αὐτῶν εἰς Μεσσήνην, καὶ τῷ κυρίω πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν εἰπόντων, τὸν Πολυχάρη τούτους μὲν κρύψαι, τὸν δὲ κοινωνὸν ἐκ τῆς Σπάρ-
- 4 της μεταπέμψασθαι. διαβεβαιουμένου δὲ αὐτοῦ καὶ λέγοντος τῶν νομέων τοὺς μὲν ὑπὸ ληστῶν ἀφηǫ- 20 πάσθαι, τοὺς δὲ τετελευτηκέναι, τὸν Πολυχάφη πφοάγειν τοὺς ἄνδφας. οὺς ἰδόντα τὸν Εὕαιφνον καταπλαγῆναι, καὶ φανεφῶς ἐλεγχόμενον τφαπῆναι πφὸς δέησιν, καὶ τάς τε βοῦς ἀποκαταστήσειν ἐπαγγελέσθαι καὶ πᾶσαν προέσθαι φωνὴν εἰς τὸ σωθῆναι. 25 5 τὸν δὲ Πολυχάφη ἐντφαπέντα τὴν ξενίαν κρύψαι τὴν

3 Περί Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου Διονύσιος ὁ Άλικαρνασεὺς ίστορεῖ, Δίων τε καὶ Διόδωρος. [Tzetz. schol. ad Exeges. Iliad. p. 141, 21.]

lliad. p. 141, 21.] 5 άγελῶν Krebs, μεθών cod. 11 βιαίων cod., corr. Dind. 21 τὸν Dind., τὸν δὲ cod.

πράξιν, και τον υίον συναποστεϊλαι τῷ Σπαρτιάτη προς το τυχείν τῶν δικαίων. Εὕαιφνον δὲ και τῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιλαθέσθαι τόν τε εἰς Σπάρτην συνεκπεμφθέντα νεανίσκον ἀνελεῖν. οὖ συντελεσθέντος 6 5 τον Πολυχάρη ὡς ἐπι τηλικούτοις ἀνομήμασιν ἀγανακτεῖν και τον αἴτιον ἐξαιτεῖν. τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τούτῷ μὴ προσέχειν, τὸν δὲ υίον Εὐαίφνου μετ' ἐπιστολῆς εἰς Μεσσήνην ἀποστεϊλαι δηλοῦντα, διότι Πολυχάρης εἰς Σπάρτην κατηγορείτῶ περι ὧν 10 ἔπαθεν ἐπί τε τῶν ἐφόρῶν και τῶν βασιλέων. τὸν δὲ Πολυχάρη τυχόντα τῶν ἴσῶν τόν τε νεανίσκον ἀνελεῖν και τὴν πόλιν ξυσιάζειν. [Exc. de virt. et vit. p. 226 V., 548 W.]

Ότι τῶν κυνῶν ἀρυομένων καὶ τῶν Μεσσηνίων 8 15 ἀπελπιζόντων προσελθών τις τῶν πρεσβυτέρων παρεκάλει τὰ πλήθη μὴ προσέχειν τοῖς μάντεσι σχεδιάζουσι· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων βίων αὐτοὺς πλείστοις ἁμαρτήμασι περιπίπτειν, ὡς μὴ δυναμένους προϊδέσθαι τὸ μέλλον, καὶ νῦν ὑπὲρ ὡν εἰκὸς 20 μόνους τοὺς θεοὺς γινώσκειν ἀδυνατεῖν ἀνθρώπους ὄντας ἐπίστασθαι. παρεκελεύετο οὖν πέμπειν εἰς 2 Δελφούς. ἡ δὲ Πυθία ἀνείλεν οὕτως. ἐκ τοῦ Αἰπυτιδῶν γένους θῦσαι κόρην τὴν τυχοῦσαν· ἐὰν δὲ ἡ λαχοῦσα ἀδυνατῆ καθοσιωθῆναι, θῦσαι τότε 25 παρθένον τὴν τοῦ διδόντος ἑκουσίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. καὶ ταῦτα πράξαντες ἕξετε νίκην τοῦ πο-

7 μή] μέν μή Reiske 9 κατηγορεϊτο Peiresc., κατηγορεϊται Vales., corr. Reiske 11 Πολυχάρη] Εδαιφνον cod. 12 πόλιν] έπαυλιν vel ποινήν conicio (cf. Suid. s. v. δυσιάζειν) 20 άδύνατον cod., corr. Dind. 23 τυχοῦσαν] λαχοῦσαν Krebs 25 αὐτοῦ Krebs

- 3 λέμου καὶ κράτος..... οὐδεμιᾶς γὰρ τιμῆς μέγεθος ἰσόρροπον ἐφαίνετο τοῖς γονεῦσι πρὸς τὴν τῶν τέκνων σωτηρίαν, ἀλλ' ἅμα μὲν ὁ τῆς συγγενείας ἕλεος ἑκάστῷ ὑπεδύετο πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνοντι τὴν σφαγήν, ἅμα δὲ ἐνετρέπετο προδότης 5 γενέσθαι τέκνου πρὸς ὁμολογούμενον ὅλεθρον. [Exc. Vat. p. 6.]
- 9 Ποοέπιπτεν είς ἀνάξια τῆς περὶ αὐτὸν δόξης ἁμαρτήματα δεινὸς γὰρ ὁ ἔρως σφῆλαι τοὺς νέους, καὶ μάλιστα τοὺς μεγαλοφρονοῦντας ἐπὶ τῆ τοῦ 10 σώματος ἱώμῃ. διὸ καὶ παρεισήγαγον οἱ παλαιοὶ τῶν μυθογράφων τὸν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνίκητον Ἡρακλέα ὑπὸ τῆς τούτου δυνάμεως νικώμενον. [Εκc. Vat. p. 6.]
- 10 Ότι Άρχίας ό Κορίνθιος έραστής ων Άκταίωνος 15 το μέν πρώτον προσέπεμπέ τινα τῷ παιδί, θαυμαστὰς ἐπαγγελίας ποιούμενος· οὐ δυνάμενος δὲ αὐτὸν ἀναλαβεῖν παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς καλοκάγαθίαν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ παιδὸς σωφροσύνην, ἤθροισε τῶν συνήθων τοὺς πλείστους, ὡς βιασόμενος τὸν ἐν 20 2 χάριτι καὶ δεήσει μὴ ὑπακούοντα. τέλος δὲ μεθυσθεἰς μετὰ τῶν συμπαρακληθέντων ἐπὶ τοσοῦτον ἀνοίας προέπεσεν ὑπὸ τοῦ πάθους, ὥστε εἰς τὴν οἰκίαν ἐμπεσὰν τοῦ Μελίσσου τὸν παιδα βιαίως 8 ἀπήγαγεν. ἀντεχομένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλ- 25 λων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, παρ' ἀμφοτέροις φιλοτιμίας βιαιοτέρας γενομένης ἕλαθεν ὁ παις ἐν ταις χερσὶ τῶν ἀντεχομένων ἀφεἰς τὴν ψυχήν, ὥστε τὸ

16 προέπεμπε v., corr. Reiske 20 έν del. Herw. 23 προσέπεσεν v., corr. Dind. 25 απηγεν malim

παφάδοξον τῆς πφάξεως ἀναλογιζομένους ἐλεεϊν ἅμα τὴν τοῦ παθόντος συμφοφὰν καὶ θαυμάζειν τὴν τῆς τύχης πεφιπέτειαν ῷ γὰφ ὁ παῖς τῆς αὐτῆς ἐκεί- 4 νης ἔτυχε πφοσηγοφίας, τούτῷ τὴν ὁμοίαν τοῦ βίου 5 καταστφοφὴν ἔσχεν, ἑκατέφων ὑπὸ τῶν μάλιστα ἀν βοηθησάντων τοῦ ζῆν παφαπλησίῷ τφόπῷ στεφηθέντων.

Ότι 'Αγαθοκλῆς ἐπιστάτης αίφεθεἰς τῆς πεφί τὸν 11 νεὼν τῆς 'Αθηνᾶς οἰκοδομίας, τοὺς καλλίστους τῶν 10 τεμνομένων λίθων ἐπιλεγόμενος τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ λίθοις καταχρησάμενος οἰκίαν ἀκοδόμησε πολυτελῆ. ἐφ' οἶς φασιν ἐπισημῆναι τὸ δαιμόνιον κεφαυνωθέντα γὰφ τὸν 'Αγαθοκλέα μετὰ τῆς οἰκίας καταφλεχθῆναι. οί 2 15 δὲ γεωμόφοι ἔκφιναν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δημοσίαν εἶναι, καίπεφ τῶν κληφονόμων δεικνυόντων μηδὲν είληφότα τῶν ἰεφῶν ῆ δημοσίων χφημάτων. τὴν δὲ οἰκίαν κάθιεφώσαντες ἄβατον τοῖς εἰσιοῦσιν ἐποίησαν, ὡς ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται Ἐμβφονταῖον. [Εκc. 20 de virt. et vit. p. 229 V., 548 W.]

[Περί δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμω 12 καὶ ἀγωνιζομένων περί πρωτείων.] Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κατέβησαν μὲν οὖν ἐπί 25 τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέοννίς τε καὶ 'Αριστομένης, ὧν ἑκάτερος εἶχεν ἰδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέον- 2 νις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκότα τῶν ἐπι-

6 βοηθησόντων v., corr. Schäfer 18 φασιν Wurm, πασιν v. έπισημηναι Wess., έπιφανηναι v. 17 η add. Reiske; ίερων f. del.

3

φερομένων Σπαρτιατών όπτω νεπρούς έπεποιήπει. καί τούτων ήσαν δύο ήγεμόνες έπιφανείς πάντων δε των άναιρεθέντων ύπ' αύτοῦ τὰς πανοπλίας έσχυλευχώς έδεδώχει τοις ύπασπισταις, ίνα έχη σημεϊα τῆς ίδίας ἀρετῆς πρός τὴν χρίσιν. πολλοῖς δὲ 5 περιπεσών τραύμασιν απαντ' έσχεν έναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεχμήριον τοῦ μηδενί τῶν πο-3 λεμίων είξαι. δ δ' Άριστομένης έν τῷ περί τοῦ βασιλέως άγῶνι πέντε μεν άνηρήχει τῶν Λαχεδαιμονίων, και τάς πανοπλίας έσχυλεύχει των πολε- 10 μίων έπικειμένων. καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν άτρωτον, έκ δε της μάχης άπερχόμενος είς 4 την πόλιν έργον έπαινούμενον έπραξεν. δ μέν γάρ Κλέοννις άσθενως έκ των τραυμάτων διακείμενος ούτε βαδίζειν καθ' αύτον ούτε χειραγωγείσθαι δυ- 18 νατός ήν. ό δ' Άριστομένης άράμενος αὐτόν ἐπὶ τούς ώμους απήνεγκεν είς την πόλιν, ούδεν δε ήττον χομίζων την ίδίαν πανοπλίαν, και ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος των άλλων μεγέθει τε καί όώμη 5 σώματος. τοιαύτας δ' έχόντων ἀφορμὰς είς την 30 ύπεο των αριστείων πρίσιν, δ βασιλεύς έπάθισε μετά των ταξιάρχων κατά τόν νόμον. προλαβών ούν τόν λόγον δ Κλέοννις τοιούτοις έχρήσατο λόγοις.

6 Βραχύς μέν έστιν ό περί τῶν ἀριστείων λόγος· κριταί γάρ είσιν οί τεθεαμένοι τὰς ἑκάστων ἀρε- 25 τάς· ὑπομνῆσαι δὲ δεῖ με, διότι πρός τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἑκατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἕνα καιρὸν καὶ τόπον ἐγὼ πλείους ἀπέκτεινα. δῆλον οὖν ὡς

17 έπι τούς ώμους Herw., έπι τοῦ σώματος v.

κατά την αύτην περίστασιν δ πρότερος έν άριθμώ των άναιρεθέντων προτερεί και τοις είς το πρωτεΐον δικαίοις. άλλὰ μήν και τὰ σώματα έκατέρων 7 έμφανεστάτας άποδείξεις έχει της ύπεροχης. δ μέν 5 γαο πλήρης ών τραυμάτων έναντίων άπελύετο τῆς μάχης, δ δ' ώσπερ έκ πανηγύρεως, άλλ' οὐ τηλικαύτης παρατάξεως έξιων ούκ έπειράθη, τί δύναται πολεμίων σίδηρος. εὐτυχέστερος μὲν οὖν ἴσως 'Αρι- 8 στομένης, άγαθώτερος δ' ήμων ούκ αν δικαίως κοι-10 θείη. πρόδηλος γάρ δ ύπομείνας τοσαύτας διαι**φέσεις τοῦ σώματος ὡς ἀφειδῶς ἑαυτόν ἐπέδωκεν** ύπεο της πατρίδος. δ δ' έν πολεμίων συμπλοκή καί τοιούτων κινδύνων τηρήσας έαυτον άτρωτον εύλαβεία τοῦ παθείν τι τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον 9 15 οὖν εί παρὰ τοῖς ἑωραχόσι τὴν μάχην ὁ τῶν πολεμίων μέν έλάττους άνελών, τῷ δ' ίδίω σώματι χινδυνεύσας ήττον, προχριθήσεται τοῦ πρωτεύοντος έν άμφοτέροις. άλλὰ μην καί τὸ μηδενός έτι κινδύνου ύπάρχοντος βαστάσαι το σῶμα καταπεπονη-20 μένον ύπο των τραυμάτων άνδρείαν μεν ούδεμίαν έχει, σώματος δ' ίσως ίσχὺν ἐπιδείκνυται. ίκανά μοι ταῦτα εἴρηται πρός ὑμᾶς πρόχειται γάρ ἀγών ού λόγων, άλλ' ἔργων.

Παφαλαβών δ' έν μέφει τον λόγον Άφιστομένης, 10 25 Θαυμάζω, φησίν, εί μέλλει πεφί άφιστείων άμφισβητείν δ σωθείς τῷ σώσαντι ἀναγκαΐον γὰφ ἢ τῶν δικαζόντων αὐτον ἄνοιαν καταγινώσκειν ἢ τὴν κφίσιν δοκεΐν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν

1 δ πρότερος Bekker, δπότερος v. 14 τοῦ] $\mu \dot{\eta}$ add. Herw. 24 έν] τῷ add. Herw.

DIODORI SICULI

τότε πεπραγμένων έσεσθαι. ού μόνον δε Κλέοννις δειχθήσεται κατ' άρετην λειπόμενος, άλλα καί τε-11 λέως άγάριστος. άφελς γάρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ύπ' αύτοῦ καλῶς διαπορεύεσθαι, διέσυρε τὰς έμὰς πράξεις, φιλοτιμότερος ων η δίκαιον. & γαο και s ίδίας σωτηρίας τὰς μεγίστας δφείλει χάριτας. τούτου τόν έπί τοις καλώς πραγθείσιν έπαινον διά φθόνον ἀφήρηται. έγὼ δὲ δμολογῶ μὲν έν τοῖς τότε γεγενημένοις κινδύνοις εύτυχής ύπάρξαι, φημί 12 δε πρότερον άγαθός γενέσθαι. εί μεν γαρ έκκλίνας 10 την των πολεμίων έπιφοράν άτρωτος έγενόμην, ούκ εύτυχη με προσηχεν όνομάζειν, άλλα δειλόν, ούδ ύπεο άριστείων λέγειν κρίσιν, άλλα ταις έκ των νόμων τιμωρίαις περιπεπτωχέναι· έπει δ' έν πρώτοις μαχόμενος καί τούς ύφισταμένους άναιρῶν οὐκ 15 έπαθον απερ έπραξα, δητέον ούκ εύτυχη με μόνον, 13 άλλά καί άγαθόν. είτε γάρ οί πολέμιοι καταπλαγέντες την άρετην ούκ έτόλμησαν άμύνασθαι, μεγάλων έπαίνων άξιος δν έφοβήθησαν, είτ' έκείνων άγωνιζομένων εύθύμως έγω φονεύων τούς άνθεστη- 20 κότας καί τοῦ σώματος ἐποιούμην πρόνοιαν, ἀνδρεῖος 14 αμα καί συνετός. δ γάο έν αύτῷ τῷ θυμομαχεϊν έμφρόνως ύπομένων το δεινόν έκατέρας έχει τάς άρετάς, σώματός τε καί ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα τὰ δίκαια πρός έτέρους ην μοι φητέον άμείνους τούτου. 25 ότε γάο Κλέοννιν παραλελυμένον έχ της μάγης είς την πόλιν απήνεγκα ταμαυτοῦ σώζων ὅπλα, καὶ ὑπ' 15 αύτοῦ χεχρίσθαι νομίζω τὸ δίχαιον. χαίτοι γε πα-

22 ro add. Dind. 24 ra add. Dind.

οραθείς τόθ' ύφ' ήμῶν ίσως οὐκ ἀν ἤριζε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων, οὐδὲ διασύρων τηλικοῦτον μέγεθος εὐεργεσίας ἕλεγε μηθὲν εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης 5 τοὺς πολεμίους. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλάκις οί διαλυθέντες ἐκ τῆς μάχης ἐξ ὑποστροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ στρατηγία ταύτη χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης; ἱκανά μοι τὰ ξηθέντα· λόγων γὰρ πλειόνων οὐκ οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.

10 Τούτων φηθέντων οι δικάζοντες δμογνώμονες γενόμενοι προέκριναν του 'Αριστομένην. [Cod. Vatic. 1354, Mazarin. 4 fol. 186; cf. Wessel. II p. 637 notam.]

Καί ταϊς προθυμίαις ἐπερρώσθησαν τοὺς γὰρ 13 ἐκ παίδων ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν ἀσκοῦντας, κἂν ¹⁵ ἡ τύχη που ταπεινώση, βραχὺς λόγος ἐφ' δ δεϊ παρίστησιν. οὐ μὴν οὐδὲ οἱ Μεσσήνιοι τούτων ἀπελείποντο ταϊς προθυμίαις, ἀλλὰ ταϊς σφῶν ἀρεταϊς πιστεύσαντες...

Ότι οί Λακεδαιμόνιοι καταπονούμενοι ύπο Μεσ- 2 20 σηνίων Επεμψαν είς Δελφούς. ή δε έχοησεν,

οὕ σε μάχης μόνον ἔργ' ἐφέπειν χερί Φοϊβος ἀνώγει, ἀλλ' ἀπάτη μὲν ἔχει γαΐαν Μεσσηνίδα λαός,

ταΐς δ' αὐταῖς τέχναισιν ἁλώσεται αἶσπερ ὑπῆρξεν. ἔστι δὲ τὸ νοούμενον μὴ μόνον τοῖς ἐκ τῆς βίας 25 ἔργοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκ δόλου.... [Exc. Vat. p. 7.]

Ότι Πομπίλιος δ Έωμαίων βασιλεύς πάντα τον 14 τοῦ ζῆν χρόνον ἐν εἰρήνη διετέλεσε. λέγουσι δέ

23 τέχνεσιν cod., τέχναις τις Eus. 5, 27, 1 (non Paus. 4, 12, 1) 24 έστι – δόλου del. Herw. 26 Πομπήλιος v. τινες άκουστην γενόμενον Πυθαγόφου πας' έκείνου λαβείν τά τε περί θεών νομοθετήματα, καί πολλά διδαχθηναι, δι' ών έπιφανης άνης έγένετο καί βασιλεύς ήςέθη μετάπεμπτος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 549 W.] 5

- 15 Ότι κατά την άξίαν οὐδὲ θελήσαντες δυνάμεθα τιμῆσαι τὸ δαιμόνιον. ὅστε εί μη κατὰ δύναμιν βουληθείημεν εὐχαριστεῖν, τίνας ἂν ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος βίου λαμβάνοιμεν, εἰς τούτους ἐξαμαρτάνοντες οῦς ἀδικοῦντας οὐκ ἂν εἰη δυνατὸν οὕτε 10 λαθεῖν οὕτε διαφυγεῖν; τὸ μὲν γὰρ ὅλον, παρ' οἶς ἀθάνατον εἶναι συμβαίνει καὶ την εὐεργεσίαν καὶ την κόλασιν, φανερὸν ὡς ἐν τούτοις παρασκευάζειν προσήκει την μὲν ὀργην ἀγένητον, την δὲ εῦνοιαν
 - 2 αίώνιον. τηλικαύτην γὰρ ἔχει παφαλλαγὴν ὁ τῶν 15 ἀσεβῶν βίος πρὸς τὸν τῶν εὐσεβῶν, ῶστε προσδοκῶν ἑκατέφους αὐτοῖς βεβαιώσειν τὸ θεῖον τοῖς μὲν τὰς ίδίας εὐχάς, τοῖς δὲ τὰς παρὰ τῶν ἐχθρῶν εὐ-3 χάς... τὸ δὲ ὅλον, εἰ τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὅταν πρὸς τοὺς βωμοὺς καταφύγωσι βοηθοῦμεν, τοῖς δὲ πο- 20 λεμίοις διὰ τῶν ὅρκων πίστεις δίδομεν μηδὲν ἀδικήσειν, ποίαν χρή πρὸς αὐτοὺς ποιεἴσθαι τοὺς θεοὺς σπουδήν, οῦ οὐ μόνον τοὺς εὐσεβεῖς ἐν τῷ ζῆν εὖ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατον * εἰ δὲ καὶ ταῖς τελεταῖς δεῖ ἀγωγὴν μετ' εὐφημίας ἡδείας εἰς 25 ἕπαντα τὸν αἰῶνα παρασκευάζουσιν; διὸ καὶ προσ-

24 εἰ δὲ καὶ ταῖς τελεταῖς cod., τοῖς γε ἐν ταῖς τελεταῖς Herw., ἡδεῖαν τοἰς τελευτήσασι Krebs, εὐδαίμονα τούτοις Wurm δὲ καὶ] πιστεύειν f. Krebs 25 δεῖ ἀγωγὴν] διαγωγὴν Mai ἐοικυῖαν ταῖς τελεταῖς διαγωγήν conicio εὐθυμίας ἡδεῖαν Dind. ήχειν μηδέν ούτω τῶν ἐν τῷ βίῳ σπουδάζειν ὡς περὶ τὴν τῶν θεῶν τιμήν.

Ότι ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην καὶ τὰς ἄλλας 4 ἀρετὰς ἀνθρώπων καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων εὑρῆσθαι 5 συμβέβηκε, τὴν δὲ εὐσέβειαν τοσούτω τῶν ἄλλων ἀρετῶν προέχειν ὅσον καὶ τοὺς θεοὺς τῶν θνητῶν ἐν πᾶσι πρωτεύειν.

Ότι ζηλωτῆς ούσης τοῖς ίδιώταις, πολὺ μᾶλλον 5 οἰκείαν εἶναι ταῖς πόλεσι· τῆς τε γὰρ ἀθανασίας 10 ἐγγύτερον οὖσαι προσφακειωμένην τοῖς θεοῖς τὴν φύσιν ἔχουσι καὶ πολὺν χρόνον διαμένουσαι προσδοκῶσι τὴν ὀφειλομένην ἀμοιβήν, τῆς μὲν εὐσεβείας τὴν ἡγεμονίαν, τῆς δὲ εἰς τὸ θεῖον ὀλιγωρίας τὴν τιμωρίαν. [Exc. Vat. p. 8.]

¹⁵ Ότι Δηιόκης δ Μήδων βασιλεύς πολλῶν ἀνομη-16 μάτων γενομένων ἤσκει δικαιοσύνην καὶ ἅλλας ἀφετάς. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 549 W.]

Ότι Μύσκελλός τις Άχαιός ών τὸ γένος ἐκ Ῥύ-17 πης κατήντησεν εἰς Δελφούς καὶ τὸν θεὸν ἐπηφώ-20 τησε περὶ τέκνων γενέσεως. ἡ δὲ Πυθία ἀνεϊλεν ούτως.

Μύσχελλε βραχύνωτε, φιλεϊ σ' έχάεργος 'Απόλλων, και γενεάν δώσει· τόδε δε πρότερόν σε κελεύει, οίκῆσαί σε Κρότωνα μέγαν χαλαῖς ἐν ἀρούραις.

25 τοῦ δὲ Κρότωνα ἀγνοοῦντος εἰπείν πάλιν τὴν Πυθίαν,

1 μηδέν] πεολ μηδέν Wurm 8 ούσης] εύσεβείας add. Mai 18 Ρύπης Bek., Κοήτης cod. 22 βραχύνωτε Dind. (p. 160, 11), καλάν ώς τε cod., Αίγιαλῶτα Bernhardy 24 οίκίσαι cod. σε Dind., δὲ cod. αὐτός σοι φράζει έκατηβόλος· ἀλλὰ συνίει. οὖτος μὲν Τάφιός τοι ἀνήροτος, ήδε δὲ Χαλκίς, ήδε δὲ Κουρήτων * ἡ ίερὰ χθών, αῖδε δ' Ἐχινάδες εἰσί· πολὺς δ' ἐπ' ἀριστερὰ πόντος. οῦτω σ' οὐκ ἅν φημι Λακινίου ἄκρου ἁμαρτεῖν 5

ούδ' ίερας Κριμίσης ούδ' Αίσάρου ποταμοΐο.

2 Ότι τοῦ χρησμοῦ προστάττοντος Κρότωνα κτίζειν δ Μύσκελλος τὴν περὶ τὴν Σύβαριν χώραν Φαυμάσας ἐβούλετο κτίσαι, καὶ ἐξέπεσε χρησμός αὐτῷ οὖτος, 10

Μύσκελλε βραχύνωτε, παρέκ θεοῦ ἄλλα ματεύων κλαύματα μαστεύεις· δῶρον δ' δ διδῷ θεὸς αίνει. [Exc. Vat. p. 9.]

18 Ότι οί Συβαφίται γαστφίδουλοί είσι καὶ τουφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παφ' αὐτοῖς τουφῆς 15 ῶστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἰωνας καὶ Τυφοηνούς, ὅτι συνέβαινεν αὐτοὺς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαφβάφων ποοέχειν τῆ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελεία. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]

2 Ότι φασί τινα τῶν εὐπόφων Συβαφιτῶν, ἀκούσαντα παφά τινων ὅτι θεασάμενος τοὺς ἐφγάτας εἰληφῶς εἰη φήγματα, παφακαλέσαι τὸν εἰπόντα μὴ θαυμάσαι καὶ γὰφ ἀκούσαντα τὸ γεγονὸς πεπονη-3 κέναι τὴν πλευφάν. ἕτεφον δὲ λέγεται παφαβαλόντα 25

2 οῦτως cod. αῦτη μὲν Τάφος ἐστὶν Herw. 8 ή] αἰχμητάων Krebs 5 οῦτω σ' Dind., οῦτως δ' cod. 6 Κρεμίσης cod. 14 γάστριες Suidas s. v. Συβαρῖται 21 εὐπόρων Geel, ἐμπόρων cod. 28 δήγματα Krebs, πράγματα cod. 24 ἀπούσαντα] αὐτὸς ἀπούσας Herw. είς Σπάφτην είπειν ότι ποότεφον μέν θαυμάζοι την τών Σπαφτιατών άνδφείαν, τότε δε θεασάμενον εύτελώς και μετά πολλης κακοπαθείας βιούντας είπειν ότι τών έσχάτων οὐδεν διαφέφουσι και γαφ έν 5 Συβαφίταις τον άνανδφότατον μαλλον έλέσθαι αν τρίς άποθανειν η τοιούτον βίον ζώντα καφτεφείν. μάλιστα δε παφ' αὐτοις περιουσιάσαι λέγεται τρυφη τον όνομαζόμενον Μινδυφίδην. [Exc. Vat. p. 9.]

Ότι Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφη 19 10 παρά Συβαρίταις. τοῦτον γάρ, Κλεισθένους τοῦ Σιπυωνίων τυράννου νιπήσαντος άρματι καί πηρύξαντος παραγενέσθαι τούς προαιρουμένους γαμείν την αύτοῦ θυγατέρα, δοχοῦσαν χάλλει διαφέρειν, άναχθηναί φασιν έκ Συβάρεως έν πεντηκοντόρω 15 τούς έρέτας έχοντα ίδίους οίκέτας, ων είναι τούς μέν άλιεις, τούς δε δονιθοθήρας. παραγενόμενον 2 δε είς Σικυώνα ταις κατά την ούσίαν παρασκευαίς ού μόνον τούς άντιμνηστεύσαντας, άλλά καί τον τύραννον αύτον ύπεραραι, καίπερ της πόλεως αύτῷ 20 πάσης συμφιλοτιμουμένης. έν δε τῷ μετὰ την ἄφιξιν δείπνω προσιόντος τινός, δπως κατακλιθή πρός αὐτόν, εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ τῆς γυναικὸς ἢ μόνος κατακλιθησόμενος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]

25

Ότι Μιλησίων τουφώντων φασί ποὸς αὐτοὺς ἀπο-20

1 πρότερον μέν είπεϊν ὅτι — τότε δὲ δεασάμενος είπεν Wurm 2 εὐτεἰῶς Dind., εὐτελοῖ cod. 8 είπειν Dind., είπεν cod. 5 τὸν add. Dind. ἀνδρειότατον cod., corr. Geel 10 τοῦτον Reiske, οὐτος v. 14 φασιν Krebs, τινα cod., λέγεται Suidas s. v. Συβαρίται 15 ῶν είναι] ἀνεῖται cod., om. Suidas

DIODORUS II.

δημήσαντά τινα τῶν Συβαριτῶν, ἐπειδὴ πάλιν πρός τὴν πατρίδα παρεγενήθη, τά τε ἄλλα τοις πολίταις ἐξηγεϊσθαι καὶ δὴ καὶ φάσκειν κατὰ τὴν ἀποδημίαν μίαν πόλιν ἐλευθέραν ἑωρακέναι τὴν τῶν Μιλησίων. [Exc. Vat. p. 10.]

- 21 Ότι συνταξαμένων τῶν ἐπευνακτῶν τῷ Φαλάνθφ τότε ήμειν πρός τὴν στάσιν κατὰ τὴν ἀγοράν, ὅταν αὐτὸς ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐφελκύση τὴν κυνῆν, μετὰ τῶν ὅπλων· ἐμήνυσε δέ τις τὸ μέλλον γίνεσθαι τοῖς ἐφόροις. τῶν δὲ πλείστων οἰομένων δεῖν ἀπο-10 κτεῖναι τὸν Φάλανθον, 'Αγαθιάδας ἐραστὴς αὐτοῦ γεγονὰς εἶπεν, ὡς τοῦτο πράξαντες εἰς μεγίστην στάσιν ἐμβαλοῦσι τὴν Σπάρτην, ἐν ἦ κρατήσαντες ἀλυσιτελῆ ποιήσονται νίκην, καὶ σφαλέντες ἅρδην
 - 2 ἀπολέσουσι τὴν πατρίδα. συνεβούλευσεν οὖν τὸν 15 κήρυκα ἀναγορεῦσαι τὴν κυνῆν ἐᾶν ὡς ἔχει Φάλαν-∂ον. οὖ γενομένου τθὺς μὲν παρθενίας ἀποστή 3 σασθαι τῆς ἐπιβολῆς καὶ πρὸς διάλυσιν ὁρμῆσαι. οἱ δὲ ἐπευνακταὶ θεωροὺς πέμψαντες εἰς Δελφοὺς ἐπη-

οώτων, εί δίδωσιν αὐτοῖς τὴν Σικυωνίαν. ἡ δ' ἔφη 20 καλόν τοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. ἀλλ' οὐκ οἰκήσεις οὐδ' εἰ παγχάλκεος είης.

Σατύριον φράζου σὺ Τάραντός τ' ἀγλαὸν ὕδωρ καὶ λιμένα σκαιὸν καὶ ὅπου τράγος ἁλμυρὸν οἶδμα

3 καł add. Hertl. 4 μίαν add. Dind. 7 κατὰ Dind., καὶ cod. 8 μετὰ τῶν ὅπλων] μέχοι τῶν ὀσθαλμῶν Wurm 16 Φάλανθος v., corr. Wurm 17 ἀποστῆναι Herw., ἀποστήσεσθαι et ὁομήσειν Wurm 22 οἰκήσεις οὐδ' Dind., οἰκίσεις οὐκ v. 23 σὺ Hermann, καὶ cod. τ' add. Dind. 24 λιμένας καλοὺς Herw. ἁλμυρὸν Dind., ἀγλαὸν cod., ἄγριον Wurm ἀμφαγαπῷ τέγγων ἄχοον πολιοῖο γενείου·
ἕνθα Τάραντα ποιοῦ ἐπὶ Σατυρίου βεβαῶτα.
ἀκούσαντες δὲ ἠγνόουν· ἡ δὲ φανερώτερον ἔφη,
Σατύριόν τοι ἔδωκα Τάραντά τε πίονα δῆμον
οἰκῆσαι καὶ πήματ' Ἰαπύγεσσι γενέσθαι.
[Exc. Vat. p. 11.]

Ότι Ίππομένης δ τῶν Άθηναίων ἄρχων, τῆς22 θυγατρος αὐτοῦ φθαρείσης ὑπό τινος, τιμωρίαν ἕλαβε παρ' αὐτῆς ἀνήπεστον καὶ παρηλλαγμένην 10 μεθ' ῖππου γὰρ αὐτὴν εἰς οἰκίσκον τινὰ συγκλείσας, καὶ τὴν τροφὴν παρελόμενος ἐπί τινας ἡμέρας, ἠνάγκασε τὸ ζῷον διὰ τὴν ἕνδειαν ἀναλῶσαι τὸ σῶμα τῆς παραβληθείσης. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V, 550 W.]

15 Ότι 'Αντίφημος και "Έντιμος οι Γέλαν κτίσαντες 23 ήφώτησαν την Πυθίαν, και έχρησε ταῦτα,

Έντιμ' ήδε Κράτωνος άγακλέος υίε δαίφοον, έλθόντες Σικελήν καλήν χθόνα ναίετον άμφω, δειμάμενοι πτολίεθρον όμοῦ Κρητῶν Ροδίων τε πάρ προχοάς ποταμοίο Γέλα συνομώνυμον άγνοῦ.

Ότι οί έκ της δεκάτης άνατιθέντες Χαλκιδείς 2 ήλθον χοησόμενοι περί άποικίας, και άνείλε

'Αψία ή ποταμῶν ίερώτατος είς α̈λα πίπτει,

20

1 ἀμφαγαπῷ τ' ἀποόπολιν ἀγενείου cod., ἀμφαγαπῷ βάπτει τ' (τέγγων Dind.) ἄπουν πολιοιο γενείου Wurm 4 ἔδωπα] και add. cod. 5 Ιαπύγεσσι Mai, ἀδησιγησι cod. 17 Ἐντιμ' ἡδὲ Dind., Ἐντιμε και cod. ἀγαπλέες cod. δαίφοων ν. 18 καιὴν add. Wurm. 20 ἁγνοῦ Herw., ἁγνόν ν. 21 ἀνατεθέντες cod. 23 ἀψιδίη ποταμὸν ίεςωτατην εἰς ἅλα πιπτειν cod., corr. Dind.

11*

ένθ' είσω βάλλοντι τον άρσενα θηλυς όπυίει,

ένθα πόλιν οίκιζε, διδοϊ δέ σοι Αύσονα χώραν. οί δὲ κατὰ τὸν Ἀψίαν ποταμὸν εύρόντες ἄμπελον περιπεπλεγμένην έρινεῷ (τὸ λεγόμενον ἀρσενόθηλυν) έκτισαν πόλιν.

- 3 Παραπορευόμενον μεγάλη τῆ φωνῆ λέγειν, ἀντὶ θνητοῦ βίου δόξαν ἀθάνατον περιποιήσασθαι βούλεται τίς; τίς ἐρεῖ πρῶτος, ἐπιδίδωμι τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν.
- 4 Ότι τῶν εἰς ἀγρὸν πορευομένων τις ἐρωτήσας 10 ἀπαντ... ἡρώτησε μή τι νεώτερον εἰη κατὰ τὴν πόλιν. καὶ ἐζημίωσαν αὐτὸν οἱ τὴν ἀρχὴν παρὰ Λοκροῖς ἔχοντες τοσοῦτον ἦσαν περὶ τὸ δίκαιον ἠσχοληκότες.
- 24 Ότι Σικυωνίοις έχρησεν ή Πυθία έκατον έτη 15 μαστιγονομηθήσεσθαι αυτούς. έπερωτησάντων δε αυτῶν τίς δ ταῦτα ποιήσων, πάλιν ἀπεκρίθη, ῷ ἂν καταπλεύσαντες πρώτφ γεγενημένον υίον ἀκούσωσιν. ἐτύγχανε δε τοῖς θεωροῖς ἡκολουθηκώς τῆς θυσίας ἕνεκα μάγειρος, δς ἐκαλεῖτο 'Ανδρέας. μισθοῦ τοῖς 20 ἄρχουσι μαστιγοφορῶν ὑπηρέτει. [Εκc. Vat. p. 12.]
 25 Ότι ἐπί Όστιλίου Τύλλου τοῦ 'Ρωμαίων βασιλέως 'Αλβανολ τὴν αὕξησιν τῶν 'Ρωμαίων ὑφορώμενοι καλ τῶς ἑαυτῶν χώρας γεγονέναι ληστὰς 'Ρωμαίους, καλ 25 ἕπεμψαν εἰς 'Ρώμην πρεσβευτὰς τοὺς τὸ δίκαιον

1 όπυίει Dind., όπαφεϊ cod. 2 σοι Dind., σε v. 4 τὸ λεγόμενον ἀρσενόθηλυν del. Herw. 8 τίς addidi 10 ἐφωτήσας] ἐξώλης Wurm 11 ἀπαντ... Herw., ἀπαντίον Mai, ἀπαντῶν Wurm 23 καὶ.. βουλόμενοι cod. M(onacensis), om. v. 25 Ῥωμαίους Μ, Ῥωμαίων v.

αιτήσοντας, εί δε μή προσέχωσι, πόλεμον καταγγελούντας. Όστίλιος δε δ των Ρωμαίων βασιλεύς πυ- 2 θόμενος ώς ζητοῦσι πρόφασιν πολέμου, τοῖς μὲν φίλοις παρήγγειλε τούς πρέσβεις έκδέξασθαι καί 5 παρακαλείν έπι ξένια. αὐτός δὲ ἐκκλίνας τὴν πρός τούτους έντευξιν έπεμψεν είς 'Αλβανούς τούς το παραπλήσιον τοις έκείνων ποιήσοντας. τοῦτο δὲ 3 συνετέλεσεν άρχαϊκῷ τινι προαχθείς έθει, διὰ τὸ τούς παλαιούς μηδέν ούτω σπουδάζειν ώς το δικαίους 10 ένίστασθαι πολέμους. εύλαβεῖτο γάο, μη τους αίτίους τῆς ληστείας ούθ' εύρεῖν δυνάμενος ούτε παραδιδούς τοις έξαιτοῦσι δόξη πόλεμον άδικον έπαναιοεισθαι. εύτυχούντων δε πρότερον των είς "Αλβαν 4 πεμφθέντων το μη λαμβάνειν το δίκαιον, είς ημέ-15 φαν τριακοστήν πόλεμον κατήγγειλαν. οί μέν οὖν τῶν Άλβανῶν πρεσβευταί κατὰ τὴν έξαίτησιν ἀπόκρισιν έλαβον, ότι πρότερον έκείνων ού διδόντων τὸ δίκαιον οί Ῥωμαΐοι πόλεμον αὐτοῖς κατηγγελκότες είησαν. • οί δε δημοι ποδς άλλήλους έπιγαμίας 20 έγοντες καί φιλίαν, άπό ταύτης της αίτίας είς διαφοράν κατέστησαν. [Exc. de legat. p. 310 U., 618 W., IV 35 Bip.]

Το πρότερου το γένος των Ρωμαίων των Λατίνων 26 ούχι συνηπτε πόλεμου αχηρυκτει προς έθνος, 25 αλλα τη χώρα πρότερου έθνους τοῦ πολεμίου

1 καταγγέλλοντας v., corr. Krebs 4 δέξασθαι καλ παφαλαβείν Herw. 5 ξενίαν v., corr. Herw. 6 τοὺς add. Krebs 10 ἐπίστασθαι cod. 13 εὐτυχούντων Μ, ἐντυχόντων v. ποοτέφων Herw. είς om. Μ 14 τὸ] διὰ τὸ Reiske 15 οί μὲν οὖν Bip., ὃν οί μὲν v. 17 προτέφων Herw. δόου σημείον έοριπτεν, έχθρας ἀρχήν σημαϊνον. έπειτα δὲ κατήρχετο πολέμου πρός τὸ ἔθνος. ταῦτό φησι Διόδωρος, πᾶς τε Δατίνα γράφων. [Tzetz. Hist. 5, 555.]

- 27 Ότι οί Σπαρτιάται ύπο Μεσσηνίων ήττηθέντες 5 είς Δελφούς πέμψαντες ήρώτων περί πολέμου. ἔχρησε δὲ αὐτοῖς παρὰ 'Αθηναίων λαβεῖν ἡγεμόνα.
 - 2 Ότι οΙ Λακεδαιμόνιοι προτραπέντες ὑπὸ Τυρταίου οῦτω προθύμως εἶχον πρὸς παράταξιν, ῶστε μέλλοντες παρατάττεσθαι τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν 10 ἐγράψαντο εἰς σκυταλίδα καὶ ἐξῆψαν ἐκ τῆς χειρός, ῦνα τελευτῶντες μὴ ἀγνοῶνται ὑπὸ τῶν οἰκείων. οῦτω παρέστησαν ταῖς ψυχαῖς ἕτοιμοι πρὸς τὸ τῆς νίκης ἀποτυγχάνοντες ἑτοίμως ἐπιδέχεσθαι τὸν ἔντιμον θάνατον. [Exc. Vat. p. 12.] 15
- 28 Κιθαφφδός ό Τέφπανδοος τῷ γένει Μηθυμναῖος. στασιασάντων δέ ποτε τῶν Λακεδαιμονίων, χοησμός αὐτοῖς ἐξέπεσε πάλιν φιλιωθῆναι, ἀν ἐκ Μηθύμνης Τέφπανδοος ἐκείνοις κιθαρίση. καὶ δή τι μέλος Τέφπανδοος ἐντέχνως κιθαρίσας 20 αὐτοὺς πάλιν συνήφμοσε, Διόδωφος ὡς γφάφει, τῆς ἁφμονίας τῆ ἀδῆ. καὶ γὰφ μετατφαπέντες ἀλλήλους πεφιέβαλλον, ἀσπάζοντο δακφύοις. [Tzetz. Hist. 1, 385.]
- 29 Ότι 'Αριστοτέλης δ και Βάττος κτίσαι βουλόμε- 25 νος Κυρήνην έλαβε χρησμόν ούτως,

11 σκυταλίδας ῶς ἐξήψαντο Herw. 14 ἑτοίμως] προδύμως Krebs ἐπιδέχεσθαι Dind., ἐπιτυγχάνοντες ν.

· 166

Βάττ', έπὶ φωνὴν ἦλθες. ἄναξ δέ σε Φοϊβος 'Απόλλων εἰς Λιβύην πέμπει καλλιστέφανον Κυφήνης εἰφείης ἄφχειν καὶ ἔχειν βασιληίδα τιμήν. ἔνθα σε βάφβαφοι ἄνδφες, ἐπὰν Λιβύης ἐπιβήης, βαιτοφόφοι ἐπίασι· σὺ δ' εὐχόμενος Κφονίωνι Παλλάδι τ' ἐγφεμάχη γλαυκώπιδι καὶ Λιὸς νίῷ Φοίβῷ ἀπεφσεπόμη νίκην ὑποχείφιον ἕξεις, καὶ μάκαφος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἅγει δέ σε Φοϊβος 'Απόλλων. Ταῖς γὰφ εὐημεφίαις φυσικῶς ἀντικαθήμενος ὁ 2

5

10

φθόνος καθαιφεί τοὺς ταϊς δόξαις πρωτεύοντας. [Exc. Vat. p. 13.]

Ότι 'Αρκεσίλαος ό τῶν Κυρηναίων βασιλεὺς δει-30 νοπαθήσας ἐπὶ ταϊς συμφοραϊς ἐπηρώτα εἰς Δελ-15 φούς. ἔχρησε δὲ [ό θεὸς] ὅτι θεῶν ἐστι μῆνις· τοὺς γὰρ ὕστερον βασιλεῖς οὐχ ὑμοίως ἄρχειν τῷ πρώτῷ Βάττῷ. ἐκείνον μὲν γὰρ αὐτῆ τῆ προσηγορία τοῦ βασιλέως ἀρχούμενον ἐπιεικῶς ἄρξαι καὶ δημοτικῶς, καὶ τὸ μέγιστον, τηροῦντα τὰς πρὸς τοὺς 20 θεοὺς τιμάς· τοὺς δὲ ὕστερον ἀεὶ τυραννικώτερον δυναστεύοντας ἐξιδιοποιήσασθαι μὲν τὰς δημοσίας προσόδους, ὀλιγωρῆσαι δὲ τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας.

Ότι τῆς τῶν Κυρηναίων στάσεως διαιτητὴς ἐγέ- 2 25 νετο Δημῶναξ Μαντινεύς, συνέσει καὶ δικαιοσύνη δοκῶν διαφέρειν. οὖτος οὖν πλεύσας εἰς Κυρήνην

2 Λυκίην cod. 4 ἐπιβαίης cod., corr. Dind. 5 βαττοφόροι ἐπιοῦσι οὐδ' εὐχόμενον ἡρανίοιο codex, corr. Dind. 6 ἐγοεμάχης cod. 7 ὑπεοχείριον cod. 9 ὑμὸν Dind., ἀμόν cod. 10 ταῖς γὰο — φθόνος om. Mai 15 ὁ θεὸς ὅτι θεῶν ν., ὅτι θεός cod. Peiresc. καί παρὰ πάντων λαβών την ἐπιτροπήν, διέλυσε τὰς πόλεις ἐπὶ τούτοις.

- 31 Ότι Λεύπιος Ταρπύνιος δ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς σπουδαίας ἔτυχεν ἀγωγῆς, καὶ γενόμενος ζηλωτὴς παιδείας οὐ μετρίως δι' ἀρετὴν ἐθαυμάζετο. 5 ἀνδρωθεἰς γὰρ συνεστάθη τῷ βασιλεϊ τῶν Ῥωμαίων "Αγπω Μαρπίω, καὶ φίλος αὐτοῦ μέγιστος ἐγένετο, καὶ πολλὰ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν συνδιώπει τῷ βασιλεϊ. καὶ μεγαλόπλουτος ἂν πολλοῖς τῶν ἀπόρων ἐβοήθει χρήματα διδούς, καὶ πᾶσι προσφιλῶς 10 δμιλῶν ἅμεμπτος ἦν καὶ ἔνδοξος ἐπὶ σοφία. [Exc. de virt. et vit. p. 233 V., 551 W.]
- 32 Ότι οί Λοκροί ἔπεμψαν είς Σπάρτην περί συμμαχίας δεόμενοι. οί δε Λακεδαιμόνιοι το μέγεθος τῆς Κροτωνιατῶν δυνάμεως ἀκούοντες, ὥσπερ ἀφο- 15 σιούμενοι και μόνως ἂν οὕτω σωθέντων Λοκρῶν, ἀπεκρίθησαν αὐτοίς συμμάχους διδόναι τοὺς Τυν-2 δαρίδας. οί δε πρέσβεις είτε προνοία θεοῦ είτε το ήηθεν οἰωνισάμενοι προσεδέξαντο τὴν βοήθειαν παρ' αὐτῶν και καλλιερήσαντες ἔστρωσαν τοῖς Λιοσκό- 20 ροις κλίνην ἐπι τῆς νηὸς και ἀπέπλευσαν ἐπι τὴν πατρίδα.
 - 3 Ποταπάς δὲ ψυχάς ἕξειν τοὺς συνηκολουθηκότας πατέρας, ὅταν ὁρῶντες τοὺς ἑαυτῶν υίοὺς ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀρρήτῷ συμφορῷ περιπίπτοντας μὴ 25 δύνωνται βοηθείν, ἀλλὰ τὰς ἑαυτῶν πολιὰς σπαράσσοντες πρὸς κωφὴν ὀδύρωνται τύχην; [Exc. Vat. p. 14.]

14 δεόμενοι del. Herw.

FRAGMENTA LIBRI IX.

⁴Ην δὲ καὶ Σόλων πατρὸς μὲν Ἐξηκεστίδου, τὸ 1 γένος ἐκ Σαλαμῖνος τῆς ᾿Αττικῆς, σοφία δὲ καὶ παιδεία πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβεβληκώς. φύσει δὲ πρὸς ἀρετὴν τῶν ἄλλων πολὺ διαφέρων ἐζήλωσεν 5 ἀρετὴν ἐπαινουμένην· πᾶσι γὰο τοῖς μαθήμασι πολὺν χρόνον ἐνδιατρίψας ἀθλητὴς ἐγένετο πάσης ἀρετῆς. κατὰ μὲν γὰο τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν παιδευταῖς 2 ἐχρήσατο τοῖς ἀρίστοις, ἀνδρωθεἰς δὲ συνδιέτριψε τοῖς μεγίστην ἔχουσι δόξαν ἐπὶ φιλοσοφία. διὸ καὶ 10 τούτοις ὁμιλῶν καὶ συνδιατρίβων ἀνομάσθη μὲν εἶς τῶν ἑπτὰ σοφῶν καὶ τὸ πρωτεῖον τῆς συνέσεως οὐ μόνον παρὰ τούτοις τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς θαυμαζομένοις ἀπηνέγκατο.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, ἐν τῆ νομοθεσία μεγάλην 8 15 δόξαν περιποιησάμενος, ἐν ταϊς ἰδιωτικαϊς ὑμιλίαις καὶ ἀποκρίσεσιν, ἔτι δὲ συμβουλίαις, θαυμαστὸς ἐτύγχανε διὰ τὴν ἐν παιδεία προκοπήν.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, τὴν ὅλην ἀγωγὴν τῆς πό- 4 λεως ἐχούσης Ἰωνικήν, καὶ διὰ τὴν τουφὴν καὶ τὴν

1 Σόλων in mg. cod. 3 ὑπεφβεβηκώς v., corr. Herw. (p. 172, 3) 5 ἀφετὴν] ἀγωγὴν Dind. 9 δόξαν Dind., δύναμιν v. 11 τῶν add. Reiske φαστώνην έκτεθηλυμμένων τῶν ἀνθφώπων, μετέθηκε τῆ συνηθεία ποος ἀφετὴν καὶ ζῆλου τῶν ἀνδφείων πφάξεων. διὸ τῆ τούτου νομοθεσία καθοπλισθέντες τὰς ψυχὰς Άφμόδιος καὶ Ἀφιστογείτων καταλύειν ἐπεχείφησαν τὴν τῶν Πεισιστφατιδῶν ἀφ- 5 χήν. [Exc. de virt. p. 233 V., 551 W.]

Ότι Κροίσος δ Λυδών βασιλεύς μεγάλας κεκτη-2 μένος δυνάμεις και πολύν έκ παρασκευής σεσωρευχως ἄργυρόν τε χαί χρυσόν, μετεπέμπετο των Έλλήνων τούς σοφωτάτους, καί συνδιατρίβων αύτοις 10 μετά πολλών δώρων έξέπεμψε και αύτος πρός άρετην ώσελείτο πολλά. ποτέ δε τούτον [i. e. Σόλωνα] μεταπεμψάμενος και τας δυνάμεις και τον πλουτον έπιδειξάμενος, ήρώτησεν εί τις έτερος αύτῷ δοχεί 2 μακαριώτερος είναι. δ δε Σόλων τη συνήθει τοις 15 φιλοσόφοις χρησάμενος παρρησία έφη μηδένα των ζώντων είναι μακάριον τόν γάρ έπ' εύδαιμονία πεφρονηματισμένον καί δοκούντα την τύχην έχειν συνεργόν μη γινώσκειν εί διαμενεί μετ' αύτοῦ μέχρι της έσχάτης. σκοπείν ούν έφησε δείν την του βίου 20 τελευτήν καί τον διευτυχήσαντα τότε προσηκόντως 3 λέγειν μακάριον. δ δε Κροϊσος ύστερον γενόμενος αίχμάλωτος ύπο Κύρου και μέλλων έπι μεγάλη πυρά κατακαίεσθαι, της Σόλωνος αποφάσεως έμνημόνευσεν. διὸ καὶ τοῦ πυρὸς ἦδη περιφλέγοντος ἀνεβόα 25 4 συνεχώς το τοῦ Σόλωνος ὄνομα. δ δὲ Κῦρος προσ-

1 ἐκτεθηλυμένων ν. ἀνθοώπων cod. Peiresc., Άθηναίων ν. 2 ἀνδοείων Reiske, ἀνθοωπίνων cod., ἀροενωπῶν Dind. 8 καὶ add. Dind. 12 τοῦτον Wurm, τούτων ν. 14 αὐτῷ Dind., αὐτοῦ ν. πέμψας τοὺς πευσομένους, τίς ἡ συνεχής ἐστι τοῦ Σόλωνος ὀνομασία, μαθών τάληθὲς μετέπεσε τοῖς λογισμοῖς καὶ νομίσας τὴν ἀπόκοισιν τοῦ Σόλωνος ἀληθινὴν εἶναι τῆς μὲν ὑπεφηφανείας ἀπανίστατο, 5 τὴν δὲ πυφάν κατασβέσας ἔσωσε τὸν Κροῖσον καὶ τὸ λοιπὸν ἕνα τῶν φίλων κατηρίθμησεν. (Cf. frag. 34.)

Ότι δ Σόλων ήγειτο τοὺς μὲν πύπτας καὶ στα- 5 διείς καὶ τοὺς ἄλλους ἀθλητὰς μηδὲν ἀξιόλογον συμβάλλεσθαι ταῖς πόλεσι ποὺς σωτηρίαν, τοὺς δὲ 10 φρονήσει καὶ ἀρετῆ διαφέροντας μόνους δύνασθαι · τὰς πατρίδας ἐν τοῖς κινδύνοις διαφυλάττειν.

Ότι περί τοῦ χρυσοῦ τρίποδος ἀμφισβητήσεως 3 οῦσης ἡ Πυθία ἔχρησεν οῦτως.

Εκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοϊβον έρωτῷς; 2 τίς σοφία πρῶτος πάντων, τούτου τρίποδ' αὐδῶ. οἱ δέ φασιν ἄλλως ὅτι πολέμου γενομένου τοῖς Ἰωσι πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦ τρίποδος παρὰ σαγηνέων ἀνενεχθέντος, ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. ἡ δὲ ἔφη,

20 ούποτε μή λήξη πόλεμος Μεφόπων και Ίώνων, πριν τρίποδα χρύσειον, δυ Ήφαιστος κάμε τεύχων, έκ μέσσου πέμψητε, και ές δόμον άνδρος ϊκηται δς σοφία τά τ' έόντα τά τ' έσσόμενα προδέδορκεν.

Ότι οί Μιλήσιοι ἀχολουθῆσαι βουλόμενοι τῷ 3 25 χρησμῷ Θάλητι τῷ Μιλησίῷ [τῶν ἐπτὰ σοφῶν] τὸ ἀριστεῖον ἐβούλοντο δοῦναι· τὸν δ' εἰπεῖν ὡς οὐκ ἔστι πάντων σοφώτατος, συμβουλεύειν δὲ πρòς ἕτερον πέμπειν σοφώτερον. τούτῷ δὲ τῷ τρόπῷ καὶ

1 πευσομένους Dind., πυθομένους v. 15 τ/ς] δς Herw. τούτφ cod., corr. Herw. 25 των έπτα σοφών inclusi

των άλλων των έπτα σοφων αποποιησαμένων τον τρίποδα Σόλωνι δίδοσθαι δοχοῦντι πάντας άνθρώπους ύπερβεβλήσθαι σοφία τε καί συνέσει. τον δέ συμβουλεῦσαι τοῦτον ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι τοῦτον γαο είναι σοφώτερον πάντων. (Cf. frag. 13, 2.) 5 Ότι δ αύτδς πρός τη του βίου καταστροφή δρών Πεισίστρατον πρός χάριν [λόγοις] τὰ πλήθη δημαγωγούντα καί πρός τυραννίδα παρορμώντα, τὸ μὲν πρώτον λόγοις έπεχείρησεν άποτρέπειν ταύτης της έπιβολής ού προσέχοντος δε αύτοῦ προήλθεν είς 10 την άγοραν μετά της πανοπλίας παντελώς ήδη γε-2 γηραχώς. συνδραμόντος δε τοῦ πλήθους πρός αὐτὸν διὰ τὸ παράδοξον, παρεκάλει τοὺς πολίτας ἀναλαβείν τὰ ὅπλα καὶ παραγρήμα καταλύειν τὸν τύραννον ούδενος δε αύτῷ προσέχοντος, και πάντων 15 αύτοῦ μανίαν καταγινωσκόντων, τινῶν δὲ παραγηοαν αύτον άποφαινομένων, δ μέν Πεισίστρατος ήδη τινάς δορυφόρους περιαγόμενος προσηλθε τω Σόλωνι καί έπύθετο τίνι θαρρών την τυραννίδα καταλύειν αύτοῦ βούλεται, τοῦ δὲ είπόντος ὅτι τῷ γήρα, 20 θαυμάσας την φρόνησιν αύτοῦ οὐδὲν αὐτὸν ήδίκησεν. (Cf. frag. 20, 4.)

5 Ότι τον παρανόμοις και άδίκοις πράξεσιν έπιβαλόμενον ούκ αν προσηκόντως σοφον νομίζεσθαι.

6 Ότι φασίν Άνάχαρσιν τον Σκύθην φρονοῦντα 25 ἐπὶ σοφία μέγα παραγενέσθαι Πυθώδε καὶ ἐπερωτῆσαι τίς ἐστιν αὐτοῦ τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος. καὶ είπεῖν,

7 lóyois del. Dind. 10 $i\pi i\beta ov \lambda \tilde{\eta} s$ cod., corr. Dind.

Οίταϊόν τινά φασι Μύσωνα

σοῦ μᾶλλον πραπίδεσσιν ἀρηρότα πευκαλίμησιν, ὅστις ἦν Μαλιεὺς καὶ ὅκει τὴν Οἰτην εἰς κώμην Χηνὰς καλουμένην. [Exc. Vat. p. 14-16.]

⁵ Ότι Μύσων τις ην Μαλιεύς, δς φ΄κει έν κώμη 7 Χηνὰς καλουμένη, τὸν ἄπαντα χοόνον ἐν ἀγοῷ διατοίβων καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγνοούμενος. ὅν ἀντεισῆξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον τὸν Κορίνθιον διὰ τὸ τύραννον γεγο-10 νέναι πικρόν. [Exc. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

Ότι δ Σόλων πολυπραγμονήσας τον τόπον έν 8 φ διέτριβε Μύσων, κατέλαβεν αὐτον ἐπὶ τῆς ἅλω προς ἄροτρον προσβαλόντα ἐχέτλην, καὶ πειραθεἰς τοῦ ἀνδρος ἔφη, Οὐχ ῶρα νῦν ἀρότρου, ὡ Μύσων, 15 καὶ οὖτος, Οὐ χρῆσθαι, εἶπεν, ἀλλ' ἐπισκευάζειν. [Exc. Vat. p. 17.]

Ότι Χίλων τῷ λόγῷ σύμφωνον ἔσχε τὸν βίον, 9 ὅπεο σπανίως εύοοι τις ἂν γινόμενον. τῶν γὰο καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων τοὺς πλείστους ίδειν ἔστι 20 λέγοντας μὲν τὰ κάλλιστα, πράττοντας δὲ τὰ χείοιστα, καὶ τὴν ἐν ταις ἀπαγγελίαις αὐτῶν σεμνότητα καὶ σύνεσιν διὰ τῆς πείρας ἐλεγχομένην. ὁ δὲ Χίλων χωρίς τῆς κατὰ τὸν βίον ἐν ἅπασι τοις πραττομένοις ἀρετῆς πολλὰ διενοήθη καὶ ἀπεφθέγξατο 25 μνήμης ἄξια. [Exc. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

Ότι Χίλων ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς καὶ καθά-10 πεο ἀπαρχὰς ποιούμενος τῷ θεῷ τῆς ἰδίας συνέ-

1 φασι] φημι Diog. I 106 6 Χηναϊς Vales. 11 Σόλων] Χίλων Dind., Άνάχαφσις Klüber 15 εἶπεν Dind., είπεῖν ν. 21 ἐπαγγελίαις cod., corr. Wess.

σεως έπέγραψεν έπί τινα κίονα τρία ταῦτα, Γνῶθι σεαυτόν, καί Μηδέν άγαν, και τρίτον Έγγύα, πάρα δ' άτα. τούτων ξκαστον ύπάρχον βραχύ και Λα-2 κωνικόν μεγάλην έχει την άναθεώρησιν. το γαρ Γνῶθι σαυτόν παραγγέλλει παιδευθήναι καί φρό- 5 νιμον γενέσθαι. ούτω γάρ άν τις έαυτον γνοίη. ή ότι οί αμοιροι παίδείας και άλόγιστοι κατά το πλείστον έαυτούς συνετωτάτους ύπειλήφασιν, ήπερ έστί τῶν ἀμαθιῶν ἀμαθεστάτη κατὰ τὸν Πλάτωνα, ἢ δτι τούς πονηρούς έπιεικείς ήγοῦνται, τούς δὲ χρη- 10 στούς άνάπαλιν φαύλους. μόνως γάο άν τις ούτως έαυτόν γνοίη και έτερον, τυχών παιδείας και συνέ-3 σεως περιττοτέρας. το δε Μηδεν άγαν μετριάζειν έν πασι και μηδε περί ένος των άνθρωπίνων τελείως διορίζεσθαι, ως Έπιδάμνιοι. ούτοι γάρ παρά 15 τόν 'Αδρίαν οίκοῦντες και πρός άλλήλους διαφερόμενοι, μύδρους διαπύρους καταποντίσαντες έν μέσω τῶ πελάγει διωμόσαντο μή σπείσεσθαι την πρός άλλήλους έχθραν πρότερον έως αν ούτοι θερμοί άνενεχθωσιν. ούτω δε σκληρώς δμόσαντες και το 20 Μηδεν άγαν ούκ έπινοήσαντες υστερον ύπο των πραγμάτων άναγκαζόμενοι διελύσαντο την έχθραν. 4 έάσαντες τους μύδρους ψυχρούς έν τῷ βυθῷ. τὸ δέ Έγγύα, πάρα δ' άτα, τινές ὑπέλαβον γάμον ἀπαγοοεύειν· την γαο τοῦ γάμου σύνθεσιν παρά τοῖς 25 πλείστοις των Έλλήνων έγγύην δνομάζεσθαι, καί βεβαιωτής δ κοινός βίος, έν ῷ πλεϊσται καὶ μέγισται γίνονται συμφοραί διὰ τὰς γυναϊχας. Ενιοι

15 παρα add. Herw.; περί XVII 113, 2 (XII 30, 2) 18 σπείσασθαι cod., corr. Herw. 21 έννοήσαντες Herw. δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι Χίλωνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναιρουμένου τοῦ γάμου διαμένειν τὸν βίον, τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται ἐγγύαις ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διομολογή-5 σεσι περὶ χρημάτων. καὶ Εὐριπίδης

> ούκ έγγυῶμαι· ζημία φιλέγγυον σκοπεϊν· τὰ Πυθοϊ δ' ούκ έῷ με γοάμματα.

Ένιοι δέ φασι μη Χίλωνος είναι μηδε πολιτικου 5 το μηδενί των φίλων έν ταζς τοιαύταις χρείαις 10 έπαρχεζν, άλλα μαλλον τας καταβεβαιώσεις άπαγοοεύειν και το κατατεταμένως έγγυασθαί τε και διοοζζεσθαι των άνθρωπίνων, ως ποιήσαι τους Έλληνας ότε κατηγωνίσαντο τον Ξέρξην. ^ωμοσαν γαρ έν Πλαταιαζς παραδώσειν παίδων παισί την ποος 15 τους Πέρσας έχθραν, έως άν οι ποταμοί δέωσιν είς την θάλατταν και γένος άνθρώπων ή και γή καρπους φέρη. το δε τής τύχης εύμετάπτωτον βεβαίως έγγυώμενοι μετά τινα χρόνου έποεσβεύοντο ποος Άρταξέρξην τον υίον Ξέρξου περί φιλίας και συμ-20 μαχίας.

Ότι δ Χίλωνος λόγος βραχύς ἂν ὅλην περιεί- 6 ληφε την πρός του ἄριστου βίου ὑποθήκην, ὡς καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων βελτίω ταῦτα τὰ ἀποφθέγματα. αί μὲν γὰρ χρυσαϊ Κροίσου πλίνθοι 25 καὶ τὰ ἄλλα κατασκευάσματα ήφανίσθη καὶ μεγάλας ἀφορμὰς παρέσχε τοῖς ἀσεβεῖν εἰς τὸ ἰερὸν ἑλομένοις, αί δὲ γνῶμαι τὸν ἅπαντα χρόνου σώζονται

8 ἀποφαίνονται] ἀποφαίνεσθαι παρείναι Wurm 6 ζημίαν φιλεγγύων σκοπῶν Herw. 9 τοσαύταις cod. 11 κατατεταγμένως cod. 16 ή Herw., είη cod. 17 φέρη cod., φέροι ν. 25 ἅλλα] τε add. cod. έν ταϊς τῶν πεπαιδευμένων ψυχαϊς τεθησαυοισμέναι καὶ κάλλιστον ἔχουσαι θησαυοόν, ποὸς ὃν ἂν οῦτε Φωκεῖς οῦτε Γαλάται ποοσενεγκεῖν τὰς χεῖρας σπουδάσειαν. [Exc. Vat. p. 17—19.]

- Ότι Πιττακός δ Μιτυληναΐος οὐ μόνου ἐν σο- 5 φία θαυμαστός ἡν, ἀλλὰ καὶ πολίτης ἐγένετο τοιοῦτος οἶον ἕτερου οὐκ ἡνεγκευ ἡ νῆσος, δοκῶ δ' οὐδ' ἂν ὕστερου ἐνέγκαι, μέχρι ἂν τὸν οἶνου φέρη πλείω τε καὶ ἡδίω. νομοθέτης τε γὰρ ἀγαθὸς ὑπῆρχε κἀν τοῖς κατὰ μέρος πρὸς τοὺς πολίτας κοινὸς καὶ 10 φιλάνθρωπος, καὶ τὴν πατρίδα τριῶν τῶν μεγίστων συμφορῶν ἀπέλυσε, τυραννίδος, στάσεως, πολέμου.
 ² Ότι Πιττακὸς βαθὺς ἦν καὶ ἡμερος καὶ τὴν παραίτησιν ἔχων αὐτὸς ἐν αὐτῷ. διὸ δὴ πᾶσιν ἐδόκει τέλειος ἀνὴρ εἶναι πρὸς πῶσαν ἀρετὴν ὁμολο- 15 γουμένως. κατὰ μὲν γὰρ τὴν νομοθεσίαν ἐφαίνετο
 - πολιτικός και φοόνιμος, κατά δὲ τὴν πίστιν δίκαιος, κατά δὲ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ὑπεφοχὴν ἀνδφεῖος, κατὰ δὲ τὴν πρός τὸ κέφδος μεγαλοψυχίαν ἀφιλάφγυφος. [Exc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.] 20
- 12 Ότι τῶν Μιτυληναίων διδόντων τῷ Πιττακῷ τῆς χώρας ὑπὲρ ἦς ἐμονομάχησε τὴν ἡμίσειαν οὐκ ἐδέξατο, συνέταξε δὲ ἑκάστῷ κληρῶσαι τὸ ἐσον, ἐπιφθεγξάμενος ὡς τὸ ἴσον ἐστὶ τοῦ πλείονος πλεῖον. μετρῶν γὰρ ἐπιεικεία τὸ πλεῖον, οὐ κέρδει, σοφῶς 25 ἐγίνωσκεν· τῆ μὲν γὰρ ἰσότητι δόξαν καὶ ἀσφάλειαν ἀχολουθήσειν, τῆ δὲ πλεονεξία βλασφημίαν

2 αν add. Herw. 5 έν] έπι Herw. 13 βαθύς] ποαύς Wurm 25 σαφῶς cod., corr. Mai 26 τỹ Hertl., έπι ν. γὰρ ἰσύτητι] παρισώσει Wurm καί φόβον, δι' ών ταχέως ἂν αὐτοῦ τὴν δωρεὰν ἀφείλαντο.

Ότι σύμφωνα τούτοις ἕπραξε καὶ πρός Κροϊσον 2 διδόντα τῶν ἐκ τοῦ γαζοφυλακείου χρημάτων λα-5 βεῖν ὁπόσα βούλοιτο. καὶ γὰρ τότε τὴν δωρεὰν οὐ προσδεξάμενόν φασιν εἰπεῖν, καὶ νῦν ἔχειν ὧν ἦθελε διπλάσια. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Κροίσου τὴν ἀφιλαργυρίαν καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως ἐπερωτήσαντος, εἰπεῖν ὡς τελευτήσαντος ἅπαιδος τάδελφοῦ κεκλη-10 ρονομηκὼς οὐσίαν εἴη τὴν ἴσην ἦπερ εἶχεν, ἡν οὐχ ἡδέως προσειληφέναι.

Ότι καὶ τὸν ποιητὴν Άλκαϊον, ἐχθοότατον αὐ- 3 τοῦ γεγενημένον καὶ διὰ τῶν ποιημάτων πικρότατα λελοιδορηκότα, λαβὼν ὑποχείριον ἀφῆκεν, ἐπιφθεγ-15 ξάμενος ὡς συγγνώμη τιμωρίας αἰρετωτέρα. [Exc. Vat. p. 19.]

Ότι φασίν οί Πριηνείς ώς Μεσσηνίας τὸ γένος 13 ἐπισήμους παρθένους λυτρωσάμενος ὁ Βίας παρὰ ληστῶν ἡγεν ὡς ἰδίας θυγατέρας ἐντίμως. μετὰ δέ 20 τινας χρόνους παραγενομένων τῶν συγγενῶν κατὰ ζήτησιν, ἀπέδωκεν αὐτὰς οῦτε τροφεία πραξάμενος οῦτε λύτρα, τοὐναντίον δὲ τῶν ἰδίων πολλὰ δωρησάμενος. είχον οὖν προς αὐτὸν αί κόραι πατρικὴν εῦνοιαν διά τε τὴν συντροφίαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς 25 εὐεργεσίας, ῶστε καὶ χωρισθείσαι μετὰ τῶν ἰδίων εἰς τὴν πατρίδα τῆς ὑπερορίου χάριτος οὐκ ἐπελάθοντο.

Ότι σαγηνεῖς Μεσσήνιοι κατὰ τὸν βόλον ἕτερον 2 9 τἀδελφοῦ Hertl., ἀδελφοῦ ν. 17 ὡς cod. Peiresc., ὅτι ν.

DIODORUS II.

12

μέν οὐδέν ἀνείλκυσαν, χαλκοῦν δὲ τρίποδα μόνον ἐπιγραφὴν ἔχοντα Τῷ σοφωτάτῳ. ἀναχθέντος δὲ τοῦ κατασκευάσματος δοθῆναι τῷ Βίαντι. (Cf. frag. 3.)

3 Ότι Βίας ην δεινότατος και τῷ λόγῷ πρωτεύων τῶν καθ' ἑαυτόν. κατεχρήσατο δὲ τῆ τοῦ λέγειν 5 δυνάμει πολλοῖς ἀνάπαλιν· οὐ γὰρ εἰς μισθαρνίαν οὐδὲ εἰς προσόδους, ἀλλ' εἰς την τῶν ἀδικουμένων κατετίθετο βοήθειαν. ὅπερ σπανιώτατ' ἄν τις εῦροι. [Exc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.]

14 Ότι μέγα έστιν οὐ τὸ δύναμιν δτου δήποτε σχεῖν, 10 ἀλλὰ τὸ ταύτη δεόντως χοῆσθαι. ἐπεί τί ὄφελος Μίλωνι τῷ Κροτωνιάτη τὸ μέγεθος τῆς περί τὸ σῶμα ζώμης;

2 Ότι Πολυδάμας δ Θετταλός ύπο τῆς πέτρας διαςφαγεὶς πᾶσιν ἐποίησε φανεφον ὡς ἐπισφαλές ἐστιν 15 ἰσχὺν μὲν μεγάλην ἔχειν, νοῦν δὲ μικφόν. [Exc. Vat. p. 20.]

15 Ο Πολυδάμας οὖτος ἦν ἐκ πόλεως Σκοτούσης, γυμναζς χεφοί μὲν λέοντας ὡς ἄρνας διαφθείφων, πτεφοζς ποσί δ' ὑπεφνικῶν ἅφματα ταχυδφόμα, 20 τῆ δὲ χειφί τι σπήλαιον ἀντήφεισε συμπίπτον. ὁ Σικελὸς Διόδωφος γφάφει τὴν ίστοφίαν.
[Tzetz. Hist. 2, 555.]

16 Ότι τῶν Κιοραίων πολιορκουμένων πολὺν ἤδη χρόνον διὰ τὸ τὸ χρηστήριον ἐπιχειρεῖν συλᾶν, τινὲς 25 μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς πατρίδας ἐπανῆλθον, οί

8 σπανιώτατ' αν*] αν σπανιώτατον αν v. 14 διαραχθείς Herw. 16 μέν add. Herw. 20 πτεροίς] πεζοίς Tzetz. hist. 4, 511 δε έπερωτήσαντες την Πυθίαν έλαβον χρησμόν ούτως,

ού πολυ τῆσδε πόληος ἐφείψετε πύργου ἑλόντες, ποίν χεν ἐμῷ τεμένει χυανώπιδος Ἀμφιτρίτης 5 κῦμα ποτικλύζη κελαδοῦν Γεφῆσιν ἐπ' ἀκταῖς. [Exc. Vat. p. 20.]

'Ιστέον ὅτι δ μέν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χοό-17 νων τῶν τυράννων ἐν ταῖς 'Αθήναις πρὸ τῶν Περσικῶν χρόνων, δ δὲ Δράκων πρὸ αὐτοῦ ἑπτὰ καὶ 10 τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ῶς φησιν δ Διόδωρος. [Ulpian. ad Demosthen. Timocr. p. 243, B.]

Ότι Περίλαος ό άνδριαντοποιός Φαλάριδι τῷ τυ-18 ράννῷ κατασκευάσας βοῦς χαλκοῦς πρός τιμωρίαν τῶν ὑμοφύλων αὐτός πρῶτος ἐπειράθη τοῦ μεγέ-15 θους τῆς τιμωρίας· οἱ γὰρ κατὰ τῶν ἄλλων βουλευόμενοί τι φαῦλον ὡς ἐπίπαν ταῖς ἰδίαις ἐπιθυμίαις εἰώθασιν ἁλίσκεσθαι. [Exc. Vat. p. 20.]

Ός Φάλαρις Περίλαον τον χαλκουργον έκεινον 19 τον Άττικον κατέκαυσεν έν ταύρω τῷ χαλκέω.

 ούτος γάο τὸ μηχάνημα τοῦ ταύρου χαλκουργήσας τοῖς μυξωτῆρσι τοῦ βοὸς ἐτέκτηνεν αὐλίσκους, ἀνέπτυξε καὶ θύραν δὲ πρὸς τῷ πλευρῷ τοῦ ταύρου καὶ δῶρον τῷ Φαλάριδι τοῦτον τὸν ταῦρον ἄγει. Φάλαρις δὲ τὸν ἄνθρωπον ἐν δώροις δεξιοῦται,
 τὸ δὲ μηχάνημα θεοῖς καθιεροῦν κελεύει. ὡς δ' ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ὁ χαλκουργὸς ἐκεῖνος δόλον τὸν κακομήχανον ἐξεῖπεν ἀπανθρώπως, Εἴ τινα βούλει, Φάλαρι, κολάζειν τῶν ἀνθρώπων,

> 8 έφείψετε Mai, έφίθετε cod. 13 βοῦν χαλκοῦν Mai 12*

ένδον τοῦ ταύρου κατειργνὺς πῦρ ὑποστρώννυ κάτω

δόξει δ' δ ταῦρος στεναγμοῖς μυχᾶσθαι τοῖς ἐχείνου, σὺ δ' ἡδονὴν τοῖς στεναγμοῖς ἕξεις αὐλοῖς μυκτήρων. 5

τοῦτο μαθών δ Φάλαρις και μυσαχθεις έκεινου, "Αγε, φησί, Περίλαε, σừ πρῶτος δείξου τοῦτο, και τοὺς αὐλοῦντας μίμησαι, τράνωσόν σου τὴν τέχνην.

ώς δὲ παφέδυ μιμητής δῆθεν τῶν αὐλημάτων, 10 κλείει τὸν ταῦφον Φάλαφις καὶ πῦφ ἐπισωφεύει. ὅπως δὲ τὸ χαλκούφγημα θανών μὴ ἐμμιάνῃ, κατὰ πετφῶν ἐκφήμνισεν ἐξάξας ἡμιθνῆτα. γφάφει πεφὶ τοῦ ταύφου δὲ Λουκιανὸς ὁ Σύφος, Διόδωφος καὶ Πίνδαφος, σὺν τούτοις τε μυφίοι. 15 [Tzetz. Hist. 1, 646.]

20 Ότι Σόλων δ νομοθέτης παφελθών είς. την έκκλησίαν παφεκάλει τους 'Αθηναίους καταλύειν τον τύφαννον ποιν τελέως ίσχυφον γενέσθαι. ούδενος δε αύτῷ προσέχοντος ἀναλαβών την πανοπλίαν ποο- 20 ῆλθεν είς την ἀγοφὰν γεγηφακώς, και τους θεους ἐπιμαφτυφόμενος ἔφησε και λόγῷ και ἔφγῷ τῆ πατρίδι κινδυνευούση βεβοηθηκέναι το κατ' αὐτον μέφος· τῶν δε ὅχλων ἀγνοούντων την ἐπιβολην Πεισιστφάτου συνέβη τον Σόλωνα τάληθῆ λέγοντα 25 2 παφαπέμπεσθαι. λέγεται δε Σόλων και προειπεϊν τοῖς 'Αθηναίοις την ἐσομένην τυφαννίδα δι' έλεγείων, -

24 έπιβουλήν v., corr. Wurm.

IX 19. 20.

έκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ήδε χαλάζης, βροντή δ' έκ λαμπρας γίνεται άστεροπης. άνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὅλλυται, είς δὲ μονάοχου δημος ἀιδρείη δουλοσύνην ἔπεσεν. 5 λίην δ' έξαρθέντ' ού δάδιόν έστι κατασχεϊν ύστερον, άλλ' ήδη χρή περί πάντα νοείν. καί μετά ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη, 3 εί δε πεπόνθατε λυγρά δι' ύμετέραν κακότητα, μή θεοίσιν ταύτην μοίραν έπαμφέρετε. 10 αύτοι γάρ τούτους ηύξήσατε δύματα δόντες, καί διὰ τοῦτο κακήν ἔσχετε δουλοσύνην. ύμῶν δ' εἶς μέν ἕκαστος άλώπεκος ἴχνεσι βαίνει, σύμπασιν δ' ύμιν χοῦφος ἔνεστι νόος. είς γάο γλωσσαν δράτε καί είς έπος αίόλον άνδρός, 15 είς έργον δ' ούδεν γινόμενον βλέπετε. Ότι δ Πεισίστρατος παρεκάλει τον Σόλωνα τας 4 ήσυχίας έχειν καί των της τυραννίδος άγαθων συναπολαύειν ούδενί δε τρόπω δυνάμενος αύτοῦ με-20 ταθείναι την προαίρεσιν, άλλ' όρων μαλλον άελ έξεγειρόμενον καί μετὰ άνατάσεως άπειλοῦντα τιμωρίαν έπιθήσειν, ήρώτησεν αὐτὸν τίνι πεποιθώς άντιπράττει ταζς έπιβολαζς αὐτοῦ. τὸν δέ φασιν είπεῖν τῷ γήρα. [Exc. Vat. p. 21.] (Cf. frag. 4.) [Ηρόδοτος κατά Ξέρξην γεγονώς τοις χρόνοις 25 φησίν. 'Ασσυφίους έτη πενταχόσια πρότερον της

1 χαλάζης] Φαλάττης cod. 3 εἰς – δουλοσύνην Diod. XIX 1, 4; ἐκ – δουλοσύνης cod. 6 λείης δ' ἔξεφαντα φάδιον cod., corr. Dind. 7 πεφί add. Dind. 10 μή τι δεοίς τούτων μηνιν Plut. Sol. 31 11 ψύματα] ψύσια Diog. L. 1, 51

'Ασίας ἄφξαντας ύπο Μήδων καταλυθηναι. Επειτα βασιλέα μέν μηδένα γενέσθαι τον άμφισβητήσοντα των όλων έπι πολλάς γενεάς, τάς δε πόλεις καθ' έαυτάς ταττομένας διοικεϊσθαι δημοκρατικώς το δε τελευταΐον πολλών έτων διελθόντων αίρεθήναι 5 βασιλέα παρά τοις Μήδοις άνδρα δικαιοσύνη διάφορον, δνομα Κυαξάρην. τοῦτον δὲ πρῶτον ἐπιχειρήσαι προσάγεσθαι τούς πλησιοχώρους, καί τοῖς Μήδοις άρχηγον γενέσθαι της των δλων ήγεμονίας. έπειτα τούς έκγόνους άει προσκατακτωμένους πολ- 10 λην της δμόρου χώρας αὐξησαι την βασιλείαν μέχρι Αστυάγους τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Κύρου καὶ Περσών περί ών νυν ήμεις τα κεφάλαια προειρηκότες τὰ κατὰ μέρος ὕστερον ἀκριβῶς ἀναγράψομεν, έπειδάν έπι τους οίκείους χρόνους έπιβάλωμεν. κατά 15 γάο το δεύτερον έτος της έπτακαιδεκάτης όλυμπιάδος ήρέθη βασιλεύς ύπο Μήδων Κυαξάρης καθ' Hoddorov. Diod. II 32, 2.]

['Αστιβάφα τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις γήφα τελευτήσαντος τὴν ἀρχὴν 'Ασπάνδαν 20 τὸν υίὸν διαδέξασθαι, τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων 'Αστυάγην καλούμενον· τούτου δ' ὑπὸ Κύφου τοῦ Πέρσου καταπολεμηθέντος μεταπεσεῖν τὴν βασιλείαν εἰς Πέρσας, περὶ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς ἰδίοις χρόνοις ἀκριβῶς ἀναγράψομεν. Diod. II 25 34, 6.]

21 Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευσεν ῷ ἔτει ὀλυμπιὰς ἤχθη νε', ὡς ἐκ τῶν Βιβλιοθηκῶν Διοδώρου καὶ τῶν Θαλλοῦ καὶ Κάστορος ἱστοριῶν, ἔτι δὲ Πολυβίου καὶ Φλέγοντος ἔστιν εύρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων, οἶς

IX 20-25.

έμέλησεν όλυμπιάδων απασι γάο συνεφώνησεν δ χοόνος. [Africanus in Euseb. praep. ev. X 10, 4.]

Ότι Κῦρος, ὁ Καμβύσου μὲν υίὸς καὶ Μανδάνης 22 τῆς θυγατρὸς 'Αστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως, ἀν-5 δρεία καὶ συνέσει καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἐπρώτευε τῶν καθ' αὐτόν βασιλικῶς γὰρ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἦγε παιδεύων, ζῆλον ἐμποιῶν τῶν κρατίστων. καὶ ἔκδηλος ἦν ἁδρῶν ἁψόμενος πραγμάτων διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν προφαίνειν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν.

Ότι 'Αστυάγης ό τῶν Μήδων βασιλεὺς ἡττηθεἰς 23 καὶ φυγὼν αἰσχοῶς δι' ὀργῆς εἰχε τοὺς στοατιώτας.
καὶ τοὺς μὲν ἐφ' ἡγεμονιῶν τεταγμένους ἄπαντας ἀπαλλάξας, ἑτέρους ἀντ' ἐκείνων κατέστησε, τοὺς δὲ τῆς φυγῆς αἰτίους ἅπαντας ἐπιλέξας ἀπέσφαξε,
νομίζων τῆ τούτων τιμωρία τοὺς ἄλλους ἀναγκάσειν ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις γενέσθαι:
ὡμὸς γὰο ἦν καὶ φύσει ἀπηνής. οὐ μὴν τὰ πλήθη κατεπλάγη αὐτοῦ τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ἕκαστος μισήσας τὸ βίαιον καὶ παφάνομον τῆς πράξεως μεταβολῆς
ὡφεγετο. διὸ καὶ κατὰ λόχους ἐγίνοντο συνδρομαὶ καὶ λόγοι ταραχώδεις, παρακαλούντων ἀλλήλους τῶν πλείστων πρὸς τὴν κατὰ τούτου τιμωρίαν.

Ότι Κῦφος, ῶς φασιν, οὐ μόνον ἦν κατὰ τὸν 24 πόλεμον ἀνδφεΐος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμέ-25 νους εὐγνώμων καὶ φιλάνθφωπος. διόπερ αὐτὸν οἱ Πέφσαι προσηγόρευσαν πατέφα. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 553 W.]

Ότι Κροΐσος ναυπηγῶν πλοΐα μαχρά, φασίν,25

20 lózovs Valesius, lóyovs v.; xar' ólíyovs Dind. 22 roúrov Reiske, roúrav v.

έμελλε στρατεύειν έπί τὰς νήσους. παρεπιδημοῦντα δε Βίαντα [παρά τάς νήσους] και θεωρούντα την ναυπηγίαν, ύπό τοῦ βασιλέως έρωτηθηναι μή τι νεώτερον άκηκοως είη παρά τοις Έλλησι γινόμενον. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι πάντες οἱ νησιῶται συνάγουσιν 5 ΐππους, διανοούμενοι στρατεύειν έπι Λυδούς, λέγεται τον Κροίσον είπειν, Είθε γάρ τις πείσειε νη-2 σιώτας σύν ΐπποις παρατάξασθαι Λυδοΐς. δ δέ [Πιττακός ή] Βίας ύπολαβών φησιν, Εἶτα Λυδούς μέν ήπειρον οίκουντας σπεύδειν αποφαίνη λαβείν 10 έπι γης νησιώτας άνδρας, τούς δε νησον οίκουντας ούκ οίει θεοίς εύξασθαι λαβείν έν θαλάττη Λυδούς, ίν' ύπές των κατά την ήπειρον τοις Έλλησι συμβάντων κακῶν κατὰ πέλαγος ἀμύνωνται τὸν τοὺς συγγενεῖς καταδεδουλωμένον; δ δε Κροϊσος θαυ- 15 μάσας τὸν λόγον παραχρημα μετενόησε καὶ τῆς ναυπηγίας απέστη των γαο Λυδων ίππεύειν είδότων ένόμιζε προτερεϊν αύτούς πεζη.

26 Ότι ό Κροϊσος μετεπέμπετο έκ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐπὶ σοφία πρωτεύοντας, ἐπιδεικνύμενος τὸ μέγεθος 20 τῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοὺς ἐξυμνοῦντας τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐτίμα μεγάλαις δωρεαῖς. μετεπέμψατο δὲ καὶ Σόλωνα, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ φιλοσοφία μεγίστην δόξαν ἐχόντων, τὴν ἰδίαν εὐδαιμονίαν διὰ τῆς τούτων τῶν ἀνδρῶν μαρτυρίας 25 2 ἐπισφραγίζεσθαι βουλόμενος. παρεγενήθη δὲ πρὸς

2 παρὰ τὰς νήσους del. Dind., ἢ Πιττακὸν Klüber; f. τὸν Πριηνέα 9 Πιττακὸς ἢ del. Herw.; at cf. Herod. I 27 12 εὄξεσθαι Herw. 15 τῶν..καταδεδουλωμένων v., corr. Dind. 17 τῶν γὰς — πεζῆ dele aut pone post Δυδοῖς (v. 8) 19 τοὺς ἐκ τῆς Ἐλλάδος v., corr. Dind.

αὐτὸν ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης καὶ Βίας καὶ Σόλων καί Πιττακός, ούς έπι τας έστιάσεις και το συνέδριον είχεν έν μεγίστη τιμή, τόν τε πλούτον αύτοις έπιδεικνύμενος καί το μέγεθος της τούτου δυνα-5 στείας. παρά δε τοις πεπαιδευμένοις της βραχυλο- 3 γίας τότε ζηλουμένης, δ [δε] Κροϊσος έπιδειξάμενος την της βασιλείας εύδαιμονίαν τοις άνδράσι και το πλήθος των κεχειρωμένων έθνων, ήρώτησεν Άνάχαρσιν, όντα πρεσβύτερον των σοφιστων, τίνα νο-10 μίζει των όντων άνδρειότατον. δ δε τα άγριώτατα των ζώων έφησε μόνα γάο προθύμως αποθνήσκειν ύπεο της έλευθερίας. δ δε Κροίσος νομίσας ήμαρ- 4 τηκέναι αύτόν, έν τῷ δευτέρω πρός χάριν αὐτῷ ποιήσεσθαι την απόχρισιν ύπολαβών ήρώτησε, τίνα 15 δικαιότατον κρίνει των όντων. δ δε πάλιν άπεφαίνετο τὰ άγριώτατα τῶν θηρίων. μόνα γάρ κατὰ φύσιν ζην, ού κατά νόμους. είναι γάρ την μέν φύσιν θεοῦ ποίησιν, τὸν δὲ νόμον ἀνθρώπου θέσιν, καί δικαιότερον είναι χρησθαι τοις του θεου ή τοις 20 τῶν ἀνθρώπων εύρήμασιν. δ δὲ διασῦραι βουλό- 5 μενος Ανάγαρσιν ήρώτησεν εί καί σοφώτατα τά θηρία. δ δε συγκαταθέμενος έδίδασκεν, ότι την της φύσεως άλήθειαν της τοῦ νόμου θέσεως προτιμαν ίδιώτατον υπάρχειν σοφίας. δ δε τούτου κατεγέλα-25 σεν ώς έκ τῆς Σκυθίας και θηριώδους διαγωγῆς πεποιημένου τάς άποκρίσεις.

2 καί τὸ*] κατὰ cod.; καίῶν add. Wurm 3 εἶχεν] ήγεν Herw. 4 τούτου (pro δαυτοῦ) del. Herw., τῶν Λυδῶν Wurm 6 δὲ del. Dind. 9 τὸν πρεσβύτατον Herw. 13 ποιήσασθαι cod., corr. Mai 15 δικαιότερον cod. 23 θέσεως Dind., φύσεως cod.

27 , Ήρώτησε δε τον Σόλωνα τίνα των όντων εύδαιμονέστατον έώρακεν, ώς τοῦτό γε πάντως ἀποδοθησόμενον έαυτῷ. τοῦ δὲ εἰπόντος ὡς οὐδένα δικαίως αν είπειν έχοι διά το μηδενός των όντων έωρακέναι το τέλος τοῦ βίου, οἶ χωρίς οὐδείς ἂν 5 προσηκόντως μακάριος νομίζοιτο πολλάκις γάρ οί τον έμπροσθεν πάντα βίον ευδαίμονες δόξαντες είναι πρός αύτη τη του βίου καταστροφή μεγίσταις 2 περιέπεσον συμφοραζς. δ δε βασιλεύς, Ούδε πλουσιώτατον άρα με κρίνεις; έφη. και δ Σόλων την 10 αύτην απόκρισιν ποιησαμενος εδίδασκεν ως ού τούς πλείστα κεκτημένους, άλλὰ τοὺς πλείστου ἀξίαν τὴν φρόνησιν ήγουμένους νομιστέον πλουσιωτάτους. ή δε φρόνησις ούδενι των άλλων αντίρροπος ούσα μόνους ποιεί τούς αύτην περί πολλού ποιουμένους 15 3 μέγιστον καί βεβαιότατον έγειν πλούτον. ήρώτησε καί τον Βίαντα, πότερον δρθώς έποιήσατο την απόκρισιν δ. Σόλων η διήμαρτεν. δ δε ύπειπών, Όρδως, έφη· τὰ γὰρ έν σοι βούλεται δεωρήσας άγαθὰ διαγνωναι, νυνί δε τα παρά σοι μόνον εώρακεν 20 είναι δε δι' έχεινα μαλλον ή ταυτα τούς άνθρώπους εύδαίμονας. δ δε βασιλεύς, 'Αλλ' εί τον των χρημάτων, έφησε, πλούτον μή προτιμάς, τό γε πλήθος τῶν φίλων δρας τοσοῦτον ὑπάρχον ὅσον οὐδενὶ τῶν άλλων. δ δε καί τοῦτον ἀπεφήνατο τὸν ἀριθμὸν ἄδηλον 25 4 είναι διὰ τὴν εὐτυγίαν. πρὸς δὲ Πιττακὸν εἰπεῖν φασι, Ποίαν έώρακας άρχην κρατίστην; τον δὲ ἀποκριθηναι. Την τοῦ ποικίλου ξύλου, διασημαίνοντα τοὺς νόμους.

2 τούτφ cod. 20 σοι Dind., σοῦ v. 22 εί τὸν Mai, ήττον cod.

187

Ότι Αίσωπος κατά τοὺς αὐτοὺς χοόνους συν-28 ήμμαζε τοῖς ἑπτὰ σοφοίς καὶ εἶπεν ὡς οὐκ οἰδασιν οὖτοι ὁμιλεῖν δυνάστη καὶ γὰο ὡς ἡκιστα δεῖν ἢ ὡς ἡδιστα συμβιοῦν τοῖς τοιούτοις. [Exc. Vat. 5 p. 22-24.]

Ότι "Αδραστός τις Φρύξ τον τοῦ βασιλέως Κροίσου 29. τοῦ Λυδοῦ υίδν Άτυν καλούμενον πρός κυνηγίαν άκουσίως, έξακοντίσας κατά συός, πλήξας άπέκτεινε. καί δ μέν και άκουσίως άνηρηκώς ούκ έφη-10 σεν έαυτόν έτι ζην άξιον είναι. διό και παρεκάλει τόν βασιλέα μή φείσασθαι, την ταχίστην δε έπικατασφάξαι τῷ τοῦ τετελευτηχότος τάφω. δ δὲ Κροί- 2 σος την μέν άρχην ώς αν έπι φόνω τέκνου δι' όργης είχε τον Άδραστον, απειλών ζώντα κατακαύ-15 σειν. έπει δε αυτόν έώρα προθυμούμενον και είς τήν τοῦ τετελευτηκότος τιμήν τὸ ζῆν ἐπιδιδόντα, τό τηνικαῦτα λήξας τῆς ὀργῆς ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας τον άνελόντα, την ίδίαν τύχην, άλλ' ου την έκείνου προαίρεσιν αίτιώμενος. δ δε Άδραστος ούδεν 20 ήττον κατ' ίδίαν έπι τον Άτυος τάφον πορευθείς έαυτον πατέσφαξεν. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 553 W.1

Ότι ὁ Φάλαφις ἰδὼν πεφιστεφῶν πλῆθος ὑφ'30 ένὸς ἰέφαχος διωχόμενον ἔφη, Ὁφᾶτε, ὡ ἄνδφες, 25 τοσοῦτο πλῆθος ὑφ' ένὸς διωχόμενον διὰ δειλίαν; ἐπείτοι γε εἰ τολμήσειαν ἐπιστφέψαι, ῥαδίως τοῦ διώχοντος ἂν πεφιγένοιντο. (αὐτὸς δὲ πεπλασμένως

1 κατά.. χρόνους aut συν del. Herw. 7 Άτυν καλούμενον post verbum συός cod. 11 έπικατασφάξειν cod. Peiresc., έπικατασφάττειν v. (cf. Herod. I 45) 27 αὐτὸς έλεγεν· τὴν μὲν γὰρ νίκην ἀρετῆ και οὐ πολυπλη-∂ία χειρῶν περιγίνεσθαι). και ἐκ τούτου τοῦ λόγου ἀπέβαλε τὴν δυναστείαν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ περί διαδοχῆς βασιλέων.

31 Ότι Κροΐσος ἐπὶ Κῦρον τὸν Πέρσην ἐκστρατεύων 5 ἐπύθετο τοῦ μαντείου. ὁ δὲ χρησμός,

Κροίσος Άλυν διαβάς μεγάλην άρχην καταλύσει.

δ δε τὸ ἀμφίβολον τοῦ χρησμοῦ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἐκδεξάμενος ἐδυστύχησεν.

2 Ότι πάλιν ἐπηρώτησεν, εἰ πολύν χρόνον ἕξει τὴν 10 δυναστείαν. εἶπε δὲ τὰ ἔπη ταῦτα,

άλλ' δταν ήμίονος βασιλεύς Μήδοισι γένηται, καί τότε, Αυδε ποδαβοέ, πολυψήφιδα παο' Έρμον φεύγειν μηδε μένειν μηδ' αίδεῖσθαι κακός είναι.

Ότι ήμίονον τὸν Κῦρον ἔφη διὰ τὸ τὴν μη-15 τέρα αὐτοῦ Μηδικὴν εἶναι, τὸν δὲ πατέρα [αὐτοῦ] Πέρσην.

³ Ότι Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς παραγενηθεἰς μετὰ πάσης δυνάμεως εἰς τὰ τῆς Καππαδοκίας στενά, ἀπέστειλε κήρυκας πρὸς τὸν Κροϊσον τήν τε 20 δυναστείαν αὐτοῦ κατασκεψομένους καὶ δηλώσοντας ὅτι Κῦρος αὐτὸν ἀφίησι τῶν πρότερον ἁμαρτημάτων καὶ Λυδίας καθίστησι σατράπην, ἂν ἐπὶ θύρας γενόμενος ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ὁμολογῆ δοῦλος εἶναι. πρὸς οὒς ὁ Κροῖσος ἀπεκρίθη, διότι προση- 25 κόντως ἂν Κῦρος καὶ Πέρσαι Κροίσω δουλεύειν

δε — περιγίνεσθαι in codice post verba τοῖς τοιούτοις (frag. 28, p. 187, 4) posita sunt, quem errorem em. Herw. 3 ἀπεβάλετο cod., corr. Dind. 16 αὐτοῦ del. Herw. ύπομένοιεν εκείνους μεν γαο τον ξμποοσθεν χοόνον διατετελεκέναι Μήδοις δουλεύοντας, αὐτον δε οὐδέποτε πεποιηκέναι το προσταττόμενον ὑφ' ἑτέρου. [Exc. Vat. p. 25.]

⁵ Ότι Κοοϊσος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσποιη-32 σάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν, ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐοὐβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χουσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήση τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεἰς ποὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρή-10 σας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἐλλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐούβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐούβατον ἀποκαλεῖ. [Exc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.]

15 Ότι οί πονηφοί κἂν αὐτίκα παφὰ τῶν ἀδικηθέν-33 των τὴν τιμωφίαν ἐκκλίνωσιν, ή γε βλασφημία δι' αἰῶνος τηφουμένη καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατὸν μετέρχεται.

. Ότι φασί τὸν Κροϊσον πρὸ τοῦ πρὸς Κῦρον πο- 2 20 λέμου πέμψαι θεωροὺς εἰς Δελφοὺς ἐπερωτήσοντας, πῶς ἀν ὁ υίὸς αὐτοῦ δύναιτο φωνὴν προέσθαι. τὴν δὲ Πυθίαν είπεῖν,

Αυδέ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κοοϊσε, μὴ βούλου πολύευκτον ίὰν κατὰ δώματ' ἀκούειν 25 παιδὸς φθεγγομένου· τὸ δέ σοι πολὺ λώιον ἀμφὶς ἔμμεναι· αὐδήσει γὰο ἐν ἤματι ποῶτον ἀνόλβῳ.

Ότι δει την εύτυχίαν μετρίως φέρειν και μη πε- 3 ποιθέναι ταις άνθρωπίναις εύπραζίαις έν μικρά φοπή μεγάλας μεταβολάς λαμβανούσαις.

- Οτι μετὰ τὸ γενέσθαι αἰχμάλωτον Κορισον καὶ τὴν πυρὰν σβεσθῆναι, ίδὼν τὴν πόλιν διαρπαζομένην καὶ πρὸς τοις ἄλλοις πολὺν ἄργυρόν τε καὶ χουσὸν διαφορούμενον, ἐπηρώτησε τὸν Κῦρον, τί ποιοῦσιν οἱ στρατιῶται. τοῦ δὲ μετὰ γέλωτος ἀπο- 5 κριθέντος [ὡς] Τὰ σὰ χρήματα διαρπάζουσι, Μὰ Δία μὲν οὖν, εἶπεν, ἀλλὰ τὰ σά Κορίσου γὰρ ίδιον οὐκέτι οὐθὲν ὑπάρχει. ὁ δὲ Κῦρος θαυμάσας τὸν λόγον εὐθὺς μετενόησε καὶ τοὺς στρατιώτας ἀνείρξας τῆς διαρπαγῆς εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνέλαβε τὰς 10 τῶν Σαρδιανῶν κτήσεις. [Εκc. Vat. p. 26.]
- 34 Ότι Κῦρος εὐσεβῆ νομίσας εἶναι τὸν Κροϊσον διὰ τὸ καταρραγῆναι ὅμβρον καὶ σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ διὰ μνήμης ἔχων τὴν Σόλωνος ἀπόκρισιν, μεθ' ἑαυτοῦ περιήγετο τὸν Κροϊσον ἐντίμως. μετέδωκε δὲ 15 αὐτῷ καὶ τοῦ συνεδρίου, διαλαμβάνων ὑπάρχειν συνετόν, ὡς ἂν πολλοῖς καὶ πεπαιδευμένοις καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συμβεβιωκότα. [Exc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.] (Cf. frag. 2, 4.)
- 35 Ότι Άφπαγος κατασταθείς ύπο Κύφου τοῦ Πέφ- 20 σου ἐπὶ τῆς θαλάττης στφατηγός, καὶ τῶν κατὰ τὴν Άσίαν Ἑλλήνων πφος Κῦφον διαπφεσβευομένων συν-θέσθαι φιλίαν, εἶπε πφος αὐτοὺς ὅτι παφαπλήσιόν
 2 τι ποιοῦσι τῶν πφότεφον ἑαυτῷ συμβάντων. καὶ γάφ ποτε γῆμαι βουλόμενον αἰτεῖσθαι παφὰ τοῦ 25 πατφος τὴν κόφην· τὸν δὲ τὸ μὲν πφῶτον οὐκ ἄξιον κρίναντα τοῦ γάμου δυνατωτέφω κατεγγυῆσαι, μετὰ

4 ἐπηφωτῆσαι v., corr. Dind. 6 ὡς del. Wurm 7 εἶπεν Wurm, είπειν v. Κοοίσω Herw. 15 πεοιῆγε v., corr. Herw. 23 εἶπε Wurm, είπειν v. 27 τοῦ] αὐτὸν τοῦ Herw.

δε ταῦθ' δρῶντα αὐτὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιμώμενον διδόναι την θυγατέρα αὐτὸν δὲ ἀποκριθηναι, διότι γυναϊκα μέν ούκέτι αν έχοι αύτήν, παλλακίδα δε συγχωρήσαι λαβεΐν. δια δε των τοιούτων λό- 3 5 γων έδήλου τοῖς Έλλησιν, ὅτι Κύρου πρότερον ἀξιούντος γενέσθαι Περσών φίλους ούκ έβουλήθησαν. νῦν δὲ ἐκ μεταβολῆς ἐκείνων σπευδόντων συνάψαι φιλίαν ώς μέν ποός συμμάχους ού ποιήσεται τάς όμολογίας, ώς δε δούλους είς την των Περσων πί-10 στιν έαυτούς παραδιδόντας προσδέξεται.

Ότι Λακεδαιμόνιοι πυνθανόμενοι τούς κατά την 36 'Ασίαν Έλληνας κινδυνεύειν, έπεμψαν πρός Κῦρον, δτι Λακεδαιμόνιοι συγγενεῖς ὄντες τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλλήνων άπαγορεύουσιν αύτῷ καταδουλοῦ-15 σθαι τὰς Έλληνίδας πόλεις. ὁ δὲ θαυμάσας τὸν λόγον έφη γνώσεσθαι την άρετην αύτῶν, όταν ένα τῶν ἑαυτοῦ δούλων πέμψη καταστρεψόμενον την Έλλάδα.

Ότι Λακεδαιμόνιοι την Αφκαδίαν μέλλοντες κα- 2 20 ταστρέφειν έλαβον χρησμόν,

'Αρχαδίαν μ' αίτεις; μέγα μ' αίτεις· ού τοι δώσω. πολλοί έν 'Αρχαδία βαλανηφάγοι άνδρες ξασιν, οί σ' αποχωλύσουσιν έγω δέ τοι ούτι μεγαίοω. δώσω σοι Τεγέαν ποσσίπροτον δρχήσασθαι 25 καί καλόν πεδίον σχοίνω διαμετοήσασθαι.

Ότι οί Λακεδαιμόνιοι έπεμψαν είς Δελφούς περί 3 τῶν ἀστέων ἘΟρέστου τοῦ ᾿Αγαμέμνονος, ἐν ποίω τινὶ · τόπω κείνται. και έχρησεν ούτως,

3 αν έχοι Dind, ανέσχοι v.

DIODORI SICULI

έστι τις Άρκαδίας Τεγέη λευφῷ ἐνὶ χώφῷ, ἕνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύω κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται. ἕνθ' Άγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα

τὸν σừ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση. 5 ἦν δὲ χαλκείον, καὶ δηλοῖ τὰς φύσας, τύπον δὲ τὸν ἄκμονά φησι καὶ τὰς σφύρας, πῆμα δὲ ἐπὶ πήματι τὸν σίδηρον ἐπὶ σιδήρῷ πῆμα γὰρ εἰρηται διὰ τὸ ἐπὶ κακῷ τῶν ἀνθρώπων εὐρῆσθαι.

4 Κρεῖττον γὰρ εἶναι τελευτᾶν ἢ ζῶντας ἑαυτοὺς 10 μετὰ τῶν συγγενῶν ἐφορᾶν ἄξια θανάτου πράττοντας.

37 Ότι κανηφοφούσης ποτέ τῆς θυγατφός Πεισιστράτου, καὶ δοκούσης τῷ κάλλει διαφέφειν, προσελθών τις τῶν νεανίσκων καταπεφρονηκώς ἐφίλησε 15 τὴν παφθένον. ἀχούσαντες δὲ οί τῆς κόφης ἀδελφοί βαφέως ἤνεγκαν τὴν ὕβριν, καὶ τὸν νεανίσκον ἀγαγόντες πρός τὸν πατέφα δίκην ἡξίουν διδόναι· δ δὲ Πεισίστφατος γελάσας, Καὶ τί τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, ἔφη, ποιήσωμεν, ἐἀν τοὺς φιλοῦντας τιμω- 20 ρίαις πεφιβάλωμεν;

2 Ότι δ αὐτὸς διαποφευόμενός ποτε διὰ τῆς χώφας κατενόησεν ἄνθφωπον κατὰ τὸν μηττον έφγαζόμενον ἐν χωφίοις λεπτοῖς καθ' ὑπεφβολὴν καὶ τφαχέσι. Θαυμάσας δὲ τὴν φιλεφγίαν ἔπεμψε τοὺς 25 έφωτήσοντας, τί λαμβάνοι τοιαύτην χώφαν έφγαζό-3 μενος. ὧν ποιησάντων τὸ πφοσταχθέν, ὁ ἐφγάτης ἕφησε λαμβάνειν ἐκ τοῦ χωφίου κακὰς ὀδύνας, ἀλλ'

8 πήματι Herw., πήματος v. 22 δ add. Dind. 28 κακάς

193

ούθεν αὐτῷ μέλειν· τούτων γὰο τὸ μέρος Πεισιστράτῷ διδόναι. ὁ δὲ δυνάστης ἀχούσας τὸν λόγον καὶ γελάσας ἐποίησε τὸ χωρίον ἀτελές, καὶ ἐντεῦθεν ἡ παροιμία, Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. 5 [Exc. Vat. p. 27-29.]

όδύνας] όδύνας καί σφακέλους Suidas (s. v. σφάκελοι), σφακέλους καί όδύνας Wurm 1 τὸ] Ι i. e. δέκατον add. Nauck.

FRAGMENTA LIBRI X.

Ότι Σεφούιος Τύλλιος Ταφχυνίου έπιθεμένου παφαγενηθείς είς τὸ βουλευτήφιον, και θεασάμενος τὴν καθ' ἑαυτοῦ παφασκευήν, τοσοῦτον μόνον εἶπε, Τίς ἡ τόλμα, Ταφχύνιε; ὁ δὲ ὑπολαβών, Ἡ μὲν οἶν σή, φησί, τίς, ὅς δουλέκδουλος ἂν Ῥωμαίων βασι- 5 λεύειν ἐτόλμησας και τῆς τοῦ πατφος ἡγεμονίας ἡμῖν πφοσηχούσης παφὰ νόμους ἀφείλου τὴν οὐδὲ καθ' ἕνα σοι τφόπον ἐπιβάλλουσαν ἀφχήν; ταῦτα λέγων ἅμα πφοσέδφαμε και δφαξάμενος τῆς τοῦ Τυλλίου χειφος ἔφριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς κφηπίδος. και δια- 10 ναστὰς και χωλεύων διὰ τὸ πτῶμα ἐπεχείφησε φυγεῖν, ἀπεκτάνθη δέ. [Exc. Vat. p. 29.]

 ² Ότι Σεφούιος Τύλλιος δ Ρωμαίων βασιλεύς έβασίλευσεν έτη τετταφάκοντα τέτταφα, διὰ τῆς ίδίας ἀφετῆς κατωφθωκώς οὐκ όλίγα τῶν κοινῶν.

3 Ότι έπ' ἄρχοντος 'Αθήνησι Θηρικλέους κατά τὴν έξηκοστὴν πρώτην Όλυμπιάδα Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος έγνωρίζετο, προκεκοφώς ῆδη ἐν παιδεία· γέγονε γὰρ ίστορίας ἄξιος, εί καί τις ἕτερος τῶν περί παιδείαν διατριψάντων. γέγονε δὲ Σάμιος τὸ γέ- 20 2 νος· οί δέ φασιν ὅτι Τυρρηνός. τοσαύτη δ' ἦν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις πειθώ και χάρις, ὡς και τῆς πόλεως σχεδον ὅλης ἐπ' αὐτον ἐπιστρεφούσης καθ' ἡμέραν ὡσπερεὶ πρός τινος θεοῦ παρουσίαν ἅπαντας συντρέχειν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. οὐ μόνον δὲ 3 περὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν δύναμιν ἐφαίνετο μέγας, ἀλλὰ 5 καὶ ψυχῆς ἐνέφαινεν ἦθος κατεσταλμένον καὶ προς μίμησιν βίου σώφρονος τοῖς νέοις θαυμαστον ἀρχέτυπον, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀπέτρεπεν ἀπὸ τῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς, ἀπάντων διὰ τὴν εὐπορίαν ἀνέδην ἐκκεχυμένων εἰς ἅνεσιν καὶ διαφθο-10 ρὰν ἀγεννῆ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Ότι Πυθαγόρας πυθόμενος Φερεκύδην τον έπι-4 στάτην αυτοῦ γεγενημένον ἐν Δήλφ νοσεῖν και τελέως ἐσχάτως ἔχειν, ἔπλευσεν ἐκ τῆς Ἱταλίας εἰς τὴν Δῆλον. ἐκεί δὲ χρόνον ἰκανον τον ἄνδρα γη-15 ροτροφήσας, πᾶσαν εἰσηνέγκατο σπουδὴν ὥστε τον πρεσβύτην ἐκ τῆς νόσου διασῶσαι. κατισχυθέντος δὲ τοῦ Φερεκύδου διὰ τὸ γῆρας και διὰ τὸ μέγεθος τῆς νόσου, περιέστειλεν αυτον κηδεμονικῶς, καὶ τῶν νομιζομένων ἀξιώσας ὡσανεί τις υίος πατέρα 20 πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἱταλίαν.

Ότι έπειδάν τινες τῶν συνήθων ἐκ τῆς οὐσίας 5 έκπέσοιεν, διηφοῦντο τὰ χρήματα αὐτῶν ὡς πρòς ἀδελφούς. οὐ μόνον δὲ πρòς τοὺς καθ' ἡμέφαν συμβιοῦντας τῶν γνωφίμων τοιαύτην εἶχον τὴν διά-25 θεσιν, ἀλλὰ καθόλου πρòς πάντας τοὺς τῶν πφαγμάτων τούτων μετασχόντας.

3 συντρέχοντας cod. Peiresc. 9 ἀνέδην Peir., om. v. 10 τῆς add. Herw. 12 τελέως del. Cobet 16 κατισχυσαντος v., corr. Reiske 21 ἐπειδή Dind. 25 πραγμάτων] προσταγμάτων Wess., δογμάτων Wurm

13*

Ότι Κλεινίας, Ταραντίνος το γένος, είς δε των 4 έκ τοῦ προειρημένου συστήματος ών, πυθόμενος Πρωρον τόν Κυρηναΐον διά τινα πολιτικήν περίστασιν απολωλεχότα την ούσίαν χαι τελέως αποοούμενον, έξεδήμησεν έχ τῆς Ίταλίας είς Κυρήνην 5 μετά χρημάτων ίχανων, χαί την ούσίαν άποκατέστησε τῷ προειοημένω, οὐδέποτε τοῦτον ἑωρακώς, 2 απούων δε μόνον ότι Πυθαγόρειος ήν. και άλλοι δε πολλοί το παραπλήσιον πεποιηχότες διαμνημονεύονται. ού μόνον δε έν τη των χρημάτων έπι- 10 δόσει τοιούτους αύτούς παρείχοντο τοις γνωρίμοις, άλλά καί κατά τούς έπισφαλεστάτους καιρούς συν-3 εκινδύνευον. καί γαο Διονυσίου τυραννούντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος έπιβεβουλευκώς τῷ τυράννω, μέλλων δε της τιμωρίας τυγχάνειν, ήτήσατο παρά 15 τοῦ Διονυσίου χρόνον είς το περί τῶν ίδίων πρότερον & βούλεται διοικήσαι. δώσειν δ' έφησεν έγ-4 γυητήν τοῦ θανάτου τῶν φίλων ἕνα. τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσαντος, εί τοιοῦτός έστι φίλος δς έαυτον είς την είοχτην άντ' έχείνου παραδώσει, 20 προεκαλέσατό τινα των γνωρίμων δ Φιντίας, Δάμωνα όνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον, δε ούδε δι-5 στάσας έγγυος εύθύς έγενήθη τοῦ θανάτου. τινές μέν ούν έπήνουν την ύπερβολην της πρός τούς φίλους εύνοίας, τινές δε τοῦ έγγύου προπέτειαν καί 25 μανίαν κατεγίνωσκον. ποδς δε την τεταγμένην ώραν

1 Kliviag v. 13 – p. 197, 9 reddit etiam cod. Patmius 6 (f. 13) saec. X, sed neglegenter 19 έστι] τις add. Patm. 21 προσεπαλέσατο Peir. et Patm. 22 οὐδὲν Reiske, οὐ Patm.

ἅπας δ δημος συνέδραμεν, καραδοκῶν εἰ φυλάξει
την πίστιν δ καταστήσας. ήδη δὲ τῆς ὥρας συγ- 6
κλειούσης πάντες μὲν ἀπεγίνωσκον, δ δὲ Φιντίας
ἀνελπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ἑοπῆς δρομαἴος ἦλθε, τοῦ Δάμωνος ἀπαγομένου προς την
ἀνάγκην. θαυμαστῆς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἅπασιν, ἀπέλυσεν δ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τον ἐγκαλούμενον, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τρίτον ἑαυτον
εἰς την φιλίαν προσλαβέσθαι.

Ότι οί Πυθαγόφειοι και τῆς μνήμης μεγίστην 5 γυμνασίαν ἐποιοῦντο, τοιοῦτόν τινα τφόπου τῆς μελέτης ὑποστησάμενοι. οὐ πφότεφον ἐκ τῆς εὐνῆς ἡγείφοντο, πφιν ἂν πφος ἑαυτοὺς ἀνθωμολογήσαντο τὰ κατὰ τὴν πφοτέφαν ἡμέφαν αὐτοῖς πφαχθέντα, τὴν
15 ἀφχὴν ἀπὸ τῆς πφωίας, τὴν δὲ τελευτὴν ἕως ἑσπέφας ποιούμενοι. εἰ δ' ἀναστφοφὴν ἔχοιεν και πλείονα σχολὴν ἄγοιεν, και τὰ τφίτη και τετάφτη και ταῖς ἕτι πφότεφον ἡμέφαις πφαχθέντα πφοσανελάμβανον. τοῦτο πφος ἐπιστήμην και φούνησιν, ἕτι
20 δὲ τῶν πάντων ἐμπειρίαν τε τοῦ δύνασθαι πολλὰ

ο σε των παντων εμπεισιαν τε του συνασύαι ποππα μνημονεύειν . . . Ότι έποιοῦντο καὶ τῆς ἐγκρατείας γυμνασίαν τόνδε 2

Οτι εποιούντο και της εγκρατείας γυμνασιαν τονόε 2
τόν τρόπον. παρασκευασάμενοι πάντα τὰ κατὰ τὰς λαμπροτάτας έστιάσεις παρατιθέμενα πολύν αὐτοῖς
25 ἐνέβλεπον χρόνον· εἶτα διὰ τῆς θέας τὰς τῆς φύσεως ἐπιθυμίας πρός τὴν ἀπόλαυσιν ἐκκαλεσάμενοι τὰς τραπέζας ἐκέλευον αἰρειν τοὺς παίδας, καὶ παφαχρῆμα ἀγευστοι τῶν παρατεθέντων ἐχωρίζοντο.
[Exc. de virt. et vit. p. 241-245 V., 553-555 W.]
⁵⁰ Ότι ὁ Πυθαγόρας μετεμψύχωσιν ἐδόξαζε καὶ κρε-6

οφαγίαν ώς ἀποτρόπαιον ἡγεῖτο, πάντων τῶν ζώων τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον εἰς ἕτερα ζῷα λέγων εἰσέρχεσθαι. καὶ αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἔφασκεν ἐπὶ τῶν Τρωικῶν χρόνων μεμνῆσθαι γεγενημένον Εύφορβον τὸν Πάνθου μὲν υίόν, ἀναιρεθέντα δὲ ὑπὸ 5 Μενελάου.

- 2 Ότι φασίν αὐτὸν ἐν Αργει ποτὲ παρεπιδημήσαντα καὶ θεασάμενον τῶν Τρωικῶν σκύλων ἀσπίδα προσηλωμένην δακρύειν. ἐρωτηθέντα δὲ ὑπὸ τῶν Αργείων τὴν τοῦ πάθους αἰτίαν εἰπεῖν, ὅτι τὴν 10 ἀσπίδα ταύτην εἶχεν αὐτὸς ἐν Τροία γεγονὼς Εὕ-3 φορβος. ἀπίστως δὲ διακειμένων καὶ μανίαν αὐτοῦ καταγινωσκύντων, σημεῖον ἐρεῖν ἔφησεν ἀληθὲς τοῦ ταῦθ' οῦτως ἔχειν· ἐκ τοῦ γὰρ ἐντὸς μέρους ἐπιγεγράφθαι τὴν ἀσπίδα γράμμασιν ἀρχαίοις ΕΤΦΟΡΒΟΤ. 15 πάντων δὲ διὰ τὸ παράδοξον εἰπόντων καθελεῖν τὴν εἰκόνα, συνέβη τὴν ἐπιγραφὴν εὐρεθῆναι.
- 4 Ότι Καλλίμαχος εἶπε περί Πυθαγόρου, διότι τῶν ἐν γεωμετρία προβλημάτων τὰ μὲν εὖρε, τὰ δὲ ἐκ τῆς Λἰγύπτου πρῶτος εἰς τοὺς Ἐλληνας ἤνεγκεν, 20 ἐν οἶς λέγει ὅτι

έξεῦφε Φοὐξ Εὕφοφβος, ὅστις ἀνθφώποις τφίγωνά τε σκαληνὰ καὶ κύκλων ἑπτὰ μήκη . . . δίδαξε νηστεύειν τῶν ἐμπνεόντων· οἱ δ' ἄρ' οὐχ ὑπήκουσαν 25 πάντες.

7 Ότι παρεκάλει την λιτότητα ζηλοῦν· την γὰρ 13 ἐρεῖν Dind., εὐρεῖν ν. 17 την εἰκόνα] αὐτήν, ἐντὸς Wurm 23 τε Dind., καὶ ν., τὰ Wurm κύκλον ἐπταμήκη δίδαξε codex 25 of δ' ἄρ' οὐχ Niebuhr, of τάδ' οὐδ' cod.

πολυτέλειαν αμα τάς τε ούσίας των άνθρώπων διαφθείρειν καί τὰ σώματα. τῶν γὰρ νόσων τῶν πλείστων έξ ώμότητος γινομένων, αύτην ταύτην έκ της πολυτελείας γίνεσθαι. πολλούς δε έπειθεν απύροις 2 5 σιτίοις χρησθαι και ύδροποσίαις πάντα τον βίον ένεκεν τοῦ τάγαθὰ θηρᾶσθαι τὰ κατὰ άλήθειαν. των δε καθ' ήμας εί τις υπαγορεύσειεν ή ένος ή δυείν απέχεσθαι των ήδέων είναι δοχούντων έπ' όλίγας ήμέρας, άπείπαιντ' ἂν την φιλοσοφίαν, φή-10 σαντες εύηθες υπάρχειν τάφανες άγαθον ζητεϊν άφέντα τὸ φανερόν. κἂν μὲν δέη δημοκοπεῖν ἢ 3 πολυπραγμονείν περί των άλλοτρίων, σχολάζουσι καί ύπ' ούδενός έμποδίζονται έαν δε γίνεσθαι δέη περί παιδείαν και την των ήθων έπισκευήν, άκαι-15 ρείν φασιν, ώστε άσχολείσθαι μέν εύσχολούντας, σχολήν δ' άγειν ού σχολάζοντας.

Ότι φασί τὸν Ταφαντίνον Άφχύταν τὸν ὄντα 4 Πυθαγόφειον ἐπὶ μεγάλοις ἀδικήμασιν οἰκέταις ὀφγισθῆναι, καὶ κατεξαναστάντα τοῦ πάθους εἰπεῖν, 20 ὡς οὐκ ἂν ἐγενήθησαν ἀθῷοι τηλικαῦτα ἁμαφτήσαντες, εἰ μὴ ἔτυχεν ὀφγιζόμενος.

Ότι οί Πυθαγόρειοι μεγίστην έποιοῦντο πρόνοιαν 8 τῆς πρὸς τοὺς φίλους βεβαιότητος, τὴν τῶν φίλων εῦνοιαν ἀξιολογώτατον ἀγαθὸν εἶναι τῶν ἐν τῷ βίφ 25 διειληφότες.

Ότι μέγιστον άν τις ήγήσαιτο καλ μάλιστα θαυ- 2 μάσαι τὸ αίτιον τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας. τίνες γάρ ποτε ἦσαν έθισμοὶ ἢ τίς τρόπος ἐπιτηδευ-

6 τάγαθὰ Dind., ταῦτα cod. 7 ὑπαγορεύσειεν*] ἀπαγορεύσειεν ⊽. 9 ἀπείπαιντ' ἂν Wurm, ἀπείπον ⊽.

μάτων η τίς λόγου δεινότης, δι' ης ένειογάζοντο την τοιαύτην διάθεσιν τοϊς ἀφικνουμένοις εἰς την τοῦ 3 βίου κοινωνίαν; ταῦτα γὰο πολλοί μὲν ἐπιθυμήσαντες γνῶναι τῶν ἔξωθεν ἐπεβάλοντο πολυπραγμονεϊν, οὐδέποτε δὲ οὐδεἰς μαθεϊν ἠδυνήθη. αἰτιον 5 δὲ τοῦ διατηρείσθαι τὰς ὑπὲο τούτων ὑποθήκας τὸ τοὺς Πυθαγορείους ὑπόστασιν ἔχειν μηδὲν τοιοῦτο ποιεϊν ἔγγραφον, ἀλλὰ διὰ μνήμης ἔχειν τὰ παραγγελλόμενα.

9 Ότι δ Πυθαγόρας πρός τοις άλλοις παρήγγελλε 10 τοίς μανθάνουσι σπανίως μέν όμνύναι, χρησαμένους δε τοις δοχοις πάντως έμμένειν και ποός τέλος άγειν ύπεο ών άν τις όμόση πραγμάτων, ούχ δμοίαν απόφασιν ποιούμενος Λυσάνδοφ τε τῷ Λάκωνι καί Δημάδη τῷ Άθηναίω, ὧν δ μέν ἀπεφαίνετο 15 τούς μέν παίδας δείν έξαπαταν τοίς άστραγάλοις, τούς δε άνδρας τοις δρασις, ό δε διαβεβαιούμενος ότι δεί τὸ λυσιτελέστατον ώσπεο έπὶ τῶν άλλων, ούτω και έπι των δρκων αίρεισθαι· όραν δε τόν έπιορκήσαντα παραχρημα ταῦτ' ἔχοντα περὶ ὧν 20 ώμοσε, τόν δ' εύορχήσαντα φανερώς το ίδιον άπολλύντα. τούτων γάρ έκάτερος οὐ καθάπερ Πυθαγόρας ύπεστήσατο τον δοχον είναι πίστεως ένέχυρον βέβαιον, άλλ' αίσχροκερδείας και απάτης δέλεαρ. [Exc. Vat. p. 29-31.] 25

2 Ότι Πυθαγόρας παρήγγελλε τοῖς μαυθάνουσι σπανίως μὲν ὀμνύναι, χρησαμένους δὲ τοῖς ὅρχοις πάντως ἐμμένειν.

18 λυσιτελέστερου (cod.?) Herw. 21 δ' εὐορκήσαντα Wurm, δὲ ὀρκίζοντα τ.

Ότι δ αὐτὸς Πυθαγόρας καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων 3 ἐκλογιζόμενος τὸ συμφέρον παρήγγελλε κατὰ μὲν τὸ ∂έρος μὴ πλησιάζειν γυναιζί, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα προσιέναι τεταμιευμένως. καθόλου γὰρ τὸ γένος 5 τῶν ἀφροδισίων ὑπελάμβανεν εἶναι βλαβερόν, τὴν δὲ συνέχειαν αὐτῶν τελέως ἀσθενείας καὶ ὀλέθρου ποιητικὴν ἐνόμιζε. [Exc. virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι Πυθαγόραν φασίν ύπό τινος έρωτηθέντα 4 πότε χρηστέον άφροδισίοις είπεῖν, Όταν έαυτοῦ θέ-10 λης ήττων γενέσθαι.

Ότι οΙ Πυθαγόρειοι διήρουν καὶ τὰς ἡλικίας 5 τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσσαρα μέρη, παιδός, νέου, νεανίσκου, γέροντος, καὶ τούτων ἐκάστην ἔφασαν όμοίαν εἶναι ταῖς κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τῶν ὡρῶν μέ-15 ταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδὶ διδόντες, τὸ δὲ φθινόπωρον τῷ ἀνδρί, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι, τὸ δὲ θέρος τῷ νέω. [Exc. Vat. p. 32.]

Ότι δ αὐτὸς Πυθαγόρας παφήγγελλε πρὸς τοὺς 6 θεοὺς προσιέναι τοὺς θύοντας μὴ πολυτελεῖς, ἀλλὰ 20 λαμπρὰς καὶ καθαρὰς ἔχοντας ἐσθῆτας, ὁμοίως δὲ μὴ μόνον τὸ σῶμα καθαρὸν παφεχομένους πάσης ἀδίκου πράξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ἁγνεύουσαν. [Exc. de virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι δ αὐτὸς ἀπεφαίνετο τοῖς θεοῖς εὕχεσθαι δεῖν 7 25 τὰ ἀγαθὰ τοὺς φρονίμους ὑπὲρ τῶν ἀφρόνων· τοὺς γὰρ ἀσυνέτους ἀγνοείν, τί ποτέ ἐστιν ἐν τῷ βίφ κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθόν.

Ότι δ αύτδς έφασκε δειν έν ταις εύχαις άπλως 8

13 νεανίσκου] ἀνδρός Herw. 16 τὸν δὲ add. Herw.

εύχεσθαι τάγαθά, καὶ μὴ κατὰ μέρος ὀνομάζειν, οἶον ἐξουσίαν, κάλλος, πλοῦτον, τἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια· πολλάκις γὰρ τούτων ἕκαστον τοὺς κατ' ἐπιθυμίαν αὐτῶν τυχόντας τοῖς ὅλοις ἀνατρέπειν. καὶ τοῦτο γνοίη ἅν τις ἐπιστήσας τοῖς ἐν ταῖς Εὐριπί- 5 δου Φοινίσσαις στίχοις, ἐν οἶς οί περὶ τὸν Πολυνείκην εὕχονται τοῖς θεοῖς, ὧν ἡ ἀρχὴ

βλέψας ές "Αργος,

έως

είς στέου' άδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ἀλένης βαλείν. 10 οὖτοι γὰο δοχοῦντες ἑαυτοῖς εὕχεσθαι τὰ κάλλιστα ταῖς ἀληθείαις καταφῶνται. [Exc. Vat. p. 32.]

- 9 Ότι δ αὐτὸς πολλὰ καὶ ἄλλα διαλεγόμενος ποὸς βίου σώφοονος ζῆλον καὶ ποὸς ἀνδοείαν τε καὶ καρτερίαν, ἔτι δὲ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἴσα θεοῖς παρὰ 15 τοῖς Κροτωνιάταις ἐτιμᾶτο. [Exc. de virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]
- 10 Ότι Πυθαγόρας φιλοσοφίαν, άλλ' οὐ σοφίαν έκάλει τὴν ίδίαν αίρεσιν. καταμεμφόμενος γὰρ τοὺς πρὸ αὐτοῦ κεκλημένους έπτὰ σοφοὺς ἔλεγεν, ὡς σο- 20 φὸς μὲν οὐδείς ἐστιν ἄνθρωπος ὢν καὶ πολλάκις διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως οὐκ ἰσχύων πάντα κατορθοῦν, ὁ δὲ ζηλῶν τὸν τοῦ σοφοῦ τρόπον τε καὶ βίον προσηκόντως ἂν φιλόσοφος ὀνομάζοιτο.
 - 2 'Αλλ' δμως τηλικαύτης προκοπῆς γενομένης περί 25 τε Πυθαγόραν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' ἐκεῖνον Πυθαγορείους, καὶ τοσούτων ἀγαθῶν αἰτιοι γενόμενοι

¹⁰ στέρνες cod. βαλείν] λαβείν cod. 15 ἄλλας] λοιπάς cod. Peiresc. 19 τοῖς — κεκλημένοις — σοφοῖς v., corr. Herw.

ταϊς πόλεσιν οὖτοι τὸν πάντα τὰ καλὰ λυμαινόμενον χρόνον οὐ διέφυγον οὐδὲν γάρ, οἶμαι, τῶν παρ' ἀνθρώποις καλῶν οὕτω συνέστηκεν ὥστε μηδεμίαν αὐτῷ φθοράν τε καὶ διάλυσιν γεννῆσαι τὸν 5 πολυετῆ χρόνον. [Exc. Vat. p. 33.]

Ότι Κροτωνιάτης τις Κύλων ὄνομα, τη οὐσία 11 καὶ δόξη πρῶτος τῶν πολιτῶν, ἐπεθύμησε Πυθαγόρειος γενέσθαι. ἀν δὲ χαλεπός καὶ βίαιος τὸν τρόπον, ἔτι δὲ στασιαστής καὶ τυραννικός, ἀπεδο-10 κιμάσθη. παροξυνθεὶς οὖν τῷ συστήματι τῶν Πυθαγορείων, ἑταιρείαν μεγάλην συνεστήσατο, καὶ διετέλει πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων κατ' αὐτῶν.

Ότι Λῦσις ὁ Πυθαγόρειος εἰς Θήβας τῆς Βοιω- 2 τίας γενόμενος διδάσχαλος Ἐπαμινώνδου, τοῦτον 15 μὲν τέλειον ἄνδρα προς ἀρετὴν χατέστησε, χαὶ πατὴρ αὐτοῦ θετὸς ἐγένετο δι' εὕνοιαν. ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας τῆς τε χαρτερίας καὶ λιτότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐχ τῆς Πυθαγορείου φιλοσοφίας ἐναύσματα λαβών, οὐ μόνον Θηβαίων, ἀλλὰ χαὶ 20 πάντων τῶν κατ' αὐτὸν ἐπρώτευεν.

Ότι [δε] των προγεγονότων ἀνδρῶν ἡ των βίων 12 ἀναγραφὴ δυσκολίαν μεν παρέχεται τοῖς γράφουσιν, ὡφελεῖ δ' οὐ μετρίως τὸν κοινὸν βίον. μετὰ παρρησίας γὰρ δηλοῦσα τὰ καλῶς * πραχθέντα τοὺς ²⁵ μεν ἀγαθοὺς κοσμεῖ, τοὺς δε πονηροὺς ταπεινοῖ, διὰ τῶν οἰκείων ἑκάστοις ἐγκωμίων τε καὶ ψόγων. ἔστι δ' ὁ μεν ἕπαινος, ὡς ἅν τις εἴποι, ἔπαθλον

3 καλώς v. 19 ένάσματα cod., corr. Vales. 21 δè del. Reiske 24 καλώς del. aut τε καὶ κακώς add. Wurm 26 έκάστοις Reiske, έκάστους v.

άφετῆς ἀδάπανον, ὁ δὲ ψόγος τιμωφία φαυλότητος 2 ἄνευ πληγῆς. καλὸν δὲ τοῖς μεταγενεστέφοις ὑποκεἴσθαι, διότι βίον οἶον ἄν τις ἕληται ζῶν, τοιαύτης ἀξιωθήσεται μετὰ τὸν θάνατον μνήμης, ῖνα μὴ περὶ τὰς τῶν λιθίνων μνημείων κατασκευὰς σπου- 5 δάζωσιν, ἂ καὶ τόπου ἕνα κατέχει καὶ φθορᾶς ὀξείας τυγχάνει, ἀλλὰ περὶ λόγον καὶ τὰς ἄλλας ἀφετάς, αῦ πάντῃ φοιτῶσι διὰ τῆς φήμης. ὁ δὲ χρόνος ὁ πάντα μαραίνων τἅλλα ταύτας ἀθανάτους φυλάττει, καὶ πρεσβύτεφος γενόμενος αὐτὸς ταύτας ποιεῖ 10 3 νεωτέφας. δῆλον δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο τὸ προειρημένον πάλαι γὰρ γεγονότες ῶσπερ νῦν ὅντες ὑπὸ πάντων μνημονεύονται. [Exc. de virt. et vit. p. 249 V., 556 W.]

- 13 Ότι Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν ἐπειδὴ τῶν Βαβυ- 15 λωνίων καὶ τῶν Μήδων τὴν χώραν κατεπολέμησε, ταῖς ἐλπίσι πᾶσαν περιελάμβανε τὴν οἰκουμένην. τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μεγάλων ἐθνῶν καταπεπολεμημένων ἐνόμιζε μηδένα μήτε βασιλέα μήτε δῆμον ὑποστήσεσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν. τῶν γὰρ ἐν ἐξου- 20 σίαις ἀνυπευθύνοις ὅντων εἰώθασιν ἕνιοι τὴν εὐτυχίαν μὴ φέρειν κατ' ἄνθρωπον. [Exc. Vat. p. 33.]
- 14 Ότι δ Καμβύσης ην μεν φύσει μανικός και παρακεκινηκώς τοις λογισμοίς, πολύ δε μαλλον αύτον ώμον και ύπερήφανον έποίει το της βασιλείας μέ- 25 γεθος.

2 Ότι Καμβύσης ὁ Πέρσης μετὰ τὴν ἅλωσιν Μέμ-10 αὐτὸς Dind., αὐτὰς ν. 11 δῆλον*] δῆλος Wurm, ξῆλος cod. τὸ προειρημένον*] προειρημένος cod., ὁ προειρημένος Reiske; γέγονε τῶν προειρημένων Wurm 21 ἀνυπευθύνων cod., corr. Dind.

φεως καὶ Πηλουσίου τὴν εὐτυχίαν οὐ φέφων ἀνθφωπίνως, τὸν ᾿Αμάσιος τοῦ πρότεφον βεβασιλευκότος τάφον ἀνέσκαψεν. εὑφὼν δὲ ἐν τῆ θήκῃ τὸν νεκρὸν τεταριχευμένον, τό τε σῶμα τοῦ τετελευτη-5 κότος ἠμίσατο καὶ πᾶσαν ὕβριν εἰς τὸν οὐκ αἰσθανόμενον εἰσενεγκάμενος τὸ τελευταῖον προσέταξε κατακαῦσαι τὸν νεκρόν. οὐκ εἰωθότων γὰρ πυρὶ παφαδιδόναι τῶν ἐγχωρίων τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων, ὑπελάμβανε καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου 10 πλημμελήσειν τὸν πάλαι προτετελευτηκότα.

Ότι Καμβύσης μέλλων στρατεύειν έπ' Αίδιο- 3 πίαν ἕπεμψε μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' 'Αμμωνίους, προστάξας τοις ἡγεμόσι τὸ μαντείον συλήσαντας έμπρῆσαι, τούς τε περιοικοῦντας τὸ ίερὸν ἅπαντας 15 έξανδραποδίσασθαι. [Exc. de virt. et vit. p. 249 V., 557 W.]

Ότι Καμβύσου τοῦ Περσῶν βασιλέως κυριεύ-15 σαντος πάσης Αἰγύπτου, πρὸς τοῦτον οἱ Λίβυες καὶ Κυρηναῖοι, συνεστρατευκότες τοῖς Αἰγυπτίοις, 20 ἀπέστειλαν δῶρα, καὶ τὸ προσταττόμενον ποιήσειν ἐπηγγείλαντο. [Exc. de legat. p. 314 U., 619 W.]

Ότι δ Πολυχράτης δ τῶν Σαμίων τύφαννος εἰς 16 τοὺς ἐπικαιφοτάτους τόπους ἀποστέλλων τριήφεις ἐλήστευεν ἅπαντας τοὺς πλέοντας, ἀπεδίδου δὲ μό-26 νοις τοῖς συμμάχοις τὰ ληφθέντα. πρὸς δὲ τοὺς μεμφομένους τῶν συνήθων ἕλεγεν, ὡς πάντες οἰ φίλοι πλείονα χάριν ἕξουσιν ἀπολαβόντες ἅπερ ἀπέβαλον ἤπερ ἀρχὴν μηδὲν ἀποβαλόντες.

3 dè Reiske, nal v. 6 tò add. Hertl. 10 tòr] eis tòr Hertl. 24 élýstevser v., corr. Hertl.

- 2 Ότι ταις άδίκοις πράξεσιν ως ἐπίπαν ἀκολουθεί τις νέμεσις οἰκείους τιμωρίας τοις ἁμαρτάνουσιν ἐπιφέρουσα.
- 8 Ότι πάσα χάρις ἀμεταμέλητος οὖσα καλὸν ἔχει καρπὸν τὸν παρὰ τῶν εὐεργετουμένων ἔπαινον s καὶ γὰρ ἂν μὴ πάντες, εἶς γε τῶν εὖ πεπονθότων ἐνίοτε τὴν ὑπέρ ἀπάντων ἀπέδωκε χάριν. [Exc. Vat. p. 33.]
- 4 Ότι Αυδοί τινες φεύγοντες την Όφοίτου τοῦ σατράπου δυναστείαν κατέπλευσαν εἰς Σάμον μετὰ 10 πολλῶν χρημάτων καὶ τοῦ Πολυκράτους ἰκέται ἐγίνοντο. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς φιλοφρόνως ὑπεδέξατο, μετ' ὀλίγον δὲ πάντας ἀποσφάξας τῶν χρημάτων ἐγκρατής ἐγένετο.
- Ότι Θετταλός ό Πεισιστφάτου υίός σοφός ύπάφ-15 χων ἀπείπατο τὴν τυφαννίδα, καὶ τὴν ἰσότητα ζηλώσας μεγάλης ἀποδοχῆς ήξιοῦτο παφὰ τοῖς πολίταις· οί δὲ ἄλλοι, Ἱππαρχος καὶ Ἱππίας, βίαιοι καὶ χαλεποὶ καθεστῶτες ἐτυφάννουν τῆς πόλεως. πολλὰ δὲ παφανομοῦντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους, καί 20 τινος μειφακίου διαφόφου τὴν ὄψιν Ἱππαφχος ἐφα-2 σθείς, διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσεν..... Ἡ μὲν οἶν ἐπὶ τοὺς τυφάννους ἐπίθεσις καὶ ἡ πφὸς τὴν τῆς πατφίδος ἐλευθεφίαν σπουδὴ κοινὴ τῶν πφοειφημένων ὑπῆφξεν ἀνδφῶν· ἡ δὲ ἐν ταῖς βασάνοις πα- 25 φάστασις τῆς ψυχῆς καὶ τὸ καφτεφικὸν τῆς τῶν δεινῶν ὑπομονῆς πεφὶ μόνον ἐγενήθη τὸν Ἀφιστογείτονα,

2 οίπείας aut οίπείως scribendum 6 γε] γέ τις Herw. 7 απέδωπε Dind., έδωπε ν. 9 Όρίτου ν., corr. Wess. 11 έγίνοντο cod. Peiresc., έγένοντο ν. 25 ὑπόστασις Wess. δς έν τοις φοβερωτάτοις καιφοίς δύο μέγιστα διετήφησε, τήν τε πρός τους φίλους πίστιν και την πρός τους έχθρους τιμωρίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 250 V., 557 W.]

⁵ Ότι δ 'Αριστογείτων πάσιν ἐποίησε φανερον ὡς 3 ἡ τῆς ψυχῆς εὐγένεια κατισχύει τὰς μεγίστας τοῦ σώματος ἀλγηδόνας.

Ότι Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου διὰ τὴν ἐπιβουλὴν 18 τὴν κατὰ τοῦ Νεάρχου τοῦ τυράννου κατὰ τὰς ἐν ταῖς ¹⁰ βασάνοις ἀνάγκας ἐρωτωμένου ὑπὸ Νεάρχου τίνες ἦσαν οἱ συνειδότες, Ἅφελον γάρ, ἔφη, ὥσπερ τῆς γλώττης εἰμὶ κύριος, οὕτω καὶ τοῦ σώματος. [Exc. Vat. p. 34.]

Ότι τυφαννουμένης τῆς πατφίδος ὑπὸ Νεάφχου 2 15 σχληφῶς, ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ τυφάννου συνεστήσατο. καταφανὴς δὲ γενόμενος, καὶ κατὰ τὰς ἐν ταἰς βασάνοις ἀνάγκας διεφωτώμενος ὑπὸ τοῦ Νεάφχου τίνες ἦσαν οἱ συνειδότες, "Ωφελον γάφ, ἔφησεν, ῶσπεφ τῆς γλώττης εἰμὶ κύφιος, οὕτως 20 ὑπῆφχον καὶ τοῦ σώματος. τοῦ δὲ τυφάννου πολὺ 3 μᾶλλον ταἰς βασάνοις πφοσεπιτείναντος, ὁ Ζήνων μέχρι μέν τινος διεκαφτέφει· μετὰ δὲ ταῦτα σπεύδων ἀπολυθῆναί ποτε τῆς ἀνάγκης καὶ ἅμα τιμωφήσασθαι τὸν Νέαφχον, ἐπενοήσατό τι τοιοῦτον. 25 κατὰ τὴν ἐπιτονωτάτην ἐπίτασιν τῆς βασάνου πφοσ-4 ποιηθεἰς ἐνδιδόναι τὴν ψυχὴν ταῖς ἀλγηδόσιν ἀνέκφαγεν, "Ανετε, ἐφῶ γὰφ πᾶσαν ἀλήθειαν. ὡς δ'

3 τιμωρίαν] πικρίαν Reiske 12 οῦτω] οῦτως ὑπῆρχον (ex v. 20) Dind. 15 κατεστήσατο v., corr. Dind. 25 ἐπίστασιν cod., corr. Vales.

άνῆκαν, ήξίωσεν αὐτὸν ἀκοῦσαι κατ' ἰδίαν προσελθόντα· πολλὰ γὰρ εἶναι τῶν λέγεσθαι μελλόντων 5 ἂ συνοίσει τηρεῖν ἐν ἀπορρήτῷ. τοῦ δὲ τυράννου προσελθόντος, ἀ Ζήνων τοῦ δυνάστου περιχανών 5 τὸ οὖς ἐνέπρισε τοῖς ὀδοῦσι. τῶν δὲ ὑπηρετῶν ταχὺ προσδραμόντων, καὶ πᾶσαν τῷ βασανιζομένῷ προσφερόντων τιμωρίαν εἰς τὸ χαλάσαι τὸ δῆγμα, 6 πολὺ μᾶλλον προσενεφύετο. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι τἀνδρὸς νικῆσαι τὴν εὐψυχίαν, παρεκέντησαν αὐ- 10 τὸν ῖνα διίῃ τοὺς ὀδόντας. καὶ τοιούτῷ τεχνήματι τῶν ἀλγηδόνων ἀπελύθη καὶ παρὰ τοῦ τυράννου τὴν ἐνδεχομένην ἕλαβε τιμωρίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 253 V., 558 W.]

[Πολλαϊς ύστεφον γενεαϊς Δωφιεύς δ Λακεδαι-15 μόνιος καταντήσας είς την Σικελίαν και την χώφαν άπολαβών ἕκτισε πόλιν Ήφάκλειαν. ταχύ δ' αὐτῆς αὐξομένης, οί Καρχηδόνιοι φθονήσαντες ἅμα και φοβηθέντες μήποτε πλέον ἰσχύσασα τῆς Καρχηδόνος ἀφέληται τῶν Φοινίκων την ήγεμονίαν, στρα-20 τεύσαντες ἐπ' αὐτην μεγάλαις δυνάμεσι και κατὰ κράτος ἑλόντες κατέσκαψαν. ἀλλὰ περί μὲν τούτων τὰ κατὰ μέφος ἐν τοις οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diodorus IV 23, 3.]

19 Ότι τοῖς ἐπί τινων πραγμάτων διοριζομένοις ὡς 25 οὐκ ἄν ποτε πραχθησομένων ἔοικεν ἐπακολουθεϊν ὡσανεί τις νέμεσις ἐλέγχουσα την ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν.

1 άνηπεν v., corr. Reiske 5 τοῦ] τοῦ τε v. 10 παφεκέντησαν Döhner ex Diog. L. IX 26, παφεκάλεσαν v. 26 πφαχθησομένοις v., corr. Dind. Ότι Μεγαβύζου τοῦ καὶ Ζωπύρου, φίλου ὄντος 2 Δαρείου τοῦ βασιλέως, μαστιγώσαντος δ' ἑαυτὸν καὶ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον ἀκρωτήρια ἀποκόψαντος διὰ τὸ αὐτόμολον γενέσθαι καὶ Βαβυλῶνα προδοῦ-5 ναι Πέρσαις, φασὶ βαρέως φέρειν τὸν Δαρεῖον καὶ εἰπεῖν βούλεσθαι τὸν Μεγάβυζον, εἰ δυνατὸν ἦν, ἄρτιον γενόμενον ἢ δέκα Βαβυλῶνας λαβεῖν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, καίπερ ἀπράκτου τῆς ἐπιθυμίας οὕσης.

Ότι οί Βαβυλώνιοι στρατηγόν είλαντο Μεγάβυ- 3 10 ζον, άγνοοῦντες ὅτι τὴν εὐεργεσίαν τῆς μελλούσης άκολουθείν ἀπωλείας οίονεὶ δέλεαρ αὐτοῖς προθήσει.

Ότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιτευγμάτων ἰκανόν 4 ἐστι μαρτύριον τῶν προρρηθέντων.

Ότι Δαρείος τῆς 'Ασίας σχεδὸν ὅλης χυριεύσας 5 15 τὴν Εὐφώπην ἐπεθύμει χαταστρέψασθαι. τὰς γὰρ τοῦ πλείονος ἐπιθυμίας ἀπλήστους ἔχων καὶ τῷ μεγέθει τῆς Περσικῆς δυνάμεως πεποιθώς, περιελάμβανε τὴν οἰχουμένην, αἰσχοὸν εἶναι νομίζων τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευχότας χαταδεεστέρας ἀφορ-20 μὰς χτησαμένους τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν χαταπεπολεμηχέναι, αὐτὸν δὲ τηλιχαύτας ἔχοντα δυνάμεις ἡλίχας οὐδεἰς τῶν πρὸ αὐτοῦ ἔσχε μηδεμίαν ἀξιόλογον πρᾶξιν χατειργάσθαι.

Ότι οί Τυρρηνοί διὰ τὸν τῶν Περσῶν φόβον 6 25 ἐκλιπόντες τὴν Λῆμνον ἔφασκον ὡς διά τινας χρησμοὺς τοῦτο ποιεῖν, καὶ ταύτην τῷ Μιλτιάδη παρέ-

4 αὐτόμολον Dind., σύντονον cod., συνεργόν Wurm 8 ἀπράκτου] ἀπλήστου Hertl. 11 προθήσειν v., corr. Wurm 15 τῆς Εὐφάπης v., corr. Dind. 16 ἀπλήστους Dind., ἀφίστους v., f. ἀοφίστους 19 καταδεεστέφους v., corr. Dind. 26 ποιοῖεν Herw.

DIODOBUS II.

δωκαν. ταῦτα δὲ πράξαντος Ἐρμωνος τοῦ προεστη-. κότος τῶν Τυρρηνῶν, συνέβη τὰς τοιαύτας χάριτας ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων Ἐρμωνείους προσαγορευθῆναι. [Exc. Vat. p. 35.]

20 Ότι Λευχίου Ταρχυινίου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως 5 δ υίδη Σέξτος έξεδήμησεν είς πόλιν Κολλατίαν παλουμένην, καί κατέλυσε πρός Λεύκιον Ταρκυίνιον άνεψιόν τοῦ βασιλέως, ξχοντα γυναϊκα Λουκοητίαν, ήτις ήν εύπρεπής μέν την δψιν, σώφρων δε τόν τρόπον.*) έπι στρατοπέδου γαρ όντος τάνδρός, δ ξένος 10 νυκτός έγερθείς έκ τοῦ κοιτῶνος ῶρμησεν ἐπὶ τὴν 2 γυναϊκα κοιμωμένην έν τῷ θαλάμω. έπιστὰς δὲ ταίς θύραις άφνω καί σπασάμενος το ξίφος, παρασκευάσασθαι μεν έφησεν οικέτην έπιτήδειον είς άναί**ρεσιν, συγκατασφάξειν δε κάκείνην,** ως έπι μοιχεία 15 κατειλημμένην καί τετευχυΐαν της προσηκούσης τιμωρίας ύπό τοῦ συγγενεστάτου τῷ συνοιχοῦντι. διόπεο αίρετώτερον υπάρχειν υπουργησαι ταις έπιθυμίαις αύτοῦ σιωπωσαν. λήψεσθαι δὲ ἔπαθλον τῆς γάριτος δωρεάς τε μεγάλας και την μετ' αύτοῦ συμ- 20 βίωσιν καί γενήσεσθαι βασίλισσαν, ίδιωτικής έστίας 3 έξηλλαγμένην ήγεμονίαν. ή δε Λουκοητία δια το παράδοξον έκπλαγής γενομένη, και φοβηθεϊσα μήποτε ταις άληθείαις δόξη διά την μοιχείαν άνηρησθαι,

1 Έρμωνος add. Mai 8 (et 22) Λουχριτίαν cod. 9 έκπρεπής malim 11 έπι add. Reiske 12 τῶ Herw., τινι ∇ . 21 γενέσθαι cod., corr. Vales.

*) Περί τῆς Λουκοητίας Δίων Κοκκειανός καὶ Διόδωρος δ Σικελός καὶ Πλούταρχος καὶ Διονύσιος ίστοροῦσιν ὡς εὐγενὴς μὲν Ῥωμαία ἐτύγχανε, γυνὴ δὲ ἦν Κολλατίνου σωφρονεστάτη. [Revue de philologie II p. 36.] τότε μέν ήσυχίαν ἕσχεν· ήμέφας δὲ γενομένης ό Σέξτος ἐχωφίσθη· ή δὲ ἐκάλεσε τοὺς οἰκείους, καὶ ήξίου μὴ πεφιιδεῖν ἀτιμώφητον τὸν ἀσεβήσαντα εἰς ξενίαν ἅμα καὶ συγγένειαν. ἑαυτῆ δὲ φήσασα μὴ 5 πφοσήκειν ἐφοφᾶν τὸν ῆλιον τηλικαύτης ὕβφεως πεπειφαμένην, ξιφιδίφ πατάξασα τὸ στῆθος ἑαυτῆς ἐτελεύτησεν. [Exc. de virt. et vit. p. 253 V., 558 W.]

Ότι τῆς Λουκρητίας μοιχευθείσης παρά Σέξτου 21 καί έαυτην άνελούσης διὰ τὸ ἁμάρτημα, οὐκ ἄξιον 10 ήγούμεθα τὸ γενναΐον τῆς προαιρέσεως παραλιπεῖν άνεπισήμαντον. την γαο έπιδοῦσαν έκουσίως το ζην τοις μεταγενεστέροις είς χαλον ζηλον προσηκόντως αν εύφημίας άξιοτμεν άθανάτου, όπως αί την τοῦ σώματος άγνείαν χατά πᾶν ἀνεπίληπτον 15 παρέχεσθαι προαιρούμεναι πρός έπιτετευγμένον άρχέτυπον παραβάλωνται. αί μέν ούν άλλαι γυναζ- 2 κες καν φανερώς τι των τοιούτων πράξωσι, καταχρύπτουσι το συντελεσθέν, εύλαβούμεναι την ύπέρ των άμαρτημάτων τιμωρίαν. ή δε το λάθρα πρα-20 χθέν ποιήσασα περιβόητον ἀπέσφαξεν ἑαυτήν, καὶ την τοῦ βίου τελευτην καλλίστην ύπεο αὐτης ἀπολογίαν απέλιπε. και των άλλων επι των ακουσίων 3 την συγγνώμην προβαλλομένων, αύτη την μετά βίας ύβριν έτιμήσατο θανάτου, ΐνα μηδ' εί τις έπι-25 θυμοίη βλασφημεΐν, την έξουσίαν έχοι κατηγορείν τῆς προαιρέσεως ὡς ἑχουσίου γεγενημένης. τῶν γὰρ 4 άνθρώπων φύσει τας λοιδορίας έπαίνων προτιμών-

17 φανεφόν cod., corr. Dind. 22 ἐπὶ τῶν Dind., τῶν ἐπὶ τῶν ν. 25 ἐπιθυμỹ — ἔχει ν., corr. Dind. 26 ὡς add. Dind. των, την των φιλαιτίων ἀπέκοψε κατηγορίαν, αίσχρον είναι νομίζουσα των ἅλλων είπειν τινα διότι ζωντος τοῦ κατὰ νόμους συμβιοῦντος ἀνδρος ἑτέρου παρανόμως ἐπειράθη, καὶ καθ' ὡν οἱ νόμοι τοις πράξασι θάνατον τιθέασι τὸ πρόστιμον, τοιοῦτο 5 παθοῦσα τὸν πλείω χρόνον φιλοψυχειν, Γνα τὸν πάντως ὀφειλόμενον παρὰ τῆς φύσεως θάνατον βραχὸ προλαβοῦσα τῆς αἰσχύνης ἀλλάξηται τοὺς 5 μεγίστους ἐπαίνους. τοιγαροῦν οὐ μόνον θνητοῦ βίου δόξαν ἀθάνατον ἀντικατηλλάξατο διὰ τῆς ἰδίας 10 ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεις καὶ πάντας τοὺς πολίτας προετρέψατο λαβειν ἀπαραίτητον τιμωρίαν παρὰ τῶν εἰς αὐτὴν παρανομησάντων.

- 22 Ότι Λεύκιος Ταρκύνιος δ βασιλεός τυραννικῶς καὶ βιαίως ἄρχων τῶν πολιτῶν τοὺς εἰπόρους τῶν 15 Ῥωμαίων ἀνήρει, ψευδεῖς ἐπιφέρων αἰτίας ἕνεκεν τοῦ νοσφίσασθαι τὰς οὐσίας αὐτῶν. διόπερ Λεύκιος Ἰούνιος, ὀρφανὸς ἂν καὶ πάντων Ῥωμαίων πλουσιώτατος, δι' ἀμφότερα τὴν τοῦ Ταρκυνίου πλεονεξίαν ὑπώπτευεν· ἀδελφιδοῦς δ' ῶν αὐτοῦ καὶ 20 παρ' ἕκαστα τῷ βασιλεῖ σύνθοινος, προσεποιήθη μωρὸς εἶναι, ἅμα μὲν βουλόμενος τὸν ὑπὲρ τοῦ δύνασθαί τι φθόνον ἐκκλίνειν, ἅμα δ' ἀνυπονοήτως παρατηρεῖν τὸ πραττόμενον καὶ τοῖς τῆς βασιλείας ἐφεδρεύειν καιροῖς. 25
- 23 Ότι οί Συβαρίται μετά τριάχοντα μυριάδων έχστρατεύσαντες έπι τους Κροτωνιάτας και πόλεμον άδιχον έπανελόμενοι τοις όλοις έπταισαν, και την

4 ών Dind., öν ν. 6 τῶν – χρόνων ν., corr. Dind. 20 δ' ῶν add. Wurm εὐδαιμονίαν οὐκ ἐνεγκόντες ἐπιδεξίως ἰκανὸν παφάδειγμα τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν κατέλιπον τοῦ πολὺ μᾶλλον δεῖν πφοσέχειν ἐν ταῖς ἰδίαις εὐτυχίαις ἥπεφ ἐν ταῖς ταλαιπωφίαις.

5 Ότι περί Ήροδότου φησίν δ Διόδωρος 'καί ταῦτα 24 παρεξέβημεν οὐχ οὕτως Ἡροδότου κατηγορῆσαι βουληθέντες ὡς ὑποδείξαι ὅτι τῶν λόγων οί θαυμάσιοι τοὺς ἀληθεῖς κατισχύειν εἰώθασιν'.

Ότι προσηχόν έστι τιμασθαι την άρετην, καν η 2 10 παρά γυναιξίν.

Ότι 'Αθηναίοι δεξιώς τη νίκη χρησάμενοι και 3 νικήσαντες Βοιωτούς τε και Χαλκιδείς, εύθύς άπὸ της μάχης Χαλκίδος ἐχυρίευσαν. ἐκ της ἀφελείας της τῶν Βοιωτῶν δεκάτην ἅρμα χαλκοῦν εἰς τὴν 15 ἀκρόπολιν ἀνέθεσαν τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐπιγράψαντες, ἔθνεα Βοιωτῶν και Χαλκιδέων δαμάσαντες παίδες 'Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέφ ἔσβεσαν ὕβριν. ὧν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

20 Ότι τὸ κατακαίειν τὰ ίερὰ παρὰ Ἑλλήνων ἕμα-25 θου Πέρσαι, τὴν αὐτὴν τοῖς προαδικήσασιν ἀποδιδόντες ὕβριν.

Ότι Κάφες ύπὸ Πεφσῶν καταπονούμενοι ἐπη- 2 φώτησαν πεφί συμμαχίας εἰ προσλάβοιντο Μιλησίους 25 συμμάχους. ὁ δὲ ἀνείλεν,

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. • Οὐ μὴν ἀλλ' ὁ φόβος ἐγγὺς κείμενος ἐποίησεν 3

9 n/j] εί cod. 14 δεκάτην*] δεκάτης cod.; δεκάτης τῆς
 τῶν Βοιωτῶν ἀφελείας posuit Dind. (cf. XI 33, 2. 62, 3)
 15 γράψαντες v., corr. Herw. 17 πολέμφ v.

αὐτοὺς ἐπιλαθέσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας, πρὸς δὲ τὸ πληροῦν τὰς τριήρεις κατὰ τάχος συνηνάγκαζεν.

- Υστι Έκαταίος ὁ Μιλήσιος πρεσβευτής ἀπεσταλμένος ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ἠρώτησε δι' ἡν αἰτίαν ἀπι- 5 στεῖ αὐτοῖς ὁ ᾿Αρταφέρνης. τοῦ δὲ εἰπόντος, μήποτε ὑπὲρ ὧν καταπολεμηθέντες κακῶς ἔπαθον μνησικακήσωσιν, Οὐκοῦν, ἔφησεν, εἰ τὸ πεπονθέναι κακῶς τὴν ἀπιστίαν περιποιεῖ, τὸ παθεῖν ἄρα εὖ ποιήσει τὰς πόλεις Πέρσαις εὐνοούσας. ἀποδε- 10 ξάμενος δὲ τὸ ῥηθὲν ὁ ᾿Αρταφέρνης ἀπέδωκε τοὺς νόμους ταῖς πόλεσι καὶ τακτοὺς φόρους κατὰ δύναμιν ἐπέταξεν.
- 26 Ο γὰρ τοῖς πολλοῖς κατὰ τῶν πολιτῶν φθόνος τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἐγκρυπτόμενος, ἐπειδὴ και- 15 ρὸν ἕλαβεν, ἄθρους ἐξερράγη. διὰ δὲ τὴν φιλοτιμίαν τοὺς δούλους ἡλευθέρωσαν, μᾶλλον βουλόμενοι τοῖς οἰκέταις μεταδοῦναι τῆς ἐλευθερίας ἢ τοῖς ἐλευθέροις τῆς πολιτείας.
- 27 Ότι Δάτις ό τῶν Περσῶν στρατηγός, Μῆδος ἀν 20 τὸ γένος καὶ παρὰ τῶν προγόνων παρειληφὰς ὅτι Μήδου τοῦ συστησαμένου τὴν Μηδίαν 'Αθηναίοι κατέστησαν ἀπόγονοι, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς 'Αθηναίους εἰπεῖν ὡς πάρεστι μετὰ δυνάμεως ἀπαιτήσων τὴν ἀρχὴν τὴν προγονικήν · Μῆδον γὰρ τῶν 25 ἑαυτοῦ προγόνων [πρεσβύτερον Δᾶτιν] γενόμενον

13 έξέταξεν v., corr. Dind. παρὰ τοἰς πολλοἰς τῶν πολ. Dind. 20 Δάτης cod. ; 20 Δάτης cod. ut infra 22 στησαμένου v., corr. Dind. 24 εἰπών Hertl. 26 πρεσβύτερον Δᾶτιν del. Dind. άφαιφεθήναι την βασιλείαν ύπο τῶν Άθηναίων καὶ παφαγενόμενον εἰς την Ἀσίαν κτίσαι την Μηδίαν. ἀν μὲν οὖν αὐτῷ την ἀρχην ἀποδῶσιν, ἀφεθήσε- 2 σθαι τῆς πφώτης αἰτίας καὶ τῆς ἐπὶ Σάφδεις στφα-5 τείας· ἂν δὲ ἐναντιωθῶσι, πολὺ δεινότεφα πείσεσθαι τῶν Ἐφετφιέων. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἀπεκφίθη 8 ἀπὸ τῆς τῶν δέκα στφατηγῶν γνώμης, διότι κατὰ τὸν τῶν πφεσβευτῶν λόγον μᾶλλον πφοσήκει τῆς Μήδων ἀρχῆς κυφιεύειν Ἀθηναίους ἢ Δᾶτιν τῆς 10 Ἀθηναίων πόλεως· την μὲν γὰφ τῶν Μήδων βασιλείαν Ἀθηναΐον ἕνδφα συστήσασθαι, τὰς δὲ Ἀθήνας μηδέποτε Μῆδον τὸ γένος ἄνδφα κατεσχηκέναι. ὁ δὲ πφὸς μάχην ἀκούσας ταῦτα παφεσκευάζετο. [Exc. Vat. p. 35-39.]

¹⁵ Ότι Ίπποκράτης ό Γελφος τύραννος τούς Συ-28 φακουσίους νενικηκώς κατεστρατοπέδευσεν είς τὸ τοῦ Διὸς ίερόν. κατέλαβε δὲ αὐτὸν τὸν ίερέα καὶ τῶν Συρακουσίων τινὰς καθαιροῦντας ἀναθήματα χουσᾶ, καὶ μάλιστα ἰμάτιον τοῦ Διὸς περιαιρουμένους ἐκ
²⁰ πολλοῦ κατεσκευασμένον χουσοῦ. καὶ τούτοις μὲν 2 ἐπιπλήξας ὡς ίεροσύλοις ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, αὐτὸς δὲ τῶν ἀναθημάτων ἀπέσχετο, φιλοδοξῆσαι θέλων καὶ νομίζων δεῖν τὸν τηλικοῦτον ἐπαναιρούμενον πόλεμον μηθὲν ἐξαμαρτάνειν εἰς τὸ
²⁵ θείον, ἅμα δὲ νομίζων διαβάλλειν τοὺς προεστῶτας τῶν ἐν Συρακούσαις πραγμάτων πρὸς τὰ πλήθη διὰ τὸ δοκεῖν αὐτοὺς πλεονεκτικῶς, ἀλλ' οὐ δημοτικῶς οὐδ' ἴσως ἄρχειν.

4 αίτίας πρώτης ν. 7 στρατιωτῶν cod. 9 τῆς] διὰ τῆς ν. 20 χρυσίου ν., corr. Dind. 25 διαβαλείν Herw.

- 3 Ότι Θήφων δ Άχραγαντίνος γένει και πλούτω και τη ποδς το πληθος φιλανθρωπία πολύ προείχεν ού μόνον των πολιτών, άλλα και πάντων των Σικελιωτών. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 558 W.]
- 29 Γέλωνα Συρακούσιον καθ' ϋπνους δὲ βοῶντα, 5 κεραυνοβλης γὰρ ἔδοξεν ἀνείροις γεγονέναι, ὁ κύων θορυβούμενον ἀμέτρως γνοὺς ἐκείνον, καθυλακτῶν οὐκ ἕληξεν, ἕως ἐγείρει τοῦτον. τοῦτον ἐξέσωσέ ποτε καὶ λύκος ἐκ θανάτου. σχολῆ προσκαθημένου γὰρ ἔτι παιδίου ὄντος 10 λύκος ἐλθὼν ἀφήρπαξε την δέλτον την ἐκείνου. τοῦ δὲ δραμόντος πρὸς αὐτὸν τὸν λύκον καὶ την δέλτον,

κατασεισθείσα ή σχολή βαθφόθεν καταπίπτει, καί σύμπαντας ἀπέκτεινε παίδας σὺν διδασκάλφ. 15 τῶν παίδων δὲ τὸν ἀφιθμὸν οί συγγφαφεῖς βοῶσι, Τίμαιοι, Διονύσιοι, Διόδωφοι καὶ Δίων,

πλείω τελοῦντα έκατόν: τὸ δ' ἀκριβὲς οὐκ οἶδα. [Tzetz. Hist. 4, 266.]

- 30 Ότι τοῦ Μιλτιάδου υίὸς ὁ Κίμων, τελευτήσαντος 20 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῆ δημοσία φυλακῆ διὰ τὸ μὴ ἰσχῦσαι ἐκτῖσαι τὸ ὅφλημα, ῖνα λάβῃ τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς εἰς ταφήν, ἑαυτὸν εἰς τὴν φυλακὴν παρέδωκε καὶ διεδέξατο τὸ ὅφλημα.
 - 2 Ότι ὁ Κίμων φιλότιμος ὢν εἰς τὴν τῶν κοινῶν 25 διοίκησιν, ἐξ ὑστέρου ἀγαθὸς στρατηγὸς ἐγενήθη, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἐνδόξους πράξεις κατειρ-γάσατο. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 559 W.]
- Κίμων υίδς κατά τινας ύπῆρχε Μιλτιάδου,
 κατὰ δ' ἑτέρους ἦν πατρός τὴν κλῆσιν Στησαγόρου. so

έξ Ίσοδίκης τούτω παϊς ύπῆρχεν δ Καλλίας. δ Κίμων οὖτος ἀδελφὴν ἰδίαν Ἐλπινίκην εἶχεν, ὡς Πτολεμαῖος μὲν ὕστερον Βερενίκην, καὶ Ζεὺς τὴν Ἡραν πρὸ αὐτῶν, καὶ νῦν Περσῶν τὸ γένος.

Καλλίας δὲ πεντήκοντα τάλαντα ζημιοῦται, ὅπως ὁ Κίμων ὁ πατήο μηδὲν δεινόν τι πάθη ἕνεκα γάμων τῶν αἰσχοῶν, τῆς ἀδελφομιξίας. τὸ δ' ὅσοι ταῦτα γράφουσι μακρόν ἐστί μοι λέγειν ἔστι γὰο πλῆθος ἄπειρον τῶν ταῦτα γεγραφότων, οί κωμικοί καὶ ῥήτορες, Διόδωρος καὶ ἅλλοι. [Tzetz. Hist. 1, 582.]

5

10

Ότι Θεμιστοκλῆς ό τοῦ Νεοκλέους, προσελθόν-32 τος τινός αὐτῷ πλουσίου καὶ ζητοῦντος κηδεστὴν 15 εὑρεῖν πλούσιον, παρεκελεύσατο αὐτῷ ζητεῖν μὴ χρήματα ἀνδρός δεόμενα, πολὺ δὲ μᾶλλον ἄνδρα χρημάτων ἐνδεᾶ. ἀποδεξαμένου δὲ τἀνθρώπου τὸ φηθὲν συνεβούλευσεν αὐτῷ συνοικίσαι τὴν θυγατέρα τῷ Κίμωνι. διόπερ ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας δ 20 Κίμων εὐπορήσας χρημάτων ἀπελύθη τῆς φυλακῆς, καὶ τοὺς κατακλείσαντας ἄρχοντας εὐθύνας καταδίκους ἕλαβεν. [Exc. Vat. p. 39.]

['Η μέν οὖν ποὺ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συντάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν πράξεων εἰς 25 τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ξέρξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐφώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δημηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδῶ τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθῷ περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἑλλησιν. Diodor. XI 1, 1.]

21 naradínovs Dind., naradínys cod.

33 Ότι τῶν Ἑλλήνων πάντων διαπρεσβευσαμένων πρός Γέλωνα περί συμμαχίας, ὅτε Ξέρξης διέβαινε πρός τὴν Εὐρώπην, τοῦ δὲ ἐπαγγειλαμένου συμμαχῆσαι και σιταρκῆσαι, εἶ γε τὴν ἡγεμονίαν εἶτε τὴν κατὰ γῆν εἶτε τὴν κατὰ θάλατταν παρέξουσιν, ἡ 5 μὲν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας φιλοδοξία τὴν συμμαχίαν παρεκρούετο, τὸ δὲ μέγεθος τῆς βοηθείας και ὁ τῶν πολεμίων φόβος προέτρεπε μεταδοῦναι τῆς δόξης τῷ Γέλωνι.

.

- 34 Ἡ μὲν γὰο τῶν Περσῶν ὑπεροχή πρός τὸ κρα- 10 τῆσαι τῆς ἐπιθυμίας ἔχει τὰς δωρεάς, ἡ δὲ τυραννικὴ πλεονεξία καὶ τὰ μικρὰ τῶν λημμάτων οὐ παρίησιν.
 - 2 Βεβαιοτάτη γὰρ τῆς σωτηρίας φύλαξ ή ἀπιστία.
 - 3 Παίδες μέν οὖν ἀδικούμενοι πρὸς πατέρας κα- 15 ταφεύγουσι, πόλεις δὲ πρὸς τοὺς ἀποικίσαντας δημους.
 - 4 Ότι τυράννου πλεονεζία τοις μέν υπάρχουσιν ούκ άρκειται, των δε άλλοτρίων έπιθυμει, πληρουται δε ουδέποτε. 20
 - 5 Τούς δε κατά τῆς δυναστείας αὐτοῦ πεφυκότας ἔχων καιρόν οὐκ ἐάσει δύναμιν λαβεῖν.
 - 6 Ἐκείνων γὰο τῶν ἀνδοῶν ἐστε ἀπόγονοι οῦ τὰς αὐτῶν ἀρετὰς μετὰ τὸν θάνατον ἀθανάτους τῆ δόξῃ
 - 7 καταλελοίπασι. το γάρ ἕπαθλον τῆς συμμαχίας 25 οὐκ ἀργύριον αἰτεῖ, οὖ παλλάκις ἰδεῖν ἔστι καταφρονοῦντα καὶ τὸν φαυλότατον ἰδιώτην πεπλουτηκότα, ἀλλ' ἔπαινον καὶ δόξαν, περὶ ἦς οἱ ἀγαθοὶ

4 σιταρχήσαι v.; συμμαχήσειν καί σιταρκήσειν Herw.

218

τῶν ἀνθφώπων οὐκ ὀκνοῦσιν ἀποθνήσκειν· μισθός γάφ ἐστιν ἡ δόξα μείζων ἀφγυφίου. — παφαλαμβά- 8 νουσι γὰφ οἱ Σπαφτιᾶται παφὰ τῶν πατέφων οὐχ ῶσπεφ οἱ λοιποὶ πλοῦτον, ἀλλὰ πφοθύμως τελευτᾶν 5 πεφὶ τῆς ἐλευθεφίας, ὥστε πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἀγαθὰ δεύτεφα τίθεσθαι τῆς δόξης.

Μή των ξενικών δυνάμεων έπιθυμοῦντες τὰς 9 πολιτικάς αποβάλλωμεν και των αδήλων δρεγόμενοι τῶν φανερῶν μή χυριεύωμεν. — οῦ φημι καταπε- 10 10 πληχθαι το μέγεθος της των Περσων στρατιάς. άρετη γάρ δ πόλεμος, ού πλήθει βραβεύεται. --παρειλήφασι γάρ ύπο των πατέρων ζην μέν έαυτοις, 11 τελευτάν δ' όταν χρεία ταις πατρίσιν έπη. — τί φο- 12 βηθωμεν τόν χουσόν φ κεκοσμημένοι βαδίζουσιν 15 είς τὰς μάχας ὡς γυναϊκες είς τοὺς γάμους, ὥστε την νίκην μη μόνον έπαθλον έχειν δόξαν, άλλα καί πλούτον; ού φοβείται γάρ ή άρετή χρυσόν, δν δ σίδηφος είωθεν άγειν αίχμάλωτον, άλλά την στρατηγίαν των ήγουμένων. — πασα γάρ δύναμις ύπερ- 13 20 αίρουσα την συμμετρίαν ύφ' έαυτης βλάπτεται τα πλεΐστα. πρίν ή γάρ άχοῦσαι την φάλαγγα, ωθάσομεν ήμεζς πράξαντες & βουλόμεθα. [Exc. Vat. p. 39-41.]

INCERTA.

[Τὸ τελευταίον πολλαίς γενεαίς ύστερον ἐκ τῆς 25 Ίταλίας τὸ τῶν Σικελῶν ἔθνος πανδημεὶ περαιωθέν εἰς τὴν Σικελίαν τὴν ὑπὸ τῶν Σικανῶν ἐκλει-

10 στρατείας cod. 13 έπίη Dind. 21 γάρ] αν add. Wurm

220 DIODORI SICULI INCERTA 1-4.

φθείσαν χώφαν κατώκησαν. ἀεὶ δὲ τῆ πλεονεξία προβαινόντων τῶν Σικελῶν, καὶ τὴν ὅμοφον ποφθούντων, ἐγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αὐτοῖς προς τοὺς Σικανούς, ἕως συνθήκας ποιησάμενοι συμφώνους ὅφους ἔθεντο τῆς χώφας· πεφὶ ὧν τὰ κατὰ 5 μέφος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγφάψομεν. Diod. V 6, 3.]

- Διόδωρος μέντοι διαφοράν τούτων οίδεν έν οἶς λέγει, Σικανῶν καὶ Σικελῶν.
- 2 Διόδωφος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων εἰπὼν 10 περί τε Σικελῶν καὶ Σικανῶν διαφορὰν οἶδεν, ὡς καὶ προερρέθη, Σικελοῦ καὶ Σικανοῦ. [Eustath. Od. p. 1896, 55; 1962, 25.]
- 2 Διόδωφος δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ἐππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους οἰπισθῆναί φασι [Tzetz. 15 ad Lycophr. v. 717.]
- 3 Και τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς 'Αθηνᾶς τοιοῦτον ἡν 395 τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσόν, ῶς φασιν, ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν ὁ Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν ἀπὸ τοῦ πολλοὺς 20 ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῆ συμβολῆ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους καὶ Ἰλιος (Ἰλος) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. [Eudocia p. 322 et Tzetz. ad Lycophr. v. 355.]
- 4 Καὶ Διόδωρος ἄχραν τινὰ τῶν ᾿Αλπεῶν χορυ- 25 φὴν τοῦ σύμπαντος ὄρους δοχοῦσαν οἰρανοῦ φάχιν ίστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων χαλεῖσθαι. [Eustath. Od. p. 1390, 21. Conf. Tzetz. Exeg. Π. p. 10, 13.]

Wess. I.

p. 401 Τάδε ένεστιν έν τῆ ένδεκάτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περί της Ξέρξου διαβάσεως είς την Ευρώπην.

Περί τῆς μάχης τῆς ἐν Θερμοπύλαις.

5 Περί τῆς Ξέρξου ναυμαχίας ποὸς τοὺς Έλληνας.

'Ως Θεμιστοκλέους καταστρατηγήσαντος τόν Ξέοξην κατεναυμάχησαν οί "Έλληνες τούς βαρβάρους περί Σαλαμίνα.

΄Ως πέοξης Μαφδόνιον στρατηγόν άπολιπών μετὰ μέρους τῆς δυνάμεως ἀπῆρεν εἰς τὴν Άσίαν.

10 Ώς Καρχηδόνιοι μεγάλαις δυνάμεσιν ἐστράτευσαν εἰς τὴν Σικελίαν.

'Ως Γέλων καταστρατηγήσας τους βαρβάρους τους μέν αύτῶν κατέκοψε, τους δ' έζώγρησεν.

'Ως Γέλων δεηθέντων Καρχηδονίων χρήματα πραξάμενος 15 συνεχώρησεν αύτοις την είρήνην.

Κρίσις των άριστευσάντων Ελλήνων έν τῷ πολέμφ.

Μάχη των Έλλήνων ποδς Μαρδόνιον και Πέρσας περί Πλαταιάς και νίκη των Έλλήνων.

Πόλεμος Ῥωμαίοις πεδς Λίκολανοδς και τοδς το Τοῦσκλον 20 κατοικοῦντας.

Περί τῆς κατασκευῆς τοῦ Πειραιέως ὑπό Θεμιστοκλέους.

Περί τῆς ἀποσταλείσης βοηθείας Κυμαίοις ὑφ' ἱέρωνος τοῦ βασιλέως.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Ταραντίνοις πρός Ίάπυγας. 25 Ώς Θρασυδαϊος ὁ Θήρωνος μὲν υίός, τύραννος δὲ Άκραγαντίνων, ήττηθείς ὑπό Συρακουσίων ἀπέβαλε τὴν δυναστείαν.

Hoc argumentum om. P 19 Popualois AJL, Popualov cet. (c. 40, 5)

Ώς Θεμιστοκλής φυγών ποδς Ξέοξην και κατηγοοηθείς θανάτου ήλευθερώθη.

'Ως 'Αθηναΐοι τὰς κατὰ τὴν Άσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ήλευ- 402 Θέρωσαν.

Περί τοῦ γενομένου σεισμοῦ περί τὴν Λακωνικήν.

5

Περι τής ἀποστάσεως τῶν Μεσσηνίων και τῶν Είλώτων Λακεδαιμονίων.

Ώς Άργεῖοι Μυκήνας κατασκάψαντες ἀοίκητον ἐποίησαν τὴν πόλιν.

Ώς τὴν ἀπὸ Γέλωνος βασιλείαν κατέλυσαν οἱ Συφακούσιοι. 10
Ώς Ξέφξου δολοφονηθέντος Άφταξέφξης ἐβασίλευσεν.
Περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν Λἰγυπτίων ἀπὸ Περσῶν.
Περὶ στάσεων τῶν γενομένων ἐν ταἰς Συφακούσαις.
Ώς Ἀθηναἰοι Λἰγινήτας καὶ Κορινθίους κατεπολέμησαν.
Ώς Φωκεῖς πρός Δωριεῖς ἐπολέμησαν.

Ώς Μυφωνίδης δ'Αθηναΐος όλίγοις στρατιώταις Βοιωτούς πολλαπλασίους δντας ένίκησεν.

Περί της Τοιμίδου στρατείας είς Κεφαλληνίαν.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου κατὰ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταίοις καὶ Λιλυβαίοις.

Περί τοῦ νομοθετηθέντος έν Συρακούσαις πεταλισμοῦ.

Στρατεία Περικλέους είς Πελοπόννησον.

Στρατεία Συρακουσίων είς Τυρρηνίαν.

Περί των έν Σικελία Παλικών όνομαζομένων.

Περί της Δουκετίου ήττης και της περί αύτον παραδόξου 25 σωτηρίας.

4 ώς οί αὐτοὶ ποὸς Κύποῷ Πέσσας κατεναυμάχησαν καὶ ἐνίκησαν ἐπ' Εὐουμέδοντος Κίμωνος ἡγουμένου add. m. rec. L 12 Λίγυπτίων Rhod., Ἰαπύγων cod. (c. 71, 8) 24 Πεταλικῶν cod. (c. 88, 6) 25 ⊿ευκετίου cod. (c. 78, 5).

ΒΙΒΛΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Η μέν ούν ποὸ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συν- 1 τάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν πράξεων εἰς τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ξέρξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐφώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δη-5 μηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδφ τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθφ περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἐλλησιν ἐν ταύτη δὲ τὸ συνεχὲς τῆς ἱστορίας ἀναπληφοῦντες ἀρξόμεθα μὲν ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ἐπὶ τοὺς Ἐλληνας, καταλήξομεν δὲ ἐπὶ τὸν προηγούμε-10 νον ἐνιαυτὸν τῆς Ἀθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ήγουμένου Κίμωνος.

Έπ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησι Καλλιάδου Ῥωμαΐοι 2 κατέστησαν ὑπάτους Σπόριον Κάσσιον καὶ Πρόκλον Οὐεργίνιον Τρίκοστον, ῆχθη δὲ καὶ παρ' Ἡλείοις
¹⁵ Όλυμπιὰς πέμπτη πρός ταῖς ἑβδομήκοντα, καθ' ῆν ἐνίκα στάδιον 'Αστύλος Συρακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων Ξέρξης ὁ βασιλεῦς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Μαρδόνιος ὁ Πέρσης ἀνεψιὸς 3 μὲν καὶ κηδεστὴς ῆν Ξέρξου, διὰ δὲ σύνεσιν καὶ 20 ἀνδρείαν μάλιστα θαυμαζόμενος παρὰ τοῖς Πέρσαις.

8 στρατιάς Ρ 14 Ούεργίνιον] τε καί add. Ρ. 16 "Λουλος ν., "Ασταλος Ρ 19 μέν om. Ρ ήν om. Pa

4

ούτος μετέωρος ών τῷ φρονήματι και την ήλικίαν άχμάζων, έπεθύμει μεγάλων δυνάμεων άφηγήσασθαι. διόπεο έπεισε τον Ξέρξην καταδουλώσασθαι τους Έλληνας, άεὶ πολεμικῶς ἔχοντας πρός τοὺς Πέρσας. 4 δ δε Ξέρξης πεισθείς αὐτῷ καί βουλόμενος πάντας 5 τούς Έλληνας άναστάτους ποιήσαι, διεπρεσβεύσατο πρός Καργηδονίους περί κοινοπραγίας και συνέθετο πρός αύτούς, ώστε αύτον μεν έπι τους την Έλλάδα 404 κατοικούντας Έλληνας στρατεύειν, Καρχηδονίους δέ τοις αύτοις χρόνοις μεγάλας παρασκευάσασθαι δυ- 10 νάμεις καί καταπολεμήσαι των Ελλήνων τούς περί 5 Σικελίαν και Ίταλίαν οίκοῦντας. ἀκολούθως οὖν ταίς συνθήχαις Καρχηδόνιοι μέν χρημάτων πληθος άθροίσαντες μισθοφόρους συνηγον έκ τε της Ίταλίας και Λιγυστικής, έτι δε Γαλατίας και Ίβηρίας, 15 ποός δε τούτοις έχ τῆς Λιβύης ἁπάσης και τῆς Καοχηδόνος κατέγραφον πολιτικάς δυνάμεις. τέλος δέ τριετή χρόνον περί τὰς παρασκευὰς ἀσχοληθέντες ήθροισαν πεζών μέν ύπέρ τας τριάκοντα μυριάδας, 2 ναῦς δὲ διακοσίας. δ δὲ Ξέρξης ἁμιλλώμενος πρός 20 την των Καρχηδονίων σπουδήν, υπερεβάλετο πάσαις ταις παρασκευαίς τοσούτον δσον και τω πλήθει των έθνων ύπερειχε Καρχηδονίων. ήρξατο δέ ναυπηγεϊσθαι κατά πασαν την παραθαλάττιον την ύπ' αὐτὸν ταττομένην, Αἴγυπτόν τε καί Φοινίκην 23 καί Κύπρον, πρός δε τούτοις Κιλικίαν καί Παμφυλίαν και Πισιδικήν, έτι δε Λυκίαν και Καρίαν καί Μυσίαν καί Τρωάδα καί τας έφ' Έλλησπόντω

1 τῷ] καὶ τῷ FJK 2 ἀφηγήσεσθαι PA 13 πληθος χοημάτων V. 19 πεζῶν add. Dind.

πόλεις και την Βιθυνίαν και τον Πόντον. δμοίως δε τοῖς Καργηδονίοις τριετή χρόνον παρασκευασάμενος κατεσκεύασε ναῦς μακρὰς πλείους τῶν χιλίων και διακοσίων. συνεβάλετο δε αύτω και δ 2 5 πατήο Δαρεΐος, ποὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων και γαο έκεινος ήττημένος ύπο 'Αθηναίων έν Μαραθωνι Δάτιδος ήγουμένου, χαλεπως διέκειτο πρός τούς νενικηκότας 'Αθηναίους. άλλὰ Δαρεΐος μέν μέλλων ήδη δια-10 βαίνειν έπὶ τοὺς Έλληνας έμεσολαβήθη τελευτήσας, ό δε Ξέρξης διά τε την τοῦ πατρός έπιβολην καί την τοῦ Μαρδονίου συμβουλίαν, καθότι προείρηται, διέγνω πολεμεϊν τοις Έλλησιν. ώς δ' αύτῶ 3 πάντα τὰ πρός την στρατείαν ήτοίμαστο, τοις μέν 15 ναυάρχοις παρήγγειλεν άθροίζειν τας ναῦς είς Κύμην καί Φώκαιαν, αύτος δ' έξ άπασῶν τῶν σατραπειών συναγαγών τάς πεζάς και ίππικάς δυνάμεις, προηγεν έκ των Σούσων. ως δ' ήκεν είς Σάρδεις, κήρυκας έξέπεμψεν είς την Έλλάδα, προστάξας είς 20 πάσας τἁς πόλεις ίέναι καὶ τοὺς Έλληνας αἰτεῖν **ύδωο καί γην. την δε στρατιάν διελόμενος έξα-4** πέστειλε τούς ίκανούς ζεύξαι μέν τον Έλλήσποντον, διασκάψαι δε τον Άθω κατά τον αύγένα της Χεοοονήσου, αμα μέν ταις δυνάμεσιν ασφαλή και σύν-25 τομον την διέξοδον ποιούμενος, αμα δε τῷ μεγέθει τῶν ἔργων ἐλπίζων προκαταπλήξεσθαι τοὺς Έλλη-

2 παφασκευασάμενος PM, -σαμένοις cet. 9 ήδη om. FJK 11 ἐπιβουλήν P 12 τοῦ om. Α συμβουλίαν PAL, συμβουλήν cet. 16 Φαίκεαν P 17 πεζικὰς codices (ut solent; cf. I p. LXIV) 19 κήσυκας] καὶ κήσυκας P 24 μὲν om. v. 26 προκαταπλήξασθαι cod.

DIODOBUS II.

ούτος μετέωρος ων τῷ φρονήματι και την ηλικίαν άκμάζων, έπεθύμει μεγάλων δυνάμεων άφηγήσασθαι. διόπεο έπεισε τον Ξέοξην καταδουλώσασθαι τους Έλληνας, ἀεὶ πολεμικῶς ἔχοντας πρός τοὺς Πέρσας. 4 δ δε Ξέρξης πεισθείς αὐτῷ καί βουλόμενος πάντας 5 τούς Έλληνας άναστάτους ποιήσαι, διεπρεσβεύσατο ποδς Καρχηδονίους περί κοινοπραγίας και συνέθετο πρός αύτούς, ώστε αύτόν μέν έπι τούς την Έλλάδα 404 κατοικούντας Έλληνας στρατεύειν, Καρχηδονίους δέ τοίς αύτοίς χρόνοις μεγάλας παρασκευάσασθαι δυ- 10 νάμεις καί καταπολεμήσαι των Έλλήνων τούς περί 5 Σικελίαν και Ίταλίαν οικούντας. ακολούθως ούν ταῖς συνθήχαις Καρχηδόνιοι μέν χρημάτων πληθος άθροίσαντες μισθοφόρους συνηγον έκ τε της Ίταλίας καί Λιγυστικής, έτι δε Γαλατίας και 'Ιβηρίας, 15 πρός δε τούτοις έκ τῆς Λιβύης ἁπάσης και τῆς Καρχηδόνος κατέγραφον πολιτικάς δυνάμεις. τέλος δέ τριετή χρόνον περί τὰς παρασκευὰς ἀσχοληθέντες ήθροισαν πεζών μέν ύπέρ τὰς τριάχοντα μυριάδας, 2 ναῦς δὲ διακοσίας. δ δὲ Ξέρξης ἁμιλλώμενος πρός 20 την των Καργηδονίων σπουδήν, ύπερεβάλετο πάσαις ταις παρασκευαίς τοσούτον όσον και τῷ πλήθει των έθνων ύπερειχε Καρχηδονίων. ήρξατο δε ναυπηγεϊσθαι κατά πασαν την παραθαλάττιον την ύπ' αύτον ταττομένην, Αίγυπτόν τε καί Φοινίκην 23 καί Κύπρον, πρός δε τούτοις Κιλικίαν καί Παμφυλίαν και Πισιδικήν, έτι δε Λυκίαν και Καρίαν καί Μυσίαν και Τρφάδα και τας έφ' Έλλησπόντφ

1 τῷ] καὶ τῷ FJK 2 ἀφηγήσεσθαι PA 13 πλῆθος χοημάτων v. 19 πεζῶν add. Dind.

πόλεις καί την Βιθυνίαν καί τον Πόντον. δμοίως δε τοις Καρχηδονίοις τριετή χρόνον παρασκευασάμενος κατεσκεύασε ναῦς μακράς πλείους τῶν χιλίων και διακοσίων. συνεβάλετο δε αύτῷ και δ 2 5 πατήο Δαρείος, πρό τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων καί γαο έκεινος ήττημένος ύπο 'Αθηναίων έν Μαραθωνι Δάτιδος ήγουμένου, χαλεπῶς διέχειτο πρός τοὺς νενιχηχότας Άθηναίους. άλλὰ Δαρεΐος μέν μέλλων ήδη δια-10 βαίνειν έπὶ τοὺς Έλληνας ἐμεσολαβήθη τελευτήσας, δ δε Ξέρξης διά τε την τοῦ πατρός έπιβολην καί την τοῦ Μαρδονίου συμβουλίαν, καθότι προείρηται, διέγνω πολεμεϊν τοις Έλλησιν. ως δ' αὐτῷ 3 πάντα τὰ πρός την στρατείαν ήτοίμαστο, τοις μέν 15 ναυάρχοις παρήγγειλεν άθροίζειν τὰς ναῦς εἰς Κύμην καί Φώκαιαν, αύτος δ' έξ άπασῶν τῶν σατραπειών συναγαγών τάς πεζάς καί ίππικάς δυνάμεις, προήγεν έκ των Σούσων. ως δ' ήκεν είς Σάρδεις, κήρυχας έξέπεμψεν είς την Έλλάδα, προστάξας είς 20 πάσας τἁς πόλεις ζέναι καὶ τοὺς Ἐλληνας αἰτεῖν ύδωο καί γην. την δε στρατιάν διελόμενος έξα-4 πέστειλε τούς ίκανούς ζεῦξαι μέν τὸν Ἑλλήσποντον, διασκάψαι δε τον Άθω κατά τον αύγένα της Χεροονήσου, αμα μέν ταις δυνάμεσιν άσφαλη και σύν-25 τομον την διέξοδον ποιούμενος, αμα δε το μεγέθει τών έργων έλπίζων προκαταπλήξεσθαι τούς Έλλη-

2 παρασκευασάμενος PM, -σαμένοις cet. 9 ήδη om. FJK 11 έπιβουλήν P 12 τοῦ om. Α συμβουλίαν PAL, συμβουλήν cet. 16 Φώκεαν P 17 πεξικὰς codices (ut solent; cf. I p. LXIV) 19 πήρυκας] και πήρυκας P 24 μεν om. v. 26 προκαταπλήξασθαι cod.

DIODOBUS II.

νας. οί μέν οὖν πεμφθέντες έπι την κατασκευην των έργων ταχέως ήνυον διὰ την πολυχειρίαν των 405 5 έργαζομένων. οί δ' Έλληνες πυθόμενοι το μέγεθος τῆς τῶν Περσῶν δυνάμεως, έξέπεμψαν είς Θετταλίαν μυρίους δπλίτας τούς καταληψομένους τὰς περί 5 τὰ Τέμπη παρόδους. ήγεῖτο δὲ τῶν μὲν Λακεδαιμονίων Εύαίνετος, των δε Άθηναίων Θεμιστοκλής. ούτοι δε πούς τας πόλεις πρεσβευτάς αποστείλαντες ήξίουν αποστέλλειν στρατιώτας τούς κοινη φυλάξοντας τὰς παρόδους. ἔσπευδον γὰρ ἁπάσας τὰς 10 Έλληνίδας πόλεις διαλαβεΐν ταις προφυλακαίς καλ κοινοποιήσασθαι τον πρός τούς Πέρσας πόλεμον. 6 έπει δε των Θετταλών και των άλλων Έλλήνων τῶν πλησιοχώρων ταζς παρόδοις ἔδωκαν οί πλείους ύδωο τε καί γην τοις άφιγμένοις άγγέλοις άπο Ξέο- 15 ξου, απογνόντες την περί τα Τέμπη φυλακην έπανηλθον είς την οίκείαν.

3 Χρήσιμον δὲ διορίσαι τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὰ τῶν βαρβάρων ἑλομένους, ῖνα τυγχάνοντες ὀνείδους ἀποτρέπωσι ταῖς βλασφημίαις τοὺς προδότας γενησο- 20 2 μένους τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. Λἰνιᾶνες μὲν οὖν καὶ Δόλοπες καὶ Μηλιεῖς καὶ Περραιβοὶ καὶ Μάγνητες μετὰ τῶν βαρβάρων ἐτάχθησαν, ἔτι παρούσης τῆς ἐν τοἰς Τέμπεσι φυλακῆς, 'Αχαιοὶ δὲ Φθιῶται καὶ Λοκροὶ καὶ Θετταλοὶ καὶ Βοιωτοὶ οἱ πλείους 25

5 περί Hert., έπί cod. 7 Εὐαίνετος Herod. VII 173] Συνετός cod. 11 περιλαβεῖν ν. 15 ἀγγέλοις om. A 16 περί Bek., έπί cod. 20 γενησομένους vel ἂν γενομένους Reiske, γενομένους cod. 22 Μηλιείς Rhod., Μιλήσιοι cod. Περαιβοί PFJ 23 ἔτι] ἔτι δὲ cod. 24 δὲ] τε καὶ cod., δὲ οί Wurm

τούτων απελθόντων απέκλιναν ποός τούς βαρβάρους. οί δ' έν Ίσθμῷ συνεδρεύοντες των Έλλήνων έψη- 3 φίσαντο τούς μέν έθελοντί των Έλλήνων έλομένους τὰ Περσών δεκατεῦσαι τοῖς θεοῖς, ἐπὰν τῷ πολέμω 5 κρατήσωσι, πρός δε τούς την ήσυγίαν έγοντας έχπέμψαι πρέσβεις τούς παρακαλέσοντας συναγωνίζεσθαι περί της κοινης έλευθερίας. ών οί μέν 4 είλοντο γνησίως την συμμαχίαν, οί δε παρήγον έφ' ίκανδν χρόνον, άντεχόμενοι της ίδίας μόνον άσφα-10 λείας και καραδοκούντες το του πολέμου τέλος. Άργείοι δε πρέσβεις αποστείλαντες είς το κοινον συνέδριον έπηγγέλλοντο συμμαγήσειν, έαν αύτοις μέρος τι της ήγεμονίας συγγωρήσωσιν. οἶς οί σύν- 5 εδροι διεσάφησαν, εί μέν δεινότερον ήγοῦνται τὸ 15 στρατηγόν έχειν Έλληνα ή δεσπότην βάρβαρον, όρθώς αύτούς έχειν ήσυγίαν, εί δε φιλοτιμοῦνται λαβείν την των Έλλήνων ήγεμονίαν, άξια ταύτης δείν έφασαν αὐτοὺς πεπραχότας ἐπιζητείν τὴν τηλικαύτην δόξαν. μετά δε ταῦτα τῶν παρά Ξέρξου 20 πρέσβεων έπιόντων την Έλλάδα και γην και ύδωρ αίτούντων, αί πόλεις απασαι δια των αποκρίσεων απεδείχνυντο την περί της χοινής έλευθερίας σπουδήν. Ξέρξης δε ως έπύθετο τον Έλλήσποντον έζεῦ- 6

χθαι καί τὸν Άθω διεσκάφθαι, προῆγεν ἐκ τῶν 25 Σάρδεων ἐφ' Ἑλλησπόντου τὴν πορείαν ποιούμενος ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ἄβυδον, διὰ τοῦ ζεύγματος 406 τὴν δύναμιν διήγαγεν εἰς τὴν Εὐρώπην. πορευόμενος δὲ διὰ τῆς Θράκης πολλοὺς προσελαμβάνετο

3 έθελοντή Ρ 12 έπηγγέλλοντο PF, έπηγγέλοντο cet. 20 τῆ Ἑλλάδι cod., corr. Reiske

στρατιώτας καί των Θρακών καί των όμόρων τού-7 τοις Έλλήνων. ως δ' ήπεν είς τον δνομαζόμενον Δορίσκον, ένταῦθα μετεπέμψατο τὸ ναυτικόν, ῶστε άμφοτέρας τὰς δυνάμεις είς ἕνα τόπον άθροισθηναι. έποιήσατο δε και τον έξετασμον της στρατιάς 5 άπάσης. ηριθμήθησαν δε της πεζης δυνάμεως μυριάδες πλείους των δγδοήκοντα, νη ες δε αί σύμπασαι μαχραί πλείους των χιλίων και διαχοσίων, και τούτων Έλληνίδες τριαχόσιαι καί είκοσι, τα μέν πληρώματα των άνδρων παρεχομένων των Έλλήνων, 10 τὰ δὲ σπάφη τοῦ βασιλέως χορηγοῦντος. al δὲ λοιπαί πασαι βαρβαρικαί κατηριθμούντο καί τούτων Αιγύπτιοι μέν διακοσίας παρέσχοντο, Φοίνικες δέ τριακοσίας, Κίλικες δε δγδοήκοντα, Πάμφυλοι δε τετταράκοντα, καί Λύκιοι τὰς ίσας, πρός δὲ τού- 15 τοις Κάρες μέν δγδοήχοντα, Κύπριοι δέ έχατον καί 8 πεντήχοντα. των δε Έλλήνων έπεμψαν Δωριείς μέν οί πρός τη Καρία κατοικούντες μετά Ροδίων καί Κώων τετταράκοντα, Ίωνες δὲ μετὰ Χίων καί Σαμίων έκατόν, Αἰολεῖς δὲ μετὰ Λεσβίων καὶ Τε- 20 νεδίων τετταράκοντα, Έλλησπόντιοι δε δηδοήκοντα σύν τοις περί τον Πόντον κατοικούσι, νησιώται δέ πεντήποντα· τάς γάο νήσους τάς έντος Κυανέων καί Τριοπίου και Σουνίου προσηγμένος ήν ό βα-9 σιλεύς. τριήρεις μέν οὖν τοσαῦται τὸ πληθος ὑπηρ- 25 γον. ίππαγωγοί δε όκτακόσιαι πεντήκοντα, αί δε τριηχόντοροι τρισχίλιαι. δ μέν οὖν Ξέρξης περί τὸν έξετασμόν των δυνάμεων διέτριβε περί τόν Δορίσκον.

5 στρατείας PF 7 τῶν δγδ. — πλείους om. Α αί om. v. 9 είκοσι] δέκα Wess. 24 Σουνέου v.

Τοῖς δὲ συνέδροις τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδή πλη-4 σίον είναι προσαπηγγέλθησαν αί των Περσων δυνάμεις, έδοξε ταχέως αποστέλλειν την μέν ναυτικήν δύναμιν έπ' Άρτεμίσιον τῆς Εὐβοίας, εὕθετον δρῶσι 5 τον τόπον τοῦτον πρός τὴν ἀπάντησιν τῶν πολεμίων, είς δε τας Θερμοπύλας τους ίκανους δπλίτας, προκαταληψομένους τάς έν τοις στενοις παρόδους καί κωλύσοντας προάγειν έπι την Έλλάδα τους βαρβάρους. έσπευδον γάρ τούς τὰ τῶν Ἑλλήνων 10 προελομένους έντος περιλαβεϊν καί σώζειν είς το δυνατόν τούς συμμάχους. ήγεῖτο δὲ τοῦ μὲν στόλου 2 παντός Εύουβιάδης δ Λακεδαιμόνιος, των δε είς Θερμοπύλας έκπεμφθέντων Λεωνίδης ό των Σπαρτιατών βασιλεύς, μέγα φρονών έπ' ανδρεία και 15 στρατηγία. ούτος δε λαβών την έξουσίαν επήγγειλε γιλίοις μόνον έπι την στρατείαν ακολουθείν αύτῶ. τῶν δὲ ἐφόρων λεγόντων ὡς ὀλίγους παντελῶς ἄγει 3 πρός μεγάλην δύναμιν, καί προσταττόντων πλείονας παραλαμβάνειν, είπε πρός αύτους έν άπορρήτοις δτι 20 πρός μέν τό κωλῦσαι τούς βαρβάρους διελθείν τάς 407 παρόδους όλίγοι, πρός μέντοι γε την πραξιν έφ' ην πορεύονται νῦν πολλοί. αἰνιγματώδους δὲ καὶ ἀσα- 4 φοῦς τῆς ἀποκρίσεως γενομένης, ἐπηρώτησαν αὐτὸν εί πούς εύτελη τινα ποαξιν αύτούς άγειν διανοείται. 25 απεκρίθη δε δτι τῷ λόγω μεν έπι την φυλακην άγει των παρόδων, τῷ δ' ἔργφ περί τῆς χοινῆς

2 προσηγγέλθησαν Wess. 4 ἐπ' Ρ, ἐπὶ τὸ ν. · 6 τοὺς · eras. Ρ 9 βαρβάφους] τὰ περσῶν αίφουμένους Ρ (in litura) cf. Her. VII 195 13 Λεωνίδας PAKL 20 μὲν om. Ρ 22 αίνιγματωδῶς... ἀσαφῶς cod., corr. Dind.

έλευθερίας αποθανουμένους. ώστε έαν μέν οι χίλιοι πορευθώσιν, έπιφανεστέραν ἕσεσθαι την Σπάρτην τούτων τελευτησάντων, έαν δε πανδημεί στρατεύσωσι Λακεδαιμόνιοι, παντελώς απολεϊσθαι την Λακεδαίμονα ούδένα γάρ αύτων τολμήσειν φεύγειν, 5 5 ίνα τύχη σωτηρίας. των μέν οὖν Λακεδαιμονίων ήσαν γίλιοι, καί σύν αύτοις Σπαρτιάται τριακόσιοι, των δ' άλλων Έλλήνων των αμ' αύτοις συνεκπεμ-6 φθέντων έπὶ τὰς Θερμοπύλας τρισχίλιοι. ὁ μὲν οὖν Λεωνίδης μετά τετρακισχιλίων προηγεν έπι τάς Θεο- 10 μοπύλας, Λοκοοί δε οι πλησίον των παρόδων κατοικοῦντες έδεδώκεσαν μέν γῆν καὶ ὕδωο τοῖς Πέοσαις, κατεπηγγελμένοι δ' ήσαν προκαταλήψεσθαι τάς παρόδους ώς δ' έπύθοντο τον Λεωνίδην ήκειν είς Θερμοπύλας, μετενόησαν και μετέθεντο πρός τούς 15 7 Έλληνας. ήχον δε είς τας Θερμοπύλας και Λοκροί γίλιοι καί Μηλιέων τοσούτοι καί Φωκέων ού πολύ λειπόμενοι των χιλίων, δμοίως δε και Θηβαίων από της έτέρας μερίδος ώς τετραχόσιοι. διεφέροντο γάρ οί τὰς Θήβας κατοικοῦντες πρός ἀλλήλους περί τῆς 20 πρός τούς Πέρσας συμμαχίας. οί μέν ούν μετά Λεωνίδου συνταχθέντες Έλληνες τοσούτοι τον άριθμόν όντες διέτριβον περί τας Θερμοπύλας, αναμένοντες την των Περσων παρουσίαν.

5

Ξέρξης δε μετά τὸν έξετασμὸν τῶν δυνάμεων 25

1 μέν οί] μέν μόνοι Reiske 3 στρατεύωσι ΡΑ 10 Λεωνίδας Α 13 κατεπαγγελμένοι Ρ, κατεπαγγελιόμενοι ΑΓ 14 Λεωνίδαν JK ηκειν οπ. Α 15 μετενόησαν — Θερμοπύλας οπ. Ρ 17 Μιλησίων cod., corr. Palmerins τοσούτοι] άλλοι τοσούτοι Hert. 18 Άθηναίων Α 22 συναχθέντες cod., corr. Wess.

προηγε μετά παντός τοῦ στρατεύματος, καὶ μέχρι μέν Άκάνθου πόλεως τη πεξη στρατιά πορευομένω συμπαρέπλει πας δ στόλος, έκειθεν δε κατά τον διορυχθέντα τόπον διεκομίσθησαν είς την έτέραν 5 θάλατταν συντόμως και άσφαλῶς. ὡς δ' ἦκεν ἐπί 2 τόν Μηλιακόν κόλπον, έπύθετο τούς πολεμίους προκατειληφέναι τας παρόδους. διόπερ ένταῦθα προσαναλαβών την δύναμιν μετεπέμψατο τούς άπο της Εύρώπης συμμάχους, ού πολύ λείποντας των είχοσι 10 μυριάδων, ώστ' έχειν αὐτὸν τοὺς σύμπαντας οὐκ έλάττους των έχατον μυριάδων χωρίς της ναυτιχής δυνάμεως. δ δε σύμπας όχλος των τε έν ταζς μα- 3 κραῖς ναυσίν ὄντων καί τῶν τὴν ἀγορὰν καί τὴν άλλην παρασκευήν κομιζόντων ούκ έλάττων ήν των 15 προειρημένων, ώστε μηδέν θαυμαστόν είναι το λεγόμενον ύπεο τοῦ πλήθους τῶν ὑπὸ Ξέρξου συναχθέντων φασί γάρ τούς άενάους ποταμούς διά 408 την τοῦ πλήθους συνέχειαν ἐπιλιπεῖν, τὰ δὲ πελάγη τοῖς τῶν νεῶν ίστίοις χαταχαλυφθηναι. μέγισται 20 μεν ούν δυνάμεις των είς ίστορικήν μνήμην παραδεδομένων αί μετα Ξέρξου γενόμεναι παραδέδονται. των δε Περσων κατεστρατοπεδευκότων παρά τον 4 Σπερχειόν ποταμόν, ό μεν Ξέρξης απέστειλεν αγγέλους είς τὰς Θερμοπύλας, τοὺς ἅμα μὲν κατα-25 σκεψομένους τίνα διάνοιαν έχουσι περί τοῦ πρός αύτον πολέμου. προσέταξε δ' αύτοις παραγγέλλειν.

1 προῆγε Pa, προῆγεν εὐθύς f 2 πορευομένω P, πορευομένου v., πορευομένη Dind. 6 Μηλιακόν P, κιλιακόν A, κλιακόν HL, ήλιακόν cet. 17 ἀεννάους P³FJL 24 μέν del. Dind. κατασκεψομένους] τοὺς τόπους ἅμα δὲ πευσομένους add. Madvig δτι βασιλεύς Ξέφξης κελεύει τὰ μèν ὅπλα πάντας ἀποθέσθαι, αὐτοὺς δὲ ἀκινδύνους εἰς τὰς πατρίδας ἀπιέναι καὶ συμμάχους εἶναι Περσῶν· καὶ ταῦτα πράξασιν αὐτοῖς ἐπηγγείλατο δώσειν χώραν τοῖς Ἐλλησι πλείω καὶ βελτίω τῆς νῦν ὑπ' αὐτῶν κατε- 5
5 χομένης. οἱ δὲ περὶ τὸν Λεωνίδην ἀκούσαντες τῶν ἀγγέλων ἀπεκρίναντο, ὅτι καὶ συμμαχοῦντες τῷ βα- σιλεῖ χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὅπλων ἔσονται καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζόμενοι μετὰ τούτων γενναιότερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιοῦνται· περὶ δὲ τῆς χώ- 10 ρας ἡν ὑπισχνεῖται δώσειν, ὅτι πάτριόν ἐστι τοῖς Ἐλλησι μὴ διὰ κακίαν,^κ, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν κτᾶσθαι χώραν.

6 Ο δὲ βασιλεὺς ἀκούσας παρὰ τῶν ἀγγέλων τὰς τῶν Ἐἰλήνων ἀποκρίσεις προσεκαλέσατο Δημάρα-15 τον Σπαρτιάτην, ἐκ τῆς πατρίδος πεφευγότα πρὸς αὐτόν, καταγελάσας δὲ τῶν ἀποκρίσεων ἐπηρώτησε τὸν Λάκωνα, Πότερον οἱ Ἐλληνες ὀἑύτερον τῶν ἐμῶν ῖππων φεύξονται ἢ πρὸς τηλικαύτας δυνά-2 μεις παρατάξασθαι τολμήσουσι; τὸν δὲ Δημάρατον 20 εἰπεῖν φασιν ὡς Οὐδ' αὐτὸς σὺ τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἐλλήνων ἀγνοείς· τοὺς γὰρ ἀφισταμένους τῶν βαρβάρων Ἑλληνικαϊς δυνάμεσι καταπολεμεῖς· ῶστε μὴ νόμιζε τοὺς ὑπὲρ τῆς σῆς ἀρχῆς ἅμεινον τῶν Περσῶν ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐλευθερίας ἦτ- 25 τον κινδυνεύσειν πρὸς τοὺς Πέρσας. ὁ δὲ Ξέρξῆς καταγελάσας αὐτοῦ προσέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως

4 χώρας . . πλείονας καl βελτίους P 8 μετὰ] μὲν P ὅπλων] λοιπῶν P⁸ 11 δώσειν] ὁ βασιλεύς add. P 15 Δαμάφατον A 17 δὲ] τε Reiske 19 φευξοῦνται P

232

ίδη φεύγοντας τούς Λακεδαιμονίους. την δε δύ- 3 ναμιν άναλαβών ήπεν έπι τούς έν Θερμοπύλαις Έλληνας, προτάξας ἁπάντων των έθνων Μήδους, είτε δι' άνδρείαν προχρίνας αύτούς είτε χαί βου-5 λόμενος απαντας απολέσαι ένην γαο έτι φοόνημα τοις Μήδοις, της των προγόνων ήγεμονίας ου πάλαι καταπεπονημένης. συνέβη δε έν τοῖς Μήδοις 4 είναι καί των έν Μαραθωνι τετελευτηκότων άδελφούς καί υίούς, * νομίζων τούτους έκθυμότατα τι-10 μωρήσεσθαι τούς Έλληνας. οί μεν ούν Μηδοι τοῦτον τὸν τρόπον συνταχθέντες προσέπεσον τοῖς φυλάττουσι τὰς Θερμοπύλας. δ δὲ Λεωνίδης εἶ παρεσκευασμένος συνήγαγε τους Έλληνας έπι το 409 στενώτατον τῆς παρόδου. γενομένης δὲ μάχης καρ- 7 15 τερας, καί των μέν βαρβάρων θεατήν έχόντων της άρετης τον βασιλέα, των δε Έλλήνων μιμνησχομένων της έλευθερίας και παρακαλουμένων ύπο του Λεωνίδου πρός τον άγωνα, θαυμαστόν συνέβαινε γίνεσθαι τον κίνδυνον. συστάδην γάρ ούσης τῆς 2 20 μάχης καί των πληγων έκ χειρός γινομένων, έτι δέ τῆς συστάσεως πεπυχνωμένης, ἐπὶ πολύν χρόνον ίσόρροπος ήν ή μάχη. των δ' Έλλήνων ύπερεχόντων ταϊς άρεταϊς καί τῷ μεγέθει τῶν ἀσπίδων, μόγις ένέδωκαν οί Μηδοι· πολλοί μέν γάο αύτων έπεσον, 25 ούκ όλίγοι δε κατετραυματίσθησαν. τοις δε Μήδοις έπιτεταγμένοι Κίσσιοι και Σάκαι κατ' άρετην έπί-

8 άδελφούς καl νίούς P, συνυπέδειξε [συνυπέταξε Reiske, συνεπήγετο Bergmann] δε τοις Μήδοις και των έν Μαραδωνι τετελευτηκότων άδελφούς και νίούς ceteri, itaque del. Wess. priora συνέβη — τετελευτηκότων 9 νομίζων τούτους] ούς ένόμιζεν conicio τιμωρήσασθαι PAJKL

λεκτοι διεδέξαντο την μάχην, και νεοχμοί πρός διαπεπονημένους συμβαλόντες όλίγον μεν χρόνον ύπέμενον τον κίνδυνον, κτεινόμενοι δ' ύπο των περί 3 τόν Λεωνίδην καὶ βιασθέντες ὑπεχώρησαν· ἀσπίσι γάς καί πέλταις μικραΐς οί βάςβαροι χρώμενοι κατά 5 μέν τας εύουχωρίας έπλεονέκτουν, εύκίνητοι γινόμενοι, κατά δε τάς στενοχωρίας τούς μεν πολεμίους ούκ εύχερῶς έτίτρωσκον, συμπεφραγμένους καὶ μεγάλαις άσπίσι σκεπαζομένους όλον το σωμα, αύτοί δε διά τάς πουφότητας των σπεπαστηρίων δπλων 10 4 έλαττούμενοι πυχνοΐς τραύμασι περιέπιπτον. τέλος δε δ Ξέρξης δρών πάντα μεν τον περί τας παρόδους τόπον νεκρών έστρωμένον, τούς δε βαρβάρους ούη ύπομένοντας τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀρετάς, προσέπεμψε τούς των Περσων έπιλέκτους, όνομαζομένους 15 άθανάτους καί δοκούντας ταϊς άνδραγαθίαις πρωτεύειν των συστρατευομένων. ως δε και ούτοι βραχύν άντιστάντες χρόνον ξφυγον, τότε μέν της νυκτός έπιλαβούσης διελύθησαν, παρά μέν τοις βαρβάροις πολλῶν ἀνηρημένων, παρὰ δὲ τοῖς Έλλησιν 20 8 δλίγων πεπτωκότων. τη δ' ύστεραία Ξέρξης μέν, παρά προσδοκίαν αὐτῷ τῆς μάχης λαβούσης τὸ τέλος, έξ άπάντων των έθνων έπέλεξε τούς δοχούντας άνδρεία και θράσει διαφέρειν, και πολλά δεηθείς αύτων προείπεν, ότι βιασαμένοις μέν αύτοις την 25 είσοδον δωρεάς άξιολόγους δώσει, φεύγουσι δέ θά-2 νατος έσται το πρόστιμον. τούτων δε μετά μεγάλης

1 πεπονημένους Wess., καταπεπονημένους Dind. 2 μέν om. P 12 όφῶν P (ut Stephanus coniecit), om. cet. 25 πφοσείπεν v. μέν om. v.

συστροφής και βίας έπιρραξάντων τοις Έλλησιν, οί περί Λεωνίδην τότε συμφράξαντες και τείχει παραπλησίαν ποιησάμενοι την σύστασιν έκθύμως ήγωνίζοντο. έπι τοσούτο δε προέβησαν ταις προθυμίαις, 5 ώστε τούς είωθότας έχ διαδοχής μεταλαμβάνειν τής μάχης ού συνεχώρησαν, άλλὰ τῆ συνεχεία τῆς κακοπαθείας περιγενόμενοι πολλούς ανήρουν των έπιλέκτων βαρβάρων. ένημερεύοντες δε τοις κινδύνοις 3 ήμιλλώντο πρός άλλήλους οί μέν γάρ πρεσβύτεροι 410 πρός τὰς τῶν νέων ἀκμὰς παρεβάλλοντο, οί δὲ νεώτεροι πρός τὰς τῶν πρεσβυτέρων ἐμπειρίας τε καλ δόξας ήμιλλώντο. τέλος δε φευγόντων και των έπιλέκτων, οί την έπιτεταγμένην στάσιν έχοντες των βαρβάρων συμφράξαντες ούχ είων φεύγειν τούς 15 έπιλέχτους. διόπεο ήναγχάζοντο πάλιν άναστρέφειν καί μάχεσθαι. ἀπορουμένου δὲ τοῦ βασιλέως καί 4 νομίζοντος μηδένα τολμήσειν έτι μάχεσθαι, ήπε ποός αύτον Τραγίνιός τις των έγγωρίων, έμπειρος ών της δρεινης χώρας. ούτος τω Ξέρξη προσελθών. 20 έπηγγείλατο διά τινος άτραποῦ στενῆς καὶ παρακρήμνου τους Πέρσας όδηγήσειν, ωστε γενέσθαι τούς συνελθόντας αὐτῷ κατόπιν τῶν περί τὸν Λεωνίδην, και τούτω τῷ τρόπω περιληφθέντας αὐτοὺς είς τὸ μέσον δαδίως ἀναιρεθήσεσθαι. ὁ δὲ βασι- 5 25 λεύς περιχαρής έγένετο, και τιμήσας δωρεαζς τον Τραγίνιον συνεξέπεμψεν αύτῶ στρατιώτας δισμυ-

4 προσέβησαν P¹AFJLM 8 ἐσημερεύοντες cod., corr. Dind. 10 πρὸς del. Wess. ὑπερεβάλλοντο cod. (cf. X 21, 2) 17 μάχεσθαι] τοῖς Έλλησιν add. Ρ 22 συνεξελθόντας Dind. 23 αὐτοὺς om. P οίους νυπτός. των δε παρά τοις Πέρσαις τις όνομα Τυρραστιάδας, το γένος ων Κυμαίος, φιλόπαλος δε καί τον τρόπον ων άγαθός, διαδράς έκ της των Περσων παρεμβολης νυπτός ήκε πρός τους περί τον Δεωνίδην, καί τὰ περί τον Τραχίνιον άγνοοῦσιν 5 έδήλωσεν.

9 Άχούσαντες δ' οι Έλληνες συνήδρευσαν περί μέσας νύχτας και έβουλεύοντο περί των έπιφερομένων χινδύνων. Ενιοι μέν ούν έφασαν δετν παραγρήμα καταλιπόντας τας παρόδους διασώζεσθαι πρός 10 τούς συμμάγους. άδύνατον γάο είναι τοις μείνασι τυχείν σωτηρίας. Λεωνίδης δε δ βασιλεύς των Λακεδαιμονίων φιλοτιμούμενος αύτῷ τε δόξαν περιθείναι μεγάλην καί τοις Σπαρτιάταις, προσέταξε τούς μέν άλλους Έλληνας απαντας απιέναι και σώ- 15 ζειν έαυτούς, ίνα κατά τάς άλλας μάχας συναγωνίζωνται τοις Έλλησιν, αύτους δε τους Λακεδαιμονίους έφησε δείν μένειν και την φυλακην των παρόδων μή λιπείν πρέπειν γάρ τούς ήγουμένους της Έλλάδος ύπερ των πρωτείων άγωνιζομένους άποθνή- 20 2 σπειν έτοίμως. εύθύς οἶν οί μέν άλλοι πάντες άπηλλάγησαν, δ δε Λεωνίδης μετά των πολιτων ήρωικάς πράξεις και παραδόξους έπετελέσατο. όλίγων δ' δντων Λακεδαιμονίων, Θεσπιείς γάο μόνους παραχατέσχε, καί τούς σύμπαντας έχων ού πλείους 25 των πενταχοσίων, έτοιμος ήν ύποδέξασθαι τον ύπεο

2 Τυραστιάδας v. 17 αὐτοὺς δὲ τοὺς P¹, τοὺς δὲ P²; αὐτὸς δὲ τοὺς HJK 21 ἑτοίμως ἀποθνήσκειν v. 24 Λακεδαιμονίων] τῶν (ἀναμενόντων vel) ἀπολελειμμένων conicio (cf. 5, 9, 4 et 11, 63, 4) 26 ὑποδέξασθαι PF^1 , ἀποδ. cet.

236

τῆς Έλλάδος θάνατον. μετὰ δὲ ταῦτα οί μὲν μετὰ 3 τοῦ Τραχινίου Πέρσαι περιελθόντες τὰς δυσγωρίας άφνω τούς περί τον Λεωνίδην απέλαβον είς το μέσον, οί δ' Έλληνες την μέν σωτηρίαν απογνόντες, s την δ' εύδοξίαν έλόμενοι, μια φωνη τον ηγούμενον ήξίουν άγειν έπὶ τοὺς πολεμίους, πρὶν ἢ γνῶναι τούς Πέρσας την των ίδίων περίοδον. Λεωνίδης 4 δε την ετοιμότητα των στρατιωτων άποδεξάμενος. τούτοις παρήγγειλε ταχέως άριστοποιεισθαι, ώς έν 10 άδου δειπνησομένους αυτός δ' άχολούθως τη παραγγελία τροφήν προσηνέγκατο, νομίζων ούτω δυ-411 νήσεσθαι πολύν χρόνον ίσχύειν και φέρειν την έν τοῖς κινδύνοις ὑπομονήν. ἐπεί δὲ συντόμως ἀναλαβόντες αύτούς έτοιμοι πάντες ύπηρξαν, παρήγ-15 γειλε τοις στρατιώταις είσπεσόντας είς την παρεμβολήν φονεύειν τούς έντυγχάνοντας καί έπ' αὐτήν δομήσαι την του βασιλέως σκηνήν. ούτοι μέν ούν 10 άκολούθως ταις παραγγελίαις συμφράξαντες νυκτός είσέπεσον είς την των Περσων στρατοπεδείαν, προ-20 καθηγουμένου τοῦ Λεωνίδου οί δὲ βάρβαροι διά τε τὸ παράδοξον καὶ τὴν ἄγνοιαν μετὰ πολλοῦ θοούβου συνέτρεχον έκ των σκηνων άτάκτως, καί νομίσαντες τούς μετά τοῦ Τραχινίου πορευομένους άπολωλέναι καί την δύναμιν απασαν των Έλλήνων 25 παρεϊναι, κατεπλάγησαν. διό και πολλοί μέν ύπό 2 των περί τον Λεωνίδην άνηρουντο, πλείους δε ύπο των ίδίων ως ύπο πολεμίων δια την άγνοιαν απώ-

10 δειπνοποιησομένους Cobet (cf. Plut. Mor. 225 d) 11 νομίζων οῦτω Ρ, οῦτω ΑΗ, οῦτω γὰο cet. 17 οὖν om. a 27 ἀπώλλυντο Dind.

λοντο. ή τε γάρ νὺξ ἀφηρεῖτο τὴν ἀληθινὴν ἐπίγνωσιν, ή τε ταραχή καθ' όλην ούσα την στρατοπεδείαν εύλόγως πολύν έποίει φόνον έπτεινον γάο άλλήλους, ού διδούσης τῆς περιστάσεως τον έξετασμόν άχοιβή διά το μήτε ήγεμόνος παραγγελίαν 5 μήτε συνθήματος έρώτησιν μήτε όλως διανοίας κα-3 τάστασιν ύπάρχειν. εί μέν οὖν δ βασιλεύς έμεινεν έπι της βασιλικης σκηνης, δαδίως αν και αυτός ύπό των Έλλήνων ανήρητο και δ πόλεμος απας ταχείας αν έτετεύχει καταλύσεως. νῦν δ' δ μέν Ξέρξης ήν 10 έκπεπηδηκώς ποός την ταραχήν, οί δ' Έλληνες είσπεσόντες είς την σκηνήν τούς έγκαταληφθέντας έν 4 αὐτῆ σχεδὸν ἅπαντας ἐφόνευσαν. τῆς δὲ νυκτὸς καθεστώσης έπλανῶντο καθ' ὅλην τὴν παρεμβολὴν ζητούντες τον Ξέρξην ευλόγως ήμέρας δε γενομέ- 15 νης και της όλης περιστάσεως δηλωθείσης, οι μέν Πέρσαι θεωρούντες όλίγους όντας τούς Έλληνας, κατεφρόνησαν αὐτῶν, καὶ κατὰ στόμα μὲν οὐ συνεπλέκοντο, φοβούμενοι τας άρετας αύτων, έκ δέ τῶν πλαγίων καὶ ἐξόπισθεν περιιστάμενοι καὶ παν- 20 ταχόθεν τοξεύοντες και ακοντίζοντες απαντας απέ**κτειναν.** οί μέν οὖν μετά Λεωνίδου τὰς έν Θεομοπύλαις παρόδους τηρούντες τοιούτον έσχον τού βίου το τέλος.

11 ³Ων τὰς ἀρετὰς τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν; οῖτινες 25 μιῷ γνώμη χρησάμενοι τὴν μὲν ἀφωρισμένην τάξιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἕλιπον, τὸν ἑαυτῶν δὲ βίον

1 ἀφήρητο ν. 9 ἀνηρεῖτο ν. 12 ἐγκαταλειφθέντας cod., corr. Dind. 13 νυκτός] ἀσελήνου vel σκοτεινῆς add. Dind.

προθύμως έπέδωκαν είς την κοινην των Έλληνων σωτηρίαν, και μαλλον είλοντο τελευταν καλώς η ζην αίσχοως. και την των Περσων δε κατάπληξιν ούκ άν τις απιστήσαι γενέσθαι. τίς γαο αν των 2 5 βαρβάρων ύπέλαβε το γεγενημένον; τίς δ' αν προσεδόχησεν δτι πενταχόσιοι τον άριθμον όντες έτόλμησαν έπιθέσθαι ταις έκατον μυριάσι; διο και τίς ούκ ἂν τῶν μεταγενεστέρων ζηλώσαι την άρετην των άνδρων, οίτινες τῷ μεγέθει τῆς περιστάσεως 412 κατεσχημένοι τοις μέν σώμασι κατεπονήθησαν, ταις 10 δε ψυχαζε ούχ ήττήθησαν; τοιγαροῦν ούτοι μόνοι τῶν μνημονευομένων χρατηθέντες ένδοξότεροι γεγόνασι των άλλων των τὰς καλλίστας νίκας ἀπενηνεγμένων. χρή γάρ ούκ έκ των άποτελεσμάτων 15 πρίνειν τούς άγαθούς άνδρας, άλλ' έκ της προαιρέσεως τοῦ μέν γὰρ ή τύχη χυρία, τοῦ δ' ή προαίρεσις δοχιμάζεται. τίς γαρ αν έχείνων αμείνους 3 άνδρας κρίνειεν, οίτινες ούδε τῷ γιλιοστῷ μέρει τῶν πολεμίων ἴσοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἐτόλμησαν 20 τοις απιστουμένοις πλήθεσι παρατάξαι την έαυτων άρετήν; ού πρατήσειν των τοσούτων μυριάδων έλπίζοντες, άλλ' άνδραγαθία τους πρό αύτῶν ἅπαντας ύπερβαλεϊν νομίζοντες, καί την μέν μάχην αύτοίς είναι πρίνοντες πρός τούς βαρβάρους, τόν 25 άγῶνα δὲ καὶ τὴν ὑπὲο τῶν ἀοιστείων κοίσιν ποὸς άπαντας τοὺς ἐπ' ἀρετῆ θαυμαζομένους ὑπάρχειν.

4 ἀπιστήσαι] μεγίστην add. Madvig 6 τολμήσοιεν Dind. 15 προαιφέσεως] ἐπιβολῆς Dind. ex XXVI 24, 2 (cf. Floril. Vatic. II 568 Mai) 16 αὐτὴ ἡ προαίφεσις vel ἡ φοίνησις conicio, ἡ προθυμία Wurm 23 ἐν αὐτοῖς FMK, ἑαυτοἰς Eich. 4 μόνοι γάο των έξ αίωνος μνημονευομένων είλοντο μαλλον τηρείν τούς της πόλεως νόμους η τάς ίδίας ψυγάς, ού δυσφοροῦντες ἐπὶ τῷ μεγίστους ἑαυτοῖς έφεστάναι κινδύνους, άλλὰ κρίνοντες εύκταιότατον είναι τοις άρετην άσχουσι τοιούτων άγώνων τυγ- 5 5 χάνειν. δικαίως δ' άν τις τούτους και της κοινης των Ελλήνων έλευθερίας αίτίους ήγήσαιτο ή τούς ύστεφον έν ταζς πούς Ξέρξην μάχαις νικήσαντας. τούτων γάρ των πράξεων μνημονεύοντες οί μέν βάφβαφοι κατεπλάγησαν, οί δε Έλληνες παρωξύν- 13 6 θησαν πρός την δμοίαν άνδραγαθίαν. καθόλου δέ μόνοι των ποδ έαυτων δια την ύπερβολην της άρετης είς άθανασίαν μετήλλαξαν. διόπεο ούχ οί των ίστοριών συγγραφείς μόνον, άλλά πολλοί και τών ποιητών καθύμνησαν αὐτών τὰς ἀνδραγαθίας. ὧν 15 γέγονε καί Σιμωνίδης, δ μελοποιός, άξιον της άρετῆς αὐτῶν ποιήσας έγκώμιον, έν ῷ λέγει

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εὐκλεὴς μὲν ἀ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶτος 20 ἔπαινος.

έντάφιον δε τοιούτον ούτ' εὐρὼς ούθ' δ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

ό δε σηκός οίκεταν εύδοξίαν Έλλάδος είλετο. 25

4 άλλα] άλλ ώς Ρ 14 μόνον Dind., μόνοι cod. πολλοί και Ρ, και πολλοί Α, και πολλοί και cet. 17 έν om. Ρ 20 ποὸ γόων Eich., προγόνων cod. μνάστης Ρ οίκτος Jacobs 24 άνδρῶν ở ἀγαθῶν ὄδε Bergk 25 οίκετῶν cod., coir. Schneidewin είλατο cod. μαρτυρεί δε Λεωνίδας δ Σπάρτας βασιλεύς, άρετᾶς μέγαν λελοιπώς πόσμον ἀέναόν τε πλέος.

Ήμεῖς δὲ ἀρχούντως περί τῆς τούτων τῶν ἀν-12 δρων άρετης είρηκότες έπάνιμεν έπί τα συνεχή τοις 5 είρημένοις. Ξέρξης γάρ των παρόδων τον είρημένον τρόπον χρατήσας και κατά την παροιμίαν την 413 Καδμείαν νίκην νενικηκώς, όλίγους μέν των πολεμίων άνειλε, πολλαπλασίους δε των ίδίων άπώλεσεν. έπει δε πεζη των παρόδων έχυρίευσε, των 10 κατά την θάλατταν άγώνων έκρινε λαμβάνειν πείραν. εύθύς οὖν τὸν ἀφηγούμενον τοῦ στόλου Με- 2 γαβάτην προσκαλεσάμενος διεκελεύσατο πλεϊν έπλ τὸ τῶν Ἑλλήνων ναυτικὸν καὶ πειρᾶσθαι παντὶ τῷ στόλφ ναυμαχείν ποός τους Έλληνας. δ δε ταίς 3 15 τοῦ βασιλέως παραγγελίαις ἀκολουθῶν ἐκ Πύδνης τῆς Μακεδονικῆς ἀνήχθη παντί τῷ στόλω, καί κατέπλευσε της Μαγνησίας ποδς άκραν την δνομαζομένην Σηπιάδα. ένταῦθα δὲ μεγάλου πνεύματος έπιγενομένου άπέβαλε ναῦς μακράς [τριήρεις] μέν 20 ύπεο τας τριαχοσίας, ίππαγωγούς δε και των άλλων παμπληθείς. λήξαντος δε του πνεύματος άναχθείς κατέπλευσεν είς 'Αφέτας τῆς Μαγνησίας. έκειθεν δε διαχοσίας τριήρεις έξεπεμψε, προστάξας τοις ήγεμόσι περιπλεύσαι καί την Εύβοιαν δεξιάν λαβόντας 25 κυκλώσασθαι τούς πολεμίους. οί δ' Έλληνες ωσ- 4 μουν μέν έπ' Άρτεμισίω τῆς Εὐβοίας, εἶχον δὲ τὰς πάσας τριήρεις διακοσίας και δηδοήκοντα· και τού-

1 δε] δε και Bergk 2 άξυναόν ΡΑ 7 καδμίαν Ρ 19 τριήρεις del. Dind. 23 διακοσίας Ρ (Herod. VIII 7), τριακοσίας ν.

DIODORUS II.

16

των ήσαν των μεν Άθηναίων έκατον και τετταράχοντα, αί δε λοιπαί των άλλων Έλλήνων. τούτων δε ναύαρχος μεν ην Εύουβιάδης δ Σπαρτιάτης, διώπει δε τα περί τον στόλον Θεμιστοπλής δ'Αθηναΐος. ούτος γάρ διά σύνεσιν καί στρατηγίαν με- 5 γάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ τὸ ναυτικὸν Έλλησιν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Εὐουβιάδη, και πάντες τούτω προσέχοντες προθύμως 5 ύπήκουον. προτεθείσης δε βουλης έν τοις των νεων ήγεμόσι περί της ναυμαχίας, οί μέν άλλοι πάντες 10 την ήσυχίαν έχριναν έχειν και τον έπίπλουν των πολεμίων άναδέχεσθαι, μόνος δε Θεμιστοκλης την έναντίαν απεφήνατο γνώμην, διδάσκων ότι συμφέρει παντί τῷ στόλφ συντεταγμένφ πλεϊν έπι τούς πολεμίους. ούτω γάρ αύτούς πλεονεκτήσειν άθρόαις 15 ταις ναυσίν έπιπλέοντας τοις διά την ταραχήν διεσπασμένην έχουσι την τάξιν, ως αν έκ πολλων καί διεστηχότων λιμένων έκπλέουσι. τέλος δε κατά την Θεμιστοχλέους χρίσιν οι Έλληνες παντί τῷ στόλω 6 τοις πολεμίοις έπέπλευσαν. των δε βαρβάρων έκ 20 πολλών λιμένων άναγομένων, τὸ μὲν πρώτον οί περί τον Θεμιστοχλέα διεσπαρμένοις τοις Πέρσαις συμπλεκόμενοι πολλάς μέν ναῦς κατέδυσαν, οὐκ δλίγας δε φυγεϊν άναγκάσαντες μέχοι της γης κατεδίωξαν. μετά δε ταῦτα παντός τοῦ στόλου συν- 25 αχθέντος καί γενομένης ναυμαχίας ίσχυρας, μέρει

1 * ήσαν τῶν] ήσαν αὐτῶν cod. 9 ἐπήκουον Ρ 13 ἀπεφήνατο Dind., ἀπεκρίνατο cod. 14 παντί Dind. (c. 22, 1), ἀεί cod.; ὅτι ἀεί τῷ στόλφ συμφέρει FJK 22 διεσπαρμένοι ν.

243

414 μέν τῶν νεῶν ἐκάτεροι ἐπροτέρησαν, οὐδέτεροι δὲ όλοσχερεῖ νίκῃ πλεονεκτήσαντες νυκτὸς ἐπιλαβούσης διελύθησαν.

Μετά δε την ναυμαχίαν χειμών έπιγενόμενος 13 5 μέγας πολλάς έπτὸς τοῦ λιμένος δρμούσας τῶν νεῶν διέφθειφεν, ώστε δοχείν το θείον άντιλαμβάνεσθαι των Έλλήνων, ίνα τοῦ πλήθους των βαρβαριχών νεών ταπεινωθέντος άντίπαλος ή των Έλλήνων δύναμις γένηται καί πρός τας ναυμαχίας άξιόχρεως 10 διόπεο οί μέν Έλληνες άει μαλλον έθάρρουν, οί δέ βάρβαροι άεὶ πρὸς τοὺς κινδύνους ἐγίνοντο δειλότεροι. ού μην άλλ' άναλαβόντες έαυτούς έκ της ναυαγίας άπάσαις ταις ναυσίν άνήχθησαν έπι τούς πολεμίους. οί δ' Έλληνες, προσγενομένων αύτοις 2 15 τριήρων πεντήχοντα Άττιχῶν, ἀντιπαρετάχθησαν τοῖς βαρβάροις. ἦν δ' αὐτῶν ἡ ναυμαχία παραπλήσιος ταις περί τας Θερμοπύλας μάχαις. οί μέν γάο Πέρσαι διεγνώπεσαν βιάσασθαι τους Έλληνας καί τον Εύριπον διεκπλεύσαι, οί δ' Έλληνες έμ-20 φράξαντες τὰ στενὰ προεμάχοντο τῶν έντὸς τῆς Εύβοίας συμμαχούντων. γενομένης δε ναυμαχίας ίσχυρας πολλαί νηες παρ' άμφοτέρων διεφθάρησαν, καί νυκτός έπιγενομένης ήναγκάσθησαν άνακάμπτειν έπι τούς οικείους λιμένας. άριστεῦσαι δε έν άμ-25 φοτέραις ταις ναυμαχίαις φασί παρά μέν τοις Έλλησιν 'Αθηναίους, παρά δε τοις βαρβάροις Σιδωνίους. μετά δε ταῦτα οι Έλληνες ἀχούσαντες τὰ 3

1 προετέρησαν cod. (semper) 7 Έλληνικῶν Madvig 12 αύτοὺς v. 20 προεμάχοντο P, om. v. 22 ναῦς cod. άμφοτέροις malim

16*

περί Θερμοπύλας γενόμενα, πυθόμενοι δε καί τοὺς Πέρσας πεξη προάγειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἡθύμησαν· διόπερ ἀποπλεύσαντες εἰς Σαλαμίνα διέτριβον ἐν-

- 4 ταῦθα. οἱ δ' Ἀθηναῖοι θεωροῦντες πανδημεὶ κινδυνεύοντας τοὺς ἐν ταἴς Ἀθήναις, τέκνα [μὲν] καὶ ⁵ γυναῖκας καὶ τῶν ἄλλων χρησίμων ὅσα δυνατὸν ἦν εἰς τὰς ναῦς ἐνθέντες διεκόμισαν εἰς Σαλαμῖνα.
- 5 δ δε των Περσών ναύαρχος πυθόμενος τον των πολεμίων ἀπόπλουν, κατῆρεν εἰς τὴν Εὕβοιαν μετὰ παντὸς τοῦ στόλου, καὶ τὴν τῶν Ἱστιαιέων πόλιν ¹⁰ βία χειρωσάμενος καὶ διαρπάσας τὴν χώραν αὐτῶν ἐδήωσεν.
- 14 ⁷Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις Ξέρξης ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν ἀναζεύξας προῆγε διὰ τῆς Φωκέων χώρας, πορθῶν μὲν τὰς πόλεις, καταφθείρων δὲ τὰς ¹⁵ ἐπὶ τῆς χώρας κτήσεις. οἱ δὲ Φωκεῖς τὰ τῶν Ἑλλήνων ἡρημένοι, καὶ θεωροῦντες αὐτοὺς οὐκ ἀξιομάχους ὅντας, τὰς μὲν πόλεις ἁπάσας ἐξέλιπον πανδημεί, πρὸς δὲ τὰς δυσχωρίας τὰς ἐν τῷ Παρνασσῷ
 2 κατέφυγον. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τὴν μὲν τῶν ²⁰ Δωριέων χώραν διεξιὼν οὐδὲν ἠδίκει· συνεμάχουν γὰρ Πέρσαις· αὐτοῦ δὲ μέρος μὲν τῆς δυνάμεως ἀπέλιπε, καὶ προσέταξεν εἰς Δελφοὺς ἰέναι καὶ τὸ
 - απελίπε, και προσεταζεν εις Δελφους ιεναι και το μέν τέμενος τοῦ 'Απόλλωνος ἐμπρῆσαι, τὰ δὲ ἀναδήματα συλῆσαι, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βαρβά-⁴¹⁵ ρων προελθών εἰς τὴν Βοιωτίαν κατεστρατοπέδευσεν.

5 μέν del. Dind., f. τε 6 καὶ τῶν P (c. 28, 5), τῶν τε ν. 9 κατῆφεν — στόλου καὶ οm. F, κατῆφεν — χειφωσάμενος om. M 10 ίστιαίων P, ίστιέων ν. 16 τὰ Rhod., μετὰ cod. 17 αὐτοὺς PAF, αὐτοὺς cet. 19 παφνασῷ PFJ 22 αὐτοῦ Reiske, αὐτὸς cod. τῆς add. Dind. οί δ' έπι την σύλησιν τοῦ μαντείου πεμφθέντες 3 προῆλθον μέν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Προναίας 'Αθηνᾶς, ἐνταῦθα δὲ παραδόξως ὅμβρων μεγάλων και κεραυνῶν πολλῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, 5 πρός δὲ τούτοις τῶν χειμώνων πέτρας μεγάλας ἀπορρηξάντων εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν βαρβάρων, συνέβη διαφθαρῆναι συχνοὺς τῶν Περσῶν, πάντας δὲ καταπλαγέντας την τῶν θεῶν ἐνέργειαν φυγεῖν ἐκ τῶν τόπων. τὸ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς μαντεῖον 4 10 δαιμονία τινὶ προνοία την σύλησιν διέφυγεν· οἱ δὲ Δελφοὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπιφανείας ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλιπεῖν τοῖς μεταγενεστέροις βουλόμενοι, τρόπαιον ἔστησαν παρὰ τὸ τῆς Προναίας 'Αθηνᾶς . ἱερόν, ἐν ῷ τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐνέρχαψαν,

15 μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας Δελφοί με στᾶσαν, Ζανὶ χαριζόμενοι σὺν Φοίβφ, πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων καὶ χαλκοστέφανον δυσάμενοι τέμενος.

Ξέφξης δε δια τῆς Βοιωτίας διεξιών τὴν μεν τῶν 5 20 Θεσπιέων χώφαν κατέφθειφε, τὰς δε Πλαταιὰς ἐφήμους οὕσας ἐνέπφησεν· οι γὰφ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις κατοικοῦντες ἐπεφεύγεσαν εἰς Πελοπόννησον πανδημεί. μετὰ δε ταῦτα εἰς τὴν 'Αττικὴν ἐμβαλόντες τὴν μεν χώφαν ἐδήωσαν, τὰς δε 'Αθήνας 25 κατέσκαψαν και τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς ἐνέπφησαν.

2 et 13 προνοίας cod., corr. Meursius (Herod. VIII 37) 3 παφαδόξων cod., corr. Dind. μεγάλων καί] και μεγά λων και PAL, και μεγάλων cet., τε μεγάλων και Dind. 6 είς] ές P 10 απέφυγεν P 15 μνάμα ξέφξου P (μνᾶμ² άλεξάνδου P¹?); μνᾶμα μ² FL, μνᾶμαν Reiske 18 χαλεκοστέφανον Wieseler

4

τοῦ δὲ βασιλέως περὶ ταῦτα διατρίβοντος, κατέπλευσεν ὁ στόλος ἐκ τῆς Εὐβοίας εἰς τὴν Άττικήν, πεπορθηκώς τήν τε Εὕβοιαν καὶ τὴν παράλιον τῆς 'Αττικῆς.

Κατά δε τούτον τον καιρον Κερκυραίοι μέν 5 15 πληρώσαντες έξήχοντα τριήρεις διέτριβον περί την Πελοπόννησον, ώς μεν αύτοί φασιν, ού δυνάμενοι κάμψαι τὸ περί τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον, ὡς δέ τινες τῶν συγγραφέων ίστοροῦσι, καραδοκοῦντες τὰς τοῦ πολέμου δοπάς, δπως Περσῶν μέν κρατησάντων 10 έχείνοις δώσιν ύδωο και γην, των δ' Έλλήνων νι-2 κώντων δόξωσιν αύτοις βεβοηθηκέναι. οί δε περί τήν Σαλαμίνα διατρίβοντες Άθηναίοι, θεωρούντες την 'Αττικήν πυρπολουμένην και το τέμενος της 'Αθηνας απούοντες πατεσπάφθαι, δεινως ήθύμουν. 15 όμοίως δε και τους άλλους Έλληνας πολύς κατείχε φόβος πανταχόθεν συνεληλαμένους είς αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον. έδοξεν οὖν αὐτοῖς πάντας τοὺς ἐφ' ήγεμονίας τεταγμένους συνεδρεῦσαι καὶ βουλεύσασθαι, κατά ποίους τόπους συμφέρει ποιεΐσθαι την 20 3 ναυμαγίαν. πολλών δε και ποικίλων λόγων δηθέντων, οί μέν Πελοποννήσιοι, της ίδίας μόνον άσφαλείας φροντίζοντες, έφασαν δείν περί τον Ίσθμον συστήσασθαι τόν άγωνα τετειχισμένου γάο αύτοῦ .xalws, έάν τι περί την ναυμαγίαν γένηται πταϊσμα, 25 δυνήσεσθαι τους ήτυχηχότας είς έτοιμοτάτην άσφά-416 λειαν καταφυγείν την Πελοπόννησον. έαν δε συγ-

8 τον om. v. μαλέ*αν (eras. ι) Ρ 11 δῶσιν Ρ, δώσειν v. 19 ήγεμονία FJ 20 ποιείσθαι Dind., πεποιήσθαι cod. 21 λόγων om. v. (cf. 18, 55, 2. 17, 73, 5)

246

κλείσωσιν έαυτούς είς μικράν νήσον τὴν Σαλαμίνα, δυσβοηθήτοις κακοίς περιπεσείσθαι. Θεμιστοκλής 4 δὲ συνεβούλευσε περί τὴν Σαλαμίνα ποιείσθαι τὸν ἀγῶνα τῶν νεῶν· πολλὰ γὰρ πλεονεκτήσειν ἐν ταϊς 5 στενοχωρίαις τοὺς ὀλίγοις σκάφεσι διαγωνιζομένους πρὸς πολλαπλασίας ναῦς. καθόλου δὲ τὸν περί τὸν ἰσθμὸν τόπον ἀπεφαίνετο παντελῶς ἄθετον ἔσεσθαι πρὸς τὴν ναυμαχίαν· ἔσεσθαι γὰρ πελάγιον τὸν ἀγῶνα, καὶ τοὺς Πέρσας διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ῥα-10 δίως καταπονήσεσθαι τὰς ὀλίγας ναῦς ταῖς πολλαπλασίαις. ὁμοίως δὲ καὶ ἅλλα πολλὰ διαλεχθεἰς οίκεῖα τῆς περιστάσεως, ἅπαντας ἔπεισεν αὐτῷ ὅυμψήφους γενέσθαι τοῦτον τὸν τρόπον.

Τέλος δὲ Χοινοῦ δόγματος γενομένου περί Σα-16 15 λαμίνα ναυμαχείν, οί μὲν Ἐλληνες παρεσκευάζοντο τὰ πρός τοὺς Πέρσας καὶ πρὸς τὸν κίνδυνον. ὁ δ' οὖν Εὐρυβιάδης παραλαβῶν τὸν Θεμιστοκλέα παρακαλείν ἐπεχείρει τὰ πλήθη καὶ προτρέπεσθαι πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον. οὐ μὴν τὸ πλῆθος 20 ὑπήκουεν, ἀλλὰ πάντων καταπεπληγμένων τὸ μέγεθος τῶν Περσικῶν δυνάμεων οὐδεἰς προσείχε τοῖς ἡγεμόσιν, ἀλλ' ἕκαστος ἐκ τῆς Σαλαμίνος ἐκπλείν ἔσπευδεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. οὐδὲν δ' ἦττον 2 καὶ τὸ πεζὸν στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἐδεδίει τὰς 25 τῶν πολεμίων δυνάμεις, ἥ τε τῶν περί Θερμοπύλας ἀπώλεια τῶν ἀξιολογωτάτων ἀνδρῶν παρείχετο κατάπληξιν, καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν συμπτώματα πρὸ ὀφθαλμῶν ὅντα πολλὴν ἀθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἐλ-

8 πρός] περί Ρ 12 αύτῷ Wess. 15 [~]Ελληνες] ήγεμόνες Sintenis 24 πεζικόν Ρ, Περσικόν ν.

- 3 λησιν. οί δὲ σύνεδροι τῶν Ἐλλήνων ὁρῶντες τὴν τῶν ὅχλων ταραχὴν καὶ τὴν ὅλην ἔκπληξιν, ἐψηφίσαντο διατειχίζειν τὸν Ἰσθμόν. καὶ ταχὸ τῶν ἔργων συντελεσθέντων διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐργαζομένων, οί μὲν Πελοποννήσιοι ἀχύρουν 5 τὸ τείχος, διατείνον ἐπὶ σταδίους τετταράκοντα ἀπὸ Λεχαίου μέχρι Κεγχρεῶν, οί δ' ἐν τῆ Σαλαμίνι διατρίβοντες μετὰ παντὸς τοῦ στόλου κατεπλάγησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μηκέτι πειθαρχείν τοῖς ἡγεμόσιν.
- 17 δ δε Θεμιστοκλής δρών τον μεν ναύαρχον Εύρυ- 10 βιάδην μή δυνάμενον περιγενέσθαι της του πλήθους όρμής, τάς δε περί Σαλαμίνα δυσχωρίας δύνασθαι πολλά συμβαλέσθαι πρός την νίκην, έμηχανήσατό τι τοιούτον. έπεισέ τινα πρός τόν Ξέρξην αύτομολήσαι καί διαβεβαιώσασθαι, διότι μέλλουσιν αί κατά 15 Σαλαμίνα νήες αποδιδράσκειν έκ των τόπων καί 2 πρός τον Ισθμον άθροίζεσθαι. διόπερ δ βασιλεύς διά την πιθανότητα των προσαγγελθέντων πιστεύσας, έσπευδε χωλύσαι τάς ναυτιχάς δυνάμεις των Έλλήνων τοις πεζοίς στρατοπέδοις πλησιάζειν. εύθύς 20 ούν τὸ τῶν Αἰγυπτίων ναυτικὸν έξέπεμψε, προστάξας έμφράττειν τον μεταξύ πόρον της τε Σαλα-417 μίνος καί της Μεγαρίδος χώρας. τὸ δὲ ἅλλο πληθος των νεων έξέπεμψεν έπι την Σαλαμίνα, προστάξας έξάπτεσθαι των πολεμίων και ναυμαγία κρίνειν τον 25 άγωνα. ήσαν δε αί τριήρεις διατεταγμέναι κατά έθνος έξης, ίνα διὰ την δμοφωνίαν και γνωσιν 3 προθύμως άλλήλοις βοηθωσιν. ούτω δε ταχθέντος

7 κεγχραίων Ρ 14 τον om. P

τοῦ ναυτικοῦ στόλου, τὸ μέν δεξιὸν κέρας έπεῖχον Φοίνικες, τὸ δ' εὐώνυμον οί μετὰ τῶν Περσῶν ὄντες Έλληνες. οι δε των Ιώνων ήγεμόνες απέστειλαν άνδρα Σάμιον πρός τούς Έλληνας τον διασα-5 φήσοντα περί των δεδογμένων τῷ βασιλεί και περί τῆς ὅλης ἐκτάξεως, καὶ διότι κατὰ τὴν μάχην ἀποστήσονται των βαρβάρων. τοῦ δὲ Σαμίου λάθρα 4 διανηξαμένου και περί τούτου διασαφήσαντος τοίς περί τον Εύουβιάδην, δ μέν Θεμιστοκλής, κατά νοῦν 10 αύτῷ προκεχωρηκότος τοῦ στρατηγήματος, περιχαοής ήν και τα πλήθη παρεκάλεσεν είς τον κίνδυνον, οί δ' Έλληνες έπι τη των Ιώνων έπαγγελία θαρρήσαντες, καί τῆς περιστάσεως βιαζομένης αὐτούς παρά την ίδίαν προαίρεσιν ναυμαχεϊν, άπό της 15 Σαλαμίνος προθύμως συγκατέβαινον είς την ναυμαχίαν. τέλος δὲ τῶν περί τὸν Εὐρυβιάδην καί 18 Θεμιστοχλέα διαταξάντων τας δυνάμεις, το μέν εύώνυμον μέρος έπειχον Άθηναιοι καί Λακεδαιμόνιοι, ποός τὸ τῶν Φοινίκων ναυτικὸν ἀντιταχθησόμενοι. 20 μεγάλην γαο οί Φοίνικες ύπεροχήν είχον διά τε το πληθος καί διά την έκ προγόνων έν τοις ναυτικοις έργοις έμπειρίαν Αίγινηται δε και Μεγαρείς το 2 δεξιόν κέρας άνεπλήρουν. ούτοι γάρ έδόκουν είναι ναυτικώτατοι μετά τούς Άθηναίους και μάλιστα 25 φιλοτιμήσεσθαι διὰ τὸ μόνους τῶν Ελλήνων μηδεμίαν έχειν καταφυγήν, εί τι συμβαίη πταϊσμα κατά τήν ναυμαχίαν. τήν δε μέσην τάξιν έπείχε το λοιπόν των Έλλήνων πληθος. ούτοι μέν ούν τουτον

6 διότι P¹,
ότι P² 25 φιλοτιμηθήσεσθαι cod. (cf. I p. XL) 26 συμβαίνει P

τόν τρόπου συνταχθέντες έξέπλευσαν, καί τον πόρου 3 μεταξύ Σαλαμίνος και Ηρακλείου κατειχον. δ δε βασιλεύς τῷ μέν ναυάρχω προσέταξεν έπιπλεϊν τοῖς πολεμίοις, αύτος δ' είς τον έναντίον τόπον της Σαλαμίνος παρήλθεν, έξ ού θεωρείν ήν την ναυμαχίαν 5 4 γινομένην. οί δε Πέρσαι το μεν πρώτον πλέοντες διετήρουν την τάξιν, έχοντες πολλην εύουχωρίαν. ώς δ' είς το στενον ήλθον, ήναγχάζοντο των νεων τινας από της τάξεως αποσπαν, και πολύν έποίουν 5 θόρυβον. δ δε ναύαρχος προηγούμενος της τάξεως 10 καί πρώτος συνάψας μάχην διεφθάρη λαμπρώς άγωνισάμενος. της δε νεως βυθισθείσης, ταραχή κατέσχε τὸ ναυτικὸν τῶν βαρβάρων. πολλοί μὲν γὰρ ήσαν οί προστάττοντες, ού ταύτὰ δ' ξκαστος παρήγγελλε. διό και τοῦ πλεϊν είς τοὔμπροσθεν ἐπέσχον, 15 άνακωχεύοντες δ' άνεχώρουν είς την εύουχωρίαν. 6 οι δε Άθηναιοι θεωρούντες την ταραχήν των βαρβάρων ἐπέπλεον τοῖς πολεμίοις, καὶ τὰς μὲν τοῖς έμβόλοις έτυπτον, ών δε τούς ταρσούς παρέσυρον 418 τῆς δ' είρεσίας οὐχ ὑπηρετούσης, πολλαί τῶν Περ-20 σῶν τριήρεις πλάγιαι γινόμεναι ταῖς ἐμβολαῖς πυκνώς κατετιτρώσκοντο. διό καί πρύμναν μέν άνακρούεσθαι κατέπαυσαν, είς τούπίσω δε πλέουσαι 19προτροπάδην έφευγον. των δε Φοινισσων και Κυπρίων νεῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων χειρουμένων, αί 25 των Κιλίκων και Παμφύλων, έτι δε [και] Λυκίων νηες, έχόμεναι τούτων ούσαι, τὸ μέν πρωτον εύρώ-

4 τόπον] λόφον Reiske 5 ήν om. P et post γινομένην in margine add. έμελλεν P¹ 20 δ' είρεσίας P, διηρεσίας AFKL 21 τοις έμβόλοις Cobet 26 και om. P

στως άντείχοντο, ώς δ' είδον τὰς κρατίστας ναῦς πρός φυγήν ώρμημένας, και αύται τόν κίνδυνον έξέλιπον. έπι δε θατέρου κέρατος γενομένης καρ- 2 τερας ναυμαχίας μέχρι μέν τινος ίσόρροπος ήν δ 5 κίνδυνος ώς δε οι Άθηναζοι πρός την γην καταδιώξαντες τούς Φοίνικας καὶ Κυπρίους ἐπέστρεψαν, έκβιασθέντες ύπο τούτων έτράπησαν οι βάρβαροι καί πολλάς ναῦς ἀπέβαλον. οι μέν οὖν Έλληνες 3 τοῦτον τὸν τρόπον προτερήσαντες ἐπιφανεστάτη ναυ-10 μαχία τούς βαρβάρους ένίκησαν κατά δε τον κίνδυνον διεφθάρησαν νηες των μεν Έλλήνων τετταράκοντα, των δε Περσων ύπερ τας διακοσίας χωρίς των σύν αύτοις άνδράσι ληφθεισων. δ δε βασι-4 λεύς παρ' έλπίδας ήττημένος των μέν Φοινίκων των 15 ἀρξάντων τῆς φυγῆς τοὺς αἰτιωτάτους ἀπέκτεινε, τοις δ' άλλοις ηπείλησεν έπιθήσειν την προσήκουσαν τιμωρίαν. οί δὲ Φοίνικες φοβηθέντες τὰς ἀπειλάς τὸ μέν πρῶτον είς τὴν Άττικὴν κατέπλευσαν, τῆς δὲ νυκτός έπιγενομένης ἀπῆραν εἰς τὴν Ἀσίαν. 20 Θεμιστοκλής δε δόξας αίτιος γενέσθαι τής νίκης, 5 έτερον ούκ έλαττον τούτου στρατήγημα έπενόησε. φοβουμένων γάρ των Έλλήνων πεζη διαγωνίζεσθαι πρός τοσαύτας μυριάδας, έταπείνωσε πολύ τας δυνάμεις των πεζων στρατοπέδων τοιφδέ τινι τρόπω. 25 τον παιδαγωγόν των ίδίων υίων απέστειλε πρός τον Ξέρξην δηλώσοντα, διότι μέλλουσιν οι Έλληνες πλεύσαντες έπί το ζεύγμα λύειν την γέφυραν. διόπερ 6 ό βασιλεύς πιστεύσας τοις λόγοις δια την πιθανό-

2 αύται AF 11 ναῦς cod.

τητα, περίφοβος ἐγένετο μὴ τῆς εἰς τὴν ᾿Δσίαν ἐπανόδου στερηθῆ, τῶν Ἐλλήνων θαλαττοκρατούντων, ἔγνω δὲ τὴν ταχίστην διαβαίνειν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ᾿Δσίαν, καταλιπὼν Μαρδόνιον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀρίστων ίππέων τε καὶ πεζῶν, ὡν δ 5 σύμπας ἀριθμὸς ὑπῆρχεν οὐκ ἐλάττων τῶν τετταράκοντα μυριάδων. Θεμιστοκλῆς μὲν οὖν δυσὶ στρατηγήμασι χρησάμενος μεγάλων προτερημάτων αίτιος ἐγένετο τοίς Ἐλλησι. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραχθέντα ἐν τούτοις ἦν.

Ήμεις δε άρχούντως διεληλυθότες περί των 20 κατὰ τὴν Εὐοώπην πραχθέντων, μεταβιβάσομεν τὴν διήγησιν έπι τας έτερογενείς πράξεις. Καρχηδόνιοι γάο συντεθειμένοι πούς Πέρσας τοις αύτοις καιροίς καταπολεμήσαι τούς κατά την Σικελίαν Έλληνας, 15 μεγάλας παρασκευάς έποιήσαντο των πρός τόν πό-419 λεμον χρησίμων. ως δ' εύτρεπή πάντα αύτοις ύπῆρχε, στρατηγόν είλοντο 'Αμίλχωνα, τόν μάλιστα 2 παρ' αύτοις θαυμαζόμενον προκρίναντες. ούτος δέ παραλαβών πεζάς τε καί ναυτικάς δυνάμεις μεγάλας 20 έξέπλευσεν έκ της Καργηδόνος, έχων πεζην μέν δύναμιν ούκ έλάττω των τριάχοντα μυριάδων, ναῦς δε μαχράς πλείους των διαχοσίων, χαι χωρίς πολλάς ναῦς φορτίδας τὰς χομιζούσας τὴν ἀγοράν, ὑπέρ τὰς τρισχιλίας. οὗτος μὲν οὖν διανύσας τὸ Λιβυ- 25

3 δε] δε δια Ρ (cf. 28, 4 et 30, 1) 10 πραχθέντα] τοις Έλλησιν add. P 14 συντιθέμενοι cod., corr. Dind. 18 ζμίλκωνα Ρ, μίλκωνα ΗL, μίλωνα Α 23 διακοσίων Dind. (cf. 1, 5 et 37, 1, 3), δισχιίων cod. πολλάς del. Madvig 25 τρισχιλίους Ρ

κόν πέλαγος καί χειμασθείς απέβαλε των σκαφών τὰ χομίζοντα τοὺς ίππεῖς χαὶ τὰ ἅρματα. χαταπλεύσας δὲ τῆς Σικελίας εἰς τὸν ἐν τῷ Πανόρμω λιμένα διαπεπολεμηκέναι τον πόλεμον έφησε. πεφο-5 βησθαι γάο μήποτε ή θάλαττα τούς Σικελιώτας έξέληται των κινδύνων. έπι δε τρεις ήμέρας άνα- 3 λαβών τούς στρατιώτας καί διορθωσάμενος την έν τῷ χειμῶνι γενομένην ναυαγίαν, προῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως έπι την Ιμέραν, συμπαραπλέοντος τοῦ 10 ναυτικού. ως δ' ήλθε πλησίον της προειοημένης πόλεως, δύο παρεμβολάς έθετο, την μέν τῷ πεζῷ στρατεύματι, την δε τη ναυτική δυνάμει. και τας μέν μακράς ναῦς ἁπάσας ἐνεώλκησε και τάφρω βαθεία και τείχει ξυλίνω περιέλαβε, την δε των πε-15 ζων παρεμβολήν ωχύρωσεν άντιπρόσωπον ποιήσας τη πόλει καί παρεκτείνας άπό τοῦ ναυτικοῦ παρατειχίσματος μέχοι των υπερκειμένων λόφων. καθό- 4 λου δε παν το προς δυσμάς μέρος καταλαβόμενος, τήν μέν άγοραν απασαν έχ των φορτίδων νεων 20 έξείλετο, τὰ δὲ πλοῖα ἅπαντα ταχέως έξαπέστειλε, προστάξας έκ τε τῆς Λιβύης και Σαρδοῦς σῖτον καί την άλλην άγοραν κομίζειν. αύτος δε τούς άρίστους 5 των στρατιωτων άναλαβών ήχεν έπι την πόλιν, και τῶν Ἱμεραίων τοὺς ἐπεξιόντας τρεψάμενος καὶ πολ-25 λούς άνελων κατεπλήξατο τούς έν τη πόλει. διο καί Θήρων δ Άκραγαντίνων δυνάστης, έχων δύναμιν ίκανην και παραφυλάττων την Ίμέραν, φοβηθείς εύθύς απέστειλεν είς τας Συραχούσας, άξιῶν τὸν

8 γινομένην P, om. FJM 10 ήλθον P 20 πλοΐα P, λοιπὰ ν. 21 Γέλωνα βοηθεϊν την ταχίστην. δ δε Γέλων καί αύτος ήτοιμακώς ήν την δύναμιν, πυθόμενος δε την τῶν Ἱμεραίων ἀθυμίαν ἀνέζευξεν ἐκ τῶν Συρακουσων κατά σπουδήν, έχων πεζούς μέν ούκ έλάττους των πενταχισμυρίων, ίππεις δε ύπερ τούς πεντα- 5 κισχιλίους. διανύσας δε ταχέως την όδον και πλησιάσας τη πόλει των Ιμεραίων, έποίησε δαρρείν τούς πρότερον καταπεπληγμένους τὰς τῶν Καργη-2 δονίων δυνάμεις. αύτος μέν γάρ στρατοπεδείαν οίκείαν βαλόμενος των περί την πόλιν τόπων, ταύ- 10 την μέν ώχύρωσε τάφρω βαθεία και χαρακώματι περιλαβών, τούς δ' ίππεζς απαντας έξαπέστειλεν έπί τούς κατά την χώραν πλανωμένους των πολεμίων καί περί τὰς ώφελείας διατρίβοντας. οὖτοι δὲ πα-420 ραδόξως έπιφανέντες διεσπαρμένοις άτάκτως κατά 15 τήν χώραν, τοσούτους άνηγον αίχμαλώτους δσους έχαστος άγειν ήδύνατο. είσαχθέντων δε αίχμαλώτων είς την πόλιν πλειόνων η μυρίων, δ μέν Γέλων μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν, οί δὲ κατὰ τὴν Ἱμέ-3 ραν κατεφρόνησαν των πολεμίων. ἀκόλουθα δε 20 τούτοις πράττων δ μέν Γέλων άπάσας τὰς πύλας, άς διὰ φόβον πρότερον ένωχοδόμησαν οί περί Θήρωνα, ταύτας τούναντίον διὰ την καταφρόνησιν έξωκοδόμησε, και άλλας προσκατεσκεύασε, δι' ών ήν εύχρηστείσθαι πρός τάς κατεπειγούσας χρείας. κα- 25 θόλου δε Γέλων στρατηγία και συνέσει διαφέρων εύθύς έζήτει, δι' ού τρόπου καταστρατηγήσας τούς

10 βαλλόμενος Ρ 16 δσους Ρ, δσον ν. 22 άνφκοδόμησαν cod., corr. Wess. 25 εύχοηστεϊσθαι Ρ (ut coni. Madvig), εύχοηστός τε ν. τὰς om. Ρ

βαρβάρους άκινδύνως αύτων άρδην άνελει την δύναμιν. συνεβάλετο δε αύτφ και το αυτόματον πρός την έπίνοιαν μεγάλα, τοιαύτης γενομένης περιστάσεως. κρίναντος αύτοῦ τὰς τῶν πολεμίων ναῦς 4 5 έμπρησαι, καί τοῦ 'Αμίλκα διατρίβοντος μέν κατά τήν ναυτικήν στρατοπεδείαν, παρασκευαζομένου δέ θύειν τῷ Ποσειδῶνι μεγαλοπρεπῶς, ἦχον ἀπὸ τῆς χώρας ίππεις άγοντες ποδς τον Γέλωνα βιβλιαφόρον έπιστολάς χομίζοντα παρά Σελινουντίων, έν αίς 10 ñν γεγραμμένον, δτι πρός ην έγραψεν ημέραν 'Αμίλκας άποστείλαι τοὺς ίππείς, πρὸς αὐτὴν ἐκπέμψουσιν. ούσης δε της ημέρας ταύτης καθ' ην έμελλε συν- 5 τελείν την Ουσίαν Άμίλκας, κατά ταύτην Γέλων άπέστειλεν ίδίους ίππεῖς, οἶς ἦν προστεταγμένον 15 περιελθεϊν τούς πλησίον τόπους και προσελαύνειν *äμ' ήμέρα πρ*ός την ναυτικήν στρατοπεδείαν, ώς όντας Σελινουντίων συμμάχους, γενομένους δ' έντός τοῦ ξυλίνου τείχους τὸν μέν 'Αμίλκαν ἀποκτεῖναι, τὰς δὲ ναῦς έμπρῆσαι. έξέπεμψε δὲ καὶ σκοποὺς 20 είς τούς ύπερχειμένους λόφους, οἶς προσέταξεν, δταν ίδωσι τούς ίππεις γενομένους έντος τοῦ τείχους, ἆραι τὸ σύσσημον. αὐτὸς δ' ἅμ' ἡμέρα τὴν δύναμιν διατεταχώς ανέμενε την από των σκοπων έσομένην δήλωσιν. των δ' ίππέων αμα τη κατά τόν 22 25 ήλιον άνατολη προσιππευσάντων τη ναυτικη των Καρχηδονίων στρατοπεδεία, και προσδεχθέντων ύπο τῶν φυλάκων ώς συμμάχων, ούτοι μέν εύθύς προσ-

1 ἀνέλη cod., corr. Hert. 11 αὐτὴν] αὐτὶν Rhod. 15 τόπους] λόφους Reiske 18 τείχους — 21 ἐντὸς τοῦ om. L

δραμόντες τῷ 'Αμίλκα περί την θυσίαν γινομένω. τοῦτον μέν ἀνείλον, τὰς δὲ ναῦς ἐνέπρησαν ἔπειτα των σκοπων άράντων το σύσσημον, ο Γέλων πάση τη δυνάμει συντεταγμένη προηγεν έπι την παρεμ-2 βολήν των Καρχηδονίων. οί δε έν τη στρατοπεδεία 421 των Φοινίκων ήγεμόνες το μέν πρωτον έξαγαγόντες την δύναμιν απήντων τοις Σικελιώταις και συνάψαντες μάχην εύρώστως ήγωνίζοντο. όμοῦ δὲ ταῖς σάλπιγξιν έν άμφοτέροις τοις στρατοπέδοις έσήμαινον τὸ πολεμικόν, καὶ κραυγή τῶν δυνάμεων έναλ- 10 λάξ έγίνετο, φιλοτιμουμένων άμφοτέρων τῷ μεγέθει 8 τῆς βοῆς ὑπεραραι τοὺς ἀντιτεταγμένους. πολλοῦ δε γενομένου φόνου, και της μάχης δεῦρο κάκεισε ταλαντευομένης, άφνω της κατά τάς ναῦς φλογός άρθείσης είς ύψος, καί τινων ἀπαγγειλάντων τον 15 τοῦ στρατηγοῦ φόνον, οί μὲν Έλληνες ἐθάρρησαν, καί ταις φωναίς και ταις έλπισι της νίκης έπαρθέντες τοις φρονήμασιν έπέχειντο θρασύτερον τοις βαρβάροις, οί δε Καργηδόνιοι καταπλαγέντες καί 4 την νίκην απογνόντες πρός φυγήν έτραπησαν. τοῦ 20 δε Γέλωνος παραγγείλαντος μηδένα ζωγρεϊν, πολύς έγένετο φόνος των φευγόντων, και πέρας κατεκόπησαν αύτων ούκ έλάττους των πεντεκαίδεκα μυοιάδων. οί δε λοιποί φυγόντες έπί τινα τόπου έρυμνον το μέν πρώτον ήμύνοντο τούς βιαζομένους, 25

1 γενομένω AL 4 *προῆγεν] προσήγαγεν FKM, προσῆγεν cet. 6 ἐξάγοντες cod., corr. Eich. 7 Σικελοίς cod., corr. Wess. 17 ταὶς φωναῖς καὶ (καὶ om. edit.) del. Reiske; ἐθάρρησαν ταῖς ἐμφανεστάταις (ἀσφαλεστάταις Wurm, φανείσαις Madvig); ἐλπίσι τῆς νίκης καὶ ἐπαρθέντες Bezzel 18 τοῖς φρονήμασιν del. Bek. 24 φεύγοντες cod., corr. Dind.

άνυδρον δε κατειληφότες τόπον και τῷ δίψει πιεζόμενοι ήναγκάσθησαν έαυτούς παραδούναι τοις κρατοῦσι. Γέλων δὲ ἐπιφανεστάτη μάχη νικήσας, καὶ 5 ταύτην κατωρθωκώς μάλιστα δια της ίδίας στρατη-5 γίας, περιβόητον έσχε την δόξαν ου μόνον παρά τοῖς Σικελιώταις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. ούδείς γάρ των πρό αύτοῦ μνημονεύεται τοιούτω 6 στρατηγήματι κεχρημένος, ούδε πλείονας έν μια παρατάξει κατακόψας των βαρβάρων ούδε πληθος 10 αίγμαλώτων τοσούτον χειρωσάμενος. διό και πολλοί 23 τῶν συγγραφέων παραβάλλουσι ταύτην την μάχην τη περί Πλαταιάς γενομένη τοις Έλλησι καί στρατήγημα το Γέλωνος τοις έπινοήμασι τοις Θεμιστοκλέους, καl τὸ πρωτεΐον διὰ τὰς ἀμφοτέρων ὑπερ-15 βολάς της άφετης οι μέν τούτοις, οι δέ τοις έτέφοις άπονέμουσι. καί γάρ των κατά την Έλλάδα καί 2 τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν πρό τῆς μάχης καταπεπληγμένων τὸ πλῆθος τῶν βαρβαρικῶν δυνάμεων, οί κατὰ Σικελίαν πρότερον νικήσαντες ἐποίησαν 20 τούς κατά την Έλλάδα θαρρήσαι, πυθομένους την τοῦ Γέλωνος νίκην και τῶν τὴν ὅλην ἡγεμονίαν παρ' άμφοτέροις έσχηκότων παρά μέν τοις Πέρσαις διαπεφευγέναι τὸν βασιλέα καὶ πολλὰς μυριάδας μετ' αύτοῦ, παρὰ δὲ τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον 25 απολέσθαι τον στρατηγόν, αλλά και τους μετασχόντας τοῦ πολέμου κατακοπῆναι, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον

12 στρατήγημα τὸ] στρατηγήματα Ρ, στρατηγήματος ΑFK 16 γὰρ τῶν — τὴν Σικελίαν οπ. FJKM post δυνάμεων inserentes: τῶν κατὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν Ἐλλήνων 22 Πέρσαις] συνέβη add. Reiske et Madvig

DIODOBUS II.

3 μηδὲ ἄγγελον εἰς τὴν Καρχηδόνα διασωθῆναι. πρὸς 422 δὲ τούτοις τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἡγεμόνων παρὰ μὲν τοῖς Ἐλλησι Παυσανίαν καὶ Θεμιστοκλέα, τὸν μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν θανατωθῆναι διὰ πλεονεξίαν καὶ προδοσίαν, τὸν δ' ἐξ ἑπάσης τῆς Ἑλλά- 5 δος ἐξελαθέντα καταφυγεῖν πρὸς τὸν ἐχθρότατον Ξέρξην καὶ παρ' ἐκείνω βιῶσαι μέχρι τῆς τελευτῆς, Γέλωνα δὲ μετὰ τὴν μάχην ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀποδοχῆς τυγχάνοντα παρὰ τοῖς Συρακοσίοις ἐγγηρᾶσαι τῆ βασιλεία καὶ τελευτῆσαι θαυμαζόμενον, καὶ το- 10 σοῦτον ἰσχῦσαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὕνοιαν παρὰ τοῖς πολίταις, ῶστε καὶ τρισὶν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐκείνου τὴν ἀρχὴν διαφυλαχθῆναι.

'Αλλά γάο τούτων οί δικαίαν δόξαν κεκτημένοι τούς προσήκοντας έπαίνους και παρ' ήμῶν ἔχουσιν, 15

- 24 έπι δὲ τὸ συνεχὲς τοῖς προειρημένοις μεταβησόμεθα. συνέβη γὰρ τῆ αὐτῆ ἡμέρα τὸν Γέλωνα νικῆσαι και τοὺς περί Θερμοπύλας μετὰ Λεωνίδου διαγωνίσασθαι πρὸς Ξέρξην, ῶσπερ ἐπίτηδες τοῦ δαιμονίου περί τὸν αὐτὸν καιρὸν ποιήσαντος γενέσθαι τήν τε 20 καλλίστην νίκην και τὴν ἐνδοξοτάτην ἦτταν. μετὰ 2 δὲ τὴν γενομένην μάχην πρὸς τῆ πόλει τῶν Ἱμε-
 - 2 δε την γενομενήν μαχήν προς τη πολεί των ημεραίων είκοσι νῆες μακραί διέφυγον τον κίνδυνον, ἀς ᾿Αμίλκας ἐνεώλκησε προς τὰς ἀναγκαίας χρείας. διὸ καὶ τῶν ἀνδρῶν σχεδὸν ἁπάντων τῶν μὲν ἀνη- 25 ρημένων, τῶν δὲ ἐζωγρημένων, ἔφθασαν αὖται τὸν ἀπόπλουν ποιησάμεναι. πολλοὺς δὲ τῶν φευγόντων

3 Παυσανίου καὶ Θεμιστοκλέους cod., corr. Steph. 7 τῆς om. v. 12 τῆς οἰκίας τῆς Ρ, τῆς οἰκίας v. 14 γὰς PL, γὰς περὶ cet. 23 ναῦς cod. (cf. I p. LXI) 24 ἀμίλκας] ὁ μίλκας P¹; οὐκ add. Rhod. (c. 20, 3)

άναλαβούσαι, καί διὰ τοῦτο κατάγομοι γενόμεναι, περιέπεσον χειμώνι και πάσαι διεφθάρησαν. όλίγοι δέ τινες έν μικοφ σκάφει διασωθέντες είς Καρχηδόνα διεσάφησαν τοις πολίταις, σύντομον ποιησά-5 μενοι την απόφασιν, ότι πάντες οί διαβάντες είς την Σικελίαν απολώλασιν. οί δε Καρχηδόνιοι παρ' 3 έλπίδας μεγάλη συμφορά περιπεσόντες έπι τοσούτο κατεπλάγησαν, ώστε τας νύκτας απαντας διαγουπνείν φυλάττοντας την πόλιν, ώς τοῦ Γέλωνος πάση τῆ 10 δυνάμει παραχοήμα διεγνωκότος πλεϊν έπι την Καοχηδόνα. διὰ δὲ τὸ πληθος τῶν ἀπολωλότων ή τε 4 πόλις έπένθησε κοινή και κατ' ίδίαν αι των ίδιωτων οίκίαι κλαυθμού και πένθους έπληρούντο. οί μέν γάρ υίούς, οί δε άδελφούς έπεζήτουν, πλείστοι 15 δε παίδες δρφανοί πατέρων γεγονότες έρημοι ώδύροντο τόν τε των γεγεννηκότων θάνατον καί την ·ίδίαν έρημίαν των βοηθούντων. οί δὲ Καργηδόνιοι φοβούμενοι μή φθάση διαβάς είς Λιβύην Γέλων, εύθύς έξέπεμψαν πρός αύτον πρεσβευτάς αύτοκρά-20 τορας τούς δυνατωτάτους είπειν τε καί βουλεύoachai.

Ο δε Γέλων μετά την νίκην τούς τε ίππεϊς τους 25 άνελόντας τον 'Αμίλκαν δωρεαϊς ετίμησε και των αλλων τους ηνδραγαθηκότας άριστείοις εκόσμησε. 25 των δε λαφύρων τα καλλιστεύοντα παρεφύλαξε, βουλόμενος τους έν ταϊς Συρακούσαις νεώς κοσμη-423 σαι τοις σκύλοις. των δ' αλλων πολλά μεν έν Ίμερα προσήλωσε τοις επιφανεστάτοις των ίερων, τα δε

19 noòs] eis P

λοιπά μετά των αίγμαλώτων διεμέρισε τοις συμμάχοις, κατά τόν άριθμόν των συστρατευσάντων την 2 άναλογίαν ποιησάμενος. αί δε πόλεις είς πέδας κατέστησαν τούς διαιρεθέντας αίχμαλώτους, καί τά δημόσια των ξογων δια τούτων έπεσκεύαζον. πλεί- 5 στους δε λαβόντες Άχραγαντίνοι τήν τε πόλιν αύτων καί την χώραν έκόσμησαν. τοσούτον γάρ παρ' αύτοις των ήλωκότων ήν το πληθος, ώστε πολλούς τῶν ίδιωτῶν παρ' αὐτοῖς ἔχειν δεσμώτας πεντακοσίους. συνεβάλετο γάρ αύτοις πρός τὸ πληθος τῶν 10 αίγμαλώτων ού μόνον δτι πολλούς στρατιώτας άπεσταλκότες ήσαν έπι την μάγην, άλλα και διότι γενομένης τῆς τροπῆς πολλοί τῶν φευγόντων είς τὴν μεσόγειον άνεχώρησαν, μάλιστα δε είς την Άκραγαντίνων, ών άπάντων ύπό των Άκραγαντίνων 15 3 ζωγρηθέντων έγεμεν ή πόλις των έαλωκότων. πλείστων δε είς το δημόσιον ανενεχθέντων, ούτοι μεν τούς λίθους έτεμνον, έξ ών ού μόνον οί μέγιστοι τῶν θεῶν ναοί κατεσκευάσθησαν, ἀλλὰ καὶ πρòς τάς των ύδάτων έκ της πόλεως έκροας ύπόνομοι 20 κατεσκευάσθησαν τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, ῶστε άξιοθέατον είναι το κατασκεύασμα, καίπεο δια την εύτέλειαν καταφρονούμενον. έπιστάτης δε γενόμενος τούτων των έργων δ προσαγορευόμενος Φαίαξ δια την δόξαν τοῦ κατασκευάσματος έποίησεν ἀφ' έαυ- 25 4 τοῦ κληθήναι τοὺς ὑπονόμους φαίακας. κατεσκεύα-

4 κατέδησαν Hert. 6 αὐτῶν Ρ. ἑαυτῶν ν. 8 τῶν ἡλωκότων — παο' αὐτοἰς om. L 10 ποὸς Ρ, om. v. 17 ἀνεχθέντων Ρ 20 ἐκ Ρ, τῶν JK, τῶν ἐκ cet. 21 κατεσκευάσθησαν abundat

σαν δε οι Άκραγαντινοι και κολυμβήθραν πολυτελή, την περίμετρον έχουσαν σταδίων έπτά, το δε βάθος πηγῶν είκοσι. είς δε ταύτην έπαγομένων ποταμίων και κρηναίων ύδάτων ιχθυοτροφείον έγένετο, 5 πολλούς παρεχόμενον ίχθῦς είς τροφήν και ἀπόλαυσιν. κύκνων τε πλείστων είς αὐτὴν καταπταμένων συνέβη την πρόσοψιν αὐτῆς ἐπιτερπῆ γενέσθαι. άλλ' αύτη μέν έν τοις ύστερον χρόνοις άμεληθείσα συνεχώσθη καί διὰ τὸ πληθος τοῦ χρόνου κατε-10 φθάρη, την δε χώραν απασαν άγαθην ούσαν άμπε- 5 λόφυτον έποίησαν και δένδρεσι παντοίοις πεπυκνωμένην, ώστε λαμβάνειν έξ αύτης μεγάλας προσόδους. Γέλων δε τούς συμμάχους ἀπολύσας τοὺς πολίτας απήγαγεν είς τας Συρακούσας, καί δια το μέ-13 γεθος τῆς εὐημερίας ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν οὐ μόνον παρά τοις πολίταις, άλλά και καθ' όλην την Σικελίαν έπήγετο γάο αίχμαλώτων τοσούτο πληθος, ώστε δοκείν ύπο της νήσου γεγονέναι την Λιβύην όλην αίχμάλωτον. εύθύς δε και των πρότερον έναν-26 20 τιουμένων πόλεών τε καί δυναστών παρεγένοντο πρός αὐτὸν πρέσβεις, ἐπὶ μὲν τοῖς ἠγνοημένοις αἰτούμενοι συγγνώμην, είς δε το λοιπον έπαγγελλόμενοι παν ποιήσειν το προσταττόμενον. δ δε πασιν έπιεικως χρησάμενος συμμαχίαν συνετίθετο, και την εύτυχίαν 25 άνθρωπίνως έφερεν ούκ έπι τούτων μόνον, άλλά

424 και έπι των πολεμιωτάτων Καργηδονίων. παρα- 2

3 είνοσιν ν. ποταμῶν cod., corr. Coraes ad Athenaeum XII 59 5 τουσήν ν. 6 πλείστων Ρ, πληθος ν. (et Athen. l. c.) καταπταμένους AL 7 αὐτὴν Ρ 8 αῦτη Ρ, αὐτὴ ν. 14 καί om. ν.

γενομένων γάρ πρός αὐτὸν ἐκ τῆς Καρχηδόνος τῶν άπεσταλμένων πρέσβεων καί μετά δακρύων δεομένων άνθρωπίνως αύτοις χρήσασθαι, συνεχώρησε την είφηνην, έπράξατο δε παρ' αὐτῶν τὰς είς τὸν πόλεμον γεγενημένας δαπάνας, άργυρίου δισχίλια 5 τάλαντα, καί δύο ναούς προσέταξεν οίκοδομησαι, 3 καθ' ούς έδει τὰς συνθήκας ἀνατεθηναι. οί δε Καρχηδόνιοι παραδόξως της σωτηρίας τετευχότες ταῦτά τε δώσειν προσεδέξαντο καί στέφανον χρυσοῦν τῆ γυναικί τοῦ Γέλωνος Δαμαρέτη προσωμο- 10 λόγησαν. αύτη γαο ύπ' αὐτῶν ἀξιωθεῖσα συνήογησε πλεϊστον είς την σύνθεσιν της είρηνης, καί στεφανωθείσα ύπ' αύτων έκατον ταλάντοις γρυσίου, νόμισμα έξέχοψε το χληθεν απ' έχείνης Δαμαρέτειον τοῦτο δ' εἶχε μέν Άττικὰς δραχμάς δέκα, 15 έχλήθη δε παρά τοις Σικελιώταις άπό του σταθμου 4 πεντηκοντάλιτρον. δ δε Γέλων έχρητο πασιν έπιεικῶς, μάλιστα μέν είς τὸν ίδιον τρόπον, οὐχ ήκιστα δε και σπεύδων απαντας έχειν ταις εύνοίαις ίδίους. παρεσκευάζετο γαρ πολλη δυνάμει πλειν έπι την 20 Έλλάδα καί συμμαχεῖν τοῖς Έλλησι κατά τῶν Πεο-5 σων. ήδη δ' αύτου μέλλοντος ποιείσθαι την άναγωγήν, κατέπλευσάν τινες έκ Κορίνθου διασαφοῦντες νενικηκέναι τῆ ναυμαχία τοὺς Έλληνας περί Σαλαμίνα, και τὸν Ξέρξην μετὰ μέρους τῆς δυνά- 25 μεως έκ τῆς Εὐφώπης ἀπηλλάχθαι. διὸ καὶ τῆς ὁομῆς

8 τῆς σ. παφαδόξως v. 9 ταῦτα τ' ἐμπεδώσειν Reiske; δώσειν iuxta προσωμολόγησαν ponit Hert. 10 δημαφέτη P³ 11 αὐτὴ v. 14 δαμαφέτειον P¹F, δημαφέτειον P³, δαμαφέτιον cet. 15 εἶχεν μὲν P, εἶχεν v. 17 ἐχοῆτο] γὰφ add. P 18 είς P, διὰ v. 22 δὲ αὐτοῦ P, δὲ τούτου v.

έπισγών, την προθυμίαν των στρατιωτων άποδεξάμενος, συνήγαγεν έκκλησίαν, προστάξας απαντας άπανταν μετά των υπλων. αύτος δε ού μόνον των 425 δπλων γυμνός είς την έχχλησίαν ήλθεν, άλλά χαί 5 άχίτων έν ίματίω προσελθών άπελογίσατο μέν περί παντός τοῦ βίου καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πρός τούς Συραποσίους. έφ' έπάστω δε των λεγομένων 6 έπισημαινομένων των όγλων, καί θαυμαζόντων μάλιστα ότι γυμνόν έαυτόν παρεδεδώκει τοις βουλο-10 μένοις αύτον άνελεϊν, τοσούτον άπειχε του [μή] τυχεϊν τιμωρίας ως τύραννος, ωστε μια φωνη πάντας αποκαλείν εύεργέτην καί σωτήρα καί βασιλέα. άπο δε τούτων γενόμενος δ Γέλων έκ μεν των λα- 7 φύρων κατεσκεύασε ναούς άξιολόγους Δήμητρος καλ 15 Κόρης, γρυσούν δε τρίποδα ποιήσας από ταλάντων έππαίδεπα ανέθηπεν είς τὸ τέμενος τὸ ἐν Δελφοῖς Απόλλωνι χαριστήριον. Επεβάλετο δε ύστερον καί κατὰ τὴν Αἴτνην κατασκευάζειν νεών Δήμητοος * έννηως δε ούσης τούτον μεν ού συνετέλεσε, μεσο-20 λαβηθείς τον βίον ύπο της πεπρωμένης. των δέ 8 μελοποιών Πίνδαρος ήν αχμάζων κατά τούτους τούς χρόνους. τὰ μέν οὖν ἀξιολογώτατα τῶν πραχθέντων κατά τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

Έπ' ἄρχουτος δ' 'Αθήνησι Ξανθίππου Έωμαϊοι 27 25 μεν πατέστησαν υπάτους Κόιντον Φάβιον Σιλουα-

1 την] καί την Steph. 5 παςελθών Hert. ἀπελογίσατο Α, ἀπελογήσατο cet. 9 παςαδεδώκει cod., παςαδέδωκε Hert. 10 μη del. Hert. 16 ξξκέδεκα Ρ ἐνέδηκεν ν. 19 ἐννηὰς (ἐννήως Ρ) δὲ οὕσης cod., Ἐνναίας (= Wess.) εὐγήρως δ' ήδη ῶν Reiske, ὡς Ἐννης ἐνδεοῦς οῦσης Madvig, fort. νεὼς ἐνδεούσης

νόν καί Σερούιον Κορνήλιον Τρίκοστον. έπι δέ τούτων δ μέν των Περσων στόλος πλην Φοινίχων μετά την έν Σαλαμινι γενομένην ναυμαχίαν ήττημένος διέτριβε περί την Κύμην. ένταῦθα δὲ παραγειμάσας, ως το θέρος ένίστατο, παρέπλευσεν είς 5 Σάμον, παραφυλάξων την Ιωνίαν ήσαν δ' αί πασαι νηες έν Σάμφ πλείους των τετρακοσίων. αύται μέν οὖν ὡς ἀλλότρια φρονούντων τῶν Ἰώνων πα-426 2 ρεφύλαττον τὰς πόλεις. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα μετὰ την έν Σαλαμίνι ναυμαχίαν, των Άθηναίων δο-10 κούντων αίτίων γεγονέναι τῆς νίκης, καὶ διὰ τοῦτο αύτῶν φρονηματιζομένων, πᾶσιν έγίνοντο καταφανείς ως τοίς Λαχεδαιμονίοις αμφισβητήσοντες της κατά δάλατταν ήγεμονίας. διόπεο οί Λακεδαιμόνιοι προορώμενοι τὸ μέλλον ἐφιλοτιμοῦντο ταπεινοῦν 15 τό φρόνημα των Άθηναίων. διό και κρίσεως προτεθείσης περί των άριστείων, χάριτι κατισχύσαντες έποίησαν χριθήναι πόλιν μέν άριστεῦσαι την Αίγινητων, άνδρα δε 'Αμεινίαν 'Αθηναΐον, τον άδελφον Αίσχύλου τοῦ ποιητοῦ. οἶτος γὰρ τριηραρχῶν πρῶ- 20 τος έμβολην έδωκε τη ναυαρχίδι των Περσων, καί 3 ταύτην κατέδυσε και τον ναύαρχον διέφθειρε. των δ' 'Αθηναίων βαρέως φερόντων την άδικον ήτταν. οί Λακεδαιμόνιοι φοβηθέντες μήποτε Θεμιστοκλής άγανακτήσας έπὶ τῷ συμβεβηκότι κακὸν μέγα βου- 25 λεύσηται κατ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐτίμησαν αύτον διπλασίοσι δωρεαίς των τα άριστεϊα είληφό-

8 μετὰ] κατὰ Wess. 6 δ' αί] δὲ PL 12 ἐγένοντο τ. 13 ἀμφισβητήσουσι f 19 Άμινίαν AL 21 ἕμβολον cod., cort. Wess. 22 κατέδυσεν P, κατέλυσε τ. 27 διπλασίοισιν P, διπλασίοισι AFK, διπλασίοις cet.

των. δεξαμένου δε τοῦ Θεμιστοκλέους τὰς δωρεάς, δ δημος των Αθηναίων απέστησεν αύτον από της στρατηγίας, και παρέδωκε την άρχην Ξανθίππω τῷ 'Αρίφρονος. διαβοηθείσης δε της των Άθηναίων 28 5 πρός τούς Έλληνας άλλοτριότητος, ήχον είς τάς Άθήνας πρέσβεις παρά Περσῶν καί παρά τῶν Έλλήνων. οι μέν ούν ύπο των Περσων αποσταλέντες έφασαν τόν στρατηγόν Μαρδόνιον έπαγγέλλεσθαι τοῖς 'Αθηναίοις, ἐὰν τὰ Περσῶν προέλωνται, δώ-10 σειν χώραν ην αν βούλωνται της Έλλάδος, και τα τείγη και τούς ναούς πάλιν άνοικοδομήσειν, και την πόλιν έάσειν αυτόνομον. οί δε παρά των Λακεδαιμονίων πεμφθέντες ήξίουν μή πεισθηναι τοις βαρβάροις, άλλὰ τηρείν την πρός τους Έλληνας 15 καl συγγενείς και όμοφώνους εύνοιαν. οί δε 'A $\vartheta\eta$ - 2 ναΐοι τοῖς βαρβάροις ἀπεκρίθησαν, ὡς οὕτε χώρα τοῖς Πέρσαις έστι τοιαύτη ούτε χρυσός τοσοῦτος δν Άθηναΐοι δεξάμενοι τούς Έλληνας έγκαταλείψουσι τοΐς δε Λακεδαιμονίοις είπον, ώς αύτοι μεν ην πρότερον 20 έποιοῦντο φροντίδα τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ ταῦτα πειράσονται την αύτην διαφυλάττειν, έχείνους δ' ήξίουν την ταγίστην έλθειν είς την Αττικήν μετά πάντων των συμμάχων ποόδηλον γάο είναι, διότι Μαρδόνιος, ήναντιωμένων των Άθηναίων αὐτῷ, 25 μετὰ δυνάμεως ήξει έπὶ τὰς Άθήνας. δ καὶ συνέβη γενέσθαι δ γάρ Μαρδόνιος έν τη Βοιωτία διατρί- 3 βων μετά των δυνάμεων το μέν πρωτον των έν Πελοποννήσω πόλεων έπειρατό τινας άφιστάνειν,

7 άπὸ Ρ 19 εἶπαν Ρ 21 τὴν αὐτὴν om. FJK 23 εἶναι] ἐστιν Ρ χρήματα διαπεμπόμενος τοις προεστηκόσι τῶν πό-427 λεων, μετὰ δὲ ταῦτα πυνθανόμενος τὴν τῶν Άθηναίων ἀπόκρισιν καὶ παροξυνθείς, ἅπασαν ἦγεν ἐπὶ 4 τὴν Άττικὴν τὴν δύναμιν. χωρίς γὰρ τῆς δεδομένης ὑπὸ Ξέρξου στρατιᾶς πολλοὺς ἄλλους αὐτὸς 5 Μαρδόνιος ἐκ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν συμμαχίδων πόλεων ἦθροίκει, πλείους 5 τῶν είκοσι μυριάδων. τηλικαύτης δὲ δυνάμεως προαγούσης εἰς τὴν Άττικήν, οἱ μὲν Άθηναΐοι βιβλιαφόρους ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους 10 δεόμενοι βοηθεῖν. βραδυνόντων δὲ αὐτῶν καὶ τῶν βαρβάρων ἐμβαλόντων εἰς τὴν Άττικήν, κατεπλάγησαν, καὶ πάλιν ἀναλαβόντες τέκνα καὶ γυναϊκας καὶ τῶν ἅλλων ὅσα δυνατὸν ἦν ταχέως ἀποκομίζειν, ἐξέλιπον τὴν πατρίδα καὶ συνέφυγου πάλιν εἰς τὴν 15

- 6 Σαλαμίνα. δ δε Μαρδόνιος χαλεπῶς ἔχων πρός αὐτούς, τὴν χώραν ἅπασαν κατέφθειρε καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψε καὶ τὰ ίερὰ τὰ καταλελειμμένα παντελῶς ἐλυμήνατο.
- 29 'Επανελθόντος δε είς τας Θήβας τοῦ Μαρδονίου 20 μετα τῆς δυνάμεως, έδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Έλλήνων παραλαβείν τοὺς 'Αθηναίους, και πανδημεί προελθόντας είς τας Πλαταιάς διαγωνίσασθαι περί τῆς έλευθερίας, εὕξασθαι δε και τοῖς θεοῖς, ἐἀν νικήσωσιν, ἄγειν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τοὺς 25 Έλληνας έλευθέρια κοινῆ, και τὸν ἐλευθέριον ἀγῶνα

9 προσαγούσης PAFHL 12 ἐμβαλόντων PAF, ἐμβαλλόντων cet. 17 χώραν] πόλιν Ρ 18 πόλιν] χώραν παντελῶς Ρ, πόλιν παντελῶς cet. 20 Θήβας Dind., Ἀθήνας cod. 23 προσελθύντας cod., corr. Dind. 26 ἐλευθερίαν κοινήν cod., corr. Reiske; idem τὸν τῶν ἐλευθερίων ἀγῶνα

συντελείν έν ταις Πλαταιαίς. συναχθέντων δε των 2 Έλλήνων είς τον Ίσθμόν, έδόχει τοις πασιν δοχον δμόσαι περί τοῦ πολέμου, τὸν στέξοντα μέν τὴν δμόνοιαν αύτων, άναγκάσοντα δε γενναίως τούς 5 κινδύνους ύπομένειν. δ δε δοκος ήν τοιοῦτος ού 3 ποιήσομαι περί πλείονος το ζην της έλευθερίας, ούδε καταλείψω τους ήγεμόνας ούτε ζώντας ούτε άποθανόντας, άλλὰ τοὺς ἐν τῆ μάχη τελευτήσαντας τῶν συμμάγων πάντας θάψω, και κρατήσας τῶ 10 πολέμω των βαρβάρων οὐδεμίαν των ἀγωνισαμένων πόλεων ανάστατον ποιήσω, και των ίερων των έμποησθέντων και καταβληθέντων ούδεν άνοικοδομήσω, άλλ' υπόμνημα τοις επιγινομένοις έάσω καί καταλείψω τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας. τὸν δὲ ὅρ- 4 15 κον δμόσαντες έπορεύθησαν έπλ την Βοιωτίαν διά τοῦ Κιθαιρῶνος, καὶ πρὸς τὰς ὑπωρείας καταντήσαντες πλησίον των Έρυθρων, αύτοῦ κατεστρατοπέδευσαν. ήγειτο δε των μεν 'Αθηναίων 'Αριστείδης, των δε συμπάντων Παυσανίας, επίτροπος ών 20 τοῦ Λεωνίδου παιδός. Μαρδόνιος δὲ πυθόμενος τὴν 30 των πολεμίων δύναμιν προάγειν έπι Βοιωτίας, προηλθεν έκ των Θηβων και παραγενόμενος έπι τον 428 Ασωπόν ποταμόν έθετο παρεμβολήν, ην ωχύρωσε τάφοω βαθεία και τείχει ξυλίνω περιέλαβεν. ήν

2 τοῖς πᾶσιν] μένουσιν PHL, μένοντα A; μὲν αὐτοῖς fort. 3 στέξοντα Rhod., στέρξοντα cod., στερεώσοντα Lambin, στηρίζοντα Reiske, συνέζοντα Madvig 4 τοὺς x. ὑπομένειν] φέρειν τοὺς x. f 11 ποιήσω] τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας ἀπάσας δεκατεύσω add. Lyc. Leocr. 81 12 ἀνοικοδομήσω Lyc. ib., οἰκοδομήσω cod.; οἰκοδομήσω ἐάσω καὶ om. FJM 14 ἀσεβείας] ὑπόμνημα add. PAFHKLM 21 Βοιωτίαν v. 24 περιέβαλεν cod., corr. Wess.

δε δ σύμπας άριθμός των μεν Ελλήνων είς δέκα 2 μυριάδας, τῶν δὲ βαρβάρων είς πεντήχοντα. πρῶτοι δε κατήρξαντο μάχης οί βάρβαροι νυκτός έκχυθέντες έπ' αὐτοὺς καὶ πᾶσι τοῖς ίππεῦσι πρὸς τὴν στρατοπεδείαν έπελάσαντες. των δε Άθηναίων προ- 5 αισθομένων καί συντεταγμένη τη στρατιά τεθαρρηκότως απαντώντων, συνέβη καρτεράν γενέσθαι μά-3 χην. τέλος δε των Έλλήνων οι μεν άλλοι πάντες τούς καθ' αύτούς ταχθέντας των βαρβάρων έτρέψαντο, μόνοι δε Μεγαρείς πρός τε τον ίππαρχον 10 καί τούς άρίστους των Περσων ίππεις άνθεστωτες, καί πιεζόμενοι τῆ μάχη, την μέν τάξιν οὐ κατέλιπον, πρός δέ τούς Άθηναίους και Λακεδαιμονίους πέμψαντές τινας έξ αὐτῶν ήτουν κατὰ τάχος βοη-4 θήσαι. 'Αριστείδου δε τούς περί αὐτὸν τῶν 'Αθη- 15 ναίων ταχέως αποστείλαντος τούς έπιλέκτους, συστραφέντες ούτοι και προσπεσόντες τοις βαρβάροις τούς μέν Μεγαρείς έξείλοντο των κινδύνων των έπικειμένων, των δε Περσων αυτόν τε τον ίππαργον καί πολλούς άλλους άποκτείναντες τούς λοι- 20 πούς έτρέψαντο. οί μεν ούν Έλληνες, ωσπερεί τινι προαγώνι λαμπρώς προτερήσαντες, εύέλπιδες έγένοντο περί της όλοσχεροῦς νίκης. μετὰ δὲ ταῦτα έκ τῆς ὑπωρείας μετεστρατοπέδευσαν εἰς ἕτερον 5 τόπου εύθετώτερου πρός την δλοσχερη νίκην. ην 25 γάο έκ μέν των δεξιων γεώλοφος ύψηλός, έκ δέ τῶν εὐωνύμων δ Άσωπὸς ποταμός. τὸν δ' ἀνὰ μέ-

10 et 19 ίππάρχην cod. 14 βοηθήσαι Ρ, βοηθήσειν ΑΗΚL, βοήθειαν cet. 21 ώσπερεί Dind., ώσπερ είπον ΡΑΗΚL, ώσπερ cet. 23 ταῦτα] οί μὲν Έλληνες add. Ρ 27 ὁ om. Ρ

σον τόπον έπειχεν ή στρατοπεδεία, πεφραγμένη τη φύσει καί ταις των τόπων άσφαλείαις. τοις μέν 6 ούν Έλλησιν έμφοόνως βουλευσαμένοις πολλά συνεβάλετο πρός την νίκην ή των τόπων στενοχωρία. 5 ού γάο ην έπι πολύ μηχος παρεκτείνειν την φάλαγγα των Περσων, ωστε άχρήστους είναι συνέβαινε τὰς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων. διόπερ οί περί τον Παυσανίαν και 'Αριστείδην θαρρήσαντες τοις τόποις προηγου την δύναμιν είς την μάγην. 10 καί συντάξαντες έαυτούς οίκείως τῆς περιστάσεως ήγον έπι τούς πολεμίους. Μαρδόνιος δε συναναγκα-31 ζόμενος βαθεΐαν ποιήσαι την φάλαγγα, διέταξε την δύναμιν δπως ποτ' έδοξεν αὐτῷ συμφέρειν, καὶ μετὰ βοής απήντησε τοις Έλλησιν. έχων δε περί αὐτὸν 15 τούς άρίστους πρώτος ένέβαλεν είς τούς άντιτεταγμένους Λακεδαιμονίους, και γενναίως άγωνισάμενος πολλούς άνειλε των Έλλήνων άντιταγθέντων δέ των Λακεδαιμονίων εύρώστως, και πάντα κίνδυνον ύπομενόντων προθύμως, πολύς έγίνετο φόνος 20 των βαρβάρων. έως μέν ούν συνέβαινε τον Μαρ- 2 δόνιον μετά των έπιλέκτων προκινδυνεύειν, εύψύγως ύπέμενον τὸ δεινὸν οί βάρβαροι έπεὶ δ' ὅ τε Μαρδόνιος άγωνιζόμενος έκθύμως έπεσε καί τῶν έπιλέκτων οί μέν απέθανον, οί δε κατετρώθησαν, 25 άνατραπέντες ταῖς ψυχαῖς πρὸς φυγὴν ὥρμησαν. 429 έπιχειμένων δε των Έλλήνων, οι μεν πλείους των 3 βαρβάρων είς το ξύλινον τειχος συνέφυγον, των δ' άλλων οί μέν μετά Μαρδονίου ταχθέντες Έλληνες

12 την om. Pa

είς τὰς Θήβας ἀνεχώρησαν, τοὺς δὲ λοιποὺς ὄντας πλείους τῶν τετραχισμυρίων ἀναλαβών ᾿Αρτάβαζος, ἀνὴρ παρὰ Πέρσαις ἐπαινούμενος, είς θάτερον μέρος ἔφυγε, καὶ σύντονον τὴν ἀναχώρησιν ποιησάμενος προῆγεν ἐπὶ τῆς Φωχίδος. 5

- 32 Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἐν τῆ φυγῆ τῶν βαρβάφων σχισθέντων, ὁμοίως καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων πλῆδος διεμερίσθη· 'Αθηναῖοι μὲν γὰρ καὶ Πλαταιεῖς καὶ Θεσπιεῖς τοὺς ἐπὶ Θηβῶν ὁρμήσαντας ἐδίωξαν, Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι καὶ Φλιάσιοι καί τινες 10 ἕτεροι τοῖς μετὰ 'Αρταβάζου φεύγουσιν ἐπηκολούδησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν τοὺς εἰς τὸ ξύλινον τείχος καταφυγόντας διώξαντες ἐπόρ-
 - 2 θησαν προθύμως. οί δὲ Θηβαΐοι δεξάμενοι τοὺς φεύγοντας καὶ προσαναλαβόντες ἐπέθεντο τοῖς διώ- 15 κουσιν 'Αθηναίοις' γενομένης δὲ πρὸ τῶν τειχῶν καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν Θηβαίων λαμπρῶς ἀγωνισαμένων, ἔπεσον μὲν οὐκ ὀλίγοι παρ' ἀμφοτέροις, τὸ δὲ τελευταΐον βιασθέντες ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων,
 3 σύνέφυγον πάλιν εἰς τὰς Θήβας. μετὰ δὲ ταῦτα οί 20
 - μέν 'Αθηναζοι ποός τούς Λακεδαιμονίους ἀποχωρήσαντες, μετὰ τούτων ἐτειχομάχουν ποός τούς καταφυγόντας είς τὴν παρεμβολὴν τῶν Περσῶν· μεγάλου δὲ ἀγῶνος ἐξ ἀμφοτέρων γενομένου, καὶ τῶν μὲν βαρβάρων ἐκ τόπων ἀχυρωμένων καλῶς ἀγω- 25 νισαμένων, τῶν δ' Ἑλλήνων βίαν προσαγόντων τοζς ξυλίνοις τείχεσι, πολλοί μὲν παραβόλως ἀγωνιζόμενοι κατετιτρώσκοντο, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τῷ πλή-

4 σύντομον cod., corr. Wess. 10 φλίασοι PA 20 Θήβας] Άθήνας HL

θει των βελων διαφθειρόμενοι τον θάνατον εύψύγως ύπέμενον. ού μήν γε την δομην και βίαν των 4 Έλλήνων έστεγεν ούτε το κατεσκευασμένον τείχος ούτε το πληθος των βαρβάρων, άλλ' άπαν το άν-5 τιτεταγμένον ύπείκειν ήναγκάζετο. ήμιλλώντο γάρ πρός άλλήλους οί τῆς Έλλάδος ήγούμενοι Λακεδαιμόνιοι καί 'Αθηναΐοι, μεμετεωρισμένοι μέν ταις προγεγενημέναις νίκαις, πεποιθότες δε ταζς έαυτων άρεταζς. τέλος δε κατά κράτος άλόντες οί βάρβαροι, 5 10 δεόμενοι ζωγρεϊν ούδενός έτύγχανον έλέου. δ γάρ στρατηγός των Έλλήνων Παυσανίας δρών τοις πλήθεσιν ύπερέχοντας τούς βαρβάρους, εύλαβείτο μή τι παράλογον γένηται, πολλαπλασίων όντων των βαρβάρων διό καί παραγγείλαντος αύτοῦ μηδένα 15 ζωγρεϊν, ταχύ πληθος απιστον νεκρών έγένετο. τέλος δε οι Έλληνες ύπεο τας δέκα μυριάδας των βαρβάρων κατακόψαντες μόγις έπαύσαντο τοῦ κτείνειν τούς πολεμίους.

Τοιούτον δε πέφας τῆς μάχης λαβούσης, οί μεν33 20 Έλληνες τοὺς πεσόντας ἔθαψαν, ὄντας πλείους τῶν μυρίων. διελόμενοι δε τὰ λάφυρα κατὰ τὸν τῶν στρατιωτῶν ἀριθμὸν τὴν περί τῶν ἀριστείων κρίσιν ἐποιήσαντο, καὶ χάριτι δουλεύσαντες ἔκριναν 430 ἀριστεῦσαι πόλιν μεν Σπάρτην, ἅνδρα δε Παυσα-25 νίαν τὸν Λακεδαιμόνιον. ᾿Αρτάβαζος δ' ἔχων τῶν φευγόντων Περσῶν εἰς τετρακισμυρίους, καὶ διὰ

4 άλλὰ πῶν v. 21 διελόμενοι τὰ — τὴν δὲ περί cod., corr. Dind. 23 χάριτι δουλεύσαντες Rhod., χαριτίδου . κελεύσαντος cod., χάριτι τοῦ κελεύσαντος Reiske 25 τῶν Dind., τοὺς τῶν cod. τῆς Φωκίδος εἰς Μακεδονίαν πορευθείς, ὀξυτάταις πορείαις ἐχρῆτο, καὶ ἐσώθη μετὰ τῶν στρατιωτῶν 2 εἰς τὴν Ἀσίαν. οἱ δ' Ἐλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσοῦν τρίποδα, καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφοὺς χαριστήριον τῷ θεῷ, 5 ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόδε,

Έλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν, δουλοσύνης στυγερᾶς δυσάμενοι πόλιας. ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι Λακεδαιμονίοις κοινῆ μὲν ἅπασι τόδε, 10 μυριάσιν ποτὲ τῆδε διηκοσίαις ἐμάχοντο ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες,

ίδία δε αύτοις τόδε,

δ ξεϊν', άγγειλον Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

15

- 3 όμοίως δὲ καὶ ὅ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἐκόσμησε τοὺς τάφους τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῷ τελευτησάντων, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον τότε πρῶτον ἐποίησε, καὶ νόμον ἔθηκε λέγειν ἐγκώμια τοῖς δημοσία θαπτομένοις τοὺς προαιρεθέντας τῶν ῥητό- 20 4 ρων. μετὰ δὲ ταῦτα Παυσανίας μὲν ὁ στρατηγὸς
- άναλαβών την δύναμιν έστράτευσεν έπι τας Θήβας, και τους αίτίους της πρός Πέρσας συμμαχίας έξήτει πρός την τιμωρίαν των δε Θηβαίων καταπεπληγμένων τό τε πληθος των πολεμίων και τας 25

5 χαριστήριον τῶ θεῶ Ρ, οπ. ν. 10 Λακεδαιμόνιοι Sintenis, del. Dind. 11 διακοσίαις ν., τριηκοσίαις Herod. VII 228 13 αὐτοῖς 3 intenis, τοῖς Λακεδαιμονίοις Dind. 14 ξένε cod. ἄγγελον Ρ 19 ἐγκώμιον ν. 23 πρὸς Πέρσας Dind., προτέρας cod. 24 τὴν om. L

272 -

άφετάς, οί μέν αίτιώτατοι τῆς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀποστάσεως ἑκουσίως ὑπομείναντες τὴν παφάδοσιν ἐκολάσθησαν ὑπὸ τοῦ Παυσανίου καὶ πάντες ἀνηφέθησαν.

Έγένετο δε και κατά την Ιωνίαν τοις Έλλησι 34 5 μεγάλη μάχη ποὸς Πέρσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τη περί τας Πλαταιάς συντελεσθείση, περί ής μέλλοντες γράφειν άναληψόμεθα την άπ' άρχης διήγησιν. Λεωτυχίδης γάο δ Λακεδαιμόνιος καί Ξάν- 2 10 θιππος δ'Αθηναίος ήγούμενοι τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καί τόν στόλον έκ τῆς περί Σαλαμῖνα ναυμαχίας άθροίσαντες είς Αίγιναν, έν ταύτη διατρίψαντες ήμέρας τινάς έπλευσαν είς Δήλον, έχοντες τριήρεις διακοσίας και πεντήκοντα. ένταῦθα δ' αὐτῶν δρ-15 μούντων ήκον έκ Σάμου πρέσβεις άξιοῦντες έλευθερώσαι τούς κατά την Άσίαν Έλληνας. οί δε περί 3 τόν Λεωτυχίδην συνεδρεύσαντες μετά των ήγεμόνων καί διακούσαντες των Σαμίων έκριναν έλευθεροῦν τάς πόλεις, καί κατά τάχος έξέπλευσαν έκ Δήλου. 20 οί δὲ τῶν Περσῶν ναύαρχοι διατρίβοντες ἐν τῆ Σάμφ, πυθόμενοι τον των Έλλήνων έπίπλουν, άνήχθησαν έκ της Σάμου πάσαις ταις ναυσί, και κατάραντες είς Μυχάλην τῆς Ἰωνίας τὰς μὲν ναῦς ένεώλκησαν, δρώντες ούκ άξιοχρέους ούσας ναυμα-25 χεΐν, καί ξυλίνφ τείχει και τάφοφ βαθεία περιέλαβον αὐτάς. οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ δυνάμεις πεζὰς μετεπέμποντο έκ των Σάρδεων καί των σύνεγγυς 431 πόλεων, καί συνήγαγον τούς απαντας είς δέκα μυ-

9 Aswrigidas et 17 Aswrigidar cod. Diodorus II.

οιάδας. έποιούντο δε και των άλλων άπάντων των είς πόλεμον χρησίμων παρασκευάς, νομίζοντες καλ 4 τούς Ίωνας αποστήσεσθαι πρός τούς πολεμίους. οί δε περί τον Λεωτυχίδην παντί τῷ στόλφ κεχοσμημένω προσπλεύσαντες τοις έν τη Μυχάλη βαρβάροις, 5 ναῦν προαπέστειλαν ἔχουσαν κήρυκα τον μεγαλοφωνότατον των έν τῷ στρατοπέδω. τῷ δὲ προσετέταπτο προσπλεύσαι τοις πολεμίοις, και μεγάλη τη φωνη κηρύξαι, διότι οι Έλληνες νενικηκότες [έν Πλαταιαζς] τούς Πέρσας πάρεισι νῦν έλευθερώσον- 10 5 τες τάς κατά την Άσίαν Έλληνίδας πόλεις. τοῦτο δ' έποίησαν οι περί τον Λεωτυχίδην νομίζοντες τούς συστρατεύοντας τοις βαρβάροις Έλληνας ἀποστήσειν Περσών και ταραχήν έσεσθαι πολλήν έν τη των βαρβάρων στρατοπεδεία. ὅπερ καὶ συνέβη γενέσθαι. 15 τοῦ γὰο κήρυκος προσπλεύσαντος ταῖς νενεωλκημέναις ναυσί και κηρύξαντος τα προστεταγμένα, συνέβη τοὺς μὲν Πέρσας ἀπιστῆσαι τοῖς Έλλησι, τοὺς δ' Έλληνας άλλήλοις συντίθεσθαι περί άποστάσεως. 35 οί δ' Έλληνες κατασκεψάμενοι τὰ κατ' αὐτοὺς ἀπε- 20 βίβασαν την δύναμιν. τη δ' ύστεραία παρασκευαζομένων αὐτῶν τὰ πρòς τὴν παράταξιν, προσέπεσε φήμη δτι νενικήκασιν οι Έλληνες τούς Πέρσας κατά 2 τας Πλαταιάς. διόπεο οι μέν περί Λεωτυχίδην άθροίσαντες έκκλησίαν, τὰ πλήθη παρεκάλεσαν είς 25 την μάχην, τά τε άλλα προφερόμενοι και την έν Πλαταιαίς νίκην τραγωδούντες, δι' ην υπελάμβανον

3 ἀποστήσασθαι ν. 4 κεκοσμημένοι cod., corr. Dind.
10 ἐν Πλαταιαζς del. Madvig 19 στάσεως ν. 25 ἐκκλησίαν PAL, εἰς ἐκκλησίαν cet. 26 προσφερόμενοι ν. 27 τραγφδοῦντες Reiske, παρφδοῦντες cod.

θρασυτέρους ποιήσειν τούς μέλλοντας άγωνίζεσθαι. θαυμαστόν δε έγένετο το άποτέλεσμα κατά γάο την αὐτὴν ἡμέραν ἐφάνησαν αί παρατάξεις γεγενημέναι, ή τε ποός τη Μυκάλη συντελεσθείσα και ή κατά 5 τὰς Πλαταιὰς γενομένη. διόπερ ἔδοξαν οί περί τὸν 3 Λεωτυχίδην ούπω μέν πεπυσμένοι περί της νίκης, άφ' έαυτῶν δὲ πλάττοντες την εύημερίαν, στρατηγήματος ένεκεν τοῦτο πεποιηκέναι το γάρ μέγεθος τοῦ διαστήματος ήλεγχεν ἀδύνατον οὖσαν τὴν προσ-10 αγγελίαν. οί δὲ τῶν Περσῶν ἡγεμόνες, ἀπίστως 4 έχοντες τοις Έλλησι, τούτους μέν άφώπλισαν, τα δέ ύπλα τοις έαυτων φίλοις παρέδωκαν. παρακαλέσαντες δε τα πλήθη, και τον Ξέρξην αύτον μετα πολλης δυνάμεως είπόντες ήξειν βοηθόν, έποίησαν 15 απαντας εύθαρσείς πρός τον κίνδυνον. άμφοτέρων 36 δε αύτῶν έκταξάντων την στρατιάν και προσαγόντων έπ' άλλήλους, οί μέν Πέρσαι τοὺς πολεμίους δρώντες όλίγους όντας κατεφρόνησαν αὐτών καί μετὰ πολλῆς κραυγῆς ἐπεφέροντο· τῶν δὲ Σαμίων 2 20 και Μιλησίων πανδημεί προελομένων βοηθήσαι rots Έλλησι καί μετ' άλλήλων κοινή προαγόντων κατά σπουδήν, ώς προϊόντες είς ὄψιν ήλθον τοις Έλλησιν, οί μέν Ίωνες ένόμιζον εύθαρσεστέρους έσεσθαι 432 τούς Έλληνας, ἀπέβη δε τούναντίον. δόξαντες γαο 3 25 οί περί τον Λεωτυχίδην τον Ξέρξην έκ των Σάρδεων έπιέναι μετά τῆς δυνάμεως, έφοβήθησαν, καί

2 τὸ add. Eich. 7 εὐημερίαν] ἐφάνησαν repetunt cod. ex v. 3 9 ἀδύνατον οὖσαν Cobet, ἀδυνατοῦσαν cod. 16 προαγόντων malim 21 προσαγόντων cod., corr. Rhod. 22 προιόντες JK, προσιόντες cet.

18*

ταραχῆς γενομένης έν τῷ στρατοπέδω διεφέροντο ποός άλλήλους. οί μέν γάο έφασαν την ταχίστην δεϊν είς τας ναῦς ἀπιέναι, οί δὲ μένειν και τεθαροηκότως παρατάξασθαι. έτι δ' αύτοις τεθορυβημένοις έπεφάνησαν οί Πέρσαι διεσκευασμένοι κατα- 5 4 πληκτικώς καί μετά βοῆς ἐπιφερόμενοι. οί δ' Έλληνες ούδεμίαν άνοχην έχοντες τοῦ βουλεύσασθαι, συνηναγκάσθησαν ύπομεϊναι την έφοδον των βαοβάρων. καί τὸ μέν πρῶτον ἀμφοτέρων ἀγωνιζομένων εὐρώστως ίσόρροπος ην η μάχη και συχνοί παρ' άμφο- 10 τέροις έπιπτον των δε Σαμίων και των Μιλησίων έπιφανέντων οί μεν Έλληνες έπερρώσθησαν, οί βάρβαροι δε καταπλαγέντες πρός [τήν] φυγήν ώρμησαν. 5 πολλοῦ δὲ γενομένου φόνου, οί μὲν περί τὸν Λεωτυχίδην και Ξάνθιππον έπικείμενοι τοις ήττημένοις 15 κατεδίωξαν τούς βαρβάρους μέχρι της παρεμβολης, συνεπελάβοντο δε της μάχης ήδη κεκριμένης Αίολείς και των άλλων πολλοι των κατά την Άσίαν. δεινή γάο τις ένέπεσεν έπιθυμία ταις κατά την 6 'Ασίαν πόλεσι τῆς έλευθερίας. διόπερ σχεδόν απαντες 20 ούθ' δμήρων ούτε δοχων έποιήσαντο φροντίδα, άλλά μετά των άλλων Έλλήνων απέκτειναν έν τη φυγη τούς βαρβάρους. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἡττηθέντων των Περσων, άνηρέθησαν αύτων πλείους των τετρακισμυρίων τών δε διασωθέντων οι μεν είς 25 την στρατοπεδείαν διέφυγον, οι δε είς Σάρδεις 7 απεχώρησαν. Ξέρξης δε πυθόμενος τήν τε περί τας Πλαταιάς ήτταν καί την έν τη Μυκάλη τροπήν των

1 γινομένης Α 13 την delevi 14 γενομένου PL, γινομένου cet. 26 διέφυγον om. f ίδίων, μέφος μέν της δυνάμεως ἀπέλιπεν ἐν Σάφδεσιν, ὅπως διαπολεμη πρός τούς Έλληνας, αὐτός δὲ τεθοφυβημένος μετὰ της λοιπης στρατιᾶς προηγεν, ἐπ' Ἐπβατάνων ποιούμενος την πορείαν.

Οί δε περί Δεωτυχίδην και Ξάνθιππον άποπλεύ-37 5 σαντες είς Σάμον τούς μέν Ίωνας καί τούς Αίολεῖς συμμάχους ἐποιήσαντο, μετὰ δὲ ταῦτα ἔπειθον αὐτοὺς ἐκλιπόντας τὴν Ἀσίαν εἰς τὴν Εὐρώπην μετοικισθηναι. έπηγγέλλοντο δε τα μηδίσαντα των 10 έθνων άναστήσαντες δώσειν έκείνοις την χώραν. καθόλου γαο μένοντας αύτους έπι της Άσίας τους 2 μέν πολεμίους όμόρους έξειν, πολύ ταῖς δυνάμεσιν ύπεφέχοντας, τούς δε συμμάχους όντας διαποντίους μή δυνήσεσθαι τας βοηθείας εύχαίρους αύτοις ποιή-15 σασθαι. οί δε Αίολεϊς και οί Ίωνες ακούσαντες των έπαγγελιών έγνωσαν πείθεσθαι τοις Έλλησι, καί παρεσκευάζοντο πλεϊν μετ' αύτων είς την Εύοώπην. οί δ' Άθηναΐοι μετανοήσαντες είς τούναν- 3 τίον πάλιν μένειν συνεβούλευον, λέγοντες ότι καν 20 μηδείς αύτοις των άλλων Έλλήνων βοηθή, μόνοι Αθηναΐοι συγγενείς όντες βοηθήσουσιν υπελάμ-433 βανον δε ότι κοινη κατοικισθέντες ύπο των Έλλήνων οί Ίωνες οικέτι μητρόπολιν ήγήσονται τας Αθήνας. διόπεο συνέβη μετανοῆσαι τοὺς Ίωνας καὶ 25 κρίναι μένειν έπὶ τῆς Ἀσίας. τούτων δὲ πραχθέν- 4 των συνέβη την δύναμιν των Ελλήνων σχισθηναι,

8 είς την] είς Α 9 τὰ Wess., τὰ τε cod., τὰ τότε Steph. 10 ἀναστατήσαντες Ρ 13 ὅντας διαποντίους Ρ, διαποντίους ν.; διαποντίους οὒς Dind. 14 δύνασθαι ν. 18 μεταποιήσαντες Ρ 20 βοηθή Dind., βοηθοίη cod.

καὶ τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀποπλεῦσαι, τοὺς δὲ ᾿Αθηναίους μετὰ τῶν Ἰώνων 5 καὶ τῶν νησιωτῶν ἐπὶ Σηστὸν ἀπᾶραι. Ξάνθιππος δὲ ὁ στρατηγὸς εὐθὺς ἐκ κατάπλου προσβολὰς τῆ πόλει ποιησάμενος εἶλε Σηστόν, καὶ φρουρὰν ἐγκα- 5 ταστήσας τοὺς μὲν συμμάχους ἀπέλυσεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν πολιτῶν ἀνέκαμψεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας.

6 Ό μέν οὖν Μηδικὸς ὀνομασθεἰς πόλεμος γενόμενος διετής τοῦτο ἔσχε τὸ πέφας. τῶν δὲ συγγφαφέων Ἡφόδοτος ἀφξάμενος πρὸ τῶν Τφωικῶν χφό- 10 νων γέγφαφε κοινὰς σχεδόν τι τὰς τῆς οἰκουμένης πφάξεις ἐν βίβλοις ἐννέα, καταστφέφει δὲ τὴν σύνταξιν εἰς τὴν πεφὶ Μυκάλην μάχην τοῖς Ἐλλησι 7 πρὸς τοὺς Πέφσας καὶ Σηστοῦ πολιοφκίαν. — Κατὰ δὲ τὴν Ἱταλίαν Ῥωμαῖοι πφὸς τοὺς Οὐολούσκους 15 πολεμήσαντες καὶ μάχη νικήσαντες πολλοὺς ἀνεῖλον. Σπόφιος δὲ Κάσσιος, ὁ κατὰ τὸν πφοηγούμενον ἐνιαυτὸν ὑπατεύσας, ἀνῆφἑθη. ταῦτα μὲν οὖν ἐπφάχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

38 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Τιμοσθένους ἐν Ῥώμη τὴν ὑπατικὴν ἀρχὴν διεδέξαντο Καίσων Φάβιος καὶ Λεύκιος Αἰμίλιος Μάμερκος. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν πολλή τις εἰρήνη κατεῖχε τὴν νῆσον, τῶν μὲν Καρχηδονίων εἰς τέλος τεταπεινωμένων, 25 τοῦ δὲ Γέλωνος ἐπιεικῶς προεστηκότος τῶν Σικελιωτῶν καὶ πολλὴν εὐνομίαν τε καὶ πάντων τῶν

3 ἐπάφαι Ρ 11 τι om. v. 12 κατέστροφε malim 17 Κάσιος AFKL 23 Λίμίλιος om. A

έπιτηδείων εύπορίαν παρεχομένου ταζς πόλεσι. των 2 δε Συρακοσίων τας μεν πολυτελείς έκφορας νόμω καταλελυκότων καί τας είωθυίας δαπάνας είς τούς τελευτώντας γίνεσθαι περιηρηκότων, έγγεγραμμένων 5 δε έν τῷ νόμφ και τῶν παντελῶς ένταφίων ήμεληκότων, δ βασιλεύς Γέλων βουλόμενος την τοῦ δήμου σπουδήν έν απασι διαφυλάττειν, τόν περί της ταφής νόμον έφ' έαυτοῦ βέβαιον έτήρησεν ὑπὸ γὰρ 3 άρρωστίας συνεχόμενος καί το ζην άπελπίσας, την 10 μεν βασιλείαν παρέδωχεν Ιέρωνι το πρεσβυτάτο των άδελφων, περί δε της έαυτου ταφης ένετείλατο διαστελλόμενος άχριβώς τηρήσαι το νόμιμον. διο καί τελευτήσαντος αύτοῦ τὴν ἐκφοράν κατὰ τὴν έπαγγελίαν αύτοῦ συνετέλεσεν δ διαδεξάμενος την 15 βασιλείαν. έτάφη δ' αύτοῦ τὸ σῶμα κατὰ τὸν ἀγρὸν 4 τῆς γυναικὸς ἐν ταῖς καλουμέναις Ἐννέα τύρσεσιν, ούσαις τῷ βάρει τῶν ἔργων θαυμασταῖς. δ δὲ ὅχλος έκ τῆς πόλεως ἅπας συνηκολούθησεν, ἀπέχοντος τοῦ 434 τόπου σταδίους διαχοσίους. ένταῦθα δ' αὐτοῦ τα- 5 20 φέντος δ μεν δημος τάφον άξιόλογον επιστήσας ήρωικαίς τιμαίς έτίμησε τον Γέλωνα, ύστερον δέ το μέν μνημα άνείλον Καρχηδόνιοι στρατεύσαντες έπλ Συραπούσας, τὰς δὲ τύρσεις Άγαθοπλης πατέβαλε διά τον φθόνον. άλλ' δμως ούτε Καρχηδόνιοι διά 25 την έχθραν ούτε Άγαθοκλής δια την ίδίαν κακίαν ούτε άλλος ούδε είς ήδυνήθη τοῦ Γέλωνος ἀφελέ-

1 raïs móleaı] roïs "Ellysi F¹JK 5 dè Eich., re cod. nal rör P, al rör AL, elgyesdai cet. narrelõs PA, narrelõs ràs rör cet. η uelynórar P, om. AL, anoudás cet. 9 rò * P (cf. XVII 106, 7), roñ v.

- 6 σθαι την δόξαν. ή γὰο τῆς Ιστορίας δικαία μαρτυρία τετήρηκε την περί αὐτοῦ φήμην, κηρύττουσα διαπρυσίως εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. δίκαιον γὰρ ἅμα καὶ συμφέρον ἐστὶ τῷ κοινῷ βίω διὰ την Ιστορίαν τοὺς μὲν πονηροὺς τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις γεγενη- 5 μένων βλασφημείσθαι, τοὺς δὲ εὐεργετικοὺς τυγχάνειν ἀθανάτου μνήμης. οὕτω γὰρ μάλιστα συμβήσεται πολλοὺς ἐπὶ την κοινὴν εὐεργεσίαν προτρέπεσθαι τῶν μεταγενεστέρων.
- 7 Γέλων μέν οὖν ἑπταετῆ χρόνον ἐβασίλευσεν, Ἱέ- 10 φων δ' δ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσε τῶν Συφαχοσίων ἔτη ἕνδεκα καὶ μῆνας ὀκτώ.
- 39 Κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα 'Αθηναῖοι μὲν μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην μετεκόμισαν ἐκ Τοοιζῆνος καὶ Σα- 15 λαμῖνος τέκνα καὶ γυναϊκας εἰς τὰς 'Αθήνας, εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐπεχείοησαν τειχίζειν καὶ τῶν ἕλλων τῶν ποὸς ἀσφάλειαν ἀνηκόντων ἐπιμέλειαν
 2 ἐποιοῦντο. Λακεδαιμόνιοι δ' ὁρῶντες τοὺς 'Αθηναίους ἐν ταἰς ναυτικαῖς δυνάμεσι περιπεποιημένους 20 δόξαν μεγάλην, ὑπώπτευσαν αὐτῶν τὴν αὕξησιν, καὶ διέγνωσαν κωλύειν τοὺς 'Αθηναίους ἀνοικοδο3 μεῖν τὰ τείχη. εὐθὺς οὖν πρέσβεις ἐξέπεμψαν εἰς τὰς 'Αθήνας τοὺς λόγω μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν διὰ τὸ μὴ συμ- 25 φέρειν κοινῆ τοῖς Ἐλλησι· τὸν γὰο Ξέρξην, εἰ πάλιν παραγενηθείη μετὰ μειζόνων δυνάμεων, ἕξειν

3 διαπουσίως om. v. 4 τῆς ίστορίας v. 11 δ' ό] δὲ Ρ, δὲ ὁ v. 12 καὶ om. ΡΑ 16 τέκνα] τὰ τέκνα Ρ 20 πεποιημένους cod., corr. Wess.

28Q

έτοίμους πόλεις τετειχισμένας έκτος Πελοποννήσου, έξ ων δρμώμενον δαδίως καταπολεμήσειν τούς Έλληνας. ού πειθομένων δ' αύτων, οί πρέσβεις προσιόντες τοις οίκοδομοῦσι προσέταττον ἀφίστασθαι 5 τῶν ἔργων τὴν ταχίστην. ἀπορουμένων δὲ τῶν 4 'Αθηναίων δ,τι χρή πράττειν, Θεμιστοχλής, άποδοχῆς τότε παρ' αὐτοῖς τυγχάνων τῆς μεγίστης, συνεβούλευεν έχειν ήσυχίαν έαν γαο βιάζωνται, δαδίως τούς Λακεδαιμονίους μετά των Πελοποννησίων 10 στρατεύσαντας χωλύσειν αύτούς τειχίζειν την πό-435 λιν. έν άπορρήτοις δε τη βουλη προείπεν, ως αύ- 5 τός μέν μετά τινων άλλων πορεύσεται πρεσβευτής είς Λακεδαίμονα, διδάξων τούς Λακεδαιμονίους περί τοῦ τειχισμοῦ, τοῖς δὲ ἄρχουσι παρήγγειλεν, ὅταν 15 έκ Λακεδαίμονος έλθωσι πρέσβεις είς τας Άθήνας, παρακατέχειν αύτούς, έως αν αύτος έκ της Λακεδαίμονος ανακάμψη, έν τοσούτω δε πανδημεί τειγίζειν την πόλιν, και τούτω τω τρόπω κρατήσειν. αύτούς απεφαίνετο της προθέσεως. ύπακουσάντων 40 20 δε των 'Αθηναίων, οι μεν περί τον Θεμιστοκλέα πρέσβεις προήγου είς την Σπάρτην, οί δε Άθηναζοι μετά μεγάλης σπουδής φποδόμουν τα τείχη, ούτ' οίκίας ούτε τάφου φειδόμενοι. συνελαμβάνοντο δέ τῶν ἔργων οί τε παίδες και αί γυναϊκες και καθό-25 λου πᾶς ξένος και δοῦλος, οὐδενὸς ἀπολειπομένου τῆς προθυμίας. παραδόξως δὲ τῶν ἔργων ἀνυομέ- 2

1 έτοίμας ν. έκτὸς Ρ, ἐκ τοῦ ν. 10 κωλύειν ΡΑΓΗΚ 11 προεῖπεν Reiske, προειπών cod. 12 μεν del. Reiske 17 τειχίζων ν. 21 προῆγον Ρ, προήγαγον ν. 24 αί om. v.

νων διά τε τὰς πολυχειρίας και τὰς τῶν ἀπάντων προθυμίας, ό μέν Θεμιστοχλής άναχληθείς ύπο τών άρχόντων καί έπιτιμηθείς περί της τειχοποιίας ήρνήσατο την οίκοδομίαν, καί παρεκάλεσε τους άρχοντας μή πιστεύειν κεναίς φήμαις, άλλ' αποστέλλειν 5 πρέσβεις άξιοπίστους είς τὰς Άθήνας. διὰ γὰο τούτων είσεσθαι τάληθές. και τούτων έγγυητην έαυτον παρεδίδου καί τούς μεθ' έαυτοῦ συμπρεσβεύοντας. 3 πεισθέντες δε οί Λακεδαιμόνιοι τους μεν περί τον Θεμιστοχλέα παρεφύλαττον, είς δε τας Άθήνας απέ- 10 στειλαν τούς έπιφανεστάτους κατασκεψομένους, περί ών ήν χρεία πολυπραγμονήσαι. του δε χρόνου διεξελθόντος, οί μεν Άθηναΐοι το τείχος έφθασαν έφ' ίκανὸν κατεσκευακότες, τοὺς δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις έλθόντας είς τας Άθήνας και μετ' 15 άνατάσεων καί άπειλων έπιτιμωντας παρέδωκαν είς φυλακήν, φήσαντες τότε άφήσειν, όταν κάκεινοι τούς 4 περί Θεμιστοχλέα πρέσβεις απολύσωσι. τούτω δέ τῷ τρόπφ καταστρατηγηθέντες οί Λάκωνες ήναγκάσθησαν άπολῦσαι τοὺς Άθηναίων πρέσβεις, ΐνα τοὺς 20 ίδίους απολάβωσιν. δ δε Θεμιστοκλής τοιούτω στρατηγήματι τειχίσας την πατρίδα συντόμως και άκινδύνως, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε παρὰ τοῖς πολίταις. Άμα δε τούτοις πραττομένοις Έωμαίοις πρός Αίκολανούς καί τούς τὸ Τοῦσκλον κατοικοῦντας συν- 25

1 την πολυχειρίαν Hertl. (XV 68, 8. XVII 40, 5) τῶν om. v. 8 συμπρεσβευτάς v. (XVIII 48, 3) 10 ἐφύλαττον v. 11 ἐπισκεψομένους Ρ περί PAL, και περί cet. 15 μετ' ἀνατάσεων Dind. (IX 20, 4), μετα στάσεων cod. 24 Ῥωμαίοις* (cf. p. 221, 19), Ῥωμαΐοι cod. 25 συνέστη πόλεμος Ρ, ἀνεστήσαντο πόλεμον v.

- 436 έστη πόλεμος, καὶ πρὸς μὲν Λἰκολανοὺς μάχην συνάψαντες ἐνίκησαν καὶ πολλοὺς τῶν πολεμίων ἀνεϊλον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ Τοῦσκλον ἐξεπολιόρκησαν καὶ τὴν τῶν Λἰκολανῶν πόλιν ἐχειρώσαντο.
- Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 41 μέν ην άρχων 'Αδείμαντος, έν 'Ρώμη δε κατεστάθησαν ύπατοι Μάρχος Φάβιος Ούιβλανός και Λεύ**μιος Ούαλέριος Πόπλιος.** έπὶ δὲ τούτων Θεμιστο**κλής διά την στρατηγίαν και άγχίνοιαν άποδοχής** 10 έτυχεν ού μόνον παρά τοις πολίταις, άλλά και παρά πασι τοις Έλλησι. διὸ καὶ μετεωριζόμενος ἐπὶ τῆ 2 δόξη πολύ μείζοσιν άλλαις έπιβολαϊς έχρήσατο πρός αύξησιν ήγεμονίας άνηκούσαις τη πατρίδι. τοῦ γάρ καλουμένου Πειραιώς ούκ όντος λιμένος κατ' έκεί-15 νους τούς χρόνους, άλλ' έπινείω χρωμένων των Αθηναίων τῷ προσαγορευομένῷ Φαληρικῷ, μικρῷ παντελώς όντι, έπενόησε τον Πειραιά κατασκευάζειν λιμένα, μικράς μέν προσδεόμενον κατασκευής, δυνάμενον δε γενέσθαι λιμένα κάλλιστον και μέγιστον 20 τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα. ἤλπιζεν οὖν τούτου προσ- 3 γενομένου τοις Άθηναίοις δυνήσεσθαι την πόλιν άντιποιήσασθαι της κατά θάλατταν ήγεμονίας. τοιήρεις γάρ τότε πλείστας έκέκτηντο, και διά την συνέχειαν των ναυμαχιών έμπειρίαν και δόξαν με-25 γάλην των ναυτικών άγώνων περιεπεποίηντο. πρός 4 δε τούτοις τούς μεν Ίωνας ύπελάμβανε δια την

1 μάχη v. 2 είλον v. 7 Ούιβλανός ex fastis, σιλανός Pa, σιλβανός f 11 έπ] έν P 16 ποοσαγοςευομένω] καλουμένω A 19 κάλλιστον x. μ. λιμένα v. 20 Έλλάδα] έλπίδα P ήλπισεν v. 22 άντιποιήσεσθαι PA 23 καί om. P inserto s. l. γας post έμπειρίαν

συγγένειαν ίδίους έξειν, τούς δε άλλους τούς κατά την 'Ασίαν Έλληνας δι' έκείνους έλευθερώσειν, άποκλινείν τε ταις εύνοίαις πρός τούς 'Aθηναίους διà την εύεργεσίαν, τούς δε νησιώτας απαντας παταπεπληγμένους το μέγεθος της ναυτικής δυνάμεως 5 έτοίμως ταχθήσεσθαι μετά των δυναμένων καί βλά-5 πτειν καί ώφελεϊν τὰ μέγιστα. τούς γάο Λακεδαιμονίους έώρα περί μέν τάς πεζάς δυνάμεις εύ κατεσκευασμένους, πρός δε τούς έν ταις ναυσίν 42 άγώνας άφυεστάτους. ταῦτ' οἶν διαλογισάμενος 10 έχρινε φανερώς μέν την έπιβολην μη λέγειν, άχριβως γινώσκων τούς Λακεδαιμονίους κωλύσοντας. έν έκκλησία δε διελέχθη τοις πολίταις ότι μεγάλων πραγμάτων καί συμφερόντων τη πόλει βούλεται γενέσθαι σύμβουλός τε καί είσηγητής, ταῦτα δὲ φα- 15 νερώς μέν λέγειν μή συμφέρειν, δι' όλίγων δέ άνδρών έπιτελεϊν προσήμειν. διόπερ ήξίου τον δήμον δύο άνδρας προγειρισάμενον οίς αν μάλιστα πιστεύση, τούτοις έπιτρέπειν περί τοῦ πράγματος. 2 πεισθέντος δε τοῦ πλήθους, δ δημος είλετο δύο 20 άνδρας, 'Αριστείδην και Ξάνθιππον, ού μόνον κατ' άρετήν προχρίνας αύτούς, άλλά και πρός τόν Θεμιστοχλέα τούτους δρών άμιλλωμένους περί δόξης χαί πρωτείων, καί διὰ τοῦτο ἀλλοτρίως ἔχοντας πρός 3 αὐτών. οὖτοι δὲ κατ' ίδίαν ἀκούσαντες τοῦ Θεμι- 25 στοκλέους την έπιβολήν, έδήλωσαν το δήμο διότι καί μεγάλα καί συμφέροντα τη πόλει καί δυνατά 4 καθέστηκε τὰ λεγόμενα ύπό τοῦ Θεμιστοκλέους. τοῦ437

2 ἀποκλίνειν ΡΑΗ 4 δὲ*] τε cod. 7 γὰφ*] τε cod. 13 διελέχθη*] διαλεχθεὶς cod.

δε δήμου θαυμάσαντος άμα τον άνδρα και ύποπτεύσαντος μήποτε τυραννίδα τινά κατασκευασόμενος έαυτῷ τηλιχαύταις χαὶ τοιαύταις ἐπιβολαϊς ἐγχειοῆ, φανερώς αὐτὸν ἐκέλευον ἀποφαίνεσθαι τὰ δεδογ-5 μένα. δ δè πάλιν ἔφησε μὴ συμφέρειν τῷ δήμῷ φανερως δηλούσθαι περί των έπινοηθέντων. πολλώ 5 δε μαλλον θαυμάσαντος τοῦ δήμου την δεινότητα καί μεγαλοφροσύνην τάνδρός, έκέλευον έν άπορρήτοις είπειν τη βουλή τὰ δεδογμένα καν αύτη κρίνη 10 τὰ δυνατὰ λέγειν καί συμφέροντα, τότε ώς αν συμβουλεύση πρός τὸ τέλος ἄξειν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν. διόπεο της βουλης πυθομένης τα κατα μέρος, καί 6 κοινάσης λέγειν αὐτὸν τὰ συμφέροντα τῆ πόλει καὶ δυνατά, τὸ λοιπὸν ήδη συγχωρήσαντος τοῦ δήμου 15 μετά της βουλης έλαβε την έξουσίαν πράττειν δ,τι βούλεται. Εχαστος δ' έχ τῆς έχχλησίας έχωρίζετο θαυμάζων μέν την άρετην τάνδρός, μετέωρος δ' ών καί καφαδοκών το τέλος της έπιβολης. δ δε Θεμι-43 στοκλής λαβών την έξουσίαν τοῦ πράττειν, και πᾶ-20 σαν ύπουργίαν έχων έτοίμην τοις έγχειρουμένοις, . πάλιν έπενόησε καταστρατηγήσαι τους Λακεδαιμονίους. ήδει γάρ άχριβως δτι χαθάπερ έπι του τής πόλεως τειχισμού διεκώλυσαν οί Λακεδαιμόνιοι, τον αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος ἐγχει-25 φήσουσι διακόπτειν των Άθηναίων τας ἐπιβολάς. έδοξεν οὖν αὐτῷ πρός μὲν τοὺς Λακεδαιμονίους 2 πρέσβεις αποστείλαι τούς διδάξοντας συμφέρειν τοίς

2 τινα om. (in lacuna) Ρ κατασκενασάμενος cod., corr. Eich. 9 αῦτη Eich., αὐτὴ cod. 12 τὰ add. Dind. 21 τοἰς Λακεδαιμονίοις v. 23 διεκώλυον Hertl.

κοινοίς της Έλλάδος πράγμασιν έχειν άξιόχρεων λιμένα πρός την άπό των Περσων έσομένην στρατείαν. διά δε τούτου τοῦ τρόπου τοὺς Σπαρτιάτας άμβλυτέφους ποιήσας ποός το κωλύειν, αύτος είχετο των έργων, καί των πάντων συμφιλοτιμουμένων 5 ταχέως συνέβη γενέσθαι και παραδόξως κατασκευα-3 σθήναι τον λιμένα. Επεισε δε τον δήμον καθ' έκαστον ένιαυτόν πρός ταις ύπαρχούσαις ναυσίν είχοσι τριήρεις προσκατασκευάζειν, καί τους μετοίκους καί τούς τεγνίτας άτελείς ποιήσαι, δπως όγλος πολύς 10 πανταχόθεν είς την πόλιν κατέλθη και πλείους τέγνας κατασκευάσωσιν εύγερῶς ἀμφότερα γὰρ ταῦτα χρησιμώτατα πρός τὰς τῶν ναυτικῶν δυνάμεων κατασκευάς ύπάρχειν ξκρινεν. οί μεν ούν Άθηναΐοι περί ταῦτα ἠσχολοῦντο. 15

44 Λακεδαιμόνιοι δὲ Παυσανίαν τὸν ἐν Πλαταιαζς στρατηγήσαντα καταστήσαντες ναύαρχον προσέταξαν έλευθεροῦν τὰς Ἐλληνίδας πόλεις, ὅσαι βαρβαρι-2 καζς φυλακαζς διέμενον ἔτι φρουρούμεναι. οὗτος δὲ πεντήκοντα μὲν τριήρεις ἐκ Πελοποννήσου λα- 20 βών, τριάκοντα δὲ πας' Ἀθηναίων μεταπεμψάμε-νος, ὧν Ἀριστείδης ἡγεῖτο, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Κύπρον ἔπλευσε καὶ τῶν πόλεων τὰς ἕτι φρουρὰς
3 ἐχούσας Περσικὰς ἡλευθέρωσε, μετὰ δὲ ταῦτα πλεύσας ἐκὶ τὸν Ἑλλήσποντον Βυζάντιον μὲν ὑπὸ Περ-438 σῶν κρατούμενον ἐχειρώσατο, καὶ τῶν ἄλλων βαρβαρι βάρων οὒς μὲν ἀνείλεν, οὒς δ' ἐκβαλῶν ἡλευθέρωσε

2 στρατιάν Ρ 3 τοὺς οπ. ν. 4 κωλύσειν PAFKL 13 τὰς τῶν οπ. ν. 27 ἀνείλεν] ἀνελών Reiske

την πόλιν, πολλούς δ' έν αὐτη Περσῶν ἀξιολόγους ζωγρήσας ανδρας παρέδωχεν είς φυλαχήν Γογγύλω τῷ Ἐρετριεί, τῷ μέν λόγω πρός τιμωρίαν τηρήσοντι, τῷ δ' ἔργφ διασώσοντι πρός Ξέρξην. συνε-5 τέθειτο γάρ δι' άπορρήτων φιλίαν πρός τον βασιλέα, καί την θυγατέρα τοῦ Ξέρξου γαμεῖν ἔμελλεν, ΐνα προδῷ τοὺς Έλληνας. ἦν δ' ὁ ταῦτα πραττό- 4 μενος Άρτάβαζος στρατηγός, και χρημάτων πληθος έχορήγει λάθρα τῷ Παυσανία πρός τὸ διὰ τούτων 10 φθείρειν τούς εύθέτους των Ελλήνων. έγένετο δέ καταφανής και τιμωρίας έτυχε τοιῷδέ τινι τρόπφ. ζηλώσαντος αύτοῦ τὴν Περσικὴν τρυφὴν καὶ τυραν- 5 νικώς προσφερομένου τοις υποτεταγμένοις, χαλεπώς έφερον απαντες, μάλιστα δε οί τεταγμένοι των Έλ-15 λήνων έπί τινος ήγεμονίας. διόπεο των κατά την 6 στρατιάν καί κατά έθνη καί κατά πόλεις άλλήλοις δμιλούντων καί τοῦ Παυσανίου τῆς βαρύτητος καταλαλούντων, Πελοποννήσιοι μέν καταλιπόντες αὐτὸν είς Πελοπόννησον ἀπέπλευσαν, καὶ πρέσβεις ἀποστεί-20 λαντες κατηγόρουν τοῦ Παυσανίου, 'Αριστείδης δὲ δ Άθηναΐος τῷ καιρῷ χρώμενος ἐμφρόνως ἐν ταΐς κοινολογίαις άνελάμβανε τας πόλεις και δια της όμιλίας προσαγόμενος ίδίας έποίησε τοις Άθηναίοις. έτι δέ μαλλον συνήργησε καί το αυτόματον τοις Άθηναίοις 25 διά ταύτας τάς αίτίας. Παυσανίας ήν συντεθειμέ-45

4 συνετίθετο PL 6 Ξέςξου] πέςσου P 8 Άρτάβαζος] δ add. P 10 φθείρεσθαι FJK 11 τοιῷδε P, τῷδε ∇ . 12 αὐτοῦ] γὰς αὐτοῦ Peiresc. 16 ἔθτη] τὰ ἔθτη P 17 δμιλοῦντες P 19 κατέπλευσαν ∇ . 21 ἐμφανῶς ∇ . 22 δμιλίας] δμολογίας P (cf. 46, 4. XVI 45, 2)

νος ώστε τούς τὰς έπιστολὰς παρ' αὐτοῦ χομίζοντας πρός τόν βασιλέα μη άνακάμπτειν μηδε γίνεσθαι μηνυτάς των άπορρήτων. δι' ην αίτίαν άναιρουμένων αύτῶν ὑπὸ τῶν ἀπολαμβανόντων τὰς ἐπιστο-2 λας συνέβαινε μηδένα διασώζεσθαι. α δή συλλογι- 5 σάμενός τις των βιβλιαφόρων άνέφξε τας έπιστολάς. καί γνούς άληθές όν το περί την άναίρεσιν των κομιζόντων τὰ γράμματα, ἀνέδωκε τοις έφόροις τὰς 3 έπιστολάς. τούτων δε απιστούντων δια το ανεφγμένας αύτοις τας έπιστολάς άναδεδόσθαι, και πίστιν 10 έτέραν βεβαιοτέραν ζητούντων, έπηγγείλατο παρα-4 δώσειν αύτον όμολογοῦντα. πορευθείς οἶν ἐπί Ταίναρον και καθεζόμενος έπι τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ίερῷ διπλην σκηνήν περιεβάλετο, και τούς μεν έφόρους καί των άλλων Σπαρτιατών τινας κατέκρυψε, τοῦ 15 δε Παυσανίου παραγενομένου πρός αὐτόν καὶ πυνθανομένου την αίτίαν της ίκετείας, έμέμψατο αύτῶ καθ' δσον είς την έπιστολην ένέγραψε τον κατ' 5 αύτοῦ θάνατον. τοῦ δὲ Παυσανίου φήσαντος μεταμελείσθαι καί συγγνώμην αίτουμένου τοις άγνοη-20 θείσιν, έτι δε δεηθέντος όπως συγκρύψη, καί δωοεάς μεγάλας ύπισγνουμένου, αύτολ μέν διελύθησαν, οί δ' έφοροι καί οί μετ' αύτων άκριβως μαθόντες τάληθές τότε μέν ήσυχίαν έσχον, υστερον δέ των 439 Λακεδαιμονίων τοις έφόροις συλλαμβανόντων, προ- 25 αισθόμενος έφθασε και κατέφυγεν είς ίερον το της

5 δη) δε Wess. 6 βιβιιοφόφων P (c. 21, 4. II 26, 8) 10 επιδεδόσθαι Peir. (XIV 47, 2) 11 επιζητούντων Peir. 16 παφαγινομένου Α 18 ανέγφαψε P 24 εσχον P (p. 211, 1), είχον ν. 26 προσέφυγεν ν. Γερόν PA, το Γερόν cet.

'Αθηνας της Χαλκιοίκου. απορουμένων δε των Λα- 6 κεδαιμονίων εί τιμωρήσονται τον ίκέτην, λέγεται την μητέρα τοῦ Παυσανίου καταντήσασαν είς τὸ ίερον άλλο μέν μηδέν μήτ' είπειν μήτε πραξαι [τι], 5 πλίνθον δε βαστάσασαν άναθειναι κατά την είς το ίερον είσοδον, και τοῦτο πράξασαν ἐπανελθείν είς την ίδίαν οίχίαν. τους δε Λαχεδαιμονίους τη της 7 μητρός κρίσει συνακολουθήσαντας ένοικοδομήσαι την είσοδον, καί τούτω τῷ τρόπω συναναγκάσαι τον 10 Παυσανίαν λιμφ καταστρέψαι τόν βίον. τό μέν οὖν σωμα του τελευτήσαντος συνεχωρήθη τοις προσήχουσι · χαταχώσαι, τὸ δὲ δαιμόνιον τῆς τῶν ίχετῶν σωτηρίας καταλυθείσης έπεσήμηνε των γάρ Λακε- 8 δαιμονίων περί τινων άλλων έν Δελφοΐς χρηστηρια-15 ζομένων, δ θεός έδωκε χρησμόν κελεύων άποκαταστήσαι τη θεώ τον ικέτην. διόπεο οι Σπαρτιαται 9 την μαντείαν άδύνατον νομίζοντες είναι, ηπόρουν έφ' ίκανον χρόνον, ού δυνάμενοι ποιήσαι το προσταττόμενον ύπο τοῦ θεοῦ. ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεχο-20 μένων βουλευσάμενοι κατεσκεύασαν είκόνας δύο τοῦ Παυσανίου γαλκάς, και άνέθηκαν είς το ίερον της

Ήμεῖς δὲ παφ' ὅλην τὴν ἰστορίαν εἰωθότες τῶν 46 ἀγαθῶν ἀνδρῶν διὰ τῶν ἐπιλεγομένων ἐπαίνων 25 αὕξειν τὴν δόξαν, τοῖς δὲ φαύλοις ἐπὶ τῆς τελευτῆς ἐπιφθέγγεσθαι τὰς ἁρμοζούσας βλασφημίας, οὐκ ἐάσομεν τὴν Παυσανίου κακίαν καὶ προδοσίαν ἀκα-

'Αθηνας.

4 τι del. Hertl. 16 τỹ] τῷ f 19 τοῦ] τῆς PaF² 27 προδοσίαν] πονηρίαν FJK Diodostau] 19

- 2 τηγόρητον. τίς γὰρ οὐκ ἂν θαυμάσαι τούτου τὴν ἄνοιαν, ὃς εὐεργέτης γενόμενος τῆς Ἑλλάδος καὶ νικήσας τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπαινουμένας πράξεις ἐπιτελεσάμενος, οὐχ ὅπως τὸ παρὸν ἀξίωμα διεφύλαξεν, ἀλλ' ἀγαπήσας τῶν Περ- 5 σῶν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τρυφήν, ἅπασαν τὴν προϋ-3 πάρχουσαν εὐδοξίαν κατήσχυνεν; ἐπαρθεὶς γὰρ ταῖς εὐτυχίαις τὴν μὲν Λακωνικὴν ἀγωγὴν ἐστύγησε,
- τήν δὲ τῶν Περσῶν ἀκολασίαν καὶ τρυφήν ἐμιμήσατο, δν ήκιστα ἐχρῆν ζηλῶσαι τὰ τῶν βαρβάρων 19 ἐπιτηδεύματα οὐ γὰρ ἑτέρων πεπυσμένος, ἀλλ' αὐτὸς ἔργῷ πεἴραν εἰληφὰς ἐγίνωσκε πόσῷ τῆς τῶν Περσῶν τρυφῆς ἡ πάτριος δίαιτα πρὸς ἀρετὴν διέφερεν.
- Α 'Αλλά γάο αὐτός μὲν διὰ τὴν ἰδίαν κακίαν οὐ 15 μόνον τῆς ἀξίας ἔτυχε τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ τοῖς πολίταις αἰτιος κατέστη τοῦ τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν ἀποβαλεῖν. ἐκ παραθέσεως γὰο ἡ 'Αριστείδου στρατηγία παρὰ τοῖς συμμάχοις θεωρουμένη, καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς ὑποτεταγμένους δμιλίαν καὶ 29 τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἐποίησε πάντας ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς
 5 δρμῆς ἀποκλῖναι πρός τοὺς 'Αθηναίους. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς Σπάρτης πεμπομένοις ἡγεμόσιν οὐκέτι προσεῖχον, 'Αριστείδην δὲ θαυμάζοντες καὶ πάντα 140 προθύμως ὑπακούοντες ἐποίησαν χωρίς κινδύνου 25
 47 παραλαβεῖν τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχήν. εὐθὺς οὖν δ

1 δαυμάσαι*] δαυμάση Ρ, δαυμάσειε cet. 12 ἔργφ Steph., έγώ cod. έγίνωσκον cod., έγνωκει Madvig πόσφ Dind., ὅπως cod. 15 αὐτὸς] οὖτος Dind. 19 στρατηγὶς Ρ 21 ἄλλας om. ν.

 μέν 'Αριστείδης συνεβούλευε τοις συμμάχοις απασι κοινήν άγουσι σύνοδον αποδείξαι [τήν] Δήλον κοινόν ταμιεΐον, καί τὰ χρήματα πάντα τὰ συναγόμενα είς ταύτην κατατίθεσθαι, πρός δε τον από 5 των Περσών ύποπτευόμενον πόλεμον τάξαι φόρου ταίς πόλεσι πάσαις κατά δύναμιν, ώστε γίνεσθαι τὸ πᾶν ἄθροισμα ταλάντων πενταχοσίων χαὶ ἑξήχοντα. ταχθείς δε έπι την διάταξιν των φόρων, 2 ούτως άκριβῶς καί δικαίως τον διαμερισμον έποίη-10 σεν ώστε πάσας τὰς πόλεις εὐδοκῆσαι. διὸ καὶ δοχών έν τι των άδυνάτων έργων συντετελεχέναι, μεγίστην έπι δικαιοσύνη δόξαν έκτήσατο και δια την ύπερβολην της δικαιοσύνης δίκαιος έπωνομάσθη. ύφ' ἕνα δε και τον αύτον καιρον ή μεν τοῦ Παυ- 3 15 σανίου κακία τής κατά θάλατταν ήγεμονίας έστέρησε τούς πολίτας, ή Άριστείδου δε κατά παν άρετή τάς Άθήνας την ούκ ούσαν στρατηγίαν έποίησε κτήσασθαι. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τον ένιαυτόν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Φαίδωνος όλυμπιάς 48 μέν ήχθη ἕπτη πρός ταϊς έβδομήποντα, παθ' ήν ένίπα στάδιον Σπαμάνδριος Μυτιληναΐος, έν 'Ρώμη δ' ὑπῆρχον ὕπατοι Καίσων Φάβιος παὶ Σπόριος Φούριος Μενέλλαιος. έπὶ δὲ τούτων Λεωτυχίδας 2
 ²⁵ δ τῶν Λαπεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη είποσι παὶ δύο, τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος 'Αρ- χίδαμος ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράποντα παὶ δύο. ἐτε-

2 την οπ. Ρ 8 πάντων Ρ 9 ούτως] ούτος F³, ούτος ώς JKM 21 έπτη] πέμπτη L 22 Μιτυληναίος cod. 24 φρούφιος PFL 26 Δρχίδαμος Palmerius, Δρχέλαος cod.

λεύτησε δε και Άναξίλας δ Ρηγίου και Ζάγκλης . τύραννος, δυναστεύσας έτη δέχα όχτώ, την δε τυραννίδα διεδέξατο Μίχυθος, πιστευθείς ώστε άποδούναι τοις τέχνοις του τελευτήσαντος ούσι νέοις 3 την ηλικίαν. Ίέρων δε δ βασιλεύς των Συρακο- 5 σίων μετά την τοῦ Γέλωνος τελευτην τόν μέν άδελωόν Πολύζηλον όρων εύδοχιμούντα παρά τοις Συρακοσίοις, καί νομίζων αὐτὸν ἔφεδρον ὑπάρχειν τῆς βασιλείας, έσπευδεν έκποδων ποιήσασθαι, αύτός δέ ξενολογών και περί αύτον σύστημα ξένων παρα-10 σχευάζων ύπελάμβανεν άσφαλῶς χαθέξειν την βα-4 σιλείαν. διό καί Συβαριτών πολιορχουμένων ύπο Κροτωνιατών καί δεομένων βοηθήσαι, στρατιώτας. πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν, ην παρεδίδου Πολυζήλω τάδελφῷ νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῶν 15 5 Κροτωνιατών άναιρεθήσεσθαι. τοῦ δὲ Πολυζήλου 441 πρός την στρατείαν ούχ ύπαχούσαντος διά την όηθείσαν ύποψίαν, δι' όργης είχε τον άδελφόν, καί φυγόντος πρός Θήρωνα τόν Άκραγαντίνων τύραν-6 νον, καταπολεμήσαι τούτον παρεσκευάζετο. μετά 20 δέ ταῦτα Θρασυδαίου τοῦ Θήρωνος ἐπιστατοῦντος της των Ίμεραίων πόλεως βαρύτερον του καθήκοντος, συνέβη τοὺς Ἱμεραίους ἀπαλλοτριωθήναι παν-7 τελώς απ' αύτοῦ. πρός μέν οὖν τὸν πατέρα ποοεύεσθαί τε και κατηγορείν απεδοκίμαζον, νομίζοντες 25 ούχ έξειν ίσον άχουστήν πρός δε τόν Ίέρωνα πρέσβεις απέστειλαν κατηγορούντες του Θρασυδαίου

1 & om. PA ζάκλης P 10 αὐτὸν PAF 14 στρατιάν Dind., στρατείαν cod. 19 φυγόντα cod., corr. Dind. άχραγαντΐνον P 24 ὑπ' P 27 κατηγοροῦντας Pa

και έπαγγελλόμενοι τήν τε πόλιν έκείνω παφαδώσειν και συνεπιθήσεσθαι τοις περί τόν Θήρωνα. ό δε Ίεφων κρίνας είρηνικώς διαλύσασθαι πρός τόν 8 Θήρωνα, προύδωκε τούς Ίμεραίους και τὰ βεβου-5 λευμένα λαθραίως έμήνυσεν. διόπερ Θήρων έξετάσας τὰ κατὰ τὴν βουλήν, και τὴν μήνυσιν ἀληθινὴν εύρίσκων, πρός μεν τὸν Ἱέρωνα διελύσατο και τὸν Πολύζηλον εἰς τὴν προϋπάρχουσαν εὕνοιαν ἀποκατέστησε, τῶν δε Ίμεραίων τοὺς ἐναντίους πολ-10 λοὺς ὅντας συλλαβῶν ἀπέσφαξεν.

Ίέρων δε τούς τε Ναξίους και τους Καταναίους 49 έκ των πόλεων άναστήσας, ίδίους οίκήτορας άπέστειλεν, έκ μέν Πελοποννήσου πεντακισχιλίους άθροίσας, έκ δε Συρακουσων άλλους τοσούτους 15 προσθείς και την μεν Κατάνην μετωνόμασεν Αίτνην, την δε χώραν ού μόνον την Καταναίαν, άλλά και πολλήν της δμόρου προσθείς κατεκληρούχησε, μυρίους πληρώσας οικήτορας. τοῦτο δ' ἔπραξε σπεύ- 2 δων αμα μεν έχειν βοήθειαν ετοίμην άξιόλογον 20 πρός τὰς ἐπιούσας χρείας, ἅμα δὲ καὶ ἐκ τῆς γενομένης μυριάνδρου πόλεως τιμάς έχειν ήρωικάς. τούς δε Ναξίους και τούς Καταναίους έκ των πατρίδων άνασταθέντας μετφχισεν είς τούς Λεοντίνους, καί μετά των έγχωρίων προσέταξε κατοικείν 25 την πόλιν. Θήρων δε μετά την Ιμεραίων σφαγήν 3 δρών την πόλιν οίκητόρων δεομένην, συνώκισεν eig ταύτην τούς τε Δωριείς και των άλλων τούς βουλομένους έπολιτογράφησεν. ούτοι μέν ούν μετ' 4

1 ἐπαγγελλόμενοι PFJK, -μένους cet. 6 ἀληθινὴν] είναι add. f 10 ἀποσφάζει ν. άλλήλων καλῶς πολιτευόμενοι διετέλεσαν ἔτη πευτήκοντα καὶ ὀκτώ τότε δὲ τῆς πόλεως ὑπὸ Καοχηδονίων χειρωθείσης καὶ κατασκαφείσης, διέμεινεν ἀοίκητος μέχοι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν.

50 Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Δρομοκλείδου Έωμαζοι 5 μέν κατέστησαν ύπάτους Μάρκον Φάβιον και Γναϊον442 Μάλλιον. έπὶ δὲ τούτων Λακεδαιμόνιοι τὴν τῆς θαλάττης ήγεμονίαν αποβεβληχότες αλόγως, βαρέως έφερον. διό καί τοις άφεστηκόσιν άπ' αύτων Έλλησι γαλεπως έχοντες, ήπείλουν έπιθήσειν αύτοις 10 2 την προσήχουσαν τιμωρίαν. συναχθείσης δε της γερουσίας έβουλεύοντο περί τοῦ πολέμου τοῦ πρός τούς 'Αθηναίους ύπεο της κατά θάλατταν ήγεμο-3 νίας. δμοίως δε και της κοινης έκκλησίας συναχθείσης, οί μέν νεώτεροι και των άλλων οί πολλοι 15 φιλοτίμως είχον άνακτήσασθαι την ήγεμονίαν, νομίζοντες, έαν αυτήν περιποιήσωνται, χρημάτων τε πολλών εύπορήσειν και καθόλου την Σπάρτην μείζονα ποιήσεσθαι και δυνατωτέραν, τούς τε των ίδιωτων οίκους πολλήν έπίδοσιν λήψεσθαι πρός εύ- 20 4 δαιμονίαν. άνεμιμνήσκοντο δε και της άρχαίας μαντείας, έν ή προσέταξεν αύτοις δ θεός σχοπείν, όπως μή χωλήν έχωσι την ήγεμονίαν, καί τον χρησμον έφασαν είς ούδεν έτερον ή το παρον λέγειν. χωλήν γάρ αύτοις ύπάρξειν την άρχην, έαν ούσων δυείν 25 5 ήγεμονιών την έτέραν αποβάλωσι. πάντων δε σχεδόν των πολιτων πρός ταύτην την ύπόθεσιν ώρ-

6 Γναΐον] γενναΐον Ρ 18 Σπάρτην Reiske, σπουδην cod., πόλιν Wess. 19 ποιήσασθαι PFL 24 λέγειν] ξέπειν Cobet

μημένων, και της γερουσίας συνεδρευούσης περί τούτων, ούδείς ήλπισεν ούδένα τολμήσειν συμβουλεῦσαι ἕτερόν τι. τῶν δὲ ἐκ τῆς γερουσίας τις, 6 όνομα μέν Έτοιμαρίδας, τὸ δὲ γένος ἀφ' Ήρα-5 κλέους ών καί δι' άρετην άποδοχης τυγχάνων παρά τοις πολίταις, έπεχείρησε συμβουλεύειν έαν τούς Άθηναίους έπι τῆς ήγεμονίας μη συμφέρειν γάρ τη Σπάρτη της δαλάττης αμφισβητείν πούς παράδοξον δε ύπόθεσιν είπειν εύπορήσας λόγους άρμό-10 ζοντας, παρά την προσδοχίαν έπεισε την γερουσίαν καί τόν δημον. τέλος δε οι Λακεδαιμόνιοι κρίναντες 7 τον Έτοιμαρίδαν συμφέροντα λέγειν απέστησαν της περί τον πόλεμον πρός τους Άθηναίους δρμης. Άθηναΐοι δε τό μεν πρώτον προσεδόκων μέγαν πό- 8 15 λεμον έξειν ποός τούς Λακεδαιμονίους περί της κατά θάλατταν ήγεμονίας, και δια τοῦτο τριήρεις κατεσκεύαζον πλείους και χρημάτων πληθος έπορίζοντο και τοις συμμάχοις έπιεικως προσεφέροντο. ως δέ τὰ δοχθέντα τοῦς Λακεδαιμονίοις ἐπύθοντο, τοῦ μὲν 20 φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον ἀπελύθησαν, περί δὲ την αύξησιν της ίδίας πόλεως ήσχολοῦντο.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άκεστορίδου έν Ῥώμη 51 την υπατον ἀρχην διεδέξαντο Καίσων Φάβιος και Τίτος Οὐεργίνιος. ἐπὶ δὲ τούτων Ἱέρων μὲν ὁ βα-25 σιλεὺς τῶν Συρακοσίων, παραγενομένων προς αὐτὸν πρέσβεων ἐκ Κύμης τῆς Ἰταλίας καὶ δεομένων

2 τολμῆσαι cod. 4 έτυμαρίδας P 11 χρίνοντες A 12 έτυμαρίδαν P 13 πρός] τον πρός Hertl. 16 κατεσκευάζοντο v. 17 έπόριζον cod., corr. Bhod. (cf. XIII 36, 1) 22 άκατεστορίδου P, άκατεστορείδου &

βοηθήσαι πολεμουμένοις ύπὸ Τυρρηνῶν θαλαττοκρατούντων, έξέπεμψεν αὐτοζς συμμαχίαν τριήρεις 2 Ικανάς. οι δὲ τῶν νεῶν τούτων ἡγεμόνες ἐπειδή κατέπλευσαν εἰς τὴν Κύμην, μετὰ τῶν ἐγχωρίων 443 μὲν ἐναυμάχησαν προς τοὺς Τυρρηνούς, πολλὰς 5 δὲ ναῦς αὐτῶν διαφθείραντες καὶ μεγάλη ναυμαχία νικήσαντες, τοὺς μὲν Τυρρηνοὺς ἐταπείνωσαν, τοὺς δὲ Κυμαίους ἡλευθέρωσαν τῶν φόβων, καὶ ἀπέπλευσαν ἐπὶ Συρακούσας.

Έπ' άρχοντος δ' Άθήνησι Μένωνος Έωμαζοι μέν 10 52ύπάτους κατέστησαν Λεύκιον Αἰμίλιον Μάμερκον καί Γάιον Κορνήλιον Λέντουλον, κατά δε την Ίταλίαν πόλεμος ένέστη Ταραντίνοις πρός τους Ίάπυ-2 γας περί γαρ δμόρου χώρας αμφισβητούντων πρός άλλήλους, έπὶ μέν τινας χρόνους διετέλουν ἁψιμα- 15 γούντες καί λεηλατούντες τάς άλλήλων χώρας, άεί δε μαλλον της διαφοράς συναυξομένης και πολλάκις φόνων γινομένων, τὸ τελευταΐον εἰς δλοσχερή 3 φιλοτιμίαν ώρμησαν. οί μέν οὖν Ἰάπυγες τήν τε παρ' αύτῶν δύναμιν παρεσκευάζοντο και την παρά 20 των δμόρων συμμαχίαν συνέλαβον, και τους σύμπαντας ήθροισαν ύπέρ τους δισμυρίους οί δέ Ταραντίνοι πυθόμενοι το μέγεθος της έπ' αὐτοὺς ήθροισμένης δυνάμεως, τούς τε πολιτικούς στρατιώτας ήθροισαν καί Ρηγίνων συμμάχων όντων πολ- 25 4 λούς προσελάβοντο. γενομένης δε μάχης ίσχυρας και πολλών παρ' άμφοτέροις πεσόντων, το τελευ-

4 μετὰ Ρ, καὶ μετὰ ν. 5 ἐναυμάχησαν μὲν Bek. 20 παφεσκεύαζον FJK παφὰ om. FJK 22 ὑπὲφ — μέγεθος om. P ταΐου οι Ίάπυγες ἐνίκησαν. τῶν δὲ ἡττηθέντων είς δύο μέρη σχισθέντων κατὰ τὴν φυγήν, καὶ τῶν μὲν εἰς Τάραντα τὴν ἀναχώρησιν ποιουμένων, τῶν δὲ εἰς τὸ Ῥήγιον φευγόντων, παραπλησίως τούτοις 5 καὶ οι Ἰάπυγες ἐμερίσθησαν. οι μὲν οὖν τοὺς Τα- 5 ραντίνους διώξαντες ὀλίγου διαστήματος ὄντος πολλοὺς τῶν ἐναντίων ἀνείλον, οι δὲ τοὺς Ῥηγίνους διώκοντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐφιλοτιμήθησαν ῶστε συνεισπεσείν τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ Ῥήγιον καὶ τῆς 10 πόλεως κυριεῦσὰι.

Μετά δε ταῦτα Άθήνησι μεν ἦοχε Χάρης, έν 53 Έρωμη δε υπατοι καθειστήκεσαν Τίτος Μινούνιος και Γάιος Όράτιος Πολύειδος, ήχθη δε παρ' Ήλείοις όλυμπιὰς έβδομηχοστή και έβδόμη, καθ' ην ένίκα 15 στάδιον Δάνδης 'Αργείος. έπι δε τούτων κατά μεν την Σικελίαν Θήρων δ Άκραγαντίνων δυνάστης έτελεύτησεν άρξας έτη δέκα καί έξ, την δε άρχην διεδέξατο Θρασυδαΐος δ υίός. δ μεν ουν Θήρων 2 την άρχην έπιεικως διωκηκώς, και ζων μεγάλης άπο-20 δοχής έτύγχανε παρά τοις πολίταις και τελευτήσας ήρωικών έτυχε τιμών, δ δε υίδς αύτοῦ και ζώντος έτι τοῦ πατρός βίαιος ην και φονικός και τελευτήσαντος ήρχε της πατρίδος παρανόμως και τυραννικῶς. διὸ καὶ ταχέως ἀπιστηθεὶς ὑπὸ τῶν ὑποτεταγ- 3 25 μένων διετέλεσεν έπιβουλευόμενος καί βίον έχων μισούμενον . όθεν ταχέως της ίδίας παρανομίας

θ ὄντος] ἐντὸς Dind.; οἀx ὁλίγου δ. ὅντος Hertl. 12 ῦπατοι — ἦχθη δὲ om. P; ἦχθη δὲ in mg. add. P Μινούκιος f 13 ὑδαάτιος cod. 15 δάνδις P 16 ἀκοαγαντίνω P¹, ἀκραγαντίνος AHK Θήρων — μὲν οὖν om. F 20 τῶν πολιτῶν Peiresc.

οίκείαν έσχε την τοῦ βίου καταστροφήν. μετά γάρ την του πατρός Θήρωνος τελευτήν πολλούς μισθοφόρους άθροίσας και των Άκραγαντίνων και Ίμε-444 ραίων προσκαταλέξας, τούς απαντας ήθροισεν ύπερ 4 τούς δισμυρίους ίππεζς και πεζούς. μετά δε τούτων 5 μέλλοντος αύτοῦ πολεμεϊν τοϊς Συρακοσίοις, Ιέρων δ βασιλεύς παρασκευασάμενος δύναμιν άξιόλογον έστράτευσεν έπι τον Άκράγαντα. γενομένης δε μάχης ίσχυρας πλείστοι [τῶν] παραταξαμένων Ελλήνων 5 πρός Έλληνας έπεσον. τη μέν οὖν μάχη έπροτέρη- 10 σαν οί Συρακόσιοι, κατεκόπησαν δε των μεν Συραχοσίων είς δισχιλίους, των δε άλλων ύπες τους τετρακισχιλίους. μετά δε ταύτα Θρασυδαΐος μεν ταπεινωθείς έξέπεσεν έκ της άρχης, καί φυγών είς Μεγαρείς τούς Νισαίους καλουμένους, έκει θανάτου 15 καταγνωσθείς έτελεύτησεν οί δ' Άκραγαντίνοι κομισάμενοι την δημοχρατίαν, διαπρεσβευσάμενοι πρός 6 Ίέρωνα τῆς εἰρήνης ἔτυχον. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Υσμαίοις ποός Ούηιεντανούς ένστάντος πολέμου μεγάλη μάχη συνέστη περί την δνομαζομένην Κρε- 20 μέραν. των δε 'Ρωμαίων ήττηθέντων συνέβη πολλούς αύτων πεσείν, ών φασί τινες των συγγραφέων καί τούς Φαβίους τούς τριακοσίους, συγγενείς άλλήλων όντας καί διὰ τοῦτο μιᾶ περιειλημμένους προσηγορία. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τόν 25 ένιαυτόν.

54 'Επ' άρχοντος δ' 'Αθήνησι Πραξιέργου 'Ρωμαΐοι

4 ὑπὲς τοὺς] ἐπὶ τοὺς Ρ (sed erasa) 9 τῶν del. Madvig 14 καὶ om. v. 15 Μισαίους v. 19 ουἶεντάνους cod. 20 Κριμέραν cod. 22 ῶν Reiske, ὡς cod.; ὡν ὡς f.

μέν ύπάτους κατέστησαν Αύλον Ούεργίνιον Τρίκοστον καί Γάιον Σερουίλιον Στροῦκτον. ἐπί δὲ τούτων Ήλεῖοι μέν πλείους καὶ μικράς πόλεις οίκοῦντες είς μίαν συνωχίσθησαν την δνομαζομένην Ηλιν. 5 Λακεδαιμόνιοι δε δρώντες την μεν Σπάρτην δια 2 την Παυσανίου τοῦ στρατηγοῦ προδοσίαν ταπεινῶς πράττουσαν, τούς δε Άθηναίους εύδοκιμοῦντας διὰ τό μηδένα παρ' αύτοις πολίτην έπι προδοσία κατεγνῶσθαι, ἔσπευδον τὰς Άθήνας ταῖς δμοίαις περι-10 βαλεϊν διαβολαϊς. διόπεο εύδοχιμοῦντος παο' αὐτοῖς 3 Θεμιστοκλέους και μεγάλην δόξαν έχοντος έπ' άρετη, κατηγόρησαν προδοσίαν αὐτοῦ, φάσκοντες φίλον γενέσθαι τοῦ Παυσανίου μέγιστον, καὶ μετὰ τούτου συντεθεϊσθαι κοινη προδούναι την Έλλάδα τῷ Ξέρξη. 15 διελέγοντο δε και τοις έχθροις του Θεμιστοκλέους, 4 παροξύνοντες αύτοὺς πρὸς τὴν κατηγορίαν, καὶ χρήματα έδοσαν, διδάσχοντες ότι Παυσανίας μέν χρίνας προδιδόναι τοὺς Έλληνας έδήλωσε την ίδίαν έπιβολην 445 Θεμιστοπλεί και παρεκάλεσε ποινωνείν της προθέ-20 σεως, δ δέ Θεμιστοχλής ούτε προσεδέξατο την έντευξιν ούτε διαβάλλειν έχρινε δεϊν άνδρα φίλον. ού μην άλλα κατηγορηθείς δ Θεμιστοκλής τότε μέν 5 άπέφυγε την της προδοσίας χρίσιν. διό και τό μέν πρῶτον μετὰ τὴν ἀπόλυσιν μέγας ἦν παρὰ τοῖς 25 'Αθηναίοις. ήγάπων γάο αὐτόν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις διαφερόντως οί πολίται μετά δε ταύτα οί μεν φοβηθέντες αύτοῦ την ύπεροχήν, οί δὲ φθονήσαν-

1 Avlov] Παύλον FKM 17 hic intercidisse quaedam censet Dind. 18 έπιβουλην PAF³JKL 20 dè om. P ούτε] ῶστε P 21 ούτε] καὶ οὐ P³ 27 περιοχήν P

τες τη δόξη, των μέν εύεργεσιων έπελάθοντο, την δ' ίσχὺν αὐτοῦ καὶ τὸ φρόνημα ταπεινοῦν ἔσπευδον. 55 πρώτον μέν ούν αύτον έκ της πόλεως μετέστησαν, τούτον τόν όνομαζόμενον όστρακισμόν έπαγαγόντες αὐτῷ, ὃς ἐνομοθετήθη μέν ἐν ταὶς Άθήναις μετά 5 την κατάλυσιν των τυράννων των περί Πεισίστρα-2 τον, δ δε νόμος έγένετο τοιούτος. Εκαστος των πολιτών είς όστρακον έγραφε τούνομα του δοκούντος μάλιστα δύνασθαι καταλύσαι την δημοκρατίαν. φ δ' αν όστρακα πλείω γένηται, φεύγειν έκ της 10 3 πατρίδος έτέτακτο πενταετή χρόνον. νομοθετήσαι δε ταύτα δοκούσιν οι Άθηναϊοι, ούχ ίνα την κακίαν χολάζωσιν, άλλ' ΐνα τὰ φρονήματα των ύπερεχόντων ταπεινότερα γένηται διὰ την φυγήν. δ μέν οὖν Θεμιστοκλής τον προειρημένον τρόπον έξοστρακισθείς 15 4 έφυγεν έκ τῆς πατρίδος εἰς Αργος· οί δὲ Λακεδαιμόνιοι πυθόμενοι περί τούτων, και νομίσαντες παρά τῆς τύχης είληφέναι καιοόν ἐπιθέσθαι τῶ Θεμιστοκλεΐ, πάλιν είς τὰς 'Αθήνας έξαπέστειλαν πρέσβεις κατηγορούντες τού Θεμιστοκλέους ότι τῷ Παυσανία 20 κεκοινώνηκε της προδοσίας, και δείν ξφασαν των κοινών της Έλλάδος άδικημάτων είναι την κρίσιν ούκ ίδία παρά τοις Άθηναίοις, άλλ' έπὶ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου των Έλλήνων, δπερ είώθει συνεδρεύειν 5 [$i\nu$ $\tau\eta$ $\Sigma\pi\alpha\rho\tau\eta$] $\kappa\alpha\tau'$ $i\kappa\epsilon$ $i\nu$ $o\nu$ τ $\partial\nu$ $\gamma\rho$ $o\nu$ $v\nu$. δ $\delta\epsilon$ $\Theta\epsilon$ - 25 μιστοχλής δρών τούς Λαχεδαιμονίους σπεύδοντας

4 όστρακισμον P, sed in mg. έξοστρακισμόν 6 την om. P 10 πλείω] πλείστα (c. 87, 1) vel πλείω 5 Hertl. 11 δεκαετη Meursius 20 κατηγορούντες PAFJ, -τας cet. 24 είώθει Reiske, είώθεισαν cod. 25 έν τη Σπάρτη om. f

διαβαπείν την πόλιν των Αθηναίων και ταπεινωσαι, τούς δ' 'Αθηναίους βουλομένους απολογήσασθαι περί της έπιφερομένης αίτίας, ύπέλαβεν έαυτον παραδοθήσεσθαι τῷ χοινῷ συνεδρίω. τοῦτο δ' ἤδει 6 5 τὰς κρίσεις οὐ δικαίας, ἀλλὰ πρός χάριν ποιούμενον τοις Λακεδαιμονίοις, τεκμαιρόμενος έκ τε των άλλων 446 καί έξ ὦν έποιήσατο περί τῶν ἀριστείων· οὕτω γὰρ οί κύριοι της ψήφου φθονερώς διετέθησαν πρός τούς Άθηναίους, ώστε πλείους τριήρεις αύτων παρεσηη-10 μένων ή σύμπαντες οί ναυμαχήσαντες παρέσχοντο, ούδεν ποείττους αύτους έποίησαν των άλλων Έλλήνων. διὰ ταῦτα δή συνέβη τὸν Θεμιστοκλέα τοῖς 7 συνέδροις απιστήσαι. και γάρ έκ τής προγεγενημένης απολογίας έν ταζς Άθήναις ύπο τοῦ Θεμι-15 στοκλέους άφορμας είχον οι Λακεδαιμόνιοι πρός την ύστεφον γενομένην κατηγοφίαν. δ γάφ Θεμιστοκλής 8 άπολογούμενος ωμολόγει μέν τον Παυσανίαν ποός αύτον έπιστολάς άπεσταλκέναι παρακαλοῦντα μετασχειν της προδοσίας, και τούτφ μεγίστφ χρησάμενος 20 τεκμηρίω συνίστανεν, δτι ούκ αν παρεκάλει Παυσανίας αὐτόν, εἰ μὴ πρός τὴν ἀξίωσιν ἀντέλεγε. διά δέ ταῦτα, καθάπεο προειρήκαμεν, ξφυγεν έξ 56 Άργους πρός Άδμητον τόν Μολοττών βασιλέα καταφυγών δε πούς την έστίαν ικέτης έγένετο. δ 25 δε βασιλεύς το μεν πρώτον προσεδέξατο αύτον φιλο-

8 έαυτόν] μη s. l. add. P² 7 ών] ης fort. έποιήσαντο PAF περί τῶν ἀριστείων^{*}] την πρίσιν περί τε τῶν Αθηναίων και τῶν Αργείων (Αίγινητῶν Wess., ἀριστείων Bhod., Αίγινητῶν ὑπέρ τῶν ἀριστείων Eich.) codices; cf. c. 27, 2 8 τῆς] τοῦ Ρ 19 και τούτω] τούτω δὲ Reiske 22 καθάπερ προειρήκαμεν non habent quo referantur

DIODOR, XI 56. 57.

φρόνως καί παρεκάλει θαρρεΐν καί τὸ στνολον 2 έπηγγέλλετο φροντιείν αύτοῦ τῆς ἀσφαλείας· ἐπεί δε οί Λακεδαιμόνιοι τους επιφανεστάτους Σπαρτιατων πρέσβεις αποστείλαντες πρός τόν Αδμητον έξήτουν αύτον πρός τιμωρίαν, άποκαλοῦντες προδότην 5 καί λυμεῶνα τῆς ὅλης Ἑλλάδος, πρός δὲ τούτοις μὴ παραδιδόντος αὐτὸν πολεμήσειν ἔφασαν μετὰ πάντων των Έλλήνων, τὸ τηνικαῦθ' ὁ βασιλεὺς φοβήθείς μέν τάς άπειλάς, έλεῶν δὲ τὸν ίκέτην καὶ τὴν έκ τῆς παραδόσεως αίσχύνην έκκλίνων, ἔπειθε τόν 10 Θεμιστοκλέα την ταχίστην απιέναι λάθοα των Λακεδαιμονίων, και χουσοῦ πληθος έδωρήσατο αὐτῷ 3 έφόδιον της φυγης. δ δε Θεμιστοχλης πάντοθεν έλαυνόμενος καί το χουσίον δεξάμενος έφυγε νυκτός έκ τῆς τῶν Μολοττῶν χώρας, συμπράττοντος αὐτῶ 15 πάντα τὰ πρός φυγήν τοῦ βασιλέως εύρων δὲ δύο νεανίσκους Λυγκηστάς το γένος, έμπορικαϊς δε έργασίαις χρωμένους, καί διὰ τοῦτο τῶν όδῶν ἐμπείρως 4 έχοντας, μετά τούτων έφυγε. χρώμενος δε νυχτε**ριναΐς όδοιπορίαις έλαθε τούς Λαχεδαιμονίους, χαί 20** διά τῆς τῶν νεανίσχων εὐνοίας τε καί κακοπαθείας κατήντησεν είς την Ασίαν ένταῦθα δ' έχων ίδιόξενον. ὄνομα μεν Λυσιθείδην, δόξη δε και πλούτφ 5 θαυμαζόμενον, πρός τούτον κατέφυγεν. δ δε Αυσιθείδης έτύγχανε φίλος ων Ξέρξου τοῦ βασιλέως καί 25 κατά την διάβασιν τοῦ Ξέρξου την δύναμιν τῶν Περσών απασαν είστιαχώς. διόπερ συνήθειαν μέν έχων πρός τόν βασιλέα, τόν δε Θεμιστοκλέα δια

5 άποκαλοῦντες] φάσκοντες f 17 λυνκιστὰς P, λιγυστὰς a, λίγυας f 21 τῆς] τὰς Sintenis 23 λυσιθίδην P²

τόν έλεον σωσαι βουλόμενος, έπηγγείλατο αὐτῷ πάντα συμπράξειν. άξιοῦντος δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους 6 άγαγειν αύτον πρός τον Ξέρξην, το μέν πρώτον άντεϊπεν, άποφαινόμενος δτι κολασθήσεται διά τάς 5 κατά των Περσών αὐτῷ γεγενημένας πράξεις, μετά 447 δε ταῦτα μαθών τὸ συμφέρον ὑπήκουσε, καὶ παραδόξως καί άσφαλῶς αὐτὸν διέσωσεν εἰς τὴν Περσίδα. έθους γάο ὄντος παρά τοις Πέρσαις τον άγοντα 7 παλλακήν τῷ βασιλεϊ κομίζειν ταύτην ἐπὶ ἀπήνης 10 κεκουμμένης, και των άπαντώντων μηδένα πολυπραγμονείν μηδε κατ' όψιν απαντήσαι τη αγομένη, άφορμη ταύτη συνέβη χρήσασθαι πρός την έπιβολην τον Λυσιθείδην. παρασκευασάμενος γάρ την απήνην 8 πολυτελέσι παραπετάσμασι κεκοσμημένην, είς ταύτην 15 ένέθηκε τον Θεμιστοκλέα, και μετα πάσης ασφαλείας διασώσας ένέτυχε τῷ βασιλεΐ, καὶ πεφυλαγμένως δμιλήσας έλαβε παρ' αύτοῦ πίστεις μηδεν άδικήσειν τον άνδρα. είσαγαγών δε αύτον πρός τον βασιλέα, κάκείνου δόντος τῷ Θεμιστοκλεϊ λόγον καὶ μαθόντος 20 ως ούδεν ήδίκησεν, απελύθη της τιμωρίας. δόξας 57 δέ παραδόξως ύπ' έχθροῦ διασεσῶσθαι, πάλιν είς μείζονας πινδύνους ένέπεσε διά τοιαύτας αίτίας. Μανδάνη Δαρείου μέν ην θυγάτηρ τοῦ φονεύσαντος τούς μάγους, άδελφή δε γνησία τοῦ Ξέρξου, 25 μεγίστης δ' άποδοχῆς τυγχάνουσα παρά τοις Πέρσαις. αύτη των υίων έστερημένη καθ' δν καιρόν Θεμι- 2 στοκλής περί Σαλαμίνα κατεναυμάχησε τον στόλον των Περσων, χαλεπως έφερε την άναίρεσιν των

10 κεκουμμένην v. 13 την del. Dind. 24 γνησία om. (in lacuna) Ρ 26 αὐτὴ v.

DIODOR. XI 57. 58.

τέπνων, καί διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορας ήλεεῖτο 3 παρά τοις πλήθεσιν. αύτη πυθομένη την παρουσίαν τοῦ Θεμιστοκλέους, ήλθεν είς τὰ βασίλεια πενθίμην έσθητα λαβούσα, και μετά δακούων ικέτευε τον άδελφόν ἐπιθείναι τιμωρίαν τῷ Θεμιστοκλεί. ὡς δ' 5 ού προσείχεν αύτη, περιήει τούς άρίστους των Περσων άξιουσα και καθόλου τα πλήθη παροξύνουσα 4 πρός την τοῦ Θεμιστοχλέους τιμωρίαν. τοῦ δ' ὄχλου συνδραμόντος έπι τὰ βασίλεια και μετὰ κραυγης έξαιτοῦντος έπι τιμωρίαν τον Θεμιστοπλέα, δ μέν 10 βασιλεύς απεκρίνατο δικαστήριον καταστήσειν έκ των άρίστων Περσων, και το κριθέν τεύξεσθαι συν-5 τελείας πάντων δε συνευδοκησάντων, και δοθέντος ίκανοῦ χρόνου είς την παρασκευην της κρίσεως, δ μέν Θεμιστοκλής μαθών την Περσίδα διάλεκτον, 15 καί ταύτη χρησάμενος κατά την άπολογίαν, άπελύθη 6 των έγκλημάτων. δ δε βασιλεύς περιχαρής γενόμενος έπι τη σωτηρία τάνδρός μεγάλαις αύτόν δωρεαζς έτίμησε. γυναϊκα γάρ αύτω πρός γάμου κοινωνίαν έζευξε Περσίδα, εύγενεία τε καλ κάλλει διαφέρουσαν, 20 έτι δε κατ' άρετην έπαινουμένην, οίκετων τε πληθος ποός διαπονίαν και παντοδαπών έκπωμάτων και την άλλην χορηγίαν πρός ἀπόλαυσιν καὶ τρυφήν ἁρμό-7 ζουσαν. έδωρήσατο δ' αὐτῷ καὶ πόλεις τρεῖς προς διατροφήν και απόλαυσιν εύθέτους, Μαγνησίαν μέν 25 την έπι τῷ Μαιάνδρω, πλεϊστον τῶν κατὰ την Ασίαν πόλεων έχουσαν σίτον, είς άφτους, Μυοῦντα δὲ είς

2 αὐτὴ Α 10 ἐπὶ] ἐπὶ τὴν P (c. 33, 4 56, 2) 12 τεύξασθαι PAFL 19 γάμων Peiresc. 22 ἐππωμάτων] πλῆθος add. P 23 ἁρμόζουσαν] δέδωπεν add. in mg. P¹

448 όψον, έχουσαν θάλατταν εύιχθυν, Λάμψαχον δέ. άμπελόφυτον έχουσαν χώραν πολλήν, είς οίνον. Θεμιστοχλής μέν ούν απολυθείς τοῦ παρ' Ελλησι 58 φόβου, καί παραδόξως ύπο μέν των τά μέγιστα 5 εύεργετηθέντων φυγαδευθείς, ύπο δè τῶν τὰ δεινότατα παθόντων εύεργετηθείς, έν ταύταις ταζς πόλεσι κατεβίωσε πάντων των πρός απόλαυσιν άγαθων εύπορούμενος, και τελευτήσας έν τη Μαγνησία ταφής έτυγεν άξιολόγου και μνημείου τοῦ έτι νῦν διαμέω νοντος. ένιοι δε των συγγραφέων φασί τον Ξέρξην 2 έπιθυμήσαντα πάλιν στρατεύειν έπὶ τὴν Ἑλλάδα παρακαλείν τόν Θεμιστοκλέα στρατηγείν έπὶ τοῦ πολέμου, τόν δε συγχωρήσαντα περί τούτων πίστεις λαβείν ένόρχους μή στρατεύσειν έπι τους Έλληνας 15 άνευ Θεμιστοκλέους. σφαγιασθέντος δε ταύρου και 3 των δοκων γενομένων, τόν Θεμιστοκλέα κύλικα τοῦ αίματος πληρώσαντα έκπιειν καί παραχρήμα τελευτησαι. καί τον μέν Ξέρξην αποστηναι της έπιβολης ταύτης, τόν δε Θεμιστοκλέα δια της ίδίας τελευτης 20 απολογίαν απολιπεῖν καλλίστην ὅτι καλῶς ἐπολιτεύθη τὰ πρός τοὺς Έλληνας.

Ημείς δε πάφεσμεν έπι την τελευτην άνδοος 4 μεγίστου τῶν Ἑλλήνων, περί οῦ πολλοί διαμφισβητοῦσι, πότερον οὖτος ἀδικήσας την πατρίδα και τοὺς
25 ἄλλους Ἐλληνας ἔφυγεν εἰς Πέρσας, ἢ τοὐναντίον ἥ τε πόλις και πάντες οι Ἐλληνες εὐεργετηθέντες μεγάλα τῆς μεν χάριτος ἐπελάθοντο, τὸν δ' εὐερ-

3 Έλλήνων Wess. 7 τῶν add. Dind. 12 ἐπὶ] περὶ PAHJL, del. Wess. (XIII 63,1) 13 τὸν δὲ] μὴ add. s. l. P² 15 ταύρου PAJK, τοῦ ταύρου cet. 22 δὲ] δ' ἐπεὶ PAJK Diodobus II. 20

γέτην ήγαγον [αὐτῶν] ἀδίκως εἰς τοὺς ἐσχάτους 5 χινδύνους. εί δέ τις χωρίς φθόνου τήν τε φύσιν τάνδοός καί τας ποάξεις έξετάζοι μετ' άκοιβείας, εύρήσει πάντων ων μνημονεύομεν άμφοτέροις τοις είσημένοις πεποωτευκότα. διό καί θαυμάσειεν άν 5 τις είκότως, εί στερήσαι σφας αύτούς άνδρός τοιού-· 59 του την φύσιν ήθέλησαν. τίς γαο έτερος, της Σπάοτης πλέον ίσχυούσης και τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἡγεμονίαν έχοντος Εύουβιάδου τοῦ Σπαρτιάτου, ταῖς ίδίαις πράξεσιν αφείλετο τῆς Σπάρτης ταύτην την δόξαν; 10 τίνα δ' άλλον ίστορήχαμεν μις πράξει ποιήσαντα διενεγκείν αύτον μέν των ήγεμόνων, την δε πόλιν τῶν Ἐλληνίδων πόλεων, τοὺς δ' Ἐλληνας τῶν βαοβάρων; έπλ τίνος δε στρατηγούντος έλάττονας άφορμάς η μείζονας κινδύνους συνέβη γενέσθαι; τίς δε 15 2 πρός απασαν την έχ της Άσίας δύναμιν άναστάτω τη πόλει παραταχθείς ένίχησε; τίς δε τοις έργοις έν είρήνη την πατρίδα δυνατην κατεσκεύασε τοιούτοις; τίς δὲ πολέμου μεγίστου κατασχόντος αὐτὴν διέσωσε, μια δ' έπινοία τη περί του ζεύγματος γενο-20 μένη την πεζην των πολεμίων δύναμιν έξ ήμίσους μέρους έταπείνωσεν, ώστ' εύχείρωτον γενέσθαι τοῖς 3 Έλλησι; διόπερ δταν τὸ μέγεθος τῶν ἔργων αὐτοῦ θεωρήσωμεν, καί σχοποῦντες τὰ κατὰ μέρος εύρωμεν έκεινον μέν ύπό της πόλεως ήτιμασμένου, την δέ 25 πόλιν διὰ τὰς ἐκείνου πράξεις ἐπαιρομένην, είκότως την δοχούσαν είναι των άπασων πόλεων σοφωτάτην

1 αὐτῶν Ρ, αὐτὸν ν.; αὐτοὶ Dind. vel del. 11 Ιστορήσαμεν FK 12 μὲν αὐτὸν Ρ 17 τοῖς del. Reiske 18 τοιούτοις vel τοσούτοις Reiske, τούτοις cod. 26 ἐπαινουμένην Ρ Ol. 77, 3: 470 a. Chr.

καί έπιεικεστάτην χαλεπωτάτην ποός έκεινον εύοίσχομεν γεγενημένην.

Περί μέν ούν τῆς Θεμιστοκλέους ἀρετῆς εἰ καὶ 4 πεπλεονάκαμεν παρεκβάντες, ἀλλ' οὐν οὐκ ἄζιον 5 ἐκρίναμεν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παραλιπεῖν ἀνεπισήμαντον ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατὰ τὴν Ἰταλίαν Μίκυθος [μέν] ὁ τὴν δυναστείαν ἔχων Ῥηγίου καὶ Ζάγκλης πόλιν ἕκτισε Πυξοῦντα.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Δημοτίωνος Έρωμαϊοι 60 10 μεν ύπάτους κατέστησαν Πούπλιον Ουαλέριον Πο-. πλικόλαν και Γάιον Ναύτιον Ροῦφον. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναΐοι στρατηγόν έλόμενοι Κίμωνα τόν Μιλτιάδου καί δύναμιν άξιόλογον παραδόντες, έξέπεμψαν έπι την παράλιον της Άσίας βοηθήσοντα μέν ταζς 15 συμμαγούσαις πόλεσιν, έλευθερώσοντα δε τας Περσικαϊς έτι φρουραϊς κατεχομένας. ούτος δε παραλα- 2 βών τον στόλον έν Βυζαντίω, και καταπλεύσας έπι πόλιν την δνομαζομένην Ήιόνα, ταύτην μέν Περσών κατεχόντων έχειρώσατο, Σκύρον δε Πελασγων ένοι-20 κούντων καί Δολόπων έξεπολιόρκησε, και κτίστην Αθηναΐον καταστήσας κατεκληρούχησε την χώρανι μετά δε ταῦτα μειζόνων πράξεων ἄρξασθαι διανο- 3 ούμενος, κατέπλευσεν είς τον Πειραιã, καί προσλαβόμενος πλείους τριήρεις και την άλλην χορηγίαν 25 άξιόλογον παρασκευασάμενος, τότε μέν έξέπλευσεν

7 μέν del. Dind. 8 Πυξοῦντα Cluverius, τευξοῦντα cod., βυξοῦντα P¹ in mg. 10 πουπλικόλαν PH, πουβλικόλαν AL 11 Ναύτιον Rhod., ναύπιον PH, ἄπιον F, ἄππιον cet. 15 τὰς Reiske, ταῖς cod. 16 ἔτι φοουφαίς PAL, φρουφαίς ἔτι cet. 17 ἐν Βυζ. καὶ Reiske, καὶ ἐν Βυζ. cod. 24 καὶ τὴν om. P

έχων τριήρεις διακοσίας, ύστερον δε μεταπεμψάμενος παρά των Ίώνων και των άλλων άπάντων τάς 4 ἁπάσας είχε τριακοσίας. πλεύσας οὖν μετὰ παντός τοῦ στόλου ποὸς τὴν Καρίαν, τῶν παραθαλαττίων πόλεων δσαι μεν ήσαν έκ της Έλλάδος άπωκισμέναι, 5 ταύτας παραχρημα συνέπεισεν άποστηναι των Πεοσων, δσαι δ' ύπῆρχον δίγλωττοι καὶ φρουράς έχουσαι Περσικάς, βίαν προσάγων ἐπολιόρκει. προσαγαγόμενος δέ τὰς κατὰ τὴν Καρίαν πόλεις, όμοίως 5 καί τὰς ἐν τῆ Λυκία πείσας προσελάβετο. παρὰ δὲ 10 των άει προστιθεμένων συμμάχων προσλαβόμενος ναῦς ἐπὶ πλέον ηὕξησε τὸν στόλον. οἱ δὲ Πέρσαι τό μέν πεζόν στράτευμα δι' έαυτῶν κατεσκεύασαν. τό δέ ναυτικόν ήθροισαν έκ τε Φοινίκης καί Κύπρου καὶ Κιλικίας· ἐστρατήγει δὲ τῶν Περσικῶν δυνά-¹⁵ 450 6 μεων Τιθραύστης, υίος ών Ξέρξου νόθος. Κίμων δε πυνθανόμενος τον στόλον των Περσων διατρίβειν περί την Κύπρον, και πλεύσας έπι τους βαρβάρους, έναυμάχησε διακοσίαις και πεντήκοντα ναυσί πρός τριαποσίας και τετταράκοντα. γενομένου δ' άγῶνος 20 ίσχυροῦ xal τῶν στόλων ἀμφοτέρων λαμπρῶς ἀγωνιζομένων, το τελευταΐον ένίκων οι Άθηναΐοι, καλ πολλάς μέν των έναντίων ναῦς διέφθειραν, πλείους δε τών εκατόν σύν αύτοις τοις ανδράσιν είλον. 7 των δε λοιπων νεων καταφυγουσων είς την Κύπρου, 25

2 άλλων ἀπάντων] Λίολέων ἑκατὸν Wurm 3 ἀπάσας PALF, ἄλλας ἀπάσας cet. 6 συνέπεσεν ν. 7 δίγλωττοι P, δίπλωττοι H(AL), ἐγχώφιοι cet. 8 βίαν Steph. et Hert., βία cod. προσαγόμενος cod., corr. Eich. 9 ὁμοίως] δὲ add. cod. 10 πείσας PAH, πάσας cet. 18 τὴν om. FJK καὶ om. f οί μέν έν αύταϊς άνδρες είς την γην άπεχώρησαν, αί δε νηες κεναί των βοηθούντων ούσαι τοις πολεμίοις έγενήθησαν ύποχείριοι.

Μετά δε ταῦτα ὁ μεν Κίμων οὐκ ἀρκεσθείς τη-61 5 λικαύτη νέκη παραχοήμα παντί τῷ στόλω προσκατῆρεν ἐπὶ τὸ πεζὸν τῶν Περσῶν στρατόπεδον, ούσης τῆς παρεμβολῆς παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ποταμόν. βουλόμενος δε καταστρατηγήσαι τους βαρβά-. φους, ένεβίβασεν είς τας αίχμαλωτίδας ναῦς τῶν 10 ίδίων τους άρίστους, δούς τιάρας και την άλλην κατασκευήν περιθείς Περσικήν. οί δε βάρβαροι 2 προσπλέοντος άρτι τοῦ στόλου ταῖς Περσικαῖς ναυσί καί παρασκευαίς ψευσθέντες ύπέλαβον τὰς ίδίας τριήρεις είναι. διόπερ ούτοι μέν προσεδέξαντο τούς 15 Άθηναίους ώς φίλους όντας, δ δε Κίμων ήδη νυκτός έπιγενομένης έκβιβάσας τούς στρατιώτας, καί προσδεχθείς ώς φίλος ύπ' αύτῶν, είσέπεσεν είς την στρατοπεδείαν των βαρβάρων. ταραχής δε μεγάλης 3 γενομένης παρά τοις Πέρσαις, οί μεν περί τον Κί-20 μωνα πάντας τούς έντυγχάνοντας έκτειναν, καί τόν μέν στρατηγόν τῶν. βαρβάρων τόν ἕτερον Φερενδάτην, άδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως, ἐν τῆ σκηνῆ καταλαβόντες έφόνευσαν, των δ' άλλων ούς μέν έκτεινον, ούς δε κατετραυμάτιζον, πάντας δε δια το παράδοξον 25 τῆς ἐπιθέσεως φεύγειν ἠνάγκασαν, καθόλου δ' ἔκπληξις ἅμα καί ἄγνοια τοιαύτη κατείχε τοὺς Πέρσας, ώσθ' οί πλείους τούς έπιτιθεμένους αύτοις οίτινες

1 άνεχώρησαν f 5 προκατῆφεν PH 9 άνεβίβασεν v. 12 προσπλέοντος P, ώς πλέοντος v. 16 έπιγινομένης PA έπιβιβάσας v., άποβιβάσας Rhod. 21 Φεφεδάτην cod.

4 ήσαν ούκ έγίνωσκον. τούς μέν γάς Έλληνας ούχ ύπελάμβανον ήκειν πρός αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως, τὸ σύνολον μηδ' έχειν αύτοὺς πεζήν στρατιάν πεπεισμένοι· τούς δε Πισίδας, ὄντας όμόρους και τα πρός αύτους άλλοτρίως έχοντας, υπελάμβανον ήκειν μετά 5 δυνάμεως. διο και νομίσαντες από της ηπείοου την έπιφοράν είναι των πολεμίων, πρός τάς ναῦς ώς 5 πρός φιλίας έφευγον. τῆς δὲ νυχτός οὕσης ἀσελήνου καί σκοτεινής συνέβαινε την άγνοιαν πολύ μαλλον αύξεσθαι και μηδένα τάληθες δύνασθαι ίδετν. 10 6 διό καί πολλού φόνου γενομένου διά την άταξίαν τῶν βαρβάρων, δ μέν Κίμων προειρηκώς τοῖς στρα-451 τιώταις πρός τον άρθησόμενον πυρσόν συντρέχειν, ἦρε πρός ταῖς ναυσί σύσσημον, εὐλαβούμενος μή διεσπαρμένων των στρατιωτών καί πρός άρπαγήν 15 7 δρμησάντων γένηται τι παράλογον. πάντων δε πρός τόν πυρσόν άθροισθέντων και παυσαμένων της άρπαγῆς, τότε μέν είς τὰς ναῦς ἀπεχώρησαν, τῆ δ' ύστεφαία τρόπαιου στήσαντες απέπλευσαν είς την Κύπρου, νενικηκότες δύο καλλίστας νίκας, την μέν 20 κατά γην, την δέ κατά θάλατταν. ούδέπω γάο μνημονεύονται τοιαῦται καὶ τηλικαῦται πράξεις γενέσθαι κατά την αύτην ημέραν και ναυτικώ και πεζώ στρα-62 τοπέδω. Κίμων δε δια της ίδίας στρατηγίας καί άφετῆς μεγάλα κατωφθωκώς, πεφιβόητον ἔσχε τὴν 25 δόξαν ού μόνον παρά τοῖς πολίταις, άλλὰ καὶ παρὰ

3 μηδ' Ρ, μή ν. πεπυσμένοι Ρ 5 ὑπελάμβανον ηκειν μετὰ δυνάμεως del. Madvig 8 φιλίας] φίλους Ρ² 9 σκοτεινοῦ Ρ 11 γινομένου ΡΑ 21 οὐδέποτε ν. 22 πράξεις] παρατάξεις fort.

τοτς άλλοις Έλλησιν. αίχμαλώτους γαρ είλήφει [τριήρεις] τριακοσίας και τετταράκοντα ναῦς, ἄνδρας δὲ ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους, χρημάτων δὲ πλῆθος ἀξιόλογον. οί δὲ Πέρσαι τηλικούτοις ἐλαττώμασι περι- 2 ⁵ πεπτωκότες άλλας τριήρεις πλείους κατεσκεύασαν, φοβούμενοι τὴν τῶν 'Αθηναίων αὕξησιν. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν χρόνων ἡ πόλις τῶν 'Αθηναίων πολλὴν ἐπίδοσιν ἐλάμβανε, χρημάτων τε πλήθει κατασκευασθείσα και δόξης μεγάλης ἐν ἀνδρεία και στρατη-10 γία τυχοῦσα. ὁ δὲ δῆμος τῶν 'Αθηναίων δεκάτην 3 ἐξελόμενος ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ, και τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐνἐγραψε τήνδε,

έξ οὖ γ' Εὐφώπην 'Ασίας δίχα πόντος ἕνειμε
καὶ πόλιας θνητῶν θοῦφος "Αφης ἐπέχει,
οὐδέν πω τοιοῦτον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδφῶν
ἔφγον ἐν ἡπείφῷ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.
οῦδε γὰφ ἐν Κύπφῷ Μήδους πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδφῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν'Ασὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέφαις χεφσὶ κφάτει πολέμου.
Ταῦτα μὲν οὖν ἐπφάχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυ-63
τὸν. ἐπ' ἅφχοντος δ' 'Αθήνησι Φαίωνος ἐν Ῥώμη
τὴν ὕπατον ἀφχὴν διεδέξαντο Λεύκιος Φούφιος Με25 διολανὸς καὶ Μάφκος Μανίλιος Οὐάσων. ἐπὶ δὲ τού-

2 τριήρεις delevi ναῦς del. Dind. 3 ἀξιολόγων P 4 τηλικαύτοις P, τοιούτοις v. 9 ἐν] ἐπ' Rhod. 15 πόλεας cod. 16 οὐδέπω AF 20 αὐτῶν] αὐτῶ PAFHLK 23 Φαίδωνος f; Ἀψηφίονος marmor Parium 24 διεδέξατο P¹ φρούριος Pa Μεδιόλανος P; Μεδουλλίνος Rhod. 25 Μάνιος f; Μάνλιος Οὐόλσων Rhod.

των μεγάλη τις και παράδοξος έγένετο συμφορά τοις Λακεδαιμονίοις έν γάο τη Σπάρτη γενομένων σεισμών μεγάλων συνέβη πεσείν τάς οίχίας έκ θεμελίων και των Λακεδαιμονίων πλείους των δισμυρίων 2 φθαρηναι. έπὶ πολύν δὲ χρόνον συνεχῶς τῆς πόλεως 5 καταφερομένης καί των οίκιων πιπτουσων πολλά σώματα τοις πτώμασι των τοίχων απολαμβανόμενα διεφθάρη, ούκ όλίγον δε των κατά τάς οίκίας χρη-3 μάτων δ σεισμός έλυμήνατο. και τοῦτο μέν τὸ κακὸν452 ώσπερ δαιμονίου τινός νεμεσήσαντος αύτοις έπαθον, 10 άλλους δε πινδύνους ύπ' άνθρώπων αύτοις συνέβη 4 γενέσθαι διὰ τοιαύτας αίτίας. Είλωτες και Μεσσήνιοι πρός Λακεδαιμονίους άλλοτρίως έχοντες το μέν πού τοῦ ήσυχίαν εἶχον, φοβούμενοι την της Σπάοτης ύπεροχήν τε καί δύναμιν. έπει δε δια τον σει- 15 σμόν ξώρων τούς πλείους αύτῶν ἀπολωλότας, κατεφρόνησαν των απολελειμμένων, όλίγων όντων. διόπερ πρός άλλήλους συνθέμενοι κοινη τόν πόλεμον έξή-5 νεγκαν τόν πρός τούς Λακεδαιμονίους. δ δέ βασιλεύς τῶν Λακεδαιμονίων Άρχίδαμος διὰ τῆς ίδίας 20 προνοίας καί κατά τόν σεισμόν έσωζε τούς πολίτας καί κατά τόν πόλεμον γενναίως τοις έπιτιθεμένοις 6 άντετάξατο. τῆς μέν γὰρ πόλεως συνεχομένης ὑπὸ τής τοῦ σεισμοῦ δεινότητος, πρῶτος Σπαρτιατῶν έκ τῆς πόλεως ἁρπάσας τὴν πανοπλίαν ἐπὶ τὴν χώραν 25 έξεπήδησε, καί τοις άλλοις πολίταις το αυτό πράτ-

12 διὰ τ. αἰτίας PA, δι' αἰτίας τ. cet. είλωτες PF μεσήνιω P (sic etiam infra) 14 πρό τοῦ Bek., πρῶτον cod. 18 ἐξήνεγκαν τὸν Dind., ἐξηνέγκαντο cod. 22 ἐπιτεθειμένοις P

τειν παρήγγειλεν. ύπαχουσάντων δε των Σπαρτια- 7 τῶν, τοῦτον τὸν τρόπον οἱ περιλειφθέντες ἐσώθησαν, ούς συντάξας δ βασιλεύς 'Αρχίδαμος παρεσκευάζετο πολεμεϊν τοις άφεστηχόσιν. οι δε Μεσσήνιοι μετα 64 5 των Είλώτων συνταχθέντες τὸ μὲν πρῶτον ῶρμησαν έπι την Σπάρτην, ύπολαμβάνοντες αύτην αίρήσειν διὰ τὴν ξέρημίαν τῶν βοηθησόντων . ὡς δ' ἤκουσαν τούς ύπολελειμμένους μετ' Άρχιδάμου τοῦ βασιλέως συντεταγμένους έτοίμους είναι πρός τον ύπερ της 10 πατρίδος άγῶνα, ταύτης μέν τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστησαν, καταλαβόμενοι δε τῆς Μεσσηνίας χωρίον όχυούν, έκ τούτου την δομην ποιούμενοι κατέτοεχον την Λακωνικήν. οί δε Σπαρτιάται καταφυγόντες 2 έπι την παρά των Άθηναίων βοήθειαν προσελάβοντο 15 παρ' αύτῶν δύναμιν. οὐδὲν δ' ἦττον καί παρὰ τῶν άλλων συμμάχων άθροίσαντες δυνάμεις άξιόμαχοι τοις πολεμίοις έγενήθησαν. και το μέν πρώτον πολύ προείχον των πολεμίων, ύστερον δε ύποψίας γενομένης ως των Αθηναίων μελλόντων αποκλίνειν ποός 20 τούς Μεσσηνίους, απέλυσαν αύτῶν την συμμαχίαν, φήσαντες ίκανούς έχειν πρός τόν έφεστῶτα κίνδυνον τούς άλλους συμμάχους. οί δε Άθηναΐοι δό- 3 ξαντες έαυτούς ήτιμάσθαι, τότε μεν άπηλλάγησαν μετά δὲ ταῦτα άλλοτρίως ἔχοντες τὰ πρός τοὺς Λα-25 κεδαιμονίους άει μαλλον την έχθραν έξεπύρσευον. διό καί ταύτην μέν άρχην έλαβον της άλλοτριότητος,

1 παρήγγελλεν F 5 συναχθέντες FJK 21 ίπανῶς P 23 τότε Reiske, ούτοι cod., οῦτω Klüber 25 ἐξεπύςσευον Hert., ἐπύςσευον cod. 26 μεν Dind., τὴν cod. ἕλαβον Wurm, ἐξέλαβον cod. ύστερον δε αί πόλεις διηνέχθησαν, καὶ μεγάλους ἐπανελόμεναι πολέμους ἔπλησαν ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα μεγάλων ἀτυχημάτων. ἀλλὰ γὰο περὶ τούτων τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 4 τότε δε οἱ Λακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν 5⁶ ἰθώμην μετὰ τῶν συμμάχων ἐπολιόρκουν αὐτήν. οἱ δ' Εἶλωτες πανδημεὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀφε-453 στῶτες συνεμάχουν τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ ποτε μεν ἐνίκων, ποτε δε ἡττῶντο. ἐπὶ δε ἔτη δέκα τοῦ πολέμου μὴ δυναμένου διακριθῆναι, διετέλουν τοῦ- 10 τον τὸν χρόνον ἀλλήλους κακοποιοῦντες.

65 Μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Θεαγενείδης, ἐν Ῥώμη δ' ὕπατοι καθειστήκεσαν Λεύκιος Λίμίλιος Μάμεφκος καὶ Λεύκιος 'Ιούλιος "Ιουλος, όλυμπιὰς δ' ἤχθη ἑβδομηκοστὴ καὶ ὀγδόη, καθ' ἢν 15 ἐνίκα στάδιον Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αργείοις καὶ Μυκηναίοις ἐνέστη πόλεμος διὰ 2 τοιαύτας αἰτίας. Μυκηναίοι διὰ τὸ παλαιὸν ἀξίωμα τῆς ἰδίας πατρίδος οὐχ ὑπήκουθν τοῖς 'Αργείοις, ῶσπερ αί λοιπαὶ πόλεις αί κατὰ τὴν 'Αργείαν, ἀλλὰ 20 κατ' ἰδίαν ταττόμενοι τοῖς 'Αργείοις οὐ προσείχον· ἡμφισβήτουν δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς "Ηρας, καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Νεμέων ἡξίουν αὐτοὶ διοικεῖν· πρὸς δὲ τούτοις [ὅτι] τῶν 'Αργείων ψηφισαμένων μὴ συμμαχεῖν εἰς Θερμοπύλας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐὰν μὴ 25

2 ἐνέπλησαν Dind., ἐπλήφωσαν fort. 5 στρατεύσαντες Dind., στρατηγήσαντες cod. 12 Θεαγενείδας f 14 Ιούλιος Dind., στούδιος cod. τοῦλος PAH 16 παφμενείδης P, παφμενίδας f 23 τὸν Νεμαῖον ν., τὸν Νεμεαῖον Wess. αὐτοί*] αὐτοῖς Pa, ἑαυτοῖς cet., ἑαυτοὺς Reiske 24 ὅτι del. Dind., ἕτι Reiske

μέρος της. ήγεμονίας αύτοις παραδώσι, μόνοι τών την Άργείαν κατοικούντων συνεμάχησαν οί Μυκηναΐοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. τὸ δὲ σύνολον ὑπώ- 3 πτευον αύτούς, μήποτε ίσχύσαντες έπὶ πλέον τῆς s ήγεμονίας άμφισβητήσωσι τοις Άργείοις διά το παλαιόν φοόνημα της πόλεως. διὰ δη ταύτας τὰς αίτίας άλλοτρίως διακείμενοι, πάλαι μέν έσπευδον άραι την πόλιν, τότε δε καιρόν εύθετον έχειν ένόμιζον, δρώντες τούς Λακεδαιμονίους τεταπεινωμέ-10 νους καί μή δυναμένους τοις Μυκηναίοις βοηθείν. άθροίσαντες οὖν ἀξιόλογον δύναμιν ἕκ τε Άργους καί έκ των συμμαχίδων πόλεων έστράτευσαν έπ' αὐτούς, νικήσαντες δὲ μάχη τοὺς Μυκηναίους καὶ συγκλείσαντες έντος τειχών έπολιόρχουν την πόλιν. 15 οί δὲ Μυκηναΐοι χρόνον μέν τινα τοὺς πολιορχοῦν- 4 τας εύτόνως ήμύνοντο, μετά δε ταῦτα λειπόμενοι τῷ πολέμω, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων μη δυναμένων. βοηθήσαι διά τούς ίδίους πολέμους και την έκ των σεισμών γενομένην αύτοις συμφοράν, άλλων δ' ούκ 20 όντων συμμάχων, έρημία των έπικουρούντων κατά κράτος ήλωσαν. οί δε 'Αργείοι τους Μυκηναίους 5 άνδραποδισάμενοι καί δεκάτην έξ αύτων τῷ θεῷ καθιερώσαντες, τὰς Μυκήνας κατέσκαψαν. αὕτη μέν ούν ή πόλις, εύδαίμων έν τοις αρχαίοις χρόνοις 25 γενομένη καί μεγάλους άνδρας έχουσα και πράξεις άξιολόγους έπιτελεσαμένη, τοιαύτην έσχε την καταστροφήν, καί διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ'

17 τῶν πολέμων Ρ, τῷ πόνο Dind., τῶν πολεμίων fort. 24 ούν om. Ρ 25 σχοῦσα Reiske ήμᾶς χοόνων. ταῦτα μὲν οὖν ἐποάχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Αυσιστράτου Έωμαΐοι 66 κατέστησαν ύπάτους Λεύκιον Πινάριον Μαμερτίνον 454 καί Πούπλιον Φούριον Φίφρωνα. έπὶ δὲ τούτων 5 Ίέρων δ των Συρακοσίων βασιλεύς τούς Άναξίλα πατδας τοῦ γενομένου τυράννου Ζάγκλης είς Συρακούσας μεταπεμψάμενος μεγάλαις δωρεαζς άνεμίμνησκε τῆς Γέλωνος γενομένης ποός τὸν πατέρα αύτων εύεργεσίας, καί συνεβούλευεν αύτοις ήδη την 10 ήλικίαν ήνδρωμένοις απαιτήσαι λόγον παρά Μικύθου τοῦ ἐπιτροπεύοντος, καὶ τὴν δυναστείαν αὐτοὺς 2 παραλαβείν. τούτων δ' έπανελθόντων είς το Phylon, καί τόν έπίτροπον λόγον απαιτούντων των διωχημένων, δ Μίκυθος, άνηο ων άγαθός, συνήγαγε τούς 15 πατρικούς φίλους των παίδων καί τον λόγον ούτω καθαρῶς ἀπέδωκεν, ῶστε ἅπαντας τοὺς παρόντας θαυμάζειν τήν τε δικαιοσύνην και την πίστιν, τους δε παίδας μεταμεληθέντας έπι τοις πραχθείσιν άξιουν τον Μίκυθον πάλιν την άρχην παραλαβείν, καί 20 πατρός έξουσίαν έχοντα και τάξιν διοικείν τα κατά 3 την δυναστείαν. ού μην δ Μίχυθός γε συνεχώρησεν, άλλὰ πάντα παραδούς ἀκριβῶς καὶ τὴν ίδίαν οὐσίαν ένθέμενος είς πλοΐον έξέπλευσεν έκ τοῦ Ῥηγίου, προπεμπόμενος ύπο της των όχλων εύνοίας. ούτος 25 μέν οὖν είς τὴν Έλλάδα κατάρας ἐν Τεγέαις τῆς 4 Άρκαδίας κατεβίωσεν έπαινούμενος. Ίέρων δ' δ των

5 φοούριον Ρα Φίφρωνα] φιλοσόφαν PHL, φιλόσοφον Α 6 τοὺς] τοῦ Ρ 7 ζάκλης Ρ 12 αὐτοὺς] αὐτῶν f 15 ῶν] ἦν Ρ 18 καὶ τὴν] καὶ Ρ

Συρακοσίων βασιλεύς έτελεύτησεν έν τη Κατάνη, καὶ τιμῶν ἡρωικῶν ἔτυχεν, ὡς ἂν κτίστης γεγονὼς τῆς πόλεως. οἶτος μὲν οἶν ἄρξας ἔτη ἕνδεκα κατέλιπε τὴν βασιλείαν Θρασυβούλφ τῷ ἀδελφῷ, ὡς ἡρξε 5 Συρακοσίων ἐνιαυτὸν ἕνα.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Αυσανίου Έωμαζοι 67 κατέστησαν ύπάτους Άππιον Κλαύδιον και Τίτον Κοΐντιον Καπιτώλιον. .έπι δε τούτων Θρασύβουλος δ των Συρακοσίων βασιλεύς έξέπεσεν έκ της άρχης, 10 περί ού τα κατά μέρος άναγράφοντας ήμας άναγκαϊόν έστι βραχύ τοις χρόνοις αναδραμόντας απ' άρχης απαντα καθαρώς έκθειναι. Γέλων δ Δεινο- 2 μένους άρετη καί στρατηγία πολύ τούς άλλους διενέγκας καί Καοχήδονίους καταστρατηγήσας ένίκησε 15 παρατάξει μεγάλη τούς βαρβάρους, καθότι προείρηται. χοησάμενος δε έπιειχως τοις καταπολεμηθείσι καί καθόλου τοις πλησιοχώροις πασι προσενεχθείς φιλανθρώπως, μεγάλης έτυχεν ἀποδοχῆς παρὰ τοῖς Σικελιώταις. ούτος μέν ούν ύπο πάντων άγαπώ- 3 20 μενος διὰ την πραότητα, διετέλεσε τον βίον είρηνιχῶς μέχοι τῆς τελευτῆς. τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος Ίέρων δ πρεσβύτατος των άδελφων ούχ όμοίως ήρχε των ύποτεταγμένων. ήν γάρ καί φιλάρ- 4 455γυρος καί βίαιος και καθόλου της απλότητος και 25. καλοκάγαθίας [τάδελφοῦ] άλλοτριώτατος. διὸ καὶ πλείονές τινες αφίστασθαι βουλόμενοι παρακατέσχον τάς ίδίας δομάς διά την Γέλωνος δόξαν και την

8 Κοίντιον] πούτιον ΡΑΗΙ, κάτλιον cet. 10 τὰ add. Dind. 19 πάντων Ρ, παντός ν. 25 τάδελφοῦ om. Pa

5 είς τούς απαντας Σιχελιώτας εύνοιαν. μετά δε την 'Ιέρωνος τελευτήν παραλαβών την άρχην Θρασύβουλος δ άδελφός ύπερέβαλε τη κακία τον πρό αύτου βασιλεύσαντα. βίαιος γάρ ών και φονικός πολλούς μέν των πολιτων άνήρει παρά το δίκαιον, ούκ όλί- 5 γους δε φυγαδεύων έπι ψευδέσι διαβολαϊς τας ούσίας είς τὸ βασιλικὸν ἀνελάμβανε καθόλου δὲ μισῶν καί μισούμενος ύπό των άδικουμένων, μισθοφόρων πληθος έξενολόγησεν, άντίταγμα κατασκευάζων ταις 6 πολιτικαίς δυνάμεσιν. ἀεὶ δὲ μᾶλλον τοῖς πολίταις 10 άπεχθόμενος, καί πολλούς μέν ύβρίζων, τούς δέ άναιοων, ήνάγχασε τούς άδιχουμένους άποστηναι. διόπεο οί Συρακόσιοι προστησάμενοι τους ήγησομένους ωρμησαν έπι την κατάλυσιν της τυραννίδος πανδημεί, καί συνταχθέντες ύπο τῶν ήγεμόνων ἀν- 15 7 τείχοντο τῆς έλευθερίας. Θρασύβουλος δὲ δρῶν τὴν πόλιν δλην έπ' αύτον στρατευομένην, το μέν πρωτον έπεχείζει λόγφ καταπαύειν την στάσιν. ως δ' έώρα την δρμήν των Συρακοσίων ακατάπαυστον ούσαν, συνήγαγεν έκ τε τῆς Κατάνης τούς κατοικι- 20 σθέντας ύφ' Ίέρωνος και τούς άλλους συμμάχους, έτι δε [καl] μισθοφόρων πληθος, ώστε τούς άπαντας γενέσθαι σχεδόν περί τούς μυρίους σεντακισχι-8 λίους. ούτος μέν ούν της πόλεως κατειληφώς την δνομαζομένην Άχραδινήν και την Νήσον όχυραν 25 ούσαν, καί έκ τούτων δομώμενος, διεπολέμει πρός

1 μετὰ δὲ — (16) ἐλευθερίας om. P 11 ἀπεχθανόμενος f μὲν om. AH et Peiresc. 18 καταπαύσειν AFJK 22 καί om. PA 23 σχεδὸν om. FJM 25 καὶ τὴν P, καὶ v.

τούς άφεστῶτας. οί δὲ Συρακόσιοι τὸ μὲν πρῶτον68 μέρος τῆς πόλεως κατελάβοντο τὴν ὀνομαζομένην Τύκην, έκ ταύτης δε δομώμενοι πρεσβευτας απέστειλαν είς Γέλαν και Άκράγαντα και Σελινούντα, 5 πρός δε τούτοις είς Ιμέραν και πρός τας των Σικελών πόλεις τας έν τη μεσογείω κειμένας, άξιοῦντες κατά τάχος συνελθεϊν καί συνελευθερώσαι τάς Συρακούσας. πάντων δὲ προθύμως ύπακουόντων, 2 καί συντόμως άποστειλάντων των μέν πεζούς καί 10 ίππεῖς στρατιώτας, τῶν δὲ ναῦς μακράς κεκοσμημένας είς ναυμαχίαν, ταχύ συνήχθη δύναμις άξιόχρεως τοις Συραχοσίοις. διὸ καὶ τὰς ναῦς χαταρτίσαντες οί Συρακόσιοι και την πεζην δύναμιν έπτάξαντες, έτοίμους έαυτούς άπέδειξαν καί πεζη 15 καί κατὰ θάλατταν [βουλομένους] διαγωνίζεσθαι. 456 δ δε Θρασύβουλος έγκαταλειπόμενος ύπο των συμ- 3 μάχων καί τας έλπίδας έν αύτοις έχων τοις μισθοφόροις, τῆς μὲν Άχραδινῆς καὶ τῆς Νήσου κύριος ήν, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς πόλεως κατεῖχον οί 20 Συρακόσιοι. μετά δε ταῦτα δ μεν Θρασύβουλος ταίς ναυσίν έπιπλεύσας έπι τους πολεμίους, καί λειφθείς τῆ ναυμαχία, συχνάς μέν τριήρεις ἀπέβαλε, ταίς δ' άλλαις κατέφυγεν είς την Νησον. δμοίως 4 δε και την πεζην δύναμιν ποραγαγών έκ της Άχρα-25 δινής και παραταξάμενος έν τοις προαστείοις ήττήθη, καί πολλούς αποβαλών ήναγκάσθη πάλιν είς

3 Τύχην Cluverius, ζτύχην cod. 6 ἀξιοῦντες — (p. 320,1) ἀποχωοῆσαι om. Ρ 12 καταοτίσαντες Reiske, καταστήσαντες cod. 15 βουλομένους del. Bek., βουλομένοις fort. 22 ληφθείς AF³ 23 την om. A

την Άχραδινην αποχωρησαι. τέλος δε απογνούς την τυραννίδα διεπρεσβεύσατο πρός τούς Συρακοσίους, καί συνθέμενος τα πρός αύτούς ύπόσπονδος 5 απηλθεν είς Λοκρούς. οί δε Συρακόσιοι τοῦτον τον. τρόπον έλευθερώσαντες την πατρίδα τοις μέν μισθο- 5 φόροις συνεχώρησαν απελθεϊν έκ των Συρακουσων, τάς δὲ ἅλλας πόλεις τὰς τυραννουμένας ἢ φρουράς έχούσας έλευθερώσαντες άποκατέστησαν ταζς πόλεσι 6 τας δημοχρατίας. από δε τούτων των χρόνων είρήνην έχουσα πολλήν έπίδοσιν έλαβε ποός εύδαιμονίαν, 10 καί διεφύλαξε την δημοκρατίαν έτη σχεδόν έξήκοντα 7 μέχοι τῆς Διονυσίου τυραννίδος. Θρασύβουλος δε καλώς θεμελιωθείσαν βασιλείαν παραλαβών, δια την ίδίαν κακίαν αίσχοως άπέβαλε την άρχην, καί φυγών είς Λοκρούς ένταῦθα τὸν λοιπὸν χρόνον ίδιωτεύων 15 8 κατεβίωσεν. – Άμα δε τούτοις πραττομένοις έν τῆ Ῥώμῃ τότε πρώτως κατεστάθησαν δήμαρχοι τέτταρες, Γάιος Σικίνιος καί Λεύκιος Νεμετώριος, πρός δε τούτοις Μάφκος Δουίλλιος και Σπόφιος Άκίλιος.

69 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 20 μὲν ἦρχε Λυσίθεος, ἐν Ῥώμη δ' ὕπατοι καθειστήκεσαν Λεύκιος Οὐαλέριος Ποπλικόλας και Τίτος Λίμίλιος Μάμερκος. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Αρτάβανος, τὸ μὲν γένος Ἱρκάνιος, δυνάμενος δὲ πλεϊστον παρὰ τῷ βασιλεῖ Ξέρξη και τῶν δορυφό- 25 ρων ἀφηγούμενος, ἕκρινεν ἀνελεϊν τὸν Ξέρξην και

2 πρός] τὰ πρός f 7 πόλεις τὰς P, πολιτείας v. 10 πολλήν] ή πόλις πολλήν Wurm 19 δουήλλιος P, δουλκίτιος FJM 20 ένιανσιαίου v. 21 παθειστήπεισαν P, κατεστάθησαν v. 22 πουπλικόλας PKL 28 μέμερκος P

την βασιλείαν είς έαυτον μεταστήσαι. άνακοινωσάμενος δε την έπιβουλην ποος Μιθοιδάτην τον εύνοῦγον, δς ήν κατακοιμιστής του βασιλέως και την κυριωτάτην έχων πίστιν, αμα δε και συγγενής ων 5 'Αρταβάνου και φίλος ύπήκουσε πρός την επιβουλήν. ύπο τούτου δε νυπτός είσαχθείς δ 'Αρτάβανος είς 2 τόν κοιτώνα, καί τόν Ξέρξην άνελών, ώρμησεν έπί τούς υίούς τοῦ βασιλέως. ἦσαν δὲ οὖτοι τρείς τὸν άριθμόν, Δαρεΐος μέν δ πρεσβύτατος και Άρταξέο-10 ξης, έν τοις βασιλείοις διατρίβοντες, δ δε τρίτος 457 Υστάσπης απόδημος ων κατ' έκεινον τον καιρόν. είχε γάο την έν Βάκτροις σατραπείαν. δ δ' ούν 3 Άρτάβανος παραγενόμενος έτι νυπτός ούσης πρός τόν Αρταξέρξην έφησε Δαρείον τόν άδελφόν αύτοῦ 15 φονέα γεγονέναι τοῦ πατρός και την βασιλείαν είς έαυτόν πεο σπαν. συνεβούλευσεν οὖν αὐτῷ ποὸ τοῦ 4 κατασχείν έκείνον την άρχην σκοπείν όπως μη δουλεύση διὰ δαθυμίαν, άλλὰ βασιλεύση τον φονέα τοῦ πατρός τιμωρησάμενος ἐπηγγείλατο δ' αὐτῷ 20 συνεργούς παρέξεσθαι τούς δορυφόρους τοῦ βασιλέως. πεισθέντος δε τοῦ Άρταξέρξου και παραχρήμα 5 μετά των δορυφόρων άνελόντος τον άδελφον Δαρείον. δρών αύτῷ τὴν ἐπιβολὴν εὐροοῦσαν, καὶ παραλαβών τούς ίδίους υίούς και φήσας καιρόν έχειν την βασι-25 λείαν κατακτήσασθαι, παίει τῷ ξίφει τὸν Άρταξέρξην. ό δε τρωθείς και ούδεν παθών ύπο της πληγής 6

2 δε om. Ρ έπιβολην Wurm 8 υίους — 10 διατοίβοντες om. Ρ 15 γεγονέναι Ρ, γενέσθαι ν. 16 συνεβούλευεν ν. 18 φόνον FJM 19 αὐτῷ] αὐτὸς Ρ 23 αὐτῷ PAJL ἐπιβουλην ν. (V 20, 1)

DIODORUS II.

ήμύνατο τον Άρτάβανον καὶ κατενέγκας αὐτοῦ πληγὴν καιρίαν ἀπέκτεινε. παραδόξως δὲ σωθεἰς δ ᾿Αρταξέρξης καὶ τον φονέα τοῦ πατρός τετιμωρημένος παρέλαβε τὴν τῶν Περσῶν βασιλείαν. Ξέρξης μὲν οὖν τὸν εἰρημένον τρόπον ἐτελεύτησε, βασιλεύσας 5 τῶν Περσῶν ἔτη πλείω τῶν εἴκοσι, τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος δ ᾿Αρταξέρξης ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράχοντα.

70 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρχεδημίδου 'Ρωμαΐοι μέν κατέστησαν ύπάτους Αύλον Ούεργίνιον καί 10 Τίτον Μινούκιον, όλυμπιάς δ' ήχθη έβδομηκοστή και ένάτη, καθ' ην ένίκα στάδιον Ξενοφων Κορίνθιος. έπλ δε τούτων αποστάντες Θάσιοι από Άθηναίων, μετάλλων άμφισβητοῦντες, έκπολιορκηθέντες ύπὸ τῶν Άθηναίων ἠναγκάσθησαν πάλιν ὑπ' ἐκεί- 15 2 νους τάττεσθαι. δμοίως δε και Αιγινήτας αποστάντας 'Αθηναΐοι χειρωσόμενοι την Αίγιναν πολιορκείν έπεχείοησαν. αύτη γάο ή πόλις τοις κατά θάλατταν άγῶσι πολλάκις εὐημεροῦσα φρονήματός τε πλήρης ήν και χρημάτων και τριήρων εύπορεϊτο, και το so σύνολον άλλοτρίως άελ διέχειτο πρός Άθηναίους. 8 διόπερ στρατεύσαντες έπ' αὐτὴν τὴν χώραν έδήωσαν, καί την Αίγιναν πολιορχοῦντες ἔσπευδον ἑλεῖν κατά κράτος. καθόλου γάρ έπι πολύ τη δυνάμει προκόπτοντες ούκέτι τοις συμμάχοις ωσπερ πρότερον 25 έπιεικως έχοωντο, άλλά βιαίως και ύπερηφάνως

2 καίφιον AL 8 τιμωρησάμενος JKM 9 ἀρχεδημήδου Ρ 10 Αύλον] παϋλον f 14 μετ' ἄλλων ΡΑ ἀμφισβητοῦντες ΡΑΗ, ἀμφισβητοῦντες ἕνεκα cet. 17 Άθηναῖοι — 19 φρονήματός τε om. Ρ χειρωσάμενοι cod., corr. Wurm 23 ** έλειν Ρ, αίφειν Α, ἀνελεϊν cet. ⁵ ήρχον. διόπερ οί πολλοί τῶν συμμάχων τὴν βαρύ- 4 τητα φέρειν ἀδυνατοῦντες ἀλλήλοις διελέγοντο περί ἀποστάσεως, καί τινες τοῦ κοινοῦ συνεδρίου κατα-φρονήσαντες κατ' ἰδίαν ἐτάττοντο. ἅμα δὲ τούτοις 5 ⁵ δηραττομένοις 'Αθηναῖοι θαλαττοκρατοῦντες εἰς 'Αμφίπολιν ἐξέπεμψαν οἰκήτορας μυρίους, οῦς μὲν ἐκ τῶν πολιτῶν, οῦς δ' ἐκ τῶν συμμάχων καταλέξαντες, καὶ τὴν χώραν κατακληρουχήσαντες μέχρι μέν τινος ἐκράτουν τῶν Θρακῶν, ὕστερον δὲ αὐτῶν ἀναβάντων 10 εἰς Θράκην συνέβη πάντας τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὴν χώραν τῶν Θρακῶν ὑπὸ τῶν 'Ηδωνῶν καλουμένων διαφθαρῆναι.

Ἐπ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Τληπολέμου 'Ρωμαϊοι71 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον καὶ Κόιντον
Σεφουίλιον Στφοῦκτον. ἐπὶ δὲ τοὐτων 'Αφταξέφξης
δ βασιλεὺς τῶν Πεφσῶν ἄφτι τὴν βασιλείαν ἀνακτησάμενος, τὸ μὲν πφῶτον κολάσας τοὺς μετεσχηκότας τῆς τοῦ πατφὸς ἀναιφέσεως διέταξε τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν συμφεφόντως αὐτῷ. τῶν μὲν γὰφ 2
²⁰ ὑπαφχόντων σατφαπῶν τοὺς ἀλλοτφίως ἔχοντας πφὸς αὐτὸν ἀπέστησε, τῶν δὲ αὐτοῦ φίλων ἐπιλέξας τοὺς εὐθέτους παφέδωκε τὰς σατφαπείας. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν πφοσόδων καὶ τῆς δυνάμεων κατασκευῆς, καὶ καθόλου τὴν βασιλείαν ὅλην ἐπιεικῶς διοικῶν
μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανε παφὰ τοῖς Πέφσαις. οί 3 δὲ τὴν Αἰγυπτον κατοικοῦντες πυθόμενοι τὴν Ξέφξου τελευτὴν καὶ τὴν ὅλην ἐπίθεσιν καὶ ταφαχὴν

14 κουίντιον καl κούντιον Ρ 19 την om. P. 21 αύτοῦ PAFL 23 τῆς Dind., τῶν cod. κατασκευῆς Dind., καl σκευῆς cod, παρασκευῆς Wess.

έν τη βασιλεία των Περσων, έχριναν αντέχεσθαι τῆς έλευθερίας. εὐθὺς οὖν ἀθροίσαντες δύναμιν άπέστησαν των Περσων, και τούς φορολογούντας την Αίγυπτου των Περσων έκβαλόντες κατέστησαν 4 βασιλέα τόν όνομαζόμενον Ίναρώ. ούτος δε τό μεν 5 πρώτον έκ των έγχωρίων κατέλεγε στρατιώτας, μετά δε ταῦτα καί μισθοφόρους έκ τῶν ἀλλοεθνῶν ἀθροίζων κατεσκεύαζε δύναμιν άξιόχρεων. Επεμψε δε καί ποδς Αθηναίους πρέσβεις περί συμμαχίας, ύπισχνούμενος αύτοις, έαν έλευθερώσωσι τους Αίγυπτίους, 10 κοινήν αύτοις παρέξεσθαι την βασιλείαν και πολλα-5 πλασίους της εύεργεσίας άποδώσειν χάριτας. οί δέ Άθηναΐοι κρίναντες συμφέρειν αύτοις τους μέν Πέρσας είς τὸ δυνατὸν ταπεινοῦν, τοὺς δὲ Αίγυπτίους ίδίους έαυτοις παρασκευάσαι πρός τα παρά- 15 λογα της τύχης, έψηφίσαντο τριακοσίαις τριήρεσι 6 βοηθείν τοις Αίγυπτίοις. οί μέν ουν Άθηναίοι μετά πολλής προθυμίας περί την τοῦ στόλου παρασκευήν έγίνοντο. Άρταξέρξης δε πυθόμενος την απόστασιν των Αιγυπτίων και τάς είς τον πόλεμον παρασκευάς, 20 έχρινε δείν τῷ μεγέθει τῶν δυνάμεων ύπεραραι τούς Αίγυπτίους. εύθύς ούν έξ άπασων των σατραπειῶν κατέλεγε στρατιώτας και ναῦς κατεσκεύαζε, και τῆς ἄλλης ἁπάσης παρασκευῆς ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο. καί τὰ μέν κατὰ την Άσίαν και την Αίγυπτον έν 25 τούτοις ην.

72 Κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν ἄρτι καταλελυμένης τῆς 13 κρίνοντες Ρ συμφέρειν ΡΑΗ, συμφέρον cet. 15 αὐτοῖς Ρ 16 τριακοσίαις] cf. c. 74,3. XIII 25, 2. Thuc. 1, 104 18 προθυμίας Wess., παρασκευῆς cod. παρασκευὴν Wess., προθυμίαν cod. 23 κατεσκεύασε AFJ

έν ταζς Συρακούσαις τυραννίδος και πασών τών κατὰ τὴν νῆσον πόλεων ήλευθερωμένων, πολλὴν έπίδοσιν έλάμβανεν ή σύμπασα Σικελία πρός εύδαιμονίαν είφήνην γάο έχοντες οί Σικελιώται καί χώ-5 ραν άγαθήν νεμόμενοι, διά τό πλήθος των χαρπών 459 ταχύ ταις ούσίαις ανέτρεχον και την χώραν έπλήοφοσαν οίκετών και κτηνών και της άλλης εύδαιμονίας, μεγάλας μέν λαμβάνοντες προσόδους, οὐδέν δε είς τους είωθότας πολέμους αναλίσχοντες. μετά 2 10 δε ταῦτα πάλιν είς πολέμους και στάσεις ενέπεσον διά τοιαύτας τινάς αίτίας. καταλύσαντες την Θρασυβούλου τυραννίδα συνήγαγον έκκλησίαν, και περί τῆς ίδίας δημοχρατίας βουλευσάμενοι πάντες όμογνωμόνως έψηφίσαντο Διός μεν έλευθερίου κολοτ-15 τιαΐον άνδριάντα κατασκευάσαι, κατ' ένιαυτον δέ θύειν έλευθέρια καί άγῶνας έπιφανεῖς ποιεῖν κατά την αύτην ημέραν, έν ή τον τύραννον καταλύσαντες ήλευθέρωσαν την πατρίδα. θύειν δ' έν τοις άγωσι τοίς θεοίς ταύρους τετραχοσίους και πεντήχοντα, 20 και τούτους δαπανάν είς την των πολιτών εύωγίαν. τάς δε άρχας άπάσας τοις άρχαίοις πολίταις άπένε- 3 μον τούς δε ξένους τούς έπι τοῦ Γέλωνος πολιτευθέντας ούκ ήξίουν μετέχειν ταύτης της τιμης, είτε ούκ άξίους κρίναντες, είτε και άπιστοῦντες μή-25 ποτε συντεθραμμένοι τυραννίδι και μονάρχο συνεστρατευμένοι νεωτερίζειν έπιχειρήσωσιν. όπερ καί συνέβη γενέσθαι. τοῦ γὰο Γέλωνος πλείονας τῶν μυρίων πολιτογραφήσαντος ξένους μισθοφόρους, έκ

10 πολέμους] ταφαχὰς Dind. (c. 76, 6) 14 ἐλευθεφιαίου f 22 τοῦ om. v. 25 συντεθφεμμένοι Ρ

τούτων περιελείποντο πλείους των έπταχιδιων 73 κατά τούς ύποκειμένους καιρούς. ούτοι της έκ των άρχαιρεσιών τιμής άπελαυνόμενοι χαλεπώς έφερον, καί συμφρονήσαντες απέστησαν των Συρακοσίων, καί τῆς πόλεως κατελάβοντο τήν τε Άγραδινήν καί 5 την Νησον, άμφοτέρων των τόπων τούτων έχόντων 2 ίδιον τείχος καλώς κατεσκευασμένον. οί δε Συρακόσιοι πάλιν έμπεσόντες είς ταραχήν το λοιπον της πόλεως κατείχον, καί τὸ ποὸς τὰς Ἐπιπολὰς τετοαμμένον αὐτῆς ἀπετείχισαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν 10 έαυτοις κατεσκεύασαν. εύθύς γάο της έπι την χώραν έξόδου τούς άφεστηχότας εύχερως είργον και ταχύ 3 των έπιτηδείων έποίησαν άπορειν. οί δε ξένοι τοις μέν πλήθεσιν έλείποντο των Συρακοσίων, ταζ δέ έμπειρίαις ταζς κατά πόλεμον πολύ προείχον. διό 15 καί γινομένων κατά την πόλιν έπιθέσεων καί κατά μέρος συμπλοκών, ταις μέν μάχαις οί ξένοι έπροτέρουν, είργόμενοι δε της χώρας έλείποντο ταζς παρασκευαίς και τροφής έσπάνιζον. και τα μέν κατά την Σικελίαν έν τούτοις ήν. 20

74 'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησι Κόνωνος, έν 'Ρώμη_ε την υπατον ἀρχην είχον Κόιντος Φάβιος Ούιβουλανός και Τιβέφιος Αιμίλιος Μάμερκος. έπι δε τούτων 'Αρταξέρξης μεν δ βασιλεύς των Περσών κατέστησε στρατηγόν έπι τον πρός Αίγυπτίους πόλεμον 25 'Αχαιμένην τον Δαφείου μεν υίόν, έαυτου δε θείον· τούτω δε παραδούς στρατιωτών Ιππέων τε και πεζών ὑπερ τὰς τριάκοντα μυριάδας προσέταζε καταπολε-

8 άρχαιρεσίων Ρ 9 έπιπολλάς PA 10 έπετείχισαν ν. 22 οὐβουλανός cod.

μησαι τούς Αιγυπτίους. ούτος μέν ούν έπειδή κα- 2 τήντησεν είς Αίγυπτον, κατεστρατοπέδευσε πλησίον 460 τοῦ Νείλου, καὶ τὴν δύναμιν ἐκ τῆς δδοιπορίας άναλαβών παρεσκευάζετο τὰ πρός την μάχην. οί δ' 5 Αἰγύπτιοι συνηθροικότες έκ τῆς Λιβύης καὶ τῆς Αίγύπτου την δύναμιν, άνέμενον την παρά των 'Αθηναίων συμμαχίαν. καταπλευσάντων δε των Άθη- 3 ναίων είς την Αίγυπτον μετά διακοσίων νεών. καί μετά τῶν Αίγυπτίων παραταξαμένων πρός τούς 10 Πέρσας, έγένετο μάχη καρτερά. και μέχρι μέν τινος οί Πέρσαι τοις πλήθεσι προέχοντες έπλεονέκτουν, μετά δε ταῦτα τῶν Άθηναίων βιασαμένων και τοὺς καθ' έαυτούς τεταγμένους τρεψαμένων και πολλούς άναιρούντων, τὸ λοιπὸν πληθος τῶν βαρβάρων πρός 15 φυγήν ώρμησε. πολλού δε κατά την φυγήν γενο- 4 μένου φόνου, τὸ τελευταΐον οί μὲν Πέρσαι τὸ πλέον μέρος της δυνάμεως άποβαλόντες κατέφυγον έπι το καλούμενον Λευκόν τείχος, οί δ' Άθηναΐοι ταις ίδίαις ανδραγαθίαις νίκημα περιπεποιημένοι συνε-20 δίωξαν τούς βαρβάρους είς τὸ προκείμενον χωρίον, καί ούκ άφίσταντο τῆς πολιορκίας. 'Αρταξέρξης δè 5 πυθόμενος την των ίδίων ήτταν, το μέν πρώτου άπέστειλέ τινας των φίλων μετά πολλων χοημάτων είς την Λακεδαίμονα, καί τούς Λακεδαιμονίους ήξίου 25 πόλεμον έξενεγκείν τοις 'Αθηναίοις, νομίζων ούτω τούς έν Αίγύπτω νικώντας 'Αθηναίους αποπλεύσειν είς τὰς Άθήνας βοηθήσοντας τη πατρίδι των δέ 6 Λακεδαιμονίων ούτε χρήματα δεξαμένων ούτε άλλως

20 προκείμενον] προειρημένον Wurm et Madvig 26 αποπλεύσειν] αποσπάσειν Dind. 28 αλλως] όλως Ρ

προσεχόντων τοις ύπο Περσών άξιουμένοις απογνούς την από των Λακεδαιμονίων βοήθειαν δ'Αρταξέρξης άλλας δυνάμεις παρεσκευάζετο· έπιστήσας δε αύτοις ήγεμόνας 'Αρτάβαζον και Μεγάβυζον, άνδρας άρετη διαφέροντας, έξέπεμψε πολεμήσοντας τοις Αίγυπτίοις. 5 Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Εύθίππου Ρωμαΐοι 75 κατέστησαν ύπάτους Κόιντον Σερουίλιον και Σπόριον Ποστούμιον Άλβινον. έπι δε τούτων κατά την Άσίαν 'Αρτάβαζος και Μεγάβυζος έκπεμφθέντες έπι τον ποδη Αίγυπτίους πόλεμον ανέζευξαν έκ της Περσί- 10 δος, έχοντες στρατιώτας ίππεις και πεζούς πλείους 2 τῶν τριάχοντα μυριάδων. ὡς δ' ἦλθον εἰς Κιλιχίαν καί Φοινίκην, τάς μέν πεζάς δυνάμεις άνελάμβανου έκ τῆς δδοιπορίας, ναῦς δὲ προσέταξαν κατασκευάζειν τοίς τε Κυπρίοις και Φοίνιξι και τοις την Κιλικίαν 15 οίχοῦσι. καταρτισθεισῶν δὲ τριήρων τριακοσίων, ταύτας έχόσμησαν έπιβάταις τε τοις πρατίστοις καλ δπλοις καί βέλεσι και τοις άλλοις τοις πρός ναυ-3 μαχίαν χρησίμοις. οὗτοι μέν οὖν περί τὰς παζασχευάς έγίνοντο καί γυμνασίας τῶν στρατιωτῶν 20 έποιούντο καί συνείθιζον απαντας ταις πολεμικαις 461 έμπειρίαις, καί περί ταῦτα διέτριψαν σχεδόν τι τόν 4 ύποχείμενον ένιαυτόν οί δε κατά την Αίγυπτον Άθηναΐοι τούς περί την Μέμφιν καταφυγόντας είς τό Λευκόν τείχος έπολιόρχουν άμυνομένων δε των 25

5 τοὺς Λἰγυπτίους P (c. 76, 3) 6 εὐθίπου P, εὐίππου v. 7 σπούφιον cod. 10 Πεφσίδος PFHK, πατρίδος cet. 12 εἰς PAL, εἰς τὴν cet. 16 καταφτισθέντων cod., corr. Wess. 19 πεφί PAL, παφὰ cet. 24 καταφυγόντας PA, καταφεύγοντας cet.

. . .

Περσῶν εὐρώστως οὐ δυνάμενοι τὸ χωρίον ἑλεϊν, ἕμειναν ἐπὶ τῆς πολιορχίας τὸν ἐνιαυτόν.

Κατά δὲ τὴν Σικελίαν Συρακόσιοι μὲν πολε-76 μούντες τοις αφεστηχόσι ξένοις συνεχείς προσβολάς 5 έποιούντο τη τε Άχραδινη και τη Νήσω, και ναυμαχία μέν ένίκησαν τούς αποστάντας, πεζη δ' ούκ ίσχυον έχβαλείν έχ τῆς πόλεως διὰ τὴν ὀχυρότητα τῶν τόπων. μετὰ δὲ ταῦτα παρατάξεως γενομένης 2 έπι τῆς χώρας, και τῶν ἀγωνιζομένων παρ' ἀμφο-10 τέροις έκθύμως κινδυνευόντων, πεσεϊν συνέβη ούκ όλίγους παρ' άμφοτέροις, νικήσαι δε τούς Συρακοσίους. μετά δε την μάχην οι Συρακόσιοι τούς μεν έπιλέπτους, όντας έξαποσίους, αίτίους γενομένους τῆς νίκης, ἐστεφάνωσαν ἀριστεῖα δόντες ἀργυρίου 15 μναν έκάστω. αμα δε τούτοις πραττομένοις Δουκέ- 3 τιος μέν ό των Σικελών ήγεμών, χαλεπώς έχων τοις την Κατάνην οίκουσι διὰ την ἀφαίρεσιν της των Σικελών χώρας, έστράτευσεν έπ' αύτούς. δμοίως δέ και των Συρακοσίων στρατευσάντων έπι την Κα-20 τάνην, ούτοι μέν χοινή χατεχληρούχησαν την χώραν καί τούς κατοικισθέντας ύφ' Ίέρωνος τοῦ δυνάστου έπολέμουν άντιταχθέντων δε των έν τη Κατάνη καί λειφθέντων πλείοσι μάχαις, ούτοι μέν έξέπεσον έκ τῆς Κατάνης, καὶ τὴν νῦν οὖσαν Αἴτνην ἐκτή-25 σαντο, πρό τούτου καλουμένην Ίνησσαν, οί δ' έξ άρχῆς ἐκ τῆς Κατάνης ὄντες ἐκομίσαντο πολλῷ χρόνω την πατρίδα. τούτων δε πραχθέντων οί κατά 4

6 ἀποστάτας JKM 15 δουπέτιος Ρ, δομέτιος ν. 21 τοὺς add. Dind. πατοιπισθέντες cod., corr. Wess. 25 έννησσίαν Ρ, έννησίαν ν., corr. Cluverius

την Ίέρωνος δυναστείαν έκπεπτωκότες έκ των ίδίων πόλεων έχοντες τούς συναγωνιζομένους χατηλθον είς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς ἀδίκως τὰς ἀλλοτρίας πόλεις ἀφηρημένους έξέβαλον ἐκ τῶν πόλεων· τούτων δ' ήσαν Γελφοι και Άκραγαντίνοι και Ίμεραίοι. 5 5 παραπλησίως δε τούτοις και Ρηγίνοι μετά Ζαγκλαίων τούς 'Αναξίλου παίδας δυναστεύοντας έκβαλόντες ήλευθέρωσαν τὰς πατρίδας. μετὰ δὲ ταῦτα Καμάοιναν μέν Γελώοι κατοικίσαντες έξ άρχης κατεκληοούγησαν. αί δε πόλεις σχεδόν απασαι ποός την 10 κατάλυσιν των πολέμων δρμήσασαι, καλ κοινόν δόγμα ποιησάμεναι, πρός τούς κατοικοῦντας ξένους διελύθησαν, καί τούς φυγάδας καταδεξάμεναι τοις άρχαίοις πολίταις τὰς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ ξένοις τοἰς διά τάς δυναστείας άλλοτρίας τάς πόλεις έχουσι 15 συνεχώρησαν τὰ έαυτῶν ἀποκομίζειν καὶ κατοικεῖν 6 απαντας έν τη Μεσσηνία. αί μεν ουν κατά Σικε-462

λίαν έν ταξς πόλεσι στάσεις καὶ ταφαχαὶ τοῦτον τὸν τφόπον κατελύθησαν, αί δὲ πόλεις τὰς ἀπαλλοτφίους πολιτείας ἀποβαλοῦσαι σχεδὸν ἅπασαι τὰς ίδίας 20 χώφας κατεκληφούχησαν τοῖς πολίταις πᾶσιν.

77 Ἐκ΄ ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Φρασικλείδου όλυμπιὰς μὲν ἤχθη ὀγδοηκοστή, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Τορύλλας Θετταλός, Ῥωμαΐοι δ' ὑπάτους κατέστησαν Κόιντον Φάβιον καὶ Τίτον Κοίντιον Καπιτωλίνον. 25

1 Ίέφωνος] Θήφωνος Wurm 2 Συφανοσίους ante συναγωνιζομένους add. Reiske 9 κατοικίσαντες L, κατοικήσαντες cet. 11 πολεμίων cod., corr. Reiske 16 συνεχώφησαν τὰ έαυτῶν ἀποκομίζειν καὶ Ρ, om. FJK, καὶ cet. 17 κατὰ PA, κατὰ τὴν cet. 19 ἀπαλλοτρίους] πατρίους Dind. 20 ἀπολαβοῦσαι ν. 22 Φιλοκλείδου Α, Φασικλείδου cet. 25 κουίντιον Α, κόιντον cet. καπετολίνον Ρ

έπι δε τούτων κατά μεν την Άσίαν οι των Περσών στρατηγοί διαβάντες έπι την Κιλικίαν ναῦς μέν κατεσκεύασαν τριακοσίας κεκοσμημένας καλώς πρός τήν πολεμικήν χρείαν, τὸ δὲ πεζὸν στρατόπεδον 5 λαβόντες προήγον πεζή δια Συρίας και Φοινίκης. συμπαραπλέοντος δε και τοῦ στόλου τῆ πεξῆ στρατιά κατήντησαν είς Μέμφιν τῆς Αιγύπτου. και τὸ μέν 2 πρώτον την πολιορχίαν τοῦ Λευχοῦ τείχους έλυσαν, καταπληξάμενοι τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τοὺς Άθηναίους. 10 μετά δε ταῦτα έμφρόνως βουλευσάμενοι κατά στόμα μέν παρατάττεσθαι διέκλινον, στρατηγήμασι δέ έφιλοτιμούντο καταλύσαι τον πόλεμον. διόπεο καί των Άττικών νεών δομουσών έν τη Προσωπίτιδι λεγομένη νήσω, τόν περιρρέοντα ποταμόν διώρυξι δια-15 λαβόντες ήπειρον έποίησαν την νησον. των δε νεων 3 άφνω καθιζουσών έπι ξηράν την γην, οι μέν Αίγύπτιοι καταπλαγέντες έγκατέλιπον τούς 'Αθηναίους καί πρός τούς Πέρσας διελύσαντο. οί δε 'Αθηναΐοι συμμάχων όντες έρημοι και τας ναῦς δρῶντες ἀχρή-20 στους γεγενημένας, ταύτας μὲν ἐνέποησαν, ὅπως μὴ τοις πολεμίοις ύπογείριοι γενηθωσιν, αύτοι δε ού καταπλαγέντες την δεινότητα της περιστάσεως παρεκάλουν άλλήλους μηδέν άνάξιον πραξαι των προκατειονασμένων άγώνων. διόπεο ταις άρεταις ύπεο- 4 25 βαλλόμενοι τοὺς ἐν Θερμοπύλαις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος άποθανόντας, έτοίμως είχον διαγωνίζεσθαι πρός τούς πολεμίους. οί δε στρατηγοί των Περσων Άρτά-

² έπι Wess., περί cod. 10 εύφρόνως Ρ 17 έγκατέλειπον Ρ 23 προκατεργασμένων ΡΑ 24 ύπερβαλλόμενοι ΡΑ, ύπερβαλόμενοι cet.

βαζος και Μεγάβυζος, όφῶντες τὴν ὑπεφβολὴν τῆς εὐτολμίας τῶν πολεμίων και λογισάμενοι, διότι τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελεϊν ἄνευ τοῦ πολλὰς μυριάδας ἀποβαλεϊν τῶν ἰδίων, σπονδὰς ἔθεντο πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους, καθ' ἂς ἔδει χωρίς κινδύνων ἀπελθεϊν 5 5 αὐτοὺς ἐκ τῆς Λίγύπτου. οἱ μὲν οὖν ᾿Αθηναίοι διὰ τὴν ἰδίαν ἀφετὴν τυχόντες τῆς σωτηρίας ἀπῆλθου 463 ἐκ τῆς Λίγύπτου, καὶ διὰ τῆς Λιβύης εἰς Κυρήνην ἀπελθόντες ἐσώθησαν παραδόξως εἰς τὴν πατρίδα.

- 6 αμα δὲ τούτοις πραττομένοις ἐν μὲν ταζς 'Αθήναις 10 Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου, δημαγωγὸς ῶν καὶ τὸ πλῆθος παροξύνας κατὰ τῶν 'Αρεοπαγιτῶν, ἐπεισε τὸν δῆμον ψηφίσματι μειῶσαι τὴν ἐξ 'Αρείου πάγου βουλήν, καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. οὐ μὴν ἀθῷός γε διέφυγε τηλικούτοις ἀνο- 15 μήμασιν ἐπιβαλόμενος, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἀναιρεθεἰς ἅδηλον ἔσχε τὴν τοῦ βίου τελευτήν.
- 78 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Φιλοκλῆς, ἐν Ῥώμη δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Αὐλος Ποστούμιος Ῥηγοῦλος καὶ ∞ Σπόριος Φούριος Μεδιολανός. ἐπὶ δὲ τούτων Κορινθίοις καὶ Ἐπιδαυρίοις πρὸς 'Αθηναίους ἐνστάντος πολέμου, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς 'Αθηναΐοι, καὶ 2 γενομένης μάχης ἰσχυρᾶς ἐνίκησαν 'Αθηναΐοι. μεγάλω

² διὰ τὸ (διότι ipse) τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελείν ἄνευ P. om. v. 5 κινδύνου Pa, ἀνελθείν cod. 11 Σοφωνίδου Meursius, Σιμωνίδου cod. 15 ἀθῷος (Wess.) Cobet et Sauppe, ἀθεόως cod. 16 ἐπιβαλλόμενος P 20 διεδέξατο P Λύλος] Παῦλος f 21 Σπούριος P φουριος PAF μεδιόλανος P 22 προς Άθ. ἐ. π. PA, ἐ. π. προς Άθ. cet. 23 καὶ γενομένης ** (eraso δὲ) P, γενομένης δὲ v.

δε στόλφ καταπλεύσαντες πρός τούς δνομαζομένους Αλιείς, ανέβησαν είς την Πελοπόννησον, και των πολεμίων άνείλον ούκ όλίγους. συστραφέντων δε των Πελοπουνησίων και δύναμιν άξιόλογον άθροι-5 σάντων, συνέστη μάχη ποδς τούς Άθηναίους περί την δύομαζομένην Κεκουφάλειαν, καθ' ην πάλιν ένί**κησαν Άθηνα**ίοι. τοιούτων δε εύημερημάτων αύτοίς 3 γενομένων, τούς Αίγινήτας δρώντες πεφρονηματισμένους μέν ταις προγεγενημέναις πράξεσιν, άλλο-10 τρίως δε έχοντας πρός αύτούς, έγνωσαν καταπολεμήσαι. διό καί στόλον έπ' αύτούς άξιόλογον 4 άποστειλάντων των Άθηναίων, οί την Αίγιναν κατοικούντες, μεγάλην έμπειρίαν έχοντες και δόξαν των κατά θάλατταν άγώνων, ού κατεπλάγησαν την 15 ύπεροχήν των Άθηναίων, έχοντες δε τριήρεις ίκανας καί προσκατασκευάσαντες έτέρας, έναυμάχησαν, καί λειφθέντες απέβαλον τριήρεις έβδομήχοντα συντριβέντες δε τοις φρονήμασι διά το μέγεθος της συμφορας, ήναγκάσθησαν είς την Άθηναίων συντέλειαν 20 καταταχθηναι. ταῦτα μέν οὖν Λεωκράτης ὁ στρατηγός κατεπράξατο τοις Άθηναίοις, τούς πάντας διαπολεμήσας μηνας έννέα πρός τούς Αίγινήτας.

Άμα δε τούτοις πραττομένοις κατά την Σικελίαν 5 Δουκέτιος δ των Σικελών βασιλεύς [ών], ώνομασ-25 μένος το γένος, ίσχύων δε κατ' έκείνους τούς χρό-464 νους, Μέναινον μεν πόλιν έκτισε και την σύνεγγυς

1 dè om. v. 2 'Alieîç] xal add. Steph. 5 συνέστη P, συνέβη v. 6 Κεκουφαλίαν cod. 7 dè om. P 9 μèν Dind., μèν έν cod. 19 την PA, την τῶν cet. 24 Δευκέτιος v. ῶν del. Dind., οὐκ malim; ἀνονόμαστος ῶν Madvig 26 μεναΐνον P

γώραν τοίς κατοικισθείσι διεμέρισε, στρατευσάμενος δ' έπι πόλιν άξιόλογον Μοργαντίναν, και χειρωσάμενος αὐτήν, δόξαν ἀπηνέγκατο παρὰ τοῖς ὁμοεθνέσι. Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 79 μέν ήρχε Βίων, έν Έώμη δε την υπατον άρχην διε- 5 δέξαντο Πούπλιος Σερουίλιος Στροῦκτος και Λεύκιος Αίβούτιος "Αλβας. έπι δε τούτων Κορινθίοις και Μεγαρεῦσι περί χώρας δμόρου γενομένης ἀμφισβη-2 τήσεως, είς πόλεμον αί πόλεις ένέπεσον. το μέν ούν πρώτον την χώραν άλλήλων διετέλουν λεηλα- 10 τοῦντες καί κατ' όλίγους συμπλοκάς [καί μάχας μικράς] ποιούμενοι αύξομένης δε της διαφοράς οί Μεγαρείς άει μαλλον έλαττούμενοι και τους Κορινθίους φοβούμενοι, συμμάχους έποιήσαντο τοὺς Άθη-3 ναίους. διό και πάλιν των πόλεων έφαμίλλων ταις 15 δυνάμεσι γενομένων, καί των Κορινθίων μετά Πελοποννησίων άξιολόγφ δυνάμει στρατευσάντων είς την Μεγαρικήν, Άθηναΐοι συμμαχίαν έπεμψαν τοις Μεγαρεῦσιν, ἦς ἡγεῖτο Μυρωνίδης, ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῆ θαυμαζόμενος. γενομένης δε παρατάξεως ίσχυρας 20 έπι πολύν χρόνον, και ταζς άνδραγαθίαις έκατέρων έξισουμένων, τὸ τελευταΐον ένίκησαν Άθηναΐοι καί 4 πολλούς άνείλον των πολεμίων. μετά δ' όλίγας ήμέρας πάλιν γενομένης ίσχυρας μάχης έν τη λεγομένη Κιμωλία, πάλιν ένίκησαν Άθηναζοι [καl πολ- 25

2 Μοργαντίναν cod. 5 διεδέξατο Ρ 7 αίβας Ρ 10 την χ. ά. ΡΑ, ά. την χ. cet. 11 και μάχας del. Reiske 12 μικράς ποιούμενοι ΡΑ, ποιούμενοι μικράς cet. 15 πάίιν] πάλαι Madvig πόλεων] πολεμίων ν. 22 Άθηναζοι om. v. 25 και πολλούς..πολεμίων delevi

λούς ανείλον των πολεμίων. μετά δ' όλίγας ήμέρας πάλιν γενομένης ίσχυρας μάχης]... οί Φωκεζς ένεστήσαντο πόλεμον ποδς Δωριείς, τούς προγόνους μέν Λακεδαιμονίων, οίκοῦντας δὲ πόλεις τρεῖς, Κυ-5 τίνιον καl Boidv καl Έρινεόν, κειμένας ύπο του λόφον τον δνομαζόμενον Παρνασσόν. το μέν ούν 5 πρώτον βία χειρωσάμενοι τούς Δωριεζς, κατέσχον αύτῶν τὰς πόλεις μετὰ δὲ ταῦτα Λακεδαιμόνιοι μέν Νιχομήδην τον Κλεομένους έξέπεμψαν βοηθήσοντα 10 τοίς Δωριεύσι διά την συγγένειαν είχε δ' ούτος Λακεδαιμονίους μέν χιλίους πεντακοσίους, παρά δέ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων μυρίους. οὖτος μέν οὖν 6 έπίτροπος ών Πλειστώνακτος τοῦ βασιλέως παιδός όντος, μετά τοσαύτης δυνάμεως έβοήθησε τοις Δω-15 ριεύσι, νικήσας δε τούς Φωκείς και τάς πόλεις άναπτησάμενος τούς τε Φωπείς και Δωριείς διήλ-465 λαξεν. Άθηναζοι δε πυθόμενοι τούς Λακεδαιμονίους 80 τόν μέν ποός Φωκείς πόλεμον καταλελυκέναι, αύτούς δε μέλλειν την είς οίκον έπάνοδον ποιείσθαι, έγνω-20 σαν έπιθέσθαι κατά την όδοιπορίαν τοις Λακεδαιμονίοις. έστράτευσαν οὖν ἐπ' αὐτούς, παραλαβόντες τούς Άργείους και Θετταλούς και πεντήχοντα μέν ναυσί, στρατιώταις δε μυρίοις και τετρακισχιλίοις έπιβουλεύοντες αύτοις κατελάβοντο τας περί την

1 μετὰ δ' όλίγας ήμέρας del. Dind. 2 πάλιν γ. ἰ. μάχης om. f ἐνέστησαν τον πολ. Ρ 4 πυντίνιον Ρα, πιντίβιον FJK 5 Βόιον Rhod., ἐρίβοιον Ρ, ἐρίβυον vel ἐρίνιον cet. Ἐρινεόν Rhod., ἐριναίον cod. 6 ούν] γὰρ Ρ 9 Κλεομένονς] Κλεομβρότου Thuk. I 107 16 δωριεϊς καλ φωκεῖς ν. 19 ἑμποιεῖσθαι Ρ 24 ἐπιβουλεύοντες (vel ἐπιβαλούντες) Hertl., ἐπιβαλόντες cod. κατελάβοντο*] κατέλαβον cod. 2 Γεράνειαν παρόδους. Λαχεδαιμόνιοι δε πυνθανόμενοι τὰ κατὰ τοὺς Άθηναίους παρήλθον τῆς Βοιωτίας είς Τάναγραν. των δε Άθηναίων παραγενομένων είς την Βοιωτίαν και παρατάξεως γενομένης. ίσχυρα συνέστη μάχη και των μέν Θετταλών μετα- 5 βαλομένων έν τη μάχη πρός τούς Λακεδαιμονίους, των δε Άθηναίων και των Άργείων ούδεν ήττον διαγωνιζομένων, έπεσον μεν ούκ όλίγοι παρ' άμφο-3 τέροις, νυκτός δ' έπιλαβούσης διελύθησαν. μετά δέ ταῦτα τοῖς 'Αθηναίοις χομιζομένης ἀγορᾶς πολλῆς 10 έκ της Αττικής, οί Θετταλοί κρίναντες έπιθέσθαι ταύτη, της ώρας δειπνοποιησάμενοι νυκτός απήντων 4 τοις χομίζουσι τὰς άγοράς. τῶν δὲ παραφυλαττόντων Αθηναίων άγνοούντων και προσδεξαμένων τους Outraloùs des $\varphi(lous, \sigma u v \ell \beta \eta [xal] \pi \sigma \lambda loùs xal 15$ ποιχίλους άγῶνας γενέσθαι περί τῆς άγορᾶς. τὸ μέν γάρ πρώτον οί Θετταλοί, προσδεχθέντες ύπο τών πολεμίων διά την άγνοιαν, έκτεινον τούς έντυγχάνοντας, καί συντεταγμένοι τοις τεθορυβημένοις 5 συμπλεκόμενοι πολλούς ανήρουν. οί δε κατά την 20 στρατοπεδείαν όντες Άθηναΐοι πυθόμενοι την τών Θετταλών έπίθεσιν, ήκου κατά σπουδήν, και τούς Θετταλούς έξ έφόδου τρεψάμενοι πολύν έποίουν 6 φόνον. έπιβοηθησάντων δε των Λακεδαιμονίων τοις Θετταλοίς συντεταγμένη τη δυνάμει, και τοίς στοα- 25 τοπέδοις όλοις γενομένης παρατάξεως, συνέβη δια την γενομένην φιλοτιμίαν πολλούς παρ' άμφοτέροις

¹ γερανίαν ΡΑ 5 ίσχυρᾶς cod., corr. Reiske μεταβαλλομένων ΡΑ 12 ταύτη Reiske, ταύτης cod. 15 καl del. Dind. 27 ἀμφοτέρων Ρ

άναιφεθήναι. τέλος δὲ τῆς μάχης ἀμφίδοξον λαβούσης τὸ τέλος, συνέβη τούς τε Λακεδαιμονίους ἀμφισβητήσαι περί τῆς νίκης καὶ τοὺς Ἀθηναίους. τότε μὲν οὖν ἐπιλαβούσης νυκτὸς καὶ τῆς νίκης ἀμφιδό-5 ξου γενομένης, διεπρεσβεύοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ τετραμηνιαίους σπονδὰς ἐποιήσαντο.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 81 μεν ήρχε Μνησιθείδης, εν Ρώμη δ' υπατοι κατεστάθησαν Λούκιος Λουκράτιος καί Τίτος Ούετούριος 466 Κιχωρίνος. έπι δε τούτων Θηβαίοι μεν τεταπεινωμένοι διὰ τὴν πρός Ξέρξην αὐτοῖς γενομένην συμμαχίαν, έζήτουν δι' ού τρόπου δύναιντ' αν άναλαβείν την πάτριον ίσχύν τε καί δόξαν. διό καί 2 των Βοιωτων άπάντων καταφρονούντων και μηκέτι 15 προσεχόντων τοις Θηβαίοις, ήξίουν τούς Λακεδαιμονίους τη πόλει συμπεριποιήσαι την δλην ήγεμονίαν τῆς Βοιωτίας· ἐπηγγέλλοντο δ' αὐτοῖς ἀντὶ ταύτης τῆς χάριτος ίδία πολεμήσειν τοις Άθηναίοις, ώστε μηδεμίαν ανάγκην είναι τοις Σπαρτιάταις έκτος της 20 Πελοποννήσου δύναμιν έξαγαγεϊν πεζήν. οί δε Λα- 3 κεδαιμόνιοι κρίναντες συμφέροντα λέγειν αύτούς, καί νομίζοντες τάς Θήβας, έάν αὐξήσωσιν, ἔσεσθαι της των Άθηναίων ωσπερ αντίπαλόν τινα. διόπερ έχοντες τότε περί Τάναγραν έτοιμον καί μέγα στρα-25 τόπεδον, της μέν των Θηβαίων πόλεως μείζονα τόν περίβολον κατεσκεύασαν, τάς δ' έν Βοιωτία πόλεις

6 τετραμηναίους cod., corr. Eich. 7 ένιαυσιαίου cod. 10 πιχωρίνος PA, πιχώριος L, πιχωρηνός cet. 12 άνεζήτουν v. (c. 21, 3 XII 38, 4) δύναιντ' άν Dind., δύναιντο cod. 16 ήγεμονίαν τῆς Βοιωτίας PAF, τῆς B. ἡγ. cet. 23 τῆς P, τῆ v. ἀντίπαλον P, ἀντίπολιν v.

DIODOBUS II.

- 4 ηνάγκασαν ύποτάττεσθαι τοις Θηβαίοις. οί δε Άθηναΐοι την έπιβολην των Λακεδαιμονίων διακόψαι σπεύδοντες, δύναμιν άξιόλογον συνεστήσαντο, καί στρατηγόν είλοντο Μυρωνίδην τον Καλλίου. ούτος δε καταλέξας των πολιτών τούς ίκανούς παρήγγειλεν 5 αύτοις, έκθεμενος ήμέραν έν ή την έκ της πόλεως 5 ανάζευξιν ήμελλε ποιείσθαι. έπει δ' δ συντεταγμένος καιρός ήκε, καί των στρατιωτών τινες ού κατήντησαν πρός την ωρισμένην ημέραν, άναλαβών τους προσεληλυθότας προηγεν είς την Βοιωτίαν. των δέ 10 ήγεμόνων τινές και των φίλων έφασαν δειν άναμένειν τούς χαθυστερούντας, δ δε Μυρωνίδης, συνετός ών άμα καί δραστικός στρατηγός, ούκ ξφησεν άναμενείν άπεφαίνετο γάρ τούς μέν έχουσίως χαθυστερούντας της έξόδου και κατά την μάχην άγεννώς 15 καί δειλώς έξειν, καί διὰ τοῦτο οὐδὲ τοὺς ὑπέρ τῆς πατρίδος κινδύνους ύποστήσεσθαι, τοὺς δ' έτοίμους κατά την συντεταγμένην ημέραν παραγενηθέντας φανερούς είναι διότι και την έν τῷ πολέμφ τάξιν ού καταλείψουσιν. δπερ καί συνέβη γενέσθαι. 20 6 όλίγους γάρ προάγων στρατιώτας, και τούτους άρίστους ταις ανδραγαθίαις, παρετάξατο κατά την Βοιωτίαν πρός πολλαπλασίους, και κατά κράτος περιεγένετο των άντιταχθέντων.

82 Δοκεί δ' ή παράταξις αύτη μηδεμιας απολείπεσθαι 25

6 συνθέμενος Hertl. 8 οὐκ ἀπήντησαν f 10 προ-εληλυθότας PAFHJL 11 δεῖν] μη add. P^{*} 12 ὁ δὲ καθυστεροῦντας om. P 13 στρατηγόν cod., corr. Dind. καθυστεροῦντας om. P 13 στρατηγόν cod., corr. Dind. άναμένειν cod. 15 καl] μη P³ 16 οὐδὲ om. v. 19 διότι] ὅτι P² 22 κατά] καὶ κατὰ P 23 καὶ eras. P 25 προύσρ[±]μα²] 25 παράταξις*] πραξις cod.

τών έν τοις έμπροσθεν χρόνοις γεγενημένων παρατάξεων τοις Άθηναίοις. ή τε γαο έν Μαραθώνι γενομένη νίκη και το περι Πλαταιάς κατά Περσών προτέρημα και τάλλα τα περιβόητα των Αθηναίων 5 έργα δοκεί μηδεν προέχειν της μάχης ης ένίκησε Μυρωνίδης τούς Βοιωτούς. έκείνων γάρ αί μέν 2 έγένοντο πρός βαρβάρους, αί δε συνετελέσθησαν μετ' άλλων συμμάχων, ταύτην δε την παράταξιν 467 'Αθηναίοι μόνοι διαχινδυνεύσαντες ένίχησαν χαί 10 πρός Έλλήνων τούς άρίστους διηγωνίσαντο. δοχούσι 3 γάο οί Βοιωτοί κατά τάς των δεινών ύπομονάς καί τούς πολεμικούς άγῶνας μηδενός λείπεσθαι των άλλων ύστερον γουν αύτοι Θηβαΐοι περί Λεύπτρα χαί Μαντίνειαν μόνοι πρός Λακεδαιμονίους απαντας 15 καί τούς συμμάχους παραταξάμενοι μεγίστην μέν δόξαν έπ' άνδρεία κατεκτήσαντο, της δ' Έλλάδος άπάσης ήγεμόνες άνελπίστως έγενήθησαν. των δε 4 συγγραφέων, καίπερ τῆς μάχης ταύτης ἐπιφανοῦς γεγενημένης, ούδελς ούτε τον τρόπον αύτης ούτε 20 την διάταξιν άνέγραψε. Μυρωνίδης μέν ούν έπιφανεί μάχη νικήσας τούς Βοιωτούς ένάμιλλος έγενήθη τοίς πρό αὐτοῦ γενομένοις ήγεμόσιν ἐπιφανεστάτοις, Θεμιστοπλεί και Μιλτιάδη και Κίμωνι. ό δὲ Μυρωνίδης μετὰ την γενομένην νίχην Τάνα- 5 25 γραν μέν έκπολιορκήσας, περιείλεν αὐτῆς τὰ τείχη, τήν δε Βοιωτίαν απασαν έπιων ετεμνε και κατέφθειρε καί τοις στρατιώταις διελών τα λάφυρα πάντας ώφελείαις άδραζε έχόσμησεν. οί δε Βοιωτοί83

1 πράξεων P 6 τοῖς Βοιωτοῖς P^a 13 γ' οὖν P, οὖν v. 19 οὐδὲ...οὐδὲ cod., corr. Dind. 27 καὶ om. v. 22*

παροξυνθέντες έπι τη διαφθορά της χώρας, συνεστράφησαν πανδημεί, και στρατεύσαντες ήθροισαν μεγάλην δύναμιν. γενομένης δε μάχης έν Οίνοφύτοις της Βοιωτίας, και το δεινόν άμφοτέρων ταζ ψυχαϊς έρρωμένως ύπομενόντων, διημέρευσαν έν τη 5 μάχη μόγις δε των Άθηναίων τρεψαμένων τούς Βοιωτούς, δ Μυρωνίδης πασών των κατά την Βοιω-2 τίαν πόλεων έγχρατής έγένετο πλήν Θηβών. μετά δε ταῦτα έκ τῆς Βοιωτίας ἀναζεύξας ἐστράτευσεν έπι Λοκρούς τούς όνομαζομένους Όπουντίους. τού- 10 τους δε έξ έφόδου χειρωσάμενος, και λαβών όμή-3 00υς, ένέβαλεν είς την Παρνασίαν. παραπλησίως δέ τοίς Λοπροίς και τούς Φωκείς καταπολεμήσας, και λαβών δμήρους, ανέζευξεν είς την Θετταλίαν, έγκαλῶν μέν περί τῆς γενομένης προδοσίας, προστάττων 15 δε καταδέχεσθαι τούς φυγάδας. των δε Φαρσαλίων 4 ού προσδεχομένων, έπολιόρκει την πόλιν. έπει δε την μέν πόλιν ούκ ήδύνατο βία χειρώσασθαι, την δε πολιορχίαν πολύν χρόνον ύπέμενον οί Φαρσάλιοι, τό τηνικαῦτα ἀπογνούς τὰ κατὰ τὴν Θετταλίαν ἐπα- 20 νηλθεν είς τας Άθήνας. Μυρωνίδης μέν ούν έν όλίγω χοόνω μεγάλας πράξεις έπιτελεσάμενος πεοιβόητον έσχε την δόξαν παρά τοις πολίταις. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

84 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Καλλίου παρά μέν 25 'Ηλείοις όλυμπιὰς ἤχθη μία πρός ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἡν ἐνίκα στάδιον Πολύμναστος Κυρηναΐος, ἐν

4 άμφοτέραις Ρ 8 Θηβαίων ΡΑ 12 Παρνασίαν Wurm et Madvig, παραλίαν Palmerius, φαρσαλίαν cod. 24 ένιαυτόν] υπατον Ρ (in marg. χρόνον Ρ¹)

'Ρώμη δ' ύπῆρχον ϋπατοι Σερούιος Σουλπίκιος καλ Πούπλιος Ούολούμνιος 'Αμεντίνος. έπι δε τούτων 2 Τολμίδης δ τεταγμένος έπι της ναυτικής δυνάμεως, άμιλλώμενος πρός την Μυρωνίδου άρετήν τε καί 468 5 δόξαν, έσπευδεν άξιόλογόν τι κατεργάσασθαι. διό 3 καί κατ' έκείνους τούς καιρούς μηθενός πρότερον πεπορθηχότος την Λακωνιχήν, παρεχάλεσε τον δημον δηώσαι την των Σπαρτιατών χώραν, έπηγγέλετο δε χιλίους δπλίτας παραλαβών είς τας τριήρεις μετά 10 τούτων πορθήσειν μέν την Λαχωνικήν, ταπεινώσειν δέ την των Σπαρτιατών δόξαν. συγχωρησάντων δέ 4 των Αθηναίων, βουλόμενος λαθραίως πλείονας δπλίτας έξαγαγείν, τεγνάζεταί τι τοιούτον. οί μέν πολίται διελάμβανον αύτον καταλέξειν είς την στρατιάν 15 των νέων τούς αχμάζοντας ταις ήλιχίαις χαί τοις σώμασιν εύρωστοτάτους. δ δε Τολμίδης σπεύδων μή . μόνον τούς τεταγμένους χιλίους έξαγαγεϊν είς την στρατείαν, προσιών έκάστω των νέων και τη δώμη διαφερόντων έλεγεν ως μέλλει καταλέγειν αυτόν. 20 χρεϊττον ούν έφησεν έθελοντήν στρατεύειν μαλλον ή διά των καταλόγων άναγκασθήναι δοκείν. έπει δε 5 πλείους των τρισχιλίων τούτω τῷ λόγω συνέπεισεν έθελοντήν άπογράφεσθαι, τούς δε λοιπούς ούκέτι σπεύδοντας έώρα, τότε τούς ωμολογημένους χιλίους 25 κατέλεξεν έκ των άλλων. ως δ' αύτφ και τάλλα 6 τά πρός την στρατείαν ήτοίμαστο, πεντήχοντα μέν

5 έσπευδεν om. v. 8 έπηγγέλετο PJL, έπηγγέλετο cet. 12 όπλίτας Dind., πολίτας cod. 14 στρατείαν v. (c. 48, 4) 16 εύφωστάτους v. 17 έξάγειν v. 18 στρατιάν cod., corr. Wess. 20 στρατεύειν μαλλον om. P 21 τῶν καταλόγων P¹, τὸν κατάλογον cet. 28 έθελοντί v.

τριήρεσιν άνήχθη και τετρακισχιλίοις δπλίταις, καταπλεύσας δε της Λακωνικής είς Μεθώνην, τοῦτο μέν τό χωρίον είλε, των δε Λακεδαιμονίων βοηθησάντων ανέζευξε, και παραπλεύσας είς το Γύθειον, έπίνειον των Λακεδαιμονίων, χειρωσάμενος δε καί ταύ- 5 την την πόλιν καί τα νεώρια των Λακεδαιμονίων 7 έμπρήσας, την χώραν έδήωσεν. έκειθεν δε άναχθείς έπλευσε της Κεφαλληνίας είς Ζάχυνθον. ταύτην δέ γειρωσάμενος καί πάσας τας έν τη Κεφαλληνία πόλεις προσαγαγόμενος, είς το πέραν διέπλευσε καί 10 κατήρεν είς Ναύπακτον. δμοίως δε και ταύτην έξ έφόδου λαβών, κατώκισεν είς ταύτην Μεσσηνίων τούς έπισήμους, ύποσπόνδους ύπο Λακεδαιμονίων 8 ἀφεθέντας· κατὰ γὰρ τὸν αὐτὸν χρόνον οί Λακεδαιμόνιοι ποός τούς Είλωτας και Μεσσηνίους πε- 15 πολεμηπότες έπι πλέον, τότε πρατήσαντες άμφοτέρων τούς μέν έξ Ίθώμης ύποσπόνδους αφήκαν, καθότι 469 προείρηται, των δ' Είλώτων τους αίτίους της άποστάσεως κολάσαντες τούς άλλους κατεδουλώσαντο. Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Σωσιστράτου Έρωμαζοι 20 85 μέν ύπάτους κατέστησαν Πούπλιον Ούαλέριον Ποπλικόλαν καί Γάιον Κλώδιον 'Ρήγιλλον. έπι δε τούτων Τολμίδης μέν περί την Βοιωτίαν διέτριβεν,

'Αθηναίοι δε Περικλέα τον Ξανθίππου, των άγαθων άνδρων, στρατηγόν κατέστησαν, και δόντες αύτω 25 τριήρεις πεντήκοντα και χιλίους όπλίτας έξέπεμψαν

4 Γύθιον cod. 8 et 9 Κεφαλην... v. 10 προσαγόμενος v. 12 et 15 μεσην... Ρ 16 τότε πεπολ. έπλ πλεϊον πρατ. FJK 21 πουπλικόλαν Ρ 22 Κλώδιον] Οὐαλέφιον FM 24 ἀγαθῶν ἀνδφῶν] ἀπασῶν δυνάμεων Wurm

έπι την Πελοπόννησον. ούτος δε της Πελοποννήσου 2 πολλην έπόφθησεν, είς δε την Άκαρνανίαν διαβάς πλην Οίνιαδων άπάσας τας πόλεις προσηγάγετο. οί μεν ούν Άθηναζοι κατά τουτον τον ένιαυτον πλεί-5 στων πόλεων ηφέαν, έπ' άνδρείς δε και στρατηγίς μεγάλην δόξαν κατεκτήσαντο.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άρίστωνος Έωμαϊοι 86 μεν κατέστησαν υπάτους Κόιντον Φάβιον Ούιβουλανόν και Λεύκιον Κορνήλιον Κουριτίνον. έπι δέ 10 τούτων 'Αθηναίοις και Πελοποννησίοις πενταετείς έγένοντο σπονδαί, Κίμωνος τοῦ 'Αθηναίου συνθεμένου ταύτας. κατά δε την Σικελίαν Έγεσταίοις 2 καί Λιλυβαίταις ένέστη πόλεμος περί χώρας τῆς πρός τῷ Μαζάρῷ ποταμῷ· γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς 15 συνέβη πολλούς παρ' άμφοτέροις άναιρεθηναι καί τῆς φιλοτιμίας μη λήξαι τὰς πόλεις. μετὰ δὲ την 3 πολιτογραφίαν την έν ταις πόλεσι γενομένην καί τόν άναδασμόν της χώρας, πολλών είκη καί ώς έτυχε πεπολιτογραφημένων, ένόσουν αί πόλεις καί 20 πάλιν είς πολιτικάς στάσεις και ταραχάς ένέπιπτον. μάλιστα δε το κακον έπεπόλασεν έν ταις Συρακούσαις. Τυνδαρίδης γάρ τις τοΰνομα, θράσους καί 4 τόλμης γέμων άνθρωπος, το μέν πρωτον πολλούς τών πενήτων άνελάμβανε, καί σωματοποιών τούτους 25 έαυτῷ πρός τυραννίδα έτοίμους έποίει δορυφόρους. μετά δε ταύτα ήδη φανερός ών δτι δυναστείας όρέ-

3 πλην Dind., πλησίον cod. (Thuk. I 111) 9 κουρητίνον ΡΑ 12 Αίγεσταίοις cod., Σελινουντίοις Schubring 13 Λιλυβαίοις ν., Σελινουντίοις Benndorf, Άλικυαίοις Unger (XIII 54, 4) συνέστη Bek.

- 5 γεται, θανάτου κρίσιν ύποσχών κατεδικάσθη. άπαγομένου δε είς το δεσμωτήριον οι πολυωρηθέντες ύπ' αύτοῦ συνεστράφησαν και τοις ἀπάγουσι τὰς χείρας έπέφερον. ταραχής δε γενομένης κατά την πόλιν, συνεστράφησαν οί χαριέστατοι των πολιτων, 5 καί τούς νεωτερίσαντας συναρπάσαντες αμα τῷ Τυν-470 δαρίδη άνείλον. πλεονάχις δε τούτου γινομένου, καί των ανδρων τυραννίδος έπιθυμούντων, ό δημος έπηνέχθη μιμήσασθαι τούς Άθηναίους, και νόμον θείναι παραπλήσιον τῷ παρ' έκείνοις γεγραμμένω 10 87 περί δστρακισμοῦ. παρά γάρ Άθηναίοις ἕκαστον των πολιτων έδει γράφειν είς όστραχον τούνομα τοῦ δοχοῦντος μάλιστα δύνασθαι τυραννείν τῶν πολιτών, παρά δέ τοις Συρακοσίοις είς πέταλον έλαίας γράφεσθαι τον δυνατώτατον των πολιτων, 15 διαριθμηθέντων δε των πετάλων τον πλείστα πέταλα 2 λαβόντα φεύγειν πενταετή χρόνον. τούτφ γάρ τφ τρόπφ διελάμβανον ταπεινώσειν τὰ φρονήματα των πλείστον ίσχυόντων έν ταϊς πατρίσι. χαθόλου γάρ ού πονηρίας χολάσεις έλάμβανον παρά των παρανο- 20 μούντων, άλλὰ δυνάμεως καὶ αὐξήσεως τῶν ἀνδρῶν έποίουν ταπείνωσιν. οί μεν ουν 'Αθηναΐοι τουτο τὸ γένος τῆς νομοθεσίας ἀνόμασαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηχότος δστραχισμόν, οί δε Συραχόσιοι πεταλισμόν.
- 3 οὖτος δὲ ὁ νόμος διέμεινε παρὰ μὲν τοῖς Ἀθηναίοις 25 ἐπὶ πολὺν χρόνον, παρὰ δὲ τοῖς Συρακοσίοις κατε 4 λύθη ταχὺ διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῶν μεγίστων

2 dè P, te v. 5 $\pi \delta l v$] $\pi v l \eta v$ P 6 Tuvdaqidηı P¹ in marg., Tuvdaqiavı cet. 7 γενομένου v. 20 xo-láseiş P, xólasiv v.

άνδρων φυγαδευομένων οί χαριέστατοι των πολιτων καί δυνάμενοι διά τῆς ίδίας ἀρετῆς πολλά τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦν ἀφίσταντο τῶν δημοσίων πράξεων, καί διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ νόμου φόβον ἰδιωτεύοντες διε-5 τέλουν, έπιμελόμενοι δε της ίδίας ούσίας είς τουφήν άπέκλινον, οί δε πονηρότατοι των πολιτων και τόλμη διαφέροντες έφρόντιζον των δημοσίων και τα πλήθη πρός ταραχήν και νεωτερισμόν προετρέποντο. διόπερ 5 στάσεων γινομένων πάλιν, και των πολλων είς δια-10 φοράς έπτρεπομένων, πάλιν ή πόλις είς συνεχείς καί μεγάλας ένέπιπτε ταραχάς. έπεπόλαζε γάρ δημαγωγών πλήθος και συκοφαντών, και λόγου δεινότης ύπο των νεωτέρων ήσκείτο, και καθόλου πολλοί τα φαῦλα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντὶ τῆς παλαιᾶς καὶ 15 σπουδαίας άγωγῆς ήλλάττοντο, καί ταῖς μέν οὐσίαις διὰ τὴν εἰρήνην προέκοπτον, τῆς δ' όμονοίας καὶ τοῦ δικαιοπραγείν όλίγη τις έγίνετο φροντίς. διόπερ 6 οί Συραχόσιοι μεταγνόντες τον περί του πεταλισμού νόμον κατέλυσαν, όλίγον χρόνον αὐτῷ χρησάμενοι. 20 καί τὰ μέν κατὰ την Σικελίαν έν τούτοις ήν.

Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Λυσικράτους ἐν Ῥώμη88 κατεστάθησαν ὕπατοι Γάιος Ναύτιος Ῥούτιλος καl Λεύκιος Μινούκιος Καρουτιανός. ἐπὶ δὲ τούτων Περικλῆς ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀποβὰς εἰς
25 Πελοπόννησον ἐδήωσε τὴν τῶν Σικυωνίων χώραν. ἐπεξελθόντων δ' ἐπ' αὐτὸν τῶν Σικυωνίων πανδη- 2 μεὶ καὶ μάχης γενομένης, ὁ Περικλῆς νικήσας καὶ

8 ταφαχήν καί νεωτ. ΡΑL, νεωτ. καί ταφαχήν cet. 15 διαγωγής ήφουντο f 17 έγένετο FA 22 Ρουτίλιος cod., corr. Rhod. 23 μινούτιος P

πολλούς κατά την φυγην άνελων κατέκλεισεν αύτούς 471 είς πολιορχίαν. προσβολάς δε ποιούμενος τοις τείγεσι, καί μή δυνάμενος έλειν την πόλιν, έτι δε καί των Λακεδαιμονίων αποστειλάντων βοήθειαν τοξς πολιορχουμένοις, ανέζευξεν έχ της Σιχυωνος. είς 5 δε την Άχαρνανίαν πλεύσας χαι την των Οινιαδών γώραν καταδραμών καί λαφύρων πληθος άθροίσας, 3 απέπλευσεν έκ τῆς Άκαρνανίας. μετὰ δὲ ταῦτα έλθων είς Χερρόνησον χιλίοις των πολιτων κατεκληρούχησε την χώραν. αμα δε τούτοις πραττομέ- 10 νοις Τολμίδης δ έτερος στρατηγός είς την Εύβοιαν παρελθών άλλοις χιλίοις πολίταις * * * την των 4 Ναξίων γην διένειμε. κατά δε την Σικελίαν Τυροηνων ληζομένων την θάλατταν, οί Συραχόσιοι ναύαργον έλόμενοι Φάϋλλον έπεμψαν είς την Τυρρη- 15 νίαν. ούτος δ' έκπλεύσας το μέν πρωτον νησον την δνομαζομένην Αιθάλειαν έπόρθησε, παρά δε των Τυροηνών λάθοα χρήματα λαβών, απέπλευσεν είς την Σικελίαν ούδεν άξιον μνήμης διαπραξάμενος. 5 οί δε Συρακόσιοι τοῦτον μεν ώς προδότην κατα-20 δικάσαντες έφυγάδευσαν, έτερον δε στρατηγόν καταστήσαντες 'Απελλην έξαπέστειλαν έπὶ Τυρρηνούς έχοντα τριήρεις έξήχοντα. ούτος δε την παραθαλάττιον Τυροηνίαν καταδραμών, απήρεν είς Κύρνον κατεχομένην ύπο Τυρρηνών κατ' έκείνους τους χρό- 25 νους. πορθήσας δε πλείστα της νήσου και την Αιθάλειαν χειρωσάμενος, έπανηλθεν είς τας Συρακούσας

3 δε καί Ρ, δε τ. 12 την] ταύτην και την coni. Wess. 13 Ναξίων] άναξίων Ρ 16 νησον] την νησον AFLM 17 et 26 Αίδαλίαν cod. αίχμαλώτων τε πληθος κομίζων και την άλλην ώφέλειαν άγων ούκ όλίγην. μετά δε ταῦτα Δουκέτιος 6 ό τῶν Σικελῶν ἀφηγούμενος τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς όμοεθνεζς πλην τῆς Πβλας εἰς μίαν και κοινην 5 ῆγαγε συντέλειαν, δραστικός δ' ἂν νεωτέρων ἀρέγετο πραγμάτων, και παρά τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀδροίσας δύναμιν ἀξιόλογον τὰς Μένας, ῆτις ῆν αὐτοῦ πατρίς, μετφκισεν εἰς τὸ πεδίον, και πλησίον τοῦ τεμένους τῶν ὀνομαζομένων Παλικῶν ἔκτισε 10 πόλιν ἀξιόλογον, ὴν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ἀνόμαζε Παλικήν.

Έπει δε περί των θεών τούτων έμνήσθημεν, ούκ 89 άξιόν έστι παραλιπείν την περί το ίερον άρχαιότητά τε και την άπιστίαν και το σύνολον το περί τους 15 όνομαζομένους κρατήρας ίδίωμα. μυθολογοῦσι γὰρ το τέμενος τοῦτο διαφέρειν τῶν ἄλλων ἀρχαιότητι και σεβασμῷ, πολλῶν ἐν αὐτῷ παραδόξων παραδεδομένων. πρώτον μεν γὰρ κρατῆρές είσι τῷ μεγέ- 2 θει μεν οὐ κατὰ πᾶν μεγάλοι, πηγὰς δ' ἐξαισίους 20 ἀναβάλλοντες ἐξ ἀμυθήτου τε βυθοῦ και παραπλήσιον ἔχοντες την φύσιν τοις λέβησι τοις ὑπὸ πυρός πολλοῦ καομένοις και το ὕδωρ διάπυρον ἀναβάλλουσιν. ἕμφασιν μεν οὖν ἕχει το ἀναβαλλόμενον 3 ὕδωρ ὡς ὑπάρχει διάπυρον, οὐ μην ἀκριβῆ την 25 ἐπίγνωσιν ἕχει διὰ τὸ μηδένα τολμᾶν ἅψασθαι τούτου. τηλικαύτην γὰρ ἕχει κατάπληξιν ἡ τῶν ὑγοῶν

1 την eras. P 3 Σικελιωτῶν cod., corr. Wess. 7 Mένας Müller frag. h. G. I 436; cf. 78, 5 et 91, 3] μινέας P, μεν Νέας v., μεν Νόας Palmerius 11 ἀνύμασε P² 15 ίδίωμα eras. P 17 παφαδεδομένων] γεγενημένων F¹JM · 19 πηγάς P, σπινθήρας v. 20 τε P, δε v.

άναβολή ώστε δοκείν ύπο θείας τινός άνάγκης γίνε- 472 4 σθαι τὸ συμβαΐνον. τὸ μέν γὰρ ὕδωρ θείου καταχόρου την όσφοησιν έχει, το δε χάσμα βρόμον πολύν καί φοβερόν έξίησι το δε τούτων παραδοξότερον, ούτε ύπερεκχείται το ύγρον ούτε απολείπει, κίνησιν 5 δε και βίαν δεύματος είς ύψος έξαιρομένην έχει 5 θαυμάσιον. τοιαύτης δε θεοπρεπείας ούσης περί τό τέμενος, οί μέγιστοι των δοχων ένταῦθα συντελοῦνται, καί τοις έπιορκήσασι συντόμως ή τοῦ δαιμονίου κόλασις άκολουθει. τινές γάρ της δράσεως 10 στερηθέντες την έχ τοῦ τεμένους ἄφοδον ποιοῦνται. 6 μεγάλης δ' ούσης δεισιδαιμονίας, οί τὰς ἀμφισβητήσεις έχοντες, όταν ύπό τινος ύπεροχης κατισχύωνται, τῆ διὰ τῶν δρχων τούτων άναχρίσει χρίνονται. έστι δε τοῦτο τὸ τέμενος έκ τινων χρόνων ἄσυλον 15 τετηρημένον, και τοις άτυχοῦσιν οἰκέταις και κυρίοις άγνώμοσι περιπεπτωκόσι πολλήν παρέχεται βοήθειαν. 7 τούς γάρ είς τοῦτο καταφυγόντας σύκ έχουσιν έξουσίαν οί δεσπόται βιαίως απάγειν, και μέχοι τούτου διαμένουσιν άσινεζς, μέχρι αν έπι διωρισμένοις φι- 20 λανθρώποις πείσαντες οί χύριοι χαί δόντες διὰ τῶν δοκων τάς περί των δμολογιών πίστεις άπαγάγωσι. 8 και ούδεις ίστορεϊται των δεδωκότων τοις οικέταις πίστιν ταύτην παραβάς ούτω γάρ ή των θεών δεισιδαιμονία τούς δμόσαντας πρός τούς δούλους 25

2 γὰρ P, om. v. κατὰ κόρον Η, κατάκορον Reiske 3 τὸ δὲ — ἐξίησι om. Α 4 τὸ δὲ PAL, τὸ δὲ δὴ cet. 6 ἐξαιφομένου Reiske 9 σύντομος v. 14 ἀνακρίσει • Madvig, ἀναιρέσει cod., πίστει Reiske 21 οἶ κύριοι — πίστεις om. P 22 ἀπαγάγωσι Madvig, ἀπαλλαγῶσι cod.

πιστούς ποιεί. έστι δε και το τέμενος έν πεδίω

θεοπφεπεί κείμενον καί στοαίς και ταϊς άλλαις καταλύσεσιν ίκανῶς κεκοσμημένον. περί μὲν οὖν τούτων ίκανῶς ἡμῖν εἰρήσθω, πρός δὲ τὴν συνεχῆ τοῖς προϊστορημένοις διήγησιν ἐπάνιμεν.

⁵ Ο γὰφ Δουκέτιος τὴν Παλικὴν κτίσας καὶ περι-90 λαβών αὐτὴν ἀξιολόγῷ τείχει, κατεκληφούχησε τὴν ὅμοφον χώφαν. συνέβη δὲ τὴν πόλιν ταύτην διὰ τὴν τῆς χώφας ἀφετὴν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκητόφων ταχεῖαν λαβεῖν αὕξησιν. οὐ πολὺν δὲ χφόνον 2 10 εὐδαιμονήσασα κατεσκάφη, καὶ διέμεινεν ἀοίκητος μέχφι τῶν καθ' ἡμᾶς χφόνων. πεφὶ ὧν τὰ κατὰ μέφος ἀναγφάψομεν ἐν τοῖς οἰκείοις χφόνοις.

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν. 3 κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὴν κατασκαφὴν τῆς 15 Συβάφεως ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ὕστεφον ἔτεσιν ὀπτὰ πρὸς τοῖς πεντήκοντα Θετταλὸς συναγαγὰν τοὺς ὑπολοίπους τῶν Συβαφιτῶν ἐξ ἀφχῆς ὅκισε τὴν Σύβαφιν, κειμένην ἀνὰ μέσον ποταμῶν δυοΐν, τοῦ τε Συβάφιος καὶ Κφάθιος. ἀγαθὴν δ' ἔχοντες 4 20 χώφαν ταχὺ ταῖς οὐσίαις προσανέβησαν. κατασχόντες δὲ τὴν πόλιν ἔτη ὀλίγα πάλιν ἐξέπεσον ἐκ τῆς Συβάφεως. πεφὶ ὦν τὰ κατὰ μέφος ἀναγφάψαι πειφασόμεθα κατὰ τὴν ἐχομένην βίβλον.

[Deest annus Ol. 82, 1:452 a. Chr.] 25 Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άντιδότου Έωμαϊοι 91 473 κατέστησαν ύπάτους Λεύκιον Ποστούμιον και Μάρκον Όράτιον. έπι δὲ τούτων Δουκέτιος [μὲν] ὁ τῶν

2 ίκανώς] del. aut καλώς 20 προσανέβησαν P, om. AL, ἐπηνέησαν cet. 21 δὲ om. PAL ὅλίγα πάλιν P, ξξ cet. (cf. XII 10, 2) 26 Λεύκιον] Λεύκιον Πόπλιον f 27 ἀφάτιον cod. μὲν eras. P

Σικελών έχων την ήγεμονίαν Αίτνην μέν κατελάβετο, τον ήγούμενον αύτης δολοφονήσας, είς δε την Άχραγαντίνων χώραν άναζεύξας μετά δυνάμεως Μότυον φρουρούμενον ύπο των Άκραγαντίνων έπολιόρκησε. των δε Άκραγαντίνων και Συρακοσίων 5 έπιβοηθησάντων, συνάψας μάχην και προτερήσας 2 έξήλασεν άμφοτέρους έχ τῶν στρατοπέδων. χαι τότε μέν τοῦ χειμῶνος ένισταμένου διεχωρίσθησαν είς την οίκείαν, οί δε Συρακόσιοι τον στρατηγον Βόλχωνα, της ήττης αίτιον όντα χαί δόξαντα λάθρα 10 συμπράττειν τῷ Δουκετίφ, καταδικάσαντες ὡς προδότην απέπτειναν. τοῦ θέρους δὲ ἀρχομένου στρατηγόν έτερον κατέστησαν, ώ δύναμιν άξιόλογον δόν-3 τες προσέταξαν καταπολεμήσαι Δουκέτιον. ούτος δε πορευθείς μετά της δυνάμεως κατέλαβε τον Δου- 15 κέτιον στρατοπεδεύοντα περί τὰς Νομάς. γενομένης δε παρατάξεως μεγάλης, και πολλών παρ' άμφοτέοοις πιπτόντων, μόγις Συρακόσιοι βιασάμενοι τους Σικελούς έτρέψαντο, καί κατά την φυγήν πολλούς άνείλον. των δε διαφυγόντων οι πλείους μεν είς » τά φρούρια των Σιχελών διεσώθησαν, όλίγοι δε μετά Δουκετίου των αύτων έλπίδων μετέχειν ποοι είλοντο. αμα δε τούτοις πραττομένοις Άχραγαντίνοι τό Μότυον φρούριον κατεχόμενον ύπο των μετά Δουκετίου Σικελών έξεπολιόρχησαν, και την δύναμιν = τούς Συραχοσίους νενιχηχότας άπαγαγόντε ατοπέδευσαν. Δουχέτιος δε διά ijon nouv

> 9 Bólxora AF 16 8) 18 µólig cod. 22 δουχίτου P

350

5 444

Nours N

19 THE OTH.

την ήτταν τοις όλοις συντριβείς, και των στρατιωτών αύτον των μέν καταλειπόντων, των δ' έπιβουλευόντων, είς την έσχάτην ήλθεν απόγνωσιν.

1

¢,

íR

8

ļ.

90

Ņ

ite

ðċ

03 K

for

U.S.

ut offi

1 10

in 20 8

dè b

jus a :109 F

Τέλος δε θεωρών τους υπολοίπους φίλους μέλ-92 5 λοντας αύτῷ τὰς χείρας προσφέρειν, φθάσας αύτους καί νυκτός διαδράς άφίππευσεν είς τάς Συρακούσας. έτι δε νυκτός ούσης παρηλθεν είς την άγοραν των Συραποσίων, παι παθίσας έπι των βωμων ιπέτης έγένετο της πόλεως, και έαυτόν τε και την χώραν 10 ής ήν κύριος παρέδωκε τοις Συρακοσίοις. τοῦ δὲ 2 πλήθους δια το παράδοξον συρρέοντος είς την άγοράν, οί μεν άρχοντες συνήγαγον έκκλησίαν καί πουέθηκαν βουλήν περί τοῦ Δουκετίου τί χρή πράττειν. ένιοι μέν ούν των δημηγορείν είωθότων 3 15 συνεβούλευον κολάζειν ως πολέμιον και περί των ήμαρτημένων την προσήχουσαν έπιθειναι τιμωρίαν. οί δε χαριέστατοι των πρεσβυτέρων παριόντες άπεφαίνοντο σώζειν τον ίκέτην, και την τύχην και την νέμεσιν των θεων έντρέπεσθαι. δείν γάρ σχοπείν 20 47400 τί παθείν άξιός έστι Δουκέτιος, άλλα τί πρέπει ποάξαι Συρακοσίοις· άποκτεϊναι γάρ τόν πεπτωκότα yot i τη τύχη μη προσηχον, σώζειν δ' αμα την πρός v 14 τούς θεούς εύσέβειαν και τον ικέτην άξιον είναι rvtin της τοῦ δήμου μεγαλοψυγίας. δ δὲ δημος ώσπερ 4 1 1485 25 τινί μια φωνή σώζειν πάντοθεν έβόα τον ίκέτην. ύ**να** Συρακόσιοι μέν ούν απολύσαντες της τιμωρίας τον mon

1 τοῖς] έν P² 2 καταλειπόντων PL, καταλιπόντων cet. 17 παρόντες cod., corr. Hertl. 19 deiv Eich., dei cod. 23 siral Eich., forl cod. 24 post μεγαλοψυχίας in mg. 25 τιν] τη f τυγχάνειν add. P1 πάντοθεν έβόα anavreg ibowr f 26 our add. Dind.

Σικελών έχων την ήγεμονίαν Αίτνην μέν κατελάβετο, τον ήγούμενον αυτής δολοφονήσας, είς δε την Άχραγαντίνων χώραν άναζεύξας μετά δυνάμεως Μότυον φρουρούμενον ύπο των 'Ακραγαντίνων έπολιόρκησε· των δε 'Ακραγαντίνων και Συρακοσίων 5 έπιβοηθησάντων, συνάψας μάχην και προτερήσας 2 έξήλασεν άμφοτέρους έχ των στρατοπέδων. χαι τότε μέν τοῦ χειμῶνος ένισταμένου διεχωρίσθησαν είς την οίκείαν, οί δε Συρακόσιοι τον στρατηγόν Βόλχωνα, της ήττης αίτιον όντα και δόξαντα λάθρα 10 συμπράττειν τῷ Δουκετίω, καταδικάσαντες ὡς προδότην απέπτειναν. τοῦ θέρους δὲ αρχομένου στρατηγόν έτερον κατέστησαν, ο δύναμιν άξιόλογον δόν-3 τες προσέταξαν καταπολεμήσαι Δουκέτιον. ούτος δε πορευθείς μετά της δυνάμεως κατέλαβε τόν Δου- 15 κέτιον στρατοπεδεύοντα περί τὰς Νομάς. γενομένης δε παρατάξεως μεγάλης, και πολλών παρ' άμφοτέοοις πιπτόντων, μόγις Συρακόσιοι βιασάμενοι τούς Σικελούς έτρέψαντο, και κατά την συνήν πολλούς άνείλον. των δε διαφυγόντων οι πλείους μεν είς 20 τὰ φοούρια τῶν Σικελῶν διεσώθησαν, όλίγοι δέ μετά Δουκετίου των αύτων έλπίδων μετέχειν προ-4 είλοντο. αμα δε τούτοις πραττομένοις Άκραγαντίνοι τὸ Μότυον φοούριον κατεχόμενον ὑπὸ τῶν μετὰ Δουκετίου Σικελών έξεπολιόρκησαν, και την δύναμιν 25 άπαγαγόντες πρός τούς Συρακοσίους νενικηκότας ήδη ποινή πατεστρατοπέδευσαν. Δουπέτιος δε δια

5 Άκφαγαντίνων και οπ. τ. 9 Βόλκονα AF 16 Νομάς] Νόας τεl Μενάς Dind. (cf. 88, 6) 18 μόλις cod. 19 την οπ. τ. 20 διαφευγόντων Ρ 22 δουκέτιον Ρ την ήτταν τοις όλοις συντριβείς, και των στρατιωτων αύτον των μέν καταλειπόντων, των δ' έπιβουλευόντων, είς την έσχάτην ήλθεν απόγνωσιν.

Τέλος δε θεωρών τούς υπολοίπους φίλους μέλ-92 5 λοντας αύτῷ τὰς χεῖρας προσφέρειν, φθάσας αὐτοὺς καί νυκτός διαδράς άφίππευσεν είς τάς Συρακούσας. έτι δε νυχτός ούσης παρηλθεν είς την άγοραν των Συραχοσίων, χαι χαθίσας έπι των βωμών ίκέτης έγένετο της πόλεως, και έαυτόν τε και την χώραν 10 ής ήν κύριος παρέδωκε τοις Συρακοσίοις. τοῦ δὲ 2 πλήθους δια το παράδοξον συρρέοντος είς την άγοοάν, οί μεν άρχοντες συνήγαγον έκκλησίαν καί προέθηκαν βουλήν περί τοῦ Δουκετίου τί χρή πράττειν. Ενιοι μέν ούν των δημηγορείν είωθότων 3 15 συνεβούλευον χολάζειν ως πολέμιον χαί περί των ήμαρτημένων την προσήχουσαν έπιθειναι τιμωρίαν. οί δε χαριέστατοι των πρεσβυτέρων παριόντες άπεφαίνοντο σώζειν τον ίκέτην, και την τύχην και την νέμεσιν των θεων έντρέπεσθαι. δείν γάρ σκοπείν 20 4740ύ τί παθείν άξιός έστι Δουκέτιος, άλλὰ τί πρέπει πράξαι Συρακοσίοις. αποκτείναι γάρ τόν πεπτωκότα τη τύχη μη προσηχον, σώζειν δ' άμα την πρός τούς θεούς εύσέβειαν καί τον ίκέτην άξιον είναι της τοῦ δήμου μεγαλοψυχίας. δ δὲ δημος ῶσπεο 4 25 τινί μιζ φωνή σώζειν πάντοθεν έβόα τον ίκέτην. Συρακόσιοι μέν ούν απολύσαντες της τιμωρίας τον

1 τοις] έν P³ 2 καταλειπόντων PL, καταλιπόντων cet. 17 παφόντες cod., corr. Hertl. 19 δείν Eich., δεί cod. 23 είναι Eich., έστι cod. 24 post μεγαλοψυχίας in mg. τυγχάνειν add. P¹ 25 τινί] τη f πάντοθεν έβόα] απαντες έβόων f 26 ούν add. Dind.

DIODOR. XI 92.

Δουκέτιον [[κέτην] έξέπεμψαν είς την Κόρινθον, και ένταῦθα προστάξαντες καταβιοῦν την Ικανήν 5 αὐτῷ χορηγίαν συναπέστειλαν.— Ἡμεζς δὲ παρόντες ἐπι τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ἀθηναίων στρατείας ἐπι Κύπρον Κίμωνος ήγουμένου, κατὰ την 5 ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε την βίβλον.

> 1 ίκέτην del. Dind. 2 βιοῦν f Διοδώφου Σικελιώτου βιβλιοθήκης Ιστοφικῆς τα subscr. PA

Τάδε ένεστιν έν τῆ δωδεκάτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περί τῆς Άθηναίων στρατείας ἐπί Κύπρον.

Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Μεγαρέων ἀπό Ἀθηναίων.

Περί της γενομένης μάχης περί Κορώνειαν Άθηναίοις και Βοιωτοϊς.

5 Περί τῆς Άθηναίων στρατείας ἐπὶ τὴν Εὕβοιαν.

Πόλεμος κατὰ τὴν Σικελίαν Συρακοσίοις πρός Άκραγαντίνους.

Κτίσις κατὰ τὴν Ιταλίαν Θουρίων καὶ στάσις πρòς ἀλλήλους.

10 ⁵Ως Χαρώνδας δ Θουρίνος νομοθέτης αίρεθεὶς πολλῶν ἀγαθῶν αίτιος ἐγένετο τῆ πατρίδι.

ως Ζάλευκος νόμοθετήσας έν Λοκοοῖς μεγάλην δόξαν περιεποιήσατο.

'Ως 'Αθηναΐοι τοὺς Έστιαιεῖς ἐκβαλόντες ἰδίους οἰκήτο-15 φας ἐξέπεμψαν.

> Περί του γενομένου πολέμου Θουρίοις πρός Ταραντίνους. Περί της γενομένης στάσεως έν τη Ύρωμ.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Σαμίοις ποὸς Μιλησίους. Ώς Συρακόσιοι στρατεύσαντες ἐπί Πικηνοὺς τὴν πόλιν 20 κατέσκαψαν.

'Ως κατὰ τὴν Ελλάδα συνέστη πόλεμος δ κληθείς Κορινδιακός.

'Ως κατά την Ιταλίαν το των Καμπανών έθνος συνέστη.

βνβλίων P 1 στρατιάς P (ut infra v. 5 et p. 354, 3) 8 Όθυρίων a 10 Θούριος f 16 Θουρίοις — 18 πολέμου om. P 19 Πικινούς (κίνους L) v. (c. 29, 2).

DIODORUS IL.

Ναυμαχία Κορινθίων πρός Κερπυραίους.

Άπόστασις Ποτιδαίας και Χαλκιδέων ἀπό Ἀθηναίων. 476 Περι τῆς γενομένης στρατείας Ἀθηναίων ἐπι τοὺς Ποτιδαιάτας.

Περί τής γενομένης στάσεως έν τοις Θουρίοις.

'Ως Μέτων δ'Αθηναΐος πρῶτος ἐξέθηκε τὴν ἐννεακαίδεκαετηρίδα.

'Ως την έν Ιταλία Ηράκλειαν Ταραντίνοι έκτισαν.

'Ως ἐπὶ τῆς Ῥμης Σπόριος Μαίλιος ἐπιθέμενος τυραννίδι ἀνηρέθη.

Περί τοῦ Πελοποννησιακοῦ κληθέντος πολέμου.

Περί τῆς γενομένης μάχης Βοιωτοῖς πρός Πλαταιεῖς.

'Ως της Μεθώνης πολιορκουμένης δπό 'Αθηναίων Βρασίδας δ Σπαρτιάτης άριστεύσας έδοξάσθη.

'Ως 'Αθηναΐοι στρατεύσαντες έπι Λοκρούς πόλιν Θρόνιου 15 έξεπόρθησαν.

'Ως Λίγινήται, ύπο Άθηναίων άνασταθέντες τὰς καλουμένας Θυρέας κατώκησαν.

'Ως Λακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες είς την Άττικην τὰς κτήσεις κατέφθειραν.

Στρατεία Άθηναίων δευτέρα έπι τους Ποτιδαιάτας.

Στρατεία Λακεδαιμονίων είς Άκαρνανίαν και ναυμαζία πρός Άθηναίους.

Στρατεία Σιτάλκου μέν είς Μακεδονίαν, Λακεδαιμονίων δὲ είς την Άττικήν. 25

Περί τῆς Λεοντίνων πρεσβείας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τῆς Γοργίου τοῦ πρεσβεύσαντος δεινότητος ἐν τοῖς λόγοις.

Πεφί τοῦ γενομένου πολέμου Λεοντίνοις ποὸς Συρακουσίους.

Άπόστασις Λεσβίων ἀπὸ Ἀθηναίων καὶ Πλαταιῶν ἅλω- 30 σις καὶ κατασκαφὴ ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

Στάσις Κερκυραίων πρός άλλήλους.

1 Koonvoalovs PL 8 de omnibus qui sequenter versibus argumenti silet Bergmann 9 Máluos L, Márluos cet. 18 Overàs ∇ . 30 Adyralar] Oybalar AHJL

5

'Ως 'Αθηναίοι λοιμική νόσφ περιπεσόντες πολλοφς ἀπέβαλον των πολιτων.

'Ως Λακεδαιμόνιοι Ήράκλειαν έν τη Τραχινι πόλιν έκτισαν.

'Ως Άθηναίοι πολλούς τῶν Άμβρακιωτῶν ἀνελόντες ἡρή-⁵ μωσαν τὴν πόλιν.

Περί τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τῆ Σφακτηρία νήσφ αίχμαλώτων γενομένων.

Περί της Ποστουμίου είς τόν υίδν γενομένης έπιτιμήσεως ἕνεκα της λειποταξίας.

10 Περί τοῦ γενομένου πολέμου Λακεδαιμονίοις καὶ 'Αθηναίοις ὑπὲρ τῶν Μεγαρέων.

Πόλεμος Λακεδαιμονίοις και Άθηναίοις ύπες Χαλκιδέων. Μάχη κατά την Βριωτίαν Άθηναίοις ποός Βοιωτούς. Στρατεία Άθηναίων πρός τούς έν τη Λέσβω φυγάδας. "Έκπτωσις Δηλίων ύπο Άθηναίων.

15

Άλωσις Τορώνης και κατασκαφή ύπο Άθηναίων.

`Ως 'Αθηναίων και Λακεδαιμονίων ίδια συνθεμένων συμμαχίαν άπηλλοτοιώθησαν αί λοιπαι πόλεις άπ' αύτων.

477 'Ως Δήλιοι κατήχθησαν ύπὸ 'Αθηναίων εἰς τὴν πατοίδα.
 20 'Ως Λακεδαιμόνιοι ποὸς Μαντινεῖς καὶ 'Λογείους ἐπολέμησαν.

Βυζαντίων και Καλχηδονίων στρατεία είς την Βιθυνίαν.

Περί των αίτιων δι' ας έπι Συρακούσας έστράτευσα» Άθηναϊοι.

11 ύπεο AL, πεοι cet.

23*

ΒΙΒΛΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Διχαίως αν τις αποφήσειε τον νουν έπιστήσας 1 τῆ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀνωμαλία. οῦτε γὰρ των νομιζομένων άγαθων ούδεν δλόκληρον εύρίσκεται δεδομένον τοις άνθρώποις ούτε των κακων αύτοτελές άνευ τινός εύχρηστίας. τούτου δέ τάς 5 άποδείξεις έξέσται λαμβάνειν έπιστήσαντας την διάνοιαν ταῖς προγεγενημέναις πράξεσι, καὶ μάλιστα 2 ταίς μεγίσταις. ή γάο Ξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως έπι την Έλλάδα στρατεία δια το μέγεθος των δυνάμεων τον μέγιστον επέστησε φόβον τοις Έλλη- 10 σιν, ώς αν ύπεο ανδραποδισμού μελλόντων πολεμείν, καί προκαταδεδουλωμένων των κατά την Ασίαν Ελληνίδων πόλεων πάντες ύπέλαβον και τας κατα 3 την Ελλάδα της δμοίας τύχης πειράσεσθαι. τοῦ δὲ πολέμου παρά την προσδοκίαν το τέλος λαβόντος 15 παράδοξον, ού μόνον των κινδύνων απελύθησαν οί την Έλλάδα κατοικοῦντες, άλλὰ και δόξαν μεγάλην κατεκτήσαντο, και τοσαύτης εύπορίας έπληρώθη πασα πόλις Έλληνίς, ώστε πάντας θαυμάσαι την

8 ή PAF, η τε cet. 10 ἐπέστησε φόβον PA, φ. ἐπ. cet. 12 κατὰ τὴν Άσίαν Ρα, ἐν τῆ Ἀσία f 13 καὶ eras. Ρ 16 παφάδοξον del. Krebs

είς τούναντίον μεταβολήν. ἀπὸ τούτων γὰο τῶν 4 χοόνων έπι έτη πεντήκοντα πολλήν έπίδοσιν έλαβεν ή Έλλας πρός την εύδαιμονίαν. έν τούτοις γαρ τοις χρόνοις αί τε τέχναι διὰ την εύπορίαν ηὐξήθησαν, 5 καί τότε μέγιστοι μνημονεύονται τεχνίται γεγονέναι, ών έστι Φειδίας δ άγαλματοποιός. δμοίως δε καί τά κατά την παιδείαν έπι πολύ προέβη, και φιλοσοφία προετιμήθη και βητορική παρά πασι μέν 479 Έλλησι, μάλιστα δε Άθηναίοις. φιλόσοφοι μεν γαο 5 10 οί περί τον Σωκράτη και Πλάτωνα και Άριστοτέλην, φήτορες δε Περικλής και Ίσοκράτης και οί τούτου μαθηταί όμοίως δε και άνδρες έπι στρατηγία διαβεβοημένοι, Μιλτιάδης, Θεμιστοκλής, 'Αριστείδης, Κίμων, Μυρωνίδης και έτεροι πλείονες, 15 περί δυ μακρόν αν είη γράφειν. μάλιστα δέ Άθη-2 ναΐοι τῆ τε δόξη και άνδρεία προκόψαντες διωνομάσθησαν καθ' όλην σχεδόν την οίκουμένην. έπλ τοσούτο γάρ την ήγεμονίαν ηύξησαν, ωστε άνευ Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων ίδία μεγάλας 20 δυνάμεις Περσικάς και κατά γην και κατά θάλατταν κατηγωνίσαντο, καί την περιβόητον Περσών ήγεμονίαν έπι τοσούτον έταπείνωσαν, ώστε άναγκάσαι πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεις έλευθερῶσαι κατὰ συνθήκας. ἀλλὰ περί μὲν τούτων ἀκριβέστε- 2 25 φον τὰ κατὰ μέφος ἀνεγφάψαμεν ἐν δυσὶ βίβλοις, ταύτη τε καί τη πού ταύτης. νυνί δε έπι τάς προ**πειμένας πράξεις τρεψόμεθα, προδιορίσαντες τού**ς οίκείους τη γραφή χρόνους. έν μέν σύν τη πρό 3

ŝ

ř

Ń

Ś

Ş

į,

Å

ø

Ŕ

ų,

()

ő

хÌ

i.

i.

đ

į,

, B

1

F

3\$

7 τὰ om. v. καl] ή add. Reiske 10 Σωκράτην v. 14 καl om. v. 25 βυβίοις Ρ 26 τε] μέν Ρ^a, τε in mg. P^b ταύτης βίβλω την ἀρχην ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ποιησάμενοι διήλθομεν τὰς κοινὰς πράξεις ἐπὶ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς ᾿Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον Κίμωνος ἡγουμένου ἐν ταύτη δὲ ἀπὸ τῆς ᾿Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ποιησάμενοι 5 διέξιμεν ἕως ἐπὶ τὸν ψηφισθέντα πόλεμον ὑπὸ ᾿Αθηναίων πρὸς Συρακοσίους.

Έπ' ἄρχοντος γάρ Άθήνησιν Εύθυξήμου Έω-3 μαΐοι μέν ύπάτους κατέστησαν Λεύκιον Κοίντιον Κικιννάτον καί Μάρκον Φάβιον Ούιβουλανόν. έπι 10 δέ τούτων Άθηναζοι διαπεπολεμηκότες ύπέο Αίγυπτίων πρός Πέρσας, καὶ τὰς ναῦς ἀπάσας ἀπολωλεκότες έν τη λεγομένη Προσωπίτιδι νήσω, βραχύν χρόνον διαλιπόντες έγνωσαν πάλιν πολεμείν τοις Πέρσαις ύπερ των κατά την 'Ασίαν Έλληνων. καταρ- 15 τίσαντες δε στόλον τριήρων διαχοσίων, χαί στρατηγόν ελόμενοι Κίμωνα τον Μιλτιάδου, προσέταξαν πλείν έπι Κύπρον και διαπολεμείν τοις Πέρσαις. 2 δ δε Κίμων άναλαβών τον στόλον κεκοσμημένον άνδρων τε άρεταζς και χορηγίαις δαψιλέσιν έπλευσεν 20 είς την Κύπρον. κατ' έκείνους δε τους καιρούς τῶν Περσιχῶν δυνάμεων έστρατήγουν Άρτάβαζος και Μεγάβυζος. 'Αρτάβαζος μέν την ήγεμονίαν έχων

2 έπί] ἕως έπί Dind. 3 ένιαυτὸν τῆς] χοόνον ἐνιαυτὸν καὶ τὰς P (c. XI 1, 1 et 92, 5) 4 έπὶ Κύπρον om. P $K(\mu\omega voς - έπὶ Κύπρον om. A 8 γὰρ] δ' P Εὐθνδήμου]$ Εὐθύνου C.I.A IV 7 9 πουίντιον PAH 12 καὶ P, om. v. 18 λεγ. Πο. νήσω] γενομένη ἐν προσωπήτιδι μάχηι (ἐν ε. l., μάχηι in litura) P 16 τριήρων διαποσίων PAJL, δ. τρ. cet. 18 διαπολεμεῖν] βία πολεμεῖν P 20 τε eras. P 23 καὶ Μεγάβυζος. ᾿Αστάβαζος add. Steph. μὲν] τοῦ ναυτικοῦ add. Dind.

Ol. 82, 4 : 449 a. Chr.

έν τη Κύποω διέτριβεν, έχων τριήρεις τριακοσίας, Μεγάβυζος δε περί την Κιλικίαν έστρατοπέδευε, πεζάς έχων δυνάμεις, ών δ άριθμός ήν τριάχοντα μυριάδων. δ δε Κίμων καταπλεύσας είς την Κύπρον 3 5 καί θαλαττοκρατών Κίτιον μέν και Μάριον έξεπολιόρκησε, καί τοις κρατηθείσι φιλανθρώπως προσηνέχθη, μετά δε ταῦτα έκ Κιλικίας και Φοινίκης 480 προσφερομένων τριήρων τη νήσω, Κίμων έπαναχθείς καί πόλεμον συγκρούσας πολλάς μέν των νεών 10 κατέδυσεν, έκατον δε σύν αύτοις τοις άνδράσιν είλε, τάς δε λοιπάς μέχοι της Φοινίκης κατεδίωξεν. οί 4 μέν οὖν Πέρσαι ταζς ὑπολειφθείσαις ναυσί κατέφυγον είς την γην, καθ' δυ τόπου ην Μεγάβυζος έστρατοπεδευχώς μετά της πεζης δυνάμεως. οί δέ 15 Άθηναΐοι προσπλεύσαντες καί τούς στρατιώτας έκβιβάσαντες συνηψαν μάχην, καθ' ην Άναξικράτης μέν δ έτερος των στρατηγών λαμπρώς άγωνισάμενος ήρωικώς κατέστρεψε τον βίον, οί δε άλλοι κρατήσαντες τη μάχη καί πολλούς άνελόντες έπανηλθον 20 είς τὰς ναῦς. μετὰ δὲ ταῦτα Άθηναῖοι πάλιν ἀπέπλευσαν είς την Κύπρον. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατά τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου.

Έπ' ἄφχοντος δ' Άθήνησι Πεδιέως Ῥωμαΐοι μὲν 4 κατέστησαν ὑπάτους Μάφκον Οὐαλέφιον Λακτοῦκαν 25 καὶ Σπόφιον Οὐεφγίνιον Τφίκοστον. ἐπὶ δὲ τούτων Κίμων δ τῶν Ἀθηναίων στφατηγός θαλαττοκφατῶν

2 έστρατοπέδευσε ΡΑΗΚL(F) 5 Κίτιον] Κήτειον ΑΗ Μάριον Wess., μάλον Ρ., μαλον cet. 8 τριήρων om. FJM 9 καλ π. σ. π. μέν om. PAL 14 πεζής Dind., περσικής cod. 20 απέπλευσαν PAL, έπλευσαν cet. 25 σπούριον Ρ

έχειφοῦτο τὰς κατὰ τὴν Κύπφον πόλεις. ἐν δὲ τῆ Σαλαμίνι Περσικής φρουράς ούσης άξιολόγου, καλ βελών και δπλων παντοδαπών, έτι δε σίτου και τῆς ἄλλης παρασκευῆς γεμούσης τῆς πόλεως, ἔκρινε 2 συμφέρειν ταύτην έκπολιορκήσαι. Οθτω γάρ ύπε-5 λάμβανε μάλιστα τῆς τε Κύπρου πάσης δαδίως κυριεύσειν καί τους Πέρσας καταπλήξεσθαι, βοηθετν μέν τοις Σαλαμινίοις μή δυναμένους διά το θαλαττοπρατείν τούς 'Αθηναίους, έγκαταλιπόντας δε τούς συμμάχους καταφρονηθήσεσθαι, καθόλου δε τον 10 δλον πόλεμον κριθήσεσθαι τῆς Κύπρου πάσης βία 3 χειφωθείσης. ὅπεφ καὶ συνέβη γενέσθαι. οί μὲν γὰφ Αθηναίοι συστησάμενοι πολιορχίαν πρός τη Σαλαμίνι καθ' ήμέραν προσβολάς έποιοῦντο, οί δ' έν τη πόλει στρατιώται, έχοντες βέλη και παρασκευήν, 15 δαδίως από των τειχων ημύνοντο τούς πολιορκουν-4 τας. 'Αρταξέρξης δε ό βασιλεύς πυθόμενος τα περί την Κύπρον έλαττώματα, και βουλευσάμενος μετα των φίλων περί τοῦ πολέμου, ἔκρινε συμφέρειν είρήνην συνθέσθαι πρός τούς Έλληνας. έγραψε 20 τοίνυν τοις περί Κύπρου ήγεμόσι καί σατράπαις, έφ' οίς αν δύνωνται συλλύσασθαι πρός τους Έλλη-5 νας. διόπεο οί περί τον Αρτάβαζον και Μεγάβυζον481 έπεμψαν είς τὰς Ἀθήνας πρεσβευτὰς τοὺς διαλεξομένους περί συλλύσεως. ύπακουσάντων δε των 25 Αθηναίων καί πεμψάντων πρέσβεις αύτοκράτορας, ών ήγειτο Καλλίας δ Ίππονίκου, έγένοντο συνθήκαι περί της είρηνης τοις Άθηναίοις και τοις συμμάχοις

7 καταπλήξασθαι AFH 11 κριθήσεσθαι P³, προκρι-Θήσεσθαι cet. 22 δύναιντο f

Ol. 82, 4-83, 2 : 449-447 a. Chr.

ġ

ŝ

ποός τούς Πέφσας, ὧν έστι τὰ κεφάλαια ταῦτα αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδας πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν 5 ὁδόν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φασήλιδος καὶ Κυανέων ταῦτα δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν στρατηγῶν ἐπιτελούντων, μὴ στρατεύειν 'Αθηναίους εἰς. τὴν χώραν, ἦς βασιλεὺς ['Αρταξέρξης] ἄρχει. συν- 6 τελεσθεισῶν δὲ τῶν σπονδῶν 'Αθηναΐοι τὰς δυνά-10 μεις ἀπήγαγον ἐκ τῆς Κύπρου, λαμπρὰν μὲν νίκην νενικηκότες, ἐπιφανεστάτας δὲ συνθήκας πεποιημένοι. συνέβη δὲ καὶ τὸν Κίμωνα περὶ τὴν Κύπρον διατρίβοντα νόσφ τελευτῆσαι.

Έπ' ἄρχοντος δὲ 'Αθήνησι Φιλίσκου 'Ρωμαϊοι 5 15 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον 'Ρωμίλιον Οὐατικανὸν καὶ Γάιον Οὐετούριον Κιχώριον, 'Ηλεΐοι δὲ ἤγαγον όλυμπιάδα τρίτην προς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Κρίσων Ίμεραῖος. ἐπὶ δὲ τούτων 2 Μεγαρεῖς μὲν ἀπέστησαν ἀπὸ 'Αθηναίων, καὶ προς 20 Λακεδαιμονίους διαπρεσβευσάμενοι συμμαχίαν ἐποίησαν· ὁἰ δὲ 'Αθηναΐοι παροξυνθέντες ἐξέπεμψαν στρατιώτας εἰς τὴν τῶν Μεγαρέων χώραν, καὶ τὰς κτήσεις διαρπάσαντες πολλῆς ὡφελείας κύριοι κατέστησαν. τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως βοηθούντων τῆ 25 χώρα συνέστη μάχη, καθ' ἢν οἱ 'Αθηναΐοι νικήσαντες συνεδίωξαν τοὺς Μεγαρεῖς ἐντὸς τῶν τειχῶν. [°]Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Τιμαρχίδου 'Ρωμαΐοι 6

5 Φασιλίδος a 8 Άρταξέρξης delevi, Άρταξέρξης βασιλεύς v. 11 δέ] τὰς add. FJK 15 βατικάνον Ρ, βατικανὸν y. 18 Χρίσων] κρίσσων ὁ Ρ

μέν ύπάτους κατέστησαν Σπόριον Ταρπήιον καί Αύλον 'Αστέριον Φοντίνιον. έπι δε τούτων Λακεδαιμόνιοι μέν είς την Αττικήν έμβαλόντες έπόρθησαν πολλήν χώραν, καί των φρουρίων τινά πολιορκήσαντες έπανηλθον είς την Πελοπόννησον, 5 Τολμίδης δε ό των Άθηναίων στρατηγός είλε Χαι-. 2 ρώνειαν. των δε Βοιωτων συστραφέντων και τοις περί τον Τολμίδην ένεδρευσάντων, έγένετο μάχη καρτερά περί την Κορώνειαν, καθ' ην Τολμίδης μέν μαχόμενος άνηρέθη, των δε άλλων 'Αθηναίων 10 οί μέν κατεκόπησαν, οί δε ζώντες έλήφθησαν. τη-482 λικαύτης δε συμφοράς γενομένης τοις 'Αθηναίοις, ήναγκάσθησαν άφείναι τὰς πόλεις ἁπάσας τὰς κατὰ την Βοιωτίαν αύτονόμους, ίνα τους αίχμαλώτους άπολάβωσιν. 15

Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Καλλιμάχου Ῥωμαϊοι μεν κατέστησαν ὑπάτους Σέξτον Κοϊντιον ** Τριγέμινον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Ἑλλάδα τεταπεινωμένων τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν ἐν Βοιωτία περὶ Κορώνειαν ἦτταν, ἀφίσταντο πολλαὶ τῶν πόλεων 20 ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. μάλιστα δὲ τῶν κατοικούντων τὴν Εὕβοιαν νεωτεριζόντων, Περικλῆς [δὲ] αίρεθεἰς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὕβοιαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἐστιαιῶν ἑλων κατὰ κράτος ἐξώκισε τοὺς Ἐστιαιείς ἐκ τῆς 25

1 σπούριον Ρ Ταρπέιον Ρα, Ταρπέτιον f 2 Αστέριον] Aternius fasti φοντείνιον Ρ 6 χερώνειαν ΡΑ 9 Κορώνειαν] χαιρώνειαν in mg. P¹ 14 ενα Cobet, είναιέαν cod. 17 Κοίνπτιον Η τριγέμηνον Ρ 20 Κορώνειαν Wess., Χαιρώνειαν cod. 22 δε del. Reiske 24 Έστιαίων ΡΑ, Έστιαιέων cot.

. 362

Ol. 83, 2-3: 447-446 a. Chr.

πατρίδος, τὰς δ' ἄλλας καταπληξάμενος ἀνάγκασε πάλιν πειθαρχεϊν Άθηναίοις. σπονδὰς δ' ἐποίησαν τριακονταετεϊς, Καλλίου και Χάρητος συνθεμένων και τὴν εἰρήνην βεβαιωσάντων.

Κατά δε την Σικελίαν Συρακοσίοις πρός Άκρα- 8 γαντίνους συνέστη πόλεμος διὰ τοιαύτας αίτίας. Συρακόσιοι καταπολεμήσαντες Δουκέτιον δυνάστην τῶν Σικελῶν, καὶ γενόμενον ίκέτην ἀπολύσαντες τῶν έγκλημάτων, άπέδειξαν αὐτῷ τὴν τῶν Κορινθίων 10 πόλιν οίκητήριον. ούτος δε όλίγον χρόνον μείνας 2 έν τη Κορίνθω τὰς δμολογίας έλυσε, και προσποιησάμενος χρησμόν ύπό θεών αύτῷ δεδόσθαι κτίσαι την Καλην Ακτην έν τη Σικελία, κατέπλευσεν είς την νήσον μετά τινων οίκητόρων. συνεπελάβοντο 15 δε και των Σικελών τινες, έν οίς ήν και Άρχωνίδης δ των Έρβιταίων δυναστεύων. ούτος μέν ούν περί τον οίκισμον τῆς Καλῆς Άκτῆς έγίνετο. Άκρα- 3 γαντίνοι δέ άμα μέν φθονούντες τοις Συρακοσίοις, αμα δ' έγκαλοῦντες αὐτοῖς ὅτι Δουκέτιον ὄντα κοι-20 νόν πολέμιον διέσωσαν άνευ της Ακραγαντίνων γνώμης, πόλεμον έξήνεγκαν τοις Συρακοσίοις. σχι- 4 ζομένων δε των Σικελικών πόλεων, και των μεν τοις 'Ακραγαντίνοις, των δε τοις Συρακοσίοις συστρατευόντων, ήθροίσθησαν παρ' άμφοτέροις δυνάμεις 25 άξιόλογοι. φιλοτιμίας δε μεγάλης γενομένης ταῖς πόλεσιν, άντεστρατοπέδευσαν άλλήλοις περί τον Ίμέραν ποταμόν, και γενομένης παρατάξεως ένίκησαν

12 θεῶν PAFJK, τῶν θεῶν cet. αὐτῷ PAFL, ἐαυτῷ cet. 13 τῆ om. v. 14 τινων Ρ, πολλῶν v. 15 δὲ καί] δὲ Ρ 24 ἀμφοτέρων y.

οί Συρακόσιοι, και των Άκραγαντίνων άνείλον ύπερ483 τους χιλίους. μετά δε την μάχην διαπρεσβευσαμένων περί συνθέσεως των Άκραγαντίνων, οί Συρακόσιοι συνέθεντο την είρήνην.

Καί τὰ μέν κατὰ την Σικελίαν έν τούτοις ην. 5 9 κατά δε την Ίταλίαν συνέβη κτισθηναι την τών Θουρίων πόλιν δι' αίτίας τοιαύτας. έν τοις έμπροσθεν χρόνοις Έλλήνων πτισάντων πατά την Ιταλίαν πόλιν Σύβαριν, συνέβη ταύτην λαβείν ταχείαν αύ-2 ξησιν διὰ την άρετην της χώρας. κειμένης γάρ άνα 10 μέσον δυείν ποταμών, τοῦ τε Κράθιος και τοῦ Συβάριος, ἀφ' οὐ ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας, οί κατοικισθέντες νεμόμενοι πολλήν και καρποφόρου χώραν μεγάλους έκτήσαντο πλούτους. πολλοϊς δέ μεταδιδόντες της πολιτείας έπι τοσούτο προέβησαν, 15 ώστε δόξαι πολύ προέχειν των κατά την Ιταλίαν οίκούντων, πολυανθρωπία τε τοσούτο διήνεγκαν, ώστε την πόλιν έχειν πολιτών τριάχοντα μυριάδας. γενόμενος δε παρ' αὐτοῖς δημαγωγός Τῆλυς, καλ κατηγορών των μεγίστων ανδρών, έπεισε τους Συ- 20 βαρίτας φυγαδεύσαι τούς εύπορωτάτους των πολιτων πεντακοσίους και τας ούσίας αύτων δημεύσαι. 3 τῶν δὲ φυγάδων παρελθόντων εἰς Κρότωνα καὶ καταφυγόντων έπι τούς είς την άγοραν βωμούς, δ μέν Τήλυς έξέπεμψε πρεσβευτάς πρός τούς Κρο- 25 τωνιάτας, οίς ήν προστεταγμένον ή τούς φυγάδας 4 έκδοῦναι ἢ πόλεμον προσδέχεσθαι. συναχθείσης δὲ έκκλησίας και προτεθείσης βουλής, πότερον χρή τούς

7 τοιαύτης Ρ 9 σούβαφιν Ρ 19 Τη Lis A semper

ίκέτας έκδοῦναι τοῖς Συβαρίταις ἢ πόλεμον ὑπομείναι πούς δυνατωτέρους, άπορουμένης τε της συγκλήτου καί τοῦ δήμου, τὸ μὲν πρῶτον ἔρρεπε ταἴς γνώμαις τὸ πλήθος πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ίχετῶν 5 διὰ τὸν πόλεμον· μετὰ δὲ ταῦτα Πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου συμβουλεύσαντος σώζειν τους ίκέτας, μετέπεσον ταις γνώμαις και τον πόλεμον ύπεο της τῶν ίκετῶν σωτηρίας ἀνείλοντο. στρατευσάντων δ' 5 έπ' αύτούς των Συβαριτων τριάκοντα μυριάσιν άν-10 τετάχθησαν οί Κροτωνιάται δέχα μυριάσι, Μίλωνος τοῦ ἀθλητοῦ ἡγουμένου καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τοῦ σώματος δώμης πρώτου τρεψαμένου τοὺς καθ' αύτον τεταγμένους. δ γαο άνηο ούτος, έξάκις Όλύμ- 6 πια νενικηκώς καί την άλκην άκόλουθον έχων τη 15 κατά τὸ σῶμα φύσει, λέγεται ποὸς τὴν μάχην ἀπαν-484 τῆσαι κατεστεφανωμένος μέν τοῖς Όλυμπικοῖς στεφάνοις, διεσχευασμένος δε είς Ηραχλέους σχευήν λεοντή και δοπάλω. αίτιον δε γενόμενον τής νίκης θαυμασθηναι παρά τοῖς πολίταις. τῶν δὲ Κροτω-10 20 νιατών διὰ την όργην ζωγρεϊν μέν μηδένα βουληθέντων, πάντας δε κατά την φυγήν τους ύποπεσόντας αποκτεινόντων, οί πλείους κατεκόπησαν. την δέ πόλιν διήρπασαν καί παντελώς έρημον έποίησαν. ύστεφον δε έτεσιν όκτω πρός τοῖς πεντήκοντα Θετ- 2 25 ταλοί συνφκισαν, καί μετ' όλίγον ύπό Κροτωνιατών έξέπεσον [πέντε έτεσιν ύστερον τοῦ δευτέρου συν-.

1 ίκέτας] οἰκέτας P^a, σικελιώτας a, ἰταλιώτας f ὑπομένειν P^a, ὑπομείνωσι a 16 Όλυμπικοῖς PAH, Όλυμπιακοῖς cet. 26 πέντε... συνοικισμοῦ delevi, cf. XI 90, 4

3 οικισμοῦ] κατὰ τοὺς ὑποκειμένους καιρούς [έπ' άρχοντος δ' Άθήνησι Καλλιμάχου συνωκίσθη]. καλ μετά βραχύ μετασταθείσα είς έτερον τόπον προσηγορίας έτέρας έτυχε, πτιστών γενομένων Λάμπωνος καί Ξενοκρίτου τοῦτον τὸν τρόπον. οί γὰρ τὸ δεύ- 5 τεφου έκπεσόντες έκ της πατρίδος Συβαρίται πρέσβεις έπεμψαν είς την Έλλάδα πρός Λακεδαιμονίους καί Άθηναίους, άξιοῦντες συνεπιλαβέσθαι τῆς κα-4 θόδου καί κοινωνήσαι της αποικίας. Λακεδαιμόνιοι μέν ούν ού προσέσχον αύτοις, Άθηναιοι δέ συμπρά- 10 ξειν έπαγγειλάμενοι, δέκα ναῦς πληρώσαντες ἀπέστειλαν τοις Συβαρίταις, ών ήγειτο Λάμπων τε καί. Ξενόπριτος· έπήρυξαν δε πατά τας έν Πελοποννήσω πόλεις κοινοποιούμενοι την αποικίαν τῷ βουλομένω 5 μετέχειν τῆς ἀποικίας. ὑπακουσάντων δὲ πολλών 15 καί λαβόντων χρησμόν παρά τοῦ Απόλλωνος, ὅτι δεϊ κτίσαι πόλιν αύτους έν τούτω τω τόπω, δπου μέλλουσιν οίκειν μέτριον ύδωρ πίνοντες, άμετρί δε μάζαν έδοντες, κατέπλευσαν είς την Ίταλίαν, καί καταντήσαντες είς την Σύβαριν έζήτουν τον τόπου, 20 6 δυ δ θεός ήν προστεταχώς κατοικείν. εύρόντες δε ούκ άπωθεν τῆς Συβάρεως κρήνην ἀνομαζομένην Θουρίαν, έχουσαν αύλον χάλκεον, δν έκάλουν οί έγχώριοι μέδιμνον, νομίσαντες είναι τουτον τόν τόπον τον δηλούμενον ύπο του θεου περιέβαλον 25 . τείχος, καί κτίσαντες πόλιν ώνόμασαν άπό της

1 έπ' ἄρχοντος δ' Αθήνησι Καλλιμάχου συνωπίσθη delevi 5 γὰρ Eich., δὲ cod., del. Wess. 13 κατὰ] καὶ κατὰ malim 15 ἀποιπίας] πολιτείας P (c. 59, 5) 18 μέτριον] μέτρο Schäfer (adde μὲν) ἀμετρεῖ P, ἀμετρή v. 20 τὸν add. Dind. 26 τεῖχος] τείχει in mg. P¹

Ol. 83, 3: 446 a. Chr.

P

4

后后

2.0

(QE

15

. **Ľ**

1 fe

utt

jjø

rı (

19

oì I

1, \$

ró**n**t

tes !

NEN

)vy 1

N A

έβαử

;ò ¢

κρήνης Θούριον. την δε πόλιν διελόμενοι κατά μέν 7 μήκος είς τέτταρας πλατείας, ών καλούσι την μέν μίαν Ήράκλειαν, την δε Άφροδισίαν, την δε Όλυμπιάδα, την δε Διονυσιάδα, κατά δε το πλάτος διεί-5. 485 λον είς τρεΐς πλατείας, ὧν ή μεν ἀνομάσθη Ἡοφα, ή δε Θουρία, ή δε Θουρίνα. τούτων δε των στενωπῶν πεπληφωμένων ταῖς οἰχίαις ἡ πόλις ἐφαίνετο καλώς κατεσκευάσθαι. δλίγον δε χρόνον δμονοή-11 σαντες οί Θούριοι στάσει μεγάλη περιέπεσον ούκ 10 άλόγως. Οί γάο ποοϋπάρχοντες Συβαρίται τάς μέν άξιολογωτάτας άρχας έαυτοίς προσένεμον, τας δ' εύτελείς τοις ύστεφον προσγεγραμμένοις πολίταις καί τάς γυναϊκας έπιθύειν τοις θεοις φοντο δείν πρώτας μέν τάς πολίτιδας, ύστέρας δε τάς μεταγενε-15 στέρας. πρός δε τούτοις την μεν σύνεγγυς τη πόλει χώραν κατεκληρούχουν έαυτοις, την δε πόρρω κειμένην τοις έπήλυσι. γενομένης δε διαφοράς δια 2 τάς είρημένας αίτίας, οί προσγραφέντες ύστερον πολίται πλείους και κρείττονες όντες απέκτειναν 20 σχεδόν απαντας τούς προϋπάρχοντας Συβαρίτας, καί την πόλιν αύτοι κατώκησαν. πολλης δε ούσης και . καλής χώρας, οίκήτορας έκ τής Έλλάδος μεταπεμψάμενοι συχνούς, διενείμαντο την πόλιν και την χώραν έπ' ίσης ένεμον. οί δε διαμένοντες ταχύ πλούτους 3 25 μεγάλους έκτήσαντο, καί πρός τούς Κροτωνιάτας φιλίαν συνθέμενοι καλώς έπολιτεύοντο. συστησά-

¹^{del} 8 Άφοοδισιάδα ν. 6 τούτων δε P^b, ύπο δε τούτων cet. 7 ταίς οίκίαις Wess., τὰς οίκίας cod. 19 δν-^{a] th} τες ἀπέκτειναν σχεδον ΡΑΗΙ, σχεδον ὄντες ἀπέκτειναν ^μ^{stel} έγγὺς cet.

μενοι δὲ πολίτευμα δημοκρατικών διείλου τοὺς πολίτας εἰς δέκα φυλάς, καὶ τὰς προσηγορίας ἀπάσαις περιέθηκαν ἐκ τῶν ἐθνῶν, τρεῖς μὲν ἀπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου συναχθέντων ὀνομάσαντες ᾿Αρκάδα καὶ ᾿Αχαίδα καὶ ᾿Ηλείαν, τὰς ἴσας δὲ ἀπὸ τῶν ἔξω- 5 θεν ὁμοεθνῶν, Βοιωτίαν, ᾿Αμφικτυονίδα, Δωρίδα, τὰς δὲ λοιπὰς τέτταρας ἀπὸ τῶν ἄλλων γενῶν, Ἰάδα, ᾿Αθηναίδα, Εὐβοίδα, Νησιῶτιν. εἴλοντο δὲ καὶ νομοθέτην τὸν ἄριστον τῶν ἐν παιδεία θαυμαζομένων 4 πολιτῶν Χαρώνδαν. οὖτος δὲ ἐπισκεψάμενος τὰς 10 ἀπάντων νομοθεσίας ἐξελέξατο τὰ κράτιστα καὶ κατέταξεν εἰς τοὺς νόμους· πολλὰ δὲ καὶ ίδια ἐπινοησάμενος ἐξεῦρε, περὶ ὡν οὐκ ἀνοίκειόν ἐστιν ἐπιμνησθῆναι πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀναγινωσκόντων.

12 Πρώτον μέν γάρ τοις μητρυιάν έπαγομένοις κατά 15 των ίδίων τέκνων έθηκε πρόστιμον τό μη γίνεσθαι 486 συμβούλους τούτους τη πατρίδι, νομίζων τούς κακώς περί των ίδίων τέκνων βουλευσαμένους καί συμβούλους κακούς έσεσθαι τη πατρίδι. έφη γάρ τούς μέν πρώτον γήμαντας και έπιτυχόντας δείν 20 εύημεροῦντας καταπαύειν, τούς δε άποτυχόντας τῷ γάμω και πάλιν έν τοις αὐτοις ἁμαρτάνοντας ἄφρο-2 νας δείν ὑπολαμβάνεσθαι. τοὺς δ' ἐπί συκοφαντία καταγνωσθέντας προσέταξε περιπατείν ἐστεφανωμένους μυρίκη, ὅπως ἐν πᾶσι τοις πολίταις φαίνωνται 25 τὸ πρωτείον τῆς πονηρίας περιπεποιημένοι. διὸ καί

2 ἀπάσας cod., corr. Dind. 9 τὸν.. θαυμαζόμενον v. ἐν] ἐπὶ Hert. 12 παφεπινοησάμενος v. 15 (ἐπ)εισαγομένοις Nauck 18 τέπνων del. Nauck 26 πεποιημένοι Ρ

τινας έπί τούτω τῷ έγκλήματι καταδικασθέντας τὸ μέγεθος της ύβρεως ούκ ένεγκόντας έκουσίως έαυτούς έχ τοῦ ζην μεταστήσαι. οἱ συντελεσθέντος έφυγαδεύθη πας έκ τῆς πόλεως δ συκοφαντείν 5 είωθώς, καί τὸ πολίτευμα μακάριον είχε βίον τῆς τοιαύτης κακίας απηλλαγμένον. Εγραψε δε δ Χα- 3 οώνδας καί περί τῆς κακομιλίας νόμον έξηλλαγμένον καί τοις άλλοις νομοθέταις παρεωραμένον. ύπολαβών γάρ τούς άγαθούς άνδρας ένίστε διά την 10 πρός τούς πονηρούς φιλίαν και συνήθειαν διαστρέφεσθαι τὰ ήθη πούς κακίαν, και την φαυλότητα καθάπεο λοιμικήν νόσον έπινέμεσθαι τον βίον των άνθρώπων καί νοσοποιείν τας ψυχάς των άρίστων. κατάντης γαο ή ποός το χείρον δδός, δαδίαν έχουσα 15 την δδοιπορίαν. διο και των μετρίων πολλοι τοις ήθεσιν, ύπούλοις ήδοναζς δελεασθέντες, είς έπιτηδεύσεις χειρίστας περιώκειλαν. ταύτην οὖν την διαφθοράν άναστείλαι βουλόμενος δ νομοθέτης άπηγό**ρευσε τη των πονηρών φιλία τε καί συνηθεία** 20 χρήσασθαι, καί δίκας έποίησε κακομιλίας, καί προστίμοις μεγάλοις απέτρεψε τούς άμαρτάνειν μέλλοντας. Εγραψε δε και έτερον νόμον από τούτου 4 κρείττονα καί τοις παλαιοτέροις αύτοῦ νομοθέταις ήμελημένον ένομοθέτησε γάρ των πολιτων τούς 25 [υίεῖς] ἅπαντας μανθάνειν γράμματα, χορηγούσης τῆς πόλεως τοὺς μισθοὺς τοῖς διδασκάλοις. ὑπέλαβε

16 υπούλοις om. F; καὶ add. P 17 ἐξώπειλαν in mg. P¹ 21 ἀπέτρεψε Hert., ἀπέγραψε PAHJKLF³, ἐπέγραψε cet. 22 ἔγραψεν δὲ P, ἔγραψεν οὐν cet. ἀπὸ del. Wess., πολὺ vel ἔτι Reiske 25 υίεις om. P Diodobus II. 24

γάρ τούς άπόρους τοις βίοις, ίδία μη δυναμένους διδόναι μισθούς, αποστερήσεσθαι των καλλίστων 13 έπιτηδευμάτων. την γάο γραμματικήν παρά τάς άλλας μαθήσεις προέκρινεν δ νομοθέτης, και μάλα προσηχόντως. διὰ γὰρ ταύτης τὰ πλεΐστα χαλ χρη- 5 σιμώτατα των ποός τον βίον έπιτελείσθαι, ψήφους, έπιστολάς, διαθήκας, νόμους, τάλλα τὰ τὸν βίον 2 μάλιστα έπανορθοῦντα. τίς γαρ αν άξιον έγκώμιον διάθοιτο τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως; διὰ γὰρ τούτων μόνων οί μèν τετελευτηκότες τοις ζώσι δια- $^{10}_{487}$ μνημονεύονται, οί δε μαχράν τοις τόποις διεστώτες τοις πλείστον απέχουσιν ως πλησίον παρεστωσι δια τών γεγραμμένων δμιλούσι ταζς τε κατά πόλεμον συνθήκαις έν έθνεσιν ή βασιλεύσι πρός διαμονήν των δμολογιων ή διὰ των γραμμάτων ἀσφάλεια 15 βεβαιοτάτην έχει πίστιν καθόλου δε τας χαριεστάτας των φρονίμων άνδρων άποφάσεις καί θεων χρησμούς, έτι δε φιλοσοφίαν και πασαν παιδείαν μόνη τηρεί και τοις έπιγινομένοις άει παραδίδωσιν 3 είς απαντα τόν αίωνα. διό και του μέν ζην την 20 φύσιν αίτίαν ύποληπτέον, τοῦ δὲ καλῶς ζῆν τὴν έχ των γραμμάτων συγχειμένην παιδείαν. όθεν ώς μεγάλων τινών άγαθών άπυστερουμένους τούς άγραμμάτους διωρθώσατο τη νομοθεσία ταύτη καί δημοσίας έπιμελείας τε και δαπάνης ήξιωσε, και 25 4 τοσούτον ύπερεβάλετο τούς πρότερον νομοθετήσαντας δημοσίω μισθώ τούς νοσούντας των ίδιωτων ύπό ίατρων θεραπεύεσθαι, ώσθ' οί μέν τα σώματα

3 yace] de Reiske 10 µer add. Bek.

¢

ŗ

k

ţ

ß

2

Į

ø

G

ŀ

ĸ,

A

e

ø

đ

£

ø

Ŵ

ŗ,

ß

ØĽ,

75 75

đ đ

ø

θεφαπείας ήξίωσαν, ό δε τας ψυχάς τας ύπ' άπαιδευσίας ένοχλουμένας έθεφάπευσε, κάκείνων μεν των ίατφων εύχόμεθα μηδέποτε χρείαν έχειν, τοις δε της παιδείας διδασκάλοις έπιθυμουμεν απαντα 5 τον χρόνον συνδιατρίβειν. άμφότεφα δε τα προειρη-14 μένα πολλοί των ποιητων δι' έμμέτρου ποιήματος μεμαρτυρήκασι. την μεν καχομιλίαν έν τοϊσδε,

öστις δ' δμιλών ήδεται κακοίς ανής, ούπώποτ' ήρώτησα, γινώσκων δτι τοιοῦτός έστιν οἶσπεο ήδεται ξυνών. 10 τόν δὲ περί τῆς μητρυιᾶς τεθέντα ἐν τούτοις, τον νομοθέτην φασίν Χαρώνδαν έν τινι νομοθεσία τά τ' άλλα καί ταυτί λέγειν. δ παισίν αύτοῦ μητουιὰν ἐπεισάγων μήτ' εὐδοχιμείτω μήτε μετεχέτω λόγου 15 παρά τοις πολίταις, ώς έπείσακτον κακόν κατά των έαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος. είτ' έπέτυχες γάο, φησί, γήμας το πρότερον, εύημερων κατάπαυσον, είτ' ούκ έπέτυχες, μανικόν τό πείραν δευτέρας λαβείν πάλιν. 20 ταις γαο άληθείαις δ δίς έν τοις αύτοις πράγμασιν άμαρτάνων άφρων αν δικαίως νομισθείη. και Φι-2 λήμονος τοῦ χωμωδιογράφου γράφοντος τοὺς πολλάκις ναυτιλλομένους και είπόντος

5 ἀμφοτέρας δὲ τὰς προεισημένας ν. 7 καχομιλίαν (κ supra χ) Ρ, κακομιλίαν ν. 8 ὅστις om. PAFKM 9 ούπωτ' Ρ, ούπω Α, ούποτ' F 10 τοιοῦτόν ἐστὶν (in marg. ἕκαστος) Ρ 13 τ'] τε cod. ταυτί Bentley, ταῦτα cod. 14 αὐτοῦ ΡΑ 15 εὐδοκιμείσθω cod., corr. Herwerden 20 πείρας ν. 23 τοὺς] εἰς τοὺς Meineke (fragm. com. Gr. IV p. 61)

24.*

νόμφ τεθαύμακ' οὐκ ἐπεὶ πέπλευκέ τις, ἀλλ' εἰ πέπλευκε δίς,

τὸ παφαπλήσιον ἄν τις ἀποφαίνοιτο μὴ θαυμάζειν εἰ τις γεγάμηχεν, ἀλλ' εἰ δὶς γεγάμηχε· χρείττον γὰφ είναι δἰς ἑαυτὸν θαλάττῃ παφαβαλεῖν ἢ γυναιχί.488 3 μέγισται γὰφ χαὶ χαλεπώταται στάσεις ἐν ταῖς οἰ-

- κίαις γίνονται διὰ μητρυιὰς τέκνοις πρός πατέρας, καί διὰ ταῦτα πολλαί και παράνομοι πράξεις ἐν τοῖς θεάτροις τραγφδοῦνται.
- 15 Ό δ' υὖν Χαφώνδας καὶ ἕτεφόν τινα νόμον 10 ἀποδοχῆς ἀξιούμενον ἐγραψε, τὸν περὶ τῆς τῶν ὀφφανῶν φυλακῆς. οὖτος δ' ἐξ ἐπιπολῆς μὲν ϑεωρούμενος οὐδὲν φαίνεται περιττὸν ἔχειν οὐδὲ ἀποδοχῆς ἄξιον, ἀναθεωρούμενος δὲ καὶ μετ' ἀκριβείας ἐξεταζόμενος μεγάλην ἔχει σπουδήν τε καὶ δόξαν. 15
 - 2 έγραψε γάρ τῶν μὲν ὀρφανικῶν χρημάτων ἐπιτροπεύειν τοὺς ἀγχιστεῖς τοὺς ἀπὸ πατρός, τρέφεσθαι δὲ τοὺς ὀρφανοὺς παρὰ τοῖς συγγενέσι τοῖς ἀπὸ μητρός. αὐτόθεν μὲν οὖν ὁ νόμος οὖτος οὐδὲν ὁρᾶται περιέχων σοφὸν ἢ περιττόν, έξεταζόμενος δὲ 20 κατὰ βάθους εὑρίσκεται δικαίως ὢν ἄξιος ἐπαίνων. ζητουμένης γὰρ τῆς αἰτίας δι' ἢν ἄλλοις μὲν τὴν οὐσίαν, ἑτέροις δὲ τὴν τῶν ὀρφανῶν τροφὴν ἐπίστευσεν, ἐκφαίνεταί τις ἐπίνοια τοῦ νομοθέτου περιττή.
 3 οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ μητρὸς συγγενεῖς οὐ προσήκοντες 25 τῆ κληρονομία τῶν ὀρφανῶν οὐκ ἐπιβουλεύσουσιν,

1 τόμφ] νῷ μου Palmier, οἰ μοι Wess., ὅμως Meineke, νοῶν f. τεθαύμακα cod. οὐκ ἐπεἰ] οὐκέτ εἰ Dind. πέπλευκέν τις P, πέπλευκεν v. 2 δἰς πέπλευκε cod., correxi 3 θαυμάζειν Dind., θαυμάσειν cod. 11 τῶν om. f 15 τε om. v. 19 οῦτος om. v. 21 βάθος v. ἐπαίνου v.

οί δ' άπό τοῦ πατρός οίκεῖοι ἐπιβουλεῦσαι μέν οὐ δύνανται διὰ τὸ μή πιστεύεσθαι τοῦ σώματος, τῆς δ' ούσίας είς έκείνους καθηκούσης, έαν οί όρφανοί τελευτήσωσιν ή δια νόσον ή τινα άλλην περίστασιν. 5 άπριβέστερον οίπονομήσουσι τὰ χρήματα, ώς ίδίας τάς έχ τῆς τύγης έλπίδας έχοντες. Έτερον δὲ έθηχε16 νόμον κατά των λιπόντων την έν πολέμω τάξιν ή τό σύνολον μή άναλαβόντων τὰ δπλα ύπέρ τῆς πατρίδος. των γάρ άλλων νομοθετων κατά των τοιού-10 των τεθεικότων θάνατον το πρόστιμον, ούτος προσέταξε τούς τοιούτους έν τη άγορα έφ' ημέρας τρείς καθήσθαι έν έσθήσι γυναικείαις. δ δε νόμος ούτος 2 άμα μέν φιλανθρωπότερός έστι των παρά τοις άλλοις, αμα δε λεληθότως τῷ μεγέθει τῆς ἀτιμίας 15 αποτρέπει τούς δμοίους τούτοις της ανανδρίας. χρείττον γάρ έστιν άποθανείν ή τοιαύτης ύβρεως έν τη πατρίδι πειραθήναι αμα δε και τους άμαρτάνοντας ούκ ήφάνισεν, άλλὰ τη πόλει πρός τὰς πολεμικάς χρείας έτήρησε, διορθωσομένους τη διά 20 τῆς ὕβρεως κολάσει καὶ σπεύδοντας έτέροις άνδραγαθήμασιν έξαλεζψαι την προγεγενημένην αίσχύνην.

Διὰ δὲ τῆς ἀποτομίας τῶν νόμων διέσωσε τοὺς 3 νόμους ὁ νομοθέτης. προσέταξε γὰρ ἐκ παντὸς τρόπου πείθεσθαι τῷ νόμῷ, κἂν ἦ παντελῶς κακῶς 25 γεγραμμένος· διορθοῦν δὲ συνεχώρησε τὸν χρείαν ἔχοντα διορθώσεως. τὸ μὲν γὰρ ἡττᾶσθαι ὑπὸ νο- 4 μοθέτου καλὸν εἶναι ὑπελάμβανε, τὸ δὲ ὑπὸ ἰδιώτου

2 τὸ σῶμα Reiske, τὰ σώματα Cobet 7 λειπόντων P 19 διορθωσαμένους P 20 σπεύδοντας PAFL, σπεύσοντας cet. 24 ή] μη P, ηι in mg. P¹ 27 ὑπέλαβε L, συνέλαβε A, συνυπελάμβανεν P, συνυπέλαβε FJK

παντελώς άτοπον, καί εί έπι τῷ συμφέροντι γίνεται. καί μάλιστα διά τοῦ τοιούτου τρόπου τοὺς ἐν τοῖς 489 δικαστηρίοις των παρανενομηκότων προφάσεις καλ διανοίας άντι των φητων είσαγοντας έχώλυσε ταζς ίδίαις εύρησιλογίαις καταλύειν την των νόμων ύπερ- 5 5 οχήν. διό καί τινας των τοιαύτας κατηγορίας πεποιημένων ποός τούς δικαστάς τούς δικάζοντας πεολ τῆς τῶν παρανενομηχότων τιμωρίας είπειν ὅτι σώζειν 17 άναγκαΐον ή τόν νόμον ή τόν άνδρα. τόν δ' ούν Χαρώνδαν φασί παραδοξότατον νενομοθετηκέναι 10 περί της διορθώσεως των νόμων. δρωντα γάρ αὐτόν έν ταις πλείσταις πόλεσι διὰ τὸ πληθος των έπιχειρούντων έπανορθοῦν τοὺς νόμους λυμαινομένους μέν τάς προϋπαργούσας νομοθεσίας, είς στάσεις δέ τά πλήθη προαγομένους, ίδιόν τι καί παντελώς 15 2 έξηλλαγμένον νομοθετήσαι. προσέταξε γάρ τον βουλόμενον διορθωσαί τινα νόμον, όταν ποιήται την περί τῆς διορθώσεως συμβουλίαν, τὸν ἑαυτοῦ τράγηλον είς βρόγον έντιθέναι, καί μένειν άγοι αν ότου την κρίσιν ό δημος περί τοῦ διορθουμένου 20 νόμου ποιήσηται, καν μέν ή έκκλησία προσδέξηται τόν ύστερον γραφόμενον, απολύεσθαι τόν είσηγησάμενον, έαν δε άχυρον ποιήσηται την διόρθωσιν, παραχοήμα θνήσκειν ύπό τοῦ βρόχου σφιγγόμενον. 3 τοιαύτης δε κατά την διόρθωσιν της νομοθεσίας 25

2 διὰ add. Steph. τοὺς] τὰς aF 5 εὑǫησιλογίας PAH, εὑǫεσιλογίας cet. 6 καί τινος τῶν — δικαστὰς σχελιάζοντος περὶ — τιμωρίας εἶπεν Madvig 9 δ' οὖν] γοῦν v. 10 φησὶ PA 11 ὑρώντων P 12 διὰ del. Dind. 15 προσαγομένους cod., corr. Dind. 16 ἐνομοθέτησε cod., corr. Steph. 20 διορθωμένου PA

ούσης, καί τοῦ φόβου τοὺς νεωτέρους νομοθέτας κολάζοντος, ούδεις έτόλμα περί νόμων διορθώσεως φωνήν προίεσθαι· έν παντί δε τῷ μετὰ ταῦτα χρόνω παρά τοις Θουρίοις τρείς οι πάντες ίστοροῦνται 5 διορθωθήναι διά τινας άναγκαίας περιστάσεις [έπὶ την ύπεο της διορθώσεως συμβουλίαν παραγενέσθαι]. νόμου γάρ όντος, έάν τίς τινος δφθαλμόν 4 έκκόψη, άντεκκόπτεσθαι τον έκείνου, έτερόφθαλμός τις έκκοπείς τον δφθαλμόν και στερηθείς όλης της 10 δράσεως τῷ τὸν ἕνα ἀντεκκεκόφθαι τὸν δράσαντα έλαττον ύπέλαβε πρόστιμον έκτισαι τυφλώσαντα γάο ἕνα των πολιτων, εί τὸ κατά νόμον πρόστιμον ό πράξας ύπομένοι, μή τετευχέναι της ίσης συμφοοας. δίκαιον ούν είναι τον έτεροφθαλμον την δρασιν 15 αφελόμενον αμφοτέρους έκκόπτεσθαι τούς δωθαλμούς, εί μέλλει την ίσην άναδέχεσθαι τιμωρίαν. διό 5 καί περιαλγή γενόμενον τόν έτερόφθαλμον άποτολμήσαι λόγον έν έκκλησία διαθέσθαι περί τής ίδίας συμφορας, αμα μέν τοις πολίταις αποδυρόμενον την 20 ίδίαν άτυχίαν, ἅμα δὲ συμβουλεύοντα τοῖς πλήθεσι διορθώσασθαι τον νόμον τέλος δε δόντα τον τράχηλον είς βρόχον και έπιτυχόντα τῆ συμβουλία, άκυοωσαι μέν τον ύπάρχοντα νόμον, βεβαιωσαι δέ τον

2 xolážovtos] xwlvovtos Wurm 4 ίστοροῦνται Wurm (XI 89, 8), εἰσηγοῦνται cod. 5 διορθωθῆναι (cf. p. 376, 2 et 14) del. aut διορθωταί Reiske, εἰσηγηταί (— Wurm) λέγονται Madvig ἐπὶ — παραγενέσθαι delevi (p. 374, 18) 6 συμβουλίαν] ἢ παραγενέσθαι P¹, sed litura deletum 10 τῷ (— Reiske) τὸν μὲν ἕνα (— Cobet) ἀντεκκειόφθαι (— Madvig)] τὸ μὲν ἀντεκκιόψαι cod. δράσαντα PA; δ' add. cet. 11 ἐκτίσειν Madvig, del. Wess. 16 μέλλοι A 22 καl om. v.

διορθωθέντα, καί διαφυγείν τον τοῦ βρόχου θάνα-18τον. δεύτερος δε διωρθώθη νόμος δ διδούς έξου-490 σίαν τη γυναικί άπολύειν τον άνδρα καί συνοικείν φ αν βούληται. των γάρ προβεβηκότων τη ήλικία τις, έχων γυναίκα νεωτέραν και καταλειφθείς, συν- 5 εβούλευε τοις Θουρίοις διορθωσαι τον νόμον καί προσγράψαι την καταλιπούσαν άνδρα συνοικείν Φ αν βούληται μη νεωτέρω του προτέρου. όμοίως δε καν ανήο έκβάλη γυναϊκα, μή γαμείν άλλην νεω-2 τέραν ταύτης τῆς ἐκβληθείσης. εὐστοχήσας δ' έν 10 τη συμβουλία και άκυρώσας τον πρότερον νόμον διέφυγε [μεν] τον έχ του βρόχου χίνδυνον. της δε γυναικός κωλυθείσης νεωτέρω συνοικήσαι, πάλιν 3 έγημε τον απολυθέντα. τρίτος δε νόμος διωρθώθη δ περί των έπικλήρων, δ καί παρά Σόλωνι κείμενος. 15 έκέλευε γάο τη έπικλήρω έπιδικάζεσθαι τον έγγιστα γένους, ωσαύτως δε και την επιπληφου επιδικάζεσθαι το άγχιστεί, δ ήν άνάγκη συνοικείν ή πενταποσίας έπτισαι δραγμάς είς προιπός λόγον τη πε-4 νιχοά έπικλήρω. δοφανή γάο τις εύγενής έπίκλη- 20 gos, απορουμένη παντελώς τών κατά τον βίον και διά την πενίαν ού δυναμένη συνοικήσαι, κατέφυγεν έπι τον δημον, και μετά δακούων έκθεμένη την έαυτης έρημίαν τε και καταφρόνησιν, πρός δε τούτοις ύπογραψαμένη την διόρθωσιν τοῦ νόμου, ώστε 25

1 διαφυγείν P (διὰ τὸ φυγείν P¹), διὰ τοῦτο φυγείν v. τὸν] τὸν ἀπὸ Reiske 10 αὐτῆς A τῆς ἐκβιηθείσης del. Hert. 12 μὲν om. P 16 τῆ P¹, τῶ P² τὸν] τῶ* (eraso v) P 17 τῆ* ἐπιπλήρω* (bis eraso v) P 18 φ̃] ὃν Hert. 19 πενηχοᾶ P 21 τῶν add. Dind. 23 καὶ vel 877, 3 δὲ del. Reiske 25 ὑπογραψαμένης P

376

.

άντι τῆς ἐπτίσεως τῶν πενταχοσίων δραχμῶν γράψαι συνοιχείν κατ' ἀνάγκην τὸν ἄγχιστα γένους τῆ ἐπιδικασθείσῃ ἐπικλήρῷ· τοῦ δὲ δήμου διὰ τὸν ἔλεον ψηφισαμένου διορθῶσαι τὸν νόμον, ἡ μὲν ὀρφανὴ 5 τὸν ἐκ τοῦ βρόχου κίνδυνον ἐξέφυγεν, ὁ δ' ἀγχιστεὺς πλούσιος ἂν ἠναγκάσθη γῆμαι γυναϊκα πενιχρὰν ἐπίκληρον ἄνευ προικός.

Λείπεται δ' ήμιν εἰπειν ὑπέο τῆς τοῦ Χαφών-19 δου τελευτῆς, καθ' ῆν ίδιόν τι καὶ παφάδοξον αὐτῷ 10 συνέβη. ἐπὶ γὰο τὴν χώραν ἐξιων μετὰ ξιφιδίου διὰ τοὺς ληστάς, καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκκλησίας συνεστώσης καὶ ταραχῆς ἐν τοῖς πλήθεσι, προσέστη πολυπραγμονῶν τὰ κατὰ τὴν στάσιν. νενομοθετη- 2 κὰς δ' ἦν μηδένα μεθ' ὅπλου ἐκκλησιάζειν, καὶ ἐπι-15 λαθόμενος ὅτι τὸ ξίφος παρέζωσται, παρέδωκεν ἐχθροῖς τισιν ἀφορμὴν κατηγορίας. ὧν ἑνὸς εἰπόντος 491 Καταλέλυκας τὸν ίδιον νόμον, Μὰ Δι', εἶπεν, ἀλλὰ κύριον ποιήσω· καὶ σπασάμενος τὸ ξιφίδιον ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. ἕνιοι δὲ τῶν συγγραφέων τὴν πρᾶξιν 20 ταύτην περιτιθέασι Διοκλεϊ τῷ Συρακοσίων νομοθέτη.

Ήμεϊς δὲ ἀρχούντως τὰ περί Χαρώνδαν τὸν νο- 3 μοθέτην διεληλυθότες βραχέα βουλόμεθα καὶ περί Ζαλεύχου τοῦ νομοθέτου διελθείν διά τε τὴν ὁμοίαν 25 προαίρεσιν τοῦ βίου καὶ τὸ γεγονέναι τοὺς ἄνδρας ἐν πόλεσιν ἀστυγείτοσιν. Ζάλευχος τοίνυν ἡν τὸ 20 γένος ἐκ τῆς Ἱταλίας Λοχρός, ἀνὴρ εὐγενής καὶ κατὰ παιδείαν τεθαυμασμένος, μαθητὴς δὲ Πυθα-

6 πενηχοάν Ρ 12 ποοέστη ν. 17 είπεν Steph., είπειν cod.

γόρου τοῦ φιλοσόφου. οἶτος πολλης ἀποδογης τυγχάνων έν τη πατρίδι νομοθέτης ήρέθη, και καταβαλόμενος έξ άρχης καινήν νομοθεσίαν ήρξατο πρώτον 2 περί τῶν ἐπουρανίων θεῶν. εὐθύς γάρ ἐν τῷ προοιμίω τῆς ὅλης νομοθεσίας ἔφη δεῖν τοὺς κατοικοῦν- 5 τας έν τη πόλει πάντων ποῶτον ὑπολαβείν καλ πεπείσθαι θεούς είναι, και ταις διανοίαις έπισκοποῦντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν κρίνειν ού τύχης ούδ' άνθρώπων είναι ταῦτα κατασκευάσματα, σέβεσθαί τε τούς θεούς, ώς πάντων 10 τῶν ἐν τῷ βίφ χαλῶν χαὶ ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας τοίς άνθρώποις, έχειν δε και την ψυχήν καθαράν πάσης κακίας, ώς τῶν θεῶν οὐ χαιρόντων ταῖς τῶν πονηρών θυσίαις τε καί δαπάναις, άλλα ταις των άγαθων άνδρων δικαίαις τε καί καλαῖς έπιτηδεύσεσι. 15 3 διά δέ τοῦ προοιμίου προκαλεσάμενος τοὺς πολίτας είς εύσέβειαν καί δικαιοσύνην, έπέζευξε προστάττων μηδένα των πολιτων έχθρον ακατάλλακτον έχειν, άλλ' ούτω την έχθραν άναλαμβάνειν ώς ήξοντα πάλιν είς σύλλυσιν καί φιλίαν τον δε παρά ταῦτα 20 ποιούντα διαλαμβάνεσθαι παρά τοις πολίταις άνήμερον καί άγριον την ψυχήν. τούς δε άρχοντας παρεκελεύετο μη είναι αύθάδεις μηδε ύπερηφάνους, μηδε πρίνειν πρός έχθραν η φιλίαν. έν δε τοις κατὰ μέρος νομοθετήμασι πολλὰ παρ' έαυτοῦ προσ- 25 21 εξεύρε μάλα σοφῶς καὶ περιττῶς. τῶν γὰρ ἄλλων

7 ἐπισκοπεῖν cod., corr. Steph. ex Stob. flor. 44, 20 9 τύχης] δὲ add. Reiske ταῦτα Dind., ταῦτα τὰ cod. 17 ἐπέζευξε] ἐπέζησεν Ρ² 20 παοὰ ταῦτα Ρ, παο' αὐτὰ ν. 25 νομοθετήσας cod., corr. Steph. 26 σοφῶς F¹, σαφῶς cet.

άπάντων άμαρτανουσών γυναικών άργυρικάς ζημίας τεταχότων ούτος φιλοτέχνω προστίμω τας απολασίας 492 αύτῶν διωρθώσατο. ἔγραψε γὰρ οὕτω γυναικί έλευθέρα μή πλείω άχολουθεῖν μιᾶς θεραπαινίδος, s έαν μη μεθύη, μηδε έξιέναι νυκτός έκ της πόλεως εί μή μοιχευομένην, μηδε περιτίθεσθαι χουσία μηδε έσθητα παρυφασμένην, έαν μη έταίρα ή, μηδε τον άνδοα φορεϊν δακτύλιον ύπόχουσον μηδε ίμάτιον ίσομιλήσιον, έαν μη έταιρεύηται η μοιχεύηται. διό 2 10 καί δαδίως ταις των προστίμων αίσχραις ύπεξαιρέσεσιν απέτρεψε της βλαβερας τρυφης και ακολασίας των έπιτηδευμάτων. ούδείς γαο έβούλετο την αίσχοάν άκολασίαν δμολογήσας καταγέλαστος έν τοῖς πολίταις είναι. πολλά δε και άλλα των συμβολαίων 3 15 καί τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν βίον ἀμφισβητουμένων καλώς ένομοθέτησε, περί ων ήμιν μακρόν αν είη γράφειν καί τῆς ὑποκειμένης ίστορίας ἀνοίκειον. διόπεο έπι τὰ συνεχη τοῖς ποοειοημένοις ἀναβιβάσομεν τόν λόγον.

20 Ἐπ' ἄρχοντος γὰρ ᾿Αθήνησι Λυσιμαχίδου Ῥω-22 μαΐοι μὲν ὑπάτους κατέστησαν Τίτον Μενήνιον καὶ Πόπλιον Σήστιον Καπετωλίνον. ἐπὶ δὲ τούτων διαφεύγοντες τὸν ἐν τῆ στάσει κίνδυνον Συβαρίται περὶ

1 ἀπάντων] περί add. P³ 2 φιλοτέχνως P 4 πλείον FJK 5 πόλεως] πύλης aut οἰχίας Reiske 6 μοιχευομένη P³A, μοιχευσομένην Cobet 7 παουφαμμένην PAL ή έταιρα FJK, έταιρεύοιτο (ευοιτο in lit.) P³, έταιραν cet. 8 ἐπίχουσον Cobet 10 ὑφεξαιφέσεσιν PAF 11 ἀπέστρεψε cod., corr. Dind. 13 ἀχολασίαν Reiske, χόλασιν cod., πρόφασιν Gomperz 15 ἀμφισβητούντων cod., corr. Steph. 21 μεηνήνιον P, μεσηνήνιον A 22 διαφυγόντες Eich., οἰ διαφυγόντες Hert. τόν Τράεντα ποταμόν κατώκησαν. καὶ χρόνον μέν τινα διέμειναν, ἔπειθ' ὑπὸ Βρεττίων ἐκβληθέντες 2 ἀνηρέθησαν. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα 'Αθηναίοι τὴν Εὕβοιαν ἀνακτησάμενοι καὶ τοὺς Ἐστιαιεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλόντες ἰδίαν ἀποικίαν εἰς αὐτὴν ἐξέ- 5 πεμψαν Περικλέους στρατηγοῦντος, χιλίους δὲ οἰκήτορας ἐκπέμψαντες τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεκληρούχησαν.

23 Ἐπ' ἄφχοντος δ' ᾿Αθήνησι Πραξιτέλους όλυμπιάς μὲν ἤχθη τετάρτη πρός ταζς όγδοήκοντα, καθ' 10 ἢν ἐνίκα στάδιον Κρίσων Ἱμεραῖος, ἐν δὲ τῆ Ῥώμῃ δέκα ἄνδρες κατεστάθησαν νομογράφοι, Πόπλιος Κλώδιος Ῥηγιλλανός, Τίτος Μινύκιος, Σπόριος Οθετούριος, Γάιος Ἰούλιος, [Γάιος] Σουλπίκιος, Πόπλιος Σήστιος, Ῥωμύλος, Σπόριος Ποστούμιος Καλ- 15 2 βίνιος. ούτοι τοὺς νόμους συνετέλεσαν. ἐπὶ δὲ τούτων Θούριοι μὲν διαπολεμοῦντες πρὸς Ταραντίνους τὰς ἀλλήλων χώρας ἐπόρθουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολλὰς μὲν μικρὰς μάχας 493 καὶ ἀκροβολισμοὺς ἐποιήσαντο, ἀξιόλογον δὲ πρᾶξιν 20 οὐδεμίαν συνετέλεσαν.

24 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Δυσανίου Ῥωμαζοι πάλιν δέχα ἄνδρας νομοθέτας είλοντο, Ἄππιον Κλώδιον, Μάρχον Κορνήλιον, Λεύχιον Μινύχιον, Γάιον Σέργιον, Κόιντον Πόπλιον, Μάνιον Ῥαβο- 25

13 $P\eta\gamma\iota\lambda\alpha v \delta A(F)K$ Muvovnios v.; Genucius fasti $\Sigma \pi \delta \rho \iota o s$ om. A 14 $\Gamma \dot{\alpha} \iota o s$ om. PA; Publius Liv. 3, 38 16 $v \delta \mu o v s$] où add. Madvig 17 $T \alpha \rho a v \tau i v o v s$ P, Asovtivovs A, Angayartivovs HL, Overtivovs FJKM 19 nal ante $\pi o \lambda \lambda \dot{\alpha} g$ del. Wurm 24 Muvovniov V. 25 $\Pi \delta \pi \lambda \iota o v$ Poetilius Liv. 3, 35 et Dion. Hal. 11, 28 Máviov] $\mu \alpha i v \iota o v$ P

λήιον, Σπόριον Ούετούριον. ούτοι δε τούς νόμους 2 ούκ ήδυνήθησαν συντελέσαι. είς δ' έξ αύτων έρασθείς εύγενοῦς παρθένου πενιχοᾶς, τὸ μέν ποῶτον κοήμασι διαφθείραι την χόρην έπεβάλετο, ως δ' ού 5 προσείγεν αὐτῷ, ἐπαπέστειλε συκοφάντην ἐπ' αὐτήν, προστάξας άγειν είς δουλείαν. τοῦ δὲ συποφάντου 3 φήσαντος ίδίαν αύτοῦ είναι δούλην και πρός τόν άρχοντα καταστήσαντος [δουλαγωγείν], προσαγαγών κατηγόρησεν ώς δούλης. τοῦ δὲ διακούσαντος 10 τῆς κατηγορίας καὶ τὴν κόρην έγχειρίσαντος, ἐπιλαβόμενος δ συκοφάντης απηγεν ως ίδίαν δούλην. ό δε πατήρ της παρθένου παρών και δεινοπαθών, 4 ώς ούδείς αύτῷ προσείχε, παραπορευόμενος κατά τύχην παρά κρεοπώλιον, άρπάσας την παρακειμένην 15 έπι της σανίδος κοπίδα, ταύτη πατάξας την θυγατέρα ἀπέπτεινεν, ΐνα μὴ τῆς ὕβρεως λάβη πείραν, αύτος δ' έκ της πόλεως έκπηδήσας απήλθε ποος το στρατόπεδον τὸ ἐν τῷ ᾿Αλγίδω καλουμένω τότε ύπάρχον. καταφυγών δε έπι το πληθος και μετά 5 20 δακούων την κατ' αύτον συμφοράν άπαγγείλας, άπαντας ήγαγεν είς έλεον και πολλήν συμπάθειαν. πάντων δ' έπιβοηθείν τοις ήτυχηκόσιν δρμησάντων, μετά των δπλων νυκτός είς την Έωμην είσέπεσον. ούτοι μέν ούν κατελάβοντο λόφον τον δνομαζόμενον

2 ούκ om. A 3 πενηχοᾶς P¹ 4 δ' ού] οὐδεἰς PAL (cf. v. 18) 5 αὐτῷ ποοσείχεν PAL, ποοσείχεν ἐκείνη τούτῷ cet. συκοφάντας v. 6 ἄγειν εἰς δουλείαν] i. θ. δουλαγωγεῖν (v. 8) 8 κατατείναντος Hert. δουλαγωγουμένην Wurn, delevi (v. 6) 10 τῆς κατηγορίας PA, τὴν κατηγο ρίαν cet. 11 ἀπήγαγεν v. 14 παφὰ om. Peiresc. κοεωπόλιων v. 18 Άλγίδω] λαγαδίω cod., λαγωδίω Peir., corr. interpres 20 καθ' αὐτὸν Eich. 21 εἰς ἕλεων ἤγαγε v.

25 'Αουεντίνον. άμα δ' ήμέρα γνωσθείσης της των στρατιωτών μισοπονηρίας οι μέν δέχα νομογράφοι βοηθούντες τῷ συνάρχοντι συνηγον πολλούς τῶν νέων, ως διὰ των δπλων κριθησόμενοι μεγάλης δ' έμπεσούσης φιλοτιμίας οί χαριέστατοι των πολιτών, 5 προοφώμενοι το μέγεθος τοῦ κινδύνου, διεπρεσβεύ-494 σαντο πούς άμφοτέρους περί συλλύσεως, καί μετά πολλής σπουδής έδέοντο λήξαι τής στάσεως και μή 2 περιβαλείν την πατρίδα μεγάλαις συμφοραίς. τέλος δε πεισθέντων απάντων δμολογίας έθεντο πρός 10 άλλήλους, ώστε δέκα αίρεϊσθαι δημάρχους μεγίστας έγοντας έξουσίας των κατά την πόλιν άρχόντων, καί τούτους ύπάρχειν οίονεί φύλακας της τῶν πολιτων έλευθερίας. των δε κατ' ένιαυτόν γινομένων ύπάτων τον μέν ένα έκ των πατρικίων αίρεϊσθαι. 15 καί τον ένα πάντως άπο τοῦ πλήθους καθίστασθαι, έξουσίας ούσης τῷ δήμω καὶ ἀμφοτέρους τοὺς ὑπά-3 τους έκ τοῦ πλήθους αίρεῖσθαι. τοῦτο δ' ἔπραξαν ταπεινῶσαι σπεύδοντες την τῶν πατρικίων ύπερογήν. οί γάρ άνδρες ούτοι διά τε την εύγένειαν καί 20 τό μέγεθος τῆς έκ τῶν προγόνων αὐτοῖς παρακολουθούσης δόξης ώσεί τινες χύριοι της πόλεως ύπηρχον. έν δε ταις δμολογίαις προσέκειτο τοις άρξασι δημάρχοις τον ένιαυτόν, άντικαθιστάναι πάλιν δημάρχους τούς ίσους η τοῦτο μη πράξαντας. ζών- 25 τας κατακαυθήναι έαν δε οι δήμαρχοι μή συμφωνῶσι πρός άλλήλους, κύριοι είναι τὸν ἀνὰ μέσον

4 δ' έμπεσούσης Rhod., δε πεσούσης cod. 12 την om. v. 17 άμφοτέρους τους om. P 21 τῶν om. v. 27 κύριον εἶναι το Madvig κείμενον μη κωλύεσθαι. την μεν ούν έν Ῥώμη στάσιν τοιαύτης συλλύσεως τυχεϊν συνέβη.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Διφίλου Έρωμαζοι 26 κατέστησαν ύπάτους Κάγκον Όράτιον καλ Λεύκιον 5 Ούαλέριον Τούρπινον. έπι δε τούτων, έν τη Ρώμη τῆς νομοθεσίας διὰ τὴν στάσιν ἀσυντελέστου γενομένης, οί υπατοι συνετέλεσαν αυτήν των γάο καλουμένων δώδεκα πινάκων οί μεν δέκα συνετελέσθησαν, τούς δ' ύπολειπομένους δύο άνέγραψαν οί 10 ύπατοι. και τελεσθείσης της ύποκειμένης νομοθεσίας, ταύτην είς δώδεκα χαλκοῦς πίνακας χαράξαντες οί ύπατοι προσήλωσαν τοις πρό του βουλευτηρίου τότε κειμένοις έμβόλοις. ή δε γραφείσα νομοθεσία. βραχέως και άπερίττως συγκειμένη, διέμεινε θαυ-15 μαζομένη μέχοι των καθ' ήμας καιρων. - Τούτων δε 2 πραττομένων τὰ πλεϊστα τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην έθνων έν ήσυγία ύπηργε, πάντων σχεδόν είρηνην άγόντων. οί μέν γάρ Πέρσαι διττάς συνθήχας είχον πρός τούς Έλληνας, τάς μέν πρός Άθηναίους καί 20 τούς συμμάχους αύτῶν, έν αἶς ήσαν αί κατὰ την Άσίαν Έλληνίδες πόλεις αὐτόνομοι, ποὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ύστερον έγράφησαν, έν αίς τούναντίον ην γεγραμμένον ύπηκόους είναι τοις Πέρσαις 495 τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδας πόλεις. δμοίως δὲ 25 καί τοις Έλλησι πρός άλλήλους ύπηρχεν είσήνη, συντεθειμένων των Άθηναίων και των Λακεδαιμονίων σπονδάς τριακονταετείς. δμοίως δε και τά 3 κατά την Σικελίαν είρηνικην είχε κατάστασιν, Καρ-

1 καλνέσθων conicio 4 κάγκων ώράτιον P, M. Horatius Liv. 3, 55 18 άγόντων] έχόντων P 21 πόλεις Έλληνίδες P χηδονίων μέν πεποιημένων συνθήχας ποός Γέλωνα, αὐτῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν πόλεων Ἑλληνίδων τὴν ἡγεμονίαν Συοαχοσίοις συγκεχωρηκυιῶν, καὶ τῶν 'Αχραγαντίνων μετὰ τὴν ἦτταν τὴν γενομένην περὶ τὸν Ἱμέραν ποταμὸν συλλελυμένων ποὸς 5 4 τοὺς Συραχοσίους. ἡσύχαζε δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν 'Ιταλίαν ἔθνη καὶ Κελτικήν, ἔτι δ' Ἰβηρίαν καὶ τὴν ἄλλην σχεδὸν ἅπασαν οίκουμένην. διόπερ πολεμικὴ μὲν καὶ ἀξία μνήμης πρᾶξις οὐδεμία συνετελέσθη κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, εἰρήνη δὲ μία συνετε- 10 λέσθη, καὶ πανηγύρεις καὶ ἀγῶνες καὶ θεῶν θυσίαι καὶ τἅλλα τὰ ποὸς εὐδαιμονίαν ἀνήκοντα παρὰ πᾶσιν ἐπεπόλαζεν.

27 Ἐπ' ἄφχοντος δ' Ἀθήνησι Τιμοκλέους Ῥωματοι μὲν κατέστησαν ὑπάτους Λαφίνον Ἐφμίνιον καὶ 15 Τίτον Στεφτίνιον Στφούκτοφα. ἐπὶ δὲ τούτων Σάμιοι μὲν πφὸς Μιλησίους πεφὶ Πριήνης ἀμφισβητήσαντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὁφῶντες δὲ τοὺς Ἀθηναίους ταῖς εὐνοίαις διαφέφοντας πφὸς Μιλησίους, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν. οἱ δὲ Πεφικλέα πφο- 20 χειρισάμενοι στφατηγὸν ἐξέπεμψαν ἐπὶ τοὺς Σαμίους
2 ἔχοντα τριήφεις τετταφάκοντα. οὖτος δὲ πλεύσας ἐπί τε τὴν Σάμου** παφεισελθῶν δὲ καὶ τῆς πόλεως ἐγκφατὴς γενόμενος κατέστησε δημοκφατίαν ἐν αὐτῷ. πραξάμενος δὲ παρὰ τῶν Σαμίων ὀγδοήκοντα τά- 25

3 συγκεχωφηκότων cod., corr. Wess. 10 κατὰ — συνετελέσθη om. L μία συνετελέσθη del. Dind. 11 πανήγυρις P 15 έρμίνιον P, έρμήνιον F 16 στρούκτορα P, στρούκτωνα A, στρούκτωνα cet. 17 Πριήνης Canterus (ex Thuk. 1, 115), είρήνης cod. 23 τε del. Dind. δὲ om. v. 25 είσπραξάμενος (είς s. l. man. 2) P τάλαντα] καὶ πεντήκοντα ἅνδρας add. Wess. ex Thuk. 1, 115

λαντα, καί τούς ίσους δμήρους παίδας λαβών, τούτους μέν παρέδωπε τοις Αημνίοις, αύτος δ' έν όλίγαις ήμέραις απαντα συντετελεκώς έπανήλθεν είς τάς 'Αθήνας. έν δε τη Σάμφ στάσεως γενομένης, 8 5 καί των μέν αίρουμένων την δημοκρατίαν, των δέ βουλομένων την αριστοχρατίαν είναι, ταραχή πολλή την πόλιν έπειχε. των δ' έναντιουμένων τη δημοκρατία διαβάντων είς την 'Aσίαν και πορευθέντων είς Σάρδεις πρός Πισσούθνην τόν των Περσών σα-10 τράπην περί βοηθείας, δ μέν Πισσούθνης έδωκεν αύτοις στρατιώτας έπτακοσίους, έλπίζων τῆς Σάμου διὰ τούτου πυριεύσειν, οί δε Σάμιοι μετὰ των δοθέντων αύτοις στρατιωτών νυκτός πλεύσαντες είς την Σάμον έλαθόν τε [την πόλιν] παρεισελθόντες, 15 των πολιτων συνεργούντων, δαδίως τ' έχράτησαν τῆς Σάμου, καὶ τοὺς ἀντιπράττοντας αὐτοζς έξέβαλον έκ της πόλεως. τούς δ' δμήρους έκκλέψαντες έκ τῆς Λήμνου καὶ τὰ κατὰ τὴν Σάμον ἀσφαλισά-496 μενοι, φανερώς έαυτούς απέδειξαν πολεμίους τοις 20 Άθηναίοις. οί δε πάλιν Περικλέα προχειρισάμενοι 4 στρατηγόν έξέπεμψαν έπὶ τούς Σαμίους μετά νεῶν έξήποντα. μετά δε ταῦθ' δ μεν Περικλῆς ναυμαγήσας πρός έβδομήχοντα τριήρεις ένίχησε τούς Σαμίους, μεταπεμψάμενος δε παρά Χίων και Μυτιλη-25 ναίων ναῦς είχοσι πέντε μετὰ τούτων έπολιόρχησε

9 πισσούθνη PA 12 τούτων L 14 την πόλιν om. PA 15 τῶν π. συνεργούντων PA, συνεργ. τ. π. cet. τε κρατήσαντες (τες s. l. man. 2) Ρ αὐτῆς ἐκράτησαν (om. τῆς Σάμου) FK 16 καὶ del. P² 21 στρατηγόν προχειρισάμενοι P 22 ταῦθ΄ ὁ μἐν] τούτων Wurm 24 Μιτυλ. cod. 25 είκοσι πέντε P, κẽ A, πέντε καὶ είκοσι Wess. Diodorus II. 25

5 την Σάμον. μετά δέ τινας ήμέρας Περιπλής μέν καταλιπών μέρος τῆς δυνάμεως ἐπὶ τῆς πολιορκίας άνέζευξεν, άπαντήσων ταις Φοινίσσαις ναυσίν, &ς 28 οί Πέρσαι τοις Σαμίοις ήσαν απεσταλκότες. οί δε Σάμιοι διὰ την ἀνάζευξιν τοῦ Περικλέους νομίζον- 5 τες έχειν καιρόν έπιτήδειον είς έπίθεσιν ταϊς άπολελειμμέναις ναυσίν, έπέπλευσαν έπ' αὐτάς, καὶ νι-2 κήσαντες τη ναυμαγία φρονήματος έπληρουντο. δ δε Περικλής ακούσας την των ίδίων ήτταν, εύθύς ύπέστρεψε καί στόλον άξιόλογον ήθροισε, βουλόμενος 10 είς τέλος συντρίψαι τον των έναντίων στόλον. ταχύ δ' αποστειλάντων Αθηναίων μεν έξήχοντα τριήρεις. Χίων δε και Μυτιληναίων τριάκοντα, μεγάλην έχων δύναμιν συνεστήσατο την πολιορχίαν και χατά γην καί κατά θάλατταν, συνεχείς ποιούμενος προσβολάς. 15 3 κατεσκεύασε δε και μηγανάς πρώτος των πρό αύτου τούς τε όνομαζομένους κριούς και χελώνας, 'Αρτέμωνος τοῦ Κλαζομενίου κατασκευάσαντος. ένερνῶς δε πολιορκήσας την πόλιν και ταις μηγαναίς καταβαλών τὰ τείχη κύριος έγένετο τῆς Σάμου. κολά- 20 σας δε τούς αίτίους έπράξατο τούς Σαμίους τας είς την πολιοφχίαν γεγενημένας δαπάνας, τιμησάμενος 4 αύτας ταλάντων διακοσίων. παρείλετο δε και τας ναῦς αὐτῶν καὶ τὰ τείχη κατέσκαψε, καὶ τὴν δημοκρατίαν καταστήσας έπανηλθεν είς την πατρίδα. 25 Άθηναίοις δε και Λακεδαιμονίοις μέχοι τούτων των χρόνων αί τριακονταετείς σπονδαί διέμειναν

6 ἐπιτήδειον om. FJ 7 ἐπ' Hert., εἰς cod. 8 τῆς ναυμαχίας v. 13 Μιτυλ. cod.

387

άσάλευτοι. καὶ ταῦτα μὲν ἐποάχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Μυριχίδου Έωμαζοι29 μέν κατέστησαν ύπάτους Λεύκιον Ιούλιον καί Μάο-5 κου Γεγάνιου, Ήλεῖοι δ' ήγαγου όλυμπιάδα πέμπτην ποδς ταις δγδοήποντα, παθ' ην ένίπα Κρίσων Ίμεοαΐος το δεύτερον. έπι δε τούτων κατά την Σικελίαν Δουκέτιος μέν δ γεγονώς των Σικελικών πόλεων ήγεμών την των Καλακτίνων πατρίδα κατέστησε, 10 καί πολλούς είς αὐτὴν οἰκίζων οἰκήτορας ἀντεποιήσατο μέν της των Σικελων ήγεμονίας, μεσολαβηθείς δε νόσω τον βίον κατέστρεψε. Συρακόσιοι δε πάσας 2 τάς των Σικελών πόλεις ύπηκόους ποιησάμενοι πλήν τῆς ἀνομαζομένης Τρινακίης, ἔγνωσαν ἐπὶ ταύτην 15 στρατεύειν σφόδρα γάρ υπώπτευον τους Τρινακίους 497 αντιλήψεσθαι της των δμοεθνων Σικελων ήγεμονίας. ή δε πόλις αύτη πολλούς και μεγάλους άνδρας είχεν, άει το πρωτείον έσχηχυία των Σιχελιχών πόλεων ήν γαο ήγεμόνων ή πόλις αύτη πλήρης 20 μένα φοονούντων έπ' άνδρεία. διὸ καὶ πάσας τὰς 3 δυνάμεις άθροίσαντες έκ των Συρακουσων και των συμμάχων πόλεων έστράτευσαν έπ' αυτήν. οί δε Τρινάκιοι συμμάχων μέν ήσαν έρημοι διά το τάς άλλας πόλεις ύπακούειν Συρακοσίοις, μέγαν δ' 25 άγῶνα συνεστήσαντο. έκθύμως γάρ έγκαρτεροῦντες

3 μυριοχίδου Ρ 5 γεγάντιον AHJM, γεγάντην Ρ, γιγάντιον cet. 6 καθ' ην Ρ. έν η ν. 7 δεύτερον] τρίτον Wess. 9 Καλλατίνων cod., corr. Casaub. 14 Τρινακής suspectum cf. p. 353, 19 18 Σικελών PAL 23 * διὰ τὸ] διὰ δὲ cod. 24 *ὑπακούειν sive εἶναι ὑπηκόους] αἳ ὑπήκουον cod. δ' add. Reiske et Madvig τοίς δεινοίς και πολλούς άνελόντες, ήφωικῶς μαχό-4 μενοι πάντες κατέστρεψαν τὸν βίον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν πρεσβυτέφων οἱ πλείους ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μετέστησαν, οὐχ ὑπομείναντες τὰς ἐκ τῆς ἀλώσεως ὕβρεις. οἱ δὲ Συρακόσιοι τοὺς πρότεφον ἀηττήτους 5 γεγονότας νικήσαντες ἐπιφανῶς, τὴν μὲν πόλιν ἐξανδραποδισάμενοι κατέσκαψαν, τῶν δὲ λαφύφων τὰ κράτιστα ἀπέστειλαν εἰς Δελφοὺς χαριστήρια τῷ Θεῷ.

30 Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Γλαυκίδου 'Ρωμαΐοι 10 κατέστησαν ύπάτους Τίτον Κοίντιον καl 'Αγρίππαν Φούριον. έπὶ δὲ τούτων Συρακόσιοι διὰ τὰς προεισημένας εύημερίας έκατον μέν τριήρεις έναυπηγήσαντο, τον δε των εππέων αριθμον εποίησαν διπλάσιον έπεμελήθησαν δε και της πεξης δυνάμεως, 15 καί χρημάτων παρασκευάς έποιοῦντο, φόρους άδροτέρους τοις υποτεταγμένοις Σικελοις έπιτιθέντες. ταῦτα δ' ἔπραττον διανοούμενοι πᾶσαν Σικελίαν ἐκ 2 τοῦ κατ' όλίγον κατακτήσασθαι. ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατά την Έλλάδα συνέβη τον Κοριν- 20 θιαχόν χληθέντα πόλεμον άρχην λαβεϊν διά τοιαύτας τινάς αίτίας. Έπιδάμνιοι κατοικοῦντες περί τόν Άδρίαν, αποικοι δ' υπάρχοντες Κερκυραίων καί Κορινθίων, έστασίασαν πρός άλλήλους. της δ' έπικρατούσης μερίδος φυγαδευούσης πολλούς των άν- 25 τιπραττόντων, οί φυγάδες άθροισθέντες και παραλαβόντες τούς Ίλλυριούς έπλευσαν κοινη μετ' αύτῶν

11 Κόιντον ν. Άγείπαν ΑΓ 12 φεούειον ΡΑΓΜ 13 μέν om. Ρ 22 περί Hert., έπι cod. 27 ἕπιευσαν τοὺς Ἰιλυριούς ν.

έπι την Έπιδαμνον. στρατευσάντων δε των βαρ- 3 βάρων πολλη δυνάμει, και την μέν χώραν κατασχόντων, την δε πόλιν πολιορχούντων, οί μεν Έπιδάμνιοι, καθ' έαυτούς ούκ όντες άξιόμαχοι, πρέσβεις 5 έπεμψαν είς Κέρχυραν, άξιοῦντες τοὺς Κερχυραίους συγγενείς όντας βοηθήσαι. Ού προσεγόντων δ' αύτων. έπρεσβεύσαντο πρός Κορινθίους περί συμμαγίας, καί μόνην έκείνην έποιήσαντο μητρόπολιν. άμα δε καί συνοίκους ήτοῦντο. οί δὲ Κορίνθιοι τοὺς μὲν Ἐπι- 4 10 δαμνίους έλεοῦντες, τοὺς δὲ Κερχυραίους μισοῦντες διά τὸ μόνους τῶν ἀποίκων μὴ πέμπειν τὰ κατειθισμένα ίερετα τη μητροπόλει, έκριναν βοηθετν τοτς 498' Επιδαμνίοις, διόπερ αποίχους τε έξέπεμψαν είς την Έπίδαμνον καί στρατιώτας ίκανούς φρουρήσαι την 15 πόλιν. έπι δε τούτοις οι Κερχυραΐοι παροξυνθέντες 5 άπέστειλαν πεντήκοντα τριήρεις καί στρατηγόν έπ' αύτῶν. οὖτος δὲ προσπλεύσας τη πόλει προσέταττε τούς μέν φυγάδας καταδέχεσθαι. έπι δε τούς φοουοούς Κορινθίους πρέσβεις απέστειλαν αξιούντες διω καστηρίω κριθήναι περί τής άποικίας, μή πολέμω. των δε Κορινθίων ού προσεχόντων αύτοις, συγκατέβησαν είς πόλεμον άμφότεροι, και ναυτικάς δυνάμεις άξιολόγους κατεσκεύαζον καί συμμάχους προσελαμβάνοντο, δ μέν ουν Κορινθιακός δνομασθείς 25 πόλεμος συνέστη διὰ τὰς προειρημένας αίτίας. 'Ρω- 6 μαΐοι δε πρός Ούολούσχους διαπολεμούντες το μεν

18 φρουφοῦντας f καταδέχεσθαι] τοὺς δὲ φρουφοὺς καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀποπέμπειν ἐπὶ δὲ τοὺς Κορινθίους πρέσβεις Hart. (ex Thuc. I 26) 19 πρέσβεις om. Α ἀπέστειλεν Eich. ἀξιοῦντας L 20 μὴ PAL, καὶ μὴ cet. 26 Οὐολούσκους Rhod. (Liv. III 66), βολόμνους PA, Οὐολούμνους cet. πφώτον ἀκφοβολισμοὺς καὶ μικρὰς μάχας συνετέλουν, μετὰ δὲ ταῦτα παφατάξει μεγάλη νικήσαντες τοὺς πλείους τῶν πολεμίων κατέκοψαν.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Θεοδώρου Έρωμαζοι 31 μέν κατέστησαν ύπάτους Μάρκον Γενύκιον καί 5 Άγρίππαν Κούρτιον Χίλωνα. έπλ δε τούτων κατα μέν την Ίταλίαν το έθνος των Καμπανών συνέστη, καί ταύτης έτυχε τῆς προσηγορίας ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλησίον κειμένου πεδίου. κατὰ δὲ την Άσίαν οί τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου βασιλεύσαντες, ἀνομα- 10 σθέντες δε Άργαιανακτίδαι, ήρξαν έτη δύο πρός τοῖς τετταράχοντα διεδέξατο δὲ τὴν ἀρχὴν Σπάρτα-- 2 x05, καὶ ἦοξεν ἔτη ἑπτά. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα Κορίνθιοι πρός Κερχυραίους διαπολεμοῦντες καλ παρασκευασάμενοι ναυτικάς δυνάμεις, συνεστήσαντο 15 ναυμαχίαν. οί μέν ούν Κορίνθιοι έχοντες ναῦς έβδομήκοντα καλώς έξηρτυμένας, έπέπλευσαν τοις πολεμίοις. οί δε Κερχυραΐοι τριήρεσιν δγδοήχοντα άντιταχθέντες ένίκησαν τη ναυμαχία, και την Έπίδαμνον έκπολιορκήσαντες τούς μεν άλλους αίχμα- 20 λώτους απέκτειναν, τούς δε Κορινθίους δήσαντες 3 είς φυλακήν παρέδοσαν. μετά δε την ναυμαχίαν οί μέν Κορίνθιοι καταπλαγέντες κατέπλευσαν είς Πελοπόννησον, οί δε Κερχυραΐοι θαλαττοχρατοῦντες τῆς 499 κατ' έκείνους τούς τόπους θαλάττης έπέπλεον τοις Κο- 25 ρινθίων συμμάχοις και την χώραν αύτων έπόρθουν.

5 ύπάτους κατέστησαν ν. Γενύκιον ΡΑ, Γενίκιον cet. 6 Άγοίπαν ΑΓΚ Κόςτιον ΡΑ 7 Καμπανῶν] καππάδων Α, καπάδων F, καππαδόκων P 9 κειμένου delere malim 11 Άοχεανακτίδαι ΑL 20 πολιοοκήσαντες cod., corr. Dind. 23 είς P, είς τὴν v.

Ol. 85, 3-86, 1 : 438-436 a. Chr.

1.6

k).

يتغا

£

Ľ

10

KT.

6#

ø

W.

R,

1

t

1

ġ

Ì

۱

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος 'Αθήνησι 32 μεν ήρχεν Εύθυμένης, έν 'Ρώμη δ' άντι των ύπάτων γιλίαργοι κατεστάθησαν τρεΐς, Αύλος Σεμπρώνιος, Λεύπιος 'Ατίλιος, Τίτος Κόιντος. έπι δέ 5 τούτων Κορίνθιοι μέν ήττημένοι τη ναυμαγία ναυπηγήσασθαι στόλον άξιολογώτερον έχριναν. διόπεο 2 ύλην πολλήν παρασκευασάμενοι καί ναυπηγούς έκ των πόλεων μισθούμενοι μετά πολλης φιλοτιμίας κατεσκεύαζον τριήρεις και δπλα και βέλη παντο-10 δαπά, καί καθόλου πάσας τὰς είς τὸν πόλεμον παρασκευάς ήτοίμαζον, καί τάς μέν έκ καταβολής τριήοεις έναυπηνούντο, τὰς δὲ πεπονηχυίας έθεράπευον, άλλας δε παρά των συμμάχων μετεπέμποντο. τό 8 δε παραπλήσιον καί των Κερχυραίων ποιούντων, 15 καί ταζς φιλοτιμίαις ούκ ἀπολιμπανομένων, φανεοδς ήν δ πόλεμος αύξησιν μεγάλην ληψόμενος. αμα δε τούτοις πραττομένοις Άθηναΐοι συνώπισαν Άμφίπολιν, καί των οίκητόρων ούς μέν έκ των πολιτων κατέλεξαν, ούς δ' έκ των σύνεγγυς φρουρίων. Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Λυσιμάχου Έωμαζοι33 20 μέν ύπάτους κατέστησαν Τίτον Κοίντιον και Μάρκον Γεγάνιον Μακερίνον, 'Ηλείοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα ξατην πρός ταις δγδοήχοντα, καθ' ην ένίκα στάδιον Θεόπομπος Θετταλός. έπι δε τούτων Κερ-25 χυραζοι μέν πυνθανόμενοι των παρασχευαζομένων έπ' αύτους δυνάμεων το πληθος, απέστειλαν προς

4 Άτίλιος] καὶ add. v. 12 πεπονημένας FJK 13 τὸ δὲ*] om. v., τὸ Ρ; παφαπλήσιον δὲ Steph. 20 Δυσιμάχου Wess., Ναυσιμάχου cod. 21 κοίντιον Ρ, κοίντον v. 22 μακέφνον cod., Macerinus Liv. 4, 8 et Dion. Hal. 11, 63

- 2 'Αθηναίους πρέσβεις άξιοῦντες αὐτοῖς βοηθησαι. τὸ δ' αύτό καί Κορινθίων ποιησάντων, καί συναχθείσης έκκλησίας, διήκουσε των πρέσβεων ό δημος, καί έψηφίσατο συμμαχείν Κερκυραίοις. διο καί παραχρήμα μέν έξέπεμψαν τριήρεις χατηρτισμένας δέχα, 5 μετά δε ταύτα πλείους έπηγγείλαντο πέμψειν, έαν 3 ή χρεία. οί δε Κορίνθιοι της των Άθηναίων συμμαγίας αποτυγόντες, ένενήκοντα μέν αύτοι τριήρεις έπλήρωσαν, παρά δὲ τῶν συμμάχων έξήχοντα προσελάβαντο. έχοντες ούν ναῦς κατηρτισμένας έκατον 10 πεντήχοντα, καί στρατηγούς έλόμενοι τούς χαριε-500 στάτους, άνήχθησαν έπλ την Κέρχυραν, κεκρικότες 4 διά τάχους ναυμαχήσαι. οί δε Κερχυραΐοι πυνθανόμενοι τόν των πολεμίων στόλον μή μαχοάν άπέγειν, αντανήγθησαν τριήρεσιν έκατον είκοσι σύν 15 ταίς των Αθηναίων. γενομένης δε ναυμαγίας ίσηυρας, το μέν πρωτον έπεχράτουν οί Κορίνθιοι, μετά δε ταύτα των Άθηναίων έπιφανέντων άλλαις είκοσι ναυσίν, ας απεστάλκεσαν έν τη δευτέρα συμμαγία, συνέβη νικήσαι τούς Κερχυραίους. τη δ' ύστεραία 20 πάντων των Κερχυραίων έπιπλευσάντων ούχ άνήγθησαν οί Κορίνθιοι.
- 84 Ἐπ' ἄρχοντος δ' ᾿Αθήνησιν ᾿Αντιοχίδου Ῥωμαίοι κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Φάβιον καὶ Πόστουμον Αἰβούτιον Οὕλεχον. ἐπὶ δὲ τούτων, ᾿Αθηναίων 25 μὲν συνηγωνισμένων τοῖς Κερχυραίοις καὶ τῆς κατὰ τὴν ναυμαχίαν νίκης αἰτίων γενομένων, χαλεπῶς

19 συμμαχία] ἐκκλησία Madvig 21 πάντων] πάλιν Dind. 23 Άντιοχίδου PAL, Άντιλοχίδου cet. 24 Πόστουμνον Α, Ποστούμιον cet.

είχον πρός αύτούς οί Κορίνθιοι. διόπερ αμύνεσθαι 2 σπεύδοντες τούς Άθηναίους, απέστησαν απ' αύτων πόλιν Ποτίδαιαν, ούσαν έαυτων άποικον. όμοίως δε τούτοις καί Περδίκκας ό των Μακεδόνων βασι-5 λεύς, άλλοτρίως διακείμενος πρός Άθηναίους, έπεισε τούς Χαλκιδείς αποστάντας Άθηναίων τας μέν έπί θαλάττη πόλεις έκλιπείν, είς μίαν δε συνοικισθηναι την δνομαζομένην Όλυνθον. οι δ' Άθηναζοι την 3 άπόστασιν των Ποτιδαιατων άπούσαντες έξέπεμψαν 10 τριάκοντα ναῦς καὶ προσέταξαν τήν τε χώραν τῶν άφεστηκότων λεηλατήσαι και την πόλιν πορθήσαι. οί δε πεμφθέντες καταπλεύσαντες είς την Μακεδονίαν κατά τάς έντολάς τοῦ δήμου, συνεστήσαντο πολιορχίαν τῆς Ποτιδαίας. ἔνθα δὴ τῶν Κορινθίων 4 15 βοηθησάντων τοις πολιορχουμένοις δισχιλίοις στρατιώταις, δισχιλίους και δ δημος των Αθηναίων έξέπεμψε. γενομένης δε μάχης περί τον ίσθμον τον πλησίον της Παλληνίων, και των Άθηναίων νικησάντων καί πλείους των τριακοσίων άνελόντων, οί 20 Ποτιδαιάται συνεκλείσθησαν είς πολιορκίαν. άμα 5 δε τούτοις πραττομένοις έπτισαν οι Άθηναζοι πόλιν έν τῆ Προποντίδι την δνομαζομένην Λέτανον. κατά δε την Ιταλίαν Ρωμαΐοι πέμψαντες αποίκους είς Άρδεα την χώραν κατεκληρούχησαν.

25 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Κράτητος Ῥωμαζοι 35 κατέστησαν ὑπάτους Κόιντον Φούριον Φόσον καί

11 πορθήσαι] πολιοφιήσαι Wurm 18 συνέστησαν Ρ 22 Λέτανον] Δρέπανον Cobet 28 οί 'Ρφμαίοι ν. είς "Λρδεα] εί σαρδαία Ρ, είς σαρδέα ΑΗ 25 Κράτητος Böckh, Χάρητος cod. 26 φρούριον ΡΑΓ φόσσον Ρ

Μάνιον Παπίριον Κράσσον. έπι δε τούτων κατά την Ίταλίαν οί τούς Θουρίους οίκοῦντες, έκ πολλῶν πόλεων συνεστηχότες, έστασίαζον ποδς άλλήλους, ποίας πόλεως αποίκους δει καλεισθαι τούς Θουρίους 2 καί τίνα κτίστην δίκαιον όνομάζεσθαι. οι τε γάο 501 Αθηναίοι της αποικίας ταύτης ήμφισβήτουν, αποφαινόμενοι πλείστους οἰκήτορας έξ Άθηνῶν έληλυθέναι, οί τε Πελοποννήσιοι, πόλεις ούκ όλίγας παρεσγηκέναι παρ' αύτων είς την κτίσιν των Θουρίων, την έπιγραφήν της αποικίας έαυτοις έφησαν δείν 10 3 προσάπτεσθαι. όμοίως δε και πολλων άγαθων άνδρων κεκοινωνηκότων της άποικίας και πολλάς χρείας παρεσχημένων, πολύς ήν δ λόγος, έχάστου τῆς τιμῆς ταύτης σπεύδοντος τυχείν. τέλος δὲ τῶν Θουρίων πεμψάντων είς Δελφούς τούς έπερωτήσον- 15 τας τίνα χρή τῆς πόλεως οίκιστην άγορεύειν, ό θεός έχρησεν αύτον δειν κτίστην νομίζεσθαι. τούτφ τφ τρόπω λυθείσης της άμφισβητήσεως τον Άπόλλω κτίστην των Θουρίων απέδειξαν, και το πληθος της στάσεως απολυθέν είς την προϋπάρχουσαν δμόνοιαν 20 4 άποκατέστη. κατά δε την Έλλάδα Άρχίδαμος ό των Λαπεδαιμονίων βασιλεύς έτελεύτησεν άρξας έτη τετταράχοντα δύο, την δε άρχην διαδεξάμενος Αγις

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άψεύδους Έωμαζοι 25 36

έβασίλευσεν έτη είχοσι έπτά.

1 παπέζοιον Ρ Κράσον ν. τούτοις AFJK 3 συνεστηκότων P 8 οί τε Πελοποννήσιοι P, έτι δε (om. A, έτι δ' αί Wess.) κατά την Πελοπόννησον ν. Πελοποννήσιοι] διά τὸ add. Steph., τῷ Reiske όλ/γους ΑΗJKL παφεσχημέναι Dind. 9 αὐτῶν ν. 14 τυχειν] ἐπιτυχεῖν f 17 avitor A 25 'Auevdovs PA

κατέστησαν ύπάτους Τίτον Μενήνιον και Πρόκλον Γεγάνιον Μαχερίνον. έπι δε τούτων Σπάρταχος μέν δ Βοσπόρου βασιλεύς έτελεύτησεν άρξας έτη έπτά, διεδέξατο δε την άργην Σέλευκος και έβασί-5 λευσεν έτη τετταράχοντα. έν δε ταις 'Αθήναις Mé- 2 των δ Παυσανίου μέν υίός, δεδοξασμένος δὲ έν άστρολογία, έξέθηκε την δνομαζομένην έννεακαιδεκαετηρίδα, την άρχην ποιησάμενος άπο μηνός έν Άθήναις σχιροφοριώνος τρισχαιδεχάτης. έν δε τοις 10 είρημένοις έτεσι τὰ άστρα την άποκατάστασιν ποιείται καί καθάπερ ένιαυτοῦ τινος μεγάλου τον άναχυχλισμόν λαμβάνει· διό καί τινες αύτον Μέτωνος ένιαυτόν όνομάζουσι. δοκεί δε ό άνήρ ούτος έν τη 3 προρρήσει καί προγραφή ταύτη θαυμαστώς έπιτε-15 τευχέναι· τὰ γὰρ ἄστρα τήν τε χίνησιν και τὰς ἐπισημασίας ποιείται συμφώνως τη γραφη. διό μέχρι των καθ' ήμας χρόνων οι πλεϊστοι των Έλλήνων γρώμενοι τη έννεαχαιδεχαετηρίδι ού διαψεύδονται τῆς ἀληθείας. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ταραντῖνοι 4 20 τούς την Σίοιν καλουμένην οίκοῦντας μετοικίσαντες έκ της πατρίδος και ίδίους προσθέντες οικήτορας. έπτισαν πόλιν την δνομαζομένην Ηράπλειαν.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πυθοδώρου 'Ρωμαζοι37 502 μεν ύπάτους κατέστησεν Τίτον Κοΐντιον και Νίττον 25 Μενήνιον, 'Ηλεζοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα έβδόμην

1 Μενίνιον ΡΑ, Μενοίνιον FK, Μενοίτιον JΜ 4 έπτα Casaub. (c. 31, 1), έπτακαίδεκα Ρ, δεκαεπτά ν. Σέλευκος] Σάτυφος XIV 98, 1 5 τεσσαφάκοντα Ρ, τέσσαφα ν. (τετταφάκοντα τέτταφα Ρ XIV 93, 1) 9 σκειφοφοφίωνος Ρ 11 και οπ. ν. άνακυλισμόν Dind. 22 όνομαζομένην] λεγομένην f 24 κοίνκτιον Ρ, κοινίτιον FK Νίττον] Agrippa Liv. 4, 18 25 Μενίνιον Α, Μενοίτιον FJK

ποός ταζς όγδοήκοντα, καθ' ην ένίκα στάδιου Σώφοων 'Αμπρακιώτης. έπι δε τούτων έν τη 'Ρώμη Σπόριος Μαίλιος έπιθέμενος τυραννίδι άνηρέθη. 'Αθηναΐοι δε περί Ποτίδαιαν νενικηκότες έπιφανεϊ μάχη, Καλλίου τοῦ στρατηγοῦ πεσόντος ἐν τη 5 παρατάξει, στρατηγὸν ἕτερον ἐξέπεμψαν Φορμίωνα. οὐτος δε παραλαβών τὸ στρατόπεδον και προσκαθήμενος τη πόλει τῶν Ποτιδαιατῶν συνεχεῖς προσβολὰς ἐποιεῖτο ἀμυνομένων δε τῶν ἕνδον εὐρώστως 2 ἐγένετο πολυχρόνιος πολιορκία. Θουκυδίδης δε ό 10 'Αθηναΐος την ίστορίαν ἐντεῦθεν ἀρξάμενος ἕγοαψε τὸν γενόμενον πόλεμον 'Αθηναίοις πολο Λακεδαιμονίους τὸν ὀνομασθέντα Πελοποννησιαχόν. οὖτος μεν οὖν ὁ πόλεμος διέμεινεν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι ἑπτά,

ό δε Θουκυδίδης έτη δύο ποδς τοις είκοσι γέγραφεν 15 έν βίβλοις όκτώ, ως δέ τινες διαιφούσιν, έννέα.

38 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Εὐθυδήμου Ῥωμαϊοι μὲν ἀντὶ τῶν ὑπάτων τρεῖς χιλιάρχους κατέστησαν, Μάνιον Λίμιλιανὸν [καλ] Μάμερκον, Γάιον Ἰούλιον, Λεύπιον Κοΐντιον. ἐπὶ δὲ τούτων Ἀθηναίοις καὶ νο Λακεδαιμονίοις ἐνέστη πόλεμος ὁ κληθεἰς Πελοποννησιακός, μακρότατος τῶν ἰστορημένων πολέμων. ἀναγκαΐον δ' ἐστὶ καὶ τῆς ὑποκειμένης ἱστορίας
2 οἰκεῖον [τὸ] προεκθέσθαι τὰς αἰτίας αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας ἀντεχόμενοι τὰ το ἐν Δήλω κοινῆ συνηγμένα χρήματα, τάλαντα σχεδὸν

8 Μαίλιος cf. p. 854, 9, μαίνιος Ρ, μάνιος ν. 4 περιφανεϊ f, προφανῶς Α 10 έγίνετο Ρ 19 καὶ del. Rbod. Γάιον] καὶ add. ν. 20 κοίκτιον PF 21 συνέστη Bek. 22 μακρώτατος Ρ πολέμων Ρ, νόμων ΑL, ών ίσμεν cet. (cf. XIII 107, 5) 24 τὸ delevi

όπταπισχίλια, μετήνεγκαν είς τὰς Άθήνας καὶ παρέδωκαν φυλάττειν Περικλεϊ. ούτος δ' ήν εύγενεία καί δόξη καί λόγου δεινότητι πολύ προέχων των πολιτων. μετά δέ τινα χρόνον άνηλωκώς άπ' αὐτων 5 ίδία πληθος ίκανον χρημάτων και λόγον άπαιτούμενος είς άρρωστίαν ένέπεσεν, ού δυνάμενος των πεπιστευμένων αποδούναι τον απολογισμόν. αδη-3 μονούντος δ' αύτου περί τούτων, 'Αλκιβιάδης δ άδελφιδούς, δοφανός ών, τρεφόμενος παρ' αύτῷ, παζ 10 ων την ηλικίαν, άφορμην αύτῷ παρέσχετο τῆς περί των χρημάτων άπολογίας. Θεωρών γάρ τον θείον λυπούμενον έπηρώτησε την αίτίαν της λύπης. τοῦ δε Περικλέους είπόντος, δτι την περί των χρημάτων απολογίαν αίτούμενος ζητω πως αν δυναίμην 15 αποδούναι τον περί τούτων λόγον τοις πολίταις, δ 'Αλκιβιάδης έφησε δεϊν αύτον ζητεϊν μή πως άποδῷ τον λόγον, άλλα πως μή αποδφ. διόπεο Περικλής 4 503 αποδεξάμενος την τοῦ παιδός απόφασιν έζήτει, δι' ού τρόπου τους Άθηναίους δύναιτ' αν έμβαλετν είς 20 μέγαν πόλεμον. ούτω γάρ μάλιστα ύπελάμβανε διά τήν ταραχήν και τούς τῆς πόλεως περισπασμούς και φόβους έκφεύξεσθαι τον άκριβη λόγον των χρημάτων. πρός δε ταύτην την άφορμην συνεβάλετ' αὐτῷ καί ταὐτόματον διὰ τοιαύτας αίτίας. τὸ τῆς Άθη-39 25 νας άγαλμα Φειδίας μέν κατεσκεύαζε, Περικλής δέ δ Ξανθίππου καθεσταμένος ην έπιμελητής. των δέ

1 όπτωπισχίλια Ρ 6 άφωστείαν Ρ, άγωνίαν Hert. 7 έπιλογισμόν Ρ 16 ζητεϊν Ρ, οm. cet. 17 μη PAL, σποπεϊν μη cet. 23 συνεβάλετ Hert. (cf. XI 21, 8), συνέβαινεν cod. 25 πεφιπλεῖς Ρ

συνεργασαμένων τῷ Φειδία τινές διενεχθέντες ύπο τῶν έχθρῶν τοῦ Περικλέους ἐκάθισαν ἐπὶ τῶν τῶν θεών βωμών. διὰ δὲ τὸ παράδοξον προσκαλούμενοι έφασαν πολλά των ίερων χρημάτων έχοντα Φειδίαν δείξειν, έπισταμένου και συνεργούντος του έπιμελη- 5 2 τοῦ Περικλέους. διόπερ ἐκκλησίας συνελθούσης περλ τούτων, οί μεν έχθροι τοῦ Περικλέους έπεισαν τον δημον συλλαβεϊν τόν Φειδίαν, καλ αύτοῦ τοῦ Περικλέους κατηγόρουν *ໂεροσυλίαν*. πρός δε τούτοις Άναξαγόραν τον σοφιστήν, διδάσκαλον όντα Περι- 10 κλέους, ως άσεβοῦντα είς τοὺς θεοὺς έσυκοφάντουν. συνέπλεκον δ' έν ταζς κατηγορίαις και διαβολαζς τόν Περικλέα, διὰ τόν φθόνον σπεύδοντες διαβαλεϊν 3 την τάνδρός ύπεροχήν τε καί δόξαν. δ δέ Περικλής, είδως τον δήμον έν μέν τοις πολεμικοις έργοις 15 θαυμάζοντα τούς άγαθούς άνδρας διά τάς κατεπειγούσας χρείας, κατά δε την είρηνην τούς αὐτούς συκοφαντούντα διά την σχολην καί φθόνον, έκρινε συμφέρειν αύτῷ την πόλιν έμβαλεϊν είς μέγαν πόλεμον, ὅπως χρείαν ἔχουσα τῆς Περικλέους ἀρετῆς 20 καί στρατηγίας μή προσδέχηται τας κατ' αύτοῦ διαβολάς, μηδ' έχη σχολήν και χρόνον έξετάζειν άκρι-4 βῶς τὸν περί τῶν χρημάτων λόγον. ὄντος δὲ ψηφίσματος παρά τοις Άθηναίοις Μεγαρέας είογεσθαι τῆς τε ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων, οί Μεγαρεῖς κατέ- 25 φυγον έπι τούς Σπαρτιάτας. οί δε Λακεδαιμόνιοι

1 διδαχθέντες Jos. Scaliger, διαβληθέντες Reiske 2 έπι τὸν τῶν θεῶν βωμόν cod., corr. Dind. τῶν θεῶν] τῶν δώδεκα θεῶν Meineke 3 διὰ δὲ*] δὲ om. A, post ἔφασαν ponunt PL, post παφάδοξον cet. 4 πολλὰ PAL, ὅτι πολλὰ cet. 8 αὐτοι PAHF² 19 αὐτῷ PAJ

πεισθέντες τοις Μεγαρεύσιν απέστειλαν πρέσβεις έκ τοῦ προφανεστάτου ἀπὸ τῆς τοῦ χοινοῦ συνεδρίου ννώμης προστάττοντες τοις Άθηναίοις άνελειν το κατὰ τῶν Μεγαρέων ψήφισμα, μὴ πειθομένων δὲ 5 αὐτῶν ἀπειλοῦντες πολεμήσειν αὐτοῖς μετὰ τῶν συμμάγων. συναγθείσης οὖν περί τούτων ἐκκλησίας, 5 δ Περικλής, δεινότητι λόγου πολύ διαφέρων ἁπάντων των πολιτων, έπεισε τούς Άθηναίους μή άναιοείν το ψήφισμα, λέγων άρχην δουλείας είναι το 10 πείθεσθαι παρά τὸ συμφέρον τοῖς Λακεδαιμονίων 504 προστάγμασι. συνεβούλευεν οὖν τὰ ἀπὸ τῆς χώρας κατακομίζειν είς την πόλιν καί θαλαττοκρατουντας διαπολεμεϊν τοις Σπαρτιάταις. περί δε του πολέμου 40 πεφροντισμένως απολογισαμενος έξηριθμήσατο μέν 15 το πληθος των συμμάχων τη πόλει και την ύπερογήν της ναυτικής δυνάμεως, πρός δε τούτοις το πλήθος των μετακεκομισμένων έκ Δήλου χοημάτων είς τὰς Άθήνας, ἂ συνέβαινεν έκ τῶν φόρων ταζς πόλεσι χοινή συνηθροϊσθαι χοινών δ' όντων τών 2 20 μυρίων ταλάντων απανήλωτο πρός την κατασκευην των προπυλαίων και την Ποτιδαίας πολιορκίαν τετρακισγίλια τάλαντα καί καθ' ξκαστον ένιαυτόν έκ τοῦ φόρου τῶν συμμάχων ἀνεφέρετο τάλαντα τετραχόσια έξήχοντα. χωρίς δε τούτων τά τε πομπεΐα 25 [σκεύη] καί τὰ Μηδικὰ σκῦλα πεντακοσίων ἄξια ταλάντων άπεφήνατο, έν τε τοῖς ίεροῖς ἀπεδείκνυεν 3 άναθημάτων τε πλήθος και το της Άθηνας άγαλμα

5 άπείλουν τε π. Ρ 19 χοινῶν δ' ὄντων τῶν] ἐκείνων δ' ὄντων Dind. 24 τὰ Wess., ἡ cod. πομπία ν. 25 σκευὴ cod., del. Dind. 26 Γεροῖς Reiske, ἔργοις cod.

ŝ

έχειν χουσίου πεντήχοντα τάλαντα, ώς περιαιρετής ούσης της περί τον κόσμον κατασκευής και ταύτα, άναγκαία εί καταλάβοι χρεία, χρησαμένους παρά των θεων πάλιν άποκαταστήσειν έν είρήνη τούς τε των πολιτων βίους διὰ την πολυχούνιον είρη- 5 νην πολλήν έπίδοσιν είληφέναι πρός εύδαιμονίαν. 4 χωρίς δε των χρημάτων τούτων στρατιώτας άπεδείχνυεν υπάρχειν τη πόλει χωρίς συμμάχων καί των έν τοις φρουρίοις όντων δπλίτας μέν μυρίους xal digrilious, tons d' év toïs pooupious övtas xal 10 τούς μετοίχους ύπάρχειν πλείους των μυρίων έπτακισχιλίων, τριήρεις τε τὰς παρούσας τριακοσίας. 5 τούς δε Λακεδαιμονίους χρημάτων τε σπανίζειν άπεδείπνυε καί ταις ναυτικαίς δυνάμεσι πολύ λείπεσθαι των Άθηναίων. ταῦτα διελθών και παρορμήσας 15 τούς πολίτας είς τον πόλεμον, έπεισε τον δημου μη προσέχειν τοις Λακεδαιμονίοις. ταῦτα δὲ φαδίως συνετέλεσε δια την δεινότητα τοῦ λόγου, δι' ην 6 αίτίαν ώνομάσθη Όλύμπιος. μέμνηται δε τούτων και 'Αριστοφάνης δ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής, ω γεγονώς κατά την τοῦ Περικλέους ήλικίαν, έν τοϊσδε τοῖς τετραμέτροις,

δ λιπερνητες γεωργοί, τάμά τις ξυνιέτω φήματ', εί βούλεσθ' άχοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.

3 άναγκαϊα cod., corr. Wess. καταλάβη P 4 τῶν δεῶν PL, τὴν δεὸν cot. 8 ὑπεδείκηνεν cod., corr. Dind. 21 τοῖσδε τοῖς A, δὲ τοῖς cot. 22 τετραμέτροις Canterus et Bhod., γεγραμμένοις (ἦν τάδε add. P) cod. 23 λπερνῆτες] λιπερνήτεσι P, λιπερνῆτες ἦ AL, πένητες και cot. (σοφάτατοι Aristoph. είο. 603) τάμα δὴ ξυνίετε Aristoph. 24 ξήματα εί βούλεσδε cod.

۳و،۰-فرگط-

505 ποῶτα μèν γàο αὐτῆς ἦοχε Φειδίας ποάξας κακῶς, εἶτα Πεοικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης, ἐμβαλῶν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
5 πάντας Ἐλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε·

καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις [Εὔπολις δ ποιητής] Περικλέης οὐλύμπιος

10

ήστραπτεν, έβρόντα, συνεκύκα την Έλλάδα. Εὔπολις δ' δ ποιητής

Πειθώ τις έπεκάθιζεν έπλ τοῖς χείλεσιν οὕτως ἐκήλει καλ μόνος τῶν δητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροωμένοις.

Αίτίαι μέν οὖν τοῦ Πελοποννησιαχοῦ πολέμου 41 15 τοιαῦταί τινες ὑπῆφξαν, ὡς Ἐφορος ἀνέγραψε. τῶν δ' ἡγουμένων πόλεων τοῦτον τὸν τρόπον εἰς πόλεμον ἐμπεσουσῶν, Λαχεδαιμόνιοι μέν μετὰ τῶν Πελοποννησίων συνεδοεύσαντες ἐψηφίσαντο πολεμεῖν τοῖς ᾿Αθηναίοις, χαὶ πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα πρεσ-20 βεύσαντες παρεχάλουν συμμαχεῖν αὐτοῖς, χαὶ τοὺς χατὰ τὴν Σικελίαν χαὶ Ἱταλίαν συμμάχους διαπρεσβευσάμενοι διαχοσίαις τριήρεσιν ἔπεισαν βοηθείν, αὐτοὶ δὲ μετὰ τῶν Πελοποννησίων τὰς πεξὰς δυνά- 2 μεις διατάξαντες χαὶ τἅλλα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον 25 ἡτοιμασμένοι πρῶτοι τοῦ πολέμου χατήρξαντο. χατὰ γὰρ τὴν Βοιωτίαν ἡ τῶν Πλαταιέων πόλις αὐτόνομος ἦν χαὶ συμμαχίαν εἶχε πρὸς ᾿Αθηναίους. ἐν 3

7 Ευπολις ό ποιητής delenda; cf. Cic. ad Attic. XII 6, 3 et orat. 29 (Arist. Ach. 530) 8 όλύμπιος P 10 Ευπολις δε ό ποιητής add. Wess. 12 ούτος P 13 το] τον P DIODOBUTS II. 26

ταύτη των πολιτων τινες χαταλυσαι την αυτονομίαν βουλόμενοι διελέχθησαν τοις Βοιωτοίς, έπαγγελλόμενοι την πόλιν ύπο την των Θηβαίων τάξειν συντέλειαν καί παραδώσειν αύτοις τας Πλαταιάς, έαν 4 αύτοι στρατιώτας πέμψωσι τους βοηθοῦντας. διο 5 καί των Βοιωτων άποστειλάντων στρατιώτας έπιλέκτους τριακοσίους νυκτός, οί προδόται τούτους παρεισαγαγόντες έντος των τειχων πυρίους της πό-5 λεως έποίησαν. οί δε Πλαταιείς βουλόμενοι την πρός Άθηναίους συμμαχίαν διαφυλάττειν, τό μέν 10 πρώτον ύπολαβόντες πανδημεί τούς Θηβαίους παρεϊναι, διεπρεσβεύσαντο πρός τούς χατειληφότας την πόλιν καί παρεκάλουν συνθέσθαι σπονδάς. ώς δ' ή νύξ παρήλθε, κατανοήσαντες όλίγους όντας, συνε-506 στράφησαν καί περί τῆς έλευθερίας έκθύμως ήγω- 15 6 νίζοντο. γενομένης δε της μάχης έν ταις όδοις, το μέν πρώτον οί Θηβαΐοι διά τάς άρετάς προείχον καί πολλούς των άνθισταμένων άνήρουν των δ' οίκετων καί των παίδων άπο των οίκιων βαλλόντων τάς κεραμίδας και κατατιτρωσκόντων τούς Θη- 20 βαίους έτράπησαν και τινές μέν αὐτῶν έκπεσόντες έκ τῆς πόλεως διεσώθησαν, τινές δε είς οίκίαν τινα καταφυγόντες ήναγκάσθησαν παραδουναι σφας αύ-7 τούς. οί δὲ Θηβαΐοι παρὰ τῶν ἐκ τῆς μάχης διασωθέντων πυθόμενοι τὰ συμβεβηκότα, παραχοήμα 25 πανδημεί κατά σπουδήν ῶρμησαν. διά δὲ τὸ παράδοξον άνετοίμων όντων των κατά την χώραν, πολλολ

3 τάξειν] κατάξειν Reiske, ἄξειν Cobet 5 αὐτοὶ] αὐτοῖς Ρ 8 παρεισαγαγόντες ΡΑΙΚ, παρεισάγοντες cet. 16 γενομένης — ὁδοῖς om. L 26 πανδημεὶ om. FJK μέν άνηρέθησαν, ούκ όλίγοι δε ζῶντες συνελήφθησαν, ἅπασα δ' ή χώρα ταραχής και διαρπαγής ἕγεμεν.

Οί δε Πλαταιείς διαπρεσβευσάμενοι πρός τούς 42 Θηβαίους ήξίουν άπελθεϊν έκ της χώρας αύτῶν καλ 5 άπολαβεῖν τοὺς αίχμαλώτους. διὸ καὶ τῆς συνθέσεως ταύτης γεγενημένης οι μέν Θηβαΐοι τούς αίχμαλώτους απολαβόντες και την λείαν αποδόντες είς τάς Θήβας άπηλλάγησαν, οί δε Πλαταιείς ποός μεν Άθηναίους έπεμψαν πρέσβεις περί βοηθείας, αύτοί 10 δε τα πλείστα έκόμισαν είς την πόλιν. οί δε Άθη- 2 ναΐοι πυθόμενοι τὰ περί τὰς Πλαταιάς, παραχοῆμα έξέπεμψαν τούς ίκανούς στρατιώτας. ούτοι δε κατά σπουδήν παραγενόμενοι, καί μή φθάσαντες τούς Θηβαίους, τὰ λοιπὰ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας κατεκόμισαν 15 είς την πόλιν, και τέκνα και γυναϊκας και τόν όγλον άθροίσαντες έξαπέστειλαν είς τὰς Άθήνας. οί δε Λακεδαιμόνιοι κρίναντες καταλελύσθαι τάς 3 σπονδάς ύπο των Άθηναίων, δύναμιν άξιόλογον ήθροισαν έκ τε της Λακεδαίμονος καί παρά των 20 άλλων Πελοποννησίων. συνεμάχουν δε τότε Λακε- 4 δαιμονίοις Πελοποννήσιοι μέν πάντες πλην Αργείων. ούτοι δ' ήσυγίαν είγον των δ' έκτος της Πελοποννήσου Μεγαρείς, 'Αμβρακιώται, Λευκάδιοι, Φωκείς, Βοιωτοί, Λοκροί τῶν μέν πρός Εύβοιαν έστραμμέ-25 νων οί πλείους, των δ' άλλων 'Αμφισσείς. τοις δ' 5 Άθηναίοις συνεμάχουν οι την παράλιον της Άσίας οίκοῦντες Κάρες και Δωριεϊς και Ίωνες και Έλλησ-

12 οὖτοι] οὔτοι Ρ 13 μὴ del. Reiske et Wurm 16 ἀθροίσαντες PAFJ, συναθροίσαντες cet. 19 παρὰ PAL, om. cet. (c. 67, 1 68, 4) 20 τότε] τοῖς Wurm 24 εὖοιαν P

πόντιοι και νησιωται πάντες πλην των έν Μήλο καί Θήοα κατοικούντων, δμοίως δε και οι έπι Θοάκης πλήν Χαλκιδέων και Ποτιδαιατών· ποος δε τούτοις Μεσσήνιοι μέν οί την Ναύπακτον οίκουντες καί Κερκυραΐοι * * αί δ' άλλαι πασαι πεζούς στρα- 5 τιώτας έξέπεμπον. σύμμαχοι μέν ουν άμφοτέροις 6 ύπῆρχον οί προειρημένοι. Λακεδαιμόνιοι δὲ δύναμιν άξιόλογον προχειρισάμενοι την ηγεμονίαν έδωκαν 'Αρχιδάμω τῷ βασιλεῖ. οὗτος δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ένέβαλεν είς την Άττικήν, τοις δε φρουρίοις 10 προσβολάς έποιεῖτο καὶ τῆς χώρας πολλήν έδήωσε. των δ' 'Αθηναίων παροξυνομένων δια την της χώρας καταδρομήν, καί βουλομένων παρατάξασθαι τοις πολεμίοις, Περικλής στρατηγός ων καί την όλην ήγεμονίαν έχων παρεκάλει τούς νέους ήσυχίαν έχειν. 15 έπαγγελλόμενος άνευ κινδύνων έκβαλεϊν τούς Λακε-7 δαιμονίους έκ τῆς Άττικῆς. πληρώσας οὖν έκατὸν τριήρεις καί δύναμιν άξιόλογον είς τας ναῦς ένθέμενος, καί στρατηγόν έπιστήσας Καρκίνον καί έτέοους τινάς, έξέπεμψεν είς την Πελοπόννησον. ούτοι 20 δέ πολλήν της παραθαλαττίου χώρας πορθήσαντες καί τινα των φρουρίων έλόντες κατεπλήξαντο τούς Λακεδαιμονίους. διό και την έκ της Αττικής δύναμιν ταχέως μεταπεμψάμενοι πολλήν άσφάλειαν τοις 8 πολεμίοις παρείχοντο. τούτω δε τῷ τρόπω τῆς Άτ- 25 τικής έλευθερωθείσης, δ μεν Περικλής αποδοχής

1 Μήλω] κύκλω Α 2 Θράκην cod., corr. Rhod. 4 μεσήνιοι Ρ την Dind., τον cod. 5 Κορκυραίοι Ρ] τούτων ναυτικόν παρείχοντο Χίοι, Λέσβιοι, Κερκυραίοι ex Thuc. II 9, 6 suppl. Wess. 19 Καρκίνον cod. 22 τινες Ρ (c. 50, 7) κατεπτήξαντο ν. 25 πολεμίοις Hermann, Πελοποννησίοις cod. έτύγχανε παρά τοις πολίταις, ώς δυνάμενος στρατηγείν καί τοις Λακεδαιμονίοις διαπολεμείν.

Έπ' ἄργοντος δ' Άθήνησιν Άπολλοδώρου Έω-43 μαΐοι κατέστησαν υπάτους Μάρχον Γεγάνιον καλ 5 Λούκιον Σέργιον. έπι δε τούτων δ των Αθηναίων στρατηγός ού διέλιπε την μέν χώραν των Πελοποννησίων λεηλατών και καταφθείρων, τὰ δὲ φοούρια πολιορχών προσγενομένων δε αύτο πεντήχοντα τριήφων έκ της Κερκύρας, πολύ μαλλον έπόρθει 10 την Πελοποννησίων χώραν, και μάλιστα της παραθαλαττίου την καλουμένην 'Ακτην έδήου και τας έπαύλεις ένεπύριζε. μετὰ δὲ ταῦτα πλεύσας έπὶ 2 Μεθώνην της Λακωνικής, τήν τε χώραν κατέσυρε καί τη πόλει προσβολάς έποιειτο. ένθα δη Βοασί-15 δας δ Σπαρτιάτης, νέος μέν ων την ήλικίαν, άλκη δε και ανδρεία διαφέρων, δρών την Μεθώνην κινδυνεύουσαν έχ βίας άλῶναι, παραλαβών τινας τῶν Σπαρτιατών δια μέσου τών πολεμίων έσκεδασμένων έτόλμησε διεκπερασαι, και πολλούς άνελων παρεισέ-20 πεσεν είς τό χωρίον. γενομένης δε πολιορχίας, και 3 τοῦ Βρασίδου λαμπρότατα πινδυνεύσαντος, Άθηναῖοι μέν ού δυνάμενοι το χωρίον έλειν άπεχώρησαν πρός τὰς ναῦς, Βρασίδας δὲ διασεσωχὼς τὴν Μεθώνην διὰ τῆς ίδίας ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας ἀποδοχῆς ἔτυχε 25 παρά τοις Σπαρτιάταις. διά δε την άνδραγαθίαν ταύτην φοονηματισθείς, πολλάχις έν τοις ύστερον

1 στρατηγείν καl] στρατηγήματι Wurm; καταστρατηγείν καl τούς Λ. καl δ. Bezzel 2 τούς Λακεδαιμονίους καταπολεμείν L 4 Μεγάνιον ΑΚ 6 διέλειπε Α 7 δε Eich., τε cod. 9 Κορκύρας Ρ 18 μέσων malim, cf. XVII 28, 3 22 έλεϊν Ρ, άνελεϊν ν. χρόνοις παραβόλως ἀγωνιζόμενος μεγάλην δόξαν 4 ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. 'Αθηναΐοι δὲ περιπλεύσαντες εἰς τὴν ἘΗλείαν τήν τε χώραν ἐπόρθουν καὶ Φειὰν χωρίον ἘΗλείων ἐπολιόρκουν. ἐκβοηθησάντων δὲ τῶν ἘΗλείων, μάχῃ τε ἐνίκησαν καὶ πολλοὺς ἀπο- 5 κτείναντες τῶν πολεμίων εἶλον τὰς Φειὰς κατὰ κράτος.

- 5 μετά δὲ ταῦτα τῶν Ήλείων πανδημεὶ παραταξαμένων ἀπεκρούσθησαν εἰς τὰς ναῦς εἰτ' ἀποπλεύσαντες εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, καὶ τοὺς ταύτην κατοι-508 κοῦντας εἰς τὴν συμμαχίαν προσαγαγόμενοι, τὸν εἰς 10
- 44 τὰς 'Αθήνας πλοῦν ἐποιήσαντο. μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθηναῖοι στρατηγὸν προχειρισάμενοι Κλεόπομπον ἐξαπέστειλαν μετὰ νεῶν τριάχοντα, προστάξαντες τήν τε Εὕβοιαν παραφυλάττειν καὶ Λοκροῖς πολεμείν. δ δ' ἐκπλεύσας τήν τε παραθαλάττιον τῆς Λοκρίδος 15 ἐδήωσε καὶ πόλιν Θρόνιον ἐξεπολιόρκησε, τοῖς δ' ἀντιταξαμένοις τῶν Λοκρῶν συνάψας μάχην ἐνίκησε περὶ πόλιν 'Αλόπην. ἔπειτα τὴν προχειμένην τῆς Λοκρίδος νῆσον, ὀνομαζομένην 'Αταλάντην, ἐπιτείχισμα τῆς Λοκρίδος κατεσκεύασε, πολεμῶν προς 20 2 τοὺς ἐγχωρίους. 'Αθηναῖοι δ' ἐγκαλοῦντες Αἰγινήταις ὡς συνηργηχόσι Λακεδαιμονίοις ἀνέστησαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ δὲ τῶν πολιτῶν οἰκήτορας ἐκπέμψαντες κατεχληρούχησαν τήν τε Αἰγιναν καὶ τὴν
 - 3 χώφαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς ἐκπεπτωκόσιν Αίγι- 25 νήταις ἔδωκαν οἰκεῖν τὰς καλουμένας Θυρέας διὰ

 $\Phi \epsilon i \alpha \nu$ Palmerius (ex Thuc. II 25, 3), $\varphi \epsilon \rho \dot{\alpha} \nu$ P, $\varphi \epsilon \rho i \alpha \nu$ v. $\Phi \epsilon i \alpha \varsigma$ Palm., $\varphi \epsilon \rho \dot{\alpha} \varsigma$ cod. 9 $K \epsilon \varphi \alpha \lambda \eta \nu i \alpha \nu$ v. 14 $\dot{\epsilon} \nu o \iota \alpha \nu$ P¹ 18 $\dot{\alpha} \lambda \dot{\nu} \pi \eta \nu$ P 19 $\dot{\delta} \nu o \mu \alpha \dot{\varsigma} \rho \mu \dot{\epsilon} \nu \eta \nu$] $\dot{\delta}$ ' add. Reiske $\Theta \delta \nu \rho \alpha i \alpha \varsigma$ PHL, $\Theta \nu \rho \alpha i \alpha \varsigma$ cet. 1

1

ł

þ

ł

τὸ καὶ τοὺς Άθηναίους δεδωκέναι τοῖς ἐκ Μεσσήνης έκβληθείσι κατοικείν Ναύπακτον. 'Αθηναίοι δέ Περικλέα μετά δυνάμεως έξέπεμψαν πολεμήσοντα τοις Μεγαρεύσιν. ούτος δε πορθήσας την χώραν 5 καί τὰς κτήσεις αὐτῶν λυμηνάμενος μετὰ πολλῆς ώφελείας έπανηλθεν είς τας Άθήνας. Λακεδαιμόνιοι 45 δε μετά Πελοποννησίων και των άλλων συμμάχων ένέβαλον είς την Άττικην το δεύτερον. έπιπορευόμενοι δε την χώραν έδενδροτόμουν και τας έπαύλεις 10 ένεπύριζον, καί πασαν σχεδόν την γην έλυμήναντο πλήν τῆς καλουμένης Τετραπόλεως ταύτης δ' ἀπέσχοντο διά τό τούς προγόνους αὐτῶν ἐνταῦθα κατφκηκέναι καί τον Εύουσθέα νενικηκέναι την δομήν έκ ταύτης ποιησαμένους. δίκαιον γάρ ήγοῦντο τοις 15 εψηργετηκόσι τούς προγόνους, παρά των έκγόνων τάς προσημούσας εύεργεσίας άπολαμβάνειν. οί δ' 2 'Αθηναΐοι παρατάξασθαι μέν ούκ έτόλμων, συνεχόμενοι δ' έντος των τειχων ένέπεσον είς λοιμικήν περίστασιν πολλού γάρ πλήθους καί παντοδαπού 20 συνερουηχότος είς την πόλιν δια την στενογωρίαν εύλόγως είς νόσους ένέπιπτον, έλκοντες άέρα διεφθαρμένον. διόπεο ού δυνάμενοι τούς πολεμίους 3 έκβαλεϊν έκ τῆς χώρας, πάλιν ναῦς πολλὰς ἐξέπεμ-509 πον είς Πελοπόννησον στρατηγόν έπιστήσαντες Περι-25 κλέα. Ούτος δε πολλήν χώραν της παραθαλαττίου δηώσας καί τινας πόλεις πορθήσας, έποίησεν άπελθείν έκ τῆς Άττικῆς τοὺς Λακεδαιμονίους. μετὰ δὲ 4

14 τοὺς εὐηργετηκότας Wess. 17 ἐτόλμαν Ρ 20 στεινοχωρίαν Ρ 21 ἐνέπεσον L, ἔπιπτον cet. 25 τῆς PAJL, τὴν τῆς cet. παραθαλαττίας ν.

ταῦθ' οἱ 'Αθηναῖοι, τῆς μὲν χώρας δεδενδροκοπημένης, τῆς δὲ νόσου πολλοὺς διαφθειρούσης, ἐν ἀθυμία καθειστήκεσαν, καὶ τὸν Περικλέα νομίζοντες αἴτιον αὐτοῖς γεγονέναι τοῦ πολέμου δι' ὀργῆς εἶχον. διόπερ ἀποστήσαντες αὐτὸν τῆς στρατηγίας, καὶ 5 μικράς τινας ἀφορμὰς ἐγκλημάτων λαβόντες, ἐξη-

- 5 μίωσαν αὐτὸν ὀγδοήκοντα ταλάντοις. μετὰ δὲ ταῦτα ποεσβείας ἀποστείλαντες Λακεδαιμονίοις ἠξίουν καταλύσασθαι τὸν πόλεμον. ὡς δὲ οὐδεἰς αὐτοῖς προσεῖχεν, ἠναγκάζοντο πάλιν τὸν Περικλέα στρατηγὸν 10 αίρεἴσθαι. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.
- 46 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Επαμείνονος 'Ρωμαΐοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Παπίριον καλ Αῦλον Κορνήλιον Μακερῖνον. ἐπλ δὲ τούτων ἐν 15 μὲν ταῖς 'Αθήναις Περικλῆς ὁ στρατηγὸς ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ γένει καλ πλούτω, πρὸς δὲ τούτοις δεινότητι λόγου καλ στρατηγία πολὺ προέχων τῶν
 2 πολιτῶν. ὁ δὲ δῆμος φιλοτιμούμενος κατὰ κράτος ἑλεῖν τὴν Ποτίδαιαν, ἐξαπέστειλεν 'Αγνωνα στρα-20 τηγὸν ἔχοντα τὴν δύναμιν ἢν πρότερον εἶχε Περικλῆς. οὖτος δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στόλου καταπλεύσας εἰς τὴν Ποτίδαιαν παρεσκευάσατο τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν μηχανάς τε γὰρ παντοδαπὰς παρεσκεύασε πολιορκητικὰς καὶ ὅπλων καὶ βελῶν πλῆθος, 25 ἔτι δὲ σίτου δαψίλειαν ίκανὴν πάση τῆ δυνάμει.

1 δενδοοκοπημένης v. 2 διαφθειράσης Reiske 13 Έπαμείνωνος Palmerius, Έπαμινώνδου cod. 14 Παπείοιον ΡΑ, Παπύριον cet. και om. Ρ 20 άγνωνα Ρ 23 παρεσκευάσαντο Ρ 24 παρεσκεύασεν ΡΑΓΙΚ, παρεσκευάσατο cet.; f. κατεσκεύασε 26 δαψηλείαν και ίκανήν Ρ

προσβολάς δε ποιούμενος συνεχείς καθ' έκάστην ήμέραν διέτριβε πολύν χρόνον, ού δυνάμενος έλειν την πόλιν. οί μέν γάο πολιορχούμενοι διά τον έκ 3 τῆς ἁλώσεως φόβον έρρωμένως ημύνοντο καί ταζ 5 ύπεροχαίς των τειχών πεποιθότες έπλεονέκτουν, ή δ' έκ τοῦ λοιμοῦ νόσος τοὺς πολιορκοῦντας συνέχουσα πολλούς άνήρει, και τὸ στρατόπεδον άθυμία κατείχεν. δ δ' Άγνων είδως τους Άθηναίους δεδα- 4 πανηπότας είς την πολιορπίαν πλείω των χιλίων 10 ταλάντων καί χαλεπώς διακειμένους πρός τούς Ποτιδαιάτας διὰ τὸ πρώτους ἀποστηναι πρός τοὺς 510 Λακεδαιμονίους, έφοβεϊτο λῦσαι την πολιορκίαν. διόπερ ήναγκάζετο διακαρτερείν και τούς στρατιώτας άναγκάζειν παρά δύναμιν βίαν προσάγειν τη 15 πόλει. έπει δε των πολιτων πολλοί διεφθείροντο 5 κατὰ τὰς προσβολὰς καὶ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιμοῦ νόσον, απολιπών μέρος της δυναμεως έπι της πολιορχίας απέπλευσεν είς τας Άθήνας, αποβεβληχώς των στρατιωτών πλείους των χιλίων. άπελθόντων 6 20 δε τούτων οί Ποτιδαιάται, τοῦ τε σίτου παντελῶς έχλιπόντος και των κατά την πόλιν άθυμούντων, έπεκηρυκεύσαντο πρός τούς πολιορκοῦντας περί διαλύσεως. ασμένως δε κακείνων προσδεξαμένων διαλύσεις έποιήσαντο τοιαύτας, άπελθεϊν έκ τῆς πόλεως 25 απαντας τούς Ποτιδαιάτας, άλλο μέν μηθέν λαβόντας, έχοντας δε τούς μεν άνδρας ίμάτιον εν, τάς δε γυναϊκας δύο. γενομένων δε τούτων των σπον- 7

6 ή δ' έκ τοῦ λοιμοῦ νόσος*] τοὺς ἐκ λιμένος, ἡ δὲ νόσος libri (v. 16) 8 ἄγνων Ρ 16 τὰς om. Ρ 19 πλείω PL 21 ἐκλείποντος PF³L 25 ἅλλο μὲν] ἀλλ' ὅμως P

δών οί μέν Ποτιδαιάται πάντες μετά γυναικών καλ τέχνων έξέλιπον την πατρίδα κατά τάς συνθήκας. καί παρελθόντες είς τούς έπι Θράκης Χαλκιδείς παρ' αύτοις κατώκησαν. οι δ' Άθηναιοι των πολιτων είς γιλίους οίκήτορας έξέπεμψαν είς την Ποτίδαιαν, 5 καί τήν τε πόλιν καί την χώραν κατεκληρούχησαν. 47 'Αθηναΐοι δέ Φορμίωνα στρατηγόν προχειρισάμενοι μετά είχοσι τριήρων έξαπέστειλαν. ούτος δε περιπλεύσας την Πελοπόννησον είς Ναύπακτον κατῆρε, καί θαλαττοκρατῶν τοῦ Κρισαίου κόλπου 10 διεκώλυσε ταύτη πλεϊν τούς Λακεδαιμονίους. Λακεδαιμόνιοι δε δύναμιν αξιόλογον εξέπεμψαν μετ' Άρχιδάμου τοῦ βασιλέως οὗτος δὲ παρελθών τῆς Βοιωτίας είς Πλαταιάς έστρατοπέδευσε. μελλόντων δ' αὐτῶν δηοῦν τὴν χώραν, καὶ παρακαλούντων 15 τούς Πλαταιείς άποστηναι των 'Αθηναίων, ως ού προσείχον αύτοις, έπόρθησε την χώραν και τάς 2 κατ' αὐτὴν κτήσεις έλυμήνατο. μετά δὲ ταῦτα τὴν πόλιν περιτειχίσας ήλπιζε τη σπάνει των άναγκαίων καταπονήσειν τούς Πλαταιείς. ούδεν δ' ήττον και 20 μηχανάς προσάγοντες καί διά τούτων σαλεύοντες τὰ τείχη καί προσβολὰς ἀδιαλείπτως ποιούμενοι διετέλουν. έπει δε ούδε δια των προσβολων ηδύναντο γειρώσασθαι την πόλιν, απολιπόντες την ίχανην 3 φυλακήν έπανηλθον είς Πελοπόννησον. 'Αθηναΐοι 25 δε στρατηγούς καταστήσαντες Ξενοφώντα καί Φα-

2 ἐξέλειπον Ρ 14 ἐστρατοπέδευσε Dind., ἐστράτευσε cod. 18 κατ' αὐτὴν Ρ, κατὰ ταύτην ν. 22 ἀδιαλίπτως Ρ 23 οὐδὲ διὰ τῶν] οὐ διὰ τῶν Ρ¹, οὐδ' ἐπὶ τῶν P³AL 24 ἀπολειπόντες Ρ

t

ł

ł

νόμαχον απέστειλαν έπί Θράκην μετά στρατιωτών γιλίων. ούτοι δε παραγενηθέντες είς Σπάρτωλον της Βοττικης έτεμον την χώραν, και τον σίτον έν χλόη διέφθειραν. προσβοηθησάντων δε τοις Βοτ-5 τιαίοις Όλυνθίων, ήττήθησαν ύπο τούτων μάχη. άνηρέθησαν δε των Άθηναίων οι τε στρατηγοί και των στρατιωτων οί πλείους. αμα δε τούτοις πρατ- 4 τομένοις Λακεδαιμόνιοι πεισθέντες ύπο 'Αμβρακιωτων έστράτευσαν είς Άκαρνανίαν. ήγούμενος δέ ¹⁰ 511 τούτων Κνημος είχε στρατιώτας πεζούς χιλίους καί ναῦς ὀλίγας προσλαβόμενος δὲ καὶ παρὰ τῶν συμμάχων στρατιώτας τούς ίχανούς ήχεν είς την Άκαρνανίαν και κατεστρατοπέδευσε πλησίον πόλεως της όνομαζομένης Στράτου. οί δε Άκαρνανες συστρα- 5 15 φέντες καί τοις πολεμίοις ένεδρεύσαντες πολλούς άπέκτειναν, καί συνηνάγκασαν τον Κνημον άπαγαγεῖν την δύναμιν είς τοὺς ἀνομαζομένους Οἰνιάδας.

Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Φορμίων ὁ τῶν48 'Αθηναίων στρατηγὸς ἔχων εἶκοσι τριήρεις περιέτυχε 20 ναυσί Λακεδαιμονίων ἑπτὰ πρὸς ταζς τετταράκοντα. ναυμαχήσας δὲ πρὸς ταύτας τήν τε στρατηγίδα ναῦν τῶν πολεμίων κατέδυσε καὶ τῶν ἄλλων πολλὰς ἄπλους ἐποίησε, δώδεκα δὲ αὐτάνδρους εἶλε, τὰς δὲ λοιπὰς μέχρι τῆς γῆς κατεδίωξεν. οἱ δὲ Λακεδαι-25 μόνιοι παρ' ἐλπίδας ήττηθέντες ταζς ὑπολειφθείσαις ναυσίν ἔφυγον εἰς Πάτρας τῆς 'Αχαΐας. αὕτη μὲν

2 Σπάστωλον Palmerius (Thuc. II 79, 2), Πάκτωλον cod. 3 έτεμνον Α 4 βοττικαίοις Ρ 6 τῶν Άθηναίων om. FJK 11 καί] τῶν add. Ρ 12 τοὺς ΡΑ, om. cet. 15 τοὺς πολεμίους ν. (XIX 68, 5 69, 1) 20 σαφάκοντα Ρ

ούν ή ναυμαχία συνέστη περί τό 'Ρίον καλούμενον. οί δ' Άθηναΐοι τρόπαιον στήσαντες και τῷ Ποσειδώνι περί τον Ίσθμον ναῦν καθιερώσαντες ἀπέπλευ-2 σαν είς πόλιν συμμαχίδα Ναύπακτον. Λακεδαιμόνιοι δ' έτέρας ναῦς έξέπεμψαν εἰς τὰς Πάτρας. 5 αύται δε προσλαβόμεναι τάς έκ τῆς ναυμαγίας περιλελειμμένας τριήρεις ήθροίσθησαν είς το 'Ρίον. είς τόν αύτόν δε τόπον και τό πεζόν στρατόπεδον των Πελοποννησίων κατήντησε και πλησίον τοῦ στόλου 3 κατεστρατοπέδευσε. Φορμίων δε τη προγεγενημένη 10 νίκη φρονηματισθείς ετόλμησεν επιθέσθαι ταζς πολεμίαις ναυσίν ούσαις πολλαπλασίαις καί τινας αύτῶν καταδύσας καὶ τῶν ίδίων ἀποβαλών ἀμφίδοξον έσγε την νίχην. μετά δε ταῦτα Άθηναίων άποστειλάντων είχοσι τριήρεις, οί Λαχεδαιμόνιοι φοβη-15 θέντες απέπλευσαν είς την Κόρινθον, ού τολμώντες ναυμαχείν. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τον ένιαυτόν.

- 49 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Διοτίμου 'Ρωμαίοι μέν υπάτους κατέστησαν Γάιον Ιούλιον και Πρόκλον 20 Οὐεργίνιον Τρίκοστον, 'Ηλείοι δ' ήγαγον ολυμπιάδα δγδόην προς ταΐς δγδοήκοντα, καθ' ήν ένίκα στά-2 διον Σύμμαχος Μεσσήνιος ἀπό Σικελίας. έπι δὲ
 - τούτων Κνῆμος δ τῶν Λακεδαιμονίων ναύαρχος ἐν τῆ Κορίνθφ διατρίβων ἔκρινε τὸν Πειραιᾶ καταλα- 25 βέσθαι. ἐπυνθάνετο γὰρ μήτε ναῦς ἐν αὐτῷ κα-

¹ ή add. Dind. 3 περί] τῷ περί Wurm 5 έτέρους P 11 πολεμικαϊς cod., corr. Dind. 20 ὑπάτους κατέστησαν PA, κατέστησαν ὑπάτους cet. 21 Οὐεργήνιον AF ήγαγον P, ήγον v. 23 μεσήνιος P

θειλκυσμένας υπάρχειν μήτε στρατιώτας είναι τεταγμένους έπι της φυλακής τούς γάο 'Αθηναίους άμελῶς ἔχειν περί τῆς τούτου φυλακῆς διὰ τὸ μηδαμῶς ἐλπίζειν τολμῆσαι τινὰς καταλαβέσθαι τὸν 5 τόπον. διόπεο έν τοῖς Μεγάροις καθελκύσας τὰς 3 νενεωλκημένας τετταράκοντα τριήρεις νυκτός έπλευσεν είς την Σαλαμίνα προσπεσών δ' άπροσδοχήτως 512 είς τὸ φοούριον τῆς Σαλαμΐνος τὸ καλούμενον Βουδόριον, τρεΐς ναῦς ἀπέσπασε καὶ τὴν ὅλην Σαλα-10 μινα κατέδραμε. των δε Σαλαμινίων πυρσευσάντων 4 τοις κατά την Άττικήν, οι μέν Άθηναιοι δόξαντες τόν Πειραιά κατειλήφθαι ταχέως έξεβοήθουν μετά πολλής ταραχής. γνόντες δε το γεγονός, ταχέως πληρώσαντες ναῦς ίκανὰς ἔπλεον εἰς τὴν Σαλαμῖνα. 15 οί δε Πελοποννήσιοι της επιβολης διαψευσθέντες 5 άπέπλευσαν έκ της Σαλαμίνος είς την οίκείαν. οί δ' Άθηναΐοι, των πολεμίων αποπεπλευκότων, της μέν Σαλαμίνος έπιμελεστέραν φυλακήν έποιήσαντο καί κατέλιπον φρουρούς τούς ίκανούς, τόν δε Πει-20 ραιά κλείθροις καί φυλακαϊς ίκαναϊς διαλαβόντες ώχύρωσαν.

Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Σιτάλκης ὁ τῶν 50 Θρακῶν βασιλεὺς παρειλήφει μὲν βασιλείαν ὀλίγην χώραν, διὰ δὲ τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἐπὶ 25 πολὺ τὴν δυναστείαν ηὕξησεν, ἐπιεικῶς μὲν ἄρχων τῶν ὑποτεταγμένων, ἀνδρεΐος δ' ὢν ἐν ταῖς μάχαις καὶ στρατηγικός, ἔτι δὲ τῶν προσόδων μεγάλην ποιούμενος ἐπιμέλειαν. τὸ δὲ τέλος ἐπὶ τοσοῦτον

3 τούτου] τοῦ Ρ; τὴν — φυλακήν Reiske 4 τολμήσειν Hert. 9 ὅλην Ρ; ἄλλην ν. 23 ὀλίγης χώρας ν.

δυνάμεως προηλθεν, ώστε χώρας άρξαι πλείστης των πρό αύτοῦ βασιλευσάντων κατά την Θράκην. 2 ή μέν γάο παραθαλάττιος αύτης άπο της 'Αβδηριτων γώρας την άρχην έχουσα διέτεινε μέχρι του Ίστρου ποταμοῦ, ἀπὸ δὲ θαλάττης είς τὸ μεσόγειον 5 πορευομένω τοσούτον είχε διάστημα, ώστε πεζόν εύζωνον δδοιπορήσαι ήμέρας δέκα τρείς. τηλικαύτης δε χώρας βασιλεύων έλάμβανε προσόδους καθ' ξκα-3 στον ένιαυτόν πλείω χιλίων ταλάντων. κατά δέ τούς ύποχειμένους χαιρούς έχων πόλεμον ήθροισεν 10 έκ τῆς Θράκης στρατιώτας πεζούς μέν πλείους τῶν δώδεκα μυριάδων, ίππεζς δε πεντακισμυρίους. άναγκαΐον δ' έστι τοῦ πολέμου τούτου προεκθέσθαι τὰς αίτίας, ίνα σαφής δ περί αύτοῦ λόγος ὑπάρξη τοῖς άναγινώσκουσι. Σιτάλκης τοίνυν πρός Άθηναίους 15 φιλίαν συνθέμενος ωμολόγησεν αύτοις συμμαγήσειν τόν έπί Θράκης πόλεμον διόπερ βουλόμενος τούς Χαλκιδείς σύν τοις Άθηναίοις καταπολεμήσαι, πα-4 ρεσκευάζετο δύναμιν άξιόλογον. αμα δε και πρός Περδίκκαν τον βασιλέα των Μακεδόνων άλλοτρίως 20 διακείμενος, έκρινε κατάγειν έπλ την Μακεδονικήν βασιλείαν 'Αμύνταν τον Φιλίππου. δι' άμφοτέρας οὖν τὰς προειρημένας αἰτίας ἡν ἀναγκαϊον αὐτῷ συστήσασθαι δύναμιν άξιόλογον. ως δ' αύτῷ τὰ πούς την στρατείαν εύτρεπή κατεσκεύαστο, προήγαγε 25 τήν δύναμιν απασαν, και διελθών την Θράκην ένέ-5 βαλεν είς την Μακεδονίαν. οί δε Μακεδόνες το μέγεθος της δυνάμεως καταπλαγέντες παρατάξασθαι 513

7 τρεισπαίδεκα ν. 12 δυοκαίδεκα ν. 20 Περδίκαν AF 25 στρατειάν Ρ μέν ούκ έτόλμησαν, έκκομίσαντες δε τόν τε σίτον και τῶν χοημάτων ὅσα δυνατον ἡν είς τὰ καρτερώτατα φρούρια, μένοντες ἐν τούτοις ἡσυχίαν εἰχον. οί δε Θρῷκες καταγαγόντες τον 'Αμύνταν ἐπι τὴν 6 5 βασιλείαν το μεν πρῶτον διὰ λόγων και πρεσβειῶν ἐπειρῶντο προσάγεσθαι τὰς πόλεις, ὡς δ' οὐδεἰς αὐτοις προσείχεν, εὐθύς τῷ πρώτω φρουρίω προσβαλόντες κατὰ κράτος εἶλον. μετὰ δε ταῦτά τινες 7 τῶν πόλεων και τῶν φρουρίων διὰ τον φόβον 10 ἑκουσίως ὑπετάγησαν. πορθήσαντες δε πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν και πολλῆς ὡφελείας κύριοι γενόμενοι μετέβησαν ἐπι τὰς Ἑλληνίδας πόλεις τὰς τῶν Χαλκιδέων.

Τοῦ δὲ Σιτάλχου περί ταῦτα διατρίβοντος Θετ-51 15 ταλοί και Άχαιοί και Μάγνητες και οι ἄλλοι πάντες Έλληνες δσοι κατώχουν μεταξύ Μακεδονίας και Θερμοπυλῶν, συνεφρόνησαν και δύναμιν ἀξιόλογον κοινῆ συνεστήσαντο· εὐλαβοῦντο γὰρ μήποτε τοσαύταις μυριάσιν οι Θρῷχες ἐμβάλωσιν αὐτῶν εἰς 20 τὴν χώραν, και κινδυνεύσωσι ταῖς πατρίσι. τὸ δ' 2 αὐτὸ και τῶν Χαλκιδέων ποιησάντων, Σιτάλκης πυδόμενος τοὺς Έλληνας ἁδρὰς δυνάμεις συνηθροικέναι και τοὺς στρατιώτας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἐνοχλουμένους, πρὸς μὲν τὸν Περδίκκαν διαλυσάμενος 25 ἐπιγαμίας ἐποιήσατο, τὰς δὲ δυνάμεις ἀπήγαγεν εἰς τὴν Θράκην.

1 είσκομίσαντες Dind., non Wess. 2 καρτερότατα P 4 κατάγοντες Dind. 20 κινδυνεύσωσι PAHJKL, δυναστεύσωσι cet. 23 στρατιώτας] ορῶν add. Hert. ἐνοχλουμένους] έννοούμενος add. Bezzel 25 ἐπιγαμίαν f 26 τὴν om. v.

- 52 ⁷Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις Λακεδαιμόνιοι μὲν παραλαβόντες τοὺς ἐκ Πελοποννήσου συμμάχους εἰσέβαλον εἰς τὴν 'Αττικήν, ἔχοντος τὴν ἡγεμονίαν 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως, τὸν δὲ σἴτον ἐν τῆ χλόῃ διέφθειραν, καὶ τὴν χώραν δῃώσαντες ἐπανῆλθον 5 2 εἰς τὰς πατρίδας. οἱ δ' 'Αθηναῖοι παρατάξασθαι μὲν οὐ τολμῶντες, ὑπὸ δὲ τῆς νόσου καὶ τῆς σιτοδείας πιεζόμενοι, κακὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον ἐλπίδας. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.
- 53 'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησιν Εὐκλείδου 'Ρωμαζοι κατέστησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλιάφχους τφεῖς, Μάφ-κον Μάνιον, Κόσντον Σουλπίκιον Πφαιτέξτατον, Σεφούλιον Κοφνήλιον Κόσσον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν Λεοντίνοι, Χαλκιδέων μὲν ὄντες ἄποι- 15 κοι, συγγενεῖς δὲ 'Αθηναίων, ἔτυχον ὑπὸ Συφακο-σίων πολεμούμενοι. πιεζόμενοι δὲ τῷ πολέμφ, καὶ διὰ τὴν ὑπεφοχὴν τῶν Συφακοσίων κινδυνεύοντες ἁλῶναι κατὰ κφάτος, ἐξέπεμψαν πφέσβεις εἰς τὰς 'Αθήνας, ἀξιοῦντες τὸν δῆμον βοηθῆσαι τὴν ταχί- 20 στην καὶ τὴν δὲ τῶν ἀπεσταλμένων ἀφχιπφεσβευτὴς Γοφγίας ὁ ἑήτωφ, δεινότητι λόγου πολὺ προέχων 514
 - πάντων των καθ' έαυτόν. Ούτος και τέχνας δητορικάς πρωτος έξευρε και κατά την σοφιστείαν το- 25 σουτο τούς άλλους ύπερέβαλεν, ωστε μισθόν λαμ-

11 Εύκλείδου] Εύκλέους Wess. 13 Μάνιον] Manilius Liv. 4, 23 σουλπίκιον Ρ, σοντίκιον ν. 14 σεφούλιον Ρ, και σεφούλιον ν. κόσσον Ρ, κέσσον L, κέσσον Α, κένσον cet. 17 πολεμούμενοι – 18 Συφακοσίων om. Ρ 25 σοφιστίαν Ρ τοσοῦτα Ρ, τοσοῦτον ν. k

ł

Ì

ļ

3

1

¢

ł

.....

ş

11.

βάνειν παφὰ τῶν μαθητῶν μυᾶς έκατόν. οὖτος οὖν 8 καταντήσας εἰς τὰς 'Αθήνας καὶ παφαχθεὶς εἰς τὸν δῆμον διελέχθη τοῖς 'Αθηναίοις πεφὶ τῆς συμμαχίας, καὶ τῷ ξενίζοντι τῆς λέξεως ἐξέπληξε τοὺς 'Αθη-5 ναίους ὄντας εὐφυεῖς καὶ φιλολόγους. πφῶτος γὰφ 4 ἐχρήσατο τοῖς τῆς λέξεως σχηματισμοῖς πεφιττοτέφοις καὶ τῆ φιλοτεχνία διαφέφουσιν, ἀντιθέτοις καὶ ἰσοκώλοις καὶ παφίσοις καὶ δμοιοτελεύτοις καὶ τισιν ἑτέφοις τοιούτοις, ἂ τότε μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς 10 κατασκευῆς ἀποδοχῆς ήξιοῦτο, νῦν δὲ πεφιεφγίαν ἔχειν δοκεῖ καὶ φαίνεται καταγέλαστα πλεονάκις καὶ κατακόφως τιθέμενα. /τέλος δὲ πείσας τοὺς 'Αθηυαίους συμμαχῆσαι τοῖς Λεοντίνοις, οὖτος μὲν θαυμασθεἰς ἐν ταῖς 'Αθήναις ἐπὶ τέχνῃ φητοφικῆ τὴν 15 εἰς Λεοντίνους ἐπάνοδον ἐποιήσατο.

'Αθηναΐοι δὲ καὶ πάλαι μὲν ἦσαν ἐπιθυμηταὶ 54 τῆς Σικελίας διὰ τὴν ἀφετὴν τῆς χώφας, καὶ τότε δ' ἀσμένως προσδεξάμενοι τοὺς τοῦ Γοργίου λόγους ἐψηφίσαντο συμμαχίαν ἐκπέμπειν τοῖς Λεοντίνοις, 20 πρόφασιν μὲν φέφοντες τὴν τῶν συγγενῶν χρείαν καὶ δέησιν, τῆ δ' ἀληθεία τὴν νῆσον σπεύδοντες κατακτήσασθαι. καὶ γὰρ οὐ πολλοῖς ἔτεσι πρότεφον 2 τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν Κερκυφαίων διαπολεμούντων μὲν προς ἀλλήλους, φιλοτιμηθέντων δ' 25 ἀμφοτέφων συμμάχους λαβεῖν τοὺς 'Αθηναίους, προέκρινεν ὁ δῆμος συμμαχεῖν τοῖς Κερκυφαίοις διὰ τὸ τὴν Κέρκυφαν εὐφυῶς κεἴσθαι προς τὸν εἰς Σι-

6 τοις τῆς PAFL, τῆς cet. 8 όμοτελεύτοις cod., corr. Wess. 11 ἔχει Ρ καταγέλαστον — τιθ έμενον cod., corr. Reisko 12 δε om. v. 23. 26. 27 Κορκυο. Ρ Diodobus II. 27 3 κελίαν πλούν. καθόλου γάρ οι Άθηναϊοι κατακτησάμενοι την της δαλάττης ηγεμονίαν και μεγάλας πράξεις έπιτελεσάμενοι συμμάχων τε πολλών ευπόρουν καί δυνάμεις μεγίστας έκέκτηντο και χρημάτων τε πλήθος έτοιμον παρέλαβον, μεταχομίσαντες έκ Δήλου τὰ κοινὰ χρήματα τῶν Ελλήνων, ὄντα πλείω των μυρίων ταλάντων, ήγεμόσι τε μεγάλοις καί διὰ στρατηγίαν δεδοχιμασμένοις έχρήσαντο, καί διά τούτων άπάντων ήλπιζον καταπολεμήσειν μέν τούς Λακεδαιμονίους, πάσης δε της Έλλάδος την 1 ήγεμονίαν περιπεποιημένοι άνθέξεσθαι της Σικελίας.51 4 διά ταύτας ούν τάς αίτίας ψηφισάμενοι βοηθείν τοις Λεοντίνοις έξέπεμψαν είς την Σικελίαν ναῦς είκοσι καί [στρατηγούς] Λάγητα καί Χαροιάδην. ούτοι δέ πλεύσαντες είς το Ρήγιον προσελάβοντο ναῦς είκοσι 15 παρά των Ρηγίνων και των Χαλκιδέων άποίκων.

έντεῦθεν δ' δομώμενοι τὸ μὲν πρῶτον τὰς Λιπαραίων νήσους κατέδραμον διὰ τὸ συμμαχεῖν τοὺς Λιπαραίους τοῖς Συρακοσίοις, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ Λοκροὺς πλεύσαντες καὶ πέντε νεῶν Λοκρίδων κυριεύσαντες, 20

5 Μύλας φρούριον ἐπολιόρκησαν. ἐπιβοηθησάντων δὲ τῶν πλησιοχώρων Σικελιωτῶν τοις Μυλαίοις ἐγένετο μάχη, καθ' ἢν 'Αθηναίοι νικήσαντες ἀπέκτειναν μὲν πλείους τῶν χιλίων, ἐζώγρησαν δὲ οὐκ ἐλάττους τῶν ἑξακοσίων· εὐθὺς δὲ καὶ τὸ φρούριον ἐκπολιορ- 25

4 μεγίστας ἐκέκτηντο Reiske, ἐπιτελεσάμενοι μεγίστας ἐκέκτηντο πόλεις codices 18 είκοσι P (et Thuc. III 86, 1) ἑκατὸν ν. 14 στρατηγοὺς om. P Χαριάδην Α, Χαβρίαν FK 15 είκοσι P, ἑκατὸν ν. 16 καί τῶν] καί αὐτῶν Reiske, καί τῶν ἄλλων conicio ἀποίκων PAL, ἀποίκων ὅντων cet. 21 Μύλας add. Cluverius (Thuc. III 90, 2) 22 Σικελῶν cod., corr. Wess. 25 καί om. AFJKL κήσαντες κατέσχου. τούτων δὲ πραττομένων κατέπλευσαν νῆες τετταράκοντα, ἂς ἀπέστειλεν ὁ δῆμος, κρίνων γενναιότερον ἄπτεσθαι τοῦ πολέμου· ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς. ἀθροισθεισῶν 5 δὲ τῶν τριήρων εἰς ἕνα τόπον ἀξιόλογος ἤδη στόλος κατεσκεύαστο, συγκείμενος ἐκ τριήρων ὀγδοήκοντα. τοῦ δὲ πολέμου χρονίζοντος οἱ Λεοντίνοι 7 διαπρεσβευσάμενοι πρός τοὺς Συρακοσίους διελύδησαν. διόπερ αί μὲν τῶν 'Αθηναίων τριήρεις 10 ἀπέπλευσαν εἰς τὴν οἰκείαν, οἱ δὲ Συρακόσιοι τοἰς Λεοντίνοις μεταδόντες τῆς πολιτείας ἅπαντας Συρακοσίους ἐποίησαν, καὶ τὴν πόλιν φρούριον ἀπέδειξαν τῶν Συρακοσίων. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν.

15 Κατά δὲ τὴν Ἑλλάδα Δέσβιοι μὲν ἀπέστησαν 55 ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. ἐνεκάλουν γὰρ αὐτοῖς, ὅτι βουλομένων συνοικίζειν πάσας τὰς κατὰ τὴν Δέσβον πόλεις εἰς τὴν Μυτιληναίων πόλιν διεκώλυσαν. διὸ 2 καὶ πρὸς Δακεδαιμονίους ἀποστείλαντες πρεσβευτὰς
20 καὶ συμμαχίαν συνθέμενοι συνεβούλευον τοῖς Σπαρτιάταις ἀντέχεσθαι τῆς κατὰ δάλατταν ἡγεμονίας. πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἐπιβολὴν ἐπηγγείλαντο πολλὰς τριήρεις εἰς τὸν πόλεμον παρέξεσθαι. ἀσμένως δὲ 8 τῶν Δακεδαιμονίων ὑπακουσάντων καὶ περὶ τὴν
25 κατασκευὴν τῶν τριήρων γινομένων, Ἀθηναἴοι φθά-

2 νῆες] ναῦς PAL 5 ἦδη] ὁ ἦδη P; f. ἦδη ὁ 6 ὀγδοήκοντα P, πεντήκοντα καὶ τοεῖς A, πεντήκοντα καὶ διακοσίων cet. 12 ἐποιήσαντο Hert. 17 τὰς κατὰ p. 422, 14 πεποίηκε om. L 18 Μιτυλην. cod. semper διεκώλυσαν P, διεκόμισαν v. 25 γενομένων v. et P¹

σαντες αύτῶν τὴν παρασκευὴν παραχοῆμα δύναμιν έξέπεμψαν είς την Λέσβον, πληρώσαντες ναῦς τετταράχοντα καί στρατηγόν προχειρισάμενοι Κλεινιππί-516 δην. ούτος δε προσλαβόμενος βοήθειαν παρά των 4 συμμάχων κατέπλευσεν είς Μυτιλήνην. γενομένης 5 δε ναυμαχίας οι μεν Μυτιληνατοι λειφθέντες συνεκλείσθησαν εiς πολιορκίαν, των δè Λακεδαιμονίων ψηφισαμένων βοηθείν τοις Μυτιληναίοις και παρασκευαζομένων στόλον άξιόλογον, έφθασαν Άθηναΐοι ναῦς ἄλλας σὺν δπλίταις χιλίοις ἀποστείλαντες εἰς 10 5 Λέσβον. τούτων δ' ήγούμενος Πάχης δ Έπικλήρου καταντήσας είς την Μυτιλήνην, και την προυπάρχουσαν δύναμιν παραλαβών, περιετείχισε την πόλιν καί συνεχεῖς προσβολὰς ἐποιεῖτο οὐ μόνον κατὰ 6 γην, άλλά και κατά θάλατταν. Λακεδαιμόνιοι δέ 15 έξαπέστειλαν είς την Μυτιλήνην τριήρεις μέν τετταράκοντα πέντε καί στρατηγόν Άλκίδαν, είς δè την 'Αττικήν είσέβαλον μετά των συμμάχων έπελθόντες δε [κα] τούς παραλελειμμένους τόπους της Αττικής καί δηώσαντες την χώραν έπανηλθον είς την οίκείαν. 20 7 Μυτιληναΐοι δε τη σιτοδεία και τῷ πολέμω πιεζόμενοι καί στασιάζοντες πρός άλλήλους, καθ' όμολο-8 γίαν παρέδωκαν την πόλιν τοις πολιορκούσιν. έν δε ταις 'Αθήναις τοῦ δήμου βουλευομένου πῶς χρή προσενέγκασθαι τοις Μυτιληναίοις, Κλέων δ δημα- 25 γωγός, ώμος ών τον τρόπον και βίαιος, παρώξυνε

8 κλινιππίδην P
5 εἰς P, εἰς τὴν v.
12 εἰς τὴν
PA, εἰς v.
13 δύναμιν] ἀξιόλογον add. P (at del. man. 1)
16 εἰς μὲν τὴν Μ. τριήρεις Dind.
17 σαράκοντα P
19 καὶ om. PFJ
21 σιτωδεία P
24 πῶς P, ὡς v.

τον δημον, ἀποφαινόμενος δεϊν τοὺς Μυτιληναίους αὐτοὺς μὲν ἡβηδὸν ἅπαντας ἀποκτεϊναι, τέκνα δὲ καὶ γυναϊκας ἐξανδραποδίσασθαι. τέλος δὲ πεισθέν- 9 των τῶν ᾿Αθηναίων κατὰ τὴν γνώμην τε τοῦ Κλέω-5 νος ψηφισαμένων, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Μυτιλήνην οἱ τὰ δοχθέντα τῷ δήμῷ δηλώσοντες τῷ στρατηγῷ. τοῦ δὲ Πάχητος ἀναγνόντος τὸ ψήφισμα ἦλθεν 10 ἐναντίον τῷ προτέρῷ ἔτερον. ὁ δὲ Πάχης γνοὺς τὴν μετάνοιαν τῶν ᾿Αθηναίων ἐχάρη, καὶ τοὺς Μυ-10 τιληναίους συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων, ἅμα δὲ καὶ τῶν μεγίστων φόβων. ᾿Αθηναἴοι δὲ τῆς Μυτιλήνης τὰ τείχη περιελόντες τὴν Λέσβου ὅλην πλὴν τῆς Μηθυμναίων ἐπόστασις 15 ἀπ' ᾿Αθηναίων τοιοῦτου ἔσχε τὸ τέλος.

Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λακεδαιμόνιοι 56 τὰς Πλαταιὰς πολιορκοῦντες περιετείχισαν τὴν πόλιν καὶ στρατιώταις πολλοῖς παρεφύλαττον. χρονιζούσης δὲ τῆς πολιορκίας καὶ τῶν 'Αθηναίων μηδεμίαν 20 ἐξαποστελλόντων βοήθειαν, οἱ πολιορκούμενοι σιτοδεία τε συνείχοντο καὶ τῶν πολιτῶν ἐν ταῖς προσβολαῖς πολλοὺς ἀπεβεβλήκεσαν. ἀπορουμένων δ' 2 αὐτῶν καὶ βουλευομένων περὶ τῆς σωτηρίας, τοῖς μὲν πολλοῖς ἐδόκει τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, τοῖς δ' ἄλλοις 25 ὡς διακοσίοις οὖσιν ἔδοξε νυκτὸς βιάσασθαι τοὺς φύλακας καὶ διεκπεσεῖν εἰς τὰς 'Αθήνας. τηρήσαντες 3 517 οὖν ἀσέληνον νύκτα τοὺς μὲν ἅλλους ἕπεισαν εἰς

6 δηλώσαντες Ρ 8 πρότερον Α έτερον Ρ, om. v. 22 αποβεβλήμεισαν cod.

θάτερα μέρη προσβάλλειν τῷ περιτειγίσματι, αὐτολ δ' έτοιμασάμενοι κλίμακας, και των πολεμίων παραβοηθούντων έν τοις απεστραμμένοις μέρεσι των τειγῶν, αὐτοί διὰ τῶν κλιμάκων ἔτυγον ἀναβάντες ἐπὶ τό τείχος, καί τούς φύλακας αποκτείναντες διέφυγον 5 4 είς τὰς 'Αθήνας. τῆ δ' ὑστεραία Λακεδαιμόνιοι μέν παροξυνθέντες έπι τῷ δρασμῷ τῶν ἀπεληλυθότων έκ τῆς πόλεως, προσέβαλον τῆ πόλει τῶν Πλαταιέων καί πασαν είσεφέροντο σπουδήν βία χειρώσασθαι τούς πολιορχουμένους. οί δε Πλαταιείς χαταπλαγέν- 10 τες καί διαποεσβευσάμενοι παρέδωκαν έαυτούς τε 5 και την πόλιν τοις πολεμίοις. οι δ' ήγεμόνες των Λακεδαιμονίων καθ' ένα των Πλαταιέων προσκαλούμενοι έπηρώτων τί άγαθον πεποίηκε τοις Λακεδαιμονίοις, έκάστου δε δμολογούντος μηδεν εύηργετη- 15 κέναι, πάλιν έπηρώτων εί τι κακόν έδρασαν τούς Σπαρτιάτας ούδενός δ' άντιλέγοντος, πάντων κατέ-6 γνωσαν θάνατον. διό και τούς έγκαταλειφθέντας άπαντας άνείλον και κατασκάψαντες έμίσθωσαν την γώραν αύτων. Πλαταιείς μέν ούν την πρός Άθη- 20

- χωφαν αυτων. Πλαταεες μεν συν την προς Αση- το ναίους συμμαχίαν βεβαιοτάτην τηρήσαντες άδίχως ταϊς μεγίσταις συμφοραϊς περιέπεσον.
- 57 [•] Αμα δε τούτοις πραττομένοις έν τη Κερκύρα μεγάλη συνέστη στάσις και φιλοτιμία δια τοιαύτας αίτίας. έν τῷ περί Ἐπίδαμνον πολέμω πολλοί Κερ- 25 κυραίων αίχμάλωτοι γενόμενοι και καταβληθέντες είς την δημοσίαν φυλακην ἐπηγγείλαντο τοζς Κο-

8 προσέβαλλον Ρ τη πόλει om. Ρ 14 πεποίηκαν P (quod probat infra έδρασαν) 20 αύτῶν om. v. 23 κορκύρα Ρ 24 φιλονικία Ρ² et Steph.

οινθίοις παραδώσειν την Κέρχυραν, έαν αύτους άπολύσωσιν. άσμένως δε των Κορινθίων προσδεξα- 2 μένων τούς λόγους, οί Κερχυραΐοι προσποιηθέντες λύτρα διδόναι διηγγυήθησαν ύπο των προξένων 5 ίκανῶν τινων ταλάντων ἀφεθέντες. καὶ τηροῦντες 3 τήν [ύπό] των ωμολογημένων πίστιν, ως κατήντησαν είς την πατρίδα, τούς δημαγωγεϊν είωθότας καί μάλιστα τοῦ πλήθους προΐστασθαι συλλαβόντες άπέσφαξαν. καταλύσαντες δε την δημοκρατίαν, μετ' 10 δλίγου χρόνου Άθηναίων βοηθησάντων τῷ δήμω, οί μέν Κερχυραΐοι την έλευθερίαν άνακτησάμενοι κολάζειν έπεβάλοντο τούς την έπανάστασιν πεποιημένους. ούτοι δε φοβηθέντες την τιμωρίαν κατέφυγον έπι τούς των θεων βωμούς και ικέται τοῦ δήμου 15 καί των θεων έγένοντο. οί δε Κερχυραίοι διά την 4 ποδς θεούς εύσέβειαν τῆς μέν τιμωρίας αὐτούς άπέλυσαν, έκ τῆς πόλεως δὲ ἐξέπεμψαν. ούτοι δὲ πάλιν νεωτερίζειν έπιβαλόμενοι και τειχίσαντες έν τη νήσω χωρίον όχυρον έκακοποίουν τούς Κερκυ-20 ραίους. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ένιαυτόν.

Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Εὐθύνου Ῥωμαζοι58 κατέστησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλιάρχους τρεζς, Μάρκον Φάβιον, Μάρκον Φαλίνιον, Λεύκιον Σε-

1 πύρπυρ. P (ut infra quater) 4 διεγγυήθησαν cod. ὑπὸ Rhod., ἀπὸ cod. 5 ταλάντων. ἀφεθέντες δὲ καὶ malim 6 ὑπὸ del. Wess., ὑπὲρ Reiske 9 κατέλυσάν τε τὴν δημοκρατίαν. μετ' ὅλίγον δὲ χρόνον Reiske 12 κολάζειν P, καὶ κολάζειν V. 15 οἱ δὲ K. — 21 ἐνιαυτόν unus exhibet P 16 θεοὺς] τοὺς θεοὺς Dind. 19 ἐκακοποιοῦντο P 22 Εὐθυδήμου cod. 24 Φαλίνιον] Folius Liv. 4, 25 Λεύκιον P, καὶ Λεύκιον V.

ρουίλιον. έπλ δε τούτων Άθηναΐοι χρόνον τινά της νόσου της λοιμικης άνειμένοι πάλιν είς τὰς αὐτὰς 2 συμφοράς ένέπεσον. ούτω γάρ ύπο της νόσου διετέθησαν, ώστε των στρατιωτων άποβαλειν πεζούς μέν ύπές τούς τετρακισχιλίους, ίππεῖς δὲ τετρακο- 5 σίους, των δ' άλλων έλευθέρων τε καί δούλων 518 ύπεο τούς μυρίους. επιζητούσης δε της ίστορίας την της περί την νόσον δεινότητος αιτίαν, άναγ-3 καϊόν έστιν έκθέσθαι ταῦτα. προγεγενημένων έν τῷ χειμῶνι μεγάλων ὄμβρων συνέβη την γην ένυ- 10 δρον γενέσθαι, πολλούς δε και των κοίλων τόπων δεξαμένους πληθος ύδατος λιμνάσαι καί σχειν στατόν ύδως παραπλησίως τοις έλώδεσι των τόπων, θερμαινομένων δ' έν τῷ θέρει τούτων καί σηπομένων συνίστασθαι παχείας και δυσώδεις άτμίδας, 15 ταύτας δ' άναθυμιωμένας διαφθείρειν τον πλησίον άέρα. ὅπερ δή και έπι των έλων των νοσώδη διά-4 θεσιν έχόντων δραται γινόμενον. συνεβάλετο δε ποός την νόσον και ή της προσφερομένης τροφής κακία· έγένοντο γάρ οί καρποί κατά τοῦτον τόν 20 ένιαυτόν ένυγροι παντελώς και διεφθαρμένην έχοντες την φύσιν. τρίτην δε αίτίαν συνέβη γενέσθαι της νόσου το μη πνευσαι τους έτησίας, δι' ών άει κατά τὸ θέρος ψύγεται τὸ πολὺ τοῦ καύματος. τῆς δε θερμασίας επίτασιν λαβούσης και τοῦ ἀέρος έμ- 25 πύρου γενομένου, τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων μηδε-5 μιᾶς ψύξεως γενομένης λυμαίνεσθαι συνέβαινε. διδ

1 Σεφουίλιον] Sergius Liv. 4, 25 2 αύτὰς add. Reiske 3 διετάχθησαν Ρ, διεστάθησαν Α 4 πεζοὺς add. Dind. 8 τὴν add. Eich. τῆς om. v. 12 ῦδατος ΡΑ, ὑδάτων cet. ŧ

ż

£

ł

Ĵ

καί τὰ νοσήματα τότε πάντα καυματώδη συνέβαινεν είναι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς θερμασίας. διὰ δὲ ταύτην την αίτίαν οι πλεϊστοι των νοσούντων έρριπτον έαυτούς είς τὰ φρέατα καί τὰς κρήνας, έπι-5 θυμούντες αὐτῶν καταψύξαι τὰ σώματα. of δ' Άθη- 6 ναΐοι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς νόσου τὰς αἰτίας τῆς συμφορας έπι το θείον ανέπεμπον. διο και κατά τινα χρησμον έκάθηραν την νήσον Δήλον, Άπόλλωνος μέν ούσαν ίεράν, δοχούσαν δε μεμιάνθαι διά 10 τό τούς τετελευτηχότας έν αὐτῆ τεθάφθαι. ἀνασχά- 7 ψαντες οὖν ἁπάσας τὰς ἐν τῆ Δήλω θήκας μετήνεγκαν είς την 'Ρήνειαν καλουμένην νήσον, πλησίον ύπάρχουσαν της Δήλου. Εταξαν δε και νόμον μήτε τίχτειν έν τη Δήλω μήτε θάπτειν. έποίησαν δε καί 15 πανήγυριν την των Δηλίων, γεγενημένην μέν πρότερου, διαλιπούσαν δε πολύν χρόνου.

Τῶν δ' 'Αθηναίων περί ταῦτ' ἀσχολουμένων 59
Λακεδαιμόνιοι τοὺς Πελοποννησίους παραλαβόντες κατεστρατοπέδευσαν περί τὸν ἰσθμόν, διανοούμενοι
²⁰ πάλιν εἰς τὴν 'Αττικὴν εἰσβαλεῖν· σεισμῶν δὲ μεγάλων γινομένων δεισιδαιμονήσαντες ἀνέκαμψαν εἰς τὰς πατρίδας. τηλικούτους δὲ τοὺς σεισμοὺς συνέβη 2 γενέσθαι κατὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ῶστε και πόλεις τινὰς ἐπιθαλαττίους ἐπικλύσασαν τὴν θάλατ-519ταν διαφθεῖραι, καὶ κατὰ τὴν Λοκρίδα χερρονήσου καθεστώσης ῥῆξαι μὲν τὸν ἰσθμόν, ποιῆσαι δὲ νῆσον

1 συνέβαινε. διὸ — καυματώδη οπ. Ρ 5 αὐτῶν PJL, αὐτῶν cet. 8 νῆσον del. Cobet Δῆλον οπ. PAL 10 τὸ om. Ρ 12 ξηνίαν PAF 19 περί] εἰς FJK 20 σεισμῶν δὲ μ. γ. PAL, γ. δὲ σ. μ. cet. 22 τοὺς σεισμοὺς συνέβη PA, συνέβη τ. σ. cet. 25 χερσον. ν.

- 3 την δνομαζομένην Άταλάντην. αμα δε τούτοις πραττομένοις Λακεδαιμόνιοι την Τραχινα καλουμένην ώπισαν καί μετωνόμασαν Ήράκλειαν δια τοιαύτας 4 τινάς αίτίας. Τραχίνιοι πρός Οίταίους δμόρους όντας έτη πολλά διεπολέμουν και τούς πλείους των 5 πολιτών απέβαλον. έρήμου δ' ούσης της πόλεως ήξίωσαν Λακεδαιμονίους όντας αποίκους έπιμεληθηναι τῆς πόλεως. οί δὲ καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα, πρόγονον ἑαυτῶν ὄντα, έγκατωκηκέναι κατά τούς άρχαίους χρόνους έν τη Τρα- 10 5 χινι, έγνωσαν μεγάλην αύτην ποιήσαι πόλιν. διο καί Λακεδαιμονίων μέν και των Πελοποννησίων τετρακισχιλίους οίκήτορας έκπεμψάντων, καί παρά [τε] των άλλων Έλλήνων τούς βουλομένους μετέχειν τῆς ἀποικίας προσεδέξαντο. οὖτοι δ' ἦσαν οὐκ 15 έλάττους των έξακισχιλίων. διό καί την Τραχίνα μυρίανδρον ποιήσαντες, και την χώραν κατακληρουχήσαντες, ώνόμασαν την πόλιν Ηράκλειαν.
- 60 'Επ' ἄρχοντος δ' Αθήνησι Στρατοκλέους έν 'Ρώμη άντι των ύπάτων χιλίαρχοι τρείς κατεστάθησαν, 20 Λεύκιος Φούριος, Σπόριος Πινάριος [και Γάιος Μέτελλος]. έπι δε τούτων 'Αθηναίοι μεν Δημοσθένη προχειρισάμενοι στρατηγόν μετά νεων τριάκοντα και στρατιωτων ίκανων έξαπέστειλαν. ούτος δε προσ-

1 Άταλάντην] cf. 44, 2 4 τινας τοιαύτας v. 9 δντα om. a. 11 μεγάλην αυτήν PA, αυτήν μ. cet. 12 Λακεδαιμόνιοι αυτῶν μέν Reiske 13 έξέπεμψαν, παφά δὲ Reiske, ἐκπέμψαντες παφὰ Wurm και om. v. 14 τε delevi 16 και τήν χώφαν κατακληφουχήσαντες om. FK(L?) M 20 κατεστάθησαν τοεξς v. 21 φρούριος PAF Σπόριος] Postumius, Lucius adde ex Liv. 4, 25 και Γάιος Μέτελλος om. PAL 28 στφατηγόν om. AL 24 έξαπέστειλαν P, om. v.

λαβόμενος παρά των Κερχυραίων τριήρεις πεντεκαίδεκα και παρά των Κεφαλλήνων και Άκαρνάνων καί Μεσσηνίων τῶν ἐν Ναυπάκτω στρατιώτας ἔπλευσεν έπι την Λευκάδα. δηώσας δε την χώραν των 5 Λευκαδίων απέπλευσεν έπὶ τὴν Αἰτωλίαν καὶ πολλάς αύτῶν χώμας ἐπόρθησε. τῶν δὲ Αἰτωλῶν συστραφέντων έπ' αὐτὸν έγένετο μάχη, καθ' ην Άθηναΐοι λειφθέντες είς Ναύπακτον άπεχώρησαν. οί 2 δε Αίτωλοί δια την νίκην έπαρθέντες, καί προσ-10 λαβόμενοι Λακεδαιμονίων τρισχιλίους στρατιώτας. στρατεύσαντες έπλ Ναύπακτον, κατοικούντων έν αὐτῆ τότε Μεσσηνίων, ἀπεκρούσθησαν. μετὰ δὲ 3 ταῦτα στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν ὀνομαζομένην Μολυκρίαν είλον την πόλιν. δ δε των Αθηναίων στρατη-15 γος Δημοσθένης εύλαβούμενος μή και την Ναύπακτον έκπολιορκήσωσι, χιλίους δπλίτας έξ Άκαρνανίας μεταπεμψάμενος απέστειλεν είς την Ναύπακτον. Δημοσθένης δέ περί την Άκαρνανίαν διατρίβων 4 περιέτυχεν 'Αμπρακιώταις χιλίοις στρατοπεδεύουσι, 20 πρός ούς συνάψας μάχην σχεδόν πάντας άνειλε. 520 τῶν δ' ἐκ τῆς 'Αμπρακίας ἐπεξελθόντων πανδημεί, πάλιν δ Δημοσθένης τούς πλείους αύτων άπέκτεινεν, ώστε την πόλιν σχεδόν έρημον γενέσθαι. δ μέν 5 ούν Δημοσθένης φετο δείν έκπολιορκήσαι την 'Αμ-25 πρακίαν, έλπίζων διὰ την έρημίαν τῶν ἀμυνομένων δαδίως αύτην αίρήσειν. of δ' 'Aκαρνανες φοβούμε-

2 Keqalήνων AF 2 et 12 μεσηνίων P 11 et 13 στρατεύσαντες] στρατευσαν P 13 Μολύκορειαν FJK 15 et 17 τήν N. Dind., τόν N. cod. 19 et infra $A\mu\beta\rho\alpha x$. A 20 πάντας om. P, απαντας L νοι μη της πόλεως 'Αθηναΐοι κυριεύσαντες βαρύτεροι πάροικοι γένωνται των 'Αμπρακιωτών, ούκ έφασαν 6 άκολουθείν. στασιαζόντων δ' αύτων, οί μεν 'Ακαρνανες διαλυσάμενοι τοις 'Αμπρακιώταις συνέθεντο την είρηνην είς έτη έκατόν, Δημοσθένης δ' έγκατα-5 λειφθείς ύπο των 'Ακαρνάνων ἀπέπλευσε συν ταζς είκοσι ναυσίν είς 'Αθήνας. 'Αμπρακιωται δε μεγάλη συμφορά περιπεπτωκότες παρά των Δακεδαιμονίων φρουράν μετεπέμψαντο, φοβούμενοι τους 'Αθηναίους.

Δημοσθένης δε στρατεύσας έπι Πύλον έπεβάλετο 10 61 τούτο τό χωρίον τειχίσαι κατά της Πελοποννήσου. έστι γάο όχυρόν τε διαφερόντως και κείμενον έν τη Μεσσηνία, της δε Σπάρτης απέχον σταδίους τετρακοσίους. έχων δε τότε και ναῦς πολλάς και στρατιώτας ίκανούς, έν είκοσιν ήμέραις έτείχισε την 15 Πύλον. Λακεδαιμόνιοι δε πυθόμενοι τον τειχισμον τῆς Πύλου συνήγαγον δύναμιν ἀξιόλογον οὐ μόνον 2 πεζήν, άλλά και ναυτικήν. διό και τριήρεσι μέν έπι την Πύλον έπλευσαν τετταράχοντα πέντε χαλώς κατεσκευασμέναις, πεζοίς δε έστράτευσαν μυρίοις 20 καί δισχιλίοις, αίσχοὸν ἡγούμενοι τοὺς τῆ Άττικῆ δηουμένη μή τολμήσαντας βοηθεϊν έν Πελοποννήσω 3 χωρίον τειχίζειν και καταλαμβάνεσθαι. οὗτοι μέν οὖν ήγουμένου Θρασυμήδους πλησίον τῆς Πύλου κατεστρατοπέδευσαν. έμπεσούσης δε δρμης τῷ πλή- 25 θει πάντα κίνδυνον ύπομένειν και βία χειρώσασθαι

5 είς om. v. 7 δὲ Ρ, δὲ ἐν ν. 11 τὴν Πελοπόννησον cod., corr. Reiske 12 ἔστι] ἔτι ΡΑ 13 μεσηνία Ρ Σπάφτης Palmerius (ex Thuc. IV 3, 2), Μεσσηνίας cod. 15 εἴχοσι Ρ 19 σαφάκοντα Ρ 23 χωφίον Dind., χώφαν cod.

την Πύλον, τὰς μέν ναῦς ἀντιπρώρους ἔστησαν τῷ στόματι τοῦ λιμένος, ὅπως διὰ τούτων ἐμφράξωσι τόν είσπλουν των πολεμίων, πεζη δ' έκ διαδοχης προσβάλλοντες τῷ τείχει καὶ φιλοτιμίαν τὴν μεγί-5 στην είσφερόμενοι θαυμασίους άγῶνας συνεστήσαντο. είς δε την νησον την καλουμένην Σφακτηρίαν, πα- 4 ρατεταμένην δ' έπι μηχος και ποιούσαν εύδιον τον λιμένα, διεβίβασαν τούς άρίστους των Λακεδαιμονίων καί των συμμάχων. τοῦτο δ' ἔπραξαν φθάσαι 10 βουλόμενοι τούς 'Αθηναίους προκαταλαβέσθαι την νησον, εύφυως σφόδρα κειμένην πρός την πολιορκίαν. διημερεύοντες δ' έν ταζς τειχομαχίαις και 5 κατατιτρωσκόμενοι διὰ την ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπεροχήν ούκ έληγον της βίας. διό πολλοί μέν αύτων 15 απέθνησχον, ούχ όλίγοι δε χατετραυματίζοντο πρός 521τόπον ώχυρωμένον βιαζόμενοι. οί δε Άθηναΐοι προ- 6 κατειλημμένοι χωρίον και φύσει καρτερόν, και βελών τε πλήθη και των άλλων των χρησίμων πολλην έχοντες άφθονίαν, έκθύμως ημύνοντο ήλπιζον 20 γὰο πρατήσαντες τῆς ἐπιβολῆς πάντα τὸν πόλεμον περιαγαγείν είς την Πελοπόννησον και δηώσειν ανα μέρος την χώραν των πολεμίων. της δε πολιορκίας 62 άνυπέρβλητον την σπουδην έχούσης παρ' άμφοτέοοις, καί των Σπαρτιατών βίαν προσαγόντων τοις 25 τείχεσι, πολλοί μέν άλλοι κατά τάς άνδραγαθίας έθαυμάσθησαν, μεγίστης δε άποδοχης έτυχε Βρασί-

4 προσβαλόντες cod., corr. Eich. 5 συνεστήσαντο* (XV 86, 1), ύπεστήσαντο cod. 12 δ' έν Wess., δε cod. 18 πλήθη Ρ, πλήθει ν. 22 πολεμίων] Πελοποννησίων Α 24 βίαν Ρ, βία ν. προσαγαγόντων Steph.

- 2 δας. τῶν γὰρ τριηράρχων οὐ τολμώντων προσαγαγεῖν τῆ γῆ τὰς τριήρεις διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν τόπων, τριήραρχος ἂν ἐβόα καὶ παρεκελεύετο τῷ κυβερνήτῃ μὴ φείδεσθαι τοῦ σκάφους, ἀλλὰ καὶ βία προσάγειν τῆ γῆ τὴν τριήρη· αἰσχρὸν γὰρ εἶναι 5 τοἰς Σπαρτιάταις τῆς μὲν ψυχῆς ἀφειδεῖν ἕνεκα τῆς νίκης, τῶν δὲ σκαφῶν φείδεσθαι καὶ περιορᾶν 8 'Αθηναίους κρατοῦντας τῆς Λακωνικῆς. τέλος δὲ συναναγκάσαντος τὸν κυβερνήτην προσαγαγεῖν τὴν ναῦν, ἡ μὲν τριήρης ἐπώκειλεν, ὁ δὲ Βρασίδας ἐπι- 10 βὰς ἐπὶ τὴν τῆς νεῶς ἐπιβάθραν ἐκ ταύτης ἡμύνατο τὸ πλῆθος τῶν ἐπ' αὐτὸν συνδραμόντων 'Αθηναίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον τοὺς προσιόντας πολλοὺς ἀπέκτεινε, μετὰ δὲ ταῦτα πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἐπιφερομένων βελῶν πολλοῖς περιέπιπτεν ἐναντίοις τραύμασι. 15
- 4 τέλος δε δια των τραυμάτων αίματος έκχυθέντος πολλοϋ, και δια τουτο λιποψυχήσαντος αύτου, δ μεν βραχίων προέπεσεν έκ της νεώς, ή δ' άσπις περιρρυείσα και πεσουσα είς την θάλατταν ύποχείριος
- 5 έγένετο τοϊς πολεμίων νεκρούς σωρεύσας αὐτὸς μὲν 20 πολλοὺς τῶν πολεμίων νεκροὺς σωρεύσας αὐτὸς ἡμιθανὴς ἐκ τῆς νεὼς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀπηνέχθη, τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ὑπερβαλόμενος ἀνδρεία, ῶστε τῶν ἄλλων τοὺς ἀποβαλόντας τὴν ἀσπίδα θανάτφ κολάζεσθαι, τοῦτον δ' ἐπὶ τῆ αὐτῆ αἰτία ἀπενέγκα- 25
 6 σθαι δόξαν. οἱ μὲν οὖν Λακεδαιμόνιοι συνεχείς προσβολὰς ποιούμενοι τῆ Πύλφ, καὶ πολλοὺς ἀπο-

1 τριηράρχων] τριηριτῶν Dind. 2 τῆ γῆ προσάγειν ν. 4 καὶ om. AL 5 τριήρην Ρ 9 προσάγειν Α 18 τῶν προσιόντων Reiske 17 λειποψ. cod.

βαλόντες στρατιώτας, έμενον καρτερώς έν τοις δεινοῖς. θαυμάσαι δ' ἄν τις τῆς τύγης τὸ παράδοξον καί την ίδιότητα της περί την Πύλον διαθέσεως. Αθηναΐοι μέν γάο έκ της Λακωνικής άμυνόμενοι 7 5 τούς Σπαρτιάτας έκράτουν, Λακεδαιμόνιοι δε την ίδίαν χώραν πολεμίαν έχοντες έκ της θαλάττης προσέβαλλον τοις πολεμίοις, και τοις μέν πεζη κρατοῦσι θαλαττοχρατείν συνέβαινε, τοῖς δὲ κατὰ θάλατταν πρωτεύουσι τῆς γῆς ἀπείργειν τοὺς πολεμίους. ¹⁰ 522χοονιζούσης δε της πολιοοχίας, και των Άθηναίων63 ταξς ναυσίν έπικρατησάντων καί σίτον είς την νην είσχομίζειν χωλυόντων, έχινδύνευον οί χατειλημμένοι έν τη νήσω τω λιμώ διαφθαρηναι. διόπεο οί 2 Λακεδαιμόνιοι φοβηθέντες περί των απειλημμένων 15 έν τῷ νήσω, πρεσβείας ἀπέστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας περί τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. οὐ συγκατατιθεμένων δ' αύτων ήξίουν άλλαγην ποιήσασθαι των άνδρῶν καὶ λαβείν τοὺς ἴσους τῶν 'Αθηναίων τῶν έαλωχότων άλλ' ούδε τοῦτο συνεχώρησαν οί Άθη-20 ναΐοι. διόπεο οί πρέσβεις παροησίαν ήγαγον έν ταις Άθήναις ως δμολογούσι Λακεδαιμονίους κρείττους είναι, μή βουλόμενοι την αντίδοσιν των αίγμαλώτων ποιήσασθαι. οί δ' Άθηναζοι τη σπάνει των άναγ-3 καίων καταπονήσαντες τούς έν τη Σφακτηρία παρέ-25 λαβυν αύτούς καθ' όμολογίαν. ήσαν δ' οί παραδόν-

6 πολεμίαν add. Hert. (ex Thuc. IV 12, 3) \check{e}_{zovoiv} Madvig 7 ποοσέβαλον AF 11 $y\check{\eta}v$] νῆσον Madvig 12 κατειλειμμένοι P, καταλελειμμένοι Wurm 15 ποεσβείας PAL, ποεσβείαν cet.; f. ποέσβεις 19 οὐδὲ Reiske, οὐδὲν cod. τοῦτο] τούτω P (ut coniecit Reiske), τούτων v. 21 Λακεδαιμονίοις P, om. FK

τες αύτούς Σπαρτιάται μέν έκατον είκοσι, των δέ 4 συμμάχων έκατον δηθοήκοντα. ούτοι μέν ούν ύπο Κλέωνος τοῦ δημαγωγοῦ στρατηγοῦντος τότε δεθέντες ήχθησαν είς τας Άθήνας. δ δε δημος έψηφίσατο αύτούς φυλάττειν, έαν βούλωνται Λακεδαιμόνιοι 5 λύσαι τόν πόλεμον, έαν δε προχρίνωσι το πολεμετν, 5 τότε πάντας τούς αίγμαλώτους άποκτεϊναι. μετά δε ταῦτα τῶν έν Ναυπάκτω κατωκισμένων Μεσσηνίων μεταπεμψάμενοι τούς άρίστους και των άλλων συμμάχων τούς ίκανούς προσθέντες, τούτοις παρέ- 10 δωκαν την Πύλον φρουρείν ένόμιζον γάρ τους Μεσσηνίους διά τὸ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας μῖσος έκθυμότατα κακοποιήσειν την Λακωνικήν, δρμωμένους έξ όγυροῦ γωρίου. και τὰ μέν κατὰ τὴν Πύλον έν τούτοις ήν. 15

64 'Αφταξέφξης δ' δ τῶν Πεφσῶν βασιλεύς ἐτελεύτησεν ἄφξας ἔτη τετταφάκοντα, τὴν δ' ἀφχὴν διαδεξάμενος Ξέφξης ἐβασίλευσεν ἐνιαυτόν. κατὰ δὲ τὴν 'Ιταλίαν Αἴκλων ἀποστάντων ἀπὸ 'Ρωμαίων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτοκφάτοφα μὲν Αῦλον Ποστού- 20 2 μιον, ἵππαφχον δὲ Λεύκιον 'Ιούλιον ἐποίησαν. οὖτοι δὲ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀξιολόγου στφατεύσαντες εἰς τὴν τῶν ἀφεστηκότων χώφαν τὸ μὲν πφῶτον τὰς κτήσεις ἐπόφθησαν, μετὰ δὲ ταῦτα Αἴκλων ἀντιταχθέντων ἐγένετο μάχη, καθ' ἢν ἐνίκῆσαν οι 'Ρωμαΐοι, 25 καὶ πολλοὸς μὲν τῶν πολεμίων ἀνείλον, οὐκ ὀλίγους

6 ἐἀν δὲ Dind., εἰ δὲ cod. 8 κατοικησαμένων cod., corr. Dind. 10 τοὺς PAL, om. cet. προσθέντες τούτοις P, om. v. 20 κατὰ] τῶν κατὰ Dind. τὸν om. P 21 οὖτοι] αὐτοι P 22 πολλῆς (aut ἀξιολόγου) del. Reiske, πολιτικῆς Madvig 28 τῶν ἀφ. τὴν χώφαν v. δ' έζώγρησαν, λαφύφων δὲ πολλῶν ἐχυφίευσαν. μετὰ 3 δὲ τὴν μάχην οί μὲν ἀφεστηκότες διὰ τὴν ἦτταν καταπεπληγμένοι τοις Ῥωμαίοις ὑπετάγησαν, ὁ δὲ Ποστούμιος δόξας καλῶς διωκηκέναι τὰ κατὰ τὸν 5 πόλεμον, κατήγαγε τὸν εἰωθότα θρίαμβον. ἴδιον δέ τι καὶ παντελῶς ἄπιστόν φασι πρᾶξαι τὸν Ποστούμιον. κατὰ γὰρ τὴν μάχην τὸν υίδν αὐτοῦ διὰ τὴν προθυμίαν προεκπηδῆσαι τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς 523 δεδομένης τάξεως. τὸν δὲ πατέρα τηροῦντα τὸ πά-10 τριον ἔθος τὸν υίδν ὡς λελοιπότα τὴν τάξιν ἀποκτείναι.

Τούτου δε τοῦ έτους διελθόντος Άθήνησι μεν65 ήν ἄρχων Ίσαρχος, έν δε τη Ῥώμη καθειστήκεσαν ύπατοι Τίτος Κοΐντιος καλ Γάιος Ιούλιος, παρά δέ 15 Ήλείοις όλυμπιὰς ήχθη ἐνάτη καὶ ὀγδοηκοστή, καθ' ήν ένίκα στάδιον Σύμμαχος το δεύτερον. έπι δέ τούτων 'Αθηναίοι στρατηγόν καταστήσαντες Νικίαν τόν Νικηράτου, και παραδόντες αύτῷ τριήρεις μέν έξήχοντα, δπλίτας δε τρισχιλίους, προσέταξαν πορ-20 θήσαι τούς Λακεδαιμονίων συμμάχους. ούτος δ' έπι 2 πρώτην την Μηλον πλεύσας τήν τε χώραν έδήωσε καί την πόλιν έφ' ίκανας ήμέρας έπολιόρκησεν. αύτη γαο μόνη των Κυκλάδων νήσων διεφύλαττε την πούς Λακεδαιμονίους συμμαγίαν, άποικος ούσα 25 τῆς Σπάρτης. δ δὲ Νικίας, γενναίως ἀμυνομένων 3 των Μηλίων ού δυνάμενος έλειν την πόλιν, άπέπλευσεν είς 'Ωρωπόν τῆς Βοιωτίας. ένταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπων παρῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ταναγραίων

8 τῆς ὑπὸ add. Rhod. 13 ⁷Ισαρχος] ἕππαρχος f 14 κοίνκτιος P¹, κόιντος P²

DIODOBUS II.

χώραν μετά των δπλιτων, καί κατέλαβεν ένταῦθα δύναμιν έτέραν Άθηναίων, ής έστρατήγει Ίππόνικος 4 δ Καλλίου. συνελθόντων δε είς ταύτο των στρατοπέδων άμφοτέρων, ούτοι μέν έπεπορεύοντο την γώραν πορθοῦντες, τῶν δὲ Θηβαίων ἐκβοηθούντων 5 συνάψαντες αύτοις μάχην οι Άθηναιοι και πολλούς 5 άνελόντες ένίκησαν. μετά δε την μάγην οί μεθ' ¹Ιππονίκου στρατιώται την είς Αθήνας έπάνοδον έποιήσαντο, Νικίας δὲ παρελθών έπὶ τὰς ναῦς παοέπλευσεν έπι την Λοχοίδα, και την παραθαλάττιον 10 γώραν πορθήσας προσελάβετο παρά των συμμάγων τριήρεις τετταράχοντα, ώστε τάς πάσας έχειν αὐτὸν ναῦς έκατόν καταλέξας δὲ καὶ πεζούς στρατιώτας ούκ όλίγους, καί δύναμιν άξιόλογον συστησάμενος, 6 έπλευσεν έπι την Κόρινθον. ἀποβιβάσαντος δ' αύ- 15 τοῦ τοὺς στρατιώτας, καὶ τῶν Κορινθίων ἀντιταγθέντων, οί 'Αθηναΐοι δυσί μάχαις ένίκησαν καί πολλούς των πολεμίων άνελόντες τρόπαιον έστησαν. έτελεύτησαν δ' έν τη μάχη των Άθηναίων είς όκτώ, 7 των δε Κορινθίων πλείους των τριαχοσίων. δ δε 20 Νικίας πλεύσας είς Κρομμυῶνα τήν τε χώραν έδήωσε καί το φρούριον έχειρώσατο. εύθυς δ' έπαναζεύξας καί τειχίσας φοούριον έν τη Μεθώνη, φυλακήν κατέλιπε την το χωρίον ἅμα φυλάξουσαν και την έννὺς γώραν δηώσουσαν αὐτὸς δὲ τὴν παραθαλάτ- 25

2 έτέφων cod., corr. Eich. 4 έποφεὐοντο cod., corr. Reiske 12 σαφάκοντα P^1 τὰς om. P 14 οὐκ όλίγους] οὐλίγους P^1 18 τρόπαιον ἔστησαν ante πολλοὺς exhibet v. 19 ὅκτώ] ὀλίγφ ἐλάσσους πεντήκοντα Thuc. IV 44, 6 20 πλείους τῶν τφιακοσίων] εἰς τφιακοσίους καὶ πλείους f; δώδεκα καὶ διακόσιοι Thuc. 21 κφεμυῶνα P^1A 24 κατέλειπεν P^1

τιον πορθήσας ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. μετὰ 8 δὲ ταῦτα ἐπὶ Κύθηφα ναῦς ἀπέστειλαν ἑξήκοντα καὶ δισχιλίους ὑπλίτας, ὡν εἰχε τὴν στφατηγίαν 524 Νικίας μετ' ἅλλων τινῶν. οὖτος δὲ στφατεύσας ἐπὶ 5 τὴν νῆσον καὶ πφοσβολὰς ποιησάμενος παφέλαβε τὴν πόλιν καθ' ὑμολογίαν. ἐν δὲ τῆ νήσφ καταλιπὼν φφουφὰν ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν παφαθαλάττιον χώφαν ἐδήωσε. καὶ Θυφέας μὲν 9 κειμένας ἐν τοῖς μεθοφίοις τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς 10 ᾿Αφγείας ἐκπολιοφκήσας ἐξηνδφαποδίσατο καὶ κατέσκαψε, τοὺς δ' ἐν αὐτῆ κατοικοῦντας Αἰγινήτας καὶ τὸν φφούφαφχον Τάνταλον Σπαφτιάτην ζωγφήσας ἀπήγαγεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας. οἱ δὲ ᾿Αθηναῖοι τὸν μὲν Τάνταλον δήσαντες ἐφύλαττον μετὰ τῶν ἅλλων 15 αἰχμαλώτων καὶ τοὺς Αἰγινήτας.

ş

1

9

F

ķ

÷

i.

¥-

ĥ

ÿ.

j,

13

Ħ

!

1

ţ

1.5

1

1

0

1

Άμα δὲ τούτοις πραττομένοις Μεγαρεζς θλιβό-66 μενοι τῷ πολέμῷ τῷ πρός τοὺς Ἀθηναίους καὶ τῷ πρός τοὺς φυγάδας· διαπρεσβευομένων δὲ πρός. ἀλλήλους περὶ τούτων, τῶν πολιτῶν τινες ἀλλοτρίως 20 ἔχοντες πρός τοὺς φυγάδας ἐπηγγείλαντο πρός τοὺς Ἀθηναίων στρατηγοὺς προδώσειν τὴν πόλιν. οἱ δὲ 2 στρατηγοί, Ἱπποκράτης τε καὶ Δημοσθένης, συνθέμενοι περὶ τῆς προδοσίας, ἐξέπεμψαν νυκτός στρατιώτας ἑξακοσίους εἰς τὴν πόλιν, καὶ οἱ συνθέμενοι

2 έξήποντα] έπτὰ AL 8 Θυραίας cod. 10 Άργίας F κατέσκαψεν έξανδραποδισάμενος f 18 ἀπήγαγεν είς τὰς Άθήνας P, είς τὰς Άθήνας AL, είς τὰς Άθήνας έξέπεμψεν cet. 14 δήσαντες έφύλαττον P, om. v. 15 Αίγινήτας PAL, Λίγινήτας έν φυλαπη κατείχον cet. 16 Μεγαρείς PA, of M. cet.; cf. Thuc. IV 66, 1 έθλίβοντο M 20 τοὺς φυγάδας P, τοὺς ἅνδρας τοὺς φυγάδας v. 22 τε Thuc. IV 66, 3, μὲν cod., del. Sintenis

28*

παρεδέξαντο τούς 'Αθηναίους έντὸς τειχῶν. καταφανοῦς δὲ τῆς προδοσίας γενομένης κατὰ τὴν πόλιν, καί τοῦ πλήθους σχιζομένου κατά την αίρεσιν, καί τῶν μέν συμμαχούντων τοῖς Άθηναίοις, τῶν δὲ βοηθούντων τοις Λακεδαιμονίοις, έκήρυξε τις άφ' 5 έαυτοῦ τοὺς βουλομένους τίθεσθαι τὰ δπλα μετὰ 3 Άθηναίων καί Μεγαρέων. διόπερ των Λακεδαιμονίων έγκαταλείπεσθαι μελλόντων ύπο των Μεγαρέων, συνέβη τούς φρουρούντας τὰ μαχρά τείχη καταλιπείν, είς δε την καλουμένην Νίσαιαν, ήπεο 10 έστιν έπίνειον των Μεγαρέων, καταφυγείν. περι-4 ταφρεύσαντες δε αύτην οι Άθηναϊοι επολιόρχουν. μετά δε ταῦτα έχ τῶν Άθηνῶν τεχνίτας προσλαβόμενοι περιετείχισαν την Νίσαιαν. οί δε Πελοποννήσιοι φοβούμενοι μή κατά κράτος άλόντες άναιρε- 15 δώσι, παρέδοσαν την Νίσαιαν τοις Άθηναίοις καθ' δμολογίαν. καί τὰ μέν κατὰ τοὺς Μεγαρέας έν τούτοις ήν.

67 Βρασίδας δὲ δύναμιν ίκανὴν ἀναλαβὼν ἔκ τε Λακεδαίμονος καὶ παρὰ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων 20 ἀνέζευξεν ἐπὶ Μέγαρα. καταπληξάμενος δὲ τοὺς ᾿Αθηναίους, τούτους μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς Νισαίας, τὴν δὲ πόλιν τῶν Μεγαρέων ἐλευθερώσας ἀποκατέστησεν εἰς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως διὰ Θετταλίας τὴν 25 πορείαν ποιησάμενος ἦκεν εἰς Δῖον τῆς Μακεδονίας.
2 ἐκεῖθεν δὲ παρελθὼν εἰς Ἄκανθον συνεμάχησε τοῖς 525

5 ἐπήρυξεν Ρ¹, ἐπήρυξαν Ρ³ τις] τινας Ρ 10 Νησαίαν ΑFJK, Νισαίαν cet. (et infra) 13 Άθηνῶν] Άθηναίων ν. 19 ίπανὴν] ἀξιόλογον L 20 παρὰ om. Ρ

Χαλκιδεῦσι. καὶ πρώτην μέν την Άκανθίων πόλιν τὰ μέν καταπληξάμενος, τὰ δὲ καί λόγοις φιλανθρώποις πείσας έποίησεν αποστήναι των Άθηναίων. έπειτα πολλούς και των άλλων των έπι Θράκης κα-5 τοικούντων προετρέψατο κοινωνείν [μετά] της των Λακεδαιμονίων συμμαχίας. μετά δε ταῦτα Βρασί- 3 δας βουλόμενος ένεργότερον άψασθαι τοῦ πολέμου, μετεπέμπετο στρατιώτας έκ τῆς Λακεδαίμονος, σπεύδων άξιόλογον συστήσασθαι δύναμιν. οί δε Σπαρ-10 τιαται βουλόμενοι των Είλώτων τούς πρατίστους άπολέσθαι, πέμπουσιν έξ αύτῶν τοὺς μάλιστα πεφρονηματισμένους χιλίους, νομίζοντες έν ταζς μάγαις τούς πλείστους αύτῶν κατακοπήσεσθαι. ἔπραξαν 4 δέ τι καί άλλο βίαιον καί ώμόν, δι' ού ταπεινώσειν 15 ύπελάμβανον τούς Είλωτας έκήρυξαν γαρ άπογράφεσθαι των Είλώτων τους άγαθόν τι πεποιηκότας τη Σπάρτη, και τούτους κρίναντες έλευθερώσειν έπηγγείλαντο άπογραψαμένων δε δισχιλίων, τούτους μέν προσέταξαν τοις πρατίστοις αποπτείναι 20 κατ' οἶκον έκάστου. σφόδρα γάρ εὐλαβοῦντο μήποτε 5 καιροῦ δραξάμενοι καὶ μετὰ τῶν πολεμίων ταχθέντες είς κίνδυνον άγάγωσι την Σπάρτην. ού μην άλλά τῷ Βρασίδα παραγενομένων χιλίων Είλώτων, έχ τε συμμάχων στρατολογηθέντων συνέστη δύνα-25 μις άξιόχρεως. διό καί θαρρήσας τῷ πλήθει τῶν 68

5 μετὰ del. Rhod., τῆς μετὰ Wess. 7 ἐναφγότεφον PAL, ἐναφγέστεφον f 9 ἀξιολογώτεφον f. 18 πλείους A 14 δέ τι] δ' ἕτι Ρ δι' οῦ] διὰ τὸ Ρ 15 ὑπολαμβάνειν P³, ἕμελλον A 20 ἑκάστους Reiske 24 ante συνέστη numerum deesse censet Dind. (cf. Thuc. IV 80, 5) 25 ἀξιόχφεως PLH, ἀξιόλογος cet.

στρατιωτών έστράτευσεν έπι την καλουμένην Άμφίπολιν. ταύτην δε την πόλιν πρότερον μεν έπεχείοησεν οικίζειν Αρισταγόρας δ Μιλήσιος, φεύγων 2 Δαρείον τόν βασιλέα των Περσων έχείνου δε τελευτήσαντος, και των οικητόρων έκπεσόντων ύπο 5 Θρακών των όνομαζομένων Ήδωνων, μετά ταυτα έτεσι δυσί πρός τοις τριάχοντα Άθηναιοι μυρίους οίκήτορας είς αὐτὴν έξέπεμψαν. δμοίως δὲ καὶ τούτων ύπό Θρακών διαφθαρέντων περί Δράβησκον, διαλιπόντες έτη δύο πάλιν άνεκτήσαντο την πόλιν 10 -- 3 Άγνωνος ήγουμένου. περιμαχήτου δ' αὐτῆς πολλάκις γεγενημένης, έσπευδεν δ Βρασίδας κύριος γενέσθαι της πόλεως. διό καί στρατεύσας έπ' αύτην άξιολόγω δυνάμει, καί στρατοπεδεύσας πλησίον της γεφύρας, τὸ μέν πρῶτον εἶλε τὸ προάστειον τῆς 15 πόλεως, τη δ' ύστεραία καταπληξάμενος τους 'Αμφιπολίτας παρέλαβε την πόλιν καθ' δμολογίαν, ώστ' έξείναι τῷ βουλομένφ τὰ έαυτοῦ λαβόντα ἀπελθεϊν 4 έκ της πόλεως. εύθύς δε και των πλησιοχώρων πόλεων πλείονας προσηγάγετο, έν αἶς ἦσαν ἀξιολο- 20 γώταται Οίσύμη καί Γαληψός, άμφότεραι Θασίων 526 άποικοι, καί Μύρκινον, Ήδωνικόν πολισμάτιον. έπεβάλετο δε και ναυπηγείσθαι τριήρεις πλείους έπι το Στουμόνι ποταμό, και στρατιώτας έκ τε Λακεδαίμονος καί παρά των άλλων συμμάχων μετε- 25 5 πέμπετο. κατεσκεύαζε δε και πανοπλίας πολλάς, και

9 δράβισκον Ρ 10 δύο] ένὸς δέοντι τριακοστῷ ἔτει Thuc. IV 102, 3 (cf. XI 70, 5 et XII 32, 3) πάλιν om. FK έκτήσαντο ν. 11 ²Αγνωνος Wess. (ex Thuc.), ²Απίωνος cod. 19 πόλεως] ἀμφιπόλεως Ρ 21 Οἰσύμη Thuc. IV 107, 3] σύμη cod. 25 παρὰ om. L

τοις άόπλοις των νέων άνεδίδου ταύτας, καί βελων luq: καί σίτου καί των άλλων άπάντων παρασκευάς :278 έποιείτο. ως δ' αύτῷ πάντα παρεσκεύαστο, άνέζευ-170 ξεν έκ της 'Αμφιπόλεως μετά της δυνάμεως, καί 1 10 5 παραγενόμενος είς την καλουμένην Άκτην κατεiT. στρατοπέδευσεν. έν ταύτη δ' ύπῆρχον πέντε πόλεις, na ών αί μεν Έλληνίδες ήσαν, Άνδρίων αποικοι, αί 10 δε είχον όχλον βαρβάρων διγλώττων Βισαλτικόν. 10. ταύτας δε χειρωσάμενος έστράτευσεν έπι πόλιν To- 6 707 10 φώνην, άποικον μέν Χαλκιδέων, κατεχομένην δε ύπ' 11 Άθηναίων. προδιδόντων δέ τινων την πόλιν, ύπο jćτούτων είσαχθείς νυχτός έχράτησε της Τορώνης άνευ πινδύνων. τὰ μέν οὖν πατὰ τὸν Βρασίδαν μέχρι τούτου προέβη κατά τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν. Άμα δε τούτοις πραττομένοις περί το Δήλιον69 15 έγένετο παράταξις [κατά την Βοιωτίαν] 'Αθηναίων ποδς Βοιωτούς διὰ τοιαύτας τινάς αίτίας. των Βοιωτῶν τινες δυσαρεστούμενοι τη τότε πολιτεία καί σπεύδοντες δημοκρατίας έν ταις πόλεσι κατα-20 στήσαι, διελέχθησαν περί τής ίδίας προαιρέσεως τοις 'Αθηναίων στρατηγοίς Ίπποκράτει καί Δημοσθένει, καί κατεπηγγέλλοντο παραδώσειν τας έν τη Βοιωτία πόλεις. ασμένως δε των Άθηναίων προσ- 2

ľ

ψ

i,

ţ.

ŀ

I

δεξαμένων, περί τε των κατά την έπίθεσιν διοική-25 σεων διελομένων των στρατηγών την δύναμιν, Δημοσθένης μέν το πλείστον τοῦ στρατεύματος άναλαβών ένέβαλεν είς την Βοιωτίαν, καί καταλα-

8 βισαλτικόν P (Thuc. IV 109, 4), βισσαλτικών v. ταύτας Reiske, ταῦτα cod. 16 κατὰ τὴν Βοιωτίαν delevi (cf. p. 440, 5), post nearrouévois posuit Dind.

βών τούς Βοιωτούς προνενοημένους την προδοσίαν. άπρακτος απήλθεν, Ίπποκράτης δε πανδημεί τους Αθηναίους άγαγων έπι το Δήλιον κατελάβετο το χωρίον, καί φθάσας την έφοδον των Βοιωτων έτειγισε το Δήλιον. τοῦτο δὲ το χωρίον κείται μέν 5 πλησίον της Ώρωπίας και των δρων της Βοιωτίας. 3 Παγώνδας δ' δ των Βοιωτών έχων την στρατηγίαν έξ άπασων των κατά την Βοιωτίαν πόλεων μεταπεμψάμενος στρατιώτας ήχε πρός το Δήλιον μετά πολλής δυνάμεως. είχε γάο στρατιώτας πεζούς μέν 10 ού πολύ λείποντας των δισμυρίων, ίππεις δε περί 4 χιλίους. οί δ' Άθηναΐοι τω πλήθει μέν ύπερείχου των Βοιωτων, ωπλισμένοι δε ούχ δμοίως τοις πολεμίοις. άφνω γάρ καί συντόμως έξεληλύθεσαν έκ τῆς πόλεως, καί διὰ τὴν σπουδὴν ὑπῆρχον ἀπαρά- 15 70 σχευοι. άμφοτέρων δε προθύμως ωρμημένων παρετάχθησαν αί δυνάμεις τόνδε τον τρόπον. παρά τοις Βοιωτοίς έταχθησαν έπι το δεξιον πέρας Θηβαίοι, 527 έπι δε το εύώνυμον Όρχομένιοι, την δε μέσην άνεπλήρουν φάλαγγα Βοιωτοί· προεμάχοντο δε πάντων 20 οί παο' έπείνοις ήνίοχοι και παραβάται καλούμενοι, άνδρες έπίλεκτοι τριακόσιοι. Άθηναΐοι δε διατάττοντες έτι την δύναμιν ηναγκάσθησαν συνάψαι 2 μάχην. γενομένης δε της παρατάξεως ίσχυρας, το μέν πρώτον οί των Άθηναίων ίππεις άγωνιζόμενοι 25

1 τῆς προδοσίας Reiske 8 κατελάβετο τὸ *] κατελά βετο Ρ, κατέλαβε τὸ ν. 6 δοων FJ, ὀων cet. 7 Παγώνδας Thuc. IV 91] παντώδας Ρ, παντόδας AHLM, παντοιάδας cet. 18 δὲ] ἦσαν νel ὑπῆρχον add. Dind. 14 συντόνως Wess. 16 ὡρμημένων F¹, ὡρμωμένων cet. 21 παραβάται AL, παραιβάται cet. 1

λαμπρως ήνάγκασαν φυγείν τούς άντιστάντας ίππείς. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν πεζῶν διαγωνισαμένων οί ταχθέντες κατά τούς Θηβαίους Άθηναΐοι βιασθέντες έτράπησαν, οί δε λοιποί τους άλλους Βοιωτούς 5 τρεψάμενοι καί συχνούς άνελόντες έφ' ίκανον τόπον έδίωξαν. οί δε Θηβαΐοι, διαφέροντες ταις των σω- 3 μάτων δώμαις, έπέστρεψαν άπό τοῦ διωγμοῦ, καί τοίς διώχουσι των Άθηναίων έπιπεσόντες φυγείν ήνάγκασαν. έπιφανεί δε μάχη νικήσαντες μεγάλην 10 απηνέγκαντο δόξαν πρός ανδρείαν. των δ' Άθη-4 ναίων οί μέν είς Άρωπόν, οί δε είς το Δήλιον κατέφυγον, τινές δε πρός την θάλατταν διέτειναν πρός τὰς ίδίας ναῦς, ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλους ὡς ἔτυχε τόπους διεσπάρησαν. έπιγενομένης δε της νυπτός 15 έπεσον των μέν Βοιωτών ού πλείους των πεντακοσίων, των δ' Άθηναίων πολλαπλάσιοι τούτων. εί μέν ούν ή νύξ μή προκατέλαβεν, οί πλεϊστοι των Άθηναίων αν έτελεύτησαν αύτη γάο μεσολαβήσασα τὰς τῶν διωκόντων δρμὰς διέσωσε τοὺς 20 φεύγοντας. όμως δε τοσούτο πληθος των άναιρε- 5 θέντων ήν, ώστε τούς Θηβαίους έκ της των λαφύοων τιμής τήν τε στοάν την μεγάλην έν άγορα κατασκευάσαι καί χαλκοῖς ἀνδριᾶσι κοσμῆσαι, τοὺς δέ ναούς καί τάς κατά την άγοράν στοάς τοις δπλοις 25 τοις έχ των σχύλων προσηλωθείσι χαταχαλχώσαι. τήν τε των Δηλίων πανήγυριν από τούτων των χοημάτων ένεστήσαντο ποιείν. μετά δε την μάγην 6

8 διώκουσι τῶν] διώκουσιν Ρ 15 πενταχοσίων PAHLF (et Thuc. IV 101, 2), τετρακοσίων cet. 21 ήν post πληθος praebet v. 24 τοῖς ὅπλοις post ναοὺς in cod., transp. Wurm οί μέν Βοιωτοί τῷ Δηλίφ προσβολάς ποιησάμενοι κατὰ κράτος είλον τὸ χωρίον. τῶν δὲ φρουρούντων τὸ Δήλιον οί πλείους μὲν μαχόμενοι γενναίως ἀπέθανον, διακόσιοι δὲ ήλωσαν. οί δὲ λοιποί κατέφυγον εἰς τὰς ναῦς, καὶ διεκομίσθησαν μετὰ τῶν 5 άλλων εἰς τὴν 'Αττικήν. 'Αθηναῖοι μὲν οὖν ἐπιβουλεύσαντες τοῖς Βοιωτοῖς τοιαύτη συμφορῷ περιέπε-

- 71 σον. κατὰ δὲ τὴν Ἀσίαν Ξέρξης ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἐνιαυτόν, ὡς δ' ἕνιοι γράφουσι, μῆνας δύο· τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος ὁ ἀδελφὸς 10 Σογδιανὸς ἦρξε μῆνας ἑπτά. τοῦτον δ' ἀνελὼν
- 2 Δαρείος έβασίλευσεν έτη δεκαεννέα. των δε συγγραφέων Αντίοχος δ Συρακόσιος την των Σικελικών 528 ίστορίαν είς τοῦτον τον ἐνιαυτον κατέστρεψεν, ἀρξάμενος ἀπο Κωκάλου τοῦ Σικανῶν βασιλέως, ἐν 15 βίβλοις ἐννέα.
- 72 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Ἀμεινίου Ῥωμαζοι μέν κατέστησαν ὑπάτους Γάιον Παπίριον καὶ Λεύ-κιον Ἰούνιον. ἐπὶ δὲ τούτων Σκιωναζοι μέν κατα-φρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν περὶ τὸ Δή- 20 λιον ἦτταν, ἀπέστησαν πρός τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν πόλιν παρέδωκαν Βρασίδα τῷ στρατηγοῦντι
 2 τῶν ἐπὶ Θράκης Λακεδαιμονίων. ἐν δὲ τῷ Λέσβω μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Μυτιλήνης ὑπ' Ἀθηναίων οί πεφευγότες ἐκ τῆς ἁλώσεως πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν 25 ὄντες καὶ πάλαι μὲν ἐπεχείρουν κατελθεῖν εἰς τὴν

6 ovr om. P 10 ò à del pós om. f 11 ò ydiavós cod., corr. Wess. 12 èrreanaidena Dind., \overline{id} P 17 d' om. P¹ Auriov PAL 18 Παπύριον F 19 Ιούνιον] nal ϊούνιον P, Iulius fasti Σπιωναΐοι P, Σιπυώνιοι v. 24 et 443, 3 Μιτυλ. cod.

Λέσβον, τότε δε συστραφέντες "Αντανδρον κατέλαβον, κάκειθεν δομώμενοι διεπολέμουν τοις κατέχουσι την Μυτιλήνην Άθηναίοις. έφ' οίς παροξυνθείς δ 3 δημος των Άθηναίων έξέπεμψε στρατηγούς μετά 5 δυνάμεως έπ' αὐτοὺς 'Αριστείδην και Σύμμαχον. ούτοι δε καταπλεύσαντες είς την Λέσβον και προσβολάς ποιησάμενοι συνεχείς είλον την Άντανδρον, καί των φυγάδων τούς μέν απέκτειναν, τούς δ' έκ τῆς πόλεως έξέβαλον, αὐτοί δὲ φρουράν ἀπολιπόν-10 τες την φυλάξουσαν το χωρίον απέπλευσαν έκ της Λέσβου. μετὰ δὲ ταῦτα Λάμαχος δ στρατηγός ἔχων 4 δέκα τριήρεις έπλευσεν είς τον Πόντον, και καθορμισθείς είς Ηράχλειαν περί τον ποταμόν τον όνομαζόμενον Κάλητα πάσας τὰς ναῦς ἀπέβαλε· μεγά-15 λων γάρ ὄμβρων καταρραγέντων, καί τοῦ ποταμοῦ βίαιον την καταφοράν τοῦ δεύματος ποιησαμένου. τὰ σκάφη κατά τινας τραχεῖς τόπους προσπεσόντα τῆ γῆ διεφθάρη.

'Αθηναϊοι δὲ ποὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ἐνιαυ- 5 20 σίους ἐποιήσαντο κατὰ ταύτας τὰς ὁμολογίας, ὥστ' ἔχειν ἑκατέρους ὧν τότε κύριοι καθειστήκεσαν. συνιόντες δὲ πολλάκις εἰς λόγους ὄοντο δεῖν καταλῦσαι τὸν πόλεμον καὶ εἰς τέλος παύσασθαι τῆς ποὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἔσπευ-25 δον ἀπολαβεῖν τοὺς ἐν τῆ Σφακτηρία γενομένους αίχμαλώτους. τῶν δὲ σπονδῶν τὸν εἰρημένον τρόπον 6

1 κατελάβοντο conicio 3 δ δημος] δ add. P 5 σύμμαχον (λα supra συ man.³) P; Δημόδοκος Thuc. IV 75, 1. 9 άπολειπόντες P¹ 14 Κάχητα cod., corr. Palmerius (Κάληκα Thuc. IV 75, 2) 21 τότε] ποτε Steph. 23 την ...φιλοτιμίαν P 24 φιλοτιμίας AHLF³, φιλοτεικίας cet.

συντελεσθεισών, περί μέν τών άλλων αύτοζε δμολ γούμενα πάντα ύπηρξε, περί δε της Σκιώνης ήμη σβήτουν αμφότεροι. γενομένης δε μεγάλης φιλοτ μίας τὰς σπουδὰς κατελύσαντο, περί δὲ τῆς Σπιώνη 7 διεπολέμουν πρός άλλήλους. κατά δε τουτον τό χρόνον καί Μένδη πόλις πρός τούς Λακεδαιμονίου άπέστη καί την φιλοτιμίαν την ύπεο της Σπιώνη ίσχυροτέραν έποίησε. διὸ καὶ Βρασίδας μὲν ἐκ τῆς Μένδης και τῆς Σκιώνης ἀποκομίσας τέκνα και γυναϊκας καί τάλλα τὰ χρησιμώτατα φρουραΐς ἀξιο-

- 8 λόγοις ήσφαλίσατο τὰς πόλεις, Άθηναΐοι δὲ παροξυνθέντες έπι τοις γεγονόσιν έψηφίσαντο πάντας τούς Σκιωναίους, όταν άλωσιν, ήβηδόν άποσφάξαι, καί δύναμιν έξέπεμψαν έπ' αύτους ναυτικήν τριήρων πεντήκοντα τούτων δε την στρατηγίαν είχε Νικίας 1
- 9 και Νικόστρατος. οὗτοι δὲ πλεύσαντες ἐπὶ πρώτην την Μένδην έκράτησαν της πόλεως προδόντων τινών αὐτήν την δε Σκιώνην περιετείχισαν, καὶ προσκαθήμενοι τη πολιορχία συνεχείς προσβολάς έποιούντο.
- 10 οί δ' έν τη Σκιώνη φρουροί, πολλοί μέν τον άριθ- 2 μόν όντες, εύπορίαν δ' έχοντες βελών και σίτου καί της άλλης παρασκευής, δαδίως ημύνοντο τους Άθηναίους, και στάσιν ύπερδέξιον έχοντες πολλούς κατετίτοωσκον. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τόν ένιαυτόν. 25

73

11

Μετά δε ταῦτα Άθήνησι μεν ἦρχεν Άλκαΐος, έν

2 Σ invwryg A 3 φ iloveinlag Steph. (M?) 6 πόλις del. Cobet 7 giloveinlav Steph. (HM?) 13 άποσφάξαι P, αποσφάξειν ÁJKL, αποσφάζειν cet. 20 µèv] πoòs add. AFL

. 'Ρώμη δε ύπηρχον ύπατοι Όπίτερος Λουκρήτιος καί Λεύπιος Σέργιος Φιδηνιάτης. έπὶ δὲ τούτων Άθηναΐοι τοις Δηλίοις έγκαλοῦντες ὅτι λάθοα ποός 5:5 Λακεδαιμονίους συντίθενται συμμαχίαν, έξέβαλον 55 αύτούς έκ τῆς νήσου και την πόλιν αὐτοι κατέσχον. ort τοίς δ' έκπεσοῦσι Δηλίοις Φαρνιάκης δ σατράπης G**K** έδωκεν οίκειν πόλιν Άδραμύτιον. οί δ' Άθηναίοι 2 51 προχειρισάμενοι στρατηγόν Κλέωνα τόν δημαγωγόν, 73 καί δόντες άξιόλογον δύναμιν πεζήν, έξέπεμψαν είς n. , **i0** τούς έπι Θράκης τόπους. ούτος δε πλεύσας είς Σκιώνην, κάκείθεν προσλαβόμενος στρατιώτας έκ 15 των πολιορχούντων την πόλιν, απέπλευσε χαί χατηĩ οεν είς Τορώνην έγίνωσκε γάρ τον μέν Βρασίδαν 68 έκ τούτων των τόπων απεληλυθότα, ποδς δε τη Ø. 15 Τοφώνη τούς ἀπολελειμμένους στρατιώτας οὐκ ὄντας άξιομάχους. πλησίον δε της Τορώνης καταστρατο- 3 πεδεύσας καί πολιορκήσας αμα κατά γην καί κατά θάλατταν, είλε κατά κράτος την πόλιν, και τούς μέν παίδας καί τὰς γυναϊκας ήνδραποδίσατο, αὐτοὺς 20 δε και τούς την πόλιν φρουρούντας αίχμαλώτους λαβών, δήσας απέστειλεν είς τας 'Αθήνας' της δε πόλεως απολιπών την ίκανην φρουραν έξέπλευσε μετά τῆς δυνάμεως, καὶ κατῆρε τῆς Θράκης ἐπὶ Στουμόνα ποταμόν. καταστρατοπεδεύσας δε πλησίον ł 25 πόλεως 'Ηιόνος, απεχούσης από της 'Αμφιπόλεως

1 Όπίτερος AHL, ό πίτερος P, ό πίνκτερος F, ό πίγκτερος cet.; Tricipitinus fasti λοκρήτιος P 7 άδραμυτίνιον P, άδραμάτιον A, άτραμύτιον cet. (c. 77, 1) 10 Θράκην cod., corr. Dind. 17 αμα P, om. FJ, τάλλα cet. 20 καl del. Dind. 25 ήόνος P, κίονος A άπο P, δ' άπο v.

WILL TE TE TE TE Training and the second second THE REAL POINTS NAN HEREAL - ERELET OVE - 23 J. :-and the second second تعليمه -----70 = ٠ Æ 20 and a state 7 **z**.-N Eile التر 7 فتك) , 2 τ de P, ad

σίδας ό υίδς αὐτῆς ἦν ἀγαθὸς ἀνήǫ, πολλῶν μέντοι γε ἑτέǫων καταδεέστεǫος. τῶν δὲ λόγων τούτων 4 διαδοθέντων κατὰ τὴν πόλιν οἱ ἔφοǫοι δημοσία τὴν γυναϊκα ἐτίμησαν, ὅτι ποοέκοινε τὸν τῆς πατǫίδος 5 ἔπαινον τῆς τοῦ τέκνου δόξης. μετὰ δὲ τὴν εἰǫη- 5 μένην μάχην ἔδοξαν οἱ 'Αθηναΐοι τοῖς Λακεδαιμονίοις συνθέσθαι σπονδὰς πεντηκονταετεῖς ἐπὶ τοῖσδε· τοὺς μὲν αἰχμαλώτους παρ' ἀμφοτέǫοις ἀπολυθῆναι, τὰς δὲ πόλεις ἀποδοῦναι τὰς κατὰ πόλεμον ληφθείσας. ὁ μὲν οὖν Πελοποννησιακὸς πόλεμος, διαμεί- 6 νας μέχοι τῶν ὑποκειμένων καιρῶν ἔτη δέκα, τὸν εἰǫημένον τǫόπον κατελύθη.

Έπ' ἄφχοντος δ' Άθήνησιν Άφιστίωνος Ῥωμαϊοι 75 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον και Αὐλον Κοφνήλιον Κόσσον. ἐπὶ δὲ τούτων ἄφτι τοῦ πολέμου τοῦ Πελοποννησιακοῦ καταλελυμένου πάλιν ταφαχαι και κινήσεις πολεμικαι συνέβησαν κατὰ τὴν Ἑλλάδα 3ιὰ τοιαύτας τινὰς αίτίας. Ἀθηναΐοι και Λακεδαι- 2 ιόνιοι κοινῆ μετὰ τῶν συμμάχων πεποιημένοι σπονβὰς και διαλύσεις, χωφίς τῶν συμμαχίδων πόλεων ^γυνέθεντο συμμαχίαν. τοῦτο δὲ πφάξαντες εἰς ὑπόοιαν ἡλθον ὡς ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἄλλων Ἑλλήων ἰδία πεποιημένοι συμμαχίαν. διόπεφ αί μέγι- 3 ται τῶν πόλεων διεπφεσβεύοντο πφὸς ἀλλήλας και υνδιελέγοντο πεφι ὁμονοίας και συμμαχίας κατὰ

9 άποδοῦναι Ρ, ἀπολυθῆναι ν.; ἀποδοθῆναι Wess. 18 οιστίωνος Meursius, ἀρίστωνος cod. 14 Κοίντιον Α, οίνπτιον Ρ, Κοίγπτιον cet. ἀῦλον Ρ¹, παῦλον Ρ² 17 ννέστησαν Hert. κατὰ τὴν Ἐλλάδα οπ. ν. 18 διὰ] εὶ et sup. lin. διὰ Ρ 28 ἰδιὰ Dind. (ex p. 855, 17), om. ζ, ἰδίαν cet. πεποιημένοι ΡΑL, ποιησάμενοι cet.

σταδίους ως τριάκοντα, προσβολας έποιεττο τῷ πο-74λίσματι. πυθόμενος δε τον Βρασίδαν μετα δυνάμεως διατρίβειν περί πόλιν 'Αμφίπολιν, ανέζευξεν έπ' αύτόν. δ δε Βρασίδας ως ήκουσε προσιόντας τούς πολεμίους, έκτάξας την δύναμιν απήντα τοις530 Αθηναίοις γενομένης δε παρατάξεως μεγάλης, καί τῶν στρατοπέδων ἀγωνισαμένων ἀμφοτέρων λαμποως, τό μέν ποωτον ίσόρροπος ήν ή μάχη, μετά δε ταύτα παρ' έκατέροις των ήγεμόνων φιλοτιμουμένων δι' έαυτῶν κρίναι την μάχην, συνέβη πολλούς 10 τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἀναιρεθῆναι, τῶν στρατηγῶν αύτους καταστησάντων είς την μάχην και ύπεο της 2 νίκης άνυπέρβλητον φιλοτιμίαν είσενεγκαμένων. δ μέν ούν Βρασίδας άριστεύσας και πλείστους άνελων ήρωικώς κατέστρεψε τόν βίον όμοίως δε και τοῦ 15 Κλέωνος έν τη μάχη πεσόντος, άμφότεραι μέν αί δυνάμεις δια την αναρχίαν έταράχθησαν, το τέλος δ' ένίκησαν οί Λακεδαιμόνιοι και τρόπαιον έστησαν. οί δ' Άθηναΐοι τούς νεκρούς ύποσπόνδους άνελόμενοι καί θάψαντες απέπλευσαν είς τας Άθήνας. 20 8 είς δε την Λακεδαίμονα παραγενομένων τινών έκ τῆς μάχης καὶ τὴν Βρασίδου νίκην ἅμα καὶ τελευτην απαγγειλάντων, ή μήτης του Βρασίδου πυνθανομένη περί των πραχθέντων κατά την μάχην έπηοώτησε, ποϊός τις γέγονεν έν τῆ παρατάξει Βρασίδας· 25 των δ' άποκριναμένων δτι πάντων Λακεδαιμονίων άριστος, είπεν ή μήτης τοῦ τετελευτηκότος ὅτι Βρα-

9 ήγουμένων AFHJ 12 αύτοὺς v. 14 οὖν add. Dind. 25 γέγονεϋ παρὰ τῆ τάξει Ρ 26 ἀποκρινομένων PAF

σίδας δ υίδς αὐτῆς ἦν ἀγαθὸς ἀνήο, πολλῶν μέντοι γε ἑτέρων καταδεέστερος. τῶν δὲ λόγων τούτων 4 διαδοθέντων κατὰ τὴν πόλιν οἱ ἔφοροι δημοσία τὴν γυναϊκα ἐτίμησαν, ὅτι προέκρινε τὸν τῆς πατρίδος 5 ἔπαινον τῆς τοῦ τέκνου δόξης. μετὰ δὲ τὴν εἰρη- 5 μένην μάχην ἔδοξαν οἱ 'Αθηναΐοι τοῖς Λακεδαιμονίοις συνθέσθαι σπονδὰς πεντηκονταετεῖς ἐπὶ τοῖσδε· τοὺς μὲν αἰχμαλώτους παρ' ἀμφοτέροις ἀπολυθῆναι, τὰς δὲ πόλεις ἀποδοῦναι τὰς κατὰ πόλεμον ληφθεί-10 σας. δ μὲν οὖν Πελοποννησιακός πόλεμος, διαμεί- 6 νας μέχρι τῶν ὑποκειμένων καιρῶν ἔτη δέκα, τὸν εἰρημένον τρόπον κατελύθη.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησιν Άριστίωνος Έρωμαζοι 75 κατέστησαν ύπάτους Τίτον Κοΐντιον και Αύλον Κορ-15 νήλιον Κόσσον. έπι δε τούτων ἄρτι τοῦ πολέμου τοῦ Πελοποννησιακοῦ καταλελυμένου πάλιν ταραχαι και κινήσεις πολεμικαι συνέβησαν κατα την Έλλάδα διὰ τοιαύτας τινὰς αίτίας. Άθηναζοι και Λακεδαι- 2 μόνιοι κοινῆ μετα τῶν συμμάχων πεποιημένοι σπον-20 δὰς και διαλύσεις, χωρίς τῶν συμμαχίδων πόλεων συνέθεντο συμμαχίαν. τοῦτο δε πράξαντες εἰς ὑπόνοιαν ήλθον ὡς ἐπι καταδουλώσει τῶν ἄλλων Έλλήνων ἰδία πεποιημένοι συμμαχίαν. διόπεο αί μέγι- 3 σται τῶν πόλεων διεποεδεύοντο πρός ἀλλήλας και 25 συνδιελέγοντο περι δμονοίας και συμμαχίας κατὰ

9 ἀποδοῦναι Ρ, ἀπολυθῆναι ν.; ἀποδοθῆναι Wess. 18 ¹Αριστίωνος Meursius, ¹Αρίστωνος cod. 14 Κοίντιον Α, Κοίνκτιον Ρ, Κοίγκτιον cet. ἀῦλον Ρ¹, παῦλον Ρ² 17 συνέστησαν Hert. κατὰ τὴν Ἑλλάδα om. v. 18 διὰ] καὶ et sup. lin. διὰ Ρ 28 ἰδία Dind. (ex p. 855, 17), om. JK, ἰδίαν cet. πεποιημένοι ΡΑL, ποιησάμενοι cet.

των Άθηναίων και Λακεδαιμονίων. ήσαν δε προ-53 εστώσαι πόλεις ταύτης αί δυνατώταται τέτταρες. 4 Άργος, Θήβαι, Κόρινθος, Ήλις. εὐλόγως δ' ὑπωπτεύθησαν αί πόλεις συμφρονείν κατά της Έλλάδος διά τὸ προσγεγράφθαι ταῖς κοιναῖς συνθήκαις. έξει- 3 ναι Άθηναίοις και Λακεδαιμονίοις, ὅπερ αν δοκή ταύταις ταζς πόλεσι, προσγράφειν ταζς συνθήπαις καί άφαιρεϊν άπό των συνθηκών. χωρίς δε τούτων 'Αθηναΐοι μέν διὰ ψηφίσματος έδωκαν δέκα άνδράσιν έξουσίαν έχειν βουλεύεσθαι περί των τη πόλει 10 συμφερόντων το παραπλήσιον δε και των Λακεδαιμονίων πεποιηχότων φανεράν συνέβη γενέσθαι 5 των δύο πόλεων την πλεονεξίαν. πολλων δε πόλεων ύπακουουσών πρός την κοινην έλευθερίαν, και των . μεν Αθηναίων καταφρονουμένων διά την περί το 15 Δήλιον συμφοράν, των δε Λακεδαιμονίων τεταπεινωμένων τη δόξη διὰ την αλωσιν των έν τη Σφαπτηρία νήσω, πολλαί πόλεις συνίσταντο, καl προηγον την των Άργείων πόλιν έπι την ηγεμονίαν. 6 έχει γάο ή πόλις αύτη μέγα άξίωμα διά τας παλαιάς 20 πράξεις πρό γάρ τῆς Ήρακλειδῶν κατηλύσεως έκ τῆς 'Αργείας ὑπῆρξαν σχεδὸν ἅπαντες οί μέγιστοι των βασιλέων ποδς δε τούτοις πολύν χρόνον είρήνην έχουσα προσόδους μεγίστας έλάμβανε, και πληθος ού μόνον χρημάτων είχεν, άλλὰ καὶ άνδρῶν. 2 7 οί δ' Άργεΐοι νομίζοντες αύτοις συγχωρηθήσεσθαι την όλην ήγεμονίαν, έπέλεξαν των πολιτών χιλίους

10 $\tau \tilde{\eta}$ πόλει post έχειν exhibent FJK; έχειν del. Reiske βουλεύεσθαι om. F 20 έχει] είχε Dind. 21 καταλύσεως cod., corr. Wess. 23 δε Dind., τε cod. 26 αύτοις P

τούς νεωτέρους και μάλιστα τοις τε σώμασιν ίσχύοντας καί ταις ούσίαις άπολύσαντες δε αύτους καί της άλλης λειτουργίας και τροφάς δημοσίας χορηγούντες προσέταξαν γυμνάζεσθαι συνεχείς μελέτας. 5 ούτοι μέν ούν διά την χορηγίαν και την συνεχή μελέτην ταχύ των πολεμικών έργων άθληταί κατεστάθησαν. Λακεδαιμόνιοι δε δρώντες έπ' αὐτοὺς 76 συνισταμένην την Πελοπόννησον και προορώμενοι τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, τὰ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν 10 ως ην δυνατόν ήσφαλίζοντο. και πρώτον μέν τούς μετὰ Βρασίδα κατὰ τὴν Θράκην ἐστρατευμένους Είλωτας όντας χιλίους ήλευθέρωσαν, μετά δε ταῦτα τούς έν τη Σφακτηρία νήσω ληφθέντας αίχμαλώτους Σπαοτιάτας άτιμία περιβεβληκότες, ώς την 15 Σπάρτην άδοξοτέραν πεποιηκότας, απέλυσαν της άτιμίας. άπολούθως δε τούτοις τοις πατά τον πό- 2 λεμον έπαίνοις και τιμαΐς προετρέποντο τας προγεγενημένας άνδραγαθίας έν τοις μέλλουσιν άγῶσιν ύπερβάλλεσθαι· τοίς τε συμμάχοις έπιεικέστερον 20 προσεφέροντο, καί ταις φιλανθρωπίαις τούς άλλο-**532 τρ**ιωτάτους αύτῶν έθεράπευον. 'Αθηναΐοι δὲ τού- 3 ναντίον τῷ φόβφ βουλόμενοι καταπλήξασθαι τοὺς έν ύποψία άποστάσεως όντας, παράδειγμα πασιν άνέδειξαν την έκ των Σκιωναίων τιμωρίαν. έκπολιορ-25 κήσαντες γάρ αύτους και πάντας ήβηδον κατασφάξαντες, παϊδας μέν και γυναϊκας έξηνδραποδίσαντο,

1 τοὺς μάλιστα νεωτέρους (νεωτάτους ν.) καl cod., corr. Dind. 11 Βρασίδου Dind. 14 προβεβληκύτες cod., corr. Steph. 19 ὑπερβαλέσθαι Ρ² 20 ἀλλοτριωτάτους Ρ, ἀλλοτριοῦντας ν., ἀλλητριοφρονοῦντας Dind. 23 παραδείγματα Ρ

DIODOBUS II.

τήν δε νησον οίκειν παρέδοσαν τοις Πλαταιεύσιν, έκπεπτωκόσι δι' έκεινους έκ της πατρίδος.

- 4 Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰ τὴν Ἰταλίαν Καμπανοί μεγάλη δυνάμει στρατεύσαντες ἐπὶ Κύμην ἐνίκησαν μάχη τοὺς Κυμαίους καὶ τοὺς πλείους 5 τῶν ἀντιταχθέντων κατέκοψαν. προσκαθεζόμενοι δὲ τῆ πολιορκία καὶ πλείους προσβολὰς ποιησάμενοι κατὰ κράτος εἶλον τὴν πόλιν. διαρπάσαντες δ' αὐτὴν καὶ τοὺς καταληφθέντας ἐξανδραποδισάμενοι τοὺς ίκανοὺς οἰκήτορας ἐξ αὐτῶν ἀπέδειξαν. 10
- ?? Ἐκ' ἄφχοντος δ' ᾿Αθήνησιν ᾿Αστυφίλου Ῥωμαξοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Κοΐντιον καὶ Αὐλον Σεμπφώνιον, ἘΗλεῖοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα ἐνενη-κοστήν, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Ἱπέφβιος Συφακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων ᾿Αθηναῖοι μὲν κατά τινα χφη- 15 σμὸν Δηλίοις ἀπέδοσαν τὴν νῆσον, καὶ κατῆλθον εἰς τὴν πατρίδα οἱ τὸ ᾿Αδραμύτιον οἰκοῦντες Δήλιοι.
 2 τῶν δὲ ᾿Αθηναίων οὐκ ἀποδόντων Λακεδαιμονίοις τὴν Πύλον, πάλιν αἱ πόλεις αὖται πρὸς ἀλλήλας διεφέφοντο καὶ πολεμικῶς εἶχον. ὰ δὴ πυθόμενος 20 ὁ δἤμος τῶν ᾿Αφγείων ἔπεισε τοὺς ᾿Αθηναίους φιλίαν
 3 συνθέσθαι πρὸς τοὺς ᾿Αφγείους. αὐξομένης δὲ τῆς διαφορᾶς, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τοὺς Κορινθίους ἕπεισαν ἐγκαταλιπεῖν τὴν κοινὴν σύνοδον καὶ συμ-

3 κατὰ] περί ΡΑΗ 5 τοὺς add. Dind. 9 καταλειφθέντας PALF³, έγκαταληφθέντας Hert. 11 άριστοφίλου PF³, άριστοφύλου cet., corr. Palmer. 12 Κοίντιον Α, κοίνκτιον Ρ, κοίγκτιον cet. Παῦίον P³ 13 σεπρώνιον Ρ ήγον Α 17 οί τὸ] οί δὲ τὸ Ρ Άδομιντιον ΡΑ, Άτραμιντιον cet. 18 τῶν δὲ] δὲ om. ΡΑ άποδιδόντων ν. Λακεδαιμονίοις om. ΡΑ 19 αῦται] aἶτε Ρ

451

μαχείν τοις Αακεδαιμονίοις. τοιαύτης δε ταραχής γενομένης και άναργίας ούσης, τα κατά την Πελοπόννησον έν τούτοις ήν. έν δε τοις έκτος τόποις 4 Aiviaves nal Dohomes nal Myhieis ouppourfoarres 5 δυνάμεσιν άξιολόγοις έστράτευσαν έπι την Ήράκλειαν την έν Τραχίνι. άντιταχθέντων δè των Ήρακλεωτών, και μάχης γενομένης ίσχυρας, ήττήθησαν οί την Ήφάκλειαν κατοικούντες. πολλούς δ' άποβαλόντες στρατιώτας, καί συμφυγόντες έντος των 10 τειχών, μετεπέμψαντο βοήθειαν παρά των Βοιωτών. άποστειλάντων δ' αύτοις των Θηβαίων χιλίους δπλίτας έπιλέπτους, μετ' αύτων ήμύνοντο τούς έπεστρατευχότας. αμα δε τούτοις πραττομένοις Όλύνθιοι 5 μέν στρατεύσαντες έπι πόλιν Μηκύβερναν, φρου-15 οουμένην ύπ' Άθηναίων, την μέν φρουράν έξέβαλον, αύτοι δε την πόλιν κατέσχον.

⁵³³ Έπ' ἄρχοντος δ' Άθηνησιν Άρχίου Έρωμαϊοι κα-78 τέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Παπίφιοι Μουγιλανὸν καὶ Γάιον Σερουίλιον Στροῦπτον. ἐπὶ δὲ τούτων
²⁰ Άργεῖοι μὲν ἐγκαλέσαντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι τὰ θύματα οὐκ ἀπέδοσαν τῷ ᾿Απόλλωνι τῷ Πυθίω, πόλεμον αὐτοῖς κατήγγειλαν· καθ' ὅν δη χρόνον ᾿Αλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς τῶν ᾿Αθηναίων ἐνέβαλεν εἰς τὴν ᾿Αργείαν ἔχων δύναμιν. τούτους δὲ οἰ ᾿Αρ- 2
²⁵ γείοι παραλαβόντες ἐστράτευσαν ἐπὶ Τροιζῆνα, πόλιν σύμμαχον Λακεδαιμονίων, καὶ τὴν μὲν χώραν

6 Τραχινία cod., corr. Dind. 14 Μικύβερναν v. 18 Παπύριον F μουτιλάνον cod., corr. Rhod. 19 στράπτον P 20 τοις om. FJK Λακεδαιμονίοις] Ἐπιδαυρίοις Palmer. ex Thuc. V 53 28 εἰσέβαλεν v.

λεηλατήσαντες, τὰς δὲ ἐπαύλεις ἐμπρήσαντες, ἀπηλλάγησαν είς την οίκείαν. οί δε Λακεδαιμόνιοι παροξυνθέντες έπὶ τοῖς εἰς τοὺς Τροιζηνίους παρανομήμασιν έγνωσαν διαπολεμεϊν ποός Άργείους. διο καί δύναμιν άθροίσαντες έπέστησαν ήγεμόνα Αγιν 5 8 τον βασιλέα. ούτος δε μετά της δυνάμεως έστράτευσεν έπι τούς Άργείους, και την μέν χώραν έδήωσε, πλησίον δε της πόλεως άγαγων την δύναμιν προε-4 καλεϊτο τούς πολεμίους είς [την] μάχην. οί δ' 'Αογείοι προσλαβόμενοι στρατιώτας παρά μέν Ήλείων 10 τρισχιλίους, παρά δὲ Μαντινέων οὐ πολὺ λειπομένους τούτων, προηγον έκ της πόλεως το στρατόπεδον. μελλούσης δε παρατάξεως γίνεσθαι, οί στρατηγοί παρ' άμφοτέροις διαπρεσβευσάμενοι τετραμηνιαίους 5 άνοχάς συνέθεντο. έπανελθόντων δε των στρατο- 15 πέδων απράκτων είς την οίκείαν, δι' δργης είχον αί πόλεις άμφότεραι τούς συνθεμένους τας σπονδάς στρατηγούς. διόπεο οι μεν Άργειοι τοις λίθοις βάλλοντες τούς ήγεμόνας αποκτείνειν επεχείοησαν. καί μόγις μετά πολλής δεήσεως το ζην συνεχώρησαν, 20 την δ' ούσίαν αύτων δημεύσαντες κατέσκαψαν τάς 6 οίκίας. οί δε Λακεδαιμόνιοι τον Αγιν έπεβάλοντο μέν πολάζειν, έπαγγειλαμένου δ' αύτοῦ διὰ τῶν καλῶν ἔργων διορθώσασθαι την ἁμαρτίαν, μόγις συνεχώρησαν, είς δε τον λοιπον χρόνον ελόμενοι 25 δέκα άνδρας τούς συνετωτάτους, παρακατέστησαν συμβούλους και προσέταξαν μηδεν άνευ της τούτων

8 προσεκαλείτο FJK 9 την del. Hert. 11 πολύ] πολλοῦ Ρ; f. πολλῷ 14 τετραμηναίους cod. 20 μόλις cod. 23 τῶν] f. τινων 24 διορθώσεσθαι Hert.

γνώμης πράττειν. μετά δε ταῦτα Άθηναίων ἀπο-79 στειλάντων κατά θάλατταν είς Άργος δπλίτας μέν γιλίους έπιλέκτους, ίππεζς δε διακοσίους, ων έστρατήγουν Λάχης και Νικόστρατος. συνην δε τούτοις 5 και 'Αλκιβιάδης ίδιώτης ών διὰ την φιλίαν την πρός Ήλείους και Μαντινείς συνεδρευσάντων δέ πάντων, έδοξε τὰς μέν σπονδὰς έᾶν χαίρειν, πρός δε τόν πόλεμον δρμησαι. διό και τούς ίδίους έκα- 2 στος στρατηγός παρώρμησε πρός τόν άγῶνα, καί 10 πάντων προθύμως ύπαχουσάντων, έχτος τῆς πόλεως 534 κατεστρατοπέδευσαν. έδοξεν ούν αύτοις πάντων ποώτον στρατεύειν έπ' Όρχομενόν της Αρκαδίας. διό καί παρελθόντες είς Άρκαδίαν, προσκαθεζόμενοι τη πόλει καθ' ημέραν έποιουντο προσβολάς τοις 15 τείχεσι. χειρωσάμενοι δε την πόλιν κατεστρατοπέ- 3 δευσαν πλησίον Τεγέας, κεκρικότες και ταύτην πολιορκήσαι. των δε Τεγεατών άξιούντων τούς Λακεδαιμονίους βοηθήσαι κατά τάχος, οί Σπαρτιαται παραλαβόντες τους ίδίους πάντας καί τους συμμά-20 χους ήχον έπι την Μαντίνειαν, νομίζοντες ταύτης πολεμουμένης άρθήσεσθαι την της Τεγέας πολιορχίαν. οί δὲ Μαντινείς τοὺς συμμάχους παραλαβόντες, καί 4 αύτοι πανδημεί στρατεύσαντες, άντετάχθησαν τοις Λακεδαιμονίοις. γενομένης δε μάχης ίσχυρας, οί 25 μεν έπίλεκτοι των Άργείων, χίλιοι τον άφιθμον δντες, γεγυμνασμένοι δε καλώς τα κατά τον πόλεμον, έτρέψαντο τούς άντιτεταγμένους πρωτοι, καί

2 Άργο; Reiske, αύτοὺς cod., Άργείους Wess. 5 διὰ] διὰ δὲ FJK, εί καὶ Ρ 16 πολιοφκήσειν ν. 19 καὶ τοὺς Ρ, καὶ ν.

- 5 διώκοντες πολύν έποίουν φόνου. οί δε Λαμεδαιμόνιοι τάλλα μέρη του στρατεύματος τρεψάμενοι καλ πολλούς άνελόντες ύπέστρεψαν έπ' αύτούς έκεινους, [0]] καί το πλήθει κυκλώσαντες ήλπιζον κα-6 ταχόψειν άπαντας. των δε λογάδων τῷ μεν πλήθει 5 πολύ λειπομένων, ταίς δ' άνδραγαθίαις προεχόντων, ό μέν βασιλεύς των Λακεδαιμονίων προαγωνιζόμενος ένεπαρτέρησε τοις δεινοις, παι πάντας αν ανείλεν. έσπευδε γάο τοις πολίταις άποδοῦναι τὰς έπαγγελίας, καλ μέγα τι κατεργασάμενος διορθώσασθαι 10 την νενενημένην άδοξίαν. ού μήν είάθη γε την προαίρεσιν έπιτελέσαι. Φάραξ γάρ δ Σπαρτιάτης, είς ών των συμβούλων, άξίωμα δε μεγιστον έχων έν τη Σπάρτη, διεκελεύετο τοις λογάσι δουναι δίοδον, καί μή πρός άπεγνωκότας το ζην διακινδυ- 15 7 νεύοντας πείραν λαβείν άτυχούσης άρετης. όθεν ήναγκάσθη κατά την άρτίως δηθεϊσαν έπιταγην δούναι διέξοδον κατά την του Φάρακος γνώμην. οί μέν οὖν χίλιοι τὸν είρημένον τρόπον ἀφεθέντες διελθεϊν διεσώθησαν, οί δε Λαπεδαιμόνιοι μεγάλη 20 μάχη νικήσαντες και τρόπαιον στήσαντες απηλθον είς την οίκείαν.
- 80 Τοῦ ở ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦρχεν 'Αντιφῶν, ἐν Ῥώμῃ δ' ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι τέτταρες κατεστάθησαν, Γάιος Φούριος 25 καὶ Τίτος Κοίντιος, ἔτι δὲ Μάρκος Ποστούμιος καὶ

1 έποίουν φόνον PAL, φόνον έποίουν cet. 4 οἶ del. Reiske, οῦς Wess. 5 λογάδων Rhod., λοχαγῶν cod. 7 προαγωνιζομένων P 9 άποδοναι P 12 φάραγξ P 14 λογάσι Reiske, ἀρπάσι cod. 18 ἀποδοῦναι PAL 25 τέτταges — c. 81, 1 χιλίαρχοι om. Α φρούριος PF 26 πόμνιτος P

Αύλος Κορνήλιος. έπι δε τούτων 'Αργείοι και Λα-535 κεδαιμόνιοι διαπρεσβευσάμενοι πρός άλλήλους είσηνην έποιήσαντο, καί συμμαγίαν συνέθεντο. διόπεο 2 οί Μαντινείς αποβαλόντες την από των Άργείων 5 βοήθειαν ήναγκάσθησαν ύποταγήναι τοις Λαπεδαιμονίοις. περί δε τούς αύτούς χρόνους έν τη πόλει τών Άργείων οί κατ' έκλογην κεκριμένοι τών πολιτων γίλιοι συνεφώνησαν, και την μεν δημοπρατίαν έγνωσαν καταλύειν, άριστοκρατίαν δ' έξ αύτων κα-· 10 θιστάναι. Εχοντες δε πολλούς συνεργούς δια τό 3 ποοέχειν των πολιτών ταις ούσίαις και ταις άνδραγαθίαις, τὸ μὲν πρῶτον συλλαβόντες τοὺς δημανωγείν είωθότας απέπτειναν, τούς δ' άλλους παταπληξάμενοι κατέλυσαν τούς νόμους και δι' έαυτων τά 15 δημόσια διώκουν. διακατασχόντες δε ταύτην την πολιτείαν μήνας όπτω πατελύθησαν, του δήμου συστάντος έπ' αύτούς. διο και τούτων άναιθεθέντων ό δημος έχομίσατο την δημοκρατίαν. έγένετο δε καί 4 έτέρα πίνησις κατά την Έλλάδα και Φωκείς γάρ 20 πρός Λοκρούς διενεγθέντες παρατάξει έχριθησαν διά την οίκείαν ανδρείαν ένίκησαν γάρ Φωκείς άνελόντες Λοκοών πλείους χιλίων. Άθηναϊοι δέ 5 Νιχίου στρατηγούντος είλον δύο πόλεις, Κύθηρα και Νίσαιαν· τήν τε Μήλον έκπολιοοκήσαντες * ήβη-25 δόν απέσφαξαν, παίδας δε και γυναϊκας έξηνδραποδίσαντο.

Καί τὰ μέν κατὰ τούς Έλληνας έν τούτοις ήν. 6

1 Παῦλοg P³ 8 συνεφρόνησαν de la Barre 9 αὐτῶν P 18 ἀνεκομίσατο Reiske 24 πολιορκήσαντες cod., corr. Dind.; adde πάντας (c. 76, 8) κατὰ δὲ τὴν Ίταλίαν Φιδηνᾶται μέν, παφαγενομένων εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν πρέσβεων ἐκ τῆς Ῥώμης, 7 ἐπὶ μικραῖς αἰτίαις ἀνεῖλον τούτους. ἐφ' οἶς οἰ Ῥωμαῖοι παφοξυνθέντες ἐψηφίσαντο πολεμεῖν, καὶ πφοχειφισάμενοι δύναμιν ἀξιόλογον εῖλοντο δικτά- 5 τωφα Άνιον Αἰμίλιον καὶ μετὰ τούτου κατὰ τὸ ἔθος 8 Αὖλον Κορνήλιον ῖππαρχον. ὁ δ' Αἰμίλιος παφασκευασάμενος τὰ πρός τὸν πόλεμον, ἀνέζευξε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τοὺς Φιδηνάτας. ἀντιταξαμένων δὲ τῶν Φιδηνατῶν ἐγένετο μάχη ἐπὶ πολὺν χρόνον 10 ἰσχυφά, καὶ πολλῶν παφ' ἀμφοτέφοις πεσόντων ἰσόφροπος ὁ ἀγὼν ἐγένετο.

81 Ἐπ' ἄφχοντος δ' Ἀθήνησιν Εὐφήμου ἐν Ῥώμῃ κατεστάθησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλίαφχοι Λεύκιος Φούφιος, Λεύκιος Κοΐντιος, Αὐλος Σεμπφώνιος. ἐπὶ 15 δὲ τούτων Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων στφατεύσαντες εἰς τὴν Ἀφγείαν Ἱσιὰς χωφίον εἶλον, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀποκτείναντες τὸ μὲν φοούφιον κατέσκαψαν, αὐτοὶ δὲ πυθόμενοι τοὺς Ἀφγείους ἀκοδομηκέναι τὰ μακφὰ τείχη μέχρι τῆς θαλάττης,536 ἐπελθόντες τὰ κατεσκευασμένα τείχη κατέσκαψαν, 2 και τὴν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπάνοδον ἐποιήσαντο. Ἀθηναῖοι δ' ἑλόμενοι στφατηγὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ δόντες αὐτῷ ναῦς εἴκοσι, προσέταξαν συγκατασκευάσαι τοῖς Ἀφγείοις τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν. ἕτι γὰφ ἦσαν ἐν 25 ταφαχαῖς διὰ τὸ πολλοὺς ὑπολελεῦφθαι τῶν τὴν

1 φιδηνηάται P², φειδινάται v. (et infra) 7 Παῦλον P² 14 λούκιος φοούριος PAF 15 Κοίντιος] κορίντιος PAHL, κορίνθιος F, κορίνκτιος JKM Αυλος] Παῦλος P³, καὶ Αυλος f σεπρώνιος P 17 Ἱσιὰς Palmer. (ex Thuc. V 83, 2), ὑγιὰς AHL, ἀγίας P, ἀγιάς cet. 26 τῶν add. Reiske

άριστοκρατίαν αίρουμένων. δ δ' οὖν Άλκιβιάδης 8 καταντήσας είς την των Άργείων πόλιν, καί συνεδρεύσας μετά των την δημοχρατίαν προχρινόντων, έπέλεξε των Άργείων τούς μάλιστα δοκούντας τα 5 τῶν Λακεδαιμονίων αίρεϊσθαι· μεταστησάμενος δε τούτους έκ της πόλεως, και συγκατασκευάσας βεβαίως την δημοκρατίαν, απέπλευσεν είς τας Άθήνας. τούτου δε τοῦ έτους λήγοντος Λακεδαιμόνιοι μετά 4 πολλής δυνάμεως έμβαλόντες είς την Άργείαν, καί 10 πολλήν της χώρας δηώσαντες, τούς φυγάδας των Άργείων κατώκισαν είς Όρνεάς· έπιτειχίσαντες δέ τοῦτο τὸ χωρίον ἐπὶ τῆς Άργείας, καὶ φρουρούς τούς ίκανούς άπολιπόντες, προσέταξαν κακοποιείν τούς Άργείους. άπελθόντων δε των Λακεδαιμονίων 5 15 έκ τῆς 'Αργείας, 'Αθηναΐοι μέν συμμαχίαν έξέπεμψαν τοίς Άργείοις τριήρεις τετταράκοντα, δπλίτας δέ γιλίους και διακοσίους. οι δ' Άργειοι μετά των 'Αθηναίων στρατεύσαντες έπὶ τὰς Όρνεὰς τήν τε πόλιν κατά κράτος είλον και των φρουρων και φυ-20 γάδων οῦς μεν ἀπέπτειναν, οῦς δ' ἐξέβαλον ἐκ τῶν Όρνεῶν. ταῦτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τὸ πεντεκαιδέκατον έτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Τῷ δ' ἐππαιδεπάτῷ παρὰ μὲν Άθηναίοις ἦν ἄρ-82 χων Άρίμνηστος, ἐν Ῥώμη δ' ἀντὶ τῶν ὑπάτων 25 χιλίαρχοι πατεστάθησαν τέτταρες, Τίτος Κλαύδιος

1 αίρουμένων PALF², αίρουμένους cet. 6 τούτους] τοὺς Ρ 10 πολλήν] οὐ πολλήν Thục. VI 7, 1 12 τῆ Άργεία Schäfer 14 ἀπελθόντων – Άργείας om. Ρ 21 τὸ om. Ρ 23 ἑξικεδεκάτω Ρ παρὰ μὲν Άθηναίοις PA; παρ Άθηναίοις μὲν cet. 24 ἀριστόμνητος Ρ, ἀριστόμνηστος ν., corr. Wess. 25 κατ. τέσσαρες Ρ, τέσσαρες κατ. cet. καὶ Σπόφιος Ναύτιος, ἔτι δὲ Λούκιος Σέντιος καὶ Σέξτος Ἰούλιος: ἐπὶ δὲ τούτων παφὰ μὲν Ἡλείοις ἄχθη ὀλυμπιὰς πφώτη πφὸς ταῖς ἐνενήκοντα, καθ' 2 ἢν ἐνίκα στάδιου Ἐξαίνετος Ἀκφαγαντίνος. Βυζάντιοι δὲ καὶ Καλχηδόνιοι παφαλαβόντες Θφặκας ἐστφά- 5 τευσαν εἰς τὴν Βιθυνίαν πολλοῖς πλήθεσι, καὶ τήν τε χώφαν ἐπόφθησαν καὶ πολλὰ τῶν μικφῶν πολισματίων ἐκπολιοφκήσαντες ἐπετελέσαντο πφάξεις ὡμότητι διαφεφούσας· πολλῶν γὰφ αίχμαλώτων κφατήσαντες ἀνδφῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παίδων ἅπαν- 10 τας ἀπέσφαξαν.

8 Περί δε τούς αύτους χρόνους κατά την Σικελίαν Έγεσταίοι πρός Σελινουντίους επολέμησαν περί χώρας άμφισβητησίμου, ποταμού την χώραν των δια-

- 4 φερομένων πόλεων δρίζοντος. Σελινούντιοι δε δια- 15 βάντες το δείθρον το μεν πρώτον της παραποταμίας βία κατέσχον, μετά δε ταῦτα και της προσκειμένης χώρας πολλην ἀποτεμόμενοι κατεφρόνησαν τῶν ήδι-
- 5 κημένων. οί δ' Έγεσταϊοι παροξυνθέντες τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῶν λόγων πείθειν ἐπεβάλοντο μὴ ἐπι- 20 βαίνειν τῆς ἀλλοτρίας γῆς. ὡς δὲ οὐδεὶς αὐτοῖς προσείχεν, ἐστράτευσαν ἐπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν 537 χώραν, καὶ πάντας ἐκβαλόντες ἐκ τῶν ἀγρῶν αὐτοὶ
- 6 την χώραν κατέσχον. γενομένης δε διαφορας μεγάλης άμφοτέραις ταζς πόλεσι, στρατιώτας άθροίσαν- 25 τες διὰ τῶν ὅπλων ἐποιοῦντο την χρίσιν. διόπερ

1 Sp. Naevius, T. Sergius Liv. 4, 35 2 Σ éfros] séfistos P 5 zalzydóvioi cod. 7 zolispátav v. 8 ézetélesar v. 18 Alyestaioi P (et infra) 16 ths zagazotaµlas — 20 zgãtor om. P 17 zgozeiµérys AFJK

Ol. 91, 1 : 416 a. Chr.

άμφοτέρων παραταξαμένων έγένετο μάχη καρτερά, καθ' ήν Σελινούντιοι νικήσαντες απέκτειναν των Έγεσταίων ούκ όλίγους. οί δ' Έγεσταΐοι ταπεινω- 7 θέντες καί καθ' έαυτούς ούκ όντες άξιόμαχοι, τὸ 5 μέν πρώτον Άκραγαντίνους και Συρακοσίους έπειθον συμμαχήσαι άποτυχόντες δε τούτων έξέπεμψαν πρεσβευτάς είς την Καρχηδόνα, δεόμενοι βοηθήσαι. ού προσεχόντων δ' αύτων, έζήτουν τωνά διαπόντιον συμμαχίαν οἶς συνήργησε ταὐτόματον. Λεοντίνων 83 10 γάρ ύπο Συρακοσίων έκ τῆς πόλεως μετωκισμένων καί την πόλιν και την χώραν αποβεβληκότων, οί φυγάδες αύτῶν συστραφέντες ἔκριναν πάλιν τοὺς Αθηναίους προσλαβέσθαι συμμάχους, ὄντας συγγενείς. περί δε τούτων κοινολογησάμενοι τοις έθνε- 2 15 σιν οἶς συνεφρόνησαν, κοινη πρέσβεις έξέπεμψαν ποδε Άθηναίους, άξιούντες μέν βοηθήσαι ταϊς πόλεσιν αὐτῶν ἀδικουμέναις, ἐπαγγειλάμενοι δὲ συγκατασκευάσειν αὐτοῖς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν πράγματα. παραγενομένων οὖν εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν 3 20 πρέσβεων, και των μέν Λεοντίνων την συγγένειαν προφερομένων και την προϋπάρχουσαν συμμαχίαν, των δ' Έγεσταίων έπαγγελλομένων χρημάτων τε πληθος δώσειν είς τον πόλεμον και συμμαχήσειν κατά των Συρακοσίων, έδοξε τοις Άθηναίοις έκπέμ-25 ψαι τινάς τῶν ἀφίστων ἀνδρῶν καὶ διασκέψασθαι τὰ κατὰ τὴν νῆσον καὶ τοὺς Ἐγεσταίους. παραγε- 4 νομένων ούν τούτων είς την Έγεσταν, οί μεν Έγεσταΐοι χρημάτων πληθος έπέδειξαν, τὰ μέν οίκοθεν,

12 τοὺς Dind., αὐτοὺς cod., αὖ τοὺς Reiske 24 ἔδοξε* (eraso ν) οὖν τοῖς Ρ 27 αἴγεσταν Ρ

- DIODOR. XII 83. 84.

τὰ δὲ παρὰ τῶν ἀστυγειτόνων χρησάμενοι φαντα-5 σίας ένεκεν. άνελθόντων δε των πρέσβεων και την εύπορίαν των Έγεσταίων απαγγειλάντων, συνηλθεν δ δημος περί τούτων. προτεθείσης δε της βουλης περί τοῦ στρατεύειν ἐπί Σικελίαν, Νικίας μέν δ 5 Νικηράτου, θαυμαζόμενος έπ' άρετη παρά τοις πολίταις, συνεβούλευε μή στρατεύειν έπι Σικελίαν. 6 μή γάο δυνατόν ύπάρχειν αμα τε Λακεδαιμονίοις διαπολεμείν και δυνάμεις μεγάλας έκπέμπειν διαποντίους, και των Έλλήνων μη δυναμένους κτή-10 σασθαι την ήγεμονίαν έλπίζειν την μεγίστην των κατά την οίκουμένην νήσων περιποιήσασθαι, καί Καρχηδονίους μέν, έχοντας μεγίστην ήγεμονίαν καί πολλάκις ύπεο της Σικελίας πεπολεμηκότας, μή δεδυνήσθαι κρατήσαι τής νήσου, τούς δε 'Αθη- 15 ναίους, πολύ λειπομένους τῆ δυνάμει τῶν Καρχηδονίων, δορίκτητον ποιήσασθαι την κρατίστην των 84 νήσων. πολλά δε και άλλα διαλεχθέντος αὐτοῦ [περί] της προκειμένης ύποθέσεως οίκεια, της έναντίας γνώμης προεστηκώς 'Αλκιβιάδης, έπιφανέστατος 538 'Αθηναίων, έπεισε τον δημον έπανελέσθαι τον πό-

λεμον. ⁴ην γάο δ άνηο ούτος δεινότατος μέν είπειν των πολιτων, εύγενεία δε και πλούτω και στρατηγία 2 διωνομασμένος. εύθυς ούν δ δημος στόλον άξιόχοεων κατεσκεύασε, τριάκοντα μέν τριήρεις παρά 25 των συμμάχων λαβών, ίδίας δ' έκατον καταρτίσας. 3 ταύτας δε κοσμήσας πασι τοϊς είς πόλεμου χρησί-

2 άπελθόντων cod., corr. Dind.; f. έπανελθόντων 12 περιποιήσεσθαι Dind. 19 περί aut οίκεια del. Reiske 27 ταύτας δε κοσμήσας Dind., ταύτας έκόσμησε P³FJK, ταύτας τε κοσμήσας cet. χρησίμοις] και add. P³FJK